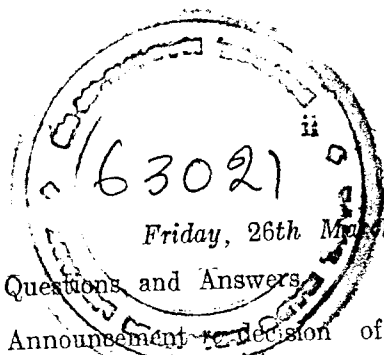

	PAGES
<i>Friday, 26th March 1971.</i>	
I. Questions and Answers	129-132
II. Announcement <i>re</i> decision of the Business Advisory Committee	133
III. Presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1970-71 ...	133-136
IV. General discussion on the Budget for the year 1971-72	136-156
V. Papers laid on the table of the House ...	157
<i>Monday, 29th March 1971.</i>	
I. Questions and Answers	159-163
II. Announcement <i>re</i> amendment to the Motion of Thanks for the Governor's Address ...	163
III. General discussion on the Budget for 1971-72.	163-207
IV. Papers laid on the table of the House ...	207
<i>Tuesday, 30th March 1971.</i>	
I. Questions and Answers	209-211
II. Announcements—	
(1) Message from the Governor	211
(2) Messages from the Assembly	211
III. Government Motions—	
(1) Election of nine members to the Committee of Privileges	211-212
(2) Election of six members to the House Committee	212
IV. Discussion on the Final Supplementary State- ment of Expenditure for 1970-71	213
V. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 4 of 1971)	229-230
(2) The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1971 (L.A. Bill No. 5 of 1971) ...	330

	PAGES
<i>Tuesday, 30th March 1971—cont.</i>	
VI. Discussion on the Governor's Address ...	230-251
VII. Papers laid on the table of the House ...	251
<i>Wednesday, 31st March 1971.</i>	
I. Questions and Answers	265
II. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	270
III. Papers laid on the table of the House ...	303
<i>Thursday, 1st April 1971.</i>	
I. Questions and Answers	305-314
II. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	314-362
III. Papers laid on the table of the House ...	362-363
<i>Friday, 2nd April 1971.</i>	
I. Questions and Answers	365-366
II. Announcements—	
(1) Election of nine members to the Com- mittee of Privileges	366
(2) Election of six members to the House Committee	367
III. Calling attention to the immediate disburse- ment of loans for deepening wells in Rama- nathapuram district	367-369
IV. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	369-404
V. Papers laid on the table of the House ...	405
<i>Saturday, 3rd April 1971.</i>	
I. Questions and Answers	407
II. Announcements—	
(1) Messages from the Governor	407
(2) Messages from the Assembly	407
III. Government Motions—	
(1) Nomination of five Members to serve on the Committee on Subordinate Legislation of the Assembly	408

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

THIRTY-EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

24TH TO 26TH, 29TH TO 31ST MARCH 1971,
1ST TO 3RD AND 5TH APRIL 1971.

VOLUME LXXXVIII (Nos. 1 to 10).

TABLE OF CONTENTS.

Wednesday, 24th March 1971.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu.	
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council.	
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their constituencies.	
I. Obituary Reference <i>re</i> the demise of Thiru Bikkina Veeraswamy, a former Minister of the Composite Madras State ...	1
II. Condolence Resolution on the death of Thiru A. R. Sundararajan, a Member of the Council	1-2
<i>Thursday, 25th March 1971.</i>	
I. Welcome to New Ministers	3-4
II. Announcements—	
(1) Panel of Vice-Chairmen	5
(2) Re-nomination of Leader of the House- Council	5
III. Presentation of the Budget for 1971-72 ...	5-6
IV. Papers laid on the table of the House ...	6-19

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

Governor of Tamil Nadu

SARDAR UJJAL SINGH.

Members of the Council of Ministers.

1. The Hon. Thiru M. Karunanidhi. Chief Minister in charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprint Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.
2. The Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan. M.A. Minister in charge of Education including Technical Education, Official Language, Revenue, Board of Revenue Establishments, Deputy Collectors and Legislature.
3. The Hon. Thiru K. Anbazhagan. M.A. Minister in charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.
4. The Hon. Thiru N. V. Narayan. Minister in charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.
5. The Hon. Thirumathi Satyanarayanan. Minister in charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indian Overseas, Refugees and Evacuees.
6. The Hon. Thiru P. U. Shanmugam. Minister in charge of Food, Commercial Taxes, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions.

Saturday, 3rd April 1971—cont.

III. Government Motions—*cont.*

- (2) Nomination of five Members to serve on the Committee on Public Accounts of the Assembly ... 409

- (3) Nomination of five Members to associate with the Committee on Estimates of the Assembly ... 409

IV. Government Resolution *re* increase of guarantee given in respect of debentures issued by the Tamil Nadu Co-operative State Land Development Bank Limited ... 410

V. Discussion on the Governor's Address—*cont.* ... 411-456

VI. Government Bills—

- (1) The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 6 of 1971) ... 456-458

- (2) The Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 8 of 1971) ... 459-462

- (3) The Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 7 of 1971) ... 463

- (4) The Tamil Nadu Agricultural University Bill, 1971 (L.A. Bill No. 2 of 1971) ... 463-473

VII. Papers laid on the table of the House ... 473

Monday, 5th April 1971.

I. Questions and Answers ... 503-510

II. Announcements—

- (1) Message from the Governor ... 511

- (2) Messages from the Assembly ... 511

III. Government Motion—

- Election of a Member to the State Library Committee ... 512

Monday, 5th April 1971—cont.

IV. Government Bills—

- (1) The Tamil Nadu Agricultural University Bill, 1971 (L.A. Bill No. 2 of 1971)—*cont.* ... 513-526

- (2) The Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 3 of 1971) ... 527-543

- (3) The Tamil Nadu Town and Country Planning Bill, 1971 (L.A. Bill No. 1 of 1971) ... 543-545

V. Resolution *re* Freedom struggle in Bangla Desh ... 543-545
550-552

VI. Papers laid on the table of the House ... 553-579

Index ... 581-624

7. The Hon. Thiru S. Madhavan, Minister in charge of Industries
B.COM., B.L. Textiles, Yarn, Handloom, Mines
and Minerals, Iron and Steel
Control, Employment and
Training, Companies, Law, Courts
and Prisons.
8. The Hon. Thiru S. J. Sadiq Minister in charge of Public Works,
Pash, B.A., B.L. Minor Irrigation including Special
Minor Irrigation Programme
Works, Highways and Waqfs.
9. The Hon. Thiru Si. Pa. Adita- Minister in charge of Co-operation,
nar, M.A., BAR-AT-LAW. Ports, Agricultural Refinance,
Agricultural Engineering Wing of
the Directorate of Agriculture
except Soil Conservation Schemes,
Khadi and Village Industries and
Rural Industries Projects.
10. The Hon. Thiru A. P. Dharma- Minister in charge of Agriculture
lingam. and Food Production.
11. The Hon. Thiru K. Rajaram, Minister in charge of Backward
B. A. classes, Tourism, Housing and
Accommodation control.
12. The Hon. Thiru O. P. Raman, Minister in charge of Electricity,
B.A., B.L. Legislation on Money Lending,
Rural Indebtedness, Legislation
on Chits, Forests and Cinchona.
13. The Hon. Thiru S. Rama- Minister in charge of Transport,
chandran, B.E. (Hons). Nationalised Transport and Motor
Vehicles Tax.
14. The Hon. Thiru M. Kannappan. Minister in charge of Religious
Endowments, Milk, Ex-Servicemen,
Bhoodan and Gramdan.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS

CHAIRMAN

The Hon. Thiru C. P. CHITRARASU

DEPUTY CHAIRMAN

Thiru G. KRISHNAMOORTHY

*PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

1. Thiru D. V. NARAYANASWAMI
2. Thirumathi S. MANJUBHASHINI
3. Thiru K. S. ABDUL WAHAB
4. Thiru M. RAJAH IYER

SECRETARY TO THE COUNCIL.

Thiru G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

THIRTY-EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Wednesday, the 24th March 1971

The House met in the Council Chamber, *Fort St. George*, at fifty-five minutes past four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

I. OBITUARY REFERENCE *re* THE DEMISE OF THIRU BIKKINA VEERASWAMY,
A FORMER MINISTER OF THE COMPOSITE MADRAS STATE.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House, with regret, of the demise of Thiru Bikkina Veeraswamy, a former Minister of the composite Madras State.

He was a Member of the Tamil Nadu Legislative Council representing the East Godavari General Constituency during 1946–52. He was a Minister in Prakasam's Cabinet incharge of Forests, Fisheries and Village Industries. He was the Leader of this House during 1946–47.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved family.

I request the hon. Members to stand in silence for a couple of minutes as a mark of respect to the deceased.

Accordingly, the hon. Members stood in silence for a couple of minutes.

II. CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF THIRU A. R. SUNDARA-
RAJAN A MEMBER OF THE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House, with regret, of the sudden demise of Thiru A. R. Sundararajan, a sitting Member of the Tamil Nadu Legislative Council. I now call upon the Hon. the Chief Minister (Leader of the House) to move the Condolence Resolution.

*மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி . தலைவர் அவர்களே, “இந்த அவையில் உறுப்பினராக இருந்த திரு ஏ. ஆர். சுந்தரராஜன் அவர்கள் திடீரென்று இயற்கை எய்தியது குறித்து இந்த அவை தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அன்றாடம் குடும்பத்திற்கு தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது”, என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, மறைந்த திரு சுந்தரராஜன் அவர்கள் மேலவை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று இந்த அவையிலே தன்னுடைய பணியை நிறைவேற்ற முடியாவிட்டாலும், பொது வாழ்க்கையில் நீண்ட காலமாக ஈடுபட்டு, பல்வேறு நிறுவனங்களில் பங்குபெற்று, நல்லமுறையில் மிகவும் திறம்பட நாட்டிற்குத் தொண்டாற்றிய நல்லவர்களில் ஒருவராக வாழ்ந்தவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் இந்த அவையில் உறுதி மொழி எடுத்துக் கொள்வதற்காக வந்த அன்றைக்கே கூட அவையில் முழு நேரமும் இருக்க முடியாமல் உடல் நலிவு ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து இந்த அவைக்கு வர முடியாத நிலை உருவாகி, திடீரென்று இயற்கை எய்திவிட்டார்கள்.

LIST OF MEMBERS OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

<i>Serial number and name of Member.</i>	<i>Name and class of constituency.</i>
1 Abdul Wahab, K.S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L. ..	Tirunelveli Local Authorities.
3 Aiyasamy, M.	Nominated.
4 Arivazhagan, K., M.A.	Madras-Chingleput Teachers.
5 Arivudai Nambi, Palavar	North Arcot-South Arcot Teachers
6 Arunugasami, M.	State Legislative Assembly.
7 Arunachalam, T. S.	Do.
8 Ayyanar Ambalam, A.	Madurai Local Authorities.
9 Chittrarasu, C. P., Hon. Chair- man.	State Legislative Assembly.
10 Chibwele Jadhav Mary C. ..	Nominated.
11 Damodaran, A. R., B.Sc. (Hons).	Madras North Graduates.
12 Deivasigamani Arunachala Desigar, Kandakkudi Adiga- lar.	Nominated.
13 Devaraja Madaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
14 Kolappa	State Legislative Assembly.
15 Ganesan, Saw.	Do.
16 Hanifa, Nagore E. M.	Do.
17 Isvarnathi, V., M.A. (Visva Bharathi), M.A. (Oxon.).	Madras West Central Graduates.
18 Janardhanam, A.P., M.A. ..	Nominated.
19 Jayarama Reddiar, S., B.A.	Ramanathapuram Local Authorities.
20 Kalyannan, T.M., M.A., B.COM.	Salem-Dharmapuri Local Authori- ties.
21 Krishnamoorthy, G. (Deputy Chairman).	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers
22 Krishnaswamy Naidu, R. ..	State Legislative Assembly.
23 Lakshminan, S. V., B.A. ..	Do.
24 Muni, K. S.	Thanjavur Local Authorities.
25 Manjubheshini, S.	Nominated.
26 Mathu, S.	State Legislative Assembly.
27 Muthu, P. T.	Salem-Dharmapuri Local Autho- rities.
28 Muthuswamy, S.	Salem-Dharmapuri-Coimbatore- Nilgiris Teachers.
29 Natarajan, N. V. (D.M.K.) Minister for Labour and Backward Classes.	State Legislative Assembly.
30 Narayanaswamy, D. V. ..	Nominated.
31 Narayanaswamy, P. ..	State Legislative Assembly.

<i>Serial number and name of Member.</i>	<i>Name and class of constituency.</i>
32 Narayanaswamy, S.	Madras District Graduates.
33 Neela Narayanan	Nominated.
34 Parangusam, G. (Government Whip).	State Legislative Assembly.
35 Ponnappa Naidu, A.	Do.
36 Ponnivel, T. K., B.A.	Do.
37 Vacant	Do.
38 Rajagopal, C. V.	Do.
39 Rajah Iyer, M., M.A., L.T. ..	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
40 Rajuram, K. (Leader of the Opposition).	Madurai Local Authorities.
41 Rajuramnickam, S. A.	State Legislative Assembly
42 Ramanujas Achari, K.	Do.
43 Raman Nair, R.	Do.
44 Ramanathan, M.	Coimbatore-Nilgiris Local Autho- rities.
45 Ramaswamy Padayatchi, S. S.	South Arcot Local Authorities.
46 Rani Annadurai	Madras Local Authorities.
47 Sambasivam, P.	South Arcot Local Authorities.
48 Sankaralingam Pillai, M., M.A.	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
49 Santosham, D., M.A., B.L. ..	Madras South Graduates.
50 Sengottuvelappa Gounder, S. C.	Coimbatore-Nilgiris Local Autho- rities.
51 Vacant	North Arcot Local Authorities.
52 Shanmugam, T. K.	Nominated.
53 Srinivasa Pillai, T. S.	Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Subbiah, T. K.	Do.
55 Sundaresh Thevar, N.	Thanjavur Local Authorities.
56 Swaminathan, G., B.Pharm. ..	Madras East Central Graduates.
57 Thangapandian, V., B.A., B.T.	State Legislative Assembly.
58 Thennarasu, S. S.	Nominated.
59 Thiruganasambandam, P. ..	Ramanathapuram Local Autho- rities.
60 Vasantha Pai, G.	Madras District Graduates.
61 Vellapandian, S.	Tirunelveli Local Authorities.
62 Venga, V.	Chingleput Local Authorities.
63 Wilson Apollos, N.	Kanyakumari Local Authorities.

அவர்கள் 1955-56-ல் காங்கிரஸ் கட்சியில் அவருடைய நகர காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுத் திறம்பட பணிபுரிந்தார்கள். 1967-ல் அவர்கள் சுதந்திராக் கட்சியிலே சேர்ந்து அந்தக் கட்சியினுடைய கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப செயல்பட்டு வந்தார்கள். இந்த மாமன்றத்திற்கு அவர்கள் ஒரு வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட நேரத்தில் அவர்கள் போட்டியின்றி தேர்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த வேட்பாளர் திருப்பப் பெறப் பட்டு, சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பில், திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் போட்டியின்றி தேர்தெடுக்கப்பட ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு எங்கள் பால் நல்ல அன்பும், அன்புப் போலவே பிறரிடத்தில் பழகுவதில் மிகுந்த எளிய தன்மையும் கொண்டு, அவர்கள் பொது வாழ்க்கைப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய நல்ல திறமையும் அவருடைய சொல்லாற்றலும் கருத்துக் களம் இந்த மாமன்றத்திற்குப் பயன்பட முடியாத அளவிற்கு திடீரென்று இயற்கை அவர்களை நம்மிடமிருந்து பிரித்துவிட்டது என்றாலும், அவருடைய நினைவு என்றென்றும் இருக்கும் என்ற அளவில், அவருடைய குறிப்பத்தாசிரியர் இந்த மன்றத்தின் சார்பில் ஆழ்ந்த இரங்கலை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று கூறி, இந்த அளவில் அடைகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, சபையில் முதலமைச்சர் பிரேரேபித்த அனுதாபத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நண்பர் திரு. சுந்தரராஜ அவர்களின் அவர்கள் ஒரு நல்ல நேசாயிமகனி. எல்லோரிடமும் மிக நன்றாகப் பழகுவார். சில வருஷங்களுக்கு உட்பதவர் குறைவினால் அதிகமாக வெளியே வந்து வேலைகள் செய்வதில்லை. திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு அவர்களுடன் உடன்பிறந்தவர் போல இணையினியாமல் எப்பொழுதும் இருந்து வந்தார். எந்த நேரமும் அவருடைய ஒத்தொழிப்புடன் வேலை செய்து வந்தார். திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை விட்டு சுதந்திராக் கட்சியில் சேர்ந்தவர்தான், இவரும் போய்ச் சேர்ந்தார். கட்சியில் இந்த அவைக்கு அங்கத்தினராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டு, இங்கு வந்து பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, நிற்கக் கூட முடியாத அளவிற்கு உடல் நலிந்து இருந்து ஒய்வு எடுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. சூர திரஷ்டவசமாக அவர் ஒரு நாள் கூட இந்த சபையில் விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர் மிக நல்லவர். அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தது நமக்கு மிகவும் வருத்தத்தைச் சொல்கிறது. அவருடைய ஆன்மா சார்ந்த அடைய நான் பிரார்த்திக்கிறேன். என் சார்பாகவும் நான் சார்ந்தவன் கட்சியின் சார்பாகவும் என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: I fully associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House and the Leader of the Opposition.

Thiru A. R. Sundararajan was a Member of the Tamil Nadu Legislative Council, representing the State Legislative Assembly Constituency with effect from 21st April 1970. He was President, Town Congress Committee, 1955-60, and a Municipal Councillor, since 1955. He was President, West Ramnad District Committee of the Swatantra Party. He was Secretary and Correspondent, G. S. Hindu High School, Desiya Girls' High School and Senior Basic School, Srivilliputhur, and Director of Srivilliputhur Co-operative Spinning Mills Limited.

I request the hon. Members to stand in silence for a couple of minutes and pass the resolution unanimously.

The Resolution was passed *unm. con.*, all the Members standing in silence for a couple of minutes.

Mr. CHAIRMAN: As a mark of respect to the memory of Thiru A. R. Sundararajan, the House will now adjourn for the day and meet again at 5 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 25th March 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at five of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member).

I—WELCOME TO NEW MINISTERS.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இந்த மன்றத்தின் மான்புமிகு உறுப்பினர்களே, புத்தாக் இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிற ஐந்து அமைச்சர்களையும் பாராட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். வந்திருக்கிற ஐந்து பேரும் சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளுக்குப் புதியவர்கள் அல்ல. நான்கு பேர்கள் அந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களாகவும் நண்பர் திரு அன்பழகன் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலும் உறுப்பினராகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பற்றி நான் சொல்லத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அண்மையில் ஏற்பட்ட சூட்டின் காரணத்தால் அந்தச் சூட்டை மனதில் புதைத்து வைத்துக்கொள்ளாமல் வெளியிலேயும் காட்டாமல் ஒன்றாயாக மரபுகளைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

"The opposition party has its say, the ruling party has its way" என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லவும் ஆளுகிற கட்சிக்காரர்கள் செய்யவுமான நிலைமையான ஜனநாயகத்தில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஆளுகிற கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிற சலுகைகளைவிட கொஞ்சம் அதிகமாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தினுடைய பாய்ஸர் மரபு. எங்கெல்லாம் பாராளுமன்றம் நடைபெறுகிறதோ அங்கெல்லாம் இந்த முறைதான் கையாள்ப்படுகிறது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். இந்தியப் பெருநாட்டில் நம்முடைய தமிழக சட்ட மன்றம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற நல்ல பெயரை இன்னும் நாம் போற்றிக் காப்பாற்றிச் செல்மையான முறையில் நடத்திச் செல்வோம் என்ற நம்பிக்கையை உங்கன்டமிருந்து இந்த மாமன்றம் எதிர்பார்க்கிறது. நேற்று ஓரிசு மாநில சபாநாயகர் அவர்கள் என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோழுது தமிழ்நாட்டில் நிலவுகின்ற அமைதியான சூழ்நிலையைப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். "Because the Tamil soil is such" தமிழ் மண் அப்படிப்பட்டது என்றேன். 100 டிகிரி 110 டிகிரி என்று வெயில் காய்ந்தாலும் மாலை மூன்று மணிக்கு மேல் கடற் காற்றை அனுபவிக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கிற நாம் ஏற்படுகின்ற சூட்டை இயற்கையாகவே குறைத்துக்கொள்ள இயற்கைநமக்குத் துணை செய்து கொண்டிருக்கிறது. புதிதாக அமைச்சர்களாக வந்திருக்கின்ற நண்பர்களுடைய குடும்பங்கள் கூட எனக்குப் பழக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் தான். குறிப்பாக திரு. அன்பழகன் அவர்களுடைய தந்தையார் திரு கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் மிகவும் ஏமை நிலைமையில் இருந்தார்கள். நானும் அந்த சபையில் இருக்கிற திரு மொய்தீன் அவர்களும் அடிக்கடி சிதம்பரம் செல்லும்போது அவர்கள் ரயிலடிக்கு வந்து கைகொடுத்து அனுப்புவார்கள். அவர் தன்னுடைய மூன்று குழந்தைகளையும் படிக்க வைத்தார். அந்தக்

[மிஸ்டர் சேர்மன்]

[25th March 1971]

காலத்தையும் இந்தக் காலத்தையும் ஒப்பிட்டுப் போது அப்போது கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் பின்னகளைப் படிக்க வைத்தார் என்பதில் ஆச்சரியப்பட்டாலும் இந்தப் பின்னகை ஒழுங்காகப் படிக்கவேண்டுமே என்றும் நினைத்தேன். இப்போது அவர்கள் உள்ள நிலைமையைக் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். மூன்று பேர்களில் பெரியவர் திரு அன்பழகன் அவர்கள் இங்கே அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். அடுத்தவர் ஒரு நகர் கல்லூரியில் போகிறவராக இருக்கிறார். ஒரு அறிவுரன் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருக்கிறார். நண்பர் திரு தர்மலிங்கம் அவர்கள் ஒரு விவசாயி என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. விவசாய இலாகா அவசிடத்தில் இருப்பதால், யார் யாருக்கு எதைச் சொல்ல வேண்டுமோ அதை இந்தக் தமிழக அரசு நல்ல முறையில் “இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும்” என்றாய்ந்து அதனை அவன் கண் விடல்” என்ற வள்ளுவரின் குறளுக்கு இணங்க செய்திருக்கிறது. விவசாயியைப் போலவே தோற்றம் அளிக்கிற திரு அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் விவசாய அமைச்சராகவே இருக்கிறார்கள். அன்பில் தருமலிங்கம் என்று சொல்லும் போது என்னை விட தமிழில் ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்கள் அன்பு இல்லாத தர்மலிங்கம் என்று பொருள் கொள்வார்கள். ஆனால் உண்மையில் அன்பில் என்பது ஒரு ஷரீனுடைய பெயர். அவர்களுக்கு இப்பிருக்கிற பணியை இம் மாமன்றத்தின் நடைமுறைகளைக் காக்கும் வகையில் செம்மையாக ஆற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்து நண்பர் திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சில நாட்களாகவே என் மீது அதிகமாகக் கோபம். முன்னால் தேர்தலில் நின்றுபோது மூன்று நாட்கள் ஒதுக்கி சந்தர்ப்பம் 22 கூட்டங்கள் அவருக்காகப் பேசினேன். இந்தத் தடவை அங்கே பேசுவதற்கு வாலில்லை என்ற கோபம் அவருக்கண்டு. என்னை இங்கே கட்டிப் போட்டு வைத்திருப்பது அவருக்கு தெரியும். மின்சார வாரியத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்கள். இந்த மாமன்றத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே அவர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பதால் இங்கே நடைமுறை நடவடிக்கைகளுக்கு அவர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஆலம்பாரியம் கண்ணப்பன் என்று சொல்லும்போது என்னுடைய நெருங்கிய நண்பரான அவருடைய தந்தையார் நிலைவுக்கு வருகிறது. அவருடைய ஊருக்கு மூன்று நாள் செல்லும்போதெல்லாம் திரு. கண்ணப்பன் சிறுவனாக இருந்தார். இப்போதும் கண்ணப்பன் அமைதிகாக்கும் உருவமாக தோற்றம் அளிக்கிறார். அவரும் சட்ட மன்ற அனுபவம் பெற்றிருப்பதால் இம்மன்றத்திற்குரிய மரபுகளைக் காப்பாற்றுவார் என்று எண்ணுகிறேன்.

நண்பர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் அருகில் இருப்பதால் மறந்து விட்டது. பந்தியில் கடைசியில் உட்காருவதும் நண்பர்கள் அருகில் இருப்பதும் ஒபத்தானது. ராஜாராம் அவர்கள் குடும்பம் செழிப்பான குடும்பம். இன்னும் அவருடைய தந்தையார் பாட்டிட்டன் விளையாடுவார். 72 வயதானாலும் கூட எல்லா விளையாட்டிலும் அவர் கலந்துகொள்வார். ஆனால் திரு ராஜாராம் அவர்களுக்கு அதற்கெல்லாம் நேரம் இருப்பதில்லை. அவர் பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அன்னா அவர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பர். அன்னா அவர்கள் அமெரிக் காவுக்குச் சென்றபோது உடன் சென்று அவர்களுடைய உடல் நலத்தைக் கவனித்தார்கள். துருதுரு என்று எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக இருக்கிற பண்பாளர் அவர் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர் எந்தக் கட்சிக்குப் போனாலும் இந்தப் பண்பை விடமாட்டார் என்று கூறி அனைவரையும் வரவேற்கிறேன்.

25th March 1971]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) Panel of Vice—Chairmen.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under rule 14 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Legislative Council to be the Panel of Vice-Chairmen for the Thirty-eighth Session of the Legislative Council under the Constitution :

1. Thiru D. V. Narayanaswami.
2. Thirumathi S. Manjubashini.
3. Thiru K. S. Abdul Wahab.
4. Thiru M. Rajah Iyer.

(2) Re-Nomination of Leader of the House-Council.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under rule 166 (4) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, I have re-nominated the Hon. Thiru M. Karunanidhi, Chief Minister (Leader of the House-Council), as a Member of the Business Advisory Committee for the year 1970-71.

III—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR 1971-72.

MR. CHAIRMAN : The Hon. the Chief Minister will now present the Budget for 1971-72.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மேல்வைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டிற்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை மேல்வையின் முன் வைப்பதற்கு முன் வந்துள்ளேன்.

வருவாய்க் கணக்கு மதிப்பீடுகளும் செலவின் மதிப்பீடுகளும் ஆண்டு முழுமைக்குமாகத் தயாரிக்கப்படும் அடுத்து வரும் நிதியாண்டில் முதல் நான்கு திங்கள்களுக்கு வெவ்வேறு மான்யங்களின் கீழ் ஏற்படக் கூடிய செலவுகளுக்கு மட்டுமே தற்போதைய நிதி ஒதுக்கீடுகள் வேண்டப் படுகின்றன. இது ஒரு இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டமாகும். எனவே, 1971 ஜூன் திங்களில் இந்த அவையின்சன வைக்கப்படவிருக்கும் திருத்த மதிப்பீட்டில்தான் புதிய திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட இயலும். வரவு-செலவுத் திட்ட விவங்களை விளக்குகிற அறிக்கையொன்று மேல்வை உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் சட்டப் பேரவைமுன் இன்று மாலை நான் ஆற்றிய உரையின்* படிக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

2. வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான செலவு பெருகி வருவதாலும் அரசு ஊழியர்களின் சம்பளம், படிக்க முந்தலையன மாற்றியமைக்கப்பட்டதாலும் ரூ. 35 கோடியளவிற்கு ஆண்டு செலவுக்குள்ளாகத் தேவையில்லை மதிப்பீடுதர உறுப்பினர்கள் எண்ணுவாய். நமது மாநிலம் நிதி ரீதியாக நல்லவாறும் திட்ட அணைக் குழுவாலும் எவ்வாறு புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை சட்டப் பேரவையில் நான் ஆற்றிய உரையில் விவரமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன்.

நம்முடைய பிரச்சினைகளைக் கணிசமான துழைப்பாற்றி நமக்கு அளிக் கியும் உதவியின் அவசை உயர்த்தும்படி இந்திய அரசின் மிக உயரிய நிலையில் உள்ளவர்களை நான் வேண்டியுள்ளேன். நமது மாநிலம் முன்னேற்ற மடைந்த மாநிலமாக்குப்பதான நமக்குக் கிட்டும்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [25th March 1971]

உதவியின் அளவு குறைக்கப்படுகிறதென்று சில நேரங்களில் கூறப்படுகிறது. எந்த மாநிலமும் முழுவதும் முன்னேற்றமடைந்தோ அல்லது பின் தங்கியோ இருக்க முடியாது என்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பின்தங்கிய பகுதிகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. எனவே, எல்லா மாநிலங்களும் உள்ள பின் தங்கிய பகுதிகளை மேலே அடையச் செய்வதற்கான இன்றியமையாத தேவையிருப்பதைக் கருத்திற்கொண்டு மத்திய அரசிலிருந்து மாநில அரசுகளுக்கு நிதிவாய்க்கல் ஒதுக்கப்படவேண்டும். மற்றும், பெருநகர் வளர்ச்சி குறித்த பிரச்சினைகள் தமிழ்நாடு போன்ற ஒரு மாநிலத்தின் நிதி நிலையைப் பெரிதும் நெருக்குகின்றன. பெருநகரான சென்னை மாநகரம் திடீர் நாயன் தேவைகளை மட்டுமன்றி அண்டை மாநிலங்களின் தேவைகளையும் நினைவேற்றி வருகிறது. இதை உள்ளத்திற்கொண்டு சென்னை மாநகரின் சிக்கல்களுக்குத் தேசிய அளவில் தீர்வு காணவேண்டுமெய்யல்லாது, நமது மாநிலத்தின் சொற்ப நிதி நிலை வரம்புக்குள்ளாகவே தீர்வு காண வேண்டுமென்று விட்டு விடுவது நியாயமாகாது. இந்திய அரசிடமிருந்து நாம் கோரியுள்ள உதவியின் அளவை முடிவு செய்கையில் இத்தகைய கூறுகள் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்று நான் நம்புகிறேன்.

இவை கூறி, 1971-72 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம்தீர்ப்பீடுகளை இம் மன்றம் ஏற்குமாபடி வேண்டுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4.00 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

@ 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 1974, Public (Services-A), dated the 27th August 1970 regarding the change of nomenclature as Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

@ 2. Notification issued with G.O. No. 938, Home, dated the 29th April 1970 making the amendments to the Tamil Nadu Rectified, Spirit Rules, 1959 [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937)].

@ 3. Notification issued with G.O. P. No. 2728, Revenue, dated 25th August 1970 making the Tamil Nadu Additional Sales Tax Rules 1970. [Laid on the Table of the House under section 4 (1) of the Tamil Nadu Additional Sales Tax Act, 1970 (Tamil Nadu Act 14 of 1970)].

@ 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 1878, Home, dated 1st August 1970 making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)].

@ 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 359, Co-operation, dated the 1st September 1970 making the amendment to the Madras Money lenders Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 22 (3) of the Tamil Nadu Money-lenders Act, 1957 (Tamil Nadu Act XXVI of 1957)].

@ 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 1972, Rural Development and Local Administration, dated the 13th October 1970 making the amendment to the rules relating to the invitation and disposal of tender

[25th March 1971]

relating to supplies of the materials, goods etc., to Municipal Councils. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].

@ 7. Notification issued with G.O. No. 3008, Revenue, dated the 26th September 1970, exempting in respect of the tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, on the sales of medicines and other goods to the Lions Club of South Madras for use at its Medical Aid Centre, Tiruvanniyur or for donation to Voluntary Organisations, institutions and hospitals. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959, (Tamil Nadu Act 1 of 1959).]

@ 8. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1379, Revenue, dated the 6th May 1970, making the amendments to the Grant of Travelling Allowance to the Members of the Area Committee or to the Trustee Rules issued with Revenue Department notification S.R.O No. A-1040 of 1961, dated the 23rd September 1961, published at pages 1078-1080 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 25th October 1961. [Laid on the table of the House under section 116 (3) of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Tamil Nadu Act 22 of 1959)].

@ 9. Notification issued with Roc. No. 18375/70-E3, dated the 26th March 1970, declaring that the provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, specified in the schedule and the rules framed thereunder shall be extended to and be in force in the entire area for Kadathur Town Panchayat, Dharmapuri district. [Laid on the Table of the House under section 177 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

@ 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 762, Social Welfare, dated the 18th October 1969, making the amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955)].

@ 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 2595, Home, dated the 28th September 1970, exempting from the quarter commencing on the 1st October 1970, from payment of the tax leviable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, the Vehicles bearing registration Nos. MDO 6987, MDO 6988, MDO 6989, MDO 6991, MDO 6992 and MDO 7015 belonging to the Grand Anicut Canal Division, Public Works Department, Thanjavur Circle so long as they are used on canal banks and towed on public roads only for repairs and fuelling purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931)].

@ 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 2554, Home, dated the 23rd September 1970 exempting on and from the 1st October 1970 from payment of the tax leviable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, the Vehicles bearing registration Nos. MV 5049 and MM 7407 belonging to the Iswari Prasad Dattreya Orthopaedic Centre (Andhra Mahila Sabha), Madras, subject to the condition that the said Vehicles are used exclusively for the benefit of the physically handicapped

[25th March 1971]

and mentally retarded children. [*Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).*]

@ 13. Notification issued with Roc. No. 7266/869-E3, dated the 29th March 1970, declaring that the provisions of the schedule and the rules issued thereunder shall be extended to, and be in force in the area for the time being within the jurisdiction of the Vellalore Town Panchayat in the Coimbatore district from the date of issue of notification in the *Fort St. George Gazette*. [*Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).*]

@ 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 717, Home, dated the 1st April 1970, making the amendments to the Tamil Nadu Children Rules, 1940. [*Laid on the Table of the House under section 44 (4) of the Tamil Nadu Children Act, 1920 (Tamil Nadu Act IV of 1920).*]

@ 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 643, Agriculture, dated the 4th March 1969, regarding the market areas and notified market areas to the market at Vadasery in the Kanyakumari district. [*Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).*]

** 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 2947, Home, dated the 7th October 1968, in regard to exemption from payment of tax in respect of the tourist luxury coaches MSS 7795 and MDA 1643 belonging to Thiru Siva Tourist Service, Madras and Raja Transport (Firm), Palani, respectively. [*Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).*]

**17. Notification issued with G.O. Ms. No. 3411, Revenue, dated the 2nd November 1970, appointing the 15th day of December 1970, as the date on which the provisions of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 56 (3), 59, 64, 73 and 75, which have already come into force shall come into force in the Inam Estates specified in the Thanjavur taluk. [*Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).*]

**18. Notification issued with G.O. Ms. No. 1331, Agriculture, dated the 30th April 1970, in regard to amendment to the general rules for the management of reserved and unreserved lands published at pages 981-983 of Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 21st August 1894 as subsequently amended and also making the Tamil Nadu Sandalwood Possession Rules, 1970. [*Laid on the Table of the House under section 64-A of the Tamil Nadu Forest Act, 1882 (Tamil Nadu Act V of 1882).*]

**19. Notification issued with G.O. Ms. No. 807, Home, dated the 13th April 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Rectified Spirit Rules, 1959, published at pages 169-187 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 25th March 1959, as subsequently amended. [*Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).*]

[25th March 1971]

**20. Notification issued with G.O. Ms. No. 937, Home, dated the 29th April 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, relating to revision of licence fees, published at pages 3-121 of the Supplement to Part V of the *Fort St. George Gazette*, dated the 14th September 1960, as subsequently amended. [*Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).*]

**21. Notification issued with G.O. Ms. No. 3007, Revenue, dated the 26th September 1970, in regard to exemption from liability to sales tax of the sales of All-India Road Maps to tourists by the Government of India Tourist Office, Madras. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

**22. Notification issued with G.O. Ms. No. 1338, Home, dated the 10th June 1970, in regard to exemption from payment of tax in respect of the vehicle bearing registration No. MSM 5672, belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the Dean, Madras Medical College, Madras. [*Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).*]

**23. Notification issued with G.O. Ms. No. 2334, Home, dated the 19th September 1969, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of the lorry bearing registration No. MDK 3208 and the Motor Cycle bearing registration No. MSM 2361, belonging to the Vivekananda Rock Memorial Committee, Madras. [*Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).*]

**24. Notification issued with G.O. Ms. No. 396, Home, dated the 21st February 1969, in regard to exemption from payment of tax in respect of the vehicle bearing registration number MSQ 5393, belonging to Haji Muhammed Jan Hajjoni Zehra Bibi Charitable Trust, Madras. [*Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).*]

**25. Notification issued with G.O. Ms. No. 1765, Home, dated the 14th July 1969, in regard to extension of grace time for payment of tax in respect of the State Carriages and Public Carriers ordinarily kept in the State for the quarter ending 30th September 1969. [*Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).*]

**26. Notification issued with G.O. Ms. No. 2526, Revenue, dated the 29th October 1969, in regard to appointment of Thiru K. E. Varadan, Sub-Judge, Sivaganga and Thiru T. Sudarsanam Daniel, Second Additional Sub-Judge, Madurai to be judicial Members of the Additional Bench of the Sales Tax Appellate Tribunal, Madurai and Coimbatore respectively. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

**27. Notification issued with G.O. Ms. No. 1752, Education, dated the 7th November 1968, in regard to approval of list of all the parks and play-fields in the area within the jurisdiction of Chingleput

[25th March 1971]

Municipality [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Tamil Nadu Act 26 of 1959).]

**28. Notification issued with G.O. Ms. No. 761, Home, dated the 6th April 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940, published at pages 1-40 of the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

**29. Notification issued with G.O. Ms. No. 2057, Home, dated the 18th August 1969, in regard to concessional rate of tax in respect of the lorry MDJ. 3889, belonging to the Salesian Sisters Society, Katpadi. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

**30. Notification issued with G.O. Ms. No. 1856, Home, dated the 30th July 1970, in regard to amendment to Rule 19 of the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Rules, 1961, published at pages 1-14 of Part V of the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated the 5th June 1961, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 34 (4) of the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Tamil Nadu Act 18 of 1960).]

**31. Notification issued with G.O. Ms. No. 1855, Home, dated the 30th July 1970, in regard to certain amendments to Rules 4 and 7 of the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Rules, 1961, published at pages 1-14 of Part V of the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated the 5th June 1961, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 34 (4) of the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Tamil Nadu Act 18 of 1960).]

**32. Notification issued with G.O. Ms. No. 1470, Rural Development and Local Administration, dated the 1st August 1970, making the rule relating to the exercise of the powers by the Director of Municipal Administration under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920). [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

**33. Notification issued with G.O. Ms. No. 640, Revenue, dated the 28th February 1970, in regard to certain amendments to Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Rules, 1965 and Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 26 (2) and 28 (5) of the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Tamil Nadu Act 30 of 1964) and Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964 (Tamil Nadu Act 31 of 1964).]

**34. Notification issued with G.O. Ms. No. 55, Home, dated the 9th January 1970, in regard to amendment to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940, published at pages 1-40 of the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[25th March 1971]

†35. Notification issued with G.O. Ps. No. 1392, Revenue, dated the 7th May 1970, in regard to certain amendments to Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959, published at pages 232-289 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 1st April 1959, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

†36. Notification issued with G.O. Ms. No. 1185, Rural Development and Local Administration, dated the 22nd June 1970, in regard to exemption of certain categories of buildings from the provisions of Rule 12 of the Tamil Nadu Public Buildings (Licensing) Rules, 1966. [Laid on the Table of the House under section 25 (4) of the Tamil Nadu Public Buildings (Licensing) Act, 1965 (Tamil Nadu Act 13 of 1965).]

†37. Notification issued with G.O. Ms. No. 2647, Home, dated the 5th October 1970, in regard to amendment to rule 49-A of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940, published at pages 1-40 of the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

†38. Notification issued with G.O. Ms. No. 1584, Home, dated the 6th July 1970, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of Scooter bearing registration number MSQ 2080, belonging to the Vivekananda Rock Memorial Committee, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

†39. Notification issued with G.O. Ms. No. 1663, Home, dated the 14th July 1970, in regard to extension of grace time for the payment of tax in respect of stage carriages and public carriers ordinarily kept in the State for the quarter ending 30th September 1970. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

†40. Notification issued with G.O. Ms. No. 2828, Revenue, dated the 7th September 1970, making the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Rules, 1970. [Laid on the Table of the House under section 112 (2) of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961).]

†41. Notification issued with G.O. Ms. No. 1412, Home, dated the 19th June 1970, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of truck bearing registration Nos. MSM. 1696 and the car MSM 6223, belonging to the Structural Engineering Research (Regional) Centre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

†42. Notification issued with G.O. Ms. No. 640, Home, dated the 26th March 1970, in regard to concessional rate of tax payable in respect of the lorry MDJ 3889, belonging to the Salesian Sister's Society, Katpadi. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

[25th March 1971]

† 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 3332, Home, dated the 4th December 1970, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of the lorry bearing registration number MDK 3208 and the motor cycle bearing registration number MSM 2361, belonging to the Vivekananda Rock Memorial Committee, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

† 44. Notification issued with G.O. Ms. No. 2047, Rural Development and Local Administration, dated the 16th October 1970, in regard to amendment to the Madras Corporation Engineering Service Rules. [Laid on the Table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

† 45. Notification issued with G.O. Ms. No. 2111, Agriculture, dated the 16th July 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

† 46. Notification issued with Memorandum No. 86065/A-II/70-2, Agriculture, dated the 25th September 1970, in regard to amendment relating to declaration of market area of Singampuneri and Kamuthi regulated markets in Ramanathapuram district, published at pages 290-291 of Part II—Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 19th February 1964. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

† 47. Notification issued with G.O. Ms. No. 2349, Agriculture, dated the 13th August 1970, in regard to amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962, relating to reimbursement of medical expenses to the employees of Market Committee. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

† 48. Notification issued with G.O. Ms. No. 1449, Home, dated the 11th June 1969, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of the ambulance van bearing registration number MSQ 6468, belonging to Missionaries of Charity, Royapuram, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

† 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 2110, Agriculture, dated the 16th July 1970, in regard to an amendment to rule 38 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

† 50. Notification issued with G.O. Ms. No. 1887, Rural Development and Local Administration, dated the 29th September 1970, in regard to appointment of Personal Assistant (Panchayat Development) to Collector of Coimbatore as Special Officer to perform the functions under rules 4, 23 and 24 of Schedule IV to the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 until the Council has been constituted. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

[25th March 1971]

† 51. Notification issued with G.O. Ms. No. 1578, Rural Development and Local Administration, dated the 19th August 1970, in regard to certain amendments to the rules relating to utilisation of Railway Cess Fund in Schedule IV to the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958). [Laid on the Table of the House under section 174 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

† 52. Notification issued with G.O. Ms. No. 3077, Agriculture, dated the 23rd November 1970, in regard to appointment of 1st January 1971 as the date on which the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Second Amendment) Act, 1970 shall come into force. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

† 53. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1851, Agriculture, dated the 19th June 1970, in regard to regulation of trade for the purchase and sale of maize in Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

† 54. Notification issued with G.O. Ms. No. 3322, Agriculture, dated the 22nd December 1970, making a rule in the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment and Validation of Cess) Act, 1970 (Tamil Nadu Act 19 of 1970). [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

† 55. Notification issued with G.O. Ms. No. 3076, Agriculture, dated the 23rd November 1970, in regard to appointment of date up to and inclusive of which section 2 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment and Validation of Cess) Act, 1970 shall remain in force. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

† 56. Notification issued with G.O. Ms. No. 2645, Home, dated the 22nd October 1969, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 to Kanyakumari Township area in the Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 34 (4) of the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Tamil Nadu Act 18 of 1960).]

† 57. Notification issued with G.O. Ms. No. 33, Home, dated the 6th January 1970, in regard to extension of grace time for the payment of tax in respect of Stage Carriages and Public Carriers ordinarily kept in this State for the quarter ending 31st March 1970. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

† 58. Notification issued with G.O. Ms. No. 1521, Home, dated the 18th June 1961, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of the goods vehicles MSM 983 and MSM 1283, belonging to the Christian Agency for Social Action Relief and Development, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

[25th March 1971]

‡ 59. Notification issued with G.O. Ms. No. 1583, Home, dated the 6th July 1970, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of the truck trailer bearing registration number MDY 1702, belonging to Vivekananda Rock Memorial Committee, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

‡ 60. Notification issued with G.O. Ms. No. 1554, Home, dated the 2nd July 1970, in regard to rates of tax payable in respect of motor vehicles plying on town service routes lying partly within and partly outside Municipal limits, with effect on and from the 1st July 1970. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

‡ 61. Notification issued with G.O. Ms. No. 2677, Home, dated the 24th October 1969, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of the vehicle bearing registration number MDJ 4564, belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the District Health Officer, North Arcot district, Vellore. [Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

‡ 62. Notification issued with G.O. Ms. No. 932, Labour, dated the 6th July 1970, in regard to exemption from the provisions of section 12 of the Tamil Nadu Catering Establishments Act, 1958 in respect of Coffee Stalls and Cool Drinks Parlour run by the Sankaranamarkoil Co-operative Milk Supply Society, Limited, Sankaranamarkoil. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Catering Establishments Act, 1958 (Tamil Nadu Act XIII of 1958).]

‡ 63. Notifications issued with G.O. No. 3597, Revenue, dated 20th November 1970, making the Tamil Nadu Village Officers Service Rules, 1970, the Tamil Nadu Village Officers Conduct Rules, 1970 and the Tamil Nadu Village Officers (Classification, Control and Appeal) Rules, 1970. [Laid on the Table of the House under section 4 (3) of the Tamil Nadu Proprietary Estates Village Service and the Tamil Nadu Hereditary Village Officers (Repeal) Act, 1968 (Tamil Nadu Act 20 of 1968).]

64. Notification issued with G.O. Ms. No. 3180, Agriculture, dated 4th December 1970, regarding the issue of notification under section 3 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act relating to regulation of trade in paddy in Ramanathapuram district. [Laid on the Table of the House under Section 29 (1) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

‡ 65. Notification issued with G.O. Ms. No. 1979, Home, dated 10th August 1970, exempting from payment of tax leviable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 the car bearing registration No. MSL 2808, belonging to Trade Representation of German Democratic Republic in India at Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

66. Notification issued with Memorandum No. 44134-J2/70-7, Revenue, dated the 23rd November 1970, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1431 of 1965, published

25th March 1971]

at pages 588-593 of Part II--Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 31st March 1965. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 625, Home, dated the 24th March 1970 in regard to an amendment to the Home Department Notification II-1 No. 334 of 1967 published at page 125 of Part II--Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette dated the 5th February 1967. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

68. Notification issued with G.O. P. No. 3439, Revenue, dated the 6th November 1970, in regard to exemption from payment of sales tax by any dealer in respect of any sale or purchase of senna leaves, senna pods and cassia leaves. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

69. Notification issued with G.O. No. 10, Revenue, dated the 4th January 1971, in regard to exemption from the General Sales Tax and Central Sales Tax payable by the Vocational Training Centre of Catherine Booth Hospital, Nagercoil. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

70. Notification issued with G.O. Ms. No. 2232, Agriculture, dated the 30th July 1970, in regard to establishment of regulated markets in Tirunelveli district to provide facilities for the purchase and sale of blackgram and cowpeas. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

71. Notification issued with G.O. Ms. No. 1923, Home, dated the 11th August 1970, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of van bearing registration number MSL 2087, belonging to the Society for the Prevention of Cruelty to Animals, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

72. Notification issued with G.O. Ms. No. 2003, Home, dated the 13th August 1970, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of the vehicles bearing registration number MSL 2029, belonging to the Trade Representation of the Czechoslovak Socialist Republic in India at Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

73. Notification issued with G.O. Ms. No. 145, Home, dated the 18th January 1971, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of certain vehicles belonging to the Port of Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

74. Notification issued with G.O. Ms. No. 2696, Home, dated the 12th October 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1949. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[25th March 1971]

75. Notification issued with G.O. Ms. No. 2886, Home, dated the 23rd October 1970 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

76. Notification issued with G.O. Ms. No. 2497, Home, dated the 17th September 1970, in regard to amendment relating to insertion of new rule 163-A in the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

77. Notification issued with G.O. Ms. No. 2498, Home, dated the 17th September 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

78. Notification issued with G.O. Ms. No. 124, Home, dated the 12th January 1971, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of certain vehicles belonging to the Ramanadhi and Gatana Project Scheme, Public Works Department, Tirunelveli-Kanyakumari Circle. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

79. Notification issued with G.O. Ms. No. 114, Home, dated the 11th January 1971, in regard to grace time for the payment of tax payable in respect of stage carriages and public carriages ordinarily kept in the State for the quarter ending 31st March 1971. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

80. Notification issued with G.O. R. No. 2023, Revenue, dated the 7th December 1970, in regard to exemption from liability to entertainments tax of the benefit cinematograph film show to be held on 30th June 1971 to raise Flag Day Fund. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

81. Notification issued with G.O. Ms. No. 3387, Agriculture, dated the 30th December 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

82. Notification issued with G.O. P. No. 923, Revenue, dated the 26th March 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

83. Notification issued with G.O. Ms. No. 1564, Labour, dated the 19th October 1970, making the Tamil Nadu State Housing Board Contract Rules, 1970. [Laid on the Table of the House under section 169 (4) of the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961).]

25th March 1971]

84. Notification issued with G.O. Ms. No. 107, Rural Development and Local Administration, dated the 11th January 1971, in regard to removal of a Vice-Chairman of the Manapparai Municipal Council from the office. [Laid on the Table of the House under section 354 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].

85. Notification issued with G.O. Ms. No. 3179, Agriculture, dated the 4th December 1970 declaring the Ramanathapuram, Mudukulathur, Paramakudi, Sivaganga, Tiruppathur and Tiruvadanai taluks in the Ramanathapuram district to be notified area for the purposes of the Tamil Nadu Act 23 of 1959. [Laid on the Table of the House under section 29 (5) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

B. Reports, notifications and other papers.

@1. Notification issued with G.O. Ms. No. 1770, Public Works (Electricity), dated 29th August 1970 making amendment to the rules published with the Public Works (Electricity) Department Notification S.R.O. No. A-5559 of 1958, dated the 9th August 1958 at pages 363-364 of the Rules Supplement to Part I of the Tamil Nadu Government Gazette, dated 20th August 1958.

@2. Notification issued with G.O. No. 1530, Home, dated 1st July 1970, making amendments to the Madras Hindu Marriage (Registration) Rules, 1967.

@3. Notification issued with G.O. No. 2112, Revenue, dated 3rd July 1970, exempting from payment of stamp duty the sale deeds in favour of S. Rm. M. Ct. M. Thiruppani Trust under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899).

@4. Notification issued with G.O. Ms. No. 2793, Revenue, dated 2nd September 1970, remitting the duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the loan bonds to be executed by the scheduled caste loanees (Hindus) under the scheme for the sanction of interest-free loans to petty traders belonging to Scheduled Castes (Hindus).

@5. Notification issued with G.O. Ms. No. 1251, Revenue, dated 23rd April 1970, permitting the stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899), in respect of the mortgage deed to be executed by Thiru U. Vaidyanathan of Indian Administrative Service, in connection with the house building advance sanctioned to him by the Government of Bihar.

@6. Notification issued with G.O. Ms. No. 1389, Labour, dated the 18th September 1970, making amendment to the Madras Factories Rules, 1950.

**7. Notification issued with G.O. Ms. No. 2875, Revenue, dated the 15th September 1970, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899), in respect of the written undertakings to be executed by the Tamil Nadu State Industrial Development Corporation, the Tamil Nadu State Small Industries Corporation and the Tamil Nadu Agro Industries Corporation for obtaining loans and advances sanctioned by the Government.

[25th March 1971]

** 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 3408, Revenue, dated the 2nd November 1970, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899), in respect of endowment deed to be executed by the Pasumpon Vyarthira U. Muthuramalinga Thevar Ninaivu Tharma Paripalana Sthapanam, represented by its President in favour of Pasumpon Sri Muthuramalinga Thevar Memorial College Board, Pasumpon.

%9. Notification issued with G.O. Ms. No. 588, Revenue, dated 25th February 1970, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899), in respect of mortgage deeds to be executed by any Small Scale Industry in favour of the Madras Industrial Corporation Limited.

%10. Notification issued with G.O. Ms. No. 3537, Revenue, dated the 16th November 1970, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the sale deed to be executed in favour of the "Lalitha Subramaniam" Trust.

%11. Notification issued with G.O. Ms. No. 1395, Revenue, dated the 7th May 1970, in regard to exemption from payment of stamp duty and registration fee chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899), in respect of mortgage deed to be executed in relation to the House Building Advance granted to late Thiru S. Ramanujam, formerly Appellate Assistant Commissioner (C.T.), Madras.

%12. Notification issued with G.O. Ms. No. 1625, Labour, dated the 31st October 1970, in regard to an amendment to the Minimum Wages (Tamil Nadu) Rules, 1953, as subsequently amended.

** 13. The Tamil Nadu Shun Areas (Improvement and Clearance Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 1 of 1971).

£ 14. The Tamil Nadu Agricultural University Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 2 of 1971).

%%15. Address by the Governor of Tamil Nadu to both Houses of the Legislature assembled together on 24th March 1971.

*16. The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance No. 3 of 1971).

*17. The Motor Vehicles (Tamil Nadu) Amendment Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 4 of 1971).

18. Errata issued with G.O. Ms. No. 610, Rural Development and Local Administration, dated 6th April 1970 regarding the exclusion of certain areas in St. Thomas Mount Panchayat Union in Chingleput District.

25th March 1971]

19. Returns of Assets of the following Members of the Tamil Nadu Legislative Council as on the 31st March 1970 placed on the Table in pursuance of the Resolution passed by the Tamil Nadu Legislature on the 28th August 1969 :—

1. Thiru O. Arivudai Nambi.

2. Thiru G. Swaminathan.

3. Thiru S. T. Adityan.

4. Thiru V. Thangapandian.

5. Thava Thiru Deivasigamani Arunachala Desikar (Kunrakkudi Adikalai).

6. Thiru D. Santosham.

@ Sent by Post to all M.L.Cs. on 26th December 1970.

** Sent by Post to all M.L.Cs. on 23rd January 1971.

./ Sent by Post to all M.L.Cs. on 20th February 1971.

‡ Sent by post to all N.L.C's on 20th March 1971.

£ Sent by Post to all M.L.Cs. on 27th February 1971.

././ Circulated to all M.L.Cs. on 24th March 1971.

* Circulated to all Members of the Legislative Council on 23rd March 1971.

[25th March 1971]

APPENDIX

[Vide item III on page 5]

தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சட்டமன்றப் பேரவைமூலம் வைத்து 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 25-ஆம் நாளன்று ஆற்றும் உரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளையும் 1970-71 ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடுகளையும் இப் மன்றத்தினுள் தங்கள் ஒப்புதலுக்காக வைப்பதில் பெருமையடைகிறேன்.

2. வரலாற்றுப் புகழும் ஜனநாயக மரபும் நிறைந்து பாங்குடன் நடக்கேறிய ஒரு மாபெருந்தேர்தலுக்குப் பின்னர் பின்னா நாம் கூடியுள்ளோம். எங்களுடைய கடமையென்பதும் அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கிய ஆட்சியின் மீதும் இந்நாட்டு மக்கள் பெரு நம்பிக்கை வைத்து, சிறிதும், ஐயத்திற்கிடமின்றி, தென்விய முறையினை உயர்வாகத் தெரிந்து தீர்மானம் அளித்துள்ளார்கள். மக்கள் தொண்டை மாண்புமிகு பண்டிதர்கள் அனைவரையும் பெருமதிப்பிட்டுப் பரவேற்கிறேன். ஆளும் கட்சிக்கு வாக்களித்தவர்கள், வாக்களிக்காதவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நடத்துவதுதான் அரசு. அது போல அனைவரையும் சேர்த்து நடத்துவதுதான் நல்லரசு. எனவே, இம் மன்றத்தின் அகத்தும் புறத்தும் கூடியும் ஆக்கம் நிறைந்த நல்ல கருத்துகளையும், அறிததை அணி செய்கும் முன்னோக்கியும் இவ்வரசு வடிவற்று அவற்றை காய்தல் உயர்த்தல் இன்றி ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய முற்படும் என்றும் உறுதி கூறுகிறேன்.

இருடக்கான வரவு-செலவுத் திட்டம்.

3. நான் இப்பொழுது அறிக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒரு இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டமாகும். தேர்தலுக்கும் பின்னர் இக்குறிய காலத்தில் எல்லாத் திட்டங்களையும், அத் திட்டங்களுக்கான நிதி வரப்புகளையும் முழு மையாகப் பரிசீலனை செய்து உலவமுன் வைப்பதற்குத் தேவையான நேரம் அரசுக்கு இல்லை. எனவே, பதிய திட்டங்கள் பல அடங்கிய திருத்தப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் 1971-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் இப் மன்றத்தின் முன்னர் வைக்கப்படும். இன்று அறிக்கப்படும் பதிபிடுவில் 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவும், செலவும் வைப்பதெதப்பட்டுள்ளன. எனினும், அடுத்த நிதியாண்டின் முற்பகுதியைத் தாழ்த்தி உரித்தான மாண்புமிகு மட்டுமே அனுபவிக்கவந்தமாறு இம் மன்றத்தைக் கட்டுக் கொள்கிறேன். வரவு, செலவுத் திட்டம் சம்பந்தமான மற்ற குறிப்புகளோடு, 1969-70 ஆம் ஆண்டுக்கான கணக்குகளையும் 1970-71 ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடுகளையும், 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கான திட்ட மதிப்பீடுகளையும் சுருக்கமாக விளக்கும் அறிக்கை ஒன்றும் இம் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்படுகிறது. அவற்றுள் மாநில அரசின் நிதி நிலை பற்றிய சில குறிப்புகள் கூறுவதில் பற்றி மட்டும் சற்றே விரிவாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒரு அறிக்கை.

4. 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் வசூலாய்க் கணக்கின் கீழ் ரூ. 319.6 கோடியும், முடிதனாக் கணக்கின் கீழ் ரூ. 30.85 கோடியும் பரிசீலிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, உழவர்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், மின்சார வாரியம் முதலிய பிற நிறுவனங்களுக்குக் கடனாகவும் முன்பணமாகவும் தொகைகள் வழங்குவதற்காக

[25th March 1971]

ரூ. 32.67 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசுக்குச் சடனாகக் கணக்கில் செலுத்த வேண்டிய தவணைத் தொகை ரூ. 36.72 கோடியும் வெளிச்சத்தையிலிருந்து திரட்டிய கடன் தொகைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய ரூ. 8.85 கோடியும் இம் மதிப்பீடுகளில் அடங்கியுள்ளன. வரவு இனங்களைப் பொறுத்த வரையில், வசூலாய்க் கணக்கில் ரூ. 338.71 கோடியும், வெளிச் சந்தைக் கடன்கள் மூலம் ரூ. 21.81 கோடியும், மத்திய அரசிடமிருந்து கடனாக ரூ. 44.57 கோடியும் பெறவேண்டி எதிர்பார்க்குகோம்.

இவை தவிர, குறிப்பிடத்தக்க பிற வரவினங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆயுள் காப்புறுதிக் கழகம், பணிக் வங்கிகள் போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து நிகரக் கடனாகக் கிடைக்கக்கூடிய தொகை ரூ. 3.31 கோடி.

உள்ளாட்சி மன்றங்கள், இதர அரசு நிறுவனங்கள் இவற்றின் தகரவைப்புகள் (Deposits) ரூ. 18.72 கோடி :

கடன் வசூலிப்பு ரூ. 19.27 கோடி.

பெருகண்ட கணக்குகள் அனைத்தையும் சேர்த்துப் பாத்தால், 1971-72-ஆம் ஆண்டில் மொத்தமாக ரூ. 458.69 கோடி செலவாகுமென்றும், ரூ. 446.44 கோடி வரவாகக் கிடைக்குமென்றும் தெரிகிறது. எனவே, 1971-72-ஆம் ஆண்டின் மதிப்பீடுகளில் ரூ. 12 கோடி அளவுக்கு தண்டு விழுங்காத கணக்கும், நடப்பு ஆண்டில் எழுந்துள்ள பற்றுக்குறையான ரூ. 23 கோடியையும் இத்துடன் சேர்த்துப் பாத்தால், 1971-72-ஆம் ஆண்டில் இறுதியில் ரூ. 35 கோடி பற்றுக்குறையாக இருக்கும்.

ஐந்தாம் நிதிக் குழுவின் தீர்ப்பு.

5. அரசு பெறுகொண்ட பல் ஆதாயப்பணிகளும் வளர்ச்சித் திட்டங்களும் அபிவிருத்தி நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொண்ட உயர்ந்த நடவடிக்கைகளும் இப் பற்றுக்குறை பற்றியதற்கான பெரும் காரணங்களாகும். இப்பற்றுடன் இவ்வரசுக்குத் தேவையான—முறையாகக் கோடங்க வேண்டிய மாணியங்கள் மத்திய அரசு வழங்கத் தாழ்மையையும் இப் பற்றுக்குறை எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதையும் இம் மன்றத்தின் முன் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டாம் சம்பள ஆணைக் குழு அறிவித்த பரிந்துரைகள் அடிப்படையில், அண்மையில் நான் அரசு அலுவலர்களுக்கு உதவிய உயர்வு அளித்திருக்கிறோம். சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்தவதில் ஒரு முழு ஆண்டில் அரசுக்கு ஆக்கபடியு மொத்தத் தொகை ரூ. 22 கோடியாகும். இதனால், மற்றொரு சிறப்பு அரசாங்க இவ்வுதவிய உயர்வு 1970 அக்டோபர் 2-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இதனால் அரசு அலுவலர்க்கு வழங்கப்படவேண்டிய சம்பள பாக்கியையும் 1970 மார்ச் மாதம் முதல், மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 லிருந்து அரசு வழங்கி வரும் சிறப்பு சுடர்ப் படியையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பாத்தால், 1970-72 ஆம் ஆண்டின் இரண்டாண்டுக் காலத்தில் எதிர்பார்க்கக்கூடிய கூடுதல் செலவு ரூ. 38 கோடியாகும். இது போன்ற செலவுகள் தவிரக் குடியாதான என்பதை எதிர்த்தால், இவை வசூலாய்க் கணக்கின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்றும், இத்தகைய செலவுகள் அனைத்தையும் கருத்திற்கொண்டு நமக்காகக் கிடைக்கவேண்டிய பற்றுக்குறை படியாகக் கிடைக்கின்றது என்பதை வேண்டுமென்றும் ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவினரால் ஏற்கனவே நாம் முறையிட்டுக்கொண்டோம். ஏற்றதழ் பத்துண்டுக் காலமாக சம்பள ஆணைக் குழு எதும் தீர்மானிக்கவில்லை. நம்முடைய அலுவலர்களின் உதவியும் அண்டை மாநிலங்களில் உள்ள அரசு அலுவலர்களின் உதவியுடனும் விடக் குறைவாக இருந்தன என்பதும் உண்மையையும் குறிப்பாக ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவிடம் உலி

[25th March 1971

புறத்தின் கற்றிடுவது. எனினும், ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழு நம் முன்முயற்சிகளுக்குச் செலி சாயக்கல்லிலை என்பதை வருத்தத்துடன் கூறுகிறது. இனியாவது இச் செலவை எகெட்ட வேண்டிய அளவில், சிறப்பு மானியம் அளிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசையும் திட்ட ஆணைக்குழுவையும் திருப்பத் திரும்ப அனுசில் வேண்டி வருகிறோம். நம் முன்முயற்சியை வேண்டுமோ இதுகளும் ஏற்கப்படவில்லை. ஒரு மாநில அரசுக்கு, எந்த அளவுக்குச் செலவு செய்யக்கூடும் என்பதை அந்த மாநில அரசின் மதிப்பீடுகள் அடிப்படையாகக் கொண்ட மத்திய அரசு மானிய உதவியைப் பரிந்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிதி ஆணைக்குழு நம் அறிக்கையைத் தயார் செய்யும் போது, சம்பள ஆணைக் குழு அமைக்கப்பட்டதா இல்லையா என்பதை மட்டுமே பார்த்து மானியம் வழங்கும் முறை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சுட்டிக்காட்டி விருப்புகளின். நிதி ஆணைக்குழு இம்மாதிரியான ஒரு முன்முயற்சியின் பற்றித்தான் செலவின மதிப்பீடுகளை அறுதியிடும் என்பதை மாநில அரசுகளுக்கு முன் சுட்டியே அறிவிக்கவில்லை.

மத்திய அரசு, தனது அலுவலர்களுக்கு வாழ்க்கைச் செலவினம் உருவாகாதேற்ப ஊதிய உயர்வு அளிக்க முன்வருவதை நான் வரவேற்கும் அந்தத் தொத்தில் மாநில அரசின் அலுவலர்களுக்கும் அம்மாதிரியான ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படவேண்டிய கப்பலாடும் ஏற்படுகிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. மத்திய அரசு தனது அலுவலர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கும் போது மாநில அரசினருக்கு அதனால் ஏற்படக்கூடிய கூடுதல் சுமையையும் நாட்டத்திற்கொண்டு அதற்காவன செய்திட வேண்டும். மாநில அரசில் குறைந்த ஊதியம் வாங்கும் அலுவலர்களுக்கு, நிலைவாசியின் உயர்வுக்கு நிகராக அளிக்கப்படும் ஊதிய உயர்வினால் ஏற்படும் செலவில் ஒரு கணிசமான பகுதியையாவது மத்திய அரசு ஏற்று மானியம் அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றை விரைவில் உருவாக்க வேண்டும். தேசிய அளவில், ஊதியம்—ஆதாயம்—விலைவாசி இதை மூன்றுப் பிரிவுகளாக ஒரு கொள்கையை உருவாக்க வேண்டிய தேவையை அண்மையில் நமது ஆளுநர் அவர்கள் நம்முடைய பேருரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அக்கருத்தை நாலும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அவ்வாறான சில கொள்கை ஒன்று செயலுக்கு வரும் வன்மை உருவாக்கப்பட்டான்தான், நாட்டின் பொருளாதார நிலையை அச்சுறுத்தி வரும் நிலைமையொத்ததை நடுத்தி திருத்திக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

மத்திய மாநில அரசுகளின் உறுதுகள்—பொறுப்புகளும் உரிமைகளும்

6. மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி வசதிகளை அதிக அளவில் நமது மாநிலத்திற்குச் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் தமிழ் நாட்டின் முறையான வேண்டுகோள் நீண்டகாலமாக கவனிக்கப்படவில்லை. இப்பற்றிய விளக்கங்கள் எப்பற்றை எடுத்துக் காட்டுவது அப்படிப்பட்டதான இருக்குமென நம்புகிறேன்.

இன்று நம் நாட்டில் செயற்பட்டு வரும் கூட்டு நிதி அமைப்பில், பொருளாதார வளங்களுக்குப் பல் வருவாயைப் பெருமளவில் கட்டித்தரும் சங்க வரி, வருமான வரி, கார்ப்பரேஷன் வரி, ஆயத் தீர்வை (Excise Duties) போன்ற பெரும்பான்மையான வரி வாய்க்ககள் மத்திய அரசின் உரிமைகள். மாநில அரசின் வரிவசூல், வருமான வளங்களுக்கு மேற்ப் தெரிவிக்கப்படும் சிறு வரி விற்பனை வரியையாகும் என்பதை அனைவரும் அறிவர். இவ்வன்மை வரி விதிக்கும் உரிமை மத்திய அரசிடம் குவிந்து கிடக்கிறது. ஆனால், மக்கள் நலனைப் பேணிப் பெருக்குவதற்கான பெரும் பகுதிச் செலவை ஏற்கவேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசுகளிடம் நிறைந்து கிடக்கிறது. இவ்வாறு உரிமை ஒரு புறமும் கடமைப் பொறுப்பு மட்டுமே புறமும் இருக்கும்படியான வீரதை நிலைநாட்டும் நம்முடைய சிக்கல்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படக்

[25th March 1971]

காரணமாகும். எனவே, நிதி வருவாயைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் தற் போதைய முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். தேவை ஏற்படுமேல், இதன் பொருட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தையும் திருத்தியாக வேண்டும். மத்திய மாநில உதவுகளை ஆராயும் இராமசுந்தர குழுவின அறிக்கை கிடைத்த பிறகு, இந்த முன்முயற்சியைப் பற்றிய அரசிணைய திட்டவட்டமான கருத்துக்களைத் தீர்மானிக்க இயலும் என்று நம்புகிறேன்.

ஐந்தாவது நிதி ஆணைக் குழுவின் அறிக்கை தமிழ் நாட்டுக்கு முற்றிலும் பாதுகாமான முறையில் அமைந்துள்ளது என்பதை முன்னரே நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். 1969 முதல் 1974 வரை உள்ள ஐந்தாண்டு சாலத்தில் எல்லா மாநிலங்களையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், நிதி ஆணைக் குழுவின் தீர்மானம் வன்மை மத்திய அரசினால் வழங்கப்படும் நிதி உதவி ஆள் ஒன்றுக்கு ரூ. 98.5 ஆகும். ஆனால், நம் மாநிலத்தை மட்டும் தனியே எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அவ்வாறு வழங்கப்படும் மத்திய நிதி உதவி ஆள் ஒன்றுக்கு ரூ. 87.5 ஆகும். இவ்வாறு குறைந்த அளவில் நமக்கு வசதிகள் கிடைப்பதால் நமக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ. 44 கோடி அளவில் உள்ளது என்பதை நாம் கவந்து கவனிக்க வேண்டும். இவ்வுருவமையைச் சுட்டிக்காட்டி நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி லால் நிதி ஆணைக்குழு ஒரு சட்ட ரீதியான அமைப்பு என்றும், அது அளிக்கும் திட்டமிடல் மாற்ற இயலாது என்றும் அரசாங்கம் கூறி இம் மாநிலத்திற்கு இலாபப்பட்டிருக்கும் அந்தியை உறுதிப்படுத்த மத்திய அரசு முயலுகிறது.

மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசு பெறும் நிதி வாய்க்ககள்

7. ஆனால், இதற்கு மாறாக வேறு சில மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு தனி நிதி வசதி (Special accommodation) செய்து கொடுத்திருக்கிறது. திட்டக் குறையும், அம் மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் தொகையை ஒதுக்கி உதவி அளித்துள்ளது. இவ்வன்மை சில மாநிலங்களின் குறைகள் கவனப்பட்டிருக்க, நாம் மட்டும் என் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

மத்திய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மொத்த உதவித் தொகையில் இம் மாநிலத்திற்கு 10.8 சதவீதம் உதவி ஒதுக்கப்பட்டது மாறாக, நம்முடைய திட்டத்தில் 5.7 சதவீதத்தான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே, 1966-71 ஆண்டுகளுக்கென திட்டப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு இம் மாநிலத்திற்கு ரூ. 250 கோடி உதவித் தொகை நடுவராக உறுதி கூறியிருந்தார்கள். இத் தொகையையும் ரூ. 202 கோடியாகத் தற்போது குறைத்துள்ளார்கள்.

மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு அளிக்கக்கூடிய மொத்த நிதி உதவியை ரூ. 3,500 கோடிக்கு மேல் உயர்த்த இயலாது என்றும், இதனால் நாட்டுக்குக் கிடைக்கும் உதவியையும் உயர்த்தவாறு மெத்தக் சபுனம் என்றும் நம்மிடம் கூறினார்கள். ஆனால், அதே தொத்தில் சில குறிப்பிட்ட மாநிலங்களுக்குத் தனி வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக ரூ. 800 கோடி ஒதுக்கப்பட்டதையும் நாம் கண்டோம். அம் மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்கும் அதிக அளவு பங்கைப் பார்த்து நாம் பொருளாதார கொள்கைவில்லை. ஆனால், பார்த்த சிறப்பு நிதி உதவி பெறும் திட்டத்திலிருந்து நம்மை ஒதுக்கிவிட்டது முற்றிலும் நியாயத்திற்குப் புறம்பமானதாகும்.

மத்திய அரசினால் மாநில அரசுக்கு அளிக்கப்படும் எல்லா நிதி உதவித் திட்டங்களையும் ஒன்று கூட்டிப் பார்த்தால், ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்குத் தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கும் உதவியின் மனம் ஆள் ஒன்றுக்கு ரூ. 142.5 ஆகும். ஆனால், அனைத்து இந்திய மட்டத்தில் ஆள் ஒன்றுக்கான சராசரியோ ரூ. 185.5 ஆகும். தெரிந்து தெரிந்த திறமையுடன் தீர்வாகத்தை நடத்தி, எந்த உயர்ந்த அளவிற்கு ஒலுமோ அந்த

[25th March 1971]

தலைமை மெம்பரெத் வெளிச்சந்தையிலிருந்து மூன்று காப்பறுதிக் கழகத் திட்டங்களும் கடன் தொகையைத் திரட்ட முடியும் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது. மாநகராட்சியின் நிதியை மூலமாகச் செயல்பெறும் சில முக்கியமான மாறுதல்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

மதுரை மாநகராட்சி.

15. இதைத் தொடர்ந்து, மற்றொரு மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் இம் மன்றத்திற்கு அறிவிக்க விருப்பமுள்ளது.

“வாழத்தக்க வளநகர் மதுரை” வாழ்பழிவாய் மண்டபப் புதல் மண்டிக் கிடக்கும் ஒரு மாநகரமாகும். எங்கும் வைத்துத் தமிழாய்ந்த இப் பெருநகரின் நெய்யை மாங்குடி மருதனார், நக்கீரர் போன்ற சங்கப் பெரும் புலவர்களும், தாண்டி, மிலிணி போன்ற மேலைநாட்டு வரலாற்று அறிஞர்களும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்கள். அந்தப் பழம்பெருமைக்கு ஒலிபெற்று முன்வந்தவனான இன்றைய தமிழக அரசு.

1971 மே 1-ஆம் நாள் முதல் மதுரை நகராட்சி ஒரு மாநகராட்சியாக உயர்த்தப்பட இருக்கிறது என்பதையும், இதற்குத் தேவையான சட்டங்கள் விரைவில் வரும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநிலத் திட்டக்குழு.

16. மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டியது அரசின் தலையாய கடமையாகும். நாட்டின் வளமும் மக்களின் நலமும் பெருகும் வகையில் தற்போதைய பொருளாதார அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். “எல்லோரும் இத்தொட்டு மன்னார்” என்று செட்டிமாந்து நாடு செழிக்கும் வகையில் ஏற்றுத் தாழ்வற்றதும் விஞ்ஞான யுகத்திற்கு ஏற்றது மான சமநீரம் சமுதாயத்தை உருவாக்க நாங்கள் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டுள்ளோம். வெறும் புள்ளிக் கணக்குப் போட்டிப் பார்த்து மட்டும் ஒரு பொருளாதாரத் திட்டத்தை வரைந்தால் நம்முடைய குறிக்கோள் சாக்கடாது. நம்மிடையே உள்ள சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்றால், எல்லோருக்கும் வேலை வேலை வேண்டும்; நாட்டின் இயற்கைச் சாதனங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தவேண்டும்; உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கவேண்டும் என்றும் குறிக்கோள்கள் அடங்கிய திட்டம் ஒன்றை தீட்டப்படவேண்டும். இக் குறிக்கோள் உள்வாங்கித்தொண்டு, நம்மை நெருக்கியும் வேலையின்மை, மக்கட் தொகை பெருக்கம், நிதிப்பற்றாக்குறை முதலிய சிக்கல்களைத் துடைத்து அவற்றை அறவே போக்குவதற்கு வகையில் தீர்மானிக்கத் திட்டம் ஒன்றைத் தீட்ட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இத்திட்டத்தைச் செய்வதே வரைவதற்காக தீர்வாக அறிவுரைகள் பொருளாதார அறிஞர்கள், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் முதலியோர் அடங்கிய மாநிலத் திட்டக் குழு ஒன்றும் விரைவில் அமைக்கப்படும்.

திட்டமிட்ட திட்டம் ஒன்றிந்துத் தேவையான நிதியளவில்களை எந்த வழியில் திரட்ட முடியும் என்பதில்தான் கவனம் செலுத்த வேண்டுமெனத் தவிர, வேண்டிய நிதி வசதிகள் தற்போது காணப்படவில்லை என்பதால் திட்டச் செலவையும் வளர்ச்சி விரைவையும் குறைப்பது முறையாகாது. மூக்கப் பணிகளை நிறைவேற்றும் வேகம் நிறுவும் குன்றாத, திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக்கு நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒரு கருவியாக இருக்க வேண்டும். இத் நோக்கத்தின் முழுவடிவாக 1971 ஜூன் மாதத்தில் அறிக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அமையும் இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டமாகிய இத் திட்டமும் வளர்ச்சி வேகத்தை எதிரொலிக்கும் வகையிலேயே அமைந்துள்ளது என்று கூறி, அரசியல் காழ்ப்பு-சாப்பணிக் கிக்கு திடமனிக்காது தமிழ்நாட்டு மக்களை வரும் சென்ற நம்ம திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை ஏற்று இசைவளிக்கமாறு இம்மாமன்றத்தைப் பணிவன்புடன் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

APPENDIX

[25th March 1971]

இலாபம்

[1957-58 முதல் உள்ள கணக்குகள் 1956 நவம்பர் 1-ம் அடிப்படையில் தமிழ் நாடு வருவாய்க் கணக்கில்

பெருந் தலைப்புகள்.	1958-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(ரூபாய்)
மத்திய ஆயத் தீர்வைகள்	..	..	..	..
நிறுவன வரி நீக்கலாக என்ன வருமான வரிகள்—				
வருமான வரியில் பங்கு	22-50	7,74-49	9,72-44	10,04-79
வேளாண்மை வருமான வரி	..	1,16-21	1,35-15	1,42-56
சொத்துரிமை வரி	..	37-33	38-47	39-76
இரயில்வே கட்டண வரி	..	†	†	†
நிலவரி—				
பாசனத்திற்குரிய பகுதி உட்பட மொத்த வருவாய்.	7,00-78	7,13-38	8,92-37	8,42-10
ஆயத் தீர்வை	3,72-28	38-30	40-71	40-46
வண்டி வரி	81-22	10,19-06	12,33-59	12,99-99
கிற்பனை வரி	..	24,80-09	27,01-73	35,30-15
என்ன வரிக்கும் தீர்வைகளும்	3-19	4,58-40	6,73-16	8,23-58
முத்திரைத்தான்கள்	1,73-37	5,48-21	6,68-21	7,75-21
பத்திரப்பதிவு	32-70	1,24-16	1,51-43	1,61-50
வட்டி	19-73	11,64-84	11,21-65	12,37-46
நீதி நிர்வாகம்	15-39	85-32	87-03	94-90
சிறைச்சாலைகள்	5-98	42-87	41-19	45-65
காவல்துறை	5-66	37-06	31-39	43-27
பல்வகைத் துறைகள்	7-62	36-07	38-51	39-47
துறைமுகங்களும் கப்பல் வழிகாட்டலும்	44-67	..	..	..

* "மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலப் பங்கு" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† "LVI. மத்திய அரசின் உதவி மானியங்கள்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‡ பாசனத்திற்குச் செலவழியு தொகை நீக்கலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

25th March 1971]

I.

தேதி முதல் செயலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சேமைப்பு அமைந்தது.]

வருவாயும், செலவினமும்

1970-71.							
1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு. 1971-72.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
(உட்சத்தில.)							
வருவாய்.							
..	..	..	..	..	..	..	..
10,01-27	11,44-64	14,60-13	16,27-70	24,04-96	22,50-00	29,47-00	39,41-00
1,22-73	1,45-82	1,61-71	1,88-05	1,97-28	1,92-00	1,97-50	1,97-00
58-91	35-86	1,19-57	55-38	58-87	63-00	60-13	60-00
†	†	†	†	†	†	†	†
9,12-84	6,65-94	8,16-84	3,28-67‡	6,35-18	7,26-87	7,28-84	5,05-58
49-02	51-29	76-06	84-49	1,16-72	1,00-00	1,18-32	1,26-94
13,31-11	14,96-08	16,83-26	18,65-17	19,46-98	20,44-96	21,95-02	23,05-16
40,95-38	48,76-51	56,47-74	61,20-04	72,15-47	72,58-61	82,61-42	93,19-48
10,50-79	12,46-43	15,22-00	16,70-15	18,04-43	20,57-99	19,61-01	20,53-59
8,15-13	8,99-05	11,04-89	10,91-13	12,77-09	11,86-95	13,93-73	14,82-70
1,80-52	2,03-00	2,29-81	2,59-52	2,75-11	2,90-20	2,94-60	3,16-60
13,76-54	15,27-45	20,63-87	31,17-60	19,01-61	24,98-16	18,92-02	17,32-40
1,21-80	1,23-90	1,37-91	1,55-30	1,80-15	1,57-44	1,78-85	1,92-09
42-35	58-94	41-31	53-59	63-11	50-58	53-63	53-63
51-00	41-38	56-44	57-12	67-17	53-77	56-23	58-38
45-32	53-54	60-57	2,35-75	2,25-22	2,45-54	1,79-22	1,35-68
..	..	..	..	..	..	..	..

[25th March 1971]

தமிழ் நாடு வருவாய்க் கணக்கில்

5th March 1971]

ருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி

பெருத் தலைப்புகள்.	1938-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		திட்ட மதிப்பீடு. 1971-72.
										திட்ட மதிப்பீடு.	நிருத்த மதிப்பீடு.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
				(ரூபாய்)								
				ஆ.								
கல்வி 	8.35	48.27	1,54.72	1,09.93	91.20	1,09.79	1,80.14	2,64.52	2,08.44	1,59.98	2,60.65	1,64.66
மருத்துவம் 	10.25	78.58	94.60	1,02.50	1,12.53	1,18.20	1,86.09	1,02.39	2,94.14	2,44.36	2,98.19	2,45.17
பொதுச் சுகாதாரம் 	2.59	12.26	13.97	28.34	16.66	13.36	15.08	18.07	33.78	13.51	18.01	19.88
வேளாண்மை 	3.12	2,26.68	2,80.74	3,30.32	3,84.40	4,51.78	6,12.85	6,01.02	8,29.63	6,52.19	6,52.01	7,15.58
கால்நடை வளர்ப்பு 	1.02	21.51	16.95	19.06	30.65	33.34	41.50	41.19	40.51	36.29	36.60	36.78
கூட்டுறவு 	4.18	36.29	35.04	36.90	59.33	64.84	59.79	60.91	89.39	59.46	74.52	80.60
தொழில்கள் 	18.85	2,95.84	3,46.90	4,88.86	3,39.93	1,49.04	2,67.15	3,81.71	3,09.37	3,50.35	3,30.81	2,72.80
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சி பணி, தல மேம்பாட்டு வேலைகள்	*	2.12	2.57	3.81	6.78	9.93	17.39	12.10	10.99	6.41	10.40	10.40
பல்வகை—சமூக மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள் 	..	27.46	23.62	30.24	33.41	36.92	82.99	3,55.11	3,71.79	4,20.63	4,29.79	4,29.11
பாசனம்—												
நேரடி வருவாய் \$	6.31	11.70	9.02	10.60	14.80	13.26	20.43	1,93.16	53.98	50.88	60.03	55.15
(கழிக்கவும்)—நடைமுறை செலவுகள்	— 38.39	\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$
நிகர வருவாய்	— 32.08	11.70	9.02	10.60	14.80	13.26	20.43	1,93.16	53.98	50.88	60.03	55.15
நேரடி வருவாய்	1.99	2.93	2.10	2.88	5.13	6.18	23.60	1,60.19	5.33	5.85	6.22	5.68
பொதுப்பணிகள்	25.12	1,20.68	1,14.56	1,24.34	1,52.35	1,51.55	1,31.20	1,45.81	1,60.27	1,59.23	1,62.26	1,65.61
மின்சாரத் திட்ட (மொத்த) வருவாய்	42.51	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
(கழிக்கவும்)—நடைமுறை செலவுகள்	— 24.81	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
நிகர வருவாய்	17.70	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சாலை, நீர்வழிப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களின் மொத்த வருவாய்கள் (b).	..	4,34.80	5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11	11,59.50	15,66.85	17,64.26	19,44.84	18,60.64	20,00.34
(கழிக்கவும்)—நடைமுறை செலவுகள்	..	\$	\$	\$	\$	\$	..	..	..	..	..	..
நிகர வருவாய்	..	4,34.80	5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11	11,59.50	15,66.85	17,64.26	19,44.84	18,60.64	20,00.34

* "L.I. A. சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள், தல மேம்பாட்டு பணிகள்; நிலவரி அடங்கலில்லை.

\$ 1962 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் செலவினமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இத் துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட மேம்பாட்டு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவி (a) "XXI. பல்வகைத் துறைகள்" என்பதன் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(b) 1949-50-க்கு ஈழம், வரவுகள் "பல்வகை" என்றும் வருவாய்த் தலைப்பின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டன.

ஆசியவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் "வருவாய்" என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தொகை "LVI. மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவி யானியம்" என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

நடைமுறை செலவுகள் "பல்வகை" என்றும் செலவுத் தலைப்பின் கீழ் காட்டப்பட்டன.

[25th March 1971]

தமிழ் நாடு வருவாய்க் கணக்கில்

25th March 1971]

வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி

பெருந் தலைப்புகள்.	1958-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(ரூபாய் அ. வருவாய்)
ஓய்வு ஊதியம், ஏனைய ஓய்வுகால சலுகைகள் ஆகியவை குறித்த உதவித் தொகைகளும் வசூல் தொகைகளும்.	2-88	30-40	24-62	25-76
எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை	3-96	42-06	43-45	54-70
காட்டுவளம்*	45-63	2,22-86	2,59-03	3,07-62
பல்வகை	14-58	1,35-04	86-35	1,29-07
மத்திய ஆயத் தீர்வையின் மாநிலத்தின் பங்கு ..	†	8,78-76	9,40-43	8,80-44
மத்திய அரசினரின் உதவி மானியங்கள் ..	..	14,85-85	16,70-30	18,97-35
மத்திய, மாநில, யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதி அரசாங்கங்களிடையே பல்வகைச் சரிக்கட்டுதல்கள்.	0-27	1-03	1-04	0-85
வாணிக, ஏனைய நிறுவனங்களிடமிருந்து பங்கு வீதங்கள் முதலியன.	..	4-77	10-07	10-96
ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் ..	..	..	0-04	-
சிறப்பு வருவாய்கள்	..	1-07	0-89	25-24
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, தல மேம்பாட்டு வேலைகள் ஆகிய வற்றிலிருந்து வருவாய்கள்.	..	†	†	†
சிலில் பாதுகாப்பு	..	..	..	..
கூடுதல் நிதி திட்டங்கள்	..	..	..	..
பெரு மொத்தம் ..	16,13-45	1,17,96-75	1,34,76-77	1,53,88-27

1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு. 1971-72.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
பட்சத்தில்.)									
-தொடர்ச்சி.									
33-20	28-75	34-10	33-53	37-36	50-22	36-98			38-11
53-79	60-78	58-59	60-33	51-33	55-92	52-86			53-82
2,80-78	3,18-91	3,36-65	3,36-71	3,36-81	3,37-99	3,54-17			3,51-64
1,07-91	1,75-17	1,00-14	1,71-64	2,40-78	1,35-51	9,57-34			8,89-00
10,06-18	17,55-40	17,79-21	22,01-99	22,29-03	26,13-00	27,14-00			34,12-32
23,69-83	23,10-00	23,76-04	41,40-62	26,51-57	23,11-52	24,30-11			24,77-73
0-90	0-87	1-29	1-33	1-27	2-79	3-17			3-17
17-31	19-97	14-36	41-37	2-23	17-00	52-01			16-00
..	..	..	..	..	..	..			..
1,11-80	1,28-20	1,57-30	†	†	†	†			†
†	†	†	†	†	†	†			†
0-34	..	..	..	..	..	..			..
..	..	..	..	..	6,00-00	..			..
2,79-85	1,94,55-18	2,33,39-30	2,77,92-21	2,80,91-01	2,94,03-94	3,12,59-62			3,38,67-78

[25th March 1971]

பெருத் தலைப்புகள்.	1938-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5) (ரூபாய்)
கூ. வருவாய்க்				
நிறுவன வரி நீங்கலாக என்ன வருமான வரிகள்.	..	12-07	12-77	13-44
நிலவரி	25-38	64-31	64-95	70-97
ஆயத் தீர்வைகள்	32-18	**	**	0-04
மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள் குறித்த செலவு— உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை.	72-77	††	††	††
என்ன துறைச் செலவு	2-29	14-15	17-51	17-96
விற்பனை வரி	..	71-08	76-66	93-50
என்ன வரிகளும் தீர்வைகளும்— உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை.	..	††	††	††
என்ன துறைச் செலவு	0-64	4-03	5-64	8-53
முத்திரைத்தான்	4-72	24-33	31-22	31-62
பத்திரப் பதிவு	29-13	48-34	50-06	55-50
கடன்கள், என்ன பொறுப்புகளின்மீது வட்டி ..	58-54	9,03-76	11,28-86	12,91-27
(கழிக்கவும்)—வாணிகத் துறையினருக்கு மாற்றப் பட்ட வட்டி.	— 1,07-54	aa	aa	aa
சாதாரண வருவாயிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட நிகரத் தொகை.	— 49-00	9,03-76	11,28-86	12,91-27
கடன் குறைப்பு அல்லது தவிர்ப்புத் தொகை ஒதுக்கம்.	5-13	1,06-57	1,23-90	1,25-96
மாநிலச் சட்ட மன்றமும், தேர்தல்களும் ..	††	26-10	20-14	27-45
பொது நிர்வாகம்	2,76-70	6,75-72	6,95-46	8,20-72
நீதி நிர்வாகம்	90-63	1,62-85	1,67-37	1,73-27
கொஞ்சாலைகள்	23-22	1,52-71	1,45-37	1,72-03
சாவல் துறை	1,60-96	6,83-11	6,75-84	7,53-09

* இத் துறைகளுக்குச் சம்பந்தப்படுகிற மேம்பாட்டு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கிற
† "மத்திய ஆயத் தீர்வைகள்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† "XXXI.—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேயே வளர்ச்சித் திட்டம், தல மேம்பாட்டு வேலைகள்"

‡ "பொது நிர்வாகம்" என்பதன்மீதச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

|| "பொது நிர்வாகம்" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

** "விற்பனை வரி" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

†† "என்ன பலவகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

aa 1962 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் "XVI. வட்டி" என்பதன்மீது வரவுகளாகக் காட்டப்படுகிறது.

†† "XXI—பலவகைத் துறைகள்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

25th March 1971]

1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		திட்ட மதிப்பீடு 1971-72.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	(13)
கணக்கில் செலவினம்.							
இலட்சத்தில்).							
14-69	14-43	11-10	16-48	23-09	19-27	23-03	27-61
97-90	1,19-85	1,31-10	1,69-43	1,90-16	1,88-90	2,14-34	2,51-77
0-04	0-06	0-06	1-12	3-62	2-84	3-63	4-41
††	†	†	†	†	†	†	†
29-02	33-24	31-57	34-61	38-56	35-30	42-50	52-13
1,12-09	1,20-70	1,33-06	1,55-71	1,70-50	1,60-61	1,87-67	2,35-07
††	†	†	†	†	†	†	†
11-07	15-60	21-34	18-18	18-19	18-59	22-32	24-35
25-20	19-31	26-44	27-32	30-86	30-80	32-50	31-87
64-80	70-36	70-56	82-17	89-49	92-95	1,00-45	1,18-59
15,94-13	19,86-53	22,83-55	24,71-60	28,67-12	30,73-52	31,47-42	33,30-40
aa	aa	aa					
15,94-13	19,86-53	22,83-55	24,71-60	28,67-12	30,73-52	31,47-42	33,30-40
1,43-47	6,88-86	7,72-40	8,54-72	8,57-13	9,67-86	9,67-82	10,27-85
39-66	73-95	61-78	29-19	45-61	28-52	1,65-62	54-82
9,59-71	10,11-88	10,38-72	10,96-18	11,88-42	12,17-39	14,31-60	17,04-88
1,98-83	2,18-83	2,40-90	2,59-82	2,74-28	2,74-67	2,89-92	3,48-74
1,93-39	1,95-17	1,74-81	1,76-42	1,98-74	1,82-90	1,91-50	1,95-46
9,46-10	10,49-46	11,37-94	13,03-66	13,66-43	13,19-40	14,70-62	17,31-70

உதவித்தொகை "மத்திய அரசினர் உதவி மானியம்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1971]

பெருந்தலைப்புகள்.	1938-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(ரூபாய்)
				கூ. வருவாய்க்
பல்வகைத் துறைகள்	21.11	58.11	66.44	74.17
விஞ்ஞானத் துறைகள்	0.96	5.32	6.64	7.83
கல்வி	2,61.98	25,76.01	27,41.46	31,73.86
மருத்துவம்	98.14	7,47.45	8,20.24	8,57.72
பொதுச் சுகாதாரம்	26.57	2,10.84	2,41.41	2,89.43
வேளாண்மை	20.62	5,41.45	6,81.90	8,42.18
கால்நடை வளர்ப்பு	12.85	1,69.32	1,89.01	2,21.95
கூட்டுறவு	13.82	2,41.27	2,29.59	2,63.39
தொழில்கள்	27.54	5,51.37	4,94.87	6,30.39
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, தலை மேம்பாட்டு வேலைகள்.	**	6,40.10	6,68.65	6,80.65
தொழிலாளரும் வேலைவாய்ப்பும்	†	36.42	1,28.94	1,50.18
பல்வகை—சமூக, மேம்பாட்டு திறுவனங்கள்	§	4,41.91	4,80.21	5,30.44
பாசனம்—முல்தனக் கணக்கு வைத்துள்ள வேலைகள் மீதான வட்டி.	87.59	3,95.72	4,39.38	4,67.51
பாசனம்—சாதாரண வருவாயிலிருந்து செலவு செய்யப்பட்ட ஏனைய வருவாய்ச் செலவு.	39.09	1,73.44	1,76.07	1,64.86
பாசனம் முதலிய வேலைகளை நிறைவேற்றாதல்	1.25	..	..	..
பாசன, நீர்வழி கரையுயர்த்து, வடிகால் வேலைகளுக்கான முல்தனச் செலவு.	..	..	..	..
பொதுப் பணிகள்	1,19.70	9,23.03	10,00.34	9,60.05
பொதுப் பணிகளுக்கான முல்தனச் செலவு	..	..	..	..
சாலை, நீர்வழிப் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள்	§	4,29.56	5,35.81	6,50.50
மின்சாரத் திட்டங்களின் முல்தனச் செலவின் பேரில் வட்டி.	18.92	..	..	..
பஞ்சத் தளர்ப்பு	16.04	19.53	58.38	72.09
ஓய்வூதியமும், ஏனைய ஓய்வூதியச் செலவுகளும்	97.12	2,57.89	3,56.16	3,39.48
பிடுகேச, அரசியல் காண ஓய்வூதியங்கள்	..	..33	..60	..33
முன்னாள் சமஸ்தான மன்னர்களுக்கான உபகாரத் தொகைகளும், படிவமும்.	..	2.48	3.73	2.37
எழுதுபொருள்-அச்சத் துறை	27.07	1,35.42	1,65.91	1,44.21

25th March 1971]

					1970-71.		
					இட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு. 1971-72.
1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	(11)	(12)	(13)
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)			
லட்சத்தில).							
கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.							
82.90	98.22	1,08.28	10,69.94	12,82.84	8,59.98	8,17.58	7,91.81
7.27	8.19	8.56	9.30	10.12	10.01	10.69	12.89
37,85.13	43,85.62	53,55.50	57,51.48	65,74.23	66,83.09	70,95.03	79,10.75
10,32.80	11,73.17	12,70.31	14,60.28	16,81.08	15,86.75	18,03.39	20,52.71
3,62.07	5,02.16	5,19.25	5,95.60	7,48.06	8,68.85	8,80.55	12,15.08
10,67.97	11,80.54	13,39.92	13,85.06	15,83.48	15,91.75	16,74.31	18,39.40
3,30.85	3,37.08	3,55.41	3,57.71	3,50.65	3,81.65	3,06.56	3,38.23
2,84.33	2,54.39	2,65.57	4,04.67	3,81.57	3,98.40	4,66.55	4,94.38
6,56.65	2,51.07	3,56.39	3,62.12	4,26.54	4,58.77	4,13.48	4,65.14
7,52.72	6,40.66	6,38.89	6,09.31	6,07.92	6,04.89	6,82.34	7,55.08
1,88.56	2,04.05	1,91.67	1,96.17	77.91	81.50	79.44	98.22
5,85.64	6,89.27	7,84.93	11,06.61	12,37.96	14,08.37	14,50.84	15,57.17
5,12.46	5,66.84	6,29.78	6,86.91	7,24.61	7,21.26	7,97.66	8,42.32
1,95.40	2,22.19	3,11.18	3,78.89	4,24.33	3,21.56	4,02.98	4,26.24
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
11,86.63	11,35.27	11,93.38	11,15.18	16,20.91	14,22.04	14,86.40	15,48.83
..	4.37	7.42	12.46	61.22	43.71	2,11.71	1,08.42
8,31.03	9,86.76	12,14.16	16,16.60	17,90.58	19,50.79	19,46.63	21,52.18
..	..	..	..	..	..	..	..
94.37	50.00	50.00	50.00	13,24.35	66.21	94.27	66.48
3,40.51	3,49.69	3,60.65	4,05.34	4,26.83	4,22.16	4,75.02	4,68.98
..29	0.32	0.43	0.75	0.06	0.45	0.35	0.35
2.34	2.15	2.59	2.90	2.08	2.25	2.02	2.02
2,02.73	1,96.99	2,15.81	2,52.70	2,48.24	2,52.74	3,37.74	3,77.11

[25th March 1971]

பெருத் தலைப்புகள்	1938-9.	1962-3.	1963-4.	1964-
(1)	(2)	(3)	(4)	(5) (ரூபாய்)
ஆ. வருவாய் கணக்கில்				
காட்டு வளம்	40.17	91.47	1,06.15	1,26.82
பல்வகை	4.45	2,83.69	2,82.51	3,19.35
ஒய்வுதியத் தொகையை மொத்தத் தொகையாக மாற்றுவதில்.	..	6.48	6.08	4.47
பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்	..	2,90.75	3,94.48	4,49.24
சிறப்புச் செலவினங்கள்	..	2.34	9.03	30.98
தேசிய நெருக்கடி சம்பந்தப்பட்ட செலவு	..	..	..	..
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள், தலை மேம்பாட்டு வேலைகள்.	..	†	..	..
பெரு மொத்தம்	16,09.72	1,21,80.83	1,34,99.74	1,51,29.80
வருவாய் மிதமி (+) அல்லது பற்றாக்குறை (-).	+ 3.73	- 3,84.08	- 22.97	+ 2,58.47

* கோரிக்கை 9-ன் கீழ் "26. பல்வகை முறையின" என்னும் தலைப்பில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† "47. பல்வகைத் துறைகள்" என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‡ சென்னை மாநகர பேருந்துப் போக்குவரத்தின் நடைமுறை செலவுகள் 1949-50 முதல் 1961-62

|| "37. சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள், தலை மேம்பாட்டு வேலைகள்"

** "63-B சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, தலை மேம்பாட்டுப் பணிகள்"

[25th March 1971]

1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு 1971-72.
லட்சத்தில்).					(11)	(12)	(13)
கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.							
1,37.47	1,47.24	1,69.59	2,19.00	1,94.23	1,98.21	1,90.93	2,17.16
3,43.45	3,87.03	4,83.93	5,66.49	6,90.59	8,23.47	13,29.64	12,74.61
8.11	8.66	7.76	12.43	6.28	10.46	9.04	9.64
5,33.80	5,92.91	6,46.06	7,69.06	7,76.53	9,14.97	7,86.22	7,98.80
1,07.35	1,47.22	7,09.80	..	..	..	..	..
3.41	2.38	0.51	0.56	..	..	..	..
	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑
1,80,66.34	2,01,42.70	2,33,32.53	2,60,94.13	3,06,23.50	2,96,97.81	3,20,43.21	3,49,63.65
-7,86.49	-6,87.52	+ 6.77	+ 16,98.08	- 25,32.49	- 2,93.87	- 7,33.59	10,95.87

வரையில் வருவாயிலிருந்து கழிக்கப்பட்டு காட்டப்பட்டுள்ளன.

என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1971]

இணைப்பு

[1953-4 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திரப் பகுதிகளின் கணக்கும் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வந்த மாநிலங்களின்

மூலதனச் செலவு

இடத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7— 1963-64.	1964-5.	1965-6.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(ரூபாய்)
				அ. பாசன, தீர்வு
கீழ்ப் பலாணித் திட்டம்	9,96-00	10,37-53	—2-39	..
மேட்டுக் கால்வாய்த் திட்டம்	2,67-00	1,86-48	0-03	0-03
மணிமுத்தாறு திட்டம்	3,98-00	5,19-01	— 87	1-66
ஆனியாறு திட்டம்	1,04-00	99-61	0-01	..
மங்கலம் திட்டம்	88-65	59-65	..	..
அமராவதி திட்டம்	2,97-00	3,25-18	— 55	..
வைகை நீர்த்தேக்க திட்டம்	3,00-00	1,98-26	5-21	0-42
சாத்தனூர் திட்டம்	2,89-00	2,80-15	6-05	0-17
கிருஷ்ணகிரி திட்டம்	1,84-00	1,57-52	— 43	3-68
கட்டளை உயர்மட்டக் கால்வாய்த் திட்டம்	1,56-65	2,28-32	0-34	— 2-83
புல்லம்பாடி கால்வாய்த் திட்டம்	1,42-43	2,04-37	1-17	3-60
வீரேத் திட்டம்	61-37	55-96	0-70	0-47
மீனக்கரை நீர்த்தேக்க திட்டம்	49-56	0-47	..	..
நெய்யாறு 2-ம் நிலை	..	1,10-53	— 1-35	—0-08
மஞ்சளாறு	..	4-90	40-20	34-82
பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டம்	48,00-00	18,59-66	6,32-41	5,55-61
சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத் திட்ட 2-ம் நிலை	..	5-11	..	3-37
பாலாறு அணைக்கட்டுத் திட்ட மேம்பாடுகள்	..	34-19	11-54	5-90
ராமநதித் திட்டம்	..	..	..	..
சித்தாறு-பட்டணம்கால்	..	0-75	73-95	1,29-17
வைகைக் கால்வாய்களுக்கு மேம்பாடுகள்	..	0-01	..	..
தஞ்சாவூர் கால்வாய்களுக்கு மேம்பாடுகள்	..	..	..	..
கோமுகி நதித் திட்டம்	..	26-02	44-79	41-25
மணிமுத்தா நதி	..	..	..	..
கடனா நீர்த் தேக்கம்	..	..	..	..
ஈரி மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் உட்பட சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்டப் பணிகள்	..	16,36-77	2,22-74	2,60-47
ஊசைய பாசனத் திட்டங்கள் (உரிய பயனளிப்பவை யும், உரிய பயனளிக்காதவையும்)	..	4,92-33	52-03	38-22
ஆந்திரா, மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட பாசனத் திட்டங்கள்	..	18,73-97	..	..
பணியாளர்களுக்கும், இயந்திரச் சாதனங்களுக்கும் பிடித்த விதாசனச் செலவு	..	56-39	4-03	3-73
மொத்தம்	81,33-66	94,53-14	10,89-61	10,79-66

* முடிந்த இடம், திட்டத்தின் வகுப்புகள் பல்வேறுகள் அடங்குகின்றன. எனவே தாராளச் செலவு

25th March 1971]

II.

சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.]

வின் விவரம்.

1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	மொத்தம் 1946-7— 1969-70.	1970-71. திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு 1971-72.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
லட்சத்தின்).							
முதலிய திட்டங்கள்.							
1-79	— 8-07	0-35	5-79	10,35-00	0-37	1-75	0-45
— 01	0-04	— 1-08	1-56	1,87-05	0-33	0-33	..
— 14	— 0-05	0-01	5-17	5,14-45	— 0-09	— 0-08	— 0-05
..	..	..	..	99-62	..	..	..
..	..	..	..	59-65	..	..	..
0-11	— 0-07	..	..	3,24-67	0-01	0-40	..
0-94	— 0-27	0-15	0-37	2,04-34	— 0-09	0-07	— 0-10
0-20	2-38	0-01	0-05	2,88-91	..	0-06	..
0-20	— 0-11	— 0-22	0-12	1,60-76	1-13	0-05	1-14
0-86	0-13	0-54	1-55	2,25-81	0-35	0-41	0-25
1-56	2-07	0-66	1-04	2,14-47	0-85	1-00	0-50
6-69	1-03	0-56	0-17	59-58	0-40	— 0-01	0-17
..	..	..	..	0-47	..	..	..
0-27	0-25	0-62	1-05	1,11-29	0-70	1-64	0-01
26-14	4-17	— 0-28	0-03	1,09-98	0-86	4-20	0-12
3,12-84	2,54-89	2,64-27	2,77-74	41,57-42	2,70-02	2,40-00	1,73-00
0-29	0-89	1-63	1-27	12-56	0-70	0-70	..
7-37	2-22	0-94	0-13	62-29	0-01	0-16	..
10	9-47	0-75	29-14	39-46	30-02	45-02	38-00
1,05-18	90-36	76-70	72-67	5,48-78	45-19	50-26	13-30
..	..	5-41	11-69	17-11	31-86	11-86	53-01
..	1-57	7-60	42-64	51-81	27-88	29-69	20-96
— 0-46	1-30	0-86	0-30	1,14-06	..	1-13	0-56
20-61	37-28	34-63	6-55	99-07	0-32	2-85	1-10
0-10	14-38	15-81	38-35	68-64	40-01	66-17	36-40
3,25-86	3,03-97	2,14-42	2,44-36	32,38-59	2,02-18	3,00-00	2,50-29
37-47	10-14	57-38	77-09	7,64-66	1,43-36	1,45-63	2,48-28
..	..	..	..	18,73-97	..	..	..
5-42	6-29	4-26	54-08	1,34-20	2-28	6-41	1-07
8,47-39	7,34-26	7,15-98	8,58-63	1,47,78-67	7,98-65	9,08-77	8,48-60

கொடுக்கப்படவில்லை.

[25th March 1971

மூலதனச் செலவு

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7— 1963-64.	1964-5.	1965-6.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய்)				
சு. மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான				
மோயாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்		..	..	..
பைகாரா நீர் மின்சாரத் திட்டம்		..	..	..
மேட்டூர் நீர் மின்சாரத் திட்டம்		..	..	..
பாபநாசம் நீர் மின்சாரத் திட்டம்		..	..	..
பெரியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்		10,48-00	..	..
குந்தூர் நீர் மின்சாரத் திட்டம்		..	..	..
சென்னை அணல் மின்சாரத் திட்டம்		..	..	..
எனையெறியா திட்டங்கள்		..	..	..
குந்தூர், மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட திட்டங்கள்.	..	..	..	..
உள்ளாட்சி நிதியுதவிகள், தனியார் கம்பெனிகள் இவற்றின் மின்சார நிதியுதவிகளை பெறுவதற்கு இழப்பீடாகக் கொடுக்க மொத்தமாக ஒதுக்கப் பட்ட தொகை.	..	..	..	..
மொத்தம்	..	10,48-00	..	..

* 1957 ஜூலை முதல் நாள் முதற்கொண்டு தமிழ்நாடு

		இ. தொழில் வளர்ச்சித்		
சினகோரு தொட்டிகள்	..	1,32.79	1.61	1.68
அரசாங்கத் தொழில்—பொதியில் பணித்தவரி ..	..	1.21	.05	.19
பொங்கு ஊர்வை கிணறுகள்	..	38.66	..	..
கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை பண்டக சாலைகளில் பங்குகள்.	..	..	..	..
சென்னை, தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனத்தில் பங்குகள்.	..	1,21.65	25.00	25.00
தாரகந்தாரா இராபர்ட் பொருள் உற்பத்தி சாலை யில் பங்குகள்.	..	10.00	..	..
மாதிலக் கிடங்கு சிறுவனத்தில் பங்குகள் ..	..	19.00	6.00	6.00
கூட்டுறவுச் சங்கறைத் தொழிற்சாலைகளில் பங்குகள்.	..	84.00	5.00	10.00
தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தில் பங்குகள்.	..	..	..	75.77
வேளாண்மைத் தொழில் நிறுவனத்தில் பங்குகள்.	..	..	..	..

25th March 1971]

வின் விவரம்.

[illegible]

மின்சார வாரியம் மேற்கொண்ட செலவு.

தட்டங்கள்.							
2-24	3-49	3-43	1-48	13-93	3-45	2-60	2-70
..	0-18	0-10	0-44	1-26	..	0-44	0-15
..	..	..	..	..	..	..	..
20-50	3-00	7-50	..	31-00	..	..	..
25-00	..	..	..	75-00	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
1-00	2-00	2-00	2-00	19-00	3-50	3-50	2-50
25-00	10-43	25-00	1-00	76-43	35-00	45-00	40-00
75-00	2,75-00	..	1,00-00	5,25-77	50-00	2,50-00	1,50-00
25-01	10-00	40-00	24-33	1,00-00	25-00	25-00	25-0

25th March 1971]

மூலதனச் செலவு

திட்டத்தின் விவரம்.	1946-7— 1963-64.	1964-5.	1965-6.	1966-7.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(ரூபாய்)
				இ. தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள்
சுனையப் பங்குகள்	4,49.64	1,15.42	71.69	36.90
தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுதல்	88.03 — 3.23	9.63 — 1.01	9.71 — 4.27	10.31 — 5.16
தொழில் மேம்பாடகம்	2,20.28	1,46.89	40.88	33.75
சிறு ரகத் தொழில்களும் கிராமத் தொழில்களும்.	6,18.00	87.09	99.65	47.25
எழுதும் பொருளும், வசூத் துறையும்	10.09	..	..	..
டிசாக்டர் வாடகைத் திட்டங்கள்	37.98	2.24	18.01	19.48
ஆவடியில் உள்ள பாதுகாப்புப் படை தொழில் களுக்கென நீர் வழங்குத் திட்டங்கள்.	41.56	13.15	1.14	1.51
திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள சிறு ஆயுதங்கள் தயா ரிப்புத் தொழிற்சாலைக்காக நீர் வழங்குத் திட்டம்.	..	..	12.09	..
தொழில்களுக்குத் தன்னார்வச் செலவுகளை அறிவிருத்தி செய்ய செலவுகளும் அருகில் நிலம் கையகப் படுத்தல்.	..	18.51	70.09	23.34
மத்திய அரசின் வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம் ..	..	..	..	..
சுனைய இனங்கள்	2,95.74	80.98	— 26.11	18.09
மொத்தம் ..	21,65.40	5,10.56	4,21.52	3,56.20
				ஈ. சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களின்
தமிழ்நாடு அரசாங்கப் போக்குவரத்து	630.67	1,55.50	1,58.53	1,98.93
				உ. பொதுப் பணிகளுக்கான
கட்டிடங்கள்	26,76.18	3,00.05	3,05.77	3,23.76
சாலை வேலைகள் (பணியாளர், இயந்திரங்கள், தள வாடங்கள் செலவை நகருக்கு குடிநீர் வழங்கல் உட்பட).	977.22	2,56.77	2,29.79	1,87.70
குடிநீர் வழங்க உள்ளாட்சி திறுவனங்களுக்கு மானியங்கள்.	18.21	— 2.14	— 2.13	— 6.09
சாலை வேலைகளுக்காக உள்ளாட்சி திறுவனங் களுக்கு மானியங்கள்.	34.01	— 3.94	— 3.96	— 6.09
பணியாளர்களுக்கான விதாசனச் செலவுகள் ..	201.30	59.01	50.54	49.97
மொத்தம் ..	29,06.92	6,09.76	5,80.01	5,55.34

25th March 1971]

வின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

1967-8.	1968-9.	1969-70.	மொத்தம் 1946-7— 1969-70.	1970-71. திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
லட்சத்தில்)						
—தொடர்ச்சி.						
2,92.44	5,53.83	2,90.38	13,60.66	3,81.13	4,11.35	29.20
8.10 —4.98	10.72 5.36	3.22 16.80	51.59 —20.78	9.00	1.23	9.00
39.42	29.68	..	3,07.42	44.52	25.89	29.09
28.74	22.75	30.14	3,15.62	57.93	48.15	24.49
..	7.60	2.64	10.24	..	1.20	30.11
6.81	22.68	69.95	1,39.17	..	29.55	5.00
0.31	1.02	0.62	12.69	..	0.02	..
1.46	0.63	1.15	25.33	0.63	0.65	0.65
3.41	0.46	0.34	1,16.15	..	..	..
..	16.19	..	16.19	..	..	..
1,68.79	4,34.65	2,73.45	9,49.85	1,54.97	2,60.37	3,23.97
8,48.90	11,70.84	8,18.60	41,26.62	7,65.15	11,04.95	6,71.80
மூலதனச் செலவு.						
1,87.54	2,10.34	29.81	1,571.32	1,63.15	1,97.04	2 . 0
மூலதனச் செலவு.						
3,25.52	2,50.46	2,87.37	4,469.11	4,95.83	5,89.74	4,11.23
2,07.61	8,19.80	1,73.97	2,352.86	7,76.95	6,73.12	9,11.78
{ — 2.13 — 3.96 }	— 6.09	— 6.09	— 15.69	— 6.09	— 6.09	— 60.8
45.46	69.78	83.17	559.23	1,07.32	1,21.44	1,48.52
5,72.50	6,33.95	5,38.42	7,396.89	13,74.01	13,75.21	15,04.4

[25th March 1971]

மூலதனச்

திட்டத்தின் விவரம்.	1946-7 1963-64.	1964-5.	1965-6.	1966-7.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(ரூபாய்)
ஊ. தமிழ்நாட்டிற்கு				
மூலப்பண இழப்பீடு இடைக்காலத் தொகைகளும் கொடுத்தல்.	868.92	4.89	2.56	7.65
எ. காட்டுவள மூலதனச்				
காட்டுவள வேலைகள்	245.58	59.01	71.90	65.61
ஏ. பொதுச் சுகாதார மேம்பாட்டுக்கான				
சுகாதார வேலைகள் (இருப்புகள்)	81.61	—13.78	—19.59	—38.39
கிராம நீர் வழங்குத் திட்டங்கள்	258.69	0.18	—96	3.43
தேசிய—நீர் வழங்கு சுகாதாரத் திட்டம்	103.50	1.63	.89	0.18
நீர் வழங்குக்காக சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியங்கள்.	10.90	—1.26	—1.26	—1.26
கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல்	20.48	..	..	..
மொத்தம்	475.18	—13.23	—20.92	—36.04
ஐ. வேளாண்மை மேம்பாடுகள்,				
அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளுக்காக நிலங்களை கையகப்படுத்தலும் ஏனைய இனங்களும்.	17.82	24.20	34.25	33.72

25th March 1971]

செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி

1967-8.	1968-9.	1969-70.	மொத்தம் 1946-7— 1969-70.	1970-71.		நிட்ட மதிப்பீடு. 1971-72.
				திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி						
இழப்பீடு.						
52.18	51.40	5.88	993.48	43.36	17.04	28.46
செலவு.						
57.26	43.68	76.74	619.76	1,30.13	1,44.17	1,38.74
மூலதனச் செலவு.						
— 17.49	4.88	52.04	49.28	30.23	—21.73	21.52
1.05	0.97	—0.09	263.27	0.21	0.26	—0.03
0.46	0.18	0.05	106.89	..	..	..
—1.26	—1.26	—1.26	3.34	—1.26	—1.26	—1.26
..	..	..	20.48	..	..	..
— 17.24	4.77	50.74	413.26	29.24	— 22.73	22.21
ஆராய்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு.						
28.68	17.03	14.44	136.44	17.72	23.94	15.72

[25th March 1971]

இணைப்பு

தமிழ்நாடு வருவாய்க் கணக்கில் சேராத மூலதனச் செலவினம்

பெருந் திட்டங்கள்.	1946-7— 1963-64.	1964-5.	1965-6.	1966-7.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(ரூபாய்)
ஜயினதாரி ஒழிப்பினால் நிலக்கிழார் முதலியவர்களுக்கு இழப்பீடு கொடுத்தல்.	8,68-94	4-89	2-56	7-65
பொதுச் சுகாதார மேம்பாட்டிற்கான மூலதனச் செலவு.	4,79-92	—13-23	—20-92	—36-05
வேளாண்மை மேம்பாடு-ஆராய்ச்சி மூலதனச் செலவு.	18-83	24-20	34-25	23-72
பயன் நுய்யிபார் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.	..	12-43	9-68	..
தொழில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு.	10,80-87	1,55-59	5,93-97	2,94-66
பாசனம் முதலிய வேலைகளுக்கான மூலதனச் செலவு (வாணிகத் தன்மையுள்ளவை).	75,29-36	8,12-18	7,81-23	4,90-39
பாசனம் முதலிய வேலைகளுக்கான மூலதனச் செலவு (வாணிகத் தன்மையற்றவை).	12,86-08	2,77-43	2,98-43	3,57-00
பொதுப் பலிகளுக்கு மூலதனச் செலவு	39,07-74	6,09-75	5,80-01	5,55-34
வருவாய்க் கணக்கில் சேராத மற்ற வேலைகளுக்கு மூலதனச் செலவு.	13,31-16	3,54-97	—1,72-45	61-54
சாலை, நீர் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.	6,17-23	1,55-50	1,58-53	1,98-93
காட்டு வள மூலதனச் செலவு	2,45-56	59-01	71-90	65-61
அரசாங்க வாணிபத் திட்டங்களின் மேல் மூலதனச் செலவு.	23,14-85	2,94-92	10,57-08	—19,82-91
எதிர்பாராச் செலவு நிதிக்கு நிதி ஒதுக்கம்	..	3,50-00	..	..
மொத்தம் ..	1,96,80-54	30,97-64	33,94-27	45-88

25th March 1971]

—II.அ

பெருந்திட்டத்தில் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(6)	(7)	(8)	திட்ட மதிப்பீடு.	திருத்த மதிப்பீடு.	(11)
லட்சத்தில்.)			(9)	(10)	
53-18	51-40	5-88	43-36	17-04	28-46
—17-24	4-77	50-74	29-24	—22-73	20-21
38-68	17-03	14-44	17-72	23-94	15-72
..	..	..	..	..	..
5,96-84	6,31-86	4,87-38	4,98-08	8,94-31	3,84-55
4,24-47	4,52-78	5,28-49	5,79-94	5,90-74	5,68-95
3,09-69	3,18-72	3,30-14	2,18-70	3,18-03	2,79-65
5,72-56	6,33-95	5,38-41	13,74-01	9,92-22	15,04-49
2,52-06	5,38-98	3,38-21	2,67-07	2,17-41	2,67-31
1,87-54	2,10-34	29-81	1,63-15	1,97-04	2,14-20
57-26	43-68	76-74	1,30-13	1,44-17	1,38-74
5,88-52	15,89-58	—10,05-53	4,67-66	—17,60-52	—7,57-23
..	..	5,00-00	..	..	..
30,52-50	44,93-09	18,94-71	37,89-06	16,11-65	30,85-64

[25th March 1971]

இணைப்பு—III.

கடன் நிலையைக் காட்டுமா பட்டியல்.

(i) வெளிச்சந்தையிலிருந்து பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதி நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1970-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)					
அ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குமுன் பெற்ற கடன்கள்.					
செப்டம்பர் 1937-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 1940-ம் ஆண்டு.	1952-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்—முதல், இரண்டு வெளியீடுகள்.	2,23-54	80	28	08
செப்டம்பர் 1938	1953-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,51-29	15-20	0-48	10
ஜூன் 1939	1959-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,50-00	1,23-96	1,23-96	19
செப்டம்பர் 1943	1956-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25-10	1,25-10	3-12	06
ஆகஸ்டு 1944	1958-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,10-00	1,07-95	1,07-92	13
செப்டம்பர் 1945	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	3,00-00	2,78-44	2,78-44	..
செப்டம்பர் 1946	1961-ம் ஆண்டு 2½ சத வீதக் கடன்.	4,09-30	3,81-77	3,81-77	05
ஜூலை 1950	1960-ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன் பத்திரங்கள்.	4,39-75	4,38-25	4,38-25	25
செப்டம்பர் 1951	1962-ம் ஆண்டு 3½ சத வீதக் கடன்.	3,01-49	3,01-49	3,01-49	12
ஆகஸ்டு 1952	1964-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	5,24-81	5,24-81	5,24-81	3-96
ஜூலை 1953	1963-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,33-71	10,33-71	10,33-71	6-38
மொத்தம்—அ. ..		37,78-99	33,31-48	31,94-23	11-32

ஆ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1970-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
ஆகஸ்டு 1953	1967-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்.	10,47-17	10,47-17	10-79
செப்டம்பர் 1956	1968-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்.	13,83-56	13,83-56	19-95
மொத்தம்—ஆ. ..		24,30-73	24,30-73	30-74

25th March 1971]

இ. 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1970-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
ஜூலை 1958	1970-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	5,55-57	..	5,55-57
ஆகஸ்டு 1959	1971-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	8,72-75	..	8,72-75
ஜூ 1960	1969-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	12,20-72	..	1,35-24
செப்டம்பர் 1961	1972-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	10,44-00	..	10,44-00
ஆகஸ்டு 1962	1974-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	13,26-03	..	13,26-03
ஜூ 1964	1976-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	14,33-13	..	14,33-13
ஜூ 1965	1977-ம் ஆண்டு 5½ சத வீதக் கடன்	14,45-10	..	14,45-10
செப்டம்பர் 1966	1978-ம் ஆண்டு 5½ சத வீதக் கடன்	13,27-32	..	13,27-33
மார்ச் 1967	4 சத வீத தமிழ் நாடு நில உச்சவரம்பு இழப்பீட்டுப் பத்திரங்கள்.	1,04-01	..	..
செப்டம்பர் 1967	1979-ம் ஆண்டு 5½ சதவீதக் கடன்	18,03-96	..	18,03-96
செப்டம்பர் 1968	1980-ம் ஆண்டு 5½ சத வீதக் கடன்	19,76-29	..	19,76-29
.. ..	1981-ம் ஆண்டு 5½ சத வீதக் கடன்	21,94-68	..	21,94-68
ஜூலை 1970	1982-ம் ஆண்டு 5½ சதவீதக் கடன்	18,20-07	..	..
மொத்தம் ..		1,71,23-64	..	1,41,14-08

(ii) திரும்பப் பெறமுடியாத சிறப்புக் கடன்கள்.

		மொத்தத் தொகை.	ரூபாய்.
(1) 1796—1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 8 சத வீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள்	..	1,33,000	..
(2) 1795—1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 6 சத வீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள்	..	10,500	..
(3) 1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட 6 சத வீத வட்டி வீதத்தை உடைய வைப்புத் தொகை	..	41,770	..
(4) 4 சத வீத வட்டி வீதத்தை உடைய ஒரு வைப்புத் தொகை (இப்போது இத் தொகை சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவ மனைக்கு அறக் கட்டளையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது)	..	66,878	..
மொத்தம்—(ii) ..		2,52,148	..
		அல்லது	2-52 லட்சம்.

சுருக்கம்.

(வெளிச்சந்தையிலிருந்து பெறும் கடன்களும், திரும்பப் பெறமுடியாத சிறப்புக் கடன்களும்.)

		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
(1) 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நிலுவையாக உள்ள நமது பங்கு	..	11-32
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நிலுவையாக உள்ள நமது பங்கு	..	30-74
(3) 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு எழுப்பப்பட்ட கடன்கள்	..	1,41,14-08
(4) வெளிச்சந்தைக் கடன் வகையில், 1970-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் மொத்தப் பொறுப்பு	..	1,41,56-14
(5) மக்கள் தொகை வீதாச்சாரத்தில் திரும்பப் பெற முடியாத கடன்கள் குறித்து நமது பங்கு	..	1-29
(6) வெளிச்சந்தைக் கடன்கள், திரும்பப் பெற முடியாத சிறப்புக் கடன்கள், இவை காரணமாக 1970 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று மொத்தப் பொறுப்பு	..	1,41,57-43

[25th March 1971]

மத்திய அரசினரிடமிருந்தும், தன்னாட்சி உரிமையுடைய நிறுவனங்கள்
கனிடமிருந்தும் பெற்ற கடன்களில் 1970 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று
நிலுவையாக உள்ள கடன்களைக் காட்டும் அறிக்கை

(1956-ம் நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்புள்ள கால அளவுக்கான புள்ளி விவரங்கள்,
மக்கள் தொகை வீதாச்சாரப்படி, சீரமைக்க தமிழ்நாட்டின்
தற்காலிகப் பங்கைக்குறிக்கிறது.)

அ. தமிழ்நாடு அரசு பெற்றுள்ள கடன்கள்.

1970 மார்ச் 31-ம்
தேதியன்றிருந்த
நிலுவையாக உள்ள
கடன்களில் தமிழ்
நாட்டின் பங்கு.

(1)

(2)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்தக் கடன்	91.59
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியன்றிருந்த 1953 செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	10,38.17
1953 அக்டோபர் 1-ம் தேதியன்றிருந்த 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	3,17.76
1956 நவம்பர் 1-ம் தேதியன்றிருந்த 1970 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றிருந்த பெற்ற கடன்கள்	3,16,77.18
மொத்தம்—அ	3,31,24.70

ஆ. முன்னாள் திருவாரூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற கடன்கள்.

1956 நவம்பர் 1-ம்
தேதிக்கு முன்பு
முன்னாள்
திருவாரூர்-கொச்சி
மாநில அரசாங்கம்
எழுப்பிய கடன்களின்
நிலுவையாக உள்ள
கடனில் தமிழ்
நாட்டின் பங்கு.

(1)

(2)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்	1.24
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி முதல் 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்	5.50
கடன்	6.74
மொத்தம்—ஆ	6.74

இ. சேலம் அநிகர சபைகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களில் செல்லாகாமலுள்ள
கடன்கள் (1970 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றிருந்தபடி.)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

பேரகக் கூட்டுறவு வளர்ச்சி கழகத்திடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்	5,88.26
இந்திய ரிசர்வ் வங்கியைச் சேர்ந்த தேசிய வேளாண்மைக் கடன் (நீண்ட கால விவகார) நிதியின்றிருந்த கடன்கள்	3,85.61
அனைத்து இந்தியக் கழி-மோத தொழில்கள் ஆணைக்குழுவிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்.	07
இந்திய ஆயுள் காப்புறுதி நிறுவனத்திடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்	13,70.73
இந்திய ஸ்டேட் வங்கியிடமிருந்து கடன்கள்	28,36.00
மொத்தம்—இ.	50,80.67
பெரு மொத்தம்—அ+ஆ+இ	3,82,12.11

25th March 1971]

பல்வேறு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்
1970 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றுள்ளபடி நிலுவையாக உள்ள
கடன்கள் இவை பற்றிய கருக்கம்

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1970 மார்ச் 31-ம்
தேதியன்றிருந்த
நிலுவையாக
உள்ள கடன்கள்.

(1)

(2)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

1. மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்	91.59
2. கொச்சித் துறைமுக வேலைகளுக்கான கடன்கள்	1.24
3. கைத்தறி, கதாத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	3,19.65
4. விடுதிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான கடன்கள்	1,12.79
5. உட்கித் தொகையுடன் நிறைவேற்றப்படும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற் கான (தொட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி உட்பட) கடன்கள்	1,33.00
6. மின்சக்தி வசதிகள் விரிவுக்கான கடன்கள்	2,35.80
7. சிறு சேமிப்பு வசூல்களைப் பற்றும் திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள்	39,19.00
8. சிறுசகத் தொழில் வளர்ச்சிக்காக கடன்கள்	801.20
9. அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள்	4,47.48
10. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள்	6,46.98
11. தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள்	1.83
12. தொழில் நுட்பக் கூட்டுறவு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட பொருள்கள், சாதனங்கள் விலை காரணமாகக் கடன்கள்—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், சொம மின்சார வசதித் திட்டம், குழாய்க்கிணறுத் திட்டம்	50.79
13. காட்டுவன, மணவளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	4,43.04
14. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் குடியிருப்புகள் கட்டப்படும் பொருட்டுக் கடன்கள்	10.15
15. குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள்	3,79.17
16. தேசிய நீர் வழங்கல்—சுகாதாரத் திட்டங்களின் கீழ் கடன்கள்	1,62.13
17. பாசனம் மின்சக்தி முதலியவை பொன்ற உலகை மேம்பாட்டுக் காரியங்களுக் கான கடன்கள்	97,29.91
18. பாசனத் திட்டங்களுக்காகும் செலவிற்கு நிதியளிப்பதற்காகக் கடன்கள்	79.11
19. பற்றாக்குறைப் பகுதிகளில் நிலையான மேம்பாடுகள் செய்யும் திட்டத்திற்காகக் கடன்கள்	3,21.76
20. காவல் துறை வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காகவும் மூலதனச் செலவுக்காக நிதியளிச் சும் பொருட்டுக் கடன்கள்	3,12.82
21. கூட்டுறவு வளர்ச்சிக்காக கடன்கள் (கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பங்கு மூலத்தில்தான் பங்கு கொள்வதற்கான கடன்கள் உட்பட)	37.51
22. சிறிய துறைமுகங்கள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	1,26.81
23. பஞ்சத் தணிப்பு வேலைகளுக்கான கடன்கள்	27.58
24. புயல் இடர்த்தணிப்பு வேலைகளுக்கான கடன்கள்	4,27.51
25. குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கான கடன்கள்	2,42.54
26. கைப்பணிகள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	5.90
27. பட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	8.18

[25th March 1971]

தொடர் எண், கடன்பற்றிய விவரம்.

1970 மார்ச் 31-ம்
தேதியன்றிருந்த
நிறுவனங்கள்
எனக் கடன்கள்.

(1)

(2)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

கடன்கள்—தொடர்ச்சி.

28. தரமான விதைகளைப் பெருக்கி வழங்குவதற்கான திட்டம், திட்டங்களைக் கடன்கள்	0.91
29. கமிசன் தயாரிப்புத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	4.07
30. குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	0.67
31. மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்கும், மத்திய அரசினரின் உதவி பெறும் மருத்துவப் பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	18,18.13
32. மாநில மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான (வேளாண்மை முதலியன) கடன்கள்	26,67.43
33. நிலம் வசைப்படுத்தல்-மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	59.15
34. ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்திற்கு வழங்கிய வழி-வகை முன்பணம் கடனாகக் கருதப்படுகிற வகையில்	10,10.60
35. கொழும்புத் திட்டத்தின்கீழ் குந்தா திட்டத்திற்காக வழங்கப்பட்ட பொருள்கள்—சாதனங்கள் விலை குறித்த கடன்கள்	..
36. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	1.95
37. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	33.64
38. பதப்படுத்தும்-பாதுகாக்கும் யந்திரங்களை நிறுவுவதற்கான கடன்கள்	0.03
39. மெட்ரிக் முறை எடைகள்—அளவைகளை மேற்கொள்வதற்கான கடன்கள்	3.69
40. வீடு கட்டும் காரியங்களுக்கான அனைத்திந்திய அதிகாரிகளுக்குக் கடன்கள்	21.97
41. சென்னைப் பால் வழங்கு திட்டத்திற்காக கடன்கள்—நியூஜெர்சியில்	4.07
42. கால்நடை வளர்ப்பு, பால் பண்ணை, மீனவம் ஆகிய திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	3,43.85
43. நிலநிலவாத தொழிலாளர்களை மீண்டும் குடியமர்த்துவதற்கான கடன்கள்	28.46
44. கிராம மக்களுக்கு வெண் லாய்ப்பணிக்க வேலைத் திட்டங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குதல்	1,29.58
45. கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதிக்கான கடன்கள்	10,90.07
46. பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களிலிருந்து கடன்கள் வழங்குதல்	13,00.00
47. பொற்கொல்லர்கள் மறு வாழ்வித்காகக் கடன்கள்	1,57.83
48. பாரத் சேவக் கமாலைத்திற்காக மேரஸ், நாதகாலி போன்ற பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்குக் கடன்கள்	0.02
49. தேசிய கடன்—பொதுச் சம்பளத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	1,93.27
50. கிராமநாள்—பூதாணப் பகுதியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குதல்	8.98
51. கிராமத் தொழில்களின் முன்னாள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	53.27
52. கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கான கடன்கள் (விவசாயத் திட்டம்)	1,44.49
53. பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவரும் இந்தியர்களுக்கு உதவியையும், மறு வாழ்வையும் அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்	3,40.37
54. நில அபிவிருத்தி வங்கியின் கடன் பதவிகளை வாங்க முன்பணம்	3,35.52
55. பயன்பாட்டிற்கான கூட்டுறவுப் பண்டகாலங்களின் விரைவுத் திட்டத்திற்கெனத் கடன்கள்	1,00.20
56. மாநிலங்களுக்கிடையேயான பற்று வரவுக்கான கடன் வழங்கு திட்டம்	73.37
57. பருத்தி தனிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான கடன்கள்	11,12.56
58. மின் துறையிய வகுப்பினர் நலனுக்காக கடன்கள்	0.80
59. முக்கியத்துவம் பெற்ற மாநிலச் சாலைகள்	16.20
பெரு மொத்தம்	33,131.44

25th March 1971]

கடனுக்குரிய வட்டி முதலிய செலவுகள், 1965-66 முதல் 1971-72 வரை.

	1970-71	1971-72
	வரவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு	வரவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு
	(6)	(8)
(1)	(2)	(3)
(4)	(5)	(7)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
அ. வட்டி—		
வெளிச்சந்தைக் கடன் களுக்கான வட்டி (திராவிட)	4,55.10	5,17.44
கடனில் தள்ளுபடி	19.87	36.17
இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கொடுத்த வழி-வகை முன்பணத்தின் மீது வட்டி	33.14	29.70
புதிய கடன் எழுப்புதல் முதலியவற்றிற்கான செலவு	2.53	3.06
இந்திய அரசு கொடுத்த கடன்களுக்கான வட்டி	12,25.50	14,26.61
தன்னாட்சி உரிமைபெற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்களுக்கான வட்டி	1,20.59	1,30.54
பருங்கால வைப்பு நிதிக்கான வட்டி	83.34	90.33
தேய்மான சேமித்தி, என்யை வட்டி பெறும் வைப்புத் தொகைகளுக்கான வட்டி	46.46	49.70
மொத்தம் அ.	19,86.53	22,83.55
ஆ. கடன் கரைப்பு நிதி—		
பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களின் கடன் தேய்மான நிதிக்கு உதவித் தொகை	1,48.12	1,55.26
பொது கடன் கரைப்பு நிதிக்கு உதவித் தொகை	5,34.99	6,08.95
இந்திய ஆயுள் காப்புறுதி நிறுவனத்தின் கடன் களுக்கான கடன் கரைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்கல்	5.75	8.19
மொத்தம்—ஆ	6,88.86	7,72.40
பெரு மொத்தம்—கடன் செலவுகள் (திராவிட)	26,75.39	30,55.95

குறிப்பு.—(அ) 1969-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் எழுப்பிய புதிய கடன் மீது ஒரு மூல அனுமதிக்கான வட்டிக்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்வதன்மூலம் மதிப்பீடு அதிகரித்துள்ளது.

(ஆ) ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பெறக்கூடிய குறுகிய காலக் கடன்களுக்கான வட்டிச் செலவு குறித்து ஒதுக்கிய மொத்தத் தொகை.

(இ) 1969-70ல் கிடைத்த கடன்களுக்காகக் கொடுக்கத்தக்க கூடுதல் வட்டி இந்த அதிகரிப்பிற்குக் காரணமாகும்.

(ஈ) வெளிச் சந்தைக் கடனை முழுவதும் கரைப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

[25th March 1971]

விரிவான சில தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின்மீது ரெவின்யூக் கணக்கில் ஏற்படும் செலவை விவர அறிக்கையில் குறிக்கும்.

குறிப்பு:—மானியக் கோரிக்கையின் விவர அறிக்கையில் பின்பற்றப்படும் வகைப்பாட்டிடுகளைக்கவலே ரெவின்யூ கணக்கின் மொத்த செலவு இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருந்தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
13 வழங்கல், பணிகள் (அபிவி, முத்திரைத்தாள்கள் முதலியவற்றின் செலவு)	9.01	9.90	9.18
14 கருவிகளும் தளவாடமும்	91.67	95.64	95.69
15 பணிகள்—			
(i) ரெவின்யூ செலவு சாட்டப்பட்ட பாசன வேலைகள் (யட்டி செலவுகள் உட்பட)	9,31.07	9,47.49	9,44.99
(ii) காட்டுவளப் பணிகள் (சாலைகள், பாலங்கள் உட்பட)	..	..	..
(iii) பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள், சாலைப் போக்குவரத்து	61.22	211.71	8,32.72
(iv) வீணியத் தலைப்புகள்—சிறு கட்டுமானம், பழுதுபார்த்தல் உட்பட வேலைகள்	77.61	82.69	83.67
16 வீணிய எல்லா செலவுகளும்	64,31.69	75,75.39	67,45.21
17 சூழிக்கும்—வீணிய அரசுகள், ஹைதர் மற்றவர்களிடமிருந்து வருவிக் கத்தக்க செலவுகள்	— 4,02.94	— 5,98.00	— 5,14.51
மொத்தம்—ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவு	3,06,23.50	3,20,43.21	3,49,63.65

[25th March 1971]

விரிவான சில தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின்மீது ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவை ஏற்படும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருந்தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
4 திருவன வரிகள் நீங்கலாக வருமானங்களின்மீது வரிகள். சம்பளங்கள்	8.51	9.97	14.03
பணிகளும், கொள்வனவு மூலம்—			
அகவிழைப்படி	5.39	5.62	6.71
பயணப்படி	3.18	3.04	2.54
வீணிய படிக்க	0.68	1.28	1.28
மொத்தம்	18.76	19.88	24.56
சில்லறைச் செலவுகள்	4.53	4.05	3.05
பெரு மொத்தம்—4	23.09	23.93	27.61

9. திருவன.

சம்பளங்கள்	33.49	94.21	1,34.86
படிக்களம், கொள்வனவு மூலம்—			
அகவிழைப்படி	73.76	81.08	81.09
பயணப்படி	10.92	9.97	9.72
வீணிய படிக்க	8.88	15.97	15.99
மொத்தம்	1,77.05	2,01.23	2,41.66
சில்லறைச் செலவுகள்	8.99	7.30	6.82
வீணிய செலவுகள் (எல்லைக் கம்பர்கள், கூலிக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர், குடியேற்றப்பாடு திட்டங்களுக்காக நில அளவை, தன்னாபடி, இலவசத் தொகை அளித்தல் முதலியவற்றிற்கான செலவு)	4.37	5.81	3.29
கழிக்கவும்—வீணிய அரசுகளிடமிருந்து வருவிக் கத்தக்க தொகை.	— 0.25	..	..
மொத்தம்	13.11	13.11	10.11
பெரு மொத்தம்—9	1,90.16	2,14.34	2,51.77

10. மாநில ஆயத் தீர்வைகள்.

சம்பளங்கள்	1.69	1.76	2.52
படிகள்—			
அகவிழைப்படி	1.24	1.24	1.24
பயணப்படி	0.06	0.05	0.05
வீணிய படிக்க	0.43	0.45	0.47
மொத்தம்	3.42	3.50	4.28
சில்லறைச் செலவுகள்	0.09	0.07	0.07
மாநில அரசுக்கு வழங்கப்பட்ட அபிவிவின விவர	0.11	0.06	0.06
மொத்தம்	0.20	0.13	0.13
பெரு மொத்தம்—10	3.62	3.63	4.41

[25th March 1971]

விவரண சில தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின்மீது ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைச் சாட்டுவது விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருந்தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் வச்சத்தில்).			
11. மொட்டாசு வண்டிகள் சட்டம் குறித்த செலவுகள்.			
சம்பளங்கள்	14.97	17.32	25.85
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	10.48	11.08	11.27
பயணப்படி	1.53	1.65	2.23
ஏனைய படிகள்	1.77	2.62	2.70
மொத்தம்	28.70	32.67	42.05
ஏனைய செலவுகள்	1.82	2.12	3.16
சில்லறைச் செலவுகள்	8.04	7.71	7.92
மொத்தம்	9.86	9.83	10.08
பெரு மொத்தம்—11	38.56	42.50	52.13

12. விநியோக வரி.

சம்பளங்கள்	76.43	86.20	1,26.36
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	55.92	61.51	67.15
பயணப்படி	8.51	6.71	6.91
ஏனைய படிகள்	3.13	8.94	9.77
மொத்தம்	1,46.90	1,63.46	2,10.19
சில்லறைச் செலவுகள்	23.51	24.21	24.88
பெரு மொத்தம்—12	1,70.50	1,87.67	2,35.07

13. ஏனைய வரிகளும், இலவசங்களும்.

சம்பளங்கள்	6.86	8.59	10.98
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	4.16	5.18	4.80
பயணப்படி	0.58	0.62	0.60
ஏனைய படிகள்	1.18	1.90	1.65
மொத்தம்	12.78	16.29	18.03
சில்லறைச் செலவுகள்	1.15	1.25	1.10
சென்னை, உதகமண்டலம் குதிரைப் பந்தய சங்கங்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை	0.28	0.28	0.28
ஏனைய இனங்கள்	3.98	4.50	4.94
மொத்தம்	5.41	6.03	6.32
பெரு மொத்தம் 13	18.19	22.32	24.35

25th March 1971]

விவரண சில தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின்மீது ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைச் சாட்டுவது விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருந்தலைப்பு	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் வச்சத்தில்).			
14. முத்திரைத் தாள்கள்.			
சம்பளங்கள்	0.35	0.35	0.50
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	0.26	0.30	0.30
பயணப்படி	0.07	0.11	1.11
முத்திரைத் தாள்கள் விற்பனையு செலவுகள்	21.26	21.82	21.82
மொத்தம்	21.94	22.58	22.73
சில்லறைச் செலவுகள்	0.02	0.02	0.02
வழங்கல், பணிகள் (மத்திய முத்திரைத் தாள் பண்டகாலையி லிருந்து வழங்கப்பட்ட முத்திரைத் தாள்கள் செலவு, சர்க்குக் கட்டணங்கள் உட்பட)	8.90	9.90	9.12
மொத்தம்	8.92	9.92	9.14
பெரு மொத்தம்—14	30.86	32.50	31.87

15. பத்திரப் பதிவுக் கட்டணங்கள்

சம்பளங்கள்	39.82	46.78	64.67
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	34.68	35.60	37.13
பயணப்படி	1.50	1.70	1.70
ஏனைய படிகள்	1.88	4.96	4.96
மொத்தம்	77.88	89.04	1,08.46
சில்லறைச் செலவுகள்	8.69	8.49	7.21
ஏனைய செலவுகள்	2.92	2.92	2.92
மொத்தம்	11.61	11.41	10.13
பெரு மொத்தம்—15	89.49	1,00.45	1,18.59

கடன் செலவுகள்.

16 கடன், ஏனைய நிதி உதவிகளின் மீது வட்டி	28,67.12	31,47.42	33,30.40
17 கடன் குறைப்பு அல்லது தவிர்ப்பு தொகை ஒதுக்கம்	3,57.13	9,67.82	10,27.85
மொத்தம்—கடன் செலவுகள்	37,24.25	41,15.24	43,58.25

18. நாடாளுமன்ற மாநில, மத்திய அரசு நேரடி ஆட்சிக்
குடிபட்ட சட்ட மன்றம்.

கோரிக்கை 6—மாநில சட்ட மன்றம்—			
சம்பளங்கள்	13.45	14.21	21.79
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	3.03	3.18	3.22
பயணப்படி	6.30	5.98	5.06
ஏனைய கௌரவ படிகள்	1.27	1.29	1.32
மொத்தம்	24.05	24.66	31.39
ஏனைய செலவுகள்	2.22	3.09	2.22
பெரு மொத்தம்—கோரிக்கை 6	26.27	27.75	33.61

[25th March 1971]

விரிவான சில தலைப்புகள், "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருந்தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
கோரிக்கை 7—தேர்தல்கள்—			
சம்பளங்கள்	6.82	10.02	15.70
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	4.95	5.00	6.48
பயணப்படி	1.58	5.14	2.05
ஏனைய படிகள்	0.94	0.96	0.62
கௌரவ ஊதியமும்	3.69	1.00	0.10
மொத்தம்	17.98	22.12	24.95
ஏனைய செலவுகள்	17.60	1,26.02	11.75
கழிக்கவும்—பிற அரசு, குறைகள் ஆகியவற்றிடமிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	— 16.24	— 10.87	— 15.49
மொத்தம்	1.36	1,15.75	— 3.74
பெருமொத்தம்—கோரிக்கை 7	19.34	1,37.87	21.21

19. பொது நிர்வாகம்.

கோரிக்கை 8—மாநிலத் தலைவர், உணவுச்சிகள், தலைமைப்பணிப்பாளர்கள்—			
ஆளுநர் சம்பளம்	7.48	7.38	7.18
அமைச்சர்கள் சம்பளம்	13.03	5.17	5.17
சம்பளங்கள்	1,72.88	1,98.01	2,72.37
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	1,07.64	1,15.84	1,11.95
பயணப்படி	12.72	16.60	11.94
ஏனைய படிகள்	24.47	34.74	34.91
மொத்தம்	3,38.22	3,77.74	4,43.52
சில்லறைச் செலவுகள்	37.56	41.48	37.97
ஏனைய செலவுகள்	38.67	97.55	10.29
கழிக்கவும்—அரசுகள், குறைகள் ஆகியவற்றிடமிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	..	— 1.01	— 0.69
மொத்தம்	76.23	1,38.02	47.57
பெருமொத்தம்—கோரிக்கை 8	4,14.45	5,15.76	4,91.09

கோரிக்கை 9—மாவட்ட நிர்வாகம், பல்வகை—

சம்பளங்கள்	1,63.44	1,72.02	1,71.21
இராமப் பணியாளர்களின் சம்பளம்	1,94.93	2,06.42	2,06.42
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும் (இராமப் பணியாளர்கள் தீங்க லாக்)—			
அகவிலைப்படி	1,26.88	1,27.41	1,27.67
பயணப்படி	29.24	29.07	29.60
ஏனைய படிகள்	15.61	31.86	3,54.73
கௌரவ ஊதியம்	1.40	1.40	1.40
இராமப் பணியாளர்களுக்கு படிகளும் கௌரவ ஊதியமும்	1,08.36	1,10.96	1,10.96
மொத்தம்	6,39.86	6,79.14	10,01.99

25th March 1971]

விரிவான சில தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருந்தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
கோரிக்கை 9—மாவட்ட நிர்வாகம், பல்வகை—தொடர்ச்சி.			
சிறிய கட்டுமானங்கள், பழுது பார்த்தல் ஏனைய பணிகள்	2.38	1.89	1.49
ஏனைய செலவுகள்	81.64	74.78	64.90
சில்லறைச் செலவுகள்	51.70	61.17	46.55
உள்ளூர் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக மொத்த நிதி ஒதுக்கம்	..	1,00.65	1,00.65
கழிக்கவும்—பிற அரசுகள், குறைகள்மிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	—1.61	—1.79	—1.79
மொத்தம்	1,34.11	2,36.70	2,11.80
பெரு மொத்தம்—கோரிக்கை 9	7,73.97	9,15.84	1,213.9

21. நிதி நிர்வாகம்.

சம்பளங்கள்	1,22.88	1,30.70	1,89.84
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	85.86	91.88	92.05
பயணப் படி	5.67	5.35	5.30
ஏனைய படிகள்	13.01	20.18	20.21
மொத்தம்	2,27.42	2,48.11	3,07.40
சில்லறைச் செலவுகள்	34.48	29.53	28.85
தூய்மீடுகள்	8.06	7.26	8.59
பணிகள் (சிறிய கட்டுமானம், பழுதுகள்)	0.07	0.32	0.08
ஏனைய செலவுகள்	4.79	6.05	5.14
கழிக்கவும்—அரசுகள், குறைகள்மிருந்து வசூலிக்கும் பெறும் செலவுகள்	—0.44	—1.35	—1.32
மொத்தம்	46.86	41.81	41.34
பெரு மொத்தம்—21	2,74.28	2,89.92	3,48.74

22. சிறைச் சாலைகள்.

சம்பளங்கள்	24.76	25.73	35.88
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப் படி	20.64	21.21	21.27
பயணப் படி	1.37	1.23	1.23
ஏனைய படிகள்	2.60	3.17	4.47
மொத்தம்	49.37	51.34	62.85
சில்லறைச் செலவுகள்	6.32	4.54	4.51
உணவுச் செலவுகள்	68.31	68.00	68.00
மருத்துவமும், துப்புரவும்	5.95	5.25	5.25
துணிகள், படுக்கை	3.03	4.50	3.00
உதவி மானியம்	0.11	0.11	0.11
மூலப் பொருள்களை வாங்குதல்	59.11	52.54	50.67
சிறிய கட்டுமானங்கள், பழுதுகள் உட்பட்ட வேலைகள்	0.86	1.01	0.47
காவல்துறை பாதுகாப்பிற்குச் செலவுகள்	..	0.01	0.01
ஏனைய செலவுகள்	12.16	13.20	9.59
கழிக்கவும்—சிறைச் சாலைகளின் உற்பத்தி, பராமரிப்புத் துறை களுக்கு மாற்றப்பட்ட தொகை	—6.48	—9.00	—9.00
மொத்தம்	1,49.37	1,40.16	1,32.61
பெரு மொத்தம்—22	1,98.74	1,91.50	1,95.46

[25th March 1971]

விவரான சில தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருந் தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூ லட்சத்தில்).	(ரூ லட்சத்தில்).	(ரூ லட்சத்தில்).
23. காவல் துறை.			
சம்பளங்கள்—			
சென்னை மாநகரக் காவல் துறை	64.76	72.51	1,13.33
மாவட்டக் காவல் துறை	3,08.88	3,38.04	5,00.82
பிற காவல் துறைப் பணியாளர்கள்	99.04	1,10.73	1,70.46
மொத்தம் ..	4,72.68	5,21.28	7,84.61
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப் படி—			
சென்னை மாநகரக் காவல் துறை	57.67	64.83	65.14
மாவட்டக் காவல் துறை	3,83.72	2,83.68	2,83.68
பிற காவல் துறைப் பணியாளர்கள்	79.74	81.64	75.90
மொத்தம் ..	4,21.13	4,30.13	4,24.72
பயணப் படி—			
சென்னை மாநகரக் காவல் துறை	2.36	1.63	1.63
மாவட்டக் காவல் துறை	1,01.07	1,10.01	1,00.01
பிற காவல் துறைப் பணியாளர்கள்	20.88	18.46	14.44
மொத்தம் ..	1,24.29	1,30.10	1,16.08
ஏனைய படிகள்—			
சென்னை மாநகரக் காவல் துறை	14.39	21.10	21.23
மாவட்டக் காவல் துறை	43.56	68.30	68.30
பிற காவல் துறைப் பணியாளர்கள்	20.10	26.52	25.59
மொத்தம் ..	77.95	1,15.92	1,15.12
சில்லறைச் செலவுகள்			
சிறிய கட்டுமானம், பழுதுகள் உள்ளிட்ட வேலைகள்	73.52	77.49	72.78
ஏனைய செலவுகள்	20.54	23.27	28.12
மொத்தம் ..	1,53.06	1,66.34	1,68.06
துணிகள், சாதனங்கள்			
படைக் கலங்களுக்கும், வெடி மருந்துகளுக்கும்	44.00	45.49	46.35
உதவி மானியம்	7.53	10.00	7.47
சுழிக்கவும்—அரசுகள், துறைகளிடமிருந்து வருவிக்கப் பெறும் செலவுகள்	0.97	1.69	1.00
மொத்தம் ..	2,70.38	2,73.19	2,91.17
பெரு மொத்தம்—23 ..	13,66.43	14,70.62	17,31.70
26. பல்வகைத் துறைகள்.			
(கோரிக்கைகள் 5, 9, 9-ஏ, 12, 13)—			
சம்பளங்கள்			
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப் படி	1,08.93	92.91	87.76
பயணப் படி	23.11	19.14	18.41
ஏனைய படிகள்	16.81	26.61	24.29
மொத்தம் ..	2,79.69	2,56.53	2,91.39

[25th March 1971]

விவரான சில தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருந் தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூ லட்சத்தில்).	(ரூ லட்சத்தில்).	(ரூ லட்சத்தில்).
சில்லறைச் செலவுகள்			
ஏனைய செலவுகள்	26.04	18.17	14.12
மானியங்கள்	76.81	80.38	83.83
மொட்டார் வண்டிகள்	4.06	4.06	4.06
மொத்தம் ..	31.48	37.54	38.19
பெறும் செலவுகள்			
மொட்டார் வண்டிகள்	14.45	7.20	6.60
உணவு உதவி	9,13.27	4,88.78	4,30.00
மொத்தம் ..	10,03.15	5,61.05	5,00.42
பெரு மொத்தம்—26 ..	12,82.84	8,17.58	7,91.81
27. அறிவியல் சார்ந்த துறைகள்.			
சம்பளங்கள்			
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப் படி	2.55	2.56	2.64
பயணப் படி	0.12	0.10	0.16
ஏனைய படிகள்	0.70	0.93	1.02
மொத்தம் ..	6.50	7.09	9.04
சில்லறைச் செலவு			
உதவி மானியங்கள்	2.40	2.38	2.53
ஏனைய செலவுகள்	0.01	0.16	0.01
மொத்தம் ..	3.62	3.60	3.85
பெரு மொத்தம்—27 ..	10.12	10.69	12.89
28. கல்வி.			
சம்பளங்கள்			
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப் படி	2,82.24	3,15.40	3,41.98
பயணப் படி	8.48	7.66	7.54
ஏனைய செலவுகள்	34.34	51.38	55.04
மொத்தம் ..	7,26.01	8,64.86	1,561.71
சிறுக்கண்டவற்றிற்கு மானியங்கள்—			
பல்கலைக் கழகங்கள்	88.75	88.94	74.62
தனியார் கலைக் கல்லூரிகள்	2,60.03	2,96.40	2,71.20
தனியார் தொழிறக் கல்லூரிகள்	5.02	8.19	8.60
தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	7,88.27	8,97.58	8,48.82
உயர்நிலைக் கல்விக்கான உள்ளூர் மன்றங்கள்	10,51.47	11,14.66	11,02.58
தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகள்	4,98.52	5,52.36	5,71.70
தொடக்கக் கல்விக்கான உள்ளூர் மன்றங்கள்	24,97.76	26,39.13	28,20.29
தனியார் சிறப்புப் பள்ளிகள்	34.72	30.77	30.71
சிறப்புக் கல்விக்கான உள்ளூர் மன்றங்கள்			
தனியார் பல்கலைக்கல்விப் பள்ளிகள்	49.85	40.65	37.65
பல்வகை மானியங்கள்	59.87	52.59	52.14
மொத்தம் ..	53,43.28	57,21.27	58,18.31

[25th March 1971

கிரிவான செ தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருந் தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூ. லட்சத்தில்).	(ரூ. லட்சத்தில்).	(ரூ. லட்சத்தில்).	(ரூ. லட்சத்தில்).
படிப்பு உதவித் தொகையும், பயிற்சி கால ஊதியமும்	38.40	37.15	40.42
சில்லறைச் செலவுகள்	1,23.90	1,23.98	1,39.20
சிறு கட்டுமானமும், பழுதுபார்த்தலும்	1.96	0.40	0.32
சீனைய செலவுகள்	3,50.59	3,48.19	3,51.51
கழிக்கவும்—அரசுகள், இறைகள், பிறரிடமிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	—0.91	—0.72	—0.72
மொத்தம்	5,13.94	5,08.90	4,30.73
பெரு மொத்தம்—28	65,74.23	70,95.03	79,10.75
29. மருத்துவம்.			
சம்பளங்கள்	3,96.22	4,29.52	6,50.27
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப் படிகள்	2,82.29	2,98.12	3,06.50
பயணப் படி	6.22	5.59	5.45
சீனைய படிகள்	1,06.12	1,32.00	1,39.59
மொத்தம்	7,90.85	8,65.23	11,01.81
சில்லறைச் செலவுகள்	1,14.60	1,06.36	1,06.27
உணவுச் செலவுகள்	1,59.15	1,87.21	1,88.53
மருந்துகளும், மருத்துவமனைத் தேவைகளும்	4,90.30	4,96.92	5,25.97
உள்ளூர் மன்றங்கள் முதலியவற்றிற்கு மானியங்கள்	41.02	36.26	32.83
சீனைய செலவுகள்	35.80	41.63	38.84
சீனைய இனங்கள்	58.23	79.23	64.96
கழிக்கவும்—அரசுகள், இறைகள், முதலியவற்றிடமிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	—8.87	—9.45	—6.50
மொத்தம்	8,90.23	9,38.16	9,50.90
பெரு மொத்தம்—29	16,81.08	18,03.39	20,52.71
30. பொதுச் சுகாதாரம்.			
சம்பளங்கள்	1,75.69	2,39.68	4,25.04
படிகளும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப் படி	1,36.58	1,76.42	2,19.70
பயணப் படி	14.90	24.08	44.60
சீனைய படிகள்	23.38	39.02	40.94
மொத்தம்	3,50.55	4,79.20	7,30.28
சில்லறைச் செலவுகள்	76.11	97.22	1,07.03
பொதுச் சுகாதாரக் காரியங்களுக்கான மானியங்கள்	1,97.41	1,89.96	1,91.45
பணிகள்	0.02	0.10	0.10
சீனைய செலவுகள்	1,49.26	1,97.83	2,76.67
கழிக்கவும்—அரசுகள், இறைகள், முதலியவற்றிடமிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	—25.29	—83.76	—90.45
மொத்தம்	3,97.51	4,01.35	4,84.80
பெரு மொத்தம்—30	7,48.06	8,80.55	12,15.08

25th March 1971]

கிரிவான செ தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் ஏற்படும் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கையின் சுருக்கம்—தொடர்ச்சி.

கணக்கு பெருந் தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூ. லட்சத்தில்).	(ரூ. லட்சத்தில்).	(ரூ. லட்சத்தில்).	(ரூ. லட்சத்தில்).
31. வேளாண்மை.			
சம்பளங்கள்	1,98.00	2,40.50	3,59.52
படிகள்—			
அகவிலைப் படி	1,46.21	1,72.32	1,84.52
பயணப் படி	28.97	32.92	34.29
சீனைய செலவுகள்	17.05	31.77	32.42
மொத்தம்	3,90.23	4,77.51	6,10.75
சில்லறைச் செலவுகள்	84.41	90.06	91.31
சிறு கட்டுமானமும், பழுதுபார்த்தலும்	1.76	3.09	2.97
பணிகள்	33.09	34.70	34.79
தொழிலில் ஈடுபடுத்தாத மூலதனமும், நிலத்தின் விலையும்	0.56	1.94	1.42
கருவிகளும், பொருள்களும்	1.21	2.92	1.89
விதைகள், உரங்கள் முதலியவற்றை வாங்கலும், வழங்கலும்	1,32.29	99.52	99.48
உதவி மானியங்கள், உதவித் தொகை முதலியன	76.24	89.10	86.46
சோதனைப் பயிரிடுதல்	6.42	7.18	7.49
பொருட்காட்சிச் செலவுகள்	1.48	0.44	0.38
சீனைய செலவுகள் (பல்வகை)	7,02.67	7,65.54	7,31.82
பணிகள்	0.41	3.09	1.74
புதிய கிணறு உதவித் திட்டம்	0.08	25.00	10.00
சர்க்கரைத் தீர்வை நிதியை மாற்றுகல்	77.01	20.00	1,00.00
கழிக்கவும்—அரசுகள், இறைகள் முதலியவற்றிடமிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	—37.94	—67.85	—70.89
மொத்தம்	10,76.69	10,74.73	10,98.86
பெரு மொத்தம்—வேளாண்மை	14,66.92	15,52.24	17,09.61
31. வேளாண்மை—மீனளம்.			
சம்பளங்கள்	23.89	26.37	38.93
படிகள்—			
அகவிலைப் படி	18.60	19.74	21.00
பயணப் படி	2.61	1.95	1.96
சீனைய படிகள்	3.27	3.40	4.34
மொத்தம்	48.37	51.46	66.73
சில்லறைச் செலவுகள்	15.48	12.25	9.05
சீனைய செலவுகள்	68.22	1,45.62	1,53.01
மீனவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கல்	0.74	1.00	1.00
கழிக்கவும்—சீனைய அரசுகள், இறைகள் முதலியவற்றிடமிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	—16.25	—88.26	—1,00.00
மொத்தம்	68.19	70.61	63.06
பெரு மொத்தம்—மீனளம்	1,16.66	1,22.07	1,29.79
பெரு மொத்தம்—31	15,83.48	16,74.31	18,39.40
33. காலநடை வளர்ப்பு.			
சம்பளங்கள்	92.59	68.70	1,05.07
படிகள்—			
அக விலைப் படி	59.88	37.18	38.81
பயணப் படி	7.64	10.86	10.51
சீனைய செலவுகள்	7.99	5.42	6.51
மொத்தம்	1,68.10	1,22.16	1,60.89

[25th March 1971]

விளிவான சில தலைப்புகள் “சம்பளங்கள்” முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருத் தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திருத்த மதிப்பீடு, 1971-2.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூ.)	(ரூ.)	(ரூ.)	(ரூ.)
லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)
33. காலநடை வளர்ப்பு—தொடர்ச்சி.			
அலுவலகச் சிலலறைச் செலவுகள்	65.90	58.35	54.45
மானியங்களும், உதவித் தொகைகளும்	11.74	13.61	15.39
ஏனைய செலவுகள்	1,04.91	1,14.97	1,10.96
கழிக்கவும்—ஏனைய அரசு, துறைகள் முதலியவற்றிலிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	..	—2.53	—3.47
மொத்தம் ..	1,82.55	1,84.40	1,77.33
பெரு மொத்தம்—33. ..	3,50.65	3,06.56	3,38.23
34. கூட்டுறவு.			
சம்பளங்கள்	90.28	1,07.04	1,73.99
படிக்களம், கௌரவ உதயமும்—			
அகவிலைப் படி	64.74	73.17	82.54
பயணப் படி	14.60	16.55	16.46
ஏனைய படிக்க	6.98	13.75	14.25
மொத்தம் ..	1,76.60	2,10.51	2,87.24
அலுவலகச் சிலலறைச் செலவுகள்	6.62	7.14	6.78
ஏனைய செலவுகள் (புத்தகங்கள் முதலியன)	4.38	12.89	2.27
உதவி மானியங்கள் (மீட்க முடியாத சிறப்புக் கடன் சேமி நிதிக்காக ஆதரவுத் தொகைகள், உதவித் தொகைகள் உட்பட)	1,97.82	2,51.80	2,07.14
கழிக்கவும்—சேமி நிதிகள், கையகத் தொகைக் கணக்குகள் விருந்து சரிக் கட்டப்படும் தொகை	—38.51	—15.79	9.05
மொத்தம் ..	2,04.97	2,56.04	2,07.14
பெரு மொத்தம்—34 ..	3,81.57	4,66.55	5,94.38
35. தொழில்.			
(20, 21, 22-வது கோரிக்கைகள்).			
சம்பளங்கள்	66.93	69.98	10.69
படிக்களம், கௌரவ உதயமும்—			
அகவிலைப் படி	43.23	44.43	48.49
பயணப் படி	6.14	5.51	5.66
ஏனைய படிக்க	8.04	12.01	12.53
மொத்தம் ..	1,24.34	1,31.93	1,77.37
சிலலறைச் செலவுகள்	27.57	23.99	23.16
உதவி மானியங்கள்	1.53	4.28	4.08
பிற கட்டுமானங்களும், பழுதுபார்த்தல் உட்பட பணிகளும் ஏனைய ஏனைய செலவுகள்	7.74	7.33	7.05
முலதனத்தின் வட்டிகள்	2,18.15	2,57.44	2,52.07
கழிக்கவும்—அரசுகள், துறைகள் முதலியவற்றிலிருந்து வசூலிக்கும் செலவுகள்	13.66	14.89	15.46
மொத்தம் ..	—2.39	—0.15	0.15
கிராமத் தொழில்கள், நிதிக்காக தமிழ்நாடு கதர், கிராமத் தொழில் வாரியத்திற்கு மானியங்கள்	11.22	11.78	11.00
கதர் நிதிக்காக, தமிழ்நாடு கதர், கிராமத் தொழில் வாரியத்திற்கு மானியங்கள்	24.72	22.92	25.10
கழிக்கவும்—கடன்களும் முன் பணங்களுக்கும் மாற்றப்பட்ட தொகை	..	—60.93	—50.00
மொத்தம் ..	3,02.20	2,81.55	2,21.61
பெரு மொத்தம்—35. ..	4,26.54	4,13.48	4,65.14

25th March 1971]

விளிவான சில தலைப்புகள் “சம்பளங்கள்” முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருத் தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திருத்த மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூ.)	(ரூ.)	(ரூ.)	(ரூ.)
லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)
37. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள்—உள்ளூர் மேம்பாட்டுப் பணிகள்.			
சம்பளங்கள்	1,90.67	2,26.99	3,33.21
படிக்களம், கௌரவ உதயமும்—			
அகவிலைப் படி	1,42.62	1,66.21	1,68.13
பயணப் படி	33.47	33.82	34.76
ஏனைய படிக்க	13.45	18.83	20.04
அலுவலகச் சிலலறைச் செலவுகள்	5.16	5.52	5.32
ஏனைய செலவுகள்	29.73	35.40	30.40
கால்நடை வளர்ப்பும், வேளாண்மை நீட்டிப்பும்	15.14	13.15	12.76
கல்வி	24.28	22.17	18.30
சமூகக் கல்வி	19.02	15.21	15.22
போக்குவரத்துக்கள்	52.77	50.93	41.84
கிராமக் கலை, கைத்தொழில்கள், தொழில்கள்	7.90	6.83	5.16
ஏனைய திட்டங்கள்	44.44	58.52	56.18
உள்ளூர் மேம்பாட்டுப் பணிகள்	29.27	28.16	13.76
மொத்தம் ..	6,07.92	6,82.34	7,55.08
38. தொழிலாளர் நலனும், வேலை வாய்ப்பும்.			
சம்பளங்கள்	31.76	32.82	48.71
படிக்களம், கௌரவ உதயமும்—			
அகவிலைப் படி	21.62	21.79	22.12
பயணப் படி	3.68	3.47	3.43
ஏனைய படிக்க	4.03	5.55	5.71
மொத்தம் ..	61.09	63.63	79.97
சிலலறைச் செலவுகள்	12.19	10.92	10.74
ஏனைய செலவுகள்	4.63	4.89	7.51
மொத்தம் ..	16.82	15.81	18.25
பெரு மொத்தம்—38. ..	77.91	79.44	98.22
39. பல்வகை சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டவகைகள்.			
(கோரிக்கைகள் 8, 8-ஏ, 11, 13, 25, 25-ஏ, 28).			
சம்பளங்கள்	1,21.62	1,39.43	2,06.15
படிக்களம், கௌரவ உதயமும்—			
அகவிலைப் படி	95.50	100.39	101.77
பயணப் படி	9.57	9.42	9.19
ஏனைய படிக்க	14.10	24.15	20.11
மொத்தம் ..	2,40.80	2,73.39	3,42.22
சிலலறைச் செலவுகள்	40.62	35.97	36.18
ஏனைய செலவுகள்	4,98.70	5,82.39	5,87.07
மானியங்கள்	47.40	51.93	58.99
கழிக்கவும்—அரசுகள், துறைகள் முதலியவற்றிலிருந்து வசூலிக்கத் தக்க செலவுகள்	—0.44	—1.04	—0.55
பின்னங்கிய வசூலிப்புகளுக்குச் சலுகைகள்	4,10.88	5,08.20	5,33.26
மொத்தம் ..	9,97.16	11,77.45	12,14.95
பெரு மொத்தம்—39. ..	12,37.96	14,50.84	15,57.17

[25th March 1971]

விவர விவர தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருத் தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூ.)	(ரூ.)	(ரூ.)
	லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)
43. பாசனம் முதலியவை (வாணிபத் தன்மையுள்ளவை). (கோரிக்கைகள் 26, 28).			
சம்பளங்கள் (ஒய்வு நிபந்தனைச் செலவுகள் உட்பட)	27.38	53.66	82.17
பணிகள் (பழுதுபார்த்தல், பேணுதல் உட்பட)	1,49.15	1,59.71	1,39.88
வட்டிச் செலவுகள்	5,48.08	5,84.29	6,20.27
பெரு மொத்தம்—43. ..	7,24.61	7,97.66	8,42.32

44. பாசனம் முதலியவை (வாணிபத் தன்மையல்லாதவை).

சம்பளங்கள்	82.03	87.09	1,27.52
படிகளும், கௌரவ ஊழியங்களும்	17.69	24.01	23.43
ஏனைய படிகள்	19.20	35.24	32.63
உதவி மானியங்கள்	71.57	53.15	57.82
பணிகள் (கருவிகள்—தளவாடங்கள் ஆகியவற்றைப் பழுதுபார்த்த லும், பேணுதலும் உட்பட)	2,33.84	2,03.49	1,84.84
பெரு மொத்தம்—44. ..	4,24.33	4,02.98	4,26.24

50. பொதுப் பணிகள்.

கோரிக்கை 27—பொதுப் பணிகள்—பணிகள்	9,19.34	7,66.73	7,24.30
கோரிக்கை 28—பொதுப் பணிகள்—பணியாளர் அமைப்புகள் கருவிகள்—தளவாடங்கள்—			
சம்பளங்கள்	1,79.73	1,98.46	2,82.51

படிகளும், கௌரவ ஊழியங்களும்—

அகவிலைப் படி	1,09.90	1,19.47	1,19.75
பயணப் படி	23.10	21.48	22.99
ஏனைய படிகள்	15.01	24.65	25.27
மொத்தம் ..	3,27.74	3,63.99	4,50.52

மில்லறைச் செலவுகள்	31.44	29.96	30.36
அழிக்கவும்—ஏனைய அரசுகள், ஹைக்கோர்ட் ஆகியவற்றிலிருந்து வருவிக்கத் தக்க செலவுகள்	—14.27	—40.31	—20.51
கருவிகள், தளவாடங்கள்	91.67	95.64	95.69
மொத்தம் ..	78.84	85.29	1,05.54
பெரு மொத்தம்—கோரிக்கை 28. ..	4,06.58	4,49.28	4,56.06

கோரிக்கை—29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள்	3,03.09	2,70.39	2,68.4
பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு	61.22	2,11.71	1,08.4

[25th March 1971]

விவர விவர தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின் கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருத் தலைப்பு.	கணக்குகள், 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூ.)	(ரூ.)	(ரூ.)
	லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)	லட்சத்தில்.)
57. சாலை மற்றும் நீர்வழிப் போக்குவரத்துப் பணிகள்.			
சம்பளங்கள்	29.28	36.54	103.26
அகவிலைப் படி	21.09	23.62	24.35
பயணப் படி	0.99	0.81	0.82
ஏனைய படிகள்	6.21	7.69	8.06
மொத்தம் ..	57.57	68.66	1,36.49

அலுவலகச் சில்லறைச் செலவுகள்	37.97	35.77	34.34
மேலு கட்டுமானமும், பழுது பார்த்தலும்	2.24	2.11	1.56
மூலதன செலவுக்கான வட்டி	90.81	1,19.00	1,33.00
ஏனைய செலவுகள்	4,35.38	4,84.19	5,11.58
உரிமக் கட்டணங்களும், வரிகளும்	2,67.26	2,86.27	3,17.38
நடைமுறைச் செலவுகள் (பெட்ரோல், டயர், டியூப் முதலிய வற்றிற்கு ஆகும் செலவு)	6,67.61	7,07.35	7,49.70
தேய்மானச் செலவு நிதிக்கு மாற்றுவதற்காக தேய்மானத்திற்கான ஒதுக்கம்	1,96.52	2,06.50	28.93
விபத்துச் செலவு நிதிக்கான ஒதுக்கம் (பேருந்துப் பணி)	1.95	65.48	4.50
உதவித் தொகை பெறுவதற்கு நிதி, தமிழ்நாடு அரசுப் போக்கு வரத்து வசூல்கால வைப்பு நிதி ஆகியவற்றுக்கு நிதி ஒதுக்கம்	21.87	22.72	24.25
பணிக்கொடை—மற்றும் ஓய்வூதியச் செலவுகளுக்கான உதவித் தொகைக்கு நிதி ஒதுக்கம்	11.35	12.04	12.91
ஹார்தனிப்பு கருவிகள் உதவி நிதிக்கு தொகை மாற்றுவதற்காக வகைசெய்தல்	0.05	0.08	0.08
விபத்துச் செலவு நிதி	—	3.50	2.50
அரசு பேருந்து போக்குவரத்துப் பணியாளர் கருவிகள் நிதி	—	0.04	0.40

மொத்தம் ..	17,33.01	18,77.97	21,15.69
பெரு மொத்தம் ..	17,90.58	19,46.63	21,52.18

64. பஞ்சத் துறை தணிப்பு.

சம்பளங்கள்	10.23	0.82	0.01
படிகள் மற்றும் கௌரவ ஊழியங்கள்	13.47	0.85	0.01
மொத்தம் ..	23.70	1.67	0.02

துறை தணிப்பு பணிகள்	13,47.11	76.36	0.23
கருவிகள் உதவி	28.54	16.24	16.23
பல்வகை	50.00	50.00	50.00
பஞ்சத் துறை தணிப்பு நிதிக்கு மாற்றுவதல்	50.00	50.00	50.00
மொத்தம் ..	14,25.65	1,42.60	66.46

அழிக்கவும்—பஞ்சத் துறை தணிப்பு நிதியிலிருந்து மாற்றப்பட்ட தொகை	1,25.00	—	50.00
மொத்தம் ..	13,24.35	94.27	6.48

[25th March 1971]

விடுவான சில தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின்கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருத்தலைப்பு.	கணக்குகள். 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு. 1970-71	திட்ட மதிப்பீடு. 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)
65. ஓய்வூதியும் மற்றும் ஓய்வு காலப் பயன்கள்.			
குறைந்த முதிர்வு மற்றும் ஓய்வுகாலப் படிக்கள்	2,33.94	2,64.03	2,57.84
குறைந்த ஓய்வூதியும் உட்பட துயர் தணிப்புக் கருவணப் படிக்கள்	17.89	17.96	16.91
வணிக் கொடைகள்	57.95	59.92	59.77
வருங்காலச் சேமிப்பு நிதிக்கு அன்பளிப்பு	0.31	0.18	0.16
தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்குச் செலுத்தத்தக்க உதவித் தொகை	0.48	0.58	0.58
ஒப்பந்த சிவில் பணி ஓய்வூதியங்கள் (ஆண்டுத் தொகை)	0.23	0.20	0.20
கெட்டுவிட்ட ஓய்வூதிய மூலதனச் செலவை முன்னிட்டு இந்திய அரசுக்கு சமர்ப்பிப்பதெனிய தொகை செலுத்துதல்	8.19	8.19	8.19
பொதுநலப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளின்கீழ் ஓய்வூதியத் திட்டம்	88.05	95.00	95.00
அரசியல் நியாமிக்கள், அவர்கள் குடும்பங்கள், நிறுவனங்களுக்கு கொடைகளும், பணிக்கொடைகளும்	32.67	42.50	42.93
இக்கிலாத்தில் செலவுகள்	0.40	0.41	0.40
கழிக்கவும்—ஏனைய அரசுகள், துறைகள், மற்றவைகளிடமிருந்து வசூலிக்கத்தக்க செலவுகள்—(1) ஏனைய அரசுகளிடமிருந்து வசூலிக்கும் ஓய்வூதியங்கள்	— 13.28	— 13.09	— 13.00
பெரு மொத்தம்—65.	4,26.93	4,75.02	4,68.98
66. வட்டார, மற்றும் அரசியல் ஓய்வூதியங்கள்			
0.06	0.35	0.35	
67. சமஸ்தான மன்னர்களுக்கு உதவித் தொகைகளும், படிக்களும்			
2.08	2.02	2.02	
68. எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை—			
சம்பளங்கள்	51.54	56.99	1,02.94
படிக்களும், கௌரவ ஊதியங்களும்—			
அகவிலைப்படி	41.63	43.73	46.69
பயணப்படி	0.03	0.03	0.03
ஏனைய படிக்கள்	59.99	62.72	62.97
மொத்தம்	1,53.19	1,63.47	2,12.63
சிலவகைச் செலவுகள்			
9.97	9.45	9.14	
ஏனைய செலவுகள்			
34.91	33.85	25.53	
எழுதுபொருள், பண்டகசாலை			
85.18	1,75.45	1,63.45	
தேயமானத்திற்கு நிதி ஒதுக்கம்			
3.70	4.05	5.14	
இக்கிலாத்தில் செலவுகள்			
.. .. .	1.57	9.98	
கழிக்கவும்—ஏனைய அரசுகள் முதலியவற்றிடமிருந்து வசூலிகள்			
— 38.71	— 50.10	— 48.64	
மொத்தம்	95.05	1,74.27	1, 1.48
பெரு மொத்தம்—68.	2,48.24	3,37.74	3 79

25th March 1971]

விடுவான சில தலைப்புகள் "சம்பளங்கள்" முதலியவற்றின்கீழ் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

கணக்குப் பெருத்தலைப்பு.	கணக்குகள். 1969-70.	திருத்த மதிப்பீடு 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு 1971-72.
(1)	(3)	(3)	(4)
(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)
70. காட்டுவனம்.			
சம்பளங்கள்	58.30	62.98	91.24
படிக்களும், கௌரவ ஊதியமும்—			
அகவிலைப்படி	51.83	53.17	53.57
பயணப்படி	7.69	6.71	6.44
ஏனைய படிக்கள்	5.90	9.55	9.33
மொத்தம்	1,23.72	1,32.41	1,60.57
துணிமணி, சாதனமும்			
0.19	0.34	0.34	
காட்டுவனப் பொருளைப் பெறுதல்			
14.67	14.12	14.35	
பராமரிப்பு, பழுது பார்த்தல், புதுப்பித்தல்			
12.54	10.16	9.81	
சாலைகளும், பாலங்களும்			
3.06	3.06	3.06	
சீரமைப்பு, செய்தல், பாதுகாத்தல், தீயினின்றும் பாதுகாப்பு			
ஏனைய பணிகள்	13.56	17.63	16.07
ஏனைய செலவுகள்—	19.18	7.08	6.47
சில்லரைச் செலவுகள்	7.31	6.13	6.48
மொத்தம்	70.51	58.52	56.59
பெரு மொத்தம்—70.	1,94.23	1,90.93	2,17.16
71. பல்வகை.			
அறு நிறுவனங்களுக்கு நன்கொடைகள்	29.05	31.70	30.82
வசூலிக்க முடியாத தற்காலிகக் கடன்களையும் முன்பணங்களையும் தள்ளுபடி செய்தல்			
0.55	0.59	0.41	
வாடகை, விலைகள், வரிகள்			
0.58	0.50	0.50	
உதவி மானியம், உதவித் தொகைகள்			
5,27.86	5,32.70	5,78.90	
இடம் பெயர்ந்தவர்கள் குறித்த செலவு			
1.49	1.71	1.74	
பல்வகை, எதிர்பாராத செலவுகள்—			
தேசிய சேமிப்புத் திட்டம்	7.80	6.96	7.02
முக்கியமானவர்கள் வருகை தொடர்பான செலவுகள்	2.93	2.00	1.00
தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டுத் திட்டம்	98.54	7,19.12	6,31.42
ஏனைய செலவுகள்	13.70	21.81	10.80
சிறிய பணியாளர் அமைப்புகள்	6.54	5.38	4.98
வளர்ச்சித் திட்டங்கள்	1.33	8.42	8.39
சிலில் பாதுகாப்பு	0.24	0.26	0.12
கழிக்கவும்—பிற அரசுகள், துறைகளிடமிருந்து வசூலித்த தொகை			
.. .. .	— 1.51	— 1.49	
பெரு மொத்தம்—71.	6,90.59	13,29.64	12,74.61
72. ஓய்வு உபகாரத் தொகையை மொத்தத் தொகையாக மாற்றுவதில்.			
"120. ஓய்வு உபகாரத் தொகையை மொத்தத் தொகையாக மாற்று"தலிலிருந்து மாற்றப்பட்ட தொகை	6.28	9.04	9.64
76. பிற பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்.			
உள்ளூர் நிறுவனங்களுக்கு இழப்பீடுகள்	23.05	22.53	22.53
கேளிக்கை வரி	7.07.01	7.07.10	7,15.62
பிற பல்வகை, ஒதுக்கீடுகள், இழப்பீடுகள்	46.47	56.59	60.65
மொத்தம்—76	7,76.53	7,86.22	7,98.80

[25th March 1971]

Speech of Thiru M. Karunanidhi, Chief Minister, presenting the Budget for 1971-72 to the Legislative Assembly of Tamil Nadu on 25th March 1971.

Sir,

I rise to present the Budget Estimates for 1971-72 together with the Revised Estimates for 1970-71.

2. We meet today after a historic election in which the people of the State have given a clear and positive mandate to a party and a Government formed, nurtured and shaped by Anna. It is my pleasant duty to welcome the Hon'ble Members of the House to a term of fruitful service to the people. An administration is run for those who have voted for the ruling party as well as for those who have not. I would define a good administration as one which gives a sense of belonging to all people, irrespective of how they voted. This Government welcome the free and fair expression of all points of view and would respect the right to democratic dissent and constructive criticism both within and outside the House.

Interim Budget.

3. The Budget I am presenting now is an interim one. Government have not had the time after the elections to consider all the new schemes and the resources in their entirety. Therefore, we propose to place a regular budget including new schemes before the House in June 1971. For the present, although the estimates of expenditure and receipts have been worked out for the whole year 1971-72, I am requesting appropriations from the House only for the first four months of the coming year. A White Paper explaining briefly the Accounts, 1969-70, Revised Estimates 1970-71 and Budget Estimates, 1971-72 has been placed on the Table of the House along with the other budget documents. I do not propose to go into details except to invite the attention of the House to a few salient features of the finances of the State.

Budget at a glance.

4. The Budget Estimates for 1971-72 provide for a total expenditure of Rs. 349.6 crores on revenue account and Rs. 30.85 crores on capital account. Besides, we have provided Rs. 32.67 crores for loans and advances to agriculturists, local bodies, the Electricity Board, and other corporate bodies. The estimates also include provision for repayment of Rs. 36.72 crores to the Government of India and Rs. 8.85 crores towards open market loans. On the side of receipts, we estimate revenues at Rs. 338.7 crores, capital receipts from the open market loans at Rs. 21.81 crores and loans from the Government of India at Rs. 44.57 crores. Other significant items in the category of receipts are net loans from autonomous bodies like Life Insurance Corporation and the commercial banks, Rs. 3.37 crores, net deposits of various undertakings and local bodies, Rs. 18.72 crores and recoveries of loans, Rs. 19.27 crores. During 1971-72, on all accounts, we expect a total outlay of Rs. 458.69 crores, as against a total receipt of Rs. 446.44 crores. There is thus a gap of Rs. 12 crores roundly, in the estimates for 1971-72. This is superimposed on the continuing gap of Rs. 23 crores carried over from the current year, which finally leads to a gap of Rs. 35 crores at the end of 1971-72.

25th March 1971]

Fifth Finance Commission Award.

5. I would like to emphasise before the House that while this gap is in one sense a reflection of the increasing tempo of developmental activity in the State, it also brings out prominently the failure of the Government of India to provide grants towards the cost of increase of emoluments of our employees. We have recently granted increased emoluments to our employees based on the recommendations of the Second Pay Commission. The total cost of implementation of these recommendations in a full year comes to roughly Rs. 22 crores. Considering the effect of giving arrears for 1970-71 from 2nd October 1970 and the special compensatory allowance of Rs. 10 per mensem given from 1st March 1970, the total impact of the Pay Commission alone over the two years 1970-72 will be of the order of Rs. 38 crores. We had indicated these foreseeable and inevitable commitments on the revenue account before the Fifth Finance Commission. The Fifth Finance Commission should have included these costs in allowing its deficit grants. We had, in particular, stressed the fact that we had not appointed a Pay Commission for ten years and our employees' emoluments were getting out of line with those of our neighbouring States. Unfortunately for us, the Fifth Finance Commission turned a deaf ear to our plea. The Government of India and the Planning Commission, whom we have continuously approached, have also not yet seen it fit to meet our requests. I would like to plead most emphatically that transfers of revenue should be based on legitimate projections of expenditure by States and not on whether the Pay Commissions of States were appointed prior to or after an arbitrary date (which incidentally was not intimated to the States). Besides, the Government of India should, while increasing scales of pay and emoluments of their employees, take on at least a part of the commitment which their actions impose on the States. While we are in favour of timely adjustments of emoluments of Central Government employees, what I wish to urge is that the Government of India should decide their policies in regard to wages of Government servants after full consultation with State Governments and that they should evolve a scheme for grants to cover in a substantial measure the cost of increase of emoluments at least of low paid employees of State Governments in keeping with the rising cost of living. I would also reiterate the plea made in the Governor's address yesterday for evolving a suitable national wage-profit-price policy so that the continuing threat posed by inflation to economic stability can be halted.

Centre-State Financial Relations—Powers and Responsibilities.

6. The legitimate case of Tamil Nadu for increased transfer of resources from Government of India has been ignored too long. I would like to State a few pertinent facts in this connection. The structure of our federal fiscal system is such that most of the taxes, which respond to the growth of a modern economy, like customs, income taxes, corporation tax and excises are in the Central list. The only tax which is relatively income-elastic in the State list is the sales tax. While the power to tax is thus over-weighted in favour of the Centre, the responsibility to spend and meet the welfare goals of the people is all vested in the States. This dichotomy between powers to raise resources and responsibility to spend is at the root of all our problems. It is this Government's view that a radical change in the pattern of revenue sharing should be brought

[25th March 1971]

about by amendment of the Constitution if necessary. I am hoping that when the Rajamannar Committee presents its report, our Government will be in a position to formulate definite views regarding this change.

The Fifth Finance Commission presented a report extremely unfair to Tamil Nadu, which allocated according to figures published in the report itself a per capita transfer of taxes and grants of only Rs. 87.5 over the five years 1970-74 as against Rs. 98.5 for the country as a whole. The difference of Rs. 11 per capita would mean a net reduction of Rs. 44 crores in the resources given to the State. This injustice shown to us by the Finance Commission is sought to be justified on the ground that it is a statutory body and that its findings are mandatory.

Transfer of Resources from the Centre.

7. Our grievance is that while Government of India have remedied similar injustices in the case of a few other States through the device of special accommodation and central assistance from the Planning Commission, so far, Government of India have not acceded to our request. The central assistance promised for the State's earlier Fourth Plan of 1966-71 was Rs. 250 crores out of a total allocation of roughly Rs. 3,500 crores. While the total allocation of central assistance is at the same level, the share of Tamil Nadu has been reduced to Rs. 202 crores for the revised Fourth Plan. In terms of percentages, this represents a decline from 10.8 in the First Plan to 5.7 in the current plan. While we were told that the total assistance could not be increased beyond Rs. 3,500 crores and therefore our share could not go up, a sum of Rs. 800 crores has been allocated for special accommodation to certain select States. While we surely do not grudge these States their share of additional resources, we do find it hard to believe that once again we have been left out. The net result of all this is that taking all schemes of transfer of central resources together, the five-year transfer to Tamil Nadu is Rs. 142.5 per capita as against a national average of Rs. 185.5 per capita. I wish to state most emphatically on this occasion that this is not a just way of dealing with a State which has done its best by prudently managing its finances, raising adequate resources and minimising wasteful expenditure. I have represented this case at the highest level to the Government of India and I hope and trust that the Prime Minister of India and the Finance Minister will render justice to the State.

Need for a Federal Debt Commission.

8. I now turn to another aspect of our financial situation which reflects the imbalance in federal financial arrangements. In 1971-72 the total amount of loans to the State from Government of India estimated to be received is Rs. 44.57 crores and the total amount due for repayment Rs. 43.72 crores. The House will note that in the estimates we have taken into account a likely rescheduling of Rs. 7 crores for which we have approached the Government of India. Accordingly the repayment figures have been fixed at Rs. 36.72 crores. However, if this request is not conceded, the net loan to the State will be less than a crore of rupees. This has to be viewed against the annual net outflow of loans from Government of India of nearly Rs. 250 to 300 crores. This is a very unsatisfactory state of affairs, in that this State gets scarcely any share of the resources which the Government of India

[25th March 1971]

raise in the open market and through deficit financing. If we take into account the payment of interest also, the total debt service payment to Government of India during 1971-72 is in fact Rs. 16 crores more than the loans we are to receive from them. It is against this background that this Government have expressed the view that an urgent need of today is to set up a Federal Debt Commission to go into the question of the heavy burden of debt of the States and to recommend measures to lighten it.

Need for a Minimal Plan.

9. This continued neglect of Tamil Nadu has imposed very severe financial constraints on our growths. Notwithstanding these, we have provided for almost all continuing developmental schemes in the Budget Estimates placed before the House. We have pressed with the Government of India that resources should be made available to meet the minimum desirable plan of Rs. 90 crores for 1970-71 and Rs. 100 crores for 1971-72. It is my hope that the Government of India will consider our request favourably.

Developmental outlays.

10. Although this is an interim budget, it provides for a plan of Rs. 91.13 crores in the State sector. Over and above this, Rs. 11.7 crores for Centrally Sponsored Schemes have also been included. Besides, we have persuaded the Government of India to include Ramanathapuram and Dharmapuri districts under the Special Rural Works Programme at a total cost of Rs. 4 crores. We have also provided for the establishment of Small Farmers Development Agencies to cater for small farmers in the districts of South Arcot, Madurai and Tirunelveli at a total cost of Rs. 4.8 crores. North Arcot and Salem will be covered by marginal farmers and agricultural labourer's programmes.

Power.

11. Significant among the provisions in the Plan for 1971-72 is the outlay of Rs. 39.51 crores on electricity. Generation schemes alone account for an outlay of Rs. 9.39 crores. Rural electrification, is expected to absorb a total outlay of Rs. 21.50 crores. It is programmed to electrify 9,000 villages and energise 60,000 pumpsets in 1971-72. In spite of the paucity of resources, the tempo of rural electrification is being kept up.

Social Services.

12. The budget also includes a provision of Rs. 79.11 crores for education, both Plan and non-Plan. This is nearly double the provision of Rs. 43.86 crores in 1966-67. Similarly, the provision for medical schemes has shown an increase from Rs. 11.73 crores in 1966-67 to Rs. 20.53 crores in 1971-72. Another significant provision included in the budget is Rs. 14.65 crores for water-supply schemes, which compares well with Rs. 3.56 crores in 1966-67 and Rs. 5.42 crores in 1969-70. This includes an outlay of Rs. 7.88 crores on Veeranam scheme and Rs. 4.33 crores for schemes in municipalities and town panchayats, and Rs. 1.5 crores for rural water-supply. I would like to draw the

[25th March 1971]

attention of the House to the provision of Rs. 3 crores for Slum Clearance and Rs. 2.87 crores for other schemes of housing. I may also add that the provision made for welfare of Backward Classes and Scheduled Castes, has been stepped up to nearly Rs. 9.91 crores, although the assistance received from the Government of India remains at less than Rs. 0.5 crore. Out of this, nearly Rs. 3.7 crores is set apart for Backward Classes and Rs. 6.2 crores for Scheduled Castes and Scheduled Tribes.

Irrigation and Roads.

13. Irrigation schemes will absorb a total outlay of Rs. 8.48 crores during the year. Besides the usual maintenance outlays on roads, the budget also provides for a Plan outlay of Rs. 3.21 crores on road development.

Corporation of Madras.

14. The budget also provides for Rs. 1.65 crores for loans and grants to the Corporation of Madras. The development of the City of Madras has been undertaken as part of a long-term development plan. We are also hoping that we can raise additional resources from the Life Insurance Corporation and the open market to improve the financial position of the Corporation. Certain important changes in the administrative structure of the Corporation are also under consideration.

Corporation of Madurai.

15. Incidentally, I am also happy to announce that the municipality of Madurai will become a Corporation with effect from 1st May 1971 and that suitable legislation for this purpose will be undertaken. It is only appropriate that we should add lustre to this great City with its holy past, where the Sangam flourished and whose glory has been sung by poets like Mangudi Maruthanar and Nakkirar and reputed western historians like Ptolemy and Pliny.

State Planning Commission.

16. As a Government we are committed to improving the levels of living of our people. We believe that the economy should be modernised and a new socialist society built up. A plan of development, which should be drawn up on the basis of assuring full employment, improving skills, marshalling the idle manpower resources and exploiting the natural wealth of the country, cannot be built up on the basis of a narrow accounting approach.

As the Governor announced yesterday in his speech, Government have decided to draw up a ten-year perspective plan with a view to combating the problems of unemployment and poverty in the State. A State Planning Commission will be set up consisting of administrators, economists and technologists who will identify industrial and agricultural opportunities and formulate a perspective plan as the basis for our five year plans.

Our emphasis is on finding the financial resources for a plan of development rather than restricting the plan through an accounting concept of available resources. Our approach to the budget is to view

[25th March 1971]

it as an instrument for accelerated development. While the revised budget will reflect in full this approach, the interim budget also maintains unimpaired the tempo of development. I am confident that the people of Tamil Nadu will not let any political differences or bitterness come in the way of the co-operative endeavour so necessary for the planned development of the State.

With these few words, Sir, I commend the Budget Estimates for 1971-72 to the House for its approval.

[25th March 1971]

APPENDIX

The figures from 1957-58 take into account
RECEIPTS AND EXPENDITURE OF REVENUE

Major heads.	1938-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(RUPEES
				A.
Union Excise Duties	..	*	*	*
Taxes on income other than Corporation tax—				
Share of Income-tax	22.50	7,74.49	9,72.44	10,04.79
Agricultural Income-tax	..	1,16.21	1,35.15	1,42.86
Estate Duty	..	37.33	38.47	59.76
Taxes on Railway fares	..	†	†	†
Land Revenue—				
Gross receipts including portion due to Irrigation.	7,00.78	7,13.38	8,92.37	8,45.10
Excise	3,72.23	38.30	40.71	40.46
Taxes on Vehicles	81.22	10,19.06	12,33.59	12,99.99
Sales tax	..	24,80.09	27,01.73	35,30.15
Other taxes and duties	3.19	4,58.40	6,73.16	8.23.88
Stamps (Net receipts)	1,73.37	5,48.21	6,68.21	7,75.21
Registration	32.70	1,24.16	1,51.43	1,61.90
Interest	19.73	11,64.84	11,21.65	12,37.46
Administration of Justice	15.39	85.32	87.03	94.90
Jails	5.98	42.87	41.19	45.65
Police	5.66	37.06	31.39	43.27

* Shown under "State's

† Shown under "LVI. Grants-in-Aid

‡ Excluding portion due

25th March 1971]

I-TO THE BUDGET SPEECH.

the Reorganization of States from the 1st November 1956.

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		Budget Estimate, 1971-72.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
IN LAKHS.							
REVENUE.							
*	*	*	*	*	*	*	*
10,01.27	11,44.64	14,60.13	16,27.70	24,04.96	22,50.00	29,47.00	39,41.00
1,22.73	1,45.82	1,61.71	1,88.05	1,97.28	1,92.00	1,97.50	1,97.00
58.91	35.86	1,19.57	55.38	58.87	63.00	60.13	60.00
†	†	†	†	†	†	†	†
9,12.84	6,65.94	8,16.84	† 3,28.67	6,35.18	7,26.87	7,28.84	5,05.58
49.02	51.29	76.06	84.49	1,16.72	1,00.00	1,18.32	1,26.94
13,31.11	14,06.08	16,83.26	18,65.17	19,46.98	20,44.90	21,95.02	23,05.16
40,95.38	48,76.51	56,47.74	61,12.04	72,15.47	72,58.61	82,61.42	93,19.48
10,50.79	12,46.43	15,22.00	16,70.15	18,04.48	20,57.99	19,61.01	20,53.89
8,15.13	8,99.05	11,04.89	10,91.13	12,77.09	11,86.95	13,93.73	14,82.70
1,80.52	2,03.00	2,29.81	2,59.52	2,76.11	2,90.20	2,94.60	3,16.60
13,76.54	15,27.45	20,63.67	31,17.60	19,01.61	24,98.16	18,92.02	17,32.40
1,21.80	1,23.90	1,37.91	1,55.30	1,80.15	1,57.44	1,78.85	1,92.00
42.35	58.94	41.31	53.59	63.11	50.58	53.63	53.63
51.00	41.48	56.44	57.12	67.17	53.77	58.23	58.38

share of Union Excise Duties."

from the Central Government."

to Irrigation.

[25th March 1971]

RECEIPTS AND EXPENDITURE OF REVENUE

Major heads.	1938-9.	1962-2.	1962-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(RUPEES)
				A.
Miscellaneous Departments	7.62	36.07	38.51	39.47
Ports and Pilotage	44.67	..	..	..
Education	8.35	48.27	1,54.72	1,09.93
Medical	10.25	78.58	94.60	1,02.50
Public Health	2.59	12.26	13.97	28.34
Agriculture	3.12	2,26.68	2,80.74	3,30.32
Animal Husbandry	1.02	21.51	16.95	19.06
Co-operation	4.18	36.29	35.04	36.90
Industries	18.85	2,95.84	3,46.90	4,88.86
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	*	2.12	2.57	3.81
Miscellaneous, Social and Developmental Organizations	..	27.46	23.62	30.24
Irrigation— Direct receipts ‡	6.31	11.70	9.02	10.60
Deduct—Working expenses	— 38.39	§	§	§
Net receipts	— 32.08	11.70	9.02	10.60
Direct receipts ‡	1.99	2.93	2.10	2.88
Public Works	25.12	1,20.68	1,14.56	1,24.34
Receipts from Electricity Schemes (Gross). (a)	42.51	..	..	..
Deduct—Working expenses	— 24.81	..	..	..
Net receipts	17.70	..	..	..
Road and Water Transport Schemes— Gross Receipts (b).	..	4,34.80	5,18.73	6,23.65
Working expenses ‡	..	§	§	§
Net receipts	..	4,34.80	5,18.73	6,23.65

* Shown under "L.I.A. Receipts from Community Development Projects, National Extension

‡ Excludes land revenue.

§ Shown under expenditure side with effect from 1st April 1962.

|| The subvention from Central Government for the development schemes relating to these

(a) Included under "XXI. Miscellaneous Departments."

(b) Prior to 1949-50, the receipts were included under the revenue head "Miscellaneous" and

25th March 1971]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		Budget Estimate, 1971-72.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
IN LAKHS.)							
REVENUE—cont.							
45.32	53.54	60.57	2,35.75	2,25.22	2,45.54	1,79.22	1,35.68
..	..	..	..	..	..	..	..
91.20	1,09.79	1,80.14	2,64.52	2,08.44	1,59.98	2,00.65	1,64.66
1,12.52	1,18.20	1,86.09	1,02.39	2,94.14	2,44.36	2,98.19	2,45.17
16.66	13.36	15.08	18.07	33.78	13.51	18.01	19.88
3,84.40	4,51.78	6,12.85	6,01.02	8,29.03	6,52.19	6,52.01	7,13.28
30.65	32.34	41.50	41.19	40.51	36.29	36.80	36.78
59.53	64.84	59.79	60.91	89.39	59.46	74.52	80.60
3,39.93	1,49.04	2,67.15	3,81.71	3,09.37	3,50.35	3,30.81	2,72.80
6.78	9.93	17.39	12.10	10.99	6.41	10.40	10.40
32.41	36.92	82.99	3,55.11	3,71.79	4,20.63	4,29.79	4,29.11
14.80	13.26	20.43	193.16	53.98	50.88	60.03	55.16
§	§	§	§	§	§	§	§
14.80	13.26	20.43	1,93.16	53.98	50.88	60.03	55.16
5.13	6.18	23.60	1,60.19	5.33	5.85	6.22	5.68
1,52.35	1,51.55	1,31.20	1,45.81	1,60.27	1,59.22	1,62.26	1,65.61
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
7,95.94	9,30.11	11,59.50	15,66.85	17,64.26	19,44.84	18,60.64	20,00.34
§	§	§	§	§	§	§	§
7,95.94	9,30.11	11,59.50	15,66.85	17,64.26	19,44.84	18,60.64	20,00.34

Service and Local Development Works".

Department have been shown under "LVI. Grants-in-Aid from Central Government,

working expenses were shown under the expenditure head "Miscellaneous"

[25th March 1971]
RECEIPTS AND EXPENDITURE OF REVENUE

Major heads.	1938-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(RUPEES)
				A.
Contributions and Recoveries towards Pensions and other Retirement Benefits.	2.88	30.40	24.62	25.76
Stationery and Printing	3.96	42.06	43.45	54.70
Forest *	45.63	2,22.86	2,59.03	3,07.62
Miscellaneous	14.58	1,35.04	86.35	1,29.07
State's Share of Union Excise Duties ..	†	8,78.76	9,40.43	8,80.44
Grants-in-Aid from the Central Government.	..	14,85.85	16,70.20	18,97.35
Miscellaneous adjustments between Central State and Union Territory Governments.	.27	1.03	1.04	.85
Dividends, etc., from Commercial and other undertakings.	..	4.77	10.07	10.96
Other Miscellaneous Compensations and assignments.	..	..	..	0.4
Extraordinary Receipts	..	1.07	0.89	25.24
Receipts from Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	‡	‡	‡
Civil Defence	..	..	..	..
Mobilisation of additional resources ..	..	..	..	..
Grand total ..	16,13.45	1,17,96.75	1,34,76.77	1,53,88.27

* The subvention from Central Government for the development schemes relating to this

† Shown under " Union Excise Duties ".

‡ Shown under " XXXI. Community Development Projects, National Extension Service

|| Reclassified under " XXI. Miscellaneous Departments ".

(d) Included under " XXIX. Industries ".

25th March 1971]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		Budget Estimate, 1971-72.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
IN LAKHS.)							
REVENUE—cont.							
33.20	28.75	34.10	33.53	37.36	50.22	35.98	38.11
53.79	60.78	58.59	60.33	51.33	55.92	52.89	53.82
2,80.78	3,18.91	3,38.65	3,36.71	3,35.81	3,37.99	3,54.17	3,51.64
1,07.91	1,75.17	1,00.14	1,71.64	2,40.78	1,35.51	9,57.34	8,29.00
10,06.18	17,55.40	17,79.21	22,01.99	22,29.03	26,13.00	27,14.00	34,18.32
23,69.83	23,10.00	28,76.04	41,40.62	26,51.57	23,11.52	24,30.21	24,77.73
.90	.87	1.29	1.33	1.27	2.79	3.17	3.17
17.31	19.97	14.36	41.37	2.23	17.00	52.01	16.00
-	-	-	-	-	-	-	-
1,11.80	1,28.20	1,57.30					
‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡
.34	..	..	..	..	..	..	-
..	..	..	..	..	6,00.00	..	..
1,72,79.85	1,94,55.18	2,33,39.30	2,77,92.21	2,80,91.01	2,94,03.94	3,12,59.62	3,38,67.78

department have been shown under " Grants-in-Aid from Central Government ".

and Local Development Works ".

[25th March 1971]

RECEIPTS AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major Heads.	1938-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(RUPEES)				
B. EXPENDITURE ON				
Taxes on Income other than Corporation tax.	..	12-07	12-77	13-44
Land Revenue	25-36	63-31	64-95	70-97
State Excise duties	32-18	*	*	-04
Charges on account of Motor Vehicles Acts—				
Payment to local bodies	72-77	†	†	†
Other departmental expenditure ..	2-29	14-15	17-51	17-96
Sales tax	..	71-08	76-66	93-50
Other taxes and duties—				
Payment to local bodies	..	†	†	†
Other departmental expenditure ..	-64	4-03	5-64	8-53
Stamps	4-72	24-33	31-22	31-62
Registration	29-13	48-34	50-06	55-50
Interest (on debt and other obligations) ..	58-54	9,03-76	11,28-86	12,91-27
Deduct—Interest transferred to Commercial Departments.	— 1,07-54	‡	‡	‡
Net amount met out of ordinary revenues.	— 49-00	9-03-76	11,28-86	12,91-27
Appropriation for reduction or avoidance of debt.	5-13	1,96-57	1,23-90	1,25-96
State Legislature and Elections	\$ } {	26-10	20-14	27-45
General Administration	2,76-70	6,75-72	6,95-46	8,20-72
Administration of Justice	90-63	1,62-85	1,67-37	1,73-27
Jails	23-22	1,52-71	1,45-37	1,72-03
Police	1,60-96	6,83-11	6,78-84	7,53-09

* Included under "Sales Tax".

† Included under "Other Miscellaneous Contributions and Assignments".

25th March 1971]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		Budget Estimate, 1971-72.
					Budget Estimate.	Revised Estimate.	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
IN LAKHS.							
REVENUE ACCOUNT.							
14-69	14-43	11-10	16-48	23-09	19-27	22-93	27-61
97-90	1,19-85	1,31-10	1,69-43	1,90-16	1,88-90	2,14-34	2,51-77
-04	0-06	0-06	1-12	3-62	2-84	3-63	4-41
†	†	†	†	†	†	†	†
29-02	33-24	31-57	34-61	38-56	35-30	42-50	52-13
1,12-09	1,20-70	1,33-06	1,55-71	1,70-50	1,60-61	1,87-67	2,35-07
†	†	†	†	†	†	†	†
11-07	15-60	21-34	18-18	18-19	18-59	22-32	24-35
25-20	19-31	26-44	27-32	30-86	30-80	32-50	31-87
64-80	70-36	70-58	82-17	89-49	92-95	1,00-45	1,18-59
15,94-13	19,86-53	22,83-55	24,71-60	28,67-12	30,73-52	31,47-42	33,30-40
‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡
15,94-13	19,86-53	22,83-55	24,71-60	28,67-12	30,73-52	31,47-42	33,30-40
1,43-47	6,88-86	7,72-40	8,54-72	8,57-13	9,67-86	9,67-82	10,27-85
39-66	73-95	61-18	29-19	45-61	28-52	1,65-62	54-82
9,59-71	10,11-88	10,38-72	10,96-18	11,88-42	12,17-39	14,31-60	17,04-88
1,98-83	2,18-83	2,40-90	2,59-82	2,74-28	2,74-67	2,89-92	3,48-74
1,93-39	1,95-17	1,74-81	1,76-42	1,98-74	1,82-90	1,91-50	1,95-46
9,46-10	10,49-46	11,37-94	13,03-66	13,66-43	13,19-40	14,70-62	17,21-70

‡ Taken as receipts under "XVI. Interest" with effect from 1st April 1962.

§ Included under "General Administration".

[25th March 1971]
RECEIPTS AND EXPENDITURE OF REVENUE

Major heads.	1938-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				(RUPEES)
B. EXPENDITURE ON				
Miscellaneous Departments	21.11	58.11	66.44	74.17
Scientific Departments	0.96	5.32	6.64	7.83
Education	2,61.98	25,76.01	27,41.46	31,73.86
Medical	98.14	7,47.45	8,20.24	8,57.72
Public Health	26.57	2,10.84	2,41.41	2,89.43
Agriculture	20.62	5,41.45	6,81.90	8,42.18
Animal Husbandry	12.85	1,69.82	1,89.01	2,21.95
Co-operation	13.82	2,41.27	2,29.59	2,63.39
Industries	27.54	5,51.37	4,94.87	6,30.39
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	†	6,40.10	6,68.65	6,80.65
Labour and Employment	‡	36.42	1,28.94	1,50.18
Miscellaneous, Social and Developmental Organizations, etc.	£	4,41.91	4,80.21	5,30.44
Irrigation—Interest on works for which capital accounts are kept.	87.59	3,95.72	4,39.38	4,67.51
Irrigation—Other Revenue expenditure financed from ordinary revenues.	39.09	1,73.44	1,76.07	1,64.86
Construction of Irrigation, etc., works ..	1.25	..	..	..
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works.	..	..	..	..

25th March 1971]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		Budget Estimate.	Revised Estimate.	Budget Estimate.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
IN LAKHS.)									
REVENUE ACCOUNTS—cont.									
82.90	98.22	1,08.28	10,69.94	12,82.84	8,59.98	8,17.58	7,91.81		
7.27	8.19	8.56	9.30	10.12	10.01	10.69	12.89		
37,85.13	43,85.62	53,55.50	57,51.48	65,74.23	66,83.09	70,95.03	79,10.75		
10,32.80	11,73.17	12,70.31	14,60.28	16,81.08	15,86.75	18,03.39	20,52.71		
3,62.07	5,02.16	5,19.25	5,95.60	7,48.06	8,68.85	8,80.55	12,15.08		
10,67.97	11,80.54	13,39.92	13,85.06	15,83.48	15,91.75	16,74.31	18,39.40		
3,30.85	3,37.08	3,55.41	3,57.71	3,50.65	3,81.65	3,06.56	3,38.23		
2,84.33	2,54.39	2,65.57	4,04.67	3,81.57	3,98.40	4,66.55	4,94.38		
6,56.65	2,51.07	3,56.39	3,62.12	4,26.54	4,58.77	4,13.48	4,65.14		
7,52.72	6,40.66	6,38.89	6,09.31	6,07.92	6,04.89	6,82.34	7,55.08		
1,88.56	2,04.05	1,91.67	1,96.17	77.91	81.50	79.44	98.22		
5,85.64	6,89.27	7,84.93	11,06.61	12,37.96	14,08.37	14,50.84	15,57.17		
5,12.46	5,66.84	6,29.78	6,86.91	7,24.61	7,21.26	7,97.66	8,42.32		
1,95.40	2,22.19	3,11.18	3,78.89	4,24.33	3,21.56	4,02.98	4,26.24		
—	—	..	..	—	..	..	—		
—	..	..	..	—	..	..	—		

†Shown under "63-B. Community Development Projects, National Extension Service and

‡Shown under "47. Miscellaneous Departments".

£ Included under "26. Miscellaneous Departments".

Local Development Works.

[25th March 1971]
RECEIPTS AND EXPENDITURE OF REVENUE

Major heads.	1938-9.	1962-3.	1963-4.	1964-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(RUPEES)				
B. EXPENDITURE ON				
Public Works	1,19.70	9,23.03	10,00.34	9,600.5
Capital Outlay on Public Works within the Revenue account.	..	..	..	..
Road and Water Transport Schemes ..	*	4,29.56	5,35.81	6,50.50
Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes.	18.92	..	..	..
Famine Relief	16.04	19.53	58.38	72.09
Pension and Other Retirement Benefits ..	97.12	2,57.89	3,56.16	3,39.48
Territorial and Political Pensions ..	..	0.33	0.60	0.33
Privy Purses and Allowances of Indian Rulers.	..	2.48	3.73	2.37
Stationery and Printing	27.07	1,35.42	1,65.91	1,64.21
Forest	40.17	91.47	1,06.15	1,26.82
Miscellaneous	4.45	2,83.69	2,82.51	3,19.35
Commutation of Pensions	..	6.48	6.08	4.47
Miscellaneous Compensation and Assignments.	..	2,90.75	3,94.48	4,49.24
Extraordinary Charges	..	2.34	9.03	30.98
Expenditure connected with National Emergency.	..	..	..	..
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	†	†	†
Grand total ..	16,09.72	1,21,80.83	1,34,99.74	1,51,29.80
Revenue Surplus (+) or Deficit (-) ..	+ 3.73	- 3,84.08	- 22.97	+ 2,58.47

*Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts
† Shown under "37. Community Development Projects, National Extension Service and
‡ Shown under "26. Miscellaneous, etc." under Demand 9.

25th March 1971]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1965-6.	1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		Budget Estimate, 1971-72.
					Budget Estimate.	Revised Estimate.	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
(IN LAKHS.)							
REVENUE ACCOUNT—cont.							
11,86.63	11,35.27	11,93.38	11,15.18	16,29.01	14,22.04	14,86.40	15,48.83
..	4.37	7.42	12.46	61.22	43.71	2,11.71	1,08.42
8,31.03	9,86.76	12,14.16	16,16.60	17,90.58	19,50.79	19,46.63	21,52.18
..	..	..	..	..	..	..	..
94.37	50.00	50.00	50.00	13,24.35	66.21	94.27	66.48
3,40.51	3,49.69	3,60.65	4,05.34	4,26.83	4,22.16	4,75.02	4,68.98
0.29	0.32	0.43	0.75	0.06	0.45	0.35	0.35
2.34	2.15	2.59	2.90	2.08	2.25	2.02	2.02
2,02.73	1,96.99	2,15.81	2,52.70	2,48.24	2,52.74	3,37.74	3,77.11
1,37.47	1,47.24	1,69.59	2,19.00	1,94.23	1,98.21	1,90.93	2,17.16
3,43.45	3,87.03	4,83.98	5,66.49	6,90.59	8,23.47	13,29.64	12,74.61
8.11	8.66	7.76	12.43	6.28	10.46	9.04	9.64
5,33.80	5,92.94	6,46.06	7,69.06	7,76.53	9,14.97	7,86.22	7,98.80
1,07.35	1,47.22	7,09.80	§	§	§	§	§
3.41	2.38	0.51	0.56	..	..	..	..
†	†	†	†	†	†	†	†
1,80,66.34	2,01,42.70	2,33,32.53	2,60,94.13	3,06,23.50	2,96,97.81	3,20,43.21	3,49,63.65
- 7,86.49	- 6,87.52	+ 6.77	+ 16,98.08	- 25,32.49	- 2,93.87	- 7,83.59	- 10,95.87

from 1949-50 to 1961-2.
Local Development Works".

[25th March 1971]

[The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas and the
DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate Estimated cost.	1946-7 to 1963-4	1964-5.	1965-6.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION.				
Lower Bhavani Project	9,96.00	10,37.53	— 2.39	..
Mettur Canals Scheme	2,67.00	1,86.48	— 0.3	— 0.3
Manimutthar Project	3,98.00	5,19.01	— 1.87	1.66
Aranian Project	1,04.00	99.61	— 0.1	..
Mangalam Project	88.65	59.65	..	..
Amaravathy Project	2,97.00	3,25.18	— 0.55	..
Vaigai Reservoir Project	3,00.00	1,98.26	5.21	— 4.2
Sathanur Project	2,89.00	2,80.15	6.05	— 1.7
Krishnagiri Project	1,84.00	1,57.52	— 1.43	3.68
Kattalai High Level Canal Scheme ..	1,56.65	2,28.32	— 3.4	— 2.83
Pullambadi Canal Scheme	1,42.43	2,04.37	1.17	3.60
Vidur Reservoir Project	61.37	55.96	0.70	— 4.7
Meenakarai Reservoir Project	49.56	0.47	..	..
Neyyar II Stage	..	1,10.53	— 1.35	— 0.8
Manjalar	..	4.90	40.20	34.82
Parambikulam-Aliyar Project	48,00.00	18,59.66	6,32.41	5,55.61
Sathanur Reservoir Project II Stage ..	..	5.11	..	3.37
Improvement to Palar Ancient System ..	..	34.19	11.54	5.90
Ramanadhi Scheme	..	..	..	..
Chittar-Pattanamkal	..	— 7.5	73.95	1,29.17
Modernising Vaigai Channel	..	0.01	..	..
Modernising Thanjavur Channel	..	..	..	..
Gomukhi Nadhi	..	26.02	44.79	41.25
Manimukthanadhi	..	..	..	..
Gatana Reservoir	..	..	..	..
Works under the Special Minor Irrigation Programme including Tank Improve- ment Scheme.	..	16,36.77	2,22.74	2,60.47

25th March 1971]

TO THE BUDGET SPEECH

figures from 1956-7 take into account the Reorganisation of States from the 1st November 1956.
EXPENDITURE—cont.

1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70	Total, 1946-7 to 1969-70.	1970-71.		Budget Estimate, 1971-72.
(6)	(3)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(13)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
ETC., SCHEMES.							
1.79	— 8.07	0.35	5.79	10,35.00	0.37	1.75	0.45
— 0.1	0.04	— 1.08	1.56	1,87.05	0.33	0.33	..
— 1.4	— 0.05	0.01	— 5.17	5,14.45	— 0.09	— 0.08	— 0.05
..	..	..	..	99.62	..	..	..
..	..	..	..	59.65	..	..	..
11	— 0.07	..	..	3,24.67	0.01	— 0.40	..
94	— 0.27	0.15	— 0.37	2,04.34	— 0.09	— 0.07	— 0.10
20	2.38	0.01	— 0.05	2,88.91	..	0.06	..
20	— 0.11	— 0.22	0.12	1,60.76	1.13	0.05	1.14
86	0.13	0.54	— 1.55	2,25.81	0.35	0.41	0.25
1.56	2.07	0.66	1.04	2,14.47	0.85	1.00	0.50
69	1.03	0.56	0.17	59.58	0.40	— 0.01	0.17
..	..	..	..	0.47	..	..	..
27	0.25	0.62	1.05	1,11.29	0.70	1.64	0.01
26.14	4.17	0.28	0.03	1,09.98	0.86	4.20	0.12
3,12.84	2,54.89	2,64.27	2,77.74	41,57.42	2,70.02	2,40.00	1,73.00
29	0.89	1.63	1.27	12.56	0.70	0.70	..
7.37	2.22	0.94	0.13	62.29	0.01	0.16	..
10	9.47	0.75	29.14	39.46	30.02	45.03	38.00
1,95.18	90.36	76.70	72.67	5,48.78	45.19	50.26	13.30
..	..	5.41	11.69	17.11	31.86	11.86	53.01
..	1.57	7.60	42.64	51.81	27.88	29.69	20.96
— 46	1.30	0.86	0.30	1,14.06	..	1.13	0.50
20.61	37.28	34.63	6.55	99.07	0.32	2.85	1.61
10	14.38	15.81	38.35	68.64	40.01	66.17	36.49
3,25.86	3,03.97	2,44.42	2,44.36	32,38.59	2,02.18	3,00.00	2,59.29

[25th March 1971
DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	1946-7. to 1963-64.	1964-5.	1965-6.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
C. INDUSTRIAL			
Chinchona Plantations	1,32.79	1.61	1.68
Government Industrial Engineering Workshop.	1.21	.05	.19
Artesian Wells	38.66	..	..
Shares in Co-operative Wholesale Stores.	..	..	..
Shares in Tamil Nadu Industrial Investment Corporation, Madras.	1,21.65	25.00	25.00
Shares in Dharangudhara Chemical Works.	10.00	..	..
Shares in States Warehousing Corporation.	19.00	6.00	6.00
Shares in Co-operative Sugar Factories ..	84.00	5.00	10.00
Shares in Tamil Nadu Industries Development Corporation.	..	..	75.77
Shares in the Agro-Industrial Corporation.	..	..	..
Other Shares	4,49.64	1,15.42	71.69
Industrial Housing	88.03	9.63 — 1.01	9.71 — 4.27
Industrial Estates	2,20.28	1,46.89	40.88
Small-scale and Village Industries ..	6,18.00	87.09	99.65
Stationery and Printing	10.09	..	..
Tractor Hiring Schemes	37.98	2.24	18.01
Water-supply Schemes for Defence Industries Project, Avadi.	41.56	13.15	1.14
Water-supply Schemes for Small Arms Project, Tiruchirappalli.	..	..	22.09
Acquisition of Land near Red Hills for Improving Water Facilities for Industries.	..	18.51	70.09
Government Rental Housing Schemes ..	..	..	..
Other Items	2,95.74	80.98	— 26.11
Total ..		5,10.56	4,21.52

25th March 1971]

EXPENDITURE—cont.

1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70	Total 1946-7 to 1969-70.	1970-71		Budget Estimate.	Revised Estimate.	Budget Estimate, 1971-72.
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(10)	(11)	(12)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
DEVELOPMENT SCHEMES.									
2.24	3.49	3.43	1.48	13.93	3.45	2.60	2.70		
..	0.48	0.10	0.44	1.26	..	0.44	0.15		
..	..	..	..	..	..	..	..		
20.50	3.00	7.50	..	31.00	..	..	..		
25.00	..	..	..	75.00	..	..	..		
..	..	..	..	..	..	..	..		
1.00	2.00	2.00	2.00	19.00	3.50	3.50	2.50		
25.00	10.43	25.00	1.00	76.43	35.00	45.00	40.00		
75.00	2,75.00	..	1,00.00	5,25.77	50.00	2,50.00	1,50.00		
25.01	10.00	40.00	24.99	1,00.00	25.00	25.00	25.00		
36.90	2,92.44	5,53.83	2,90.38	13,60.66	3,81.13	4,11.35	29.20		
10.31	8.10	10.72	3.22	51.59	9.00	1.23	9.00		
— 5.16	— 4.98	— 5.36	..	— 20.78	..	..	..		
33.75	39.42	29.68	16.80	3,07.42	44.52	25.89	29.09		
47.25	28.74	22.75	30.14	3,15.62	57.93	48.15	24.49		
..	..	7.60	2.64	10.24	..	1.20	30.11		
19.48	6.81	22.68	69.95	1,39.17	..	29.55	5.00		
— 1.51	0.31	— 1.02	0.62	12.69	..	0.02	..		
..	1.46	0.63	1.15	25.33	0.65	0.65	0.65		
23.34	3.41	0.46	0.34	1,16.15	..	..	..		
..	..	16.19	..	16.19	..	..	..		
18.09	1,68.79	4,34.65	2,73.45	9,49.85	1,54.97	2,60.87	3,23.97		
3,56.20	8,48.90	11,70.84	8,18.60	41,26.62	7,65.15	11,04.95	6,71.86		

[25th March 1971]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	1946-7 to 1963-64.	1964-5.	1965-6.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.

D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD

Tamil Nadu Transport	6.30.67	1.55.50	1.58.53
------------------------------	---------	---------	---------

E. CAPITAL OUTLAY

Buildings	26.76.18	3.00.05	3.05.77
Road Works (including tools and plant and establishment).	9.77.22	2.56.77	2.29.79
Grants to Local Bodies for Water-supply	18.21	-2.14	-2.13
Grants to Local Bodies for Road Works	34.91	-3.94	-3.96
Pro rata charges for establishments	2.01.30	59.01	50.54
Total	39.06.92	6.09.75	5.80.01

F. COMPENSATION

Advance Compensation and Interim Payments ..	8.68.92	4.89	2.56
--	---------	------	------

G. CAPITAL OUTLAY

Forest Works	2.45.56	59.01	71.90
----------------------	---------	-------	-------

H. CAPITAL OUTLAY ON

Sanitary Works (Stocks)	81.61	-13.78	-19.59
Rural Water-supply Schemes	2.58.69	0.18	-96
National Water-supply and Sanitation	1.03.50	1.63	.89
Grants to Madras Corporation for Water-supply ..	10.90	-1.26	-1.26
Deepening of Wells	20.48	..	..
Total	4.75.18	-13.23	-20.92

I. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL

Acquisition of lands for State Seed Farms and Other Items.	17.82	24.20	34.25
--	-------	-------	-------

25th March 1971]

EXPENDITURE—cont.

1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	Total 1946-7 to 1969-70.	1970-71.		Budget Estimate, 1971-72.
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	Budget Estimate.	Revised Estimate.	(12)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.

TRANSPORT SCHEMES.

1.98.93	1.87.54	2.10.34	29.81	15.71.32	1.63.15	1.97.04	2.14.20
---------	---------	---------	-------	----------	---------	---------	---------

ON PUBLIC WORKS.

3.23.76	3.25.52	2.50.46	2.87.37	44.69.11	4.95.83	5.89.74	4.18.28
1.87.70	2.07.61	3.19.80	1.73.97	23.52.86	7.76.95	6.73.12	9.43.78
-6.09	-2.13	-6.09	-6.09	15.69	-6.09	-6.09	-6.09
49.97	45.46	69.78	83.17	5.59.23	1.07.32	1.21.44	1.48.52
5.53.34	5.72.50	6.33.95	5.38.42	73.96.89	13.74.01	13.78.21	15.04.49

TO ZAMINDARS.

7.65	52.18	51.40	5.88	9.93.48	43.36	17.04	28.46
------	-------	-------	------	---------	-------	-------	-------

ON FORESTS.

65.61	57.26	43.68	76.74	6.19.76	1.30.13	1.44.17	1.38.74
-------	-------	-------	-------	---------	---------	---------	---------

IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.

-38.39	-17.49	4.88	52.04	49.28	30.23	-21.73	21.52
3.43	1.05	0.97	-0.09	2.63.27	0.27	0.26	-0.05
0.18	0.46	0.18	0.05	1.06.89	..	..	..
-1.26	-1.26	-1.26	-1.26	3.34	-1.26	-1.26	-1.26
..	..	..	..	20.48	..	..	..
-36.04	-17.24	4.77	50.74	4.43.26	29.24	-22.73	21.21

IMPROVEMENTS AND RESEARCH.

..	28.68	17.03	14.44	1.36.42	17.72	23.94	15.72
----	-------	-------	-------	---------	-------	-------	-------

[25th March 1971

APPENDIX

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF

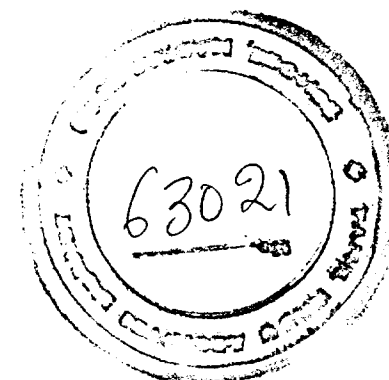
Major heads.	1946-7 to 1963.	1964-5.	1965-6
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Payment of Compensation to landholders, etc., on the abolition of the Zamindari System.	8,68.94	4.89	2.56
Capital Outlay on Improvements to Public Health ..	4,79.92	—13.23	20.92
Capital Outlay on Schemes of Agricultural Improvements and Research.	18.83	24.20	34.25
Capital Outlay on Consumers' Co-operatives	..	12.43	9.68
Capital Outlay on Industrial and Economic Development.	10,80.87	1,55.59	5,93.97
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Commercial).	75,29.36	8,12.18	7,81.23
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Non-Commercial).	12,86.08	2,77.43	2,98.43
Capital Outlay on Public Works	39,07.74	6,09.75	5,80.01
Capital Outlay on Other Works Outside the Revenue Account.	13,31.16	3,54.97	—1,72.45
Capital Outlay on Road and Water Transport Schemes.	6,17.23	1,55.50	1,58.53
Capital Outlay on Forests.. ..	2,45.56	59.01	71.90
Capital Outlay on Schemes of Government Trading ..	23,14.85	2,94.92	10,57.08
Appropriation to the Contingency Fund	..	3,50.00	..
Total ..	1,96,80.54	30,97.64	33,94.27

25th March 1971]

II-A. TO THE BUDGET SPEECH.

TAMIL NADU—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.		Budget Estimate, 1971-72.
				Budget Estimate.	Revised. Estimate.	
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
7.65	52.18	51.40	5.88	43.36	17.04	28.46
—36.05	—17.24	4.77	50.74	29.24	—22.73	20.21
33.72	28.68	17.03	14.44	17.72	23.94	15.72
..	..	..	..	..	..	..
2,94.66	5,96.84	6,31.86	4,87.38	4,98.08	8,94.31	3,84.55
4,90.39	4,24.47	4,52.78	5,28.49	5,79.94	5,90.74	5,68.95
3,57.00	3,09.69	3,18.72	3,30.14	2,18.70	3,18.03	2,79.65
5,55.34	5,72.50	6,33.95	5,38.41	13,74.01	9,92.22	15,04.41
61.54	2,52.06	5,38.98	3,38.21	2,67.07	2,17.41	2,87.31
1,98.93	1,87.54	2,10.34	29.81	1,63.15	1,97.04	2,14.20
65.61	57.26	43.68	76.74	1,30.13	1,44.17	1,38.74
—19,82.91	5,88.52	15,89.58	—10,05.53	4,67.66	—17,60.52	—3,57.24
..	..	..	5,00.00	..	..	..
45.88	30,52.50	44,93.09	18,94.71	37,89.06	16,11.65	30,85.14

[25th March 1971]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH
STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION.

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount out-standing on 30th September 1953.	Amount out-standing on 31st October 1956.	Amount out-standing on 31st March 1970.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
<i>A. Loans raised before the 1st October 1953.</i>					
September 1937 and September 1940.	3 per cent Loan, 1952, I and II issues.	2,33.54	.80	.28	.08
September 1938 ..	3 per cent loan, 1953 ..	1,51.29	15.20	.48	.10
June 1939 ..	3 per cent loan, 1959 ..	1,50.00	1,23.96	1,23.96	.19
September 1943 ..	3 per cent loan, 1956 ..	1,25.10	1,25.10	3.12	.06
August 1944 ..	3 per cent loan, 1958 ..	1,10.00	1,07.95	1,07.92	.13
September 1945 ..	3 per cent loan, 1960 ..	3,00.00	2,78.44	2,78.44	..
September 1946 ..	2½ per cent loan, 1961 ..	4.09.30	3,81.77	3,81.77	.05
July 1950 ..	3 per cent Development Bonds, 1960.	4,39.75	4,38.25	4,38.25	.25
September 1951 ..	3½ per cent loan, 1962 ..	3,01.40	3,01.49	3,01.49	.12
August 1952 ..	4 per cent loan, 1964 ..	5,24.81	5,24.81	5,24.81	3.96
July 1953 ..	4 per cent loan, 1963 ..	10,33.71	10,33.71	10,33.71	6.38
	Total—A ..	37,78.99	33,31.48	31,94.23	11.32

B. Loans raised from 1st October 1953 to 31st October 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1970.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
August 1955 ..	4 per cent loan, 1967 ..	10,47.17	10,47.17	10.79
September 1956 ..	4 per cent loan, 1968 ..	13.83.56	13,83.56	19.95
	Total—B. ..	24,30.73	24,30.73	30.74

C. Loans raised after 1st November 1956.

July 1958 ..	4½ per cent loan, 1970 ..	5,55.57	..	5,55.57
August 1959 ..	4 per cent loan, 1971 ..	8,72.75	..	8,72.75
August 1960 ..	4 per cent loan, 1969 ..	12,20.72	..	1,35.24
September 1961 ..	4½ per cent loan, 1972 ..	10,44.00	..	10,44.00
August 1962 ..	4½ per cent loan, 1974 ..	13,26.03	..	13,26.03
August 1964 ..	4½ per cent loan, 1976 ..	14,33.13	..	14,33.13
August 1965 ..	5½ per cent loan, 1977 ..	14,45.10	..	14,45.10
September 1966 ..	5½ per cent loan, 1978 ..	13,27.33	..	13,27.33
March 1957 ..	4 per cent Madras Land Ceiling Compensation Bonds.	1,01.01	..	..
September 1967 ..	5½ per cent loan, 1979 ..	18,03.96	..	18,03.96
September 1968 ..	5½ per cent loan, 1980 ..	19,76.29	..	19,76.29
September 1969 ..	5½ per cent loan, 1981 ..	21,91.58	..	21,91.58
July 1970 ..	5½ per cent loan, 1982 ..	18,26.07	..	..
	Total—C ..	1,71,23.94	..	1,41,14.08

25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION—cont.

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount.
	RS.
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807.	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817.	10,700
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an endowment for the Stanley Hospital, Madras).	66,878

Total—(ii) .. 2,52,148
or
2.52 lakhs.

SUMMARY.

(Open Market Loans and Special Irredeemable Loans.)

	RS. LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953.	11.32
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans raised after 1st October 1953 and before 31st October 1956.	30.74
(3) Loans raised after 1st November 1956	1,41,14.08
(4) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1970 ..	1,41,56.14
(5) Share of Madras in respect of the irredeemable loans in the population ratio	1.29
(6) Total liability as on 31st March 1970 on account of open market loans and special irredeemable loans	1,41,57.43

[25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1970 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA AND AUTONOMOUS BODIES.

[The figures for the period prior to 1st November 1956, represent the provisional share of the present reorganized Tamil Nadu in the population ratio.]

A. LOANS RECEIVED BY THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

(1)	Share of Tamil Nadu in the outstanding balance on 31st March 1970.
	RS LAKHS.
Pre-autonomy consolidated debt	91.59
Loans received from 15th August 1947 to 30th September 1956	10,58.17
Loans received from 1st October 1956 to 31st October 1956	3,17.76
Loans received from 1st November 1956 to 31st March 1970	3,16,77.18
Total—A.	3,31,24.70

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

(1)	Share of Tamil Nadu in the outstanding balance of loans raised by the former Travancore-Cochin State before 1st November 1956.
	RS LAKHS.
Pre-autonomy debt	1.24
Loans received from 15th August 1947 to 31st October 1956	5.50
Total—B.	6.74

C. OUTSTANDING BALANCE OF LOANS FROM AUTONOMOUS BODIES AS ON 31st MARCH 1970.

	RS LAKHS.
Loans from the National Co-operative Development Corporation	5,88.26
Loans from the National Agricultural Credit (Long-term Operation) Fund of the Reserve Bank of India	2,85.61
Loans from the All-India Khadi and Village Industries Commission	.07
Loans from the Life Insurance Corporation of India	13,70.73
Loans from the State Bank of India	28,36.00
Total—C.	50,80.67
GRAND TOTAL—A+B+C	3,82,12.11

25th March 1971]

A SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31st MARCH 1970.

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1970.
(1)	(2)
Loans.	RS LAKHS.
1 Pre-autonomy debt	91.59
2 Loans for Cochin Harbour Works	1.24
3 Loans for the development of Handloom and Khadi Industry	3,19.65
4 Loans for the construction of hostel buildings	1,12.72
5 Loans under the Subsidised Industrial Housing Scheme (including Plantation Labour Housing).	1,33.00
6 Loans for expansion of power facilities	2,35.80
7 Loans under the Scheme of Sharing Small Savings Collections	59,19.00
8 Loans for the development of Small-scale Industries	8,01.20
9 Loans for Grow More Food Schemes	4,47.48
10 Loans under the Community Development Programme	6,46.98
11 Loans under the National Extension Service Programme	1.83
12 Loans towards the cost of materials and equipment supplied under T.C.A. Programme—Community Development Programme, Rural Electrification Programme and Tube Well Casting Scheme.	50.79
13 Loans for Forest and Soil Conservation Schemes	4,43.04
14 Loans for the construction of Housing Colonies by Weavers' Co-operative Societies.	10.15
15 Loans under the Low Income Group Housing Scheme	3,79.17
16 Loans under the National Water-supply and Sanitation Schemes	1,62.13
17 Loans for miscellaneous development purposes such as Irrigation and Tower, etc.	97,59.91
18 Loans for financing expenditure on Irrigation Schemes	79.11
19 Loans under the programme of permanent improvement in scarcity areas	3,21.76
20 Loans for financing capital expenditure on Police Housing Scheme	3,12.82
21 Loans for Co-operative Development (including Loans for Participation in the Share Capital of Co-operatives).	37.51
22 Loans for the development of Minor Ports	1,26.81
23 Loans for Famine Relief Works	27.58
24 Loans for Cyclone Relief Measures	4,27.51
25 Loans for Slum Clearance Scheme	2,42.54
26 Loans for development of Handicrafts	5.90
27 Loans for development of Silk Industry	3.13
28 Loans under the scheme for the multiplication and distribution of improved seeds.	0.01

[25th March 1971]

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1970.
(1)	(2)
Loans—cont.	RS. LAKHS.
29 Loans for the development of Coir Industry	4.07
30 Loans under the Scheme of Colonization	0.67
31 Loans for Centrally-sponsored and Centrally-aided Medical and Tuberculosis Schemes.	18.12
32 Loans for State Development Schemes (Agriculture, etc.)	26,67.43
33 Loans for Land Acquisition and Development Schemes	59.15
34 Ways and Means Advance granted to the Composite Madras State treated as loan.	10,10.60
35 Loans towards cost of materials and equipment supplied under Colombo Plan for Kundah Project.	..
36 Loans for development of Large and Medium Industries	1.95
37 Loans for Village Housing Project Schemes	33.64
38 Loans for setting up of Seasoning and Preservation of Plants	0.63
39 Loans for adoption of Metric System of Weights and Measures	3.49
40 Loans to All-India Officers for house building purposes	21.97
41 Loans for Madras Milk Scheme— New Zealand Aid	4.07
42 Loans for Animal Husbandry, Dairying and Fisheries Schemes	3.43.85
43 Loans for the re-settlement of landless labourers	28.46
44 Loans for Works Programme for increasing rural manpower	1.29.58
45 Loans for rural electrification	40,90.07
46 Loans out of proceeds of market borrowings	13,66.00
47 Loans for Rehabilitation of Goldsmiths	1.57.83
48 Loans for manufacturing furniture for Bharat Sevak Samaj	0.62
49 Loans under National Loan Scholarship Scheme	1,99.27
50 Loans to Co-operative Societies Granddham, Bloodan area	8.98
51 Loans for Intensive Development of Rural Industries	53.27
52 Loans for Special Development Programme (Crash Programme)	1.44.49
53 Loans for Relief and Rehabilitation Measures to Indian Nationals returning from Burma.	3.40.37
54 Advance for the purchase of debentures of Land Mortgage Banks	3.35.52
55 Loans for the accelerated programme for Consumer Co-operative Stores	1,60.20
56 Loans for inter-State transmission schemes	73.37
57 Loan for drought relief measures	11,12.50
58 Loans for Welfare of Backward Classes	0.80
59 State roads of importance	16.20
Grand total	3,31,31.44

25th March 1971]

DEBT CHARGES, 1965-66 TO 1971-72.

	Accounts, 1966-67.	Accounts, 1967-68.	Accounts, 1968-69.	Accounts, 1969-70.	Budget Estimate, 1970-71.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(RUPEES IN LAKHS.)							
A. Interest—							
Interest on Open Market loans (Net) ..	1,55.16	5,17.44	5,89.76	7,12.84	7,73.58(a)	7,74.21	8,56.43
Discount on loans ..	19.87	36.17	39.41	11.36	11.50	..	..
Interest on Ways and Means Advances from the Reserve Bank of India. ..	33.14	29.70	46.43	64.81	61.69(b)	80.00	80.00
Expenditure on the issue of new loans, etc. ..	2.53	3.06	17.65	4.26	4.34	4.16	4.41
Interest on loans from the Government of India ..	12,25.50	14,26.61	14,74.54	15,37.18	14,23.69	16,23.91	16,56.42
Interest on loans from autonomous bodies. ..	1,20.59	1,30.54	1,49.24	2,92.65	4,31.50	3,17.37	2,74.08
Interest on Provident Funds ..	83.34	90.33	1,11.55	1,31.25	1,32.66	1,57.65	1,76.27
Interest on Depreciation Reserve and other interest-bearing deposits ..	46.46	49.70	58.02	1,12.77	2,34.07	1,90.12	2,82.71
Total—A. ..	19,86.53	22,83.55	24,71.60	28,67.12	30,73.53	31,47.42	33,30.41
B. Sinking Funds—							
Contribution to the Loan Depreciation Fund of Open Market Loans ..	1,48.12	1,55.26	1,65.44	1,76.78	2,01.36(c)	2,01.35	2,15.55
Contribution to the General Sinking Fund ..	5,34.99	6,08.95	6,89.27	6,80.35	7,66.50(d)	7,66.47	8,12.50
Contributions to the Sinking Fund for Life Insurance Corporation of India Loans ..	5.75	8.19	..	..	..	..	..
Total—B. ..	6,88.86	7,72.40	8,54.71	8,57.13	9,67.86	9,67.82	10,27.85
GRAND TOTAL—DEBT CHARGES (NET) ..	26,75.39	30,55.95	33,26.31	37,24.25	40,41.39	41,15.24	43,58.26

NOTES.—(a) The increase is due to the provision made for one full year's interest on the new loan raised in September 1969.
 (b) Lump-sum provision for interest charges on the probable short-term borrowings from the Reserve Bank of India.
 (c) The increase is due to the additional provision made for the new loan raised in 1969-70.
 (d) Due to the provision of funds for full amortization of open market loans.

[25th March 1971]

APPENDIX IV-TO THE BUDGET SPEECH.

STATEMENT SHOWING CERTAIN CAPITAL LIABILITIES AND ASSETS OF TAMIL NADU.

(1)	Liabilities as on 31st March 1970.	Liabilities expected to be incurred during		Total estimated liabilities on 31st March 1972.
	(2)	1970-71.	1971-72.	(5)
(RUPEES IN LAKHS.)				
<i>Liabilities.</i>				
Loans—				
Due to Government of India	3,31,31.44	7,36.06	85.30	3,39,52.80
Open Market Loans	1,41,56.14	10,87.20	12,72.25	1,65,15.59
Four per cent Madras Land Ceiling Compensation Bonds	86.92	16.23	23.02	1,26.17
Special irredeemable loans ..	1.29	..	..	1.29
Other floating loans	21,60.39	-16.65.39	..	4,95.00
Other loans	50,80.67	-8,72.90	3,36.76	45,44.53
<i>Other liabilities.</i>				
State Provident Fund and Savings Bank deposits	27,51.78	2,92.34	4,14.94	34,59.06
Total—Liabilities.	5,73,68.63	-4,06.46	21,32.27	5,90,94.44

(1)	Assets as on 31st March 1970.	Assets expected to be created during		Total estimated assets on 31st March 1972.
	(2)	1970-71.	1971-72.	(5)
(RUPEES IN LAKHS.)				
Assets—				
Loans advanced (due to Government)	1,45,86.93	17,66.32	10,85.98	1,74,39.23
Loans to Electricity Board ..	2,36,12.77	4,36.60	2,54.00	2,43,02.77
Capital expenditure	3,05,47.63	19,97.65	30,85.66	3,56,30.34
Cash balance and investments	10,03.88	-49,47.28	-29,32.55	-68,75.95
Total—Assets ..	6,97,51.21	-7,47.31	14,92.49	7,04,96.39

(1)	Assets as on 31st March 1970.	Assets as estimated on		
	(2)	31st March 1971.	31st March 1972.	(4)
(RUPEES IN LAKHS.)				
Excess of assets over liabilities	1,23,82.58	1,20,41.73	1,14,01.95	

25th March 1971]

APPENDIX V-TO THE BUDGET SPEECH.

ABSTRACT OF THE STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.

(1)	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
	(2)	(3)	(4)
RS. LAKHS.			
1. Salaries	37,85.54	42,44.98	66,54.47
2. Allowances and Honoraria—			
* Dearness Allowance	25,94.41	27,82.82	28,91.31
Travelling Allowance	3,96.84	4,16.92	4,17.82
Other Allowances	6,88.04	8,48.78	11,89.89
Total	74,64.83	82,93.50	1,11,53.49
3. Contingencies	9,52.99	9,40.83	9,28.19
4. Compensation to local bodies			
(i) Motor Vehicles Acts	14.45	7.20	6.60
(ii) Entertainments Tax	7,07.01	7,07.10	7,15.62
(iii) Other Items	69.52	79.12	83.18
5. Debt Charges	37,24.25	41,15.24	43,58.25
6. Famino Expenditure (excluding Pay, Allowance and Contingencies)	14,25.65	1,42.60	66.46
7. Grants and Contributions—			
(i) Public Works	1,97.41	2,70.39	2,68.47
(ii) Education	53,34.28	57,21.27	58,18.31
(iii) Medical	41.02	36.26	32.82
(iv) Public Health	3,03.09	1,89.96	1,91.45
(v) Agriculture	76.24	89.10	86.46
(vi) Co-operation	1,97.82	2,51.80	2,07.14
(vii) Miscellaneous	5,27.86	5,32.70	5,78.90
(viii) Panchayat Unions under Community Development	..	..	..
(ix) Other heads	1,73.96	1,64.58	1,78.45
8. Jails—Clothing, equipment and dietary Charges	1,48.67	143.61	1,36.63
9. Medical—Hospital charges, clothing and equip- ment and dietary Charges	5,79.45	8,04.99	8,18.30
10. Purchase of Stationery Stores	1,23.79	2,14.92	2,03.98
11. Subsidy for sinking of wells	9,13.35	5,13.78	4,40.00
12. (i) Superannuation Allowances and Pensions (including payment of commuted value of pensions)	4,46.39	4,98.01	4,91.62
(ii) Privy Pursoes and Allowances of Indian Rulers	2.14	2.37	2.37

* This excludes Dearness Allowance payable to teachers in Local Bodies and the Dearness Allowance including under other Capital Accounts.

[25th March 1971]

APPENDIX V-TO THE BUDGET SPEECH—cont.

ABSTRACT OF THE STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—cont.

	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
13. Supplies and Services (cost of opium, stamps, etc.)	9.01	9.96	9.18
14. Tools and Plant	91.67	95.64	95.69
15. Works—			
(i) Irrigation Works charged to Revenue (including interest charged)	9,31.67	9,47.49	9,14.99
(ii) Forest Works including Roads and Bridges	..	..	..
(iii) Public Works—Buildings and Communications	61.22	2,11.71	8,32.72
(iv) Other Heads—Works including petty construction and repairs	77.61	82.69	83.76
16. All other expenditure	64,31.69	75,75.39	67,45.21
17. Deduct: Charges recoverable from Governments, Departments and Others	-4,02.94	-5,90.00	-5,14.51
Total—Expenditure on Revenue Account	3,66,23.50	3,29,43.21	3,49,63.65

25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—cont.

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
D	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
4. TAXES ON INCOME OTHER THAN CORPORATION TAX.			
Salaries	8.51	9.37	14.03
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	6.39	6.69	6.71
Travelling Allowance	3.18	2.54	2.54
Other Allowances	0.68	1.28	1.28
Total	18.76	19.88	24.56
Contingencies	4.33	4.05	3.05
Grand Total—4	23.09	23.93	27.61
9. LAND REVENUE.			
Salaries	83.49	94.21	1,34.86
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	73.76	81.08	81.09
Travelling Allowance	10.92	9.97	9.72
Other Allowances	8.88	15.97	15.99
Total	1,77.05	2,01.23	2,41.66
Contingencies	8.99	7.30	6.82
Other Charges (cost of boundary pillars and hired labour, survey of land for colonization schemes, rebates and ex-gratia payments, etc.)	4.37	5.80	3.29
Deduct—Charges recoverable from other Governments. (-) 0.25	-0.25	..	..
Total	13.11	13.10	10.11
Grand Total—9	1,90.16	2,14.34	2,51.77
10. STATE EXCISE DUTIES.			
Salaries	1.69	1.76	2.52
Allowances—			
Dearness Allowance	1.24	1.24	1.24
Travelling Allowance	0.06	0.05	0.05
Other Allowances	0.43	0.45	0.47
Total	3.42	3.50	4.28
Contingencies	0.09	0.07	0.07
Cost of Opium supplied to State Government	0.11	0.06	0.06
Total	0.20	0.13	0.13
Grand Total—10	3.62	3.63	4.41

[25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS.	RS.	RS.	RS.
LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
11. CHARGES ON ACCOUNT OF MOTOR VEHICLES ACTS.			
Salaries	14.97	17.32	25.85
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	10.43	11.08	11.27
Travelling Allowance	1.53	1.65	2.23
Other Allowances	1.77	2.62	2.70
Total ..	28.70	32.67	42.05
Other charges	1.82	2.12	2.16
Contingencies	8.04	7.71	7.92
Total ..	9.86	9.83	10.08
Grand Total—11 ..	38.56	42.50	52.13
12. SALES TAX.			
Salaries	76.43	86.30	26.36
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	55.92	61.51	67.15
Travelling Allowance	6.51	6.71	6.91
Other Allowances	8.13	8.94	9.77
Total ..	1,46.99	1,63.46	2,10.19
Contingencies	23.51	24.21	24.88
Grand Total—12 ..	1,70.50	1,87.67	2,35.07
13. OTHER TAXES AND DUTIES.			
Salaries	6.86	8.59	10.98
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	4.16	5.18	4.80
Travelling Allowance	0.58	0.62	0.60
Other Allowances	1.18	1.90	1.65
Total ..	12.73	16.29	18.03
Contingencies	1.15	1.25	1.10
Commission payable to Madras and Ootacamund Race Clubs	0.28	0.28	0.28
Other items	3.98	4.50	4.94
Total ..	5.41	6.03	6.32
Grand Total—13 ..	18.19	22.32	24.35

25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS.	RS.	RS.	RS.
LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
14. STAMPS.			
Salaries	0.35	0.35	0.50
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	0.26	0.30	0.30
Other Allowances	0.07	0.11	0.11
Charges for the Sale of Stamps	21.26	21.82	21.82
Total ..	21.94	22.58	22.73
Contingencies	0.02	0.02	0.02
Supplies and Services (cost of Stamps supplied from Central Stamp Stores including freight charges) ..	8.90	9.90	9.12
Total ..	8.92	9.92	9.14
Grand Total—14 ..	30.86	32.50	31.87
15. REGISTRATION FEES.			
Salaries	39.82	46.78	64.67
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	34.68	35.60	37.13
Travelling Allowance	1.50	1.70	1.70
Other Allowances	1.88	4.96	4.96
Total ..	77.88	89.04	108.46
Contingencies	8.69	8.49	7.21
Other Charges	2.92	2.92	2.92
Total ..	11.61	11.41	10.13
Grand Total—15 ..	89.49	1,00.45	1,18.59
DEBT CHARGES.			
16. Interest on debt and other obligations	28,67.12	31,47.42	33,30.40
17. Appropriation for reduction or avoidance of debt ..	8,57.12	9,67.82	10,27.85
Total—Debt Charges ..	37,24.25	41,15.24	43,58.25
18. PARLIAMENT, STATE AND UNION TERRITORY LEGISLATURES.			
Demand 6—State Legislature—			
Salaries	13.45	14.21	21.79
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	3.03	3.18	3.22
Travelling Allowance	6.30	5.98	5.06
Other Allowances	1.27	1.29	1.32
Total ..	24.05	24.66	31.39
Other Charges	2.22	3.09	2.22
Grand Total—Demand 6 ..	26.27	27.75	33.61

[25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
18. PARLIAMENT, STATE AND UNION TERRITORY LEGISLATURES— <i>cont.</i>			
Demand 7—Elections—			
Salaries	6.82	10.02	15.70
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	4.95	5.00	6.48
Travelling Allowance	1.58	5.14	2.05
Other Allowances	0.94	0.96	0.62
Honoraria	3.69	1.00	0.10
Total ..	17.98	22.12	24.95
Other Charges	17.60	1.26.62	11.75
Deduct—Charges recoverable from other Govern- ments, Departments, etc.	(—) 16.24	(—) 10.87	(—) 15.49
Total ..	1.36	1.15.75	(—) 3.74
Grand Total—Demand 7..	19.34	1,37.87	21.21

19. GENERAL ADMINISTRATION.

Demand 8—Head of State, Ministers and Headquarters Staff—			
Governor's salary	7.48	7.38	7.18
Pay of Ministers	13.03	5.17	5.17
Salaries	1,72.83	1.98.01	2,72.37
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	1,07.64	1,15.84	1,11.93
Travelling Allowance	12.72	16.60	11.94
Other Allowances	24.47	34.74	34.91
Total ..	3,38.22	3,77.74	4,43.62
Contingencies	37.56	41.48	37.97
Other Charges	38.67	97.55	10.29
Deduct—Charges recoverable from Governments, Departments, etc.	—	— 1.01	— 0.69
Total ..	76.23	1,38.02	47.57
Grand Total—Demand 8 ..	4,14.45	5,15.76	4,91.09
Demand 9—District Administration and Miscellaneous—			
Salaries	1,63.44	1,72.02	1,71.21
Salary of Village Establishments	1,94.93	2,06.42	2,06.42
Allowances and Honoraria (excluding Village Establish- ments)—			
Dearness Allowance	1,26.85	1,27.41	1,27.67
Travelling Allowance	29.24	29.07	29.80
Other Allowances	19.61	31.86	3,54.73
Honoraria	1.40	1.40	1.40
Allowances and Honoraria to Village Establishment.	1,08.36	1,10.96	1,10.96
Total ..	6,39.86	6,79.14	10,01.99

25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
19. GENERAL ADMINISTRATION— <i>cont.</i>			
Petty Construction and Repairs and Other Works ..	2.38	1.89	1.49
Other Charges	81.64	74.78	64.90
Contingencies	51.70	61.17	46.55
Lumpsum Provision for Local Development Pro- gramme	..	1,00.65	1,00.05
Deduct—Charges recoverable from Other Governments, Departments, etc.	— 1.61	— 1.79	— 1.79
Total ..	1,34.11	2,36.70	2,11.80
Grand Total—Demand 9 ..	7,73.97	9,15.84	12,13.79
21. ADMINISTRATION OF JUSTICE.			
Salaries	1,22.88	1,30.70	1,89.84
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	85.86	91.88	92.05
Travelling Allowance	5.67	5.35	5.30
Other Allowances	13.01	20.18	20.21
Total ..	2,27.42	2,48.11	3,07.40
Contingencies	34.38	29.53	28.85
Compensations	8.06	7.26	8.59
Works (Petty Construction and Repairs)	0.07	0.32	0.08
Other Charges	4.79	6.05	5.14
Deduct—Charges recoverable from Governments, Departments, etc.	— 0.44	— 1.35	— 1.32
Total ..	46.86	41.81	41.34
Grand Total—21 ..	2,74.28	2,89.92	3,48.74
22. JAILS.			
Salaries	24.76	25.73	35.88
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	20.64	21.21	21.27
Travelling Allowance	1.37	1.23	1.23
Other Allowances	2.60	3.17	4.47
Total ..	49.37	51.34	62.85
Contingencies	6.32	4.54	4.51
Dietary Charges	68.31	68.00	68.00
Medical and Sanitary	5.95	5.25	5.25
Clothing and Bedding	3.03	4.50	3.00
Grants-in-aid	0.11	0.11	0.11
Purchase of raw materials	59.11	52.54	50.67
Works including petty construction and repairs ..	0.86	1.01	0.47
Charges for Police custody	..	0.01	0.01
Other Charges	12.16	13.20	9.59
Deduct—Amount transferred to maintenance and manufacturing departments of Jails	— 6.48	— 9.00	— 9.00
Total ..	1,49.37	1,40.16	1,32.61
Grand Total—22 ..	1,98.74	1,91.50	1,95.46

[25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNTS IN CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
23. POLICE.			
Salaries—			
Madras Presidency Police	61.76	72.51	1,13.33
District Police	3,08.88	3,38.04	5,00.82
Other Police Staff	99.04	1,10.73	1,70.46
Total	4,72.68	5,21.28	7,84.61
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance—			
Madras Presidency Police	57.67	64.83	65.14
District Police	2,83.72	2,83.68	2,83.68
Other Police Staff	79.74	81.64	75.90
Total	4,21.13	4,30.13	4,24.72
Travelling Allowance—			
Madras Presidency Police	2.36	1.63	1.63
District Police	1,01.07	1,10.01	1,00.01
Other Police Staff	20.86	18.46	14.44
Total	1,24.29	1,30.10	1,16.08
Other Allowances—			
Madras Presidency Police	14.29	21.10	21.23
District Police	43.56	68.30	68.30
Other Police Staff	20.10	26.52	25.59
Total	77.95	1,15.92	1,15.12
Contingencies	73.52	77.49	72.78
Works including petty construction and repairs	20.54	23.27	28.12
Other Charges	1,53.06	1,66.34	1,68.06
Clothing and Equipment	44.00	45.49	46.35
Arms and Ammunitions	7.53	10.00	7.47
Grants-in-Aid	0.97	1.69	1.00
Deduct—Charges recoverable from Governments, Departments, etc.	— 29.24	— 51.09	— 32.61
Total	2,70.38	2,73.19	2,91.17
Grand Total—23	13,66.43	14,70.62	17,31.70
26. MISCELLANEOUS DEPARTMENTS. (Demands 5, 9, 9-A, 12 and 13.)			
Salaries	1,30.84	1,17.87	1,60.93
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	1,08.93	92.91	87.76
Travelling Allowance	23.11	19.14	18.41
Other Allowances	16.81	26.61	24.29
Total	2,79.69	2,56.53	2,91.39

25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES" ETC.—*cont.*

Major head of accounts.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
26. MISCELLANEOUS DEPARTMENTS—<i>cont.</i>			
Contingencies	26.04	18.17	14.12
Other Charges	76.81	80.38	83.83
Grants	4.06	4.06	4.06
Deduct—Charges recoverable from other Governments Departments, etc.	— 31.48	— 37.54	— 38.19
Motor Vehicles	14.45	7.20	6.60
Food Subsidy	9,13.27	4,88.78	4,30.00
Total	10,03.15	5,61.05	5,00.42
Grand Total—26	12,82.84	8,17.58	7,91.81
27. SCIENTIFIC DEPARTMENTS.			
Salaries	3.13	3.50	5.22
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	2.55	2.56	2.64
Travelling Allowance	0.12	0.10	0.16
Other Allowances	0.70	0.93	1.02
Total	6.50	7.09	9.04
Contingencies	2.40	2.38	2.53
Grants-in-Aid	0.01	0.16	0.01
Other Charges	1.21	1.06	1.31
Total	3.62	3.60	3.85
Grand Total—27	10.12	10.69	12.89
28. EDUCATION.			
Salaries	4,00.95	4,00.42	11,57.15
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	2,82.24	3,15.40	3,41.98
Travelling Allowance	8.48	7.66	7.54
Other Allowances	34.34	51.38	55.04
Total	7,26.01	8,64.86	15,61.71
Grants to—			
Universities	88.75	88.94	74.62
Non-Government Arts Colleges	2,60.03	2,96.40	2,71.20
Non-Government Professional Colleges	5.02	8.19	8.60
Non-Government Secondary Schools	7,88.27	8,97.58	8,48.82
Local Bodies for Secondary Education	10,51.19	11,14.66	11,02.58
Non-Government Primary Schools	4,98.52	5,52.36	5,71.70
Local Bodies for Primary Education	24,97.76	26,39.13	28,20.29
Non-Government Special Schools	34.72	30.77	30.71
Local Bodies for Special Education	—	—	—
Non-Government Polytechnics	49.85	40.65	37.65
Miscellaneous Grants	59.87	52.59	52.14
Total	53,34.28	57,21.27	58,18.31

T —Token.

[25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts 1969-70.	Revised Estimate 1970-71.	Budget Estimate 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS.	RS.	RS.	RS.
LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
28. EDUCATION— <i>cont.</i>			
Scholarships and Stipends	38.40	37.15	40.42
Contingencies	1,23.90	1,23.88	1,39.20
Petty Construction and Repairs	1.96	0.40	0.32
Other Charges	3,50.59	3,48.19	3,51.51
Deduct—Charges recoverable from Governments, Departments and Others	—0.91	—0.72	—0.72
Total	5,13.94	5,08.90	5,30.73
Grand Total—28.	65,74.23	70,95.03	79,1.75
29. MEDICAL.			
Salaries	3,96.22	4,29.52	6,50.27
Allowances and Honoraria			
Dearness Allowance	2,82.29	2,98.12	3,06.50
Travelling Allowance	6.22	5.59	5.45
Other Allowances	1,06.12	1,32.00	1,39.59
Total	7,90.85	8,65.23	11,01.81
Contingencies	1,14.60	1,06.36	1,06.27
Dietary Charges	1,59.15	1,87.21	1,88.53
Medicines and Hospital Necessaries	4,90.30	4,96.92	5,25.97
Grants to Local Bodies etc.	41.02	36.26	32.83
Other Charges	35.80	41.63	38.84
Other items	58.23	79.23	64.95
Deduct—Charges recoverable from Governments, Departments etc.	—8.87	—9.45	—6.50
Total	8,90.23	9,38.16	9,50.90
Grand Total—29.	16,81.08	18,03.39	20,52.71
30. PUBLIC HEALTH.			
Salaries	1,75.69	2,39.68	4,25.04
Allowances and Honoraria			
Dearness Allowance	1,36.58	1,76.42	2,19.70
Travelling Allowance	14.90	24.08	44.60
Other Allowances	23.38	39.02	40.94
Total	3,50.55	4,70.20	7,30.28
Contingencies	76.11	97.22	1,07.03
Grants for Public Health purposes	1,97.41	1,89.96	1,91.45
Works	0.92	0.10	0.13
Other Charges	1,19.26	1,97.83	2,76.67
Deduct—Charges from other Governments, Depart- ments, etc.	—25.29	—83.76	—99.45
Total	3,97.51	4,01.35	4,84.80
Grand Total—30.	7,48.06	8,80.55	12,15.08

25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts 1969-70.	Revised Estimate 1970-71.	Budget Estimate 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS.	RS.	RS.	RS.
LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
31. AGRICULTURE.			
Salaries	1,98.00	2,40.59	3,59.52
Allowances—			
Dearness Allowance	1,46.21	1,72.32	1,84.52
Travelling Allowance	28.97	32.92	34.29
Other Allowances	17.05	31.77	32.42
Total	3,90.23	4,77.51	6,10.75
Contingencies	81.41	90.06	91.31
Petty Construction and Repairs	1.76	3.09	2.97
Working Expenses	33.09	34.70	34.79
Live and dead stock and cost of land	0.56	1.94	1.42
Apparatus and materials	1.21	2.92	1.89
Purchase and Distribution of Seeds, Manures, etc.	1,32.29	99.52	99.48
Grants-in-aid, Contribution, etc.	76.24	89.10	86.46
Experimental Cultivation	6.42	7.18	7.49
Exhibition Charges	1.48	0.44	0.38
Other Charges (Miscellaneous)	7,02.67	7,65.54	7,31.82
Works	0.41	3.09	1.74
New Well Subsidy Scheme	0.08	25.00	10.00
Transfer to Sugarcane Cess Fund	77.01	20.00	100.00
Deduct—Recoveries from other Government, Depart- ments, etc.	—37.94	—67.85	—70.89
Total	10,76.69	10,74.73	10,98.86
Grand Total—31	14,66.92	15,52.24	17,09.61
31. AGRICULTURE—FISHERIES.			
Salaries	23.89	26.37	38.93
Allowances—			
Dearness Allowance	18.60	19.74	21.50
Travelling Allowance	2.61	1.95	1.96
Other Allowances	3.27	3.40	4.34
Total	48.37	51.46	66.73
Contingencies	15.48	12.25	9.05
Other Charges	68.22	1,45.62	1,53.01
Grant of subsidies to fishermen	0.74	1.00	1.00
Deduct—Charges recoverable from other Governments, Departments, etc.	—16.25	—88.26	—1,00.00
Total	68.19	70.61	63.06
Grand Total—Fisheries.	1,16.56	1,22.07	1,29.79
Grand Total—31	15,83.48	16,74.31	18,39.40
33. ANIMAL HUSBANDRY.			
Salaries	92.50	68.70	1,05.07
Allowance—			
Dearness Allowance	59.88	37.18	38.81
Travelling Allowance	7.64	10.86	10.51
Other Allowances	7.99	5.42	6.51
Total	1,68.10	1,22.16	1,60.90

[25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS 'SALARIES', ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1970-71.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	
33. ANIMAL HUSBANDRY—<i>cont.</i>			
Office Contingencies	65.90	58.35	54.45
Grants and Contributions	11.74	13.61	15.39
Other Charges	1,04.91	1,14.97	1,10.95
Deduct—Charges recoverable from other Governments, Departments, etc.	..	— 2.53	— 3.47
Total	182.55	184.40	177.33
Grand Total—33	3,50.65	3,05.66	3,38.23
34. CO-OPERATION.			
Salaries	90.28	1,07.04	1,73.99
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	64.74	73.17	82.54
Travelling Allowance	14.60	16.55	16.46
Other Allowances	6.98	13.75	14.25
Total	1,76.60	2,10.51	2,87.24
Office Contingencies	6.62	7.14	6.78
Other Charges (books, etc.)	4.38	12.89	2.27
Grants-in-aid (inclusive of subsidies and contribution for Special Bad Debt Reserve)	1,97.82	2,51.80	2,07.14
Deduct—Amount met from Reserve Funds and Deposit Accounts	— 3.85	— 15.79	— 9.05
Total	2,04.97	2,56.04	2,07.14
Grand Total—34	3,81.57	4,66.55	4,94.38
35. INDUSTRIES. (Demands 20, 21 and 22.)			
Salaries	66.93	69.98	1,10.69
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	43.23	44.42	48.49
Travelling Allowance	6.14	5.51	5.66
Other Allowances	8.04	12.01	12.53
Total	1,24.34	1,31.92	1,77.37
Contingencies	27.57	23.99	23.16
Grants-in-Aid	1.53	4.28	4.08
Petty Construction and Repairs including, Works	7.74	7.33	7.05
Other Charges	2,18.15	2,57.45	1,85.91
Interest On Capital Outlay	13.68	14.89	15.46
Deduct—Charges recoverable from Governments, Departments, etc.	— 2.39	— 0.15	— 0.15
Grants from Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board to the Village Industries Fund	11.22	11.78	11.00
Grants to Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board to the Khadi Fund	24.72	22.92	25.10
Deduct—Amount transferred to "Loans and Advance"	..	— 60.93	— 50.00
Total	3,02.20	2,81.56	2,21.61
Grand Total—35	4,26.54	4,13.48	4,65.14

25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
37. COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICE AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS.			
Salaries	1,90.67	2,26.99	3,33.21
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	1,42.62	1,66.21	1,68.13
Travelling Allowance	33.47	33.82	34.76
Other Allowances	13.45	18.83	20.04
Office Contingencies	5.16	5.52	5.32
Other Charges	29.73	35.40	30.40
Animal Husbandry and Agricultural Extension	15.14	13.15	12.76
Education	24.28	22.77	18.30
Social Education	19.02	15.21	15.22
Communications	52.77	50.93	41.84
Rural Arts, Crafts and Industries	7.90	6.83	15.16
Other Schemes	44.44	58.52	56.18
Local Development Works	29.27	28.16	13.76
Grand Total—37	6,07.92	6,82.34	7,55.08
38. LABOUR AND EMPLOYMENT.			
Salaries	31.76	32.82	48.71
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	21.62	21.79	22.12
Travelling Allowance	3.68	3.47	3.43
Other Allowances	4.03	5.55	5.71
Total	61.09	63.63	79.97
Contingencies	12.19	10.92	10.74
Other Charges	4.63	4.89	7.51
Total	16.82	15.81	18.25
Grand Total—38	77.91	79.44	98.22
39. MISCELLANEOUS SOCIAL AND DEVELOPMENTAL ORGANIZATIONS. (Demands 8, 8-A, 11, 13, 25, 25-A and 28.)			
Salaries	1,21.63	1,39.43	2,06.18
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	95.50	1,00.39	1,01.77
Travelling Allowance	9.57	9.42	9.19
Other Allowances	14.10	24.15	25.11
Total	2,40.80	2,73.38	3,42.22

[25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate 1971-72
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
39. MISCELLANEOUS, SOCIAL AND DEVELOPMENTAL ORGANIZATIONS— <i>cont.</i>			
(Demands 8, 8-A, 11, 13, 25, 25-A and 28.)			
Contingencies	40.62	35.97	36.18
Other Charges	4,98.70	5,82.39	5,87.07
Grants	47.40	51.93	58.99
Deduct—Charges recoverable from Governments Departments, etc.	0.44	— 1.04	— 0.55
Concessions to Backward Classes	4,10.88	5,08.20	5,33.26
Total	9,97.16	11,77.45	12,14.95
Grand Total—39.	12,37.96	14,50.84	15,57.17
43. IRRIGATION, ETC. (COMMERCIAL).			
(Demands 26 and 28.)			
Salaries (including pension charges)	27.38	53.66	82.17
Works (including maintenance and repairs)	1,49.15	1,59.71	1,39.88
Interest Charges	5,48.08	5,84.29	6,20.27
Grand Total—43	7,24.61	7,97.66	8,42.32
44. IRRIGATION, ETC. (NON-COMMERCIAL).			
Salaries	82.03	87.09	1,27.52
Allowances and Honoraria	17.69	24.01	23.43
Other Charges	19.20	35.24	32.63
Grants-in-Aid	71.57	53.15	57.82
Works (including maintenance and repairs, tools and plant, etc.)	2,33.84	2,03.49	1,84.84
Grand Total—44	4,24.33	4,02.98	4,26.24
50. PUBLIC WORKS.			
Demand 27—Public Works—Works	9,19.34	7,66.73	7,24.30
Demand 28—Public Works—Establishments and Tools and Plant—			
Salaries	1,79.73	1,98.46	2,82.51
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	1,09.90	1,19.47	1,19.75
Travelling Allowance	23.10	21.48	22.99
Other Allowances	15.01	24.58	25.27
Total	3,27.74	3,63.99	4,50.52

25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
50. PUBLIC WORKS— <i>cont.</i>			
Contingencies	31.44	29.96	30.36
Deduct—Charges recoverable from other Governments, Departments, etc.	—44.27	—40.31	—20.51
Tools and Plant	91.67	95.64	95.69
Total	78.84	85.29	1,05.54
Grand Total—50	4,06.58	4,49.28	5,56.06
Demand 29—Public Works—Grants-in-aid	3,03.09	2,70.39	2,68.47
52. CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC WORKS	61.22	2,11.71	1,08.42
57. ROAD AND WATER TRANSPORT SCHEMES.			
Salaries	29.28	36.54	1,03.26
Dearness Allowance	21.09	23.62	24.35
Travelling Allowance	0.99	0.81	0.82
Other Allowances	6.21	7.69	8.06
Total	57.57	68.66	1,36.49
Office Contingencies	37.97	35.77	34.34
Petty Construction and Repairs	2.24	2.11	1.50
Interest on Capital Outlay	90.81	1,19.00	1,33.00
Other Charges	4,35.38	4,84.19	5,11.58
Licence Fees and Taxes	2,67.26	2,86.27	3,17.38
Running Expenses (cost of petrol, tyres, tubes, etc.)	6,67.61	7,07.35	7,49.70
Provision for Depreciation for transfer to the Deprecia- tion Reserve Fund	1,96.52	2,06.50	2,28.93
Provision for Accident Reserve Fund (Bus Service)	1.95	5.48	4.50
Provision for Contribution to Contributory and State Transport Provident Fund	21.87	22.72	24.25
Provision for Contribution to Gratuity and Pension Charges	11.35	12.04	12.91
Provision for transfer to Compassionate Relief Fund	0.05	0.08	0.08
Accident Reserve Fund	..	—3.50	—2.50
State Transport Employees' Compassionate Fund	..	—0.04	—0.04
Total	17,33.01	18,77.97	20,15.69
Grand Total—57	17,90.58	19,46.63	21,52.18
64. FAMINE RELIEF			
Salaries	10.23	0.82	0.01
Allowances and Honoraria	13.47	0.85	0.01
Total	23.70	1.67	0.02

[25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Estimate, 1970-71.	Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
64. FAMINE RELIEF—<i>cont.</i>			
Relief works	13.47.11	76.36	0.23
Gratuitous relief	28.54	16.24	16.23
Miscellaneous	50.00	50.00	50.00
Transfers to Famine Relief Fund			
Total ..	14,25.65	1,42.60	66.46
Deduct—Amount transferred from the Famine Relief Fund	—1,25.00	— 50.00	..
Grand total—64. ..	13,24.35	94.27	66.46
65. PENSIONS AND OTHER RETIREMENT BENEFITS.			
Superannuation and retired allowances	2,33.94	2,64.03	2,57.84
Compassionate allowances including Family Pension	17.89	17.96	16.91
Gratuities	57.95	59.92	59.77
Donations to Provident Funds	0.31	0.18	0.16
Contribution payable to the Tamil Nadu Electricity Board	0.48	0.58	0.58
Covenanted Civil Service Pension (Annuities)	0.23	0.20	0.20
Equated payments on account of Capital outlay of sterling pension to the Government of India	8.19	8.19	8.19
Pension Scheme under Social Security Measures	88.05	95.00	95.00
Allowances and Gratuities to Political Sufferers, their Families and Institutions	32.67	42.50	42.93
Charges in England	0.40	0.41	0.40
Deduct—Charges recoverable from other Governments, Departments and others—(i) Pensions recovered from other Governments	—13.28	—13.95	—13.00
Grand total—65. ..	4,26.83	4,75.02	4,68.98
66. TERRITORIAL AND OTHER POLITICAL PENSIONS ..			
	0.06	0.35	0.35
67. PRIVY PURSES AND ALLOWANCES OF INDIAN RULERS			
	2.08	2.02	2.02
68. STATIONERY AND PRINTING.			
Salaries	51.54	56.99	1,02.94
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	41.63	43.73	46.69
Travelling Allowance	0.03	0.03	0.03
Other Allowances	59.99	62.72	62.97
Total ..	1,53.19	1,63.47	2,12.63

25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS "SALARIES", ETC.—*cont.*

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget, Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
68. STATIONERY AND PRINTING—<i>cont.</i>			
Contingencies	9.97	9.45	9.14
Other Charges	34.91	33.85	25.43
Stationery and Stores	85.18	1,75.45	1,63.45
Provision for Depreciation	3.70	4.05	5.14
Charges in England	..	1.57	9.96
Deduct—Recoveries from other Governments, etc.	—38.71	—50.10	—48.64
Total ..	95.05	1,74.27	1,64.48
Grand total—68 ..	2,48.24	3,37.74	3,77.11
70. FOREST.			
Salaries	58.30	62.98	91.24
Allowances and Honoraria—			
Dearness Allowance	51.83	53.17	53.57
Travelling Allowance	7.69	6.71	6.44
Other Allowances	5.90	9.55	9.32
Total ..	1,23.72	1,32.41	1,60.57
Clothing and equipment	0.19	0.34	0.34
Extraction of forest produce	14.67	14.12	14.36
Maintenance, repairs and renewals	12.54	10.16	9.81
Roads and bridges	3.06	3.06	3.06
Regeneration, reservation, fire protection and other works	13.56	17.63	16.07
Other Charges	19.18	7.08	6.47
Contingencies	7.31	6.13	6.48
Total ..	70.51	58.52	56.59
Grand total—70 ..	1,94.23	1,90.93	2,17.16
71. MISCELLANEOUS.			
Donations for charitable purposes	29.05	31.70	30.82
Irrecoverable temporary loans and advances written off	0.55	0.59	0.41
Rents, Rates and Taxes	0.56	0.50	0.50
Grants-in-aid, Contribution, etc.	5,27.86	5,32.70	5,78.90
Expenditure on displaced persons	1.49	1.71	1.74
Miscellaneous and unforeseen charges—			
National Savings Scheme	7.80	6.96	7.02
Charges in connection with the visit of High Personages	2.93	2.00	1.00
Tamil Nadu Raffle Scheme	98.54	7,19.12	6,31.42
Other Charges	13.70	21.81	10.80
Petty Establishment	6.54	5.38	4.98
Development Schemes	1.33	8.42	8.39
Civil Defence	0.24	0.26	0.12
Deduct—Amount recovered from other Governments, departments, etc.	..	—1.51	—1.49
Grand total—71. ..	6,90.59	13,29.64	12,74.61

[25th March 1971]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT UNDER CERTAIN BROAD HEADINGS, "SALARIES", ETC.—cont.

Major head of account.	Accounts, 1969-70.	Revised Estimate, 1970-71.	Budget Estimate, 1971-72.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
72. COMMUTATION OF PENSIONS.			
Amount transferred from " 120. Payments of Commuted Value of Pensions "	6.28	9.04	9.64
76. OTHER MISCELLANEOUS COMPENSATIONS AND ASSIGNMENTS.			
Compensation to Local Bodies	23.05	22.53	22.53
Entertainment Tax	7,07.01	7,07.10	7,15.62
Other Miscellaneous, Assignment and Compensations, etc.	46.47	56.59	60.65
Total—76 ..	7,76.53	7,86.22	7,98.80

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 26th March 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Statue of Raja Raja Chola.

* 1. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the leader of Tamil Arasu Kazhagam has announced at Thanjavur on 21st September 1970 that an agitation will be launched if the statue of Raja Raja Chola is not installed within the Brahadeeswara temple; and

(b) if so, the action taken thereon?

ராஜ ராஜ சோழரது சிலை

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) பிரகதிசுவரர் கோவிலில் ராஜ ராஜ சோழரது சிலை நிறுவப் படாவிடின் நாம் ஒரு போராட்டம் தொடங்கப் போவதாக, தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர், தஞ்சாவூரில் 1970 செப்டம்பர் 21-ஆம் நாளன்று அறிவித்தாரென்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி :

(அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் 1970-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் தஞ்சைக்கு வந்திருந்தபோது, தஞ்சை பெரிய கோயிலுக்குச் சென்று பார்த்து அங்கு ராஜ ராஜ சோழனின் சிலை வைத்திருக்கும் நிலையைக் கண்டு, அது வெளிப்புறத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அதை உள்ளே வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அப்படி அது வைக்கப்படா விட்டால், போராட்டம் நடத்துப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார். அது 21—9—70 "மாலை முரசு" பத்திரிகை முதல் பக்கத்தில் வந்திருக்கிறது. என்னிடத்திலும் அந்தப் பத்திரிகையின் நகல் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : பத்திரிகையில் வருவதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அங்கிருந்த அதிகாரிகள் மூலமாக நாங்கள் கேட்டதில் அவர் அவ்வாறு சொல்லவில்லை என்ற செய்திதான் மினைத்திருக்கிறது. அந்தச் சிலையை வெளியே வைத்திருப்பதைப்பற்றி வருத்தத்தைத் தெரிவித்து, "மாலை முரசு" பத்திரிகை திரும்பும் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள் என்று மாத்திரம்தான் தகவல் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறதே தவிர, போராட்டம் நடத்துப் போவதாக அறிவித்த தாகத் தெரியவில்லை. உள்படியே அந்தச் சிலை சரியான இடத்தில் வைக்கப்படாமலிருப்பது நாம் எல்லோரும் வேதனைப்படக்கூடிய ஒன்று என்பதையும் இந்த அரசு நன்றாக நினைவில் வைத்து, அந்தச் சிலையை அங்கே வைக்காமல் அனைவரும் பார்க்கத் தக்க இடத்தில் வெளிப்புறத்திலே வைக்கலாமா என்று அரசு யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

[26th March 1971]

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ராஜ ராஜ சோழப் பெருமன்னனுடைய சிலையை தஞ்சைப் பெரிய கோயில் நுழை வாயிலில் வைத்திருப்பதைப் பார்த்தேன். அது துணியால் மூடி வைக்கப்பட்டிருந்தது. எங்கள் தலைவர் ம. பொ. சி. அவர்கள் அந்தச் சிலை அந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதைத் தாம் விரும்பவில்லை என்று என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். அரசும் அதை விரும்பவில்லை என்பதை நான் அறிவேன். அச்சிலையை கோயிலின் உள்ளே தக்க இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியினை அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்தக் கோயிலை நிர்மாணித்து அந்தக் கோயிலுக்குள்ளே தாராளமாகப் போய்வந்த ராஜ ராஜ சோழனுடைய சிலையை அந்தக் கோயிலுக்குள்ளே வைப்பதற்கு அனுமதி இல்லாமல் இருப்பது தமிழர்களாகிய நாம் அனைவரும் வருந்தத் தக்க ஒன்றாகும். இந்த நேரத்தில் மாநிலத்தினுடைய உரிமைகள் எந்த அளவுக்குப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கோயிலுக்கு வந்து ராஜ ராஜ சோழனுடைய சிலையை அங்கே போய்ப் பார்க்கவந்தால் வெளியிலே அனைவரும் கண்டு களிக்கும்படியான ஒரு இடத்தில் அதை வைத்துவிடலாம் என்று அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : மத்திய அரசின் அனுமதி பெறுவதில், அதிலும் இந்தச் சிறிய விஷயத்தில் கூட அனுமதி பெறுவதில், நமது மாநில அரசுக்கு எதும் கஷ்டம் இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : என்னதான் மத்திய சர்க்கார் ரோடு ஒட்டு உறவு இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட உரிமைகளை அபகரித்து வைத்திருப்பதில் அவர்கள் எவ்வளவு திறமையானவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்களோடு இதற்காகவெல்லாம் எப்படிப் போராட வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் இதன் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : விஷயம் சிறியதாக இருந்தாலும், தமிழ் நாட்டின் கௌரவத்தையும் மரியாதையையும் பொறுத்த விஷயம் இது. ஆகையால் எக்ஸாஸ்தை முன்னிட்டும் இதை விட்டுவிடாமல், துரிதமாக இந்த உரிமையைப் பெற்று கோயிலுக்குள் அந்தச் சிலையை வைப்பதற்கான முயற்சிகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது இந்தச் சிலையைப் பொறுத்த வரையில், அதை வெளியில் அனைவரும் பார்க்கத் தக்க வகையில் அமைத்தால் சிறப்பாக இருக்குமென்று அரசு கருதுகிறது. அதே நேரத்தில் ராஜமல்லவாம் போன்ற கோயில்களில் பல பான்டிய மன்னர்கள், சேதுபதிகளின் சிலைகள் உள்ளே இருப்பதையும் காண்கிறோம். இதையெல்லாம் மத்திய அரசிற்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இது போன்ற கோயில்களை நிர்வகித்த உரிமைகளை தமிழக அரசே பெறுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் இதற்கெல்லாம் மத்திய அரசினிடம் அனுமதி கேட்க அவசியம் இல்லாமல் போகும். அதனால்தான் ஒருமித்த குரலில் மாநிலத்திற்கு உரிமைகள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுப்பப்படுமானால், இதுபோன்ற பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு விரைவில் கிடைக்கும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கோயிலுக்குள்ளே சிலை வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது உள்ளே கூட வைக்கவேண்டியதில்லை, நுழைவாயிலுக்குள் உள் பிரகாரத்திற்கும் இடையில் ஒரு பெரிய தோட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு அருகில் செயற்கைக் கரு முறை நிலையம் (Artificial Insemination Centre) வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிற தொல்பொருள் இலாகாவின் சிலை வைக்க

[26th March 1971]

அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்வதும், வெளியே கொண்டுபோய் வைப்புகள் என்று சொல்வதும், அதைக் கேட்டு நாம் வெளியே கொண்டு போக முயற்சிப்பதும் அவசியம்தானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் உணர்ச்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுடைய உணர்ச்சிகள் உள்ள படியே லாவேந்தத் தக்க உணர்ச்சிகளாகும். இந்த உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் இங்குள்ள சட்ட மன்றத்திலும், மேலையிலும் இது பற்றித் தீர்மானம் போட்டு அதை அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசிற்கு எழுதலாம். அதுபற்றி யோசிக்கிறேன்.

Evening College students of Rajah Serfoji Government College, Thanjavur.

* 2. Q.—**THIRU G. SWAMINATHAN :** Will the Hon. the Minister for Education and Revenue be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that representation has been received from the evening college students of Rajah Serfoji Government College, Thanjavur, requesting for the change in the Venue of classes ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

தஞ்சாவூர் ராஜா சரபோஜி அரசினர் கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாலை நேரக் கல்லூரி மாணவர்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) தஞ்சாவூர் ராஜா சரபோஜி அரசினர் கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாலை நேரக் கல்லூரி மாணவர்களிடமிருந்து வகுப்புகள் நடத்தும் இடங்களை மாற்றக் கோரி முறையீடு வந்துள்ளது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) ஆம்.

(இ) இந்த யோசனை செயல்படுத்த முடியாதது என்று காரணத்தால் கைவிடப்பட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ராஜா சரபோஜி கல்லூரி நகரத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட நான்கு மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. மாலை 5½ மணிக்கு கல்லூரி ஆரம்பித்து இரவு 8½ மணி வரையில் நடத்துகிறார்கள். அரசாங்க அலுவலில் வேலை செய்கிறவர்கள் 5 மணிக்கு வேலையை முடித்துவிட்டு அங்கே போக முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். மழை காலங்களில் சொல்லமுடியாத சூர்ப்பாக்கிய நிலையில் அவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகையால் அரசாங்கம் நடத்துகிற “பேசிக் டிரெயினிங்” கல்லூரியில் இந்த மாலை நேர வகுப்புகளை நடத்தினால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பது அவர்களுடைய விண்ணப்பமாகும். அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்குமா? அத்துடன் அங்கே சயன்ஸ் வகுப்பு கிடையாது, ஹியூமனிட்டிஸ் வகுப்புதான் இருக்கிறது என்பதையும் அரசு மனதில் கொண்டு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாலை நேரக் கல்லூரிகளைப் பக்கலைக் கழகத்தின் அனுமதியுடன்தான் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. எந்தக் கல்லூரியில் மாலை நேரக் கல்லூரி வைக்க விரும்புகிறோமோ அதை அங்கே நடத்துவதற்கு பக்கலைக் கழக அனுமதி கிடைக்கிறது. சரபோஜி கல்லூரியில் இருநூறு மாணவர்கள் மாலை நேர வகுப்புகளில் பயிலுகிறார்கள். அதற்கான அறைகள், வசதிகள், மேஜை, நாற்காலிகள், நாடல் நிலையங்கள், நூல்கள் யாவும் அங்கே கிடைக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு மாற்றினால்,

[26th March 1971]

அந்த வசதி வாய்ப்புகளை அங்கே பெறுவது இயலாததாகும். மேலும் மாலை நேர வகுப்புகளில் அறிவியல் வகுப்புகள் நடத்த முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அறிவியல் வகுப்புகளுக்கான ஆய்வுக் கூடங்கள் பயன்படுத்தும் நிலைமை ஏற்படும். இப்போது 5½ மணிக்கு தொடங்கி 8½ மணிக்கு மாலை நேர வகுப்புகள் முடிவாகின்றன. அதற்குப் பிறகு மாணவர்களும் மற்றவர்களும் செல்லதற்கு பஸ்கள் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அவை போதுமான அளவுக்கு இல்லாவிட்டால், மேலும் போக்குவரத்து பஸ் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று டி.வி.எஸ். நிறுவனத்திடம் கேட்கப்பட்டது. அவர்களும் வசதி செய்து தருவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். பஸர் சைக்கிளும், ஸ்கூட்டரிளும், செல்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு பஸ் வசதி செய்து தர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், மாலை நேரக் கல்லூரிக்குத் தனியாக ஆசிரியர்களை ஏற்படுத்துவதில்லை. பகல் நேரக் கல்லூரி ஆசிரியர்களே மாலை நேரத்திலும் பயிற்றுவிக்க அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் போக்குவரத்துச் சங்கடம் இருக்கிறது. மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இருக்கிற சங்கடங்களைப் போக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. டி.வி.எஸ். கம்பெனி பஸ்களை அதிகமாக விநியோகிக்க கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. போதுமான போக்குவரத்து இருக்குமானால், வசதி செய்து தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் சங்கடங்கள் இருக்காது என்று கருதுகிறோம். அப்படி இருந்தால், அவற்றை நீக்க முயற்சிக்கலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்த விண்ணப்பத்தோடு ராஜா சரபோஜி கல்லூரி மாலை நேர புகுமுக வகுப்பு மாணவர்கள் தங்களுக்கு இலவசக் கல்வி வசதி வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கல்லூரியிலும் புகுமுக வகுப்பிற்கு இலவசக் கல்வி அளித்திருக்கும் அரசு மாலை நேரக் கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பெரும்பாலும் மாலை நேரக் கல்லூரியில் படிக்கின்றவர்கள் ஏதாவது வேலை பார்த்துக் கொண்டு சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். தங்களுடைய பதவி உயர்வுக்காகவும் அறிவுத் திறனை உயர்த்திக்கொள்ளவும் தான் அவர்கள் படிப்பார்கள். அவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிப்பதுவிட்டால், போதுமான அளவுக்கு இட வசதி இருக்காது. இப்போதிருப்பதைவிட இரண்டு மடங்கு கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தும் அவசியமேற்படும். பல ஆண்டு களுக்குப் பிறகும்கூட படிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் வரும்போது, இட வசதியையும் மற்ற வசதிகளையும் தேடித் தருவது கடினமான இருக்கும். கிட்டனாம் செலுத்திப் படிக்கிற நிலையில் கூட ஏராளமாக நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. இருக்கின்ற இடத்தையும் வசதியையும் விண்ணப்பத்தையும் பார்த்தால், இரண்டு மடங்காக இருக்கிறது. ஆகையால் அரசுத் துறையிலும் வேறு தனியார் துறையிலும் பணி புரிந்துகொண்டு இருக்கிறவர்களுக்குத் தான் மிகக் கடுமையாக தாப்புகிறது.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : இப்போது மக்கள் தொகை கணிப்பு எடுக்கிறார்கள். மாலை நேர வகுப்புகளில் படிக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அந்தப் பணிக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இது பரிசீலனை நேரமாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு விதி விளக்கு அளிக்க அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தனியாக விண்ணப்பித்தால், அப்படியும் வர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து, மற்றவர்களை அந்தப் பணியில் ஈடுபடுத்தலாம். அங்கங்குள்ள நிலைமை அதிகாரிகளிடம் தான் அதுபற்றி விண்ணப்பித்துக் கொள்ளலாம்.

Mr. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

[26th March 1971]

II. ANNOUNCEMENT Re. DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

Mr. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 3-30 p.m. to-day, the following programme of business has been decided :—

27th March 1971 (Saturday) .. Telugu New Year's Day—Holiday.

28th March 1971 (Sunday) .. Holiday.

29th March 1971 (Monday) .. (1) Discussion on the Budget for 1971-72 and reply by the Hon. Chief Minister.

(2) Discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1970-71.

30th March 1971 (Tuesday) .. (1) Consideration of Appropriation Bills.

(2) Discussion on the Governor's Address.

31st March 1971 (Wednesday) .. }

1st April 1971 (Thursday) .. } Discussion on the Governor's Address.

2nd April 1971 (Friday) .. }

3rd April 1971 (Saturday) .. (1) Reply to the debate on the Governor's Address by the Hon. Chief Minister.

(2) Consideration of Official Bills.

4th April 1971 (Sunday) Holiday.

5th April 1971 (Monday) .. Consideration of Official Bills.

The Council will meet daily from 4 p.m. to 7 p.m. If necessary, the Council will meet on the 6th April 1971 also.

III PRESENTATION OF THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1970-71.

Mr. CHAIRMAN : The Hon. the Chief Minister will present the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1970-71.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71ஆம் ஆண்டுக்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மன்றத்தின் கண் வைக்க முன்வந்துள்ளேன். இத்திட்டம் மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான அறிக்கை ஒன்றும் இம் மன்றத்தின்முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது. மானியக் கோரிக்கைகளின் மொத்தத் தொகை ரூ. 56.19 கோடியாகும். இதில் 32.69 கோடி ரூபாய் வரவாய்க் கணக்கில் பட்டதாகும். எஞ்சிய தொகை மூலதன, கடன் கணக்குகளைச் சார்ந்ததாகும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[26th March 1971]

2. இம் மன்றத்தின் முன்னர் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான தொகை சற்றே பெரும் அளவினதாக உள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. கடந்த ஜனவரித் திங்களில் சட்ட மன்றப் பேரவை கலைக்கப்பட்ட காரணத்தால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் அத்திங்களில் இயல்பாகச் சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்படும் இரண்டாவது துணை மதிப்பீடுகளை இந்த ஆண்டு வைக்க இயலாமல் போய்விட்டது. 1970 ஆகஸ்ட்திங்களில் நிறைவேற்றப்பட்ட முதல் துணை மதிப்பீடுகளுக்குப் பின்னர் ஒப்பு அளிக்கப்பட்ட புதுத் திட்டங்களுக்கான செலவையும், பல்வேறு துறைகளுக்குத் தற்போதைய நிலவரப்படி பற்பல தலைப்புகளின்கீழ் தேவைப்படுகின்ற கூடுதல் நிதி ஒதுக்கங்களின் அளவையும் இத் துணை மதிப்பீடுகள் எதிரொலிக்கின்றன. மானியக் கோரிக்கைகள் அனைத்தையும் விளக்கும் விவர அறிக்கை ஒன்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் முன்பு வைக்கப்பட்டிருப்பதால், தற்போது வேண்டப்படும் பல்வேறு நிதி ஒதுக்கங்கள் பற்றிய முழு விவரங்களையும் விவரமாக எடுத்தியம்ப வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். இத் துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான சில இனங்களைப் பற்றி மட்டும் இம் மன்றத்தின் நாட்டத்தை ஈர்க்க விழைகிறேன்.

3. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் 7-வது மானியத்தின் கீழ் ரூ. 140 லட்சம் கேட்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இது அண்மையில் நடந்த இடைக்காலத் தேர்தல்கள் குறித்த செலவினங்களை ஒட்டியதாகும். 1970-71-ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வகுக்கும் வேளையில் இச் செலவு எதிர்பார்க்கப்படவில்லை.

4. இரண்டாவது ஊதிய ஆணைக்குழுவின் பரவுரைகளுக்கு இனங்க அரசு வழங்கிய, அரசு அலுவலர்களுக்கான ஊதிய வீதங்கள், ஆசிரியர்களுக்கு அளித்த அதிகப்படியான ஊதியம், கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கூடுதல்படிகள் ஆகியவை கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் தேவைப்படுவதற்கான மற்றொரு காரணமாகும். இந்நடவடிக்கைகளின் விளைவால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 22 கோடி கூடுதலாகச் செலவாகும் என மதிப்பிடப்படுகிறது. இவற்றிற்கான செலவு இந்த ஆண்டில் அந்தந்த வரவு-செலவு தலைப்புகளின்கீழ் சரிக்கடப்படும். இருப்பினும், 33-வது மானியத்தின் கீழ் அடையாள நிதி ஒதுக்கம் வேண்டுமென்ற மூலம் இந்நடவடிக்கைகளுக்கான ஒப்புதல் வேண்டப்படுகிறது.

5. சென்னை போன்ற, வளர்ந்துவரும் ஒரு மாநகரில் பெருகிவரும் போக்குவரத்து, சட்டம், ஒழுங்கு குறித்த பிரச்சினைகளை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். காவற்படையினரின் பெருகிவரும் பணிச் சுமையை ஈடுகட்டும் வகையில், கூடுதல் பணியாளர்களை நியமிக்கவும், வண்டிகள் வாங்கவும், ஒப்பு அளிப்பு வழங்கப்பட்டதற்கு சட்ட மன்றத்தின் ஒப்புதல் 12-வது மானியத்தின்கீழ் வேண்டப்படுகிறது.

6. வேளாண்மைத் துறைக்காக நடப்பு ஆண்டில் அதிக அளவு இடைக் கால ஒப்பளிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மை விளைப்பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் அரசு காட்டிவரும் இடையறா ஊக்கத்திற்கு இது நல்லதொரு சான்றாகும். இம் மாநிலத்தில் பருப்பு வகைகளின் விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்காக ஒரு சிறப்புத் திட்டமும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசு புன்செய் சாகுபடிமுறைகளைச் சீர்படுத்தவது குறித்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இதற்காக ஒருங் கிணைந்த புன்செய் நிலப் பண்ணைத் திட்டம் ஒன்று கோயிலப்பட்டியில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. விசைத்துளைக் கருவிகளும் (Power Drills) பச்சைக்ர டிராக்டர்கள் கலப்பைகளும் (Crawler tractor) அதிக அளவில் வாங்கப்பட்டு வேளாண்மைப் பொறியியல்துறை வலுப்படுத்தப் பட்டு வருகிறது. இத் திட்டங்களுக்காக இம் மன்றத்தின் ஒப்புதல் 16-வது மானியத்தின்கீழ் கேட்கப்பட்டுள்ளது.

26th March 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

7. உரங்கள் வாங்கும் வண்ணம் உழவர்களுக்குக் குறுகிய காலக் கடன் வழங்குவதற்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ரூ. 300 லட்சம், இப்போது ரூ. 556 லட்சமாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக, அதிகரித்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் 41-வது மானியத்தின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கும், வளத்திற்கும் ரூ. 72 கோடி மதிப்புள்ள திட்டம் பற்றிய அறிக்கை ஒன்று வகுக்கப்பட்டு வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகத்திடம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை உறுப்பினர்கள் அறிவர். இத்தகைய பெருந்திட்டத்தை, சொலமையாகவும், திறமையாகவும் செயல்படுத்த வேண்டி இம் மாநிலத்தின் நிர்வாக ஆய அமைப்பைத் ((Administrative hierarchy) தக்க முறையில் விரிவுபடுத்தி வலுப்படுத்த வேண்டி வந்தது. இக் காரியத்துக் காக நியமிக்கப்பட்ட கூடுதல் பணியாளர் பொருட்டு ஏற்பட்ட செலவு 19-வது மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகளுக்குப் பெருமளவில் தேவைப்படும் கடன் வசதிகள் எளிதான வழியில் கிடைக்கும் பொருட்டு தொடக்க நிலவள வங்கிகளின் எண்ணிக்கையையும் பெருக்க வேண்டியிருந்தது. இதனையொட்டி, 117 புதிய நில வள வங்கிகள் இந்த ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இத் தொடக்க நில வள வங்கிகளில் பங்கு முதலீடு செய்வதற்காக அரசுக்கு ஏற்பட்ட செலவு 40-வது மானியக் கோரிக்கையில் அடங்கியுள்ளது. வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகத் திட்டங்களுக்கு நிதி அளிப்பதற்காக நில வள வங்கிகளால் வெளியிடப்பட்ட சிறப்புக் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவனங்களுக்கென்று மாநில அரசு உதவித்தொகை அளித்ததன் காரணமாக ஏற்பட்ட செலவினம் குறித்தும் இம் மானியத்தின்கீழ் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படுகிறது.

8. வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு இம் மாநிலத்தில் உள்ள பாசன வசதிகள் மேம்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ராமநதி, கடலா திட்டங்கள் செவ்வனே நடந்தேறி வருகின்றன. தற்போதைய செலவுப் போக்கினை கருத்தில் கொண்டு, இத்திட்டங்களுக்கான கூடுதல் நிதி ஒதுக்கத்திற்கு ஒப்புதல் கேட்கப்படுகிறது. சிறுபாசன சிறப்புத் திட்டப் பணிகளுக்காக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ரூ. 200 லட்சம், நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 300 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. பாசன அமைப்புகள், கால்வாய்கள் ஆகியவற்றைப் பேணிகாத்து வருவதற்காக கூடுதலாக ரூ. 2 கோடி செலவு ஏற்பட்டுள்ளது. இக்கூடுதல் நிதி ஒதுக்கங்களுக்காக சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதல் 26, 41-வது மானியக் கோரிக்கைகளின்கீழ் வேண்டப்பட்டுள்ளது.

9. புதிய தொழில்கள் தழைப்பதற்கு அரசு தொடர்ந்து ஊக்கமளித்து வருகிறது. இத் துறையில், தொழில் முனைவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்காக தனித்தியங்கும் அரசு நிறுவனங்கள் (Autonomous Corporations) சில ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதை இம் மன்றம் அறியும். இந் நிறுவனங்களுக்குத் தேவையான பங்கு மூலதனத்தையும் வழிவகை முன் பணங்களையும் அரசு, அவ்வப்போது வழங்குகிறது. தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக் கழகம் ஆகியவற்றில் அரசு பங்கு மூலதன முதலீடு செய்தது குறித்த நிதி ஒதுக்கம் இத்துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அரசு, இக் கழகங்களின் மூலம் தொழில்களுக்கு உதவிபுரிவதுடன், மூடப்பட்ட சில தொழிற்சாலைகளை மீண்டும் திறப்பதற்கும் ஆவன செய்து வருகிறது. இவ்வகையில், சதர்ன் ஸ்ட்ரக்ச்சரல்ஸ் (Southern Structurals) என்ற நிறுவனத்திற்கு உதவி வழங்கப்பட்டதை ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகக் கொள்ளலாம். இந்த நிறுவனத்திற்கு வழங்கப்பட்ட கடன் குறித்து 47-வது மானியத்தின்கீழ் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கத்திற்கு இம்மன்றத்தின் ஒப்புதல் வேண்டப்படுகிறது.

10. பயிற்சி பெற்றும், பணி கிட்டாத ஆசிரியர்களைப் பணியில் அமர்த்துவதற்காக அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ள சிறப்புத் திட்டத்தை இம் மன்றம் வரவேற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. தொழில்-பயில் ஆசிரியர்களுக்கான

[திரு. மு. கருணாநிதி] [26th March 1971]

(Apprentice Teachers) இத்திட்டத்திற்காக ஒரு முழு ஆண்டில் ரூ. 98 லட்சம் செலவாகுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. நடப்பு ஆண்டிற்காகத் தேவைப்படும் தொகை 13-வது மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

11. மொத்தம் ரூ. 271 லட்சம் செலவில் 8,500 குழாய்க் கிணறுகளை வாந்தி-பேதியாகப் படிக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் அமைப்பதற்கான பெருந்திட்டம் ஒன்றை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. இதற்காகச் சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதல் 15-வது மானியத்தின்கீழ் வேண்டப்பட்டுள்ளது.

12. இம் மாநிலத்தின் பல்வேறு மருத்துவமனைகளில் உள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் மாவட்டத் தலைமை இடங்களில் உள்ள மருத்துவமனைகள் சிலவற்றில் பல மருத்துவப் பிரிவுகள் (Dental clinics) தொடங்கப்பட்டு அம் மருத்துவமனைகள் மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சென்னை, அரசு பொதுமருத்துவமனையில் இதயக் காப்புப் பிரிவு (Coronary care Unit) ஒன்றும் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இச் செலவினங்கள் அனைத்தும் குறித்த நிதி ஒதுக்கம் 14-வது மானியத்தின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

13. குடும்ப நலத் திட்டம் குறித்து இவ்வரசு எப்போதும் போதிய நாட்டம் செலுத்தி வருகின்றது. இத் திட்டத்தை மேலும் முனைப்பாகச் செயல்படுத்துவதற்காக, நடப்பு ஆண்டில் பல வட்டாரங்களில் குடும்ப நலத்துணை நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டத்திற்காக இம் மன்றத்தின் ஒப்புதல் 27, 42-வது மானியங்களின்கீழ் வேண்டப்படுகிறது.

14. பொதுக் கடன்களை திருப்பியளித்தல் (Repayment of Public Debt) என்னும் இனத்தின்கீழ் ரூ. 8.5 கோடியளவிற்கு நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படுகிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து வரப்பெற்ற வழிவகை முன் பணங்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக இத்தொகை தேவைப்படுகிறது.

15. இத்துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிற இனங்களுக்கு விளக்கக் குறிப்பில் வேண்டிய விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறி இத் துணை உறுப்பினர்கள் இம் மன்றம் என்று இசைவளிக்கமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

IV GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1971-72.

* திரு. டி. கே. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் வருட வரவு-செலவுத் திட்டமானது வருகிற 4 மாநிலங்களுக்காவே வகுக்கப் பட்டிருந்தாலும் கூட, இதில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து 1970-71-க்கு 90 கோடி ரூபாயும், 1971-72-க்கு 100 கோடி ரூபாயும் கோருவதற்கு முயற்சி எடுப்பதாகவும், அது கிட்டும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்பிக்கை தெரிவித்தார்கள். கிடைக்கும் என்று இருந்தாலும் கூட, அதைக் காலம் கடத்துவது சரியல்ல. பத்திரிகைச் செய்தியைப் பார்க்கும்போது, மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப் பட்டுவிட்டது. தமிழகத்திற்கு மாத்திரம் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே, நமது மாநிலத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டியதை, காலம் கடத்தாமல், கூடிய சீக்கிரத்தில் பெறுவதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதில் எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதத்திற்கும் இடமேயில்லை. மக்கள் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னாலும் சரி, நீங்கள் சொன்னாலும் சரி, அதாவது, மத்திய அரசுத் திட்டமானாலும் சரி, மாநில அரசுத் திட்டமானாலும் சரி,

26th March 1971] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று மக்கள் தீர்ப்பளித்து விட்டார்கள். எனவே, உறவு முறையில் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது என்று மக்கள் நினைக்கின்ற முறையில் தான் இந்தத் தீர்ப்பு இருக்கிறது. விரைவாக, திட்டங்கள் தமிழகத்தில் நடந்தேறியாக வேண்டும். அவ்வளவுதான். எனவே, மக்கள் தீர்ப்புக்கு இணக்கமான வகையில், தமிழகத்தில் திட்டங்கள் விரைவில் நடந்தேறியாக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, வலியுறுத்தி, அத்திட்டங்களை முடிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், பல சந்தர்ப்பங்களில் என் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதையே இப்போதும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். கிராமப் பகுதிகளில் விவசாயத்திற்கான மின்சார விநியோகத்தில் தடங்கல் இருக்கிறது. நான் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். மின்சார இணைப்பு, விநியோக ஆகியவற்றில் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டமானது நான்கு மாதங்களுக்குத் தான். திருச்சியைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருந்து வந்திருக்கிறது. திருச்சிக்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி வேண்டும் என்பது அக்கோரிக்கை. இதற்காக நாங்கள் ரொம்ப காலமாகவே போராடிக்கொண்டிருக்கிறோம். பணமும் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், ஒவ்வொரு வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்திலும் இதை வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும், இது அடுத்த ஆண்டு அடுத்த ஆண்டு என்று தள்ளப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்காக பொது மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப்பட்ட பணம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. அண்மையில் பெசிய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கூட, திருச்சியில் விவசாயக் கல்லூரி அமைத்து விடுகிறோம் என்ற ஒரு நல்ல செய்தியினைத் திருச்சியில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதனையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, புதிய வரவு-செலவுத் திட்டம் வகுக்கும்போது, திருச்சியில் விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம். விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில், முன்னோடித் திட்டம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் கூட திருமாவூரண இந்தத் திட்டத்திற்கான பகுதியாக வைத்திருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் இருந்தால் கூட, இந்த முன்னோடித் திட்டத்தின் சலுகைகள் சரியான முறையில் அளிக்கப்படவில்லை. இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். எனவே, தமிழக அரசு இதனைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு ரெகுலர் பட்ஜெட்டை தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இடைக்கால பட்ஜெட் வரி எதும் இல்லாமலேயே போடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த பட்ஜெட்டும் புதிய வரிகள் எதும் இல்லாமல் இருக்கும்படியாக, முதலமைச்சர் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தி சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிடமிருந்து வசதிகளைப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எழுகிறேன்.

* திரு. எஸ். ஜெயராம் ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, உடன் இருந்து படிப்படியாக செயலாற்றிய ஒரு முடிவின் காரணமாக இன்று இந்த அமைச்சரவையில் வீற்றிருக்கின்ற நாங்கள் எல்லோருக்கும் நான் என் அன்பு கலந்த மனப்பூர்வமான வரவேற்பைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய உடல்நிலை சரியாக இல்லாவிட்டாலும் கூட, மனதில் இருக்கின்ற எண்ணங்களைச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்ற அவாவின் காரணமாக உங்கள் முன்னிலையில் இருக்கிறேன். பொதுவாக, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் படித்தவுடனேயே, பல நண்பர்கள் நினைக்கலாம். மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் போராட்டம் ஏற்படும் என்று. அதை விரும்புகின்றேன் என்று கூட சொல்லலாம்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

[26th March 1971]

அந்த மாதிரி ஒரு நோக்கத்துடன் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கூட நினைக்கிற மாதிரி இருக்கிறது. அது நிச்சயமாக ஏற்படாது. இந்த மாநிலத்தின் தேவைகளைச் சரியான முறையில் நன்றாக எடுத்துக் கூறினால், மத்திய சர்க்கார் அதைக் கண்டிப்பாக ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் கிட்டத்தட்ட 35 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் மத்திய உதவி கிடைத்திருக்கிறது. எனவே, அதே மாதிரி இந்த மாநிலத்திற்கும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதைப்போலவே, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய மத்திய-மாநில சுமுக உறவானது தொடர்ந்து இருக்கும். அழியாது நீடித்து இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் இருக்கிறது. எனவே, எந்தவிதமான பங்கமும் ஏற்படாது என்ற வகையில் நடந்து கொள்வார் என்றும் அதே மாதிரி இந்திரா காந்தி அம்மையாரும் பக்கபலமாக இருப்பார் என்றும் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பற்றி. அது ஒரு பின் தங்கிய மாவட்டம். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பல வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உள்ளவராக இருக்கிறார்கள். பண உதவி ஒன்று தான் தேவையாக இருக்கிறது. ராமநாதபுரம் ஜில்லா பிற்பட்ட ஜில்லாவாக இருக்கிற காரணத்தால், அதைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற ஜில்லாக்களைப் போலல்லாமல் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு கே. எஸ். மணி : மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே முதலவர் அவர்களால் உரையாற்றப்பட்ட இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை பட்ஜெட்-நிதி நிலை அறிக்கை கொண்டு வரப்படுகிறது. இதை ஆளுநர் கட்சியினர் வரவேற்று உரையாற்றினாலும், எதிர்க் கட்சிகள் ஏதாவது குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி இங்கே விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிற நம்மைவிட, இந்த வரவு-செலவு பட்ஜெட்டை அனுபவிப்பவர்கள் வெளியிலே உள்ள மக்கள் தான் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. அந்த மக்கள் தான் யார் பொறுப்பானவர்கள் என்று சிந்தித்து, நடந்து முடிந்த தேர்தலிலே நல்லதொரு விளக்கத்தை அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை முதன்முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை கொடுக்கப்படும். நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நேரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட அந்த அறிக்கையையும், இவ்வாண்டு இங்கே கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையையும் சற்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில், உள்ளபடியே, தமிழ் ஆட்சிமொழி என்ற காரணத்தால், தமிழ் எவ்வளவு தாய்மையாக விளையாடியிருக்கிறது; தமிழ் எப்படி மறு மலர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. மாற்றார் கண்டு வியக்கின்ற அளவுக்குத் தமிழ்ச் சொற்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

4-30
ப.வ

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை குறுகிய காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டாலும், ஒவ்வொரு மானியத்திற்கும், அதற்கான விளக்கங்கள், தலைப்பு என்ற குறிப்புகளுடன் மிகத் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அனைத்தும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உள்ளபடியே வேளாண்மைத் துறைக்கு இந்த அரசு செய்திருப்பது ஏராளம். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்காக இந்த அரசு பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இரண்டொரு மேற்கோள் களை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நிலவள வங்கிகளின் மூலம் புதிய கடன் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும், குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கும், மின் இணைப்பு தருவதற்கும் அவற்றின் மூலம் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எல்லாத்

[26th March 1971]

[திரு கே. எஸ். மணி]

தரப்பினரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட நல்லதொரு வரவு-செலவுத் திட்டமாகிய இதில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள் எத்தனையோ மிகத் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. நம்முடைய மாநில சர்க்கார் எவ்வளவு முயன்றாலும், இங்கேயே நிதி வசதி எல்லாவற்றையும் செய்து கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு வசதி படைத்ததல்ல என்பதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கனிவோடும் உருக்கமாகவும் உறவுக்குக் கை கொடுப்போம் உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம் என்கிற முறையில், வலியுறுத்தி, எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற நாமும் வடபுலத்தில் ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், நம்மோடு உறவு கொண்டிருக்கிறவர்கள் நம்மோடு உட்கார்ந்துகொண்டு வருகின்ற நேரத்தில், உறவோடு வெற்றியும் பெற்று வருகிற நேரத்தில், அந்த உறவு முறிவதற்கு ஏதாவது சூழ்நிலை ஏற்படாதா என்று ஒரு சிலர் எதிர்பார்ப்பதையும் சட்டிக்காட்டியிருப்பது இந்த நாட்டுக்கும் இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்களுக்கும் நாம் பாடுபட வேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின் இணைப்பைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய அரசு மிக அதிக கவனம் செலுத்தி, 1972-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு ஏற்படுத்தி, மின் விளக்குகள் இல்லாத கிராமமே இல்லை என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீவிரக் கொள்கையிலிருப்பதை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அரசு வலியுறுத்தியிருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தத் திட்டம் தன்னுடைய மாவட்டத்தில் சீக்கிரம் பயனளிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும், சோஷலிசம் பேசினாலும், அதற்கு விரோதமாகப் பேசினாலும், ஒரு பக்கம் சோஷலிசம் பேசிக்கொண்டு இன்னொரு பக்கத்தில் தனியார்தான் உரிமை காக்கப்பட வேண்டுமென்று பேசிக்கொண்டு, தேர்தலில் வெற்றி பெற்றாலும், சில மறுக்க முடியாத உண்மையை ஒத்துக்கொண்டுதான் வேண்டும். எல்லா மாவட்டங்களிலும் எல்லா கிராமங்களிலும் மின் இணைப்பு ஏற்பட்டாலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணம் பகுதியில் நடைபெறாத சூழ்நிலைதானிருந்து வருகிறது. அதற்கு முக்கியமான காரணம், குடந்தை நகரத்திற்கும் அதைச் சார்ந்திருக்கின்ற பகுதிகளுக்கும் மின் இணைப்பு, விசைத் தொடர்பு கொடுக்கும் உரிமை அரசிடமில்லை. ஆனால் அரசு அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கின்ற பணம் ஏராளம். கிராமங்களுக்குச் செல்கின்ற நேரத்தில், கும்பகோணம் பகுதியில் உண்மையிலேயே மின் இணைப்பு வருமா என்ற சந்தேகமேழுகிறது. அதற்குக் காரணம், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரும் குடந்தை பாராளுமன்றத் தொகுதியில் போட்டியிட்டவருமான திரு ராமசாமி அவர்கள் அந்த மின் விசை நிர்வாகத்தின் சொந்தக்காரராகவிருக்கின்றார். எல்லாப் பகுதிகளிலும் எல்லா மின்சார நிறுவனங்களையும் பொறுஷ்டமையாக்கி எடுத்துக் கொண்டதற்குப் பிறகும் கும்பகோணம் மின் நிறுவனம் மட்டும் இன்னும் ஒரு தனியாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. அந்தத் தனியார் வேறு எங்கிருந்தோ வந்தவரல்ல. அந்த நபர் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக வேட்பாளராக நிறுத்தப்பட்டார். எனக்கு சுமார் பத்து வருட காலமாகத் தெரியும். ஒரு ஆதித்திராவிடத் தெருவுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, பல காரணங்களைக் காட்டி இது வரையில் கொடுக்க முடியாது என்று அவர் சொல்லி வந்தார். இப்பொழுது தேர்தலுக்கு நான்கு நாட்கள் இருக்கும்போது ஒரே நாளில் எல்லா வேலைகளும் முடிந்து அன்று இரவே விளக்கு எரிந்தது. இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் ரொம்ப ரூபாய் செலவழிக்கின்றோம். இருந்தாலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய வேலைகள் சரியாக நடைபெற விடாமல் ஒரு சிலர் செய்கின்றனர். இந்த மாமன்றத்திலிருக்கின்ற அனைவரும், எல்லாக் கட்சியினரும், இந்த நாட்டில் எல்லாம் செவ்வனே நடைபெற வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறவர்கள் தான். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், நல்லது செய்த நேரத்தில் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று வழக்கு போடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசிடம் ஒப்புவிக்க மனம் வரவில்லை என்று

[திரு. கே. எஸ். மணி]

[26th March 1971]

தான் பொருள். அரசு இதிலே தவறியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இதற்காகப் பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. முழு கவனமும் செலுத்தியிருக்கிறது. பச்சையாகச் சொல்கிறேன். எல்லா ஊர்களிலும் நிலவள வங்கிகள் நிறுவியிருக்கின்றன. நல்ல பலன் கொடுத்து வருகிறது. ஆனால் குடந்தை பகுதியில் திருவிடைமருதூர் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த வங்கிகள் மட்டும் பலன் கொடுக்க முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் அங்கே மின் இணைப்பு கொடுக்கின்ற யோக்கியதை சர்க்காருக்கு இல்லை. வழக்கு நீதிமன்றத்திலிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : சர்க்காருக்கு “யோக்கியதை” இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. “பொறுப்பு இல்லை” என்று சொல்லலாம்.

திரு. கே. எஸ். மணி : அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை இந்த நேரத்தில் சொல்வதற்குக் காரணம் எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் செய்தாலும் காரியம் நடைபெறாமல் போகிறதே என்ற வருத்தம்தான். எங்களிடம் இருக்கின்ற குறைபாடுகளை அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று தேடி அலைந்து சொல்கின்ற உரிமை இருப்பதைப் போல், எவ்வளவு சேவை செய்ய முயன்றாலும் அதைத் தடுக்கின்ற நிலையை உருவாக்குகின்றவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருக்கிறதை எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பைப் பயன் படுத்தி எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குழாய்க் கிணறுகள் திட்டத்திற்கு அரசு ஒரு தொகையை ஒதுக்கி நல்ல கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அரசு கடன் உதவியாகவும், மான்ய உதவியாகவும் கொடுத்து வருவதை விவசாயிகள் மிகவும் பாராட்டுகிறார்கள். மிக எழையாகவிருக்கின்ற கிராம மக்களுக்கு இவ்வளவு தூய் உதவுவதற்காக அரசுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்காகவும், சிறு நீர்ப்பாசன வசதிக் காகவும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற முயற்சிகள் வெற்றி பெற்று வருகின்றன. மேலும் வெற்றி பெற எல்லோரும் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி வேண்டுகோள் விடுவதற்குக் காரணம் பல முயற்சிகளுக்கு இடையூறுகள் ஏற்பட்டிருப்பது. ஒரு சிலரால் பல கிராமங்களும் அவற்றில் வாழும் மக்களும் பாதிக்கப் படுவதைப் பார்க்கின்றோம். ஒருவர் செய்யும் தவறால் ஏற்படும் இம் மாறியான பாதிப்புக்களைப் போக்க சம்பந்தப்பட்ட கட்சிகள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, அரசுக்கு உதவி செய்து, மின் இணைப்பு அரசுச் செலவில் எல்லா கிராமங்களுக்கும், குறிப்பாக குடந்தையில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்ய ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு எதிர்க்கட்சியாளர்களும் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும். காரணம் விவகாரம் வழக்கு மன்றத்திலிருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கும்பகோணம் பகுதியில் மின்சார இணைப்பு இல்லாததற்கு எப்படி ஒரு தனி நபர் பொறுப்பு என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. கே. எஸ். மணி : காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அவர் சமீபத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் அந்தத் தொகுதியிலே வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட திரு. சி. ஆர். ராமசாமிக்குச் சொந்தமானது அந்தக் கார்ப்பரேஷன். அவர்தான் அதைத் தர முறுக்கிறார். கட்சியின் மேல் மட்டத்திலிருக்கிறவர்களானாலும் அவரிடத்தில் சொல்லி அதை நாட்டுமை ஆக்குவது நல்லதுதான் என்று சட்டமன்றத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. தயவு செய்து விட்டுக் கொடுங்கள், பொறுமையாக விட்டுக்கொடுங்கள் என்று சொல்லி, அதை அவர் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அது தனிப்பட்டவர் கையில் இருக்கிறது.

*** திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் :** தனிப்பட்ட ஒருவரால் அது நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அவர் காங்கிரஸ்காரராக இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் மாணேஜிங் டைரக்டராக இருக்கிறார். காங்கிரஸ்

[26th March 1971]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கட்சியில் இருப்பவர்கள் அல்லது வேறு கட்சியினர் போய்ச் சொல்லி அவர்கள் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று தான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : அவருக்கு சம்பந்தம் இல்லாமலிருக்கலாம். தேர்தல் நேரத்தில் சென்று பார்த்தேன். பொது மக்கள் உபயோகப் படுத்த அவர் ஏதாவது செய்யக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அதை ஒரு தனிப்பட்டவர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். எல்லா மின்சார கார்ப்பரேஷன்களையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு பொது உடமை ஆக்க வேண்டுமென்று சட்டமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறேன். மேலவையில் உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்தைப் பொது உடமை ஆக்கக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன்.

[குறுக்கீடு] தனி உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதை அழுத்தத்திருத்தமாகத் தெரிவித்து விட்டார். நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். அரசு போடுகின்ற திட்டங்களை, இடுகின்ற பணிகளைப் பரிசீலனை செய்யும் போது, யாரிடமிருந்து, எந்தத் தரப்பிலிருந்து, எந்த முனையில், எப்படித் தவறு வந்தது என்று பார்ப்பது அவசியம். அந்தத் தவறைத் திருத்திக்கொள்வது நல்லது என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக கிராமங்கள் ஏராளம். தவறை எடுத்துச் சொல்ல எதிர்க்கட்சியினருக்கு எவ்வளவோ உரிமை இருக்கிறது. அத்தனை பத்திரிகைகளும் எப்படி எழுதியிருக்கின்றன? கடந்த காலத்தில் பார்க்கவில்லையா? கேட்கவில்லையா? தெரியாதா? மனச்சாட்சி உள்ள அத்தனை பேரும் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த நபர் அவையில் யார் சொன்னாலும் கேட்கமாட்டார் என்ற நிலை ஏற்பட்டபொழுது, அதையே திருப்தி தரும்படி சொல்லிக்கொண்டிருப்பது உறுப்பினருக்கு நல்லதல்ல. அதை விட்டுவிட்டு வேறு விஷயத்திற்குப் போவது நல்லது.

திரு. கே. எஸ். மணி : யார் சொன்னாலும் கேட்கமாட்டார் என்பது அத்தக் கட்சியில் நிலவுகிறது. தேசியமயமாகாத கார்ப்பரேஷன் தனியார் வசம் இருக்கிறது. ஒதுக்கீடு தொகையில் இந்த 3, 4 மாதங்களுக்கு பெருவாரியாக செலவுகளுக்காக ஒதுக்கியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அரசு ஏற்றுக்கொள்வது சலபம். அது சிறு பிரச்சனை. தவிர மற்ற பெரும் காரியங்களுக்குச் செலவழிப்பதற்காக, பணிகளிலே ஈடுபடுத்துவதற்காக, இந்த அறிச்சையைத் தயாரித்துச் சமர்ப்பித்திருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டத்தக்கது. அதற்காக அரசைப் பாராட்டி அமர்கிறேன்.

*** திரு. எம். ஆறுமுகசாமி :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் மாநில முதல்வரும், நிதித் துறை அமைச்சருமான மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இடைக்காலத்திற்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தை முன் வைத்திருப்பதை நான் படித்தேன். இந்த பட்ஜெட் நான்கு மாதங்களுக்காகும் செலவினங்களுக்கான மான்யத்தைக் கோருவதற்காக மட்டுமே தயாரித்திருக்கிற பட்ஜெட். அதனாலேயே அதிலே அதிகமான விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தலுக்குப் பின்னால் சமர்ப்பிக்கின்ற பட்ஜெட் ஆகையினாலே அதிலே தேர்தல் பற்றியும் ஓரளவு குறிப்பிட்டிருப்பது சரியானது என்றே நான் கருதுகிறேன். அடுத்தபடியாக, மாநில அரசு இன்று எந்தெந்த வகையில் ஒருவாயை சேகரிக்கப்போகிறது என்பதையும் யூனியன் அரசு மாநில அரசுக்கு எவ்வகைகளில் எல்லாம் உதவி செய்யலாம் என்பதையும் இந்தப் பட்ஜெட்டிலே கோடிட்டுக் காட்டியிருப்பதானது, தயாரிக்கப்படவிருக்கிற பட்ஜெட்டிலே நாம் என்னென்னவற்றை மத்திய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம் என்பதை முன்னாலே சொல்லி வைப்பதாக இருக்கிறது. அதுவும் முற்றிலும் சரியானது என்று கருதுகிறேன்.

[திரு எம். ஆறுமுகசாமி]

[26th March 1971]

அதற்கு அடுத்தபடியாக, தமிழக மக்களின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அதிகாரத்திற்கு வந்திருக்கிற கட்சியினர் தாம் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மிக சாமானிய மக்களுக்கு என்ன மாற்று வழங்குகிறது தர உத்தேசித்திருக்கிறார்கள், என்ன முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த எண்ணியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த பட்ஜெட்டிலே தெளிவாக வகைப்படுத்திச் சொல்லாவிட்டாலும் கூட, இந்த பட்ஜெட் உரையின் இறுதியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் வர வேற்கிறேன். மொத்தத்தில் இந்த இடைக்கால வரவு செலவு அறிக்கையில் இதற்கு மேல் அதிகமாக ஒன்றையும் நாட்டு மக்களுக்கு உத்தரவாதம் செய்ய இயலாது என்பதை இந்த மன்றத்திலுள்ள அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும், கட்சிச் சார்பற்ற உறுப்பினர்களும் ஏற்றுக் கொள்வார்களென்று நான் கருதுகிறேன். அவசரம் அவசரமாக நடக்க வேண்டிய பல பணிகளுக்காக மானிய ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்பதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வரவு செலவுக் கணக்கு இது. அதற்கு மேல் நிரம்ப நாம் எதிர்பார்க்க இயலாது என்பது இயற்கையாகும். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் சில சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தேர்தலைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இந்த மன்றத்திலும், மேல் சட்ட மன்றத்திலும் இதைப்பற்றி நிரம்பப் பேசினார்கள். யார் பேசினாலும் தேர்தலைப் பற்றிச் சொல்லாமல் பேச இயலாது. தேர்தலுக்குப் பிறகு முதல் முறையாக இங்கே இந்த அருவியிலே கூடுகின்றோம். மிகப் பெரிய தேர்தல் புயல் அல்லது சூறாவளி நடைபெற்றது. அதற்குப் பிறகு கூடும்போது இயற்கையாகவே இந்த சூறாவளியில் தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் எல்லாம் குசலம் விசாரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிலே போனவர்கள் அனைவரும் பேசிக்கொண்டு தான் இருப்பார்கள். இந்தத் தேர்தலில் நாம் எல்லோரும் ஜனநாயக மரபுகளை, சம்பிரதாயங்களைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசினோம். என் மனச் சாட்சியை வைத்துச் சொல்கிறேன், இந்தத் தேர்தல் காலத்தில் முற்றிலும் நாம் ஜனநாயக மரபுகளைப் பின் பற்றியவர்களாக மாட்டோம் என்று உறுதியாகச் சொல்வேன்.

இதில் யாரும் விலக்கு இல்லை. இந்தத் தேர்தலிலே ஜாதி உணர்ச்சிகள் என்றும் இல்லாதவாறு தூண்டி விடப்பட்டன. சமய உணர்ச்சிகள் தூண்டி விடப்பட்டன. இதற்கு முன்னாலே என்னுடைய 35 ஆண்டுக் கால பொது வாழ்விலே இதைப் போல பார்த்தது கிடையாது. இவையெல்லாம் பெரிய பெரிய கொள்கைகளாகப் பேசப்பட்டன. இதற்கு அப்பாலே நம்முடைய பத்திரிகைகளிலே வெறும் செய்திகளை மட்டும் சொல்ல வில்லை. நம்முடைய பத்திரிகைகள் இரண்டாகப் பிரிந்திருந்ததைப் பார்த்தோம். சில நேரங்களிலே நம்மைக் குறை சொல்பவர்கள் "committed Press, committed judiciary, Committed administration" என்று நமது நிலைபற்றிச் சொல்வார்கள். சோஷலிஸ்டுகளையும், கம்யூனிஸ்டுகளையும் பார்த்து அடிக்கடி கமிட்டெட் (Committed) என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துவார்கள். அந்த முறையிலே இன்றைக்குப் பத்திரிகைகள் இயங்கி வந்ததைப்பார்த்தோம். மற்றவர்கள் அப்படி இயங்குவதாகக் குற்றம் சாட்டியவர்கள், சொல்லிக்கொண்டிருந்தவர்கள், இந்தத் தேர்தலிலே கமிட்டெட்டாக தங்கள் ஒரு பக்கமாக நின்று எதிரும் புதிருமான களங்களாக, மாறிய நாட்சியைப் பார்த்தோம். இது அத்தனைக்கும் மேலாக, பிரசாரம் நேர்மையாக நடக்கவில்லை. தப்பான பிரசாரங்கள் நடைபெற்றன. அவை நம்முடைய பண்பாட்டிற்கு எதிராக இருந்தன என்ற கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். அவரும் இந்த ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். சன்னென்று சொன்னால் இவையெல்லாம் நாட்டிலே நடந்த விஷயங்கள். இந்தத் தேர்தலிலே பல காட்சிகள் நடைபெற்றதை நான் கண்டேன். நம் மனம் புண்படும் நிலைமையிலே பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. இந்தத் தேர்தலிலே செலவு செய்யப்பட்ட பணம் கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. எவ்வளவு பெரிய தொகையைச் செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. இப்படிச் செலவு செய்து கொண்டே போனால், ஜனநாயகம்

26th March 1971]

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

உண்மையாக வருங்காலத்தில் பிழைக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் மக்கள் விழிப்படைவாது இருக்கும் காரணத்தினால், ஒரு வேளை நாம் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். இன்றைக்கு வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கின்ற காலத்தினால், ஏராளமான தொகையைச் செலவு செய்கின்ற நிலையில் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் இப்படி ஏராளமாகச் செலவு செய்ய தான் தேர்தலைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை வந்து விட்டால் முடியுமா என்ன ஆகும்? ஜனநாயகம் பரிதாபத்திற்கு ஆளாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஜனநாயகத்தில் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உள்ள நம்பிக்கை போய்விடும். மக்கள் வெறி கொண்டு வெறு ஒரு நிலைமைக்குப் போய் விடக் கூடும். இந்தத் தேர்தலிலே இந்தப் பயங்கரத்தை நான் பார்த்தேன். இந்தத் தேர்தலிலே ஜாதி வெறி, சமய வெறி, பணம், பொய்ப் பிரசாரம் இப்படி எல்லா வகையான வெறிகளும், அடிபுத்தங்களும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இந்த முறைகள் குறைக்கப்பட வேண்டும். இதிலே நாம் குறைந்த பட்சமாக ஒரு "கோட்" (code) ஏற்படுத்தி, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலாவது நம்முடைய பண்பாடு, பாரம்பரியம், மரபுகள் கெடக்கூடாது என்ற முறையில் ஒரு கண்ணியமான உடன்பாட்டிற்கு எல்லோரும் வர வேண்டும். இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் தான் இந்த மன்றத்தில் இந்த விவரங்களை எடுத்து வைக்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : எனக்கு ஒரு ஐயப்பாடு.

மிஸ்டர் சேர்மன் : என்ன ஐயப்பாடு ?

திரு சி. வி. ராஜகோபால் : பி. எஸ். பி. கட்சியில் பணம் செலவு செய்யாமலிருந்தார்களா? சாதாரணமாக யாரும் செய்யக் கூடியது தான். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் பணம் செலவு செய்துதான் "ரிசல்ட்" வருகிறது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் கூறியதைச் சரியாக புரிந்து கொண்டாரா என்று நான் ஐயப்படுகிறேன். நான் இன்னும் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், பணம் செலவுரிக்காமல் நாங்கள் வெற்றி பெற்று வரவில்லை. இதை நான் இந்த மன்றத்திலே தெளிவாகச் சொல்கிறேன். ஆனால் நான் 3 தேர்தல்களிலே செலவு செய்த தொகை ஒரே தொகுதியில் இன்றைக்குச் செலவு செய்யப்பட வேண்டிய நிலைமை இருந்தது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அந்த மாதிரி எலெக்ஷன் கணக்கை எலெக்ஷன் கமிஷனுக்குக் கொடுத்துவிடப் போகிறார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவர் அவர்களே, அதனால்தான் நான் தொகையைக் குறிப்பிடவில்லை. தலைவர் அவர்கள் கொடுத்த ஆலோசனைப்படி எலெக்ஷன் கமிஷனுக்கு ஒழுங்காகக் கணக்கைக் கொடுப்போம்.

அடுத்தபடியாக, எல்லோருக்குமாகச் சேர்த்தே நான் சொன்னேன். ஏதோ நாங்கள் போக்கிரிகள் என்ற முறையிலே பேசவில்லை. நாங்களும் இந்தத் தவறில் ஈடுபட வேண்டி வந்தது. நாங்களும் இந்தத் தவறைச் செய்ய வேண்டி இருந்தது. இவைகளெல்லாம் என் மனச் சாட்சியை உறுத்துகிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி முதலமைச்சருடைய உரையின் மீது எனக்கு முன்னாலே கருத்துத் தெரிவித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ரொம்பத் தீவிரமாகப் போராட்டம் நடத்தி மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் சலுகைகளைப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த உரையிலே பல இடங்களில் மத்திய அரசு மாற்றுந்தாய் போன்று இந்த அரசை சில நேரங்களிலே நடத்துகிறது, சில நேரங்களிலே கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுப்பதற்கு மறுத்து வந்திருக்கிறது. கேட்கிற தொகையைக்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [26th March 1971]

குறைத்துக்கொண்டு வருகிறது, அதற்காக நாங்கள் சண்டை போடப் போகிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு ஏதோ மத்திய அரசு மாநில அரசு இவற்றிற்கிடையே போராட்டம் துவங்கி விட்டது என்று பலர் கற்பனை செய்துகொண்டு அந்தக் கற்பனையை நம்பிக் கொண்டிருந்தால் நமக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் நடைமுறைக்கு வர வேண்டும். இந்த நாடு யூனியன் அரசு முறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மேலே இருக்கக்கூடிய அரசு பல மாநிலங்களைச் சேர்ந்த அரசு தான். பல மாநிலங்களைக் கொண்டது இந்திய யூனியன், இந்தியா ஒரு “பெடரல்” அமைப்பு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை வேறு இடங்களில் “ஸ்டேட்ஸ்” என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். வேறு சில நாடுகளில் இப்படித்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் மட்டும் தான் இந்தியன் யூனியன் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல மாநிலங்களின் சேர்க்கை மத்திய அரசு. எனவே, மத்திய அரசுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் தரலாம், என்னென்னவற்றை விட்டுக் கொடுக்கலாம், என்னென்னவற்றைக் கோரலாம் என்பதைப் பற்றி ஆராய நம்முடைய மாநில அரசு ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறது. இதை முதலமைச்சரின் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது நீண்ட விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனை. கான்ஸ்டிடியூஷனை உருவாக்குகிற நேரத்திலே, இந்தப் பிரச்சனைகள் தோன்ற முடியாது என்ற எண்ணத்திலே அது உருவாக்கப்பட்டது. அந்தக் காலத்திலே மத்தியிலும், மாநிலத்திலும் இருந்த கட்சி ஒரே கட்சி. ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதி காரத்தில் இருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் வருமென்று தோன்றவில்லை. எதிர்காலத்திலே மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள், மாறுபட்ட கருத்து உடையவர்களைக் கொண்ட அரசுகள் மாநிலங்களில் வருமென்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. மாநில உணர்ச்சிகள், மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்களைப் பெற வேண்டும், மாநிலங்கள் பிரிய வேண்டும் என்ற உணர்ச்சிகள் வளரும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. இதைச் சுதந்திர உணர்ச்சி என்று சொல்வார்கள். இப்படிப்பட்ட சுதந்திர உணர்ச்சி அதிகமாகி எல்லாப் பகுதிகளும் மத்திய அரசில் இல்லாமல் தனித் தனியாகப் பிரிந்து நிற்கும். இன்றைக்கு நாட்டின் சில பகுதிகளைப் பார்க்கும்போது, இப்படிப்பட்ட எண்ணம் சிலருக்குத் தோன்றக்கூடும். இன்றைக்கு “வங்காள தேசம்” போன்று நாமும் பிரிந்து சென்றால், என்ன என்ற “சைகலாஜிகல்” எண்ணம், மனப் பிராந்தி சில பேருக்கு ஏற்படலாம் என்று சிலர் அச்சப்படலாம். அப்படி ஒன்றும் இருக்காது என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். “பங்களா தேஷ்” போன்ற பிரச்சனைகளை இந்த மன்றத்திலே பேச வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அது வேறு இடங்களிலே, வேறு நேரங்களிலே பேச வேண்டிய ஒன்று. எனவே அதைப் பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. நானும் நம் கூட இருப்பவர்களும் நியாயமாகப் போராடினால், அதன் மூலம் நாட்டிற்கு நன்மை கிடைக்கும் என்றால், அந்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பர் மத்தியிலுள்ளோர் எனக் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்வதிலே தப்பு ஒன்றும் இல்லை.

[Deputy Chairman in the Chair]

5-03 முன் வைக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு இப்போது p.m. இருக்கிற ஊதியத்தைச் சற்று உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று அவர்களிடத்தில் உள்ள பரிவு காரணமாக நான் கூறவில்லை. அவர்களுக்கு உயர்த்துகிற நேரத்திலே இந்தப் பக்கத்திலும் கொஞ்சம் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் சொல்லும் போது, சுயநலத்தின் காரணமாகச் சொல்லுவதாகவும் கருதக் கூடாது. விலைவாசிகள் அதிகமாக ஏறியிருக்கின்ற காலத்தில் சாதாரண காரியங்களைக் கூட நம்மால் நடத்த இயலாத நிலையில் இன்றைக்கிருக்கும் ஊதியத்தை வைத்துக்கொண்டு சமாளிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். பொது வாழ்வில் இருக்கிறவர்

26th March 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

கள் மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள். உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கும் “ஆன ரேரியம்” ஊதியம் — எந்தப் பெயரில் அது இருந்தாலும் — போதாத நிலையில் இருக்கிறது என்றே நான் கருதுகிறேன். அதைச் சொல்லுவதற்கு உறுப்பினர்கள் சங்கடப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால், வெளியிலே இருக்கிற மக்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் தங்கள் ஊதியத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டார்கள் என்று குறைப்படுவார்களோ என்று அச்சப்படுவதாக நான் நினைக்கிறேன். பொதுவாக உறுப்பினர் யாருக்கும் இதில் மனத் திருப்தி இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். அதைக் கொஞ்சம் உயர்த்தினால் பொது வாழ்க்கை தூய்மையாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். சலுகையைக் கொஞ்சம் கூடுதலாக எடுத்துக்கொள்வதால் அது தவறு என்று மக்கள் கிளர்ந்தெழ மாட்டார்கள், எதிர்த்து பேசமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற சலுகைகள் போதாதவையாக இருக்கின்றன. குறைந்தபட்சம் ஸ்டேட் பஸ்ஸில் இலவசமாகப் போவதற்காவது உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும். வேறு பல வகைகளில் ஊதியங்களை உயர்த்துவதற்கு அரசு பட்டுஜட் தயாரிக்கும் நேரத்தில் இதிலும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. பி. நாராயணசாமி: உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக விவசாயத் துறையில் நான்காண்டு காலமாக இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளினால் பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு நல்ல நன்மைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. மீண்டும் இந்தப் புதிய திட்டத்தின் கீழ் உர வினியோகம், சிறு விவசாயிகளுக்கான கடன் வசதிகள் மற்றவைகளில் எல்லாம் இந்த அரசு மிகவும் அக்கரை செலுத்தியிருப்பதைக் காண்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் முழுவதும் விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கிறோம். ஆகவே, அமைச்சர்களில் மூன்று பேர் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் எங்களுக்குச் செய்யப்படுகிற நன்மைகளிலே ஏதாகிலும் கவனக் குறைவு ஏற்படுமோ என்ற ஐயத்தோடு இருந்தாலும், நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில், தனியான ஒரு சலுகையை தஞ்சை மாவட்டத்திற்குக் காட்ட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன் பேசிய நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் எங்கள் மாவட்டப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் தேர்தலிலே நின்றவர்கள், செலவு செய்ததைப் பற்றி வருத்தப்பட்டார்கள். ஆனால், நாம் அனைவரும் காலணை செலவு செய்யாமல் இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறோம். செலவு செய்து வந்தவர்களே உயர்வு கேட்காமல் இருக்கும்போது காலணை செலவு செய்யாமல் வந்த நாம்.....

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: நமக்கு மட்டும் உயர்வு வேண்டுமென்ற பொருளில் சொல்லவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒருவேளை சொல்வதற்கு சங்கடப்படுவார்கள் என்று நினைத்துத்தான் சொன்னேன்.

திரு. பி. நாராயணசாமி: அவர்கள் கேட்கவில்லை. ஆனால், நாம் கேட்கிறோமே என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். சர்க்கார் போட்டிருக்கிற பட்டுஜட்டிலே ரூ. 35 கோடிக்கு மேல் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் நிறைவு செய்கிறபோது நாமும் ஊதியம் கேட்கிற அளவுக்குப் போகலாமா என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சர்களுக்கும் சேர்த்து நண்பர் அவர்கள் வக்காலத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்மைப் பொறுத்த வரையில், நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பதவியைச் சிறப்பான முறையில் காப்பாற்றிக்கொண்டு மக்களுக்குப் பணி செய்கிற அளவில் நாம் சில தியாகங்களைச் செய்துதான் தீரவேண்டுமென்று சக அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக ரூ. 22 கோடி நம்முடைய அரசு அலுவலர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பள

[திரு. பி. நாராயணசாமி]

[26th March 1971]

உயர்வினும் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இது சரியான முறையில் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டதா என்று பார்க்கும்போது இன்னும் பல அதிகாரிகள், சம்பள உயர்வு பெற்றவர்கள் கூட போதவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போதுமா போதாது என்று சர்ச்சைக்கு வரா விட்டாலும், நாட்டில் அவர்களுக்கு 22 கோடி ரூபாய் இந்த சர்க்கார் கொடுத்ததனால் கடனேற்றிருக்கிறது என்பதை மட்டும் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இவ்வளவு கொடுத்துவிட்டாலேயே அவர்கள் திடீரென்று தனறி தெரிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களையும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நாடெல்லாம் நாட்டுக்குத் தியாகம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் வாழ்கிறோம். அவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் எந்த வகையில் எந்தத் திட்டத்தின் மூலம் உயர்வு தரப்போகிறோம் என்று சொல்ல முடியவில்லை. அவர்கள் பல காலம் போராடி தங்கள் கூலியை நான்கு படியிலிருந்து 6 படி அளவுக்கு இப்போது உயர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கிராமத்தில் வாழ்கிற மக்களுக்குப் சேரிகளிலே வாழுகிறவர்களுக்கும் இப்போது நிரந்தரமான வாழ்க்கை இல்லை என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை இந்த நிதி நிலையைக் கொண்டு எப்படி உயர்த்துவது, அவர்களுக்கு எப்படி வாழ்வு அளிப்பது என்பதிலே நான் நம்முடைய கவனமும் ஆராய்ச்சியும் செல்ல வேண்டுமே தவிர, ஓரளவுக்கு வசதிகளைப் பெற்றவர்கள் தங்களுக்குக் கீழ்நிலையில் உள்ளவர்களை நினைத்து அவர்கள் கஷ்டங்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, தங்களைப் பற்றியே நினைத்துக்கொண்டிருப்பது தியாயமல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்களுடைய நிலைமை கஷ்டமாக இருக்கிறது. திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் அதைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். தேர்தல் சமயத்தில் எங்கள் மாவட்டத்தில்தான் அதிகமாகப் பாணை கட்டினார்கள். பாணையில் ஒரு நாமத்தைப் போட்டு ரூபாய்க்கு மூன்று படி கொடு என்று கட்டித் தொங்க விட்டிருந்தார்கள். இப்போதுள்ள நிலையில் விவசாயிகள் பாடுபட்டு உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு சரியான விலை கிடைக்கிறது என்றால், இல்லை. சர்க்காரால் கொள்முதல் செய்யப்படுவதில் ஒன்றிரண்டு ரூபாய் அளவில்தான் மூட்டைக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கிறதே தவிர, சரியான உழைப்பிற்கும் செலவிற்கும் ஏற்ற வருவாய் அல்லது லாபம் கிடைக்க வில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அதை உயர்த்துவதா வேண்டாமா, கேட்பதா கூடாதா என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, திடீரென்று ரூபாய்க்கு மூன்று படி தரவேண்டுமென்ற கொள்கையைப் பற்றிச் சிலர் பேசுகிறார்கள். சர்க்காரை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரண விவசாயிகளின் நிலைமை எதிர்காலத்தில் சீர்பட வேண்டுமென்றால், சில சலுகைகளை அரசாங்கம் அளிக்கத்தான் வேண்டும். உரங்கள் தருவதிலோ, மற்ற கடன்கள் கொடுக்கிறபோது அவற்றிற்கு வாங்கப்படும் வட்டிகளிலோ சலுகை காட்டினால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டம் வளம் பொருந்திய மாவட்டம். நம்முடைய ரெட்டியார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூட நாமனாத்தபுரம் மாவட்டம் வறட்சியான மாவட்டம் என்று சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலும் அப்படிப்பட்ட வறட்சிப் பகுதிகள் உண்டு. அறந்தாங்கிப் பகுதி, ஆவையார்கோவில் யூனியன் பகுதிகளில் இந்த ஆண்டு நிலத்தில் விளையவில்லை. அதை அறுப்பதற்குக் கூடக் கட்டுப்படியாகாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அதற்குப் பலர் கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஆதரவான வகையில் சில சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் இருக்கிற பகுதி பூதலூர் பகுதி. அங்கேயும் விவசாயம் சரியான முறையில் இல்லாததால் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

5-10
p.m.

[26th March 1971]

[திரு. பி. நாராயணசாமி]

கிறார்கள். ஆகையால், தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு, குறிப்பாக விவசாயத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு எந்த எந்தத் துறையிலே சலுகை காட்ட வேண்டுமோ, அதைக் காட்டி, வேலை கொடுக்கிற வகையிலேயும் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வசதி செய்து காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை அரசிற்கு இருக்கிறது. நம்முடைய அரசு விவசாயிகளுக்குச் சிறந்த முறையில் காரியங்களைச் செய்து வருகின்றது. இன்னும் பாதிக்கப் பட்ட மக்களுக்குச் சற்று சிறந்த வகையில் வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று அமைச்சரவைவைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5-10
p.m.

மற்றும், உரத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்திலேயே ஒரு உர ஆலை—அதாவது சொஸைட்டி உரம் என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்த உர ஆலையை, மன்றாக்குடியில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அது கூட்டுறவுத் துறையில் நடைபெறுகின்ற ஆலை. ஒரு நாளைக்கு 150 டன் உரம் தயாரிக்கின்ற யந்திரம் அங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்குகிற ஒரு காரியத் திற்கு சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைப்புத் தருகிறது, என்பதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடுவதற்காக அல்ல. ஒரு கூட்டுறவு இயக்கம் நன்றாக நடந்துகொண்டிருந்தாலும், மற்றவர்கள் செய்கின்ற தப்பை யெல்லாம் யார் யாரோ செய்கின்ற தவறுதல்களையெல்லாம் அந்தக் கூட்டுறவு சொஸைட்டி பேரில் போட்டு விடுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் தலையிடு தேவை என்று நான் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால், ஒரு கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல லாபத்தில் நடத்தால் கூட, கொள்முதல் என்று சொல்லி நஷ்டக் கணக்கைக் காட்ட வைத்து விடுகிறார்கள். விற்கின்ற குழுவினருக்கு உரிமை கிடையாது. இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள வழியில்லை. எனவே, இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற உர ஆலை தயாரிக்கின்ற உரத்திற்கு எருண்டை உரம் என்று பெயர். இந்த உரம் இந்தியாவிலேயே இரண்டு இடங்களில்தான் தயாரிக்கப்படுகின்றது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள இந்த உர ஆலை கூட்டுறவு முறையில் இயங்குகிறது என்பதைப் பற்றி நான் சொன்னேன். ஒரு நாளைக்கு 150 டன் உரம் தயாரிக்கப்படுகிறது. அந்த 150 டனையும் அன்றாடம் விற்றுவிட வேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் பொதுச் சொத்து என்ற காரணத்தால் நல்ல முறையில் கவனித்துச் செயலாற்ற வேண்டும். தனியார் துறை மாதிரி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும் லாபத்தில் இயங்கக் கூடியவாறு செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு உர ஆலை நஷ்டக் கணக்குக் காண்பித்தாலும், தனியார்பக்கம் அதிகாரிகள் இருக்கின்ற காரணத்தாலும், கூட்டுறவுத் துறையை சும்மா விட்டுவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பாகப் பல திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நில வள வங்கிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. கிணறுகள் வெட்ட நல்ல முறையில் பயன்படுகிற பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் என்னவென்றால், இந்த உர ஆலையைத் தனியார் எடுத்துக்கொள்வதை விட்டுவிட்டு, கூட்டுறவு நிதிவனங்களும், மற்றவர்களும் இதை எடுத்துப் பயன்படுத்துகிற முறையில் சுயேச்சையாக இயங்கும் படியான சட்டங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதுதான் நமது விவசாயிகளுக்கு மிகச் சிறப்பானதாக இருக்கும். இந்த உர ஆலையில் தயாரிக்கப் படும்படியான உரம் மிகச் சிறந்த உரம் என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயத் துறையில் அதிகமாக அக்கறை கொண்டுள்ள நமது சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் மிக கவனம் செலுத்திச் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர்களையெல்லாம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுகிறது என்றும், மத்திய-மாநில உறவு முறை நீடிக்குமா என்றும் சொன்னார்கள். மாநில சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் சண்டை போட்டுக்கொள்ளுமா என்று.

[திரு. பி. நாராயணசாமி]

[26th March 1971]

ஒரு ஆசை. ஆசை தான். எனவேதான் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வரக் கூடாதா என்று ஆசை. அவரவர்கள் ஆசை. பொதுவாக நான் சொல்கிறேன். நாம் நமது உரிமைகளைப் பொறுத்த வரையில், அஞ்ச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நமது கடமைகளைச் செய்வதற்கு, நமது திட்டங்களை அனுப்புவதற்கு நாம் பயப்படத் தேவையில்லை. எனவே, நாம் நல்ல முறையில் திட்டங்களைத் தயாரித்து அனுப்புவோம். நமது தேவைகளைச் சொல்லுவோம். அந்த முறையில் திட்டத்திற்கு ஆதரவு தர வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு உதவித் தலைவர் அவர்களே, துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இடைக்கால மதிப்பீட்டு அறிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு நடைபெறுகின்ற முதல் கூட்டம் இது. அருமையாக இருக்கிறது. புயலுக்குப் பின் அமைதி என்று கூறுவார்கள். புயல் அடித்தால் அமைதி கட்டாயம் வரும். புயலுக்குப் பின்னால் அமைதியில்லையென்றால், மனித சமுதாயமே இருக்கவியலாது. அதுதான் அடிப்படையான பொருள். ஆகவே, கோபமும், தாபமும், ஏறக்குறைய வருவது வழக்கம் தான். மனிதன் என்ன, விலங்கிற்குக் கூடத் தான் சில சமயங்களில் கோபம் வரும். எனவே, மனிதனுக்குக் கோபமும் தாபமும் ஏற்படுவது இயற்கையே. முதலமைச்சரைக் கேட்டால் சொல்வார்கள் “ஊடல் கூடல்” என்று. ஊடல் இருந்தால் பிறகு கூடல். முன்பெல்லாம் முதலமைச்சரைக் கேட்டால், அவர் சொல்வார், அப்போது ஊடல், இப்போது கூடல் என்று. பிறகு தான் தெரிந்துகொண்டேன், இப்போது பிரிந்து இருக்கிறார் என்று. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நாம் சகோதரத்வ முறையில் வாழ்கிறோம். இதை இப்போது நடந்து முடிந்த தேர்தல் நிரூபித்து விட்டது. இது தான் தமிழ்ப் பண்பாடு. இப்போது கோபம் போய் விட்டது. ஊடல் போய்விட்டது. இப்போது கூடல். எல்லாம் நிமிஷக் கணக்கில் தான். மணிக்கணக்கில் தான். சாஸ்வதமாக அல்ல.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஊடல், கூடல் பற்றிப் பேசினார்கள். ஊடல் கூடல் கணவன் மனைவியிடையே ஏற்படுவது. அப்படியானால், ஆளுங்கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்ற வகையில் கணவன் யார்? மனைவி யார்? ஊடல் என்றால் என்ன? இதை விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இதிலென்ன? சில சமயம் ஆளுங்கட்சி கணவனாகவும் இன்னும் சில சமயங்களில் மனைவியாகவும் இருக்கலாம். (சிரிப்பு) இந்த அவையில் நான் இங்கே புதிதாக அமைச்சர்களைப் பார்க்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பித்த நேரத்திலிருந்து அடி பட்டு, வேதனைக்கும், கஷ்டத்திற்கும் நஷ்டத்திற்கும் ஆளாகி அவற்றையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டவர். பெருந்தன்மையான குணங்கள் படைத்தவர். இப்போது வந்துள்ள அமைச்சர்களில் ஒருவர் மாண்புமிகு திரு. ராஜாராம் அவர்கள். அவரை நான் “ஹோம்லி மினிஸ்டர்” என்று சொல்வேன். “ஹோம்லி” என்றால் “ஹோம் போர்ட்போலியோ” வைத்திருப்பவர் என்று அர்த்தம் அல்ல. அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு திரு. அன்பில் கர்மலிங்கம் அவர்கள். அவரை அன்பில்லாதவர்கள் என்று சொல்வார்கள். “அன்பிலார்” என்றால், அவருடைய சொந்த ஊர் “அன்பில்” என்று பொருள். அவரும் இயக்கத்தில் முன்னின்று பாடுபட்டவர். அதே மாதிரி மாண்புமிகு திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள். அமைதியான குணம். எப்போதும் போல இப்போதும் அமைதியான குணம். ஜனநாயகத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒன்றை நான் கண்டதேயில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பனைப் பார்த்துப் போயிருந்த போது, என்னைப் பார்த்தவுடன், எழுந்து நின்று மரியாதையுடன் வரவேற்றார். ஆசிரியரைப் பார்த்தவுடன் மாணவன் எழுந்து நிற்பதைப் போல எழுந்து

[26th March 1971]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

நின்றார் என்று சொன்னால், என் மனம் ரொம்ப வேதனைப்பட்டது. இதை என் சொல்கிறேன் என்றால், அவ்வளவு அமைதியானவர். அடுத்த படியாக, மாண்புமிகு திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள். எடுத்த கருத்தை வைப்பதில் கண்ணாக இருப்பவர். முன்னரே மின்சார வாரியத்தில் இருந்து அனுப்பப்பட்டவர். அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு திரு. அன்பழகனைப் பற்றி நான் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்து கருத்துக்களையெல்லாம் அருமையாக எடுத்துக் கூறியவர். இவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சபையில் வீற்றிருப்பது ரொம்ப மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மின்சாரம் இல்லாத கிராமமே இல்லை. எங்கேயும் வெளிச்சமாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒரு கிராமத்தில் விளக்குப் போட வேண்டுமென்றால், எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டும்? அப்படிப்பட்ட நிலை இப்போது இல்லை.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தத் தேர்தலில் ஜாதி இருந்தது, சமயம் இருந்தது, அதன் பிறகு பணம் இருந்தது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எலெக்ஷன் நேரத்தில் பணம் இருக்கிறவன் செலவு செய்யத்தான் செய்வான். பணம் இல்லாதவன் செலவு செய்யாமலே வந்திருக்கிறானே, அதைப்பற்றி அவர் சொல்லவில்லை. எனக்குத் தெரியும், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில், மூன்று நான்கு பேர் காலனாக செலவு செய்யாமலேயே வந்துவிட்டார்கள். எனக்குக்கூடப் பொருமையாக இருந்தது. நான் என்னுடைய சொத்தில் 40 ஆயிரம் ரூபாய் இமந்திருக்கிறேன். மஞ்சள் பெட்டிக்குப் போடு, பச்சைப் பெட்டிக்குப் போடு என்று சொன்ன காலம் உண்டு. எதை நிற்க வைத்தாலும் ஜெயித்துவிடும் என்றிருந்த காலம், 1947-ல் காங்கிரஸ் காலம். நான் 1947-ல் காஞ்சிபுரம் நகரமன்றத் தேர்தலில் ஜெயித்திருக்க வேண்டியவன். அப்பொழுது எல்லோரும் மஞ்சள் பெட்டிக்குத் தான் ஒட்டு போட்டார்கள். நான் திரு. காமராஜர் அவர்களை ஒரு கூட்டத்தில் கூட அப்பொழுது கேட்டேன். “எல்லோரும் மஞ்சள் பெட்டிக்குப் போட்டுவிட்டால், பச்சைப் பெட்டி என்ன ஆவது?” என்று. அதற்கு ஊரார் பதில் சொல்வார்கள் என்று எனக்கு அவர் பதில் சொன்னார். பணம் எந்த ஒரு இடத்திலும் வளர்ந்திருக்கக் கூடாது. அது சற்றுக்கின்ற சமூல் விளக்கு போன்றது. அது சமூன்று கொண்டே இருக்க வேண்டியது. ஆகவே பணம் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் எலெக்ஷனில் செலவு பண்ண வேண்டும். இதனால் ஒன்றும் கெட்டு விடாது. ஜாதி, சமயம் என்று சொன்னார்கள். ஜாதி, சமயம் விளையாடியது. அதைப் பற்றி மக்கள் கவலைப் படவில்லை. சேலத்தைப் பற்றியும் மக்கள் கவலைப் படவில்லை. அங்கேயே ஜெயித்தாக்கிவிட்டது. ஆகவே, ஜாதி, சமயம், சந்திப்போம், சந்திப்போம் 1972-ல் என்ற கோஷங்கள், ஆசிரியர்கள், அது, இது என்று தேர்தல் நேரத்தில் சொல்வது எப்போது என்பதைப் பார்த்தோம். அது ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. அவை எல்லாம் தூக்கி எறியப்பட்டு விட்டன. அதற்குப் பின்னால் ஒரு தனி சக்தி இருக்கிறது. அது தான் மக்கள் சக்தி. எந்தச் சக்தியையும் அந்தச் சக்தி வெல்கிறது. அதற்காக பணம்தான், ஜாதிதான், சமயம் தான் என்றெல்லாம் சொல்லக் கூடாது. இவையெல்லாம் நாளடைவில் குறைந்து விடும். திடீரென்று ஒரு நாளில் ஒழிந்து விடும் என்று சொல்ல முடியாது. 24 மணி நேரத்தில் ஜாதியை ஒழிப்பேன், சமயத்தை ஒழிப்பேன், நெறியை ஒழிப்பேன் என்று சொல்வதெல்லாம் நடவாத ஒன்று. காலம் மாற, மாற அவையெல்லாம் மறைந்து விடும். மாறுகின்ற எதிர்காலம் நம்முடைய சகாப்தத்தில் இல்லை. இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும் நம்முடைய பேரன், பிள்ளைகள் காலத்தில் அந்த சக்திதை அனுபவிப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது போட்டிருக்கிற இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டம் புது விதமானது. இதற்கு முன்னால் டெல்லி சர்க்கார் பிளானிங் கமிஷன் என்றெல்லாம் போடுவார்கள். இது வரையில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[26th March 1971]

நடைபெற்றிருக்கிறது என்றால், கிடைப்பது. இப்பொழுதுதான் நம் முன்பு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஏற்பாட்டினைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவர் இப்படிக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. ஏற்கனவே ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னால் ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த அடிப்படையில் அமைந்த திட்டம் தான் இது. அதோ இந்த நாட்டுப் பிரதமர் இந்திரா காந்திக்கும் நமக்கும் தகராறு வருமா என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி எதையும் யாரும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள்; எதிர் பார்க்க வேண்டிய நியாயமும் இல்லை. ஏதாவது அப்படி இருக்கிறதா என்றால், சொந்த விவகாரமாக அப்படி வர எதுவுமில்லை. அந்த அம்மா வோடு சொந்த சமசாரமாக எதுவும் வரப்போவதில்லை. அப்படி வந்தால் பிரச்சனைகளும், கொள்கைகள் மீதுதான் வரலாம்.

இப்பொழுது ஏறக்குறைய 35 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஆசிரியர்களுக்கும், என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால் நமது பட்ஜெட்டில் 35 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் துண்டு விழும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் சரிக்கட்ட வேண்டும். அதற்கு இந்த மன்றத்தில் நமக்குத் தெரிந்த யோசனைகளை அவாவர்கள் எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய சொந்தக் கருத்தை, தஞ்சாவூரில் அது இல்லை, மற்றொரு ஊரில் இன்னொன்று இல்லை என்பது போன்ற பிரச்சனைகளைத்தான் எழுப்பினார்கள். 35 கோடி ரூபாய்க்கு நாட்டு மக்களிடமிருந்து வரி போட முடியுமா? துண்டு ஏற்பட்டுள்ள தொகையை எப்படி ஈடு செய்வது? அந்த விஷயம் எனக்கே புரியவில்லை. என்னுடைய கையிலிருந்து 100 ரூபாய் பணம் செலவு செய்த பிறகு, கடன் காரண கேட்டுவிட்டால் திணறிக் கொண்டு தான் இருப்பேன். அதை எப்படி சரிக்கட்டுவது என்ற திகில் வந்துவிடும். கையில் வருவதற்கு வருவாய் இருந்தாலும், பயமில்லை. வருவாய் வரக்கூடிய அளவுக்கு தமிழ் நாட்டில் வருவாய் வந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும், மேலும் வரி போட்டால் சமூகனை அல்லவா தாக்கும். அதைச் செய்யக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய ஆசை. பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு என்று பேசிக் கொள்கிறார்களே தவிர, ஏற்றத்தை எப்படிக் குறைப்பது அல்லது தாழ்வாக இருக்கின்ற பொருளாதாரத்தை எப்படி உயர்த்துவது என்பதற்கான திட்டத்தைச் சொல்வ தில்லை. அதற்குச் சில அடிப்படையான திட்டங்கள் வேண்டும். ஆகவே இதை மனதில் கொண்டு, எப்படி, யாருக்கு வரிபோடுவது, யாருக்கு வரி போடக் கூடாது என்பதை நன்கு யோசித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான்கு மாதங்களுக்குப் பின்னால் ஓராண்டு காலத்திற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் போடப்படும். அப்பொழுது சில அடிப்படையான கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கும். இது இடைக்காலத்திற்குச் செலவு பண்ண வேண்டியதற்கான பட்ஜெட். பின்னால் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை அரசு இப்பொழுதே கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆட்சியாளர்களைக் கேட்டுக் கொண்டும், எனக்குப் பேச வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறியும் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU M. RAJAH IYER : Mr. Deputy Chairman, Sir, I rise to congratulate the Government on a number of announcements that they have made in the Budget, and on their astounding success in the recent elections. Politicians have congratulated them. As an hon. Member of the House, as one devoted to constructive work, who has nothing to do with party politics in life, I think I must also add my tribute to the Government for the wonderful Budget they have produced.

I am glad to find that the Government have granted increased emoluments to their employees based on the recommendations of the Second Pay Commission, and indeed it is almost an achievement to have announced all these concessions and to have got away with a deficit of

[26th March 1971]

[Thiru M. Rajah Iyer]

only Rs. 12 crores. It is not a deficit of Rs. 35 crores, as some hon. Members made it appear here. I find in the Budget speech that in the overall picture for 1971-72, on all accounts, the gap is going to be a mere Rs. 12 crores. Viewing the good done to society, and also how the tempo of developmental activity has been kept up in the State, so proudly claimed by the Government, which even none of their worst opponents could deny, I must really congratulate the Government on the wonderful Budget that they have produced. I am very happy to find that so much good has been done to the common man and that the emoluments of N.G.G.Os. have been raised. I am particularly happy that we, teachers, have not been forgotten. Not that we would ever be forgotten, but it is good in keeping with the record of achievement of this Government that the teachers got their due—increased emoluments and other benefits, too, for which I do thank the Government wholeheartedly. But even so, there are a few anomalies and they have to be set right. I must begin congratulating the Second Pay Commission on the wonderful Report they have produced. It is not easy to satisfy every section of Government servants. That only a few servants point out a few discrepancies and anomalies here and there does indeed redound to the credit of the Second Pay Commission. They have done a wonderful work. The basic principles which were enunciated by us in our Memorandum to the Pay Commission have all been recognised and they have all been implemented. I am really happy about it, Sir. In this connection, I may point out one instance. We, teachers, have been repeatedly saying that if a mere Matriculate is started at Rs. 150, a trained teacher should get a couple of increments more just to recognise the training qualifications which they have acquired. That principle has been conceded here. A trained teacher does get a start over an Assistant or Junior Assistant, as the case may be. But I am only sorry that this principle, commendable principle, which has been accepted by the Pay Commission has been given the go-by in the prescription of, or in the suggestion about, salaries to B.T. Assistants—Graduate Teachers—in High Schools. I am also grateful to the Hon. the Chief Minister for having given them an assurance that their legitimate grievances will be looked into. A mere Graduate, a Tutor or a Demonstrator, in the College gets Rs. 50 more than a trained Graduate in the High School, which is an inexplicable discrepancy. Such a discrepancy should end. The Graduate Teacher bears the brunt of the work in a High School. If the standard of secondary education has to improve, if the quality of secondary education has to improve, it has to be done only with the wholehearted co-operation of the B.T. Assistants, who bear the brunt of the High School work. I am not belittling the work done by other teachers in any school. As one who has grown grey in the service of a high school, I must say that the quality of the high school depends upon the Graduate Assistants in the school and nothing should be done to deepen their disappointment. I am grateful to the Hon. the Chief Minister for having given them an assurance that their salaries would be reasonably raised.

Then, I am interested in superannuated teachers. It is a pity that the 2nd October 1970 has been thought of as the date on which the revised pay scales and retirement benefits are to be implemented. Sir, 2nd October 1970, is a great day in the history of our country no doubt, but it is an arbitrary day in the academic year. I can understand if it is 1st June or 1st April, but I cannot understand why it should be 2nd October. There are certain teachers who might have technically attained the age of superannuation on the 2nd October 1970. Even though they are superannuated teachers, they are still retained in the

[Thiru M. Rajah Iyer]

[26th March 1971]

schools, not because of any clemency shown to them, but in the interests of the institution and the teaching work. Even if teachers attain the age of superannuation at the beginning of the year or commencement of the year, they are continued in service throughout the year in the interest of sound education. It is an accepted policy of education that a teacher ought not to be sent out in the middle of the year. In the case of a clerk or engineer, there may be another person to take up the post and carry on the job, but a teacher's work is much more arduous and intricate than that of a clerk or engineer. The teacher has to understand the problems of children and he has to deal with children and it is in recognition of that principle that the Government of India suggested and our Government have accepted, that any teacher who attains the age of superannuation in the middle of the year should continue in service automatically till the end of the year. Simply because he attained superannuation in the middle of the year, should he be denied the revised salary and retirement benefits simply because he is on re-employment terms? I must point out that it would be quite in keeping with past precedents if we extend all the benefits of the Pay Commission recommendations to all the superannuated teachers who continue in service. This will be in keeping with past precedents, for example, raising the age of retirement. When we extended the benefits to teachers, there was always a clause in the G.O. saying that the privileges and benefits would apply to all superannuated teachers who were in continuous service without a break. I am quite sure that this very sympathetic Government who are noted for their alacrity in accepting fair proposals, whatever may be the financial implications, will concede this request. In the case of these superannuated teachers, the financial implications may not be much. There may be only a few superannuated teachers, who might have attained superannuation prior to 2nd October 1970 and might still continue in service. I do hope that they would also get the benefits of the Second Pay Commission Report.

Then, I would like to refer to teacher-pensioners. I am sure the Hon. the Chief Minister is being flooded with resolutions passed by the teacher-pensioners. I cannot understand why the teacher-pensioners alone should be treated as a category apart from other pensioners. This has always been mystifying. The concessions and privileges that are extended to pensioners must be extended to all the pensioners, including teacher-pensioners. Teacher pensioners—Municipal and aided school pensioners—do not get many of the privileges and benefits extended to the Government teacher-pensioners. I have been trying to understand the other man's point of view. I can imagine what the Government perhaps have in the back of their mind. These teachers receive P.F. contribution from the Government which is denied to the Government pensioners. That may be the reason why the temporary increase previously given to the pensioners was not extended to teacher-pensioners. I feel this is not fair, Sir. The P.F. contribution to the teacher is taken into account in deciding the quantum of pension due to the teachers. A Government pensioner gets 3/8th pension but a teacher of an aided school gets only 1/4th pension or much less than a quarter, never more than a quarter. All these factors may be relevant in deciding the quantum of pension due to a teacher-pensioner. But when we make a Government pensioner eligible for a bonus—one month's bonus, festival advance and free medical treatment in Government hospitals, I do not see any reason why all these things should be denied to the teacher-pensioners. Perhaps we confuse teacher-pensioners, I am afraid, with old age pensioners. Old age pensioners, are, of course, called pensioners out of some consideration, I believe. It is certainly not pension by any means. Pension

26th March 1971]

[Thiru M. Rajah Iyer]

is an amount which is earned by dint of hard work which a teacher has done, not a compassionate dole that is given to the decrepit old orphan, a person without any means of sustenance. Perhaps I must have protested even when the old age pension was introduced. We must not have called it old age pension. We must have called it old age dole or something like that. Here is a pension which is given in recognition of good work done by the teachers. Why should these teacher-pensioners in the evening of their life, with one foot in the grave, have these grievances against this Government? They should bless this Government from the bottom of their heart, Sir. I should like this Government to say in one word that whatever privilege is extended to the Government pensioners is also extended to the teacher-pensioners and, of course the quantum may be different. The privilege should not be denied. I hope the Government would bear this in mind. I am very happy that the education grant is going up by leaps and bounds. It is going to be an eye-sore to other departments, I am afraid. Rs. 79 crores, i.e., more than a quarter of the total expenditure of this Government goes to education and we are proud of it. In all teacher gatherings all over the country, we, Tamil Nadu teachers, are able to hold up our heads and say this has been done in our State. All of it is news to teachers coming from other States. They look at us in amazement.

If the Central Government is not just towards us, it is because we are sufficiently advanced. It looks as though we have to pay a very heavy price for our advancement. 5-40 p.m

For example, we are proud of the fact that 1/3rd of the pumpsets energised in the whole of our country are in Tamil Nadu. People who are non-Tamilians feel that only 1/3rd of the pumpsets are there in the rest of this vast country, while 1/3rd of the pumpsets energised are with us. Thus we have legitimate pride of achievement in every sphere of activity. In the field of education we are spending Rs. 80 crores and the note goes on to say that this huge leap in the educational budget is due to the 'apprentice teacher scheme' that has been introduced. There again, Sir, I am extremely sorry for the term 'apprentice teacher'. He, certainly, is not an apprentice teacher by any means. I do not know who invented this name. That appellation has stuck. I am sorry the Hon. the Chief Minister in his speech to-day referred to them as "தொழில் பயிலும் ஆசிரியர்கள்". They are certainly not learning any trade. They are all full-fledged teachers. An apprentice teacher serving in any school to-day is as much a teacher as I am. He knows the pedagogic art. He is fully trained. He was apprenticed in the course of his training and not after he has finished his training. In the course of one or two years while under training he goes to various schools, meets teachers and learns the art. Then why should we call them apprentice teachers? We don't pay them well. On top of that we call them apprentice teachers. It looks as though we are adding insult to injury. I wish we call them teachers and pay them as regular teachers, as an emergency teacher, a teacher who has been recruited under unemployment relief scheme, though it looks very far fetched. You call them tutors if you want to differentiate them from others. Even though he is a full-fledged teacher, we are not able to pay him according to the rates for which he is certainly eligible by his training, by his qualification and by the quality of work that he does in the school. I do not see any difference at all between a full-fledged B.T. Assistant and an apprentice teacher in the work that is done. He corrects the composition exercises in schools. He handles classes and in the quality and quantum of work he does, there is absolutely no difference at all. But, unfortunately, in the pay packet that he receives

[Thiru M. Rajah Iyer]

[26th March 1971]

there is a considerable difference between what a regular teacher gets and what the teacher recruited under this unemployment relief scheme gets. I think we will have to end this anomaly. The apprentice teachers, if I may continue to call them so, the teachers who have been appointed under that appellation, must be paid in full. I want the Government to accede to this request because work is extracted out of them in full. How can a disgruntled teacher who sees with his own eyes another doing this much of work and drawing much more than himself, throw his heart and soul into the work?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : I have no objection to raising the salary. But there is no question of insulting the teachers by calling them apprentice-teachers. There are so many diploma-holders who have been treated as apprentice-teachers in other courses also.

THIRU M. RAJAH IYER : Perhaps, Sir, I did not make myself clear. I did not mean to say that there was any deliberate insult. I was only anxious to drive home the fact that they should not be called apprentice-teachers. I am not aware of the apprentices in industries. I do not know whether they are fully trained and qualified before they are appointed.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Every employer must engage some apprentices according to the Central Act.

THIRU M. RAJAH IYER : But this apprenticeship is to be completed before he receives the degree. He cannot receive his degree or Certificate unless he completes his apprenticeship in the course of his training and the qualification does not contemplate any apprenticeship at all after one gets his degree. That is what I am anxious to point out. I do not want to make much of that. I do not mean to say that there was any deliberate insult in calling them apprentice teachers. I only point out that it is not quite a happy expression to call them apprentice-teachers when they are full-fledged teachers and when they are doing the work of a regular teacher as such. I am very happy that the Hon. Minister has pointed out that they would be paid like any other teacher. I realise the Hon. Minister has wriggled out from what I thought was an implied assurance, though it might not go to the Assurance Committee. I would call that a moral assurance that would be considered in due course.

***THE HON. THIRU S. PA. ADITANAR :** I would like to point out to the hon. Member that this apprentice-teachers scheme was thought of as a measure to relieve unemployment. Would the hon. Member rather have it cancelled? A word of praise is due to the Government for the generous way in which they have come forward to give relief to the unemployed teachers.

THIRU M. RAJAH IYER : Mr. Chairman Sir, it looks like the story of the camel which got its head into the tent and tried to occupy the entire tent. That is the picture that I am anxious to dispel. It is not as though I am not aware of the great contribution which the Government have made to relieve unemployment among the teachers. Not only there are 6,500 such teachers, but there are 2,500 engineers also employed like that. I am certainly grateful to the Government for having given this great relief. I am only anxious that the Government must go a step further. The work done by them is as much as the work done by any other teacher. When they go to school, not only do they satisfy the unemployment relief scheme, but also a felt need in the school. The schools have to make out a case for the appointment of additional teachers. Unfortunately, due to increase in the teacher-pupil ratio we could not have as many

26th March 1971]

[Thiru M. Rajah Iyer]

teachers in schools as is contemplated in the Madras Educational Rules. We are grateful to the Government for having appointed these teachers. At the same time, I am anxious that the Government should explore the possibilities of paying them in full. I am told that the commitment also may not be much.

One word more, Sir, and I have done. I am happy that house rent allowance and other privileges are now extended to the non-teaching staff of schools also. I find here mention about the house rent allowance having been given to the N.G.G.Os. and others. I am aware of a particular anomaly in the City of Madras, in respect of N.G.G.Os. staying in Government quarters. They have been paying 10 per cent of their salary as house rent towards the Government quarters they are occupying in the City of Madras, in Saidapet and Government Estate. Now after the Second Pay Commission's Report, the notional income has gone up and 10 per cent of their salary would be too big a slice for the Government servants to pay. I am told also in reply to a question which I tabled that this is engaging the attention of the Government. Possibly the percentage that he may be called upon to pay may be reduced from 10 to 7½ per cent or much less. Even then that would not meet the ends of justice. What I am anxious to bring to the notice of the Government is that these Government servants who are occupying Government quarters in Todhunter Nagar, Saidapet, and Government Estate are denied the house rent allowance which is given to all the other Government servants. Simply because they are occupying the Government quarters I cannot see any justification for such a stoppage of house rent allowance, Sir. A Government servant in the City of Madras may own a big house. He still gets the house rent allowance. A Government servant in the City of Madras may own a house and he may rent it out. He may get income from the house rent and still he gets the house rent allowance which is open to all the other Government servants. Why should these Government servants simply because they occupy Government quarters be denied the house rent allowance which is being given to all the other Government servants? The Government may fix a nominal rent for the Government quarters and get the rent from them; but, let them give them the house rent allowance which is due to them as any other Government servants. Whether he occupies Government quarters or not, he should be given the house rent allowance. This is a discrepancy that has to be rectified. I hope, Sir, the Government would attend to this also.

Thank you, Sir.

[Mr. Chairman in the Chair.]

***திரு. ஆர். சாம்பசிவம் :** தலைவர் அவர்களே, கடந்த நான்கு ஆண்டு களாக அமைச்சராக இருந்து, இரண்டு ஆண்டுகளாக முதலமைச்சராக இருந்து முதல் முதலாக நிதி அமைச்சர் பொறுப்பினையும் வகித்து சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த அரசின் இடைக்கால பட்ஜெட்டிலே 5 50 மற்றக் கட்சியினர் எப்படித் துருவித் துருவிப் பார்த்தாலும் குறை p.m. சொல்ல முடியாத ஒரு சிறந்த பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. உண்மை யிலேயே இதுபற்றி வெற்றிக் கனிப்பு எதுமில்லாமல், எவ்வளவு பொறுப்போடும், கவலையோடும், இந்த பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக் கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் நன்கு கவனித்து இந்த பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட் டிருக்கிறது. மத்திய அரசுக்கும் நமக்கும் ஏதாவது தகராறு வாதா என்று முதலிலே சொன்னார்கள். ஆனால் வராது என்று முதல்வரே சொல்லிவிட்டார்கள். நாங்கள் அப்போதே சொன்னோம். உரிமைக்குத் குரல் கொடுப்போம் உறவுக்குக் கை கொடுப்போம் என்று. அந்தத்

[திரு. ஆர். சாம்பசிவம்]

[26th March 1971]

தத்துவத்தின் அடிப்படையில், அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இந்த அரசைக் கைப்பற்றியிருக்கிறோம். அதே காரணம் சொல்லித்தான் மத்தியிலும் அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றியிருக்கிறது. ஆகவே எந்த அபிப்பிராய பேதமும் நமக்குள் இருக்காது. இந்தி திணிப்பு இல்லை, பாரபட்ச மற்ற நிதி ஒதுக்கீடு ஆகிய இந்த இரண்டுக்கும் மத்திய அரசிடம் இருந்து நியாயம் கிடைக்கும் என்று நம்புவோமாக.

அடுத்தபடியாக, நகர்ப்புறங்களில் பெருவாரியான மக்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள். மின்சாரம், படிப்பு வசதி, வைத்திய வசதி, பாசன வசதி இவைகளை கிராமங்களில் பெற முடியாமல் நடுத்தர மக்கள் வேண்டுமென்றே நகர்ப்புறங்களுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வசதிகளை கிராமத்திலேயே பெற ஏற்பாடு செய்து விட்டால், நகர்ப்புறங்களிலே அவ்வளவு மக்கள் குடியேற மாட்டார்கள். நாடு முழுவதும் திட்டங்களைப் பரிசீலித்து நல்ல முறையில் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எல்லா விவசாயிகளுக்கும் மின்சாரம் அன்றாட வாழ்க்கைக்குக் கிடைக்க வேண்டும். மேலும் திட்டக் கமிஷன் என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்கப் போவது நம் மாநிலத்திலே குறிப்பிடத் தக்கது. அது மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலேயே இதுதான் முதல் தடவை என்று கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்குத் திட்டமிட்டு செயல்படுத்துவதற்காக இந்தக் நல்ல அறிஞர்களைக் கொண்ட ஒரு திட்டக் கமிஷனை ஏற்படுத்துவதை நாம் எல்லோரும் பாராட்டித்தான் ஆக வேண்டும். அதையாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. சாதி வெற்றி பெறும் என்று சொன்னால், நாங்கள் இந்த அவையில் இருந்திருக்க முடியாது. இந்த அரசை மீண்டும் கைப்பற்றியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. எங்கள் மாவட்டத்தில் இந்த ஆட்சிக்குத் தகுதியான முறையில் 21 இடங்களையும் கைப்பற்றியிருக்கிறது. மிகுந்த சாதி வெறி பிடித்த இடத்தில்கூட முஸ்லிம் லீக் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. நமது கழக அரசின் சாதனைகளைப் பார்த்து கட்சியின் மேல் நம்பிக்கை வைத்து மக்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அதில் சாதி, பணம் என்று சொன்னால், அது தவறு என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எந்தவகையிலே பார்த்தாலும் இந்த அறிக்கையில் குறையில்லை. எல்லா வர்க்கத்தினரையும் பாதுகாத்து நல்ல முறையில் மக்களை உயர்த்திட நானும் இதை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

5-55
p.m.

Mr. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 29th March 1971.

The House then adjourned.

[26th March 1971]

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

*86. First Annual Report and Statement of Accounts of the Tamil Nadu Textile Corporation Limited as on 31st December 1969. [Laid on the Table of the House under section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

*87. Notification issued with G.O. Ms. No. 2426, Rural Development and Local Administration, dated 24th November 1970 regarding the change of name of Melur North Block and Panchayat union as Kottampatti Panchayat Union. [Laid on the Table of the House under section 177 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

*88. Notification issued with G.O. Rt. No. 139, Revenue, dated 25th January 1971 exempting from liability to entertainments tax the cinematograph film show which was organised by the Lions Club of South Madras on 6th February 1971 at Shanthi Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

*89. Notification issued with G.O. R. No. 262, Revenue, dated 11th February 1971 exempting from liability to entertainments tax, the cinematograph film show which was organised by the Lions Club of South Madras at Ashok Theatre, Madras on 11th February 1971. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

*90. Notification issued with G.O. Ms. No. 256, Revenue, dated 10th February 1971 exempting from liability to entertainments tax, the cinematograph film show "Thiruvilaiyadal" which was organised by the students of the Vivekananda College hostel in aid of the Silver Jubilee Celebrations Fund to be held at 10 a.m. on 21st February 1971 at Sun Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act 1939 (Tamil Nadu Act, X of 1939).]

*91. Notification issued with G.O. Ms. No. 3427, Revenue, dated 3rd November 1970 directing the setting up of a checkpoint at Kilometre 2.8 at Pallipalayam Bridge in the Erode-Salem Road, Erode, Coimbatore District. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

*20. Notification issued with G. O. Ms. No. 1388, Labour, dated 18th September 1970 making amendment to the Madras Factories (Welfare Officers) Rules, 1953 issued under the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948).

@21. Budget Speech made by the Hon. the Chief Minister in the Council on 26th March 1971.

* Laid on The table of the House on 25th March 1971.

@ Circulated to all M.L.Cs. in the Chamber on 25th March 1971.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 29th March 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

TEXT BOOKS.

* Q. 3.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Revenue be pleased to state :

(a) whether the Government of Tamil Nadu have received any proposal from the Government of India to produce Text Books through the National Council of Educational Research and Training ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

பாடப் புத்தகங்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி மன்றம் மூலமாக, பாடப் புத்தகங்களைத் தயாரிப்பதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து தமிழ்நாடு அரசு செயற்குறிப்பு எதேனும் வரப்பெற்றதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன்பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை. எனினும் கல்வி ஆராய்ச்சிப் பயிற்சிக்கான நாடு முழுவதற்குமான மன்றம் வெளியிடும் புத்தகங்களில் சிலவற்றை அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ள பாடத் திட்டத்தைத் தழுவித் திருத்தி அமைத்து பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படி அவ்வப்பொழுது மாநில அரசுகளை இந்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

(இ) அம்மன்றம் வெளியிட்ட “உயிர்நூல்” பாடப்புத்தகம் சில மாறுதல்களுடன் தமிழாக்கப்பட்டு இம்மாநிலத்தில் 10, 11-வது வகுப்புகளில் “உயிர் நூலை” விருப்பப்பாடமாக எடுத்துப் பயிலும் மாணவர்களால் பாட நூலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இம்மாநிலப் பள்ளிகளில் அறிவியல் நூல் பாடத் திட்டங்களை மேலும் உயரிய தரமுள்ளதாகச் செய்யும் திட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்டுள்ள அறிவியல் நூல் பாடநூல்களில் அம்மன்றம் ஆயத்தம் செய்த பாடநூல் பொருள்கள் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

THIRU M. RAJAH IYER : May I know, Sir, besides these Biology Text books to which the Hon. Minister referred, whether any other set of Books—Science, History and Geography has come out? As the National Council of Educational Research and Training took steps to produce the books, I want to know whether we can also make use of the books and save considerably the cost of printing on nationalised text books.

[29th March 1971]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, உயிர்நூல் பாடப் புத்தகம் சிறு மாறுதலுடன் நம்மால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. வேறு எந்த நூலையும் நாம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவற்றிலுள்ள கருத்துக்களை நம்முடைய பாடங்களில் இணைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 3-5-1970-ல் இந்திய அரசு வெளியிட்டுள்ள அறிக்கைக்கு இணங்க ஒரு கூட்டத்தில் கூட மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

'We have taken a new policy decision regarding the production of books by NCERT from now on. The NCERT will, by and large produce text-book materials rather than text-books. It is hoped that the States will make use of the materials according to their requirements' என்ற கொள்கையை இந்திய அரசு கடைப்பிடித்திருக்கிறது. அந்தந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான அளவுக்கு மத்தியிலிருந்து வகைப்படுத்தப்பட்டு வருகிற பொருள்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற அளவில் நல்ல பல நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாநிலத்தின் சூழ்நிலைக்கேற்ப அவை பாடங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. "பையாலஜி" மட்டும் புத்தக அளவில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU M. RAJAH IYER : I am happy the Hon. Minister has conceded that these materials could also be used in printing our nationalised text-books. May I know, Sir, whether there is any intention to revise the syllabus of all the subjects in all the schools and, if so, whether the Government will bear in mind that our syllabus should conform to the syllabus suggested by the NCERT so that in bulk the materials produced by the NCERT could be used by us in printing and publishing those text-books?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அண்மையில் பாடப்புத்தகங்களை மாற்றி தேவையான அளவிற்கு வைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. பள்ளி கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். உயிர் நூல் பற்றியும் மற்றவை பற்றியும் உயர்தரமானவைகளைத் தொகுத்து அவர்கள் அனுப்புகிற பொருள்களைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அப்படியே சில திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பற்றிய விரிவான விவரங்கள் இப்போது என் வசமில்லை. ஆனால் அதற்கான முயற்சிகளைப் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அகம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

THIRU V. ISVARMURTI : There is already a series of text-books—model text-books—produced by the NCERT. Instead of waiting for revision of the syllabus by the Director of Education, we can, as the hon. Member Thiru Rajah Iyer suggested, bodily incorporate these text-books without wasting time in producing new text books to see whether we can adopt these text-books almost in toto without going in for a new series of text-books?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே அந்தப் புத்தகங்களை அப்படியே எடுத்துக்கொள்கிற நிலை ஏற்படவில்லை. அதில் குறிப்பிட்டுள்ள பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அதற்கு முன்னோடியாகத்தான் அறிவியல் பாட நூல்களைத் திருத்தி அமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் பல பொருள்களை அவற்றிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள வழியிருக்கிறது. ஆனால் அப்புத்தகங்களை அப்படியே நம் மாநிலத்திற்குப் பொருத்துகின்ற அளவில் எடுத்துக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. இனிமேல் அரசு சார்பாகப் புத்தகங்களை வெளியிடும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுவதால், புதிதாகப் புத்தகம் அச்சடித்து வெளியிடும்போது, நமக்குத் தேவையான பொருள்களை எடுத்துக் கொள்வதில் கஷ்டமிருக்காது. ஆகையால் புத்தகங்களிலுள்ள கருத்துக்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

[29th March 1971]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்தபிறகு பல மாதங்கள் வரையில் பாடப் புத்தகங்கள் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருந்தது. இந்த ஆண்டு அந்தக் குறைவில்லாமல் செய்ய அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட நெருக்கடியை நீளவில் கொண்டு அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஜூன் மாதத்திற்கு முன்பே புத்தகங்கள் வெளிவர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியே வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வருஷமாவது போன வருஷம் போல் பள்ளி மாணவர்களுக்குப் புத்தகம் கிடைக்காமல் திண்டாடும் நிலை மாறி அரசு தன் கவசம் இப்போதே புத்தகங்களை அச்சடித்து வைத்திருக்கிறதா? முன்னாலேயே அவற்றை வெளியிட அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : நான் இந்தக் கேள்விக்கு முன்பே பதிலளித்துவிட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எங்கோ தன் கவனத்தை வைத்திருந்ததால் அவர் அதை கவனிக்காமல் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த ஆண்டு புதிய வருப்புகளுக்கு அந்தப் புத்தகங்கள் கொண்டு வருவதற்கு திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : புதிய புத்தகங்கள் அதிகமாக இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. எல்க்டிரன் என்ற முறையில் ஒன்றிரண்டு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு இருந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது அதிகப் புத்தகங்களை வெளியிடும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு அதனால் நெருக்கடி ஏற்படாமல் இருக்கிற அளவுக்குப் பார்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. என்னென்ன புத்தகங்களை வெளியிட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான முழு விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை. அவைகளை அச்சிட, பதினைந்து இருபது கம்பெனிகளிடம் கொடுக்கப்பட்டு எப்ரல் மாதத்திற்குள்ளாக வந்துவிட வேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்பார்ப்பதைப் போல வந்துவிடும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு பத்தாம் வருப்புக்கான தமிழ், ஆங்கிலம், கணிதம் ஆகிய புத்தகங்கள் "டெக்ஸ்ட் புக் கார்ப்பரேஷன்" அனுமதியுடன் வெளியிடப்பட்டன. இந்தப் புத்தகங்கள் திருத்தி அமைக்கப்படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டுதான் அவை அரசினால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருப்பதால், இந்த ஆண்டு அதில் திருத்தம் செய்வதனால் சென்ற ஆண்டு வெளிவந்த புத்தகங்கள் பாதிக்கப்படலாம். ஆகையால் சென்ற ஆண்டு வெளியிட்டிருக்கிற தமிழ், ஆங்கிலம், கணிதம் ஆகிய பத்தாம் வருப்புப் புத்தகங்களை இந்த ஆண்டு திருத்தாமல், கொஞ்சம் காலம் தாமத்தி சில ஆண்டுகள் கழித்துச் செய்தால் நல்லது என்பதை அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிற கருத்துக்கள் நீளவில் வைத்துக்கொள்ளக் கூடியவையாகும். திருத்தியமைக்கும் பாடத் திட்டங்கள் எந்த வகையில் உள்ளன என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. மற்றப் பாடத் திட்டங்களைப் பொறுத்துத்தான் இருக்குமென்று கருதுகிறேன். ஆங்கிலம், தமிழ், கணிதம் ஆகியவை மாற்றத்திற்குள்ளாகும் என்று நினைக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டு தான் புதிதாக வெளியிடப்பட்டன என்றால், ஒன்றிரண்டு ஆண்டு கழித்துத்தான் அவை திருத்தத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று நினைக்கிறேன். அது பற்றித் தனிக்கேள்வி போட்டால், விவரம் அறிந்து சொல்ல முடியும்.

[29th March 1971]

Broadway Mofussil bus stand

* Q. 4.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Food and Local Administration be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Broadway Mofussil bus stand at Madras is not roadworthy for the past 6 months; and

(b) if so, the action taken thereon?

பிராட்வே வெனியூர் பேருந்து நிலையம், சென்னை.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு உணவு-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கடந்த 6 மாத காலங்களாக சென்னையில் உள்ள பிராட்வே வெனியூர் பேருந்து நிலையம் புழக்கத்திற்குக் கந்த நிலையில் இல்லையென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் பேரில் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. THIRU P. U. SHUNMUGHAM: (a) and (b) Due to heavy rain and traffic, the roads in the bus stand have been damaged and they are attended to by doing patchwork. Patchwork repairs have been carried out.

A scheme has also been drawn up by the Corporation for carrying out large scale improvements to the Bus stand and it is under consideration of the Corporation Council.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் இருக்கிற பிராட்வே பஸ் ஸ்டாண்டு அசுத்தத்தின் பிறப்பிடமாக இருக்கிறது. நமது அரசு கூடவும் ஆற்றைச் சீர்திருத்தி அழகு படுத்துவதைப் போல, அந்த பஸ் நிலையத்தையும் புதுப்பித்தால் வெனியூர் பிரயாணிகளுக்கும் சென்னை நகர் வாசிகளுக்கும் சௌகரியமாக இருக்குமென்று கருதி அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. ஷண்முகம் : மாநகராட்சி அதற்கெனத் தனியாக திட்டம் ஏற்குறைய ரூ. 14 லட்சத்தில் தயாரித்திருக்கிறது. இன்னும் அதற்குப் பரிசீலனை முடிந்தவுடன் அமுலுக்கு வரும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, நம் மாநில அரசு நடத்தும் பஸ் போக்குவரத்தில் நேற்று நான் பார்த்த ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நடமாடும் மதிப்பிற்குரிய அன்று சேலுக்கு அருகே ஒரு பஸ் நின்றுபோய் அதைத் திரும்பக் கொண்டு போகாத நிலையில் அங்கேயே நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. பாரக் கிறார்கள் இந்த மாதிரி வைத்திருக்கிறார்களே என்று சொல்லும் நிலையில் இருந்தது அந்தக் காட்சி. அந்த மாதிரி இல்லாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. ஷண்முகம் : நகராட்சி பஸ் ஸ்டாண்டைப் பற்றியது சென்னை. இவர்கள் பஸ்ஸைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு இந்தக் கேள்வியைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

29th March 1971]

Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II. ANNOUNCEMENT re AMENDMENT TO THE MOTION OF THANKS FOR THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that notice of amendments to the Motion of Thanks for the Governor's Address should reach the Secretary before 5 p.m. on Wednesday, the 31st March 1971. The House will now resume the discussion on the Budget for 1971-72.

III. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1971-72.

THIRU G. MASANTHA PAI: Mr. Chairman, Sir, it is very heartening to see that this Budget starts with the result of the historic election. Sir, the Hon. the Chief Minister refers to two categories for whom he states that the administration is run. One category is those who voted for the ruling party and the other is those who did not. I entirely echo the sentiments expressed in the Budget Speech of the Hon. the Chief Minister in which he said that a good administration is one which gives a sense of belonging to all people, irrespective of how they voted. I would like to bring to the notice of the Hon. the Chief Minister a third category of people, namely, those who have not been on the rolls. I would want the Government to take upon themselves the duty to include all those people in the rolls. I would like to submit that it was heart-rending to see a voter standing in a long queue, a large number of persons coming to booths and going back, whose names are on the electoral rolls outside, but whose names are not on the rolls within the polling booth. We saw this state of affairs prevailing. Many old people, aged 80 or 75 who came to the booths did not find their names in the electoral rolls. I am referring to this only to stress that this sort of thing should not happen in future. It creates a sort of bad feeling among the people who go to the booths. I am not blaming the Government. Government are not responsible for it. The electoral rolls were prepared in one month in a hurried way. I personally feel that the preparation of the rolls should go side by side with the Census Operation and that there should be an independent authority in charge of that, a Body or Corporation in charge of the preparation of the rolls and conduct of the elections. The persons who are drafted generally from this Department or that Department of the Government and who are entrusted with the preparation of the electoral rolls are not able to do the work and the rolls are not complete. Therefore, I request the Hon. the Chief Minister especially to note in this background that the preparation of the rolls should be made complete and should not be left only to temporary officers of Government or electoral registration officers who have been just drafted into the City for the preparation of the electoral rolls. The Hon. the Chief Minister has rightly said that the administration exists for those who have voted for the party in power and also for those who have voted against them. I would like to say that the cases of those who have been omitted from the electoral rolls should also be taken into account, that this sort of thing should not be repeated in future. There is another category of persons who are not eligible to vote. The Government should consider also their cases, that is, cases of persons who have not reached the age of 18. Their names have been

[Thiru G. Vasantha Pai] [29th March 1971]

found in the electoral rolls. The census of the younger generation and the welfare of the younger generation should also be taken by the Government.

I go to the second point raised in the Budget Speech of the Hon. the Chief Minister which is that the Central Government have not been taking a beginning attitude in the allocation of funds for the employees whose emoluments have recently been increased. I feel that the point that the Central Government are not bestowing enough attention on this matter is wrong. I have suggested in my last Budget Speech a method that the Government can adopt without infringing the authority of the Central Government. There is a category of Government Officers. I think this category of Government Officers make P.F. contribution to-day. A Government servant makes Provident Fund contribution in monthly instalments. What the value of rupee to-day is not the same after two or four years due to inflation. The Hon. the Chief Minister in paragraph 5 of his Budget speech has reiterated the plea made in the Governor's Address for evolving a suitable national wage profit-policy that the continuing threat posed by inflation economic stability can be halted. For this, Sir, I have put forward a constructive suggestion already, but it has not been acted upon. The amount which the Government are getting as Provident Fund contribution from the employees should be utilised for the employees' benefit, with that amount the Government can construct houses for officers and they can own the house after 20 years of service and the monthly contribution should be taken as payment towards interest. I request the Government to consider this proposition.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may speak through the mike.

THIRU G. VASANTHA PAI: The trouble is this. I cannot reach the microphone. So I always talk above the mike. Can I speak from here, Sir? (From another Member's seat). I am sorry if I am not heard. I think my voice can be heard even without the microphone.

MR. CHAIRMAN: It is not for my benefit but it is for the benefit of the Press Reporters.

THIRU G. VASANTHA PAI: May I start, Sir? (From another Member's seat) The Provident Fund contribution of the employees.

THIRU V. THANGAPANDIAN: On a point of order, Sir. There is a specific provision in the rules that a Member should speak from his own place.

THIRU K. RAJARAM: The Chairman can allow a Member to speak from another place.

THIRU G. VASANTHA PAI: Unfortunately, the mike in my seat is not functioning. Further it is opposite to my seat and not on my side. May I speak, Sir?

MR. CHAIRMAN: Only during voting the member should stand in his place.

THIRU G. VASANTHA PAI: I shall abide by the ruling of the Chair and I hope the hon. Member will also abide by it and not interrupt me on these small matters, so that I may go on uninterrupted.

29th March 1971] [Thiru G. Vasantha Pai]

Mr. Chairman, Sir, I was only referring to the fact that the Provident Fund contributions of the employees could be put to a more tangible purpose by investing them in house properties in the employees' name so that after a period of 20 or 30 years, they could have a roof over their heads and they will also feel grateful to the Government who have made it possible to have a roof over their heads. For example, if the monthly contribution is adjusted towards the rent payable by the employees' Government's contribution for that purpose will also be limited and the Government can also save loans which they are getting from the State Housing Board or the Life Insurance Corporation or any other organisation, which lends financial support to the Government. For any of these schemes, the Government could concentrate on the Provident Fund contributions made by the employees which also will not lose their value. Suppose a Government employee pays Rs. 40, Rs. 50, or Rs. 100. There will be an accumulation for a number of years and this could be adjusted. The Government can get it back in a period of 20 years. It can be adjusted along with the Government contributions at the end of the service which he has put in. After twenty years, he can have a house and call it his own. I know the difficulties of the Government. The Provident Fund contributions of the employees are with the Central Government and the consent of the Central Government is required. Instead of asking the Central Government for financial assistance and going on asking them, if they are not willing to give the assistance, this could be resorted to by the State Government with considerable profit to its employees. A meagre sum of Rs. 10 or Rs. 15 or 8 per cent of their income which is paid as House Rent Allowance may not be sufficient. If this is resorted to, they can have guaranteed accommodation which would sustain them right through their life and after retirement.

The second point which I would submit is this. The Hon. the Chief Minister has referred to the contribution of Rs. 1.65 lakhs to be made as loan to the Corporation of Madras. The Corporation of Madras, as well as any other Corporation in any part of the State, exists primarily for four or five amenities to be provided to the people. The first is water, the second is sewage and drainage and the third is clean roads. I would like to bring to the notice of the Government, for what it is worth that for some time past, I have been noticing that the garbage which is collected in the lorries is never covered and when the lorries go from one part of the City to the other, the garbage flies out of the trucks and falls in the streets adding to the dirt which is already there. Sir, I stay in a posh locality, viz., Gandhi Nagar. I am also very close to the Hon. Minister for Co-operation, Thiru Si. Pa. Aditanar, as I live just opposite to his house. I can assure you, and I hope Thiru Aditanar, if he were here, would also assure you, that the street in front of his house as well as mine has not been cleaned after the elections. Even now if the Hon. the Chief Minister were to come there, he will find a lot of garbage and things like that which are just thrown in the streets. They have not been cleaned after the elections.

I would also like to refer to one important fact which, I hope, will also be in the memory of the Hon. the Chief Minister who just after the 1967 elections, came to Gandhi Nagar to put the bridge connecting Mylapore and Gandhi Nagar in order and at his instance and personal supervision, the iron bridge was put over the two viaducts connecting the northern and southern ends of that bridge. On the southern end of the

[Thiru G. Vasantha Pai]

[29th March 1971]

bridge this was put up in 1967. That bridge which connects Mylapore after Andhra Mahila Sabha and the Theosophical Society has stood the strain for a period of nearly five years, because it was put up in 1967 immediately after the Hon. the Chief Minister had become a member of the Cabinet. It has not been attended to thereafter. I feel that the position in relation to that bridge is very bad and I may bring to the notice of the Government that it is part of the functions of the Corporation to restore it. I find a lot of other bridges being attended to, but this bridge which has much more traffic than any other bridge has not been attended to. I would request the Hon. the Chief Minister as well as the other Hon. Ministers in the Cabinet to see that when loans are given to the Corporation of Madras, the Corporation of Madras attends to the basic necessities of the citizens in the South of Madras as well as of people coming from the north.

The other point which I want to make is about the several projects undertaken by the Government of Tamil Nadu. One of them is the Cooum Improvement Scheme. Another is Veeranam Scheme.

MR. CHAIRMAN : It is Veeranam Scheme,

THIRU G. VASANTHA PAI : I am sorry. I stand corrected. The other schemes are Rural Water Supply and Water Supply in Town Panchayats. There is a special mention of it under the caption "Social Services". I would like to say in this connection that when these schemes are entrusted to private contractors, they do them with a motive of profit and there is always the likelihood of the work suffering in quality and quantity. I would like to specially bring to the notice of the Government that these schemes should be undertaken by the Public Works Department with expert engineers and persons connected with the Engineering Department forming themselves into a Co-operative and with incentive scheme for the purpose. That would best serve the social service principle that is underlying the budget speech and on which so much emphasis has been laid by the Hon. the Chief Minister. Sir, I am told that there are middlemen coming into the venture and trying to profit out of it. The formation of co-operative institution with incentive scheme, as suggested by me, will completely avoid the role of middlemen in such ventures.

Then, Sir, I wish to refer to another aspect of the matter that when new residential localities are being formed under the Town and Country Planning Schemes which are being initiated by the Government and about which there is also a reference in the budget speech of the Hon. the Chief Minister, I would respectfully invite the attention of the Government to the fact that the burial grounds in such a locality should be taken to less populated areas, shifting them from their present place. For example, I would like to point out that in Sastri Nagar, Indira Nagar and the adjacent locality Besant Nagar, three Government Housing Colonies have come into vogue. One is the Corporation employees' Colony, and the other is the State Housing Board Colony and the third is a newly erected colony which has been given over to other offices; there is a burial ground adjacent to it. I cannot say in any certain way but there is a smell which, I think, no grown-up city and no city worth its name can allow. I would request the Government to consider this and see that the Corporation is well advised to remove the burial ground to less thickly populated places. In the interest of hygiene and in the

[29th March 1971]

interests of the health of the people, this burial ground should be shifted and taken away to less densely populated place, so that the fumes from the cremation ground do not injure the health of the ordinary citizens who have many years still to live. I have finished, Sir. I must think the Hon. Chairman for the courtesy he has extended to me by enabling me to speak today though, I understand, today was specially reserved for the Hon. Chief Minister's reply.

திரு. எம். அய்யாசாமி : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையின் மீது ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாகப் போலீஸ் மானியத்திற்கு ஒரு பெரும் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், போலீஸார் மிகச் சிறந்த முறையில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பாதுகாத்து அமைதியான ஒரு சூழ்நிலை நீண்டகாலமாக உருவாக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்தப் புகழ் தமிழ்நாட்டுப் போலீஸ் நிர்வாகத்தினருக்கு உண்டு. ஆனால், அண்மையில் நடைபெற்று முடிந்த தேர்தல் சமயத்தில் நாடு எங்கும் சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கின்ற சூழ்நிலை பல இடங்களில் ஏற்படவில்லை என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. ஆங்காங்கு தேர்தல் நேரத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு விரோதமாகத் தேர்தல் வேலை செய்தவர்கள் பலர் பல இடங்களில் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம் மாதிரியான சம்பவங்கள் பல நடந்திருக்கின்றன. தேர்தல் நடந்து முடிந்த பின் கூட இது போன்ற சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன. "நேற்று கூட என்று" முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். தவறு செய்பவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் போலீஸ் இலாகா தன்னுடைய கடமையைச் சரிவரச் செய்வதற்குப் போலீஸார் துணிச்சலாக முன்வரக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்குமானால், உண்மையிலேயே நாட்டில் இது போன்ற அசம்பாவிதங்கள் இந்த அளவுக்கு நடந்திருக்காது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் தேர்தலுக்குப் பின்னால் வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபடுவது நமக்கு வருந்தத்தக்க சூழ்நிலையாகும். இந்த நிலை தமிழ்நாட்டில் நீடித்துக் கொண்டு போகவேண்டுமா என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல இடங்களில் நபர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். தாக்கப்பட்டு போலீஸ் நிலையத்திற்குச் சென்று புகார் மனுக்கள் கொடுத்தாலும், தாக்குபவர்கள் மீது வழக்குப் போடாமல் இருக்கும் சூழ்நிலை பல இடங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் ஒரு நியாயமான காரணம் ஏதாவது சொல்லப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. எனக்குத் தெரிந்த சில விஷயங்களை நான் சொல்கிறேன். ஏதோ போலீஸார் பார்க்கிறேன் என்று சொல்வது தவிர, அவர்கள் அடி வாங்கியவர்களை வழக்குக்குள் ஈக்கும் சூழ்நிலை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இது வருந்தத்தக்க செய்தி என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, அடிபட்டவர்கள், போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் மனு கொடுக்கப் போனால், அவர்களை கைது செய்யப்பட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். இப்படிப் பொதுப் பணியாகப் பேசுவதை விட்டு, இந்த வழக்கில், இன்னின்தார் அடிபட்டார்கள், அவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு முறையிடச் சென்றபோது அவர்களையே போலீஸார் கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் ஊரையும் பெயரையும் சொன்னால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க உதவியாக இருக்கும். அதை விடுத்து பொதுவாகக் குற்றஞ் சொல்லுவது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[29th March 1971]

திரு. எம். அய்யாசாமி : இது போன்ற சம்பவங்கள் பல இடங்களில் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன. மதுரையில் நடந்திருக்கிறது. இது பற்றி எல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கான முழு விவரம் எழுத்து மூலமாகத்தான் கொடுக்க வேண்டும். அப்படித் தேவையானால், நான் பின்னால் எழுதி அனுப்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. யார் செய்தபோதிலும், தேர்தல் நடந்து முடிந்தவிடது என்றால், அதற்குப் பின்னாலாவது ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பல இடங்களில் இப்படிப்பட்ட வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றதாக நான் கவனிப்பட்டுள்ளேன் என்பதும், அதைப் பிறகு விசாரித்து எழுதித் தருகிறேன் என்பதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் சொல்லக்கூடியதன்று. அவர்கள் பேசும்போது புள்ளி விவரங்களோடு பேச வேண்டும். அப்படியில்லாமல் மட்டும் மூலம் வளர்ந்த ஒரு பெரிய அவையில் ஆதாரம் யல்லாமல், புள்ளி விவரம் இல்லாமல் சுருத்துக்களைச் சொல்லுவது சரியல்ல. இன்னின்துர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போனார்கள், புகார் செய்துகொண்டார்கள், தீர்ப்பாதிக்கக் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்ற விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னால், இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கூறிய வாக்குறுதிக்கு நான் மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, நான் அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய அளவு விவரம் சேகரிக்காத காரணத்தால் பிறகு சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இனிமேல் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைப் பொறுத்தும் சில விஷயங்களைச் சேகரித்த பிறகுதான் வர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : ஆகவே, பொதுவாக நாட்டில் இது போன்ற வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டு தீர வேண்டியவர்களாக இருக்க வேண்டும். நான் சில புகார்கள் தர வேண்டுமென்றாலும், அதை நீரூழிக்க நான் தயார். ஆனால், வன்முறைச் சம்பவங்கள் நாட்டில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : வன்முறைச் சம்பவங்கள் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டே இருக்கலாம் அல்லவா?

திரு. எம். அய்யாசாமி : நான் சொல்லுவது தேர்தலுக்குப் பின்னால். தேர்தலை ஒத்தித்தான் நாட்டில் சாதாரணமாக வன்முறை சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒருவரை ஒருவர் வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குத்திக் கொன்றிருக்கிறார்கள். நாட்டில் நடந்துகொண்டே இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள் இவைகள்தான் என்று சொன்னேன். அதற்கு ஒரு தீர்வு காண்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்விக்கும், கலாநாத்திற்கும் சராசரமாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிவர்த்தியாக வேலை எய்யப்படுவதற்கு, அதைப் பணம் ஒதுக்கீடு மட்டுமே நம் நாட்டில் மிக முக்கியம். இப்போது வேலை இல்லை, வேலை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். படித்த இளைஞர்களுக்கெல்லாம் வேலை இல்லை என்கிற கூக்குரல் பெருகியிருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு உருப்படியாக சிலருக்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது

[29th March 1971]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

வதற்கு ஆவன செய்ய அரசாங்கம் தொழில் அபிவிருத்திக்காக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிட இருக்கிறது. ஆகையால் படித்து விட்டு, வேலையில்லாமல் இருக்கும் இளைஞர்கள் ஏதாவது தொழில் செய்ய வேண்டும். இந்த ஏற்பாடுக்கான வசதி செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை. இப்போது கூட இண்டஸ்ட்ரீஸ் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன், ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் போன்றவைகளுக்கெல்லாம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் பங்கு மூலதனம் போட்டு செய்யக் கூடிய தொழில் வாய்ப்புகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாக ஏழை, எளியவர்கள் என்று இருக்கக்கூடியவர்கள் ரூபாய் இரண்டாயிரம் வைத்து தொழில் நடத்துவதற்கு உடனடியாக வாய்ப்பு கிடைக்கும் திட்டங்கள் ஏதாவது சொல்லும் வகையில் இருக்கிறது என்றால், கிடையாது. இந்த நாட்டில் வளர்ச்சி என்பது பல வகைகளில் ஏற்பட்டால்தான் முடியும். தனிப்பட்ட நபர் அரசாங்கத்திடமிருந்து கொஞ்சம் கடன் வாங்கி ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டால்தான் நாட்டில் சிறிய தொழில்கள் பெருகும். இதுதான் சிறு தொழிலாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ரூ. 15 லட்சம் மூலதனம் போட்டு நடைபெறும் தொழில் சிறு தொழில் என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ரூபாய் 15 லட்சம் மூலதனம் போடும் தொழில் சிறிய தொழிலாகும்பொழுது, சாதாரணமாக ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் பெற்று, தொழில் வசதி பெற வாய்ப்பு இருக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்றும், ஏழை, எளிய மக்கள் வாழ வழி இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ரூ. 2 முதல் ரூ. 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரை தொழில் செய்ய உடனடியாக வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், எப்படியாவது இதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் மதுரையை மாநகராட்சியாக்குகின்ற திட்டம் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதுவும் மே மாதம் முதல் மாநகராட்சி என்று செய்தி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே மதுரை வாசியாகிய எனக்கு இது மிக மிக மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும். கூடல் மாநகர் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற மதுரை மாநகரம் மாநகராட்சியாக்கப்படுகிறது என்றால் அது மிக மகிழ்ச்சிக்குரிய காரியம். மாநகராட்சியாக மதுரை மாநகரம் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை, திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கேட்டுக்கொண்டு வந்த போதிலும், அது மிக விரைவில் மே மாதம் முதல் மாநகராட்சியாக ஆக்கப்பட இருப்பது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். ஆனால், அதே நேரத்தில் அது மாநகராட்சியாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் செய்யப்பட்டதா அல்லது அதிகமாக நிதி வசதி அந்த நகரத்திற்குத் தேவை என்பதற்காகச் செய்யப் பட்டுள்ளதா என்பதை என்றால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஜெனரல் ரிவிஷன் என்ற பெயரால் ஒரு குடிசைக்கு 5 ரூபாய் 25 காசு வரி கட்டியவர்கள்மீது 51 ரூபாய் 75 காசு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல இடங்களிலும் இது மாநகரத்தானாக வரியை அதிகரித்திருக்கிறார்கள் மதுரை மாநகரத்தில். பத்து ரூபாய் வரி கட்டி வந்த வீட்டிற்கு 100 ரூபாய், 5 ரூபாய்க்கு 50 ரூபாய் என்று ஜெனரல் ரிவிஷன் என்ற பெயரால் போடப்பட்டு, பொதுமக்களால் தாங்க முடியாத அளவு இருப்பதால், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து அதைக் கூட்டாகவே எதிர்த்து, இந்த வரியைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நகராட்சியிலும் சமர்ப்பித்தார்கள். கலெக்டர் அவர்களிடமும் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்கு முன்பு ரூபாய்க்குக் குறைந்த அளவு வரி செலுத்துகிறவர்கள் அந்த அளவுக்குப் பணம் கட்டாமலேயே அப்பீல் செய்யலாம் என்று பதில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ரூபாயே 51 ரூபாயாக ஆகிவிட்டால் அதற்குப் பிறகு 30 ரூபாய் கட்டுவது எங்கே இருக்க முடியும்? எத்தனை இருக்க முடியும் என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்? ஆகவே, வரி குறைப்பு

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[29th March 1971]

என்ற பெயரால் ஒரு உருபாடியான நடவடிக்கை எடுத்து இந்த ஐந்து ரூபாய் 51 ரூபாயாகப் போடப்பட்டிருப்பது போல் 25 ரூபாய் வரி ரூபாய் 200 ஆகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற நிலைமைகளை மாற்றி . . .

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : மதுரையில் விட்டு வரி அதிகமாக இருப்பதாக அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 5 ரூபாய் 50 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பது பற்றி ஏதாவது தகவல் தந்தால், அதைப் பற்றி விசாரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். குடிசைக்கு ஐந்து ரூபாயாக இருக்கிறதா என்பதை முழு விவரத்துடன் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : வேண்டுமென்றால், அட்ரேசு கொடுக்கத்தயாராக இருக்கிறேன். நான் குடிசை என்று சொல்லுவது குடிசை வீடு.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : இது “க்வின்க்வேனியல் ரிவிஷன்” என்ற விதத்தில் உயர்த்தப்பட்ட வரியைத் தவிர, திடீரென்று உயர்த்தப்பட்ட அல்ல. முழு விவரம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஐந்தாண்டிற்கு ஒரு முறை உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இதைப் பற்றிய குறிப்புகள் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வந்திருந்தும் கூட, அது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு இந்த ஆண்டு அமுலாக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டோம். முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு போடப்பட்ட உத்தரவு இது. ஆனாலும் 15 ரூபாய் வரை வரி கட்ட வேண்டியவர்கள் வரி கட்டாமலேயே கவுன்சிலுக்கு அப்பீல் செய்யலாம். அது 25 ரூபாய் என்றால் பழைய வரியைக் கட்டிவிட்டு புது வரிக்கு மட்டும் அப்பீல் செய்ய வேண்டும். அதற்கு மேல் என்றால், முழு வரியையும் கட்டிவிட்டு அப்பீல் செய்யலாம். க்வின்க்வேனியல் ரிவிஷனைத் தவிர உறுப்பினர் வேறு எதையாவது . . .

திரு. எம். அய்யாசாமி : க்வின்க்வேனியலைத் தான் “ஜெனரல் ரிவிஷன்” என்று அழைப்பது வழக்கம். அதை ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை உயர்த்தப்படுவதன் மூலம் தான் இப்படிப்பட்ட வரி உயர்வு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : க்வின்க்வேனியல் ரிவிஷன் என்னும் போது, அதற்காக தனியாக அதிகாரிகளை நியமித்து, அவர்கள் ஆங்காங்கு சென்று எவ்வளவு வட்டவை வரும் என்று விவரங்கள் சேகரித்து, அதற்குப் பிறகு வரி உயர்வு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அப்படி அதிகாரிகள் சேகரித்த விவரங்களின்படி செய்யப்பட்ட வரி உயர்வு வரம்புக்கு அதிகமாக இருக்க நியாயம் இல்லை. அப்படி அதிகாரிகள் நிர்ணயித்துள்ள வரி உயர்வு உண்மையிலேயே அதிகமாக எங்காவது இருக்குமானால், அந்த அதிகாரிகள் செய்தது ஒரு வேளை நியாயமாகக் கூட இருக்கும்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : அதற்காகத் தான் ஆரம்பத்திலேயே ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். ஒரு வேளை மாநகராட்சியாக ஆக்குவது என்ற திட்டம் நிதி வசூலானை அதிகப்படுத்துவதற்காகத் தேவை என்பதற்காக அந்த எண்ணத்தோடு உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறதோ என்று என்ன இடம் இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : “க்வின்க்வேனியல் ரிவிஷன்” என்பது ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை செய்யப்படுகின்ற வரி உயர்வு. அதை ஏற்கனவே தீர்மானித்து அமுலாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மதுரை மாநகரத்தை மாநகராட்சியாக ஆக்கப்படுகின்ற யோசனையை இப்போது தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இதற்கு முன்பு அந்த யோசனை இல்லை. க்வின்க்வேனியல் ரிவிஷனையும் மதுரையை மாநகராட்சி

[29th March 1971]

[திரு. பி. யு. ஷண்முகம்]

ஆக்குவதையும் இணைக்க வேண்டாம். மாநகராட்சி ஆக்குவது இப்போது. அதற்காக வரியை உயர்த்திக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று தவறான உள்நோக்கம் கற்பிக்கின்ற வகையில் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : மதுரை மாநகராட்சியாக்குவதைப் பற்றி எந்த வகையிலும் நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. வரி உயர்த்துவது ஓரளவு நியாயமாக இருக்க வேண்டும். மிகவும் அதிகமாக எழுட்டு மடங்கு ஏற்றினால் எல்லோரும் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. குடிசையில் வாழுகிறவர்கள் கூட அதிக வரி கட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். 51 ரூபாய் இரண்டு தவணை கட்டி விட்டு அப்பீல் செய்த பிறகும் இன்னும் பைசல் ஆகவில்லை. இந்த சூழ்நிலை மதுரை நகரத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தான் மாண்புமிகு அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்தனை கட்சிக்காரர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஊர்வலமாகச் சென்று கோரிக்கை மனு கொடுத்து கலெக்டரைப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அந்த வரிகள் குறைக்கப்படவில்லை. இந் நிலைக்கு ஒரு பரிசாரம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, மதுரை மாநகரில் செய்ய வேண்டிய மிக முக்கியமான இரண்டு வேலைகள் இருக்கின்றன. அதையும் முதலமைச்சர் விரைவில் செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். அதையும் செய்து விட்டால், மதுரை மாநகரமே பாராட்டும். வைகை நதிக்கு வடக்குக் கரையில் ஆற்றுப் பாலத்திலிருந்து கிழக்கில் தல்லாக்குளம் வரை ஒரு ரோடு போட்டு மின் விளக்கு பார்க்கு வசதிகள் எல்லாம் அமைத்து கண்கவர் காட்சியாக அமைத்து வைத்தால், அங்கு எல்லா பொது மக்களும் மாலை நேரத்தில் ஓய்வு எடுக்க வசதியாக இருக்கும். அப்படி ஒரு எண்ணம், ஒரு ஆலோசனை ஏற்கனவே மதுரையில் தோன்றியது உண்டு. அதைப் பல பேர் அறிவித்ததும் உண்டு. இப்போது நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வைகை வடக்கரைக்கு ஒரு வசதியான சாலையை ஏற்படுத்தி மின் விளக்கு வசதிகளோடு ஏற்படுத்தி வைத்தால், பொது மக்களுக்குப் பொழுது போக்கிற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். இப்போது மாலை நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட வசதி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே, தல்லாக்குளம் கணாமாய்க்கு பல வருஷங்களுக்கு முன்பு மனிதருள் மானிக்கம் நேரு அவர்கள் வருகை நந்த போது தல்லாக்குளம் கணமாயை நிரந்தரமாக தண்ணீர் இருக்கும்படி செய்து நாற்கரையிலும் பார்க்கு வசதிகள் அமைத்து அழகுபடுத்தி “போட்” வசதிகள் செய்து கொடுத்து அதை ஒரு அழகிய குளமாக்கும் முயற்சியும் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. ஒரு பக்கம் பார்க்கு அமைத்ததோடு நின்று விட்டது. அதையும் சரிப்படுத்தித் தண்ணீரை நிரப்பி படகு வசதிகள் செய்து கொடுத்து அந்த நாலு கரையிலும் மின் விளக்கு பார்க்கு வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் மதுரை நகரம் இன்னும் அழகான நகரமாகக் காட்சியளிக் கும். ஆகவே அதைப் பூர்த்தி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு ரேஸ்டுகள் வரக் கூடிய நேரத்தில் திருமலை நாயக்கன் மகால், மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் போலவே வைகை வடக்கரையையும் கண்டுகளிக்கக் கூடிய அளவு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டால், மதுரை மாநகராட்சியாக ஆக்கக் கூடிய இந் நேரத்தில் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு அதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்கித் தர ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*புலவர் அறிவுடை நம்மி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திட்டப் பட்ட திட்டம் ஒன்றிற்குத் தேவையான நிதி வாயில்களை எந்த வகையில் திட்ட முடியும் என்பதில் தான் கவனம் செலுத்த வேண்டுமே தவிர, வேண்டிய நிதி வசதிகள் தற்போது காணப்படவில்லை என்பதால் திட்டச்

[புலவர் அறிவுடை நம்பி]

[29th March 1971]

செலவையும், வளர்ச்சி விரைவையும் குறைப்பது முறையாகாது என்ற இலட்சியத்தோடு நமது முதல்வர் கலைஞர் அவர்களால் இம்மா மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையினை வரவேற்று, சில பல கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயக சங்கொலியுடன் தேர்தல் முடிந்து மீண்டும் “அண்ணாவின் பின்தொன்றிச் செந்தமிழர் பீடு கொளுந்தொண்டி”யுக்கு முன்தொன்றி—அண்ணன் முகக் குறிப்பைக்—கற்றோர்ந்து முக்காணத்தொடும் தன் மூச்சாய் தி.மு.க.வைத் தக்கபடி தளர்க்கும் தாயையாய்—மக்களுளம் தோனாறித் தி.மு.க. தி.மு.க. என்றிசைக்க ஏனோரும் போற்ற பணி எய்ந்து தமிழ்க் கோனா தண்ணார் தமிழகத்தைத் தாங்கும் நிலையையிலே அண்ணாவைப் பின்பற்றி ஆண்டு வரும்—கண்ணா கன்னித் தமிழ்க் கலைஞர்” அட்சிக்குத் தமிழ்நாடு கட்டியங் கூறி வரவேற்றிற்று, வாழ்த்துகிறது. நானும் பெருமதிப்பிற்குரிய முதல்வர் கலைஞர் அவைச்சரவையை வரவேற்கிறேன், வாழ்த்துகிறேன்.

ஒரு பொய்மை உடைந்ததும் குழந்தை மறறொரு பொய்மையை வைத்துக் கொண்டு விளையாடுகிறது. அந்தக் குழந்தைக்கு முன்பு விளையாடிக்கொண்டிருந்த பொய்மையிடம் அன்பு பொய்யாக இருப்பதில்லை. ஆனால் அவ்வளவு அன்பையும் அது இரண்டாவது பொய்மையிடம் செலுத்த முடிகிறது என்ற காரணத்தின் கருத்து நினைவிற்கு வருகிறது. கடந்த 1967ம் ஆண்டு தேர்தலில் என் தானைத் தலைவர் அண்ணா ஆட்சிக்கு 138 இடங்களை காலிக்கையாகத் தந்தார் என்றால், இப்போது அண்ணன் கலைஞர் ஆட்சிக்கு தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் 183 இடங்களை தந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 64 லட்சம் மக்கள் தி.மு.க.வுக்கு ஆதரவு தந்திருக்கிற அதேநேரத்தில் பெருமதிப்பிற்குரிய முதலிஞர் ஒருவர் 54 லட்சம் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணிக்கு வாக்கு அளித்திருப்பதை சுட்டிக்காட்டி எழுதியிருப்பதை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அண்டையிலேயே ஆஸ்திரேலியா நாட்டின் பிரதமர் ஜான் கார்டன் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்தது. ஆதரவாக 33 வாக்குகளும், எதிர்த்து 33 வாக்குகளும் கிடைத்தன. முழு ஆதரவும் தனக்கு இல்லை என்று காரணத்தால் தன் வாக்கையும் எதிர்க் கட்சிக்கு அளித்து பதவியை விட்டு விலகினார் ஜான் கார்டன். இந்தச் செய்தியை அந்த மூத்திருளுக்கு இந்த நேரத்தில் இவ்வவையின் மூலமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை உற்றுப் பார்க்கிறேன். ஏழைமைய, உழவர்களை, பிற்பட்டோர்களை முன்வைத்து இது உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் 22 கோடி ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டு அதில் 1970ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 2ந்தேதி இதனைச் செயலுக்கு கொண்டுவரவும், 1970 மார்ச் முதல் 10 ரூபாய் இறப்பு ஈடுபெறு தர முன் வந்ததுமாக மொத்த கூடுதல் செலவும் சேர ரூபாய் 38 கோடி தந்திருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. எதிர்த் தரப்பினரும் நிச்சயமாகப் பாராட்டவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் என்னை இந்தப் போவைக்கு அனுப்பி வைத்த ஏற்ற மிகு ஆசிரியர் குலத்தின் சார்பில் அண்ணன் கலைஞர் அரசுக்கு என் நன்றியை மட்டுமல்லாது, ஆசிரிய பெருமக்களின் சார்பாக நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

ஆனால் கடந்த முறை ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையைக் காட்டிலும் இந்த முறை ஏராளமாக வழி வகைகள் பல செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, ஒரு சில எதிர்ப்புகளும், கசப்புகளும் வரத்தான் செய்கின்றன. அதற்குரிய காரணங்கள் தான் என்ன?

29th March 1971]

[புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி]

உண்மையான பரி இருந்தால் அரசு சோறும், வற்றல் குழம்பும் குச்சிக்கவே இருக்கும், நிறைந்த வயிற்றில் அல்லாவும மசாலா தோசையும் கூட வெறுப்பாகவே இருக்கும். அண்ணன் முதல்வர் அவர்களே நிறைந்த வயிற்றில் நீங்கள் அல்லாவும மசாலா தோசையும் தந்திருக்கிறீர்கள். உதவி வரைத்தன்று உதவி—உதவி செய்யப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து—என்று சொன்ன வள்ளுவரின் குறளை நினைவுபடுத்திக் கொள்வது தக்கது என்று கருதுகிறேன். உதவி,—செய்கிறவர் தகுதியின் அளவாக செயற்படுவதற்குரியது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்னொரு கருத்தை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியக் குழுவில் கொஞ்சம் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1948ம் ஆண்டு இடைநிலை ஆசிரியர்களின் ஊதிய நிலை ரூ. 45—3—60—2—90. பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 90—5—125—10—175. இப்படி இடைநிலை ஆசிரியர்களுடைய ஊதியத்தின் இறுதி வடிவம் பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் தொடக்கமாகும். முதலாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையிலும், இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 90—4—110—3—140 என்று தொடங்கிய போது பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் ரூ. 140—5—180—10—250 என்று முடிந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் 1971ல் இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையின்படி இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 210—5—245—10—325 என்று இருக்கும் போது, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு இடைநிலை ஆசிரியர்களின் முடிவாகிய ரூ. 325யிலிருந்து தொடங்காமல் ரூ. 275யிலிருந்தே தொடங்குகிறது. அவர்களது ஊதியம் ரூ. 275—10—325—15—450 என்று முடிகிறது. இதை முதல்வர் அவர்கள் பரிசீலித்து முந்தைய ஊதியக் குழுக்களின் பரிந்துரையைப் போலவே, இடைநிலை ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தின் இறுதி வடிவமான ரூ. 325யிலிருந்து தொடங்குமாறு செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் பாதமலரைப் பற்றிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழாசிரியர்களைப் பொறுத்து இருநிலை இருப்பது நல்லதல்ல. அப்படி இருநிலை இல்லாமல் ஒரே நிலையில் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, எல்லாத் தகுதிகளும் பெற்ற இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்கள் இரண்டாயிரம் பெரை முதல் நிலையாக உயர்த்தியதற்கு என்றென்றும் நன்றி கூறுவோம். மேலும் இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றியவர்களை முதல் நிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று கலைஞர் அவர்களின் கால் மலரைத் தொட்டு வணங்குகிறேன். என்னையெல்லாம் ஆளாக்கிய தமிழாசிரியர்கள் கல்லூரியில் பணியாற்றுகிறார்கள். அப்புலவர் கல்லூரியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தைப் போலவே ஊதியம் உள்ளது. பெயர்தான் கல்லூரி ஆசிரியரே தவிர, அவரது ஊதியம் உயர்நிலைப்பள்ளியில் பணியாற்றும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் ஊதியமாகவே விளங்குகிறது. அவர்களது ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்களின் திருவடி மலர்களைத் தொட்டுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, உதவிபெறும் தனியார் பள்ளிகளின் அலுவலர்கள் நிலையும் எண்ண வேண்டிய ஒன்றாகும். அவர்களுக்கு ஒய்வு ஊதியம் இல்லை. மருத்துவ வசதி இல்லை. தமிழ் நாடு விடுப்பு வசதிகள் இல்லை. அருள் கூர்ந்து அவற்றையும் தந்தருள் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

“மாநில அரசின் குறைந்த ஊதியம் வாங்கும் அலுவலர்களுக்கு விலைவாசியின் உயர்வுக்கு நிகராக அளிக்கப்படும் ஊதிய உயர்வினால் ஏற்படும் செலவில் ஒரு கணிசமான பகுதியை மத்திய அரசு ஏற்று மான்யமாக வழங்கத் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும்” என நிதிநிலை அறிக்கையில் கேட்பது பாராட்டத் தக்கது. மாநிலத்திற்கு அதிக அடிகாரம் தேவை என்ற கருத்தில் மாநிலத்தில் சுய ஆட்சி; மத்தியில் கூட்டாட்சி என்ற தத்துவம் ஏற்ற ஒன்று. அவ்வகையில் அரசியல் அமைப்பை மாற்றியே ஆக வேண்டும். 1947ல் இந்தியா வந்த பிரிட்டிஷ் மந்திரி சபை தூதுக் குழுவின் வெளியிட்ட திட்டத்திலும், மூன்று அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிற்கு (அதாவது வெளிநாட்டு உறவு, பாதுகாப்பு,

[புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி] [29th March 1971]

போக்குவரத்து, ஆகியவை) மற்றவை அனைத்தும் மாநிலங்களுக்கு என்று கூறப்பட்டிருந்தது. அந்தத் திட்டத்தை காங்கிரஸ் மகா சபையும் மன நிறைவோடு ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தத் திட்டம் எவ்வளவு வலிவானது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு, பேரறிஞர் பலரும் அரசியல் தலைவர் பலரும் இதை ஆதரித்திருப்பதாகும். மக்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமாகத் திகழ்ந்தவர் திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன். அவர் கருத்து இது: “ஏற்கனவே அதிக பளுவுள்ள மத்திய அரசிடமிருந்து தபால் தந்தி பாங்கு முதலியவற்றை எடுத்துவிட்டு, அவற்றை தனி கார்ப்பரேஷனிடத்தில் கொடுத்து விடலாம். இப்போது எல்லா அதிகாரங்களும் மத்திய அரசிடம் குவிந்திருக்கின்றன. இது தலைகீழாக மாற வேண்டும். தற்காப்பு, நாணய செலாவணி மற்றும் ஒன்றிரண்டு அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய அரசிடம் கொடுக்கலாம்” என்பதாகும். காங்கிரஸ் மகாசபை மாநில சுயாட்சிக் கருத்தை என்று 1947லேயே தீர்மானம் போட்டது என்றேன். காங்கிரஸ் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர் இந்திரா காந்தி அம்மையார். நடுவண் அரசில் இடம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அந்தக் கூட்டாட்சி முறை, சுயாட்சித் தத்துவம் இடம் பெறுமா என்ற கேள்விக்கு, பெற்றுவிட முடியும் என்ற பதிலே நமக்குக் கிடைக்கிறது.

நிதி நிலை அறிக்கையில் கடன் சுமையைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “கடன் சுமையைக் குறைப்பதற்கும் வழிமுறைகளை ஆய்ந்து கூறுவதற்கும் கூட்டமைப்பின் கடனாளுக் குழு ஒன்றை அவசியமாகவும் அவசரமாகவும் அமைக்க வேண்டும்” என்று கலைஞர் அவர்கள் அழகான கருத்து ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடன்கள் என்ற பெயரால் பொற்கொல்லங்கள் மறு வாழ்விற்காக கடன்கள் ரூ. 153.83 லட்சமும், கிராம தொழில்களின் மும்முர வளர்ச்சி என்ற பெயரால், ரூ. 53.27 லட்சமும் நடுவண் அரசு கடனாக வழங்கியிருப்பதை மான்யமாக வழங்கச் செய்ய வேண்டும். வளர்ச்சிப் பணிகளில் முகவை, தர்மபுரி மாவட்டங்களுக்காக தனி கிராம பணித் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 4 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதும் சிறு குடியானவர்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் நிறுவனங்கள் அமைக்க தென்னார்க்காடு, மதுரை, நெல்லை ஆகிய மாவட்டங்களுக்காக ரூ. 4 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். மின் வசதிக்காகவும், கல்விக்காகவும் கணிசமான தொகை ஒதுக்கியிருப்பது மகிழ்வைத் தருகிறது. சுகாதார மருத்துவத் திட்டங்களுக்கு 20.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்க வேண்டிய ஒன்று. இதில் சிற்றூர், பேரூர் புரங்களிலேயே உள்ள பிரதம சுகாதார நிலையங்களில் வசதினைப் பெருக்கிக் கொண்டு போனால், மாவட்ட மருத்துவ நிலையங்களில் கூட்டம் குறையும். குடிநீர் திட்டத்திற்கு 14.65 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்க ஒன்று. இவற்றில் சேலம், கோவை, முகவை, தருமபுரி முதலிய மாவட்டங்களுக்கு முதலிடம் தர வேண்டும். பிற்பட்டோர், ஆதி திராவிடப் பழங்குடி மக்கள் நலனுக்காக இந்திய அரசு 50 லட்சம் ரூபாய் உதவி செய்திருப்பினும், கலைஞர் அரசு 9.1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதும் அவற்றில் பிற்பட்டோருக்கு 3.7 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதும் பாராட்டவும் வரவேற்கத் தக்கதுமான ஒன்றாகும். இந்தப் பிற்பட்ட மக்களும் ஆதிதிராவிட மக்களும் திகழ்ந்திட்ட தேர்தலில் ஆளுங்கட்சிக்குப் பெருமளவு ஆதரவு அளித்தவர்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்காக நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மதுரையை மாநகராட்சி ஆக்கியிருப்பது மகிழ்வோடு வரவேற்கத் தக்கது. முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் இம்மன்றத்தில் அம்மகிழ்ச்சி செய்தியை அறிவித்தபோது அவர் வாய் வழி தேன்யிழி தமிழ் தித்திக்க வந்தது. வாழத்தன்னை வளநகர் மதுரை என்ற தொடர் செவி வழி வந்தது என் சிந்தனையைத் தொடர் நேரத்தில் மதுரைக்காட்சியின் இரு தொடர்கள் என் நினைவிற்கு வந்தன. மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ் கூடல் மீசுரப் புகழ் எய்திய பெரும் பெயர்—மதுரை என்றெல்லாம் மதுரைக் காஞ்சி சிறப்பிக்கின்றது.

[29th March 1971] [புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி]

இயற்கை சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்க ஓர் குழு அமைக்கப்படும், அதுவே மாநில திட்டக் குழு என்று அறிவித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்நேரத்தில் தொழில் துறையைப்பற்றி ஒரு கருத்து தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தொழில் துறையில் ஒரு மந்தம் இருக்கிறது. நமது முதல்வர் அவர்கள் பந்தயக் குதிரையைப் போல் ஓட விரும்புகிறேன் என்று சொல்பவர்கள். இந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் பிந்திய குதிரையைப் போல் ஓடாது செயல்படுவதில் மந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். காரணம் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாக அமைச்சுப் பணியாளர்கள் பலர் பட்டதாரிகளாக இருந்தும் அவர்கள் கையில் நிர்வாகம் இல்லை. தொழில் நுட்பம் உள்ளவர்களிடம் நிர்வாகம் இருக்கிறது. அதனால் நிர்வாகமும் கிழக்கவில்லை. தொழில் நுட்பமும் ஒங்கவில்லை. தொழில் துறையில் நிர்வாக வளர்ச்சி நிறுவனங்களை ஓர் அமைப்பாகவும் உற்பத்தி நிறுவனங்களை ஓர் அமைப்பாகவும் ஆக இரு அமைப்புகளாக ஒருங்கு இணைக்கலாம். குறிப்பாக, நிர்வாக வளர்ச்சி நிறுவனங்களாக தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தையும், தமிழ்நாடு மாநில உயர்வுக் கழகத்தையும் ஒருங்கிணைக்கலாம். உற்பத்தி நிறுவனங்களாக தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகத்தையும், தமிழ்நாடு வளர்ச்சிக் கழகத்தையும், தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல் கழகத்தையும் தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் துறைக் கழகத்தையும் ஓர் அமைப்பாக இயக்கலாம். இதனைத் திட்டக்குழு உருவாகும் நேரத்தில் என்னுதல் நலம் என்று நினைக்கிறேன். மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறேன். திட்டப்பட்ட திட்டம் ஒன்றிற்குத் தேவையான நிதி வாயில்களை எந்த வகையில் திரட்டவேண்டும் என்று கவனம் செலுத்த வேண்டுமே தவிர, வேண்டிய நிதி வசதி தற்போது காணப்படவில்லை என்பதால் திட்டச் செலவையும், வளர்ச்சி விரைவையும், குறைப்பது முறையாகாது என்ற லட்சியத்திற்காக ஒன்றை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிலவு போன்ற வெண் கொற்றக் குடை நீழல் செய்ய வீற்றிருக்கும் அதியர் கோமானின் கடை வாயிலில்—பனி பெய்யும் விடியலில்—தினையறை ஒலித்து “தினா கொடாத மன்னர்களை அழித்து ஒழித்து கழுகையைப் பூட்டி, உழுது கவடியும் வேலும் விதைக்கும், இடைவிடாத போர் வெற்றி வேந்தனே ‘நீ வாழ்க’ என்று வாழ்த்தினான். அவர் ஊருனி நீரில் படர்ந்த பாசி போன்ற என் கந்தல் ஆடைகளை களைந்து, தேர் கரை உடைய மெல்லிய நூலான ஆடையைத்தந்து தேர் கொட்டினார் போன்று புலித்த களையும், விருந்தும் தந்து மகிழ்வித்தார்” என்று மூதாட்டி ஓனவை “தேன் கடுப்பன்ன நாட்படு தேறல்” உண்டு மகிழ்ந்தார் என்ற செய்தி புறநானூறு மூலம் அறிகிறோம். அதியர் கோமான் தர, ஓனவை கள் உண்டார். எனவே மது விலக்கு சம்பந்தமாகவும் எதேனும் மாற்றம் இருக்குமானால் அதையும் வரவேற்கும் நிலையில் இருக்கிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 1972-ம் ஆண்டு இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் கண்டைய உரையிலே முதலாவது பக்கத்திலே எனக்கு மிகவும் ஆறுதல் அளிக்கத்தக்க சில நய உரைகள் இருக்கின்றன. இந்த மாமன்றத்தில் எதிர்க் கட்சியினரின் பலம் வெகுவாகக் குறைந்திருந்தாலும், அவர்கள் சொல்லுகிற ஆலோசனைகளை இந்த அரசு வரவேற்று அவற்றை காய்தல் உவத்தலின்றி ஆராய்ந்து ஆவன செய்யும் என்று உறுதி கூறுகிறேன் என்ற நய உரைகளை அவர்கள் அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எல்லோருடைய மனதையும் மிகவும் ஈர்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதை நான் படித்த போது, இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமென்று பாரதியார் கருதியபோது, அவர் சொன்னதுதான் எனக்கு குபகத்திற்கு வந்தது. அவர் பாடிய பாடலில் இந்த நாட்டு மக்கள் சர்வ சுதந்திரமாக வாழ வேண்டுமென்று பாடியிருக்கிறார். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லுகிற நல்ல கருத்துக்களை இந்த அரசு காய்தல், உவத்தலின்றி

5-00
p.m.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [29th March 1971]

ஆராயும் என்று சொல்லியதைப் போல, பாரதியாரும் தமது பாடலில் பாடியிருக்கிறார். பாரதியார் சொல்லியதைப் போன்று இப்படிப்பட்ட நல்ல வளர்ச்சிகள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஏற்பட வேண்டும் என்று தான் விரும்புகிறோம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலே கடைசிப் பக்கத்திற்கு முன் பக்கத்தில் நாடு செழிக்கும் வகையில் திட்டங்களைத் தீட்டி சமீப காலமாக சமுதாயத்தை உருவாக்க நாம் ஆர்வமும் அக்கரையும் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அவர்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டும் எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கது. ஒத்துக்கொள்ளக் கூடியது, நியாய புத்தி உள்ள அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்துகள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் மனித இயல்புகளை நன்கு அறிந்தவர்கள். மனிதனுடைய பன்முகமான நடத்தைகளை எல்லாம் நன்கு அவர்கள் தெரிந்து கொண்டவர்கள். மனித இயல்பு, உலக இயல்பு என்று சொல்லக்கூடிய இப்படிப்பட்ட இயல்புகளை எல்லாம் அவர்களுடைய ஆற்றலைக் கொண்டு நன்கு அவர்கள் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசைப்பற்றி அதிகமாகக் கூறவேண்டியதில்லை. அரசு நல்லது செய்வதற்கு மாறாக நாட்டிலே மனித வாழ்க்கையில் நடைமுறையில் என்ன இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து, அவர்களுடைய எண்ணங்களில் அழகு பதிந்து செயல்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை, என்னுடைய வேண்டுகோள். மனிதன் வாழவேண்டுமென்ற எண்ணங்கள் சமுதாயத்திலே இருக்கின்றன. எம் மாதிரி அவனுடைய வாழ்க்கை இருக்கிறது? சோர் வாழ்க்கை இருக்கிறது, அதோடு கூட பிணி நாட்டிலே இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இவைகளைப் போக்குவதற்காக நல்லதொரு சமுதாய அமைப்பு ஏற்படுவதற்கான வழி, சுதந்திரம் வேண்டுமென்ற பாரதியின் எண்ணமும் அவர்களுடைய நோக்கமும், நிறைவேறுமையடி இந்தச் செயலிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அத்தகைய சமதர்ம சமுதாயத்தை இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்துவதற்காக மக்கள் சமுதாயத்தில் வாழ்வதற்கு நாம் எல்லாம் அவர்களுக்கு விருப்பமாகச் செய்ய வேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். இது நம்முடைய கடமை. நாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். சாதாரண மசன் ஒருவன் தனியாக தனக்கு வேண்டிய தேவைகளை உழைத்துச் சேர்ப்பதாக இருக்கவேண்டும். சாதாரண வசதி, கல்வி வசதி போன்றவைகள் சாதாரணமாக வேண்டியவைகள். இவைகளெல்லாம் அவனுக்கு வேண்டுமானால், நாட்டின் செல்வத்தை ஒன்றுக் குவித்து எல்லோருக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பதன் மூலம் பெறலாம் என்று எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள். அப்போதிரி என்னுடையவர்கள் இன்றைக்குப் புதிது கொள்ளாத வகையில் இருக்கிறார்கள். அத்தகைய சமுதாயம் அமைப்பதற்கு முன்பு, சமுதாயத்தில் உள்ள அனைவரும் அத்தகைய சமதர்ம சமுதாயத்தில் வாழ்கிறோம் என்று உணர்வோடு, அசைப்பு புரிந்துகொண்டு வாழ்வதற்கென்ற வகையில் தொழில்களையும் அதற்கென்ற கல்வியையும் பரப்ப அரசு முன் வரவேண்டும். மனம் அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும். உண்மையோடு அந்த சமுதாயத்தின் அமைப்புக்கு உழைக்கவும் வேண்டும். அத்தகைய சமுதாயத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் பணிகள் செய்யப்பட வேண்டும். பொருள் என்றால் பணம் என்ற வகையில் செல்கிறேன். அவர்கள் இந்த வசதிகளைக் கொண்டு நல்ல வாழ்வு வாழ வேண்டுவதற்காகத்தான். அத்தகைய பொருள்களைக் குவித்துப் பிரித்துக் கொடுப்பது என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்தச் செலவுத்தின் மூலமாக அமைத்த தொழிற்சாலைகளும், அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இந்தப் பொருள்கள் அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் கிடையாது. ஆகையினாலே, இந்த சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு— சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக கல்வி மூலம் நல்ல ஆக்கப்

[29th March 1971] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

பணிகள் செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும். அரசு இதைச் செய்ய வேண்டும். அத்தகைய பணிகளுக்கு நல்ல ஆதரவு கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Deputy Chairman in the Chair]

அத்தகைய முறைக்கு மாறாக சமுதாயத்தில் இப்போதுள்ள குறைபாடுகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவற்றை இங்கே சொல்வதற்கு அவகாசம் போதாது. அக்குறைபாடுகளை நாளடைவில் குறைப்பதற்கான, தடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசிய சகோதர அங்கத்தினர் ஒருவர் மதுவிலக்குக் கொள்கையை ரத்து செய்வதை ஆதரிப்பது போலப் பேசியதாக நினைக்கிறேன். அறத்தை அணி செய்யும் காரியமாக அது இருக்க முடியாது என்பதை நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அறத்தை அணி செய்யும் பணி தமிழகத்தில் மலர் வேண்டுமென்றால், மதுவிலக்கு ரத்து என்பதைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தனையில் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். தொடர்ந்து மது விலக்கை எவ்வளவு சிரமம் வந்தாலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இப்போது பட்டஜெட்டில் துண்டு விழுகிறது, நிதி பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதை நிறைவு செய்வதற்கு வேறு வழி வகைகளைத்தான் நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் இதைப்பற்றிப் பேசி, கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் மதுவிலக்கு ரத்து என்பதை அவர்கள் மனது ஏற்கவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். தமிழ் நாட்டிலுள்ள இரண்டு கோடிக்கும் அதிகமான தாய்மார்களுடைய அழகைக் கண்ணிரிலிருந்து வருகிற வருமானமாக மதுவின் மூலம் வருகின்ற வருமானத்தைக் கருத வேண்டும். அதைத் தவிர நிதி வசதியைப் பெருக்குவதற்கு வேறு எத்தனையோ வழிகள் இருக்கின்றன. கடந்த பத்து ஆண்டுகளை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த சமயத்தில் சமர்ப்பித்துள்ள புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், நாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் எதிர்பார்த்ததை விட அந்த அந்த இனங்களிலிருந்து அதிக வருவாயைப் பெற்றிருப்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. அதற்குச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. அவற்றை விரிவாகச் சொல்லி காலத்தைக் கழிக்க நான் விரும்பவில்லை. தேர்தல் நேரத்திலோ அதற்கு முன்போ நாட்டில் இன்னும் பல இடங்களில் ஆத்திரப்படக்கூடிய அளவில் காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. மது அருந்துவது என்பது மனிதன் உள்ளே இன்னொரு மனிதன் அல்லது பூதம் புகுந்து கொள்வதைப் போன்றதுதான். அந்த மாதிரி நிலைமம் நம் நாட்டில் ஏற்படவேண்டாம். சுற்றிலும் உள்ள பல மாநிலங்கள் என்ன செய்கின்றன என்று நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல் நடத்துவதன் மூலம் எத்தகைய நிதிகள் இடையூறுகள் வந்தாலும் அவற்றைத் தைரியத்துடன் சமாளித்து பிற மாநிலங்களுக்கு நாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்க வேண்டும். மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல் நடத்துவதற்கான முழு முயற்சியுடன் நாம் செயலாற்ற வேண்டும். துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்ட பல வழிகளைக் கண்டு பிடிக்க முடியும். சிக்கன நிர்வாகத்தைக் கடைப்பிடிக்கலாம். இன்னும் பல வருமானங்கள் மூலம் நிதியைப் பெருக்கலாம். அப்படி ஒன்றும் இது பெரிய தொகை இல்லை. கிட்டத்தட்ட 400 அல்லது 450 கோடி ரூபாய் வரவு செலவு நடத்தக்கூடிய ஒரு மாநிலத்தில் இதற்கான வழிவகை கண்டு பிடிப்பது பெரிய காரியமல்ல. மது விலக்கு நன்றாக அமுல் செய்யப்பட்டால் பொதுவாகக் குற்றங்கள் குறையும். அதற்கான செலவுகள் குறையும். போலீசுக்கு அதிகச் செலவு தேவையிருக்காது. இந்த பட்ஜெட் உரையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றி சந்தேகத்திற்குக் கூட இடம் இல்லாத வகையில் எதுவுமே முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரஸ்தாபிக்காமல் இருந்ததற்

5-10
p.m.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [29th March 1971]

காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஜூன் மாதத்தில் வரப்போகிற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கூட இதரப் போறத்தனைப் பேணிக்காக்கின்ற முயற்சி தொடர்ந்து நடக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் மிகவும் உருக்கத்தோடு அறத்தைப் பேணுவதில் மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்வதனால் மதுவிலக்கை எடுத்து விடவேண்டுமென்று சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். இப்போது நிதி நிலையில் விழுவின்ற துண்டைச் சரிகைப்பதற்கு தயவுசெய்து வெறு எதாவது வழியிருந்தால், அதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இன்னும் மூன்று மாதம் இருக்கிறது அதற்கு. அரசிற்கும் அதற்கான வழிவகைகளைக் காணு கின்ற எதுக்கள் நிறைய இருக்கின்றன. சந்தர்ப்பங்களும் இருக்கிற் றன. அமைச்சர் அவர்களுடன்கூட எனக்கும் அதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. நாம் அதை இன்னும் நன்றாக யோசித்து எந்த எந்த வகையில் இதற்கு வழி வகை காணலாம் என்று சிந்திப் பதற்குக் காலம் இருக்கிறது. நிச்சயமாக அதற்கு வழி வகை கிடைக்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.

5-20 P.m. வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன் ஜூன் மாதத்திலா வது ஒரு காரியத்தை இந்த அரசு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டவுடனே எதாவது ஒரு குடியிருப்புக் கிழமை இந்த பட்ஜெட் விவரங்களை எப்படிப் பார்த்து எவற்றை ஒப்பிட்டு எவற்றோடு இணைத்து புள்ளி விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வது என்பதைப் போன்ற விஷயங்களை அங்கத்தினர் களுக்கு விளக்கினால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். அங்கத்தினர் களுக்கு அரசாங்கம் அளிக்கின்ற புள்ளி விவரங்கள் எந்த வகையில் எங்கே எப்படி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எல்லோ ராரும் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் அவற்றை எப்படிப் பார்ப்பது எப்படித் தெரிந்துகொள்வது என்ற விளக்கத்தை விளக்குகின்ற அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்கிற அளவில் செய்தால் நல்லது. அடிட அக்கவுண்ட், அக்கவுண்ட் டிரைவர் ரிப்போர்ட் என்று பல வகையில் அவை இருக்கின்றன. சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தை எப்படித் தயாரிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் ஒவ்வொருவரும். முன்பு ஒரு முறை நிதி இலாகா காரியதரிசி ஒருவர் அல்லது டெபுடி சேக்ரட்டரி ஒருவர் இருந்து ராஜாஜி ஹாலில் ஒரு நாள் காலையிலும் மாலை யிலும் வந்து இதற்கான விளக்கம் கூறினார்கள். அது மாநில இந்த பட்ஜெட் விவரங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இன்னின்ன புத்தகங்களில் இன்னின்ன இலங்கைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதைப் போன்ற விளக் கத்தை அங்கத்தினர்கள் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், உதவியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதுபோல ஒரு நாள் குறிப்பிட்ட ராஜாஜி மாண்புமிகு போன்ற இடத்திற்கு அங்கத்தினர்களை வரவழைத்துச் சொல்வதற்குப் பதிலாக நிதி இலாகா துணைச் செயலாளர் ஒருவரை இதற்காக நியமித்து அவரிடம் ஆலோசனை அங்கத்தினர்கள் இது பற்றிய விளக்கத்தை அவ்வப்போது தெரிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் அளவில் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதைச் செய்யலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய யோசனைக்கு ஏற்ப அது அமையும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையில் வேண்டுமானால் பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[29th March 1971]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆர்வமுள்ளவர்கள் அவரிடத்தில் போய் விளக்கம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அதைவிட எல் லோரும் ஓரிடத்தில் வந்து ஒரே சமயத்தில் அந்த விளக்கங்களைப் பெறு வது நல்லது. சிலருக்கு அந்த அதிகாரியிடம் போகவேண்டுமே என்ற எண்ணம் வரலாம். அப்படித் தேடிக்கொண்டு போகமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கான குறிப்பிட்ட ஒரு ஏற்பாடு ஒரு இடத்தில் செய்முவிட்டால், அங்கு போக வேண்டுமென்ற ஒரு உந்தல் சாதாரணமாக ஏற்படும். அதனால் செல்வார்கள். ஆகையால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எது உசிதமாகத் தோன்றுகிறதோ அதை அவ்வாறு செய்யு மாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜூன் மாதத்தில் வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசு தமிழக அரசிற்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிதித் தொகை வாயிலாக ஒதுக்க வேண்டியவை எல்லாம் சரியான முறையில் செய்யாமல் நாம் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று எண்ணுகிற அளவில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முந்தைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட இதே சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் இதைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போதும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய இந்த உரையிலே பல இடங்களில் தமிழக அரசின் கோரிக்கைகளை மத்தியில் ஒப்பிக்கொள்வார்கள் என்று நம்புவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன் னொரு இடத்தில் நிதி ஆணைக் குழு ஒரு சட்ட ரீதியான அமைப்பு என்றும், அது அளவிடும் தீர்ப்புகளை மாற்ற இயலாது என்றும் காரணங் கள் கூறி இம் மாநிலத்திற்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கும் அநீதிகளை உறுதிப் படுத்த மத்திய அரசு முயலுகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதேபோன்ற பல்வேறு விஷயங்களை நாம் எடுத்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்குட போது, அவை முற்றிலும் நியாயமான கருத்துக்களாகவேபடுகின்றன. இதில் காலம் கடத்துவது அநீதியாகும் என்ற எண்ணம் ஸ்திரமாக மனதில் கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் நமது சர்க்கார் இந்த விஷயங் களைத் தொகுத்து ஒரு சிறு பிரசுரமாக அச்சடித்து எங்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொன்றிலும் எப்படி எந்த வகையில் அநீதி இழைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை, எப்படி நாம் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற விவரத்தை, ஒரு பிரசுரமாகத் தயாரித்து அளித்தால் நல்லது. மத்திய அரசோடு சுமுகமான உறவு வேண்டு மென்பதை நாம் அனைவரும் விரும்புகிறோம். அறத்தின்பாற் பட்ட காரியங்களில் ஈடுபடுகிறோம் அதற்கு மாறான எண்ணம் நமக்கு வராது. அவர்களோடு நல்ல உறவுகளை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல. நம் முயற்சிகள் இன்னின்ன விதங்களில் இருக் கின்றன, கிடைக்கின்ற நிதியை இன்ன விதத்தில் செலவழிக்கப் போகிறோம் என்ற விவரங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அப்படி நிதிநினைப் பெற முயற்சி செய்யவேண்டும். நல்ல முறையில் சுமுக உறவுகள் இருந்தாலும் கூட, அந்த உறவுகள் கெடாதபடி நாம் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் பெற முடியும். ஆமை சுவேது மல்லாக்க, அதைச் சொன்னாலும் பொல்லாப்பு' என்று சொல்வார்கள்.

திரு. சி. வி. ராசகோபால் : அந்தப் பழமொழிக்கு விளக்கம் தேவை.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அறுமுகம் கணவன் அங்கையற் கணன் மனைவி. ஒரு சில தினங்களுக்கு முன் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொல்லியது போல், குடுப்பச் சம்பந்தமாக எதோ ஊடல். ஒரு நாள் கணவன் உயிரோடு ஆமை ஒன்றை வாங்கிக்கொண்டு வருகிறான். அதை சமைக்கச் சொன்னால் அவன் சும்மா இருந்து விடுகிறான். ஊடல் இருக்கிற சமயம் அல்லவா! அவன் அதைத் திருப்பிப் போட்டு நெருப்பில் சுடுகிறான். அந்த ஆமை எழுந்து ஓடுகிறது. அதைப் பார்த்து அவளால் சும்மா இருக்க முடியவில்லை. கணவன் படும பரிதாபத்தைப் பார்த்து எதோ சொல்லுகிறான். “ஆமை சடுவது மல்லாக்க அதைச் சொன்னாலும் பொல்லாப்பு” என்று. அதைப் போலத் தான் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். இன்னும் கொஞ்சம் கண்டிப்பாக எடுத்துக் காட்டி நமக்கு நியாயமான உரிமைகளைப் பெறுகின்ற முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளு கிறேன்.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[29th March 1971]

இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ள வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு எல்லாம் நல்ல உதவிகள் அளித்து பயிர் செய்வதற்கு ஏற்ற விதத்தில் நன்மைகள் செய்வதற்காக கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற முயற்சிகளைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் சொல்லக்கூட வெட்கமாக இருக்கிறது. இது நான்காவது வருஷம். வரியைத் தள்ளுவதுபற்றிப் பேசப்படுவது அப்படிப்பட்ட நிலையில் அங்கே வறட்சி தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இம் மாவட்டத்தின் வறட்சி நிலைக்காக பரிசாரங்கள் நிவாரணங்கள் செய்துகொண்டிருந்தாலும்கூட தொடர்ந்து இந்த மாதிரி மழை பொய்ப்பதற்குக் காரண காரியம் என்னவென்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். எந்த எந்தப் பகுதிகள் வறட்சியான நிலையில்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : நம் மாவட்டத்தில் வறட்சி யில்லை என்று சிலர் சொல்லுகிறார்களே, அதைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்து என்ன?

(Mr. CHAIRMAN in the chair)

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : வறட்சி காரணமாக அளிக்கப்படும் நிவாரணங்களில் பங்கு பெற்றுக் கொண்டும் பெற்றுக் கொள்ளாமலும் இருக்கும் இடங்கள் இருக்கலாம். பங்கு கேட்கிறபோது வறட்சி என்றும் பங்கு வேண்டாம் என்கிறபோது வறட்சி இல்லை என்கிற மாதிரி சொல்லுகிறார்களோ என்னவோ. எங்கள் தாலுகாவில் மம்சாபுரம், சேத்தூர் தேவநாமம் ஆகிய இடங்களில் 11-ல் ஒரு பங்கு, பகுதி போக 10 பங்கு பிரதேசம் கடும் வறட்சி, கடன் சமை. 4 ஆண்டுகளாகக் கடன்கள் ஒத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 1969, 1970, 1971 ஆகிய மூன்று வருஷங்களில் வாங்கப்பட்ட பழைய கடன்களை புதிய கடன்களாக மாற்றி நீண்ட காலத் தவணையில் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடாகியுள்ளது. இத்தகைய கடன் தொல்லையிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் எங்கள் தாலுகா முன்பு செழுமையான பிரதேசம். ஆகவே இந்த ஜில்லாவில் மழை பொய்த்துப் போகும் காரணம் என்னவென்பதைப்பற்றி ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு வேண்டிய அறிஞர்களை வைத்து ஆராய்ந்தால், இது ஒரு நல்ல முயற்சியாகும். சமீபத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு மேற்கே ஒரு புதிய பாசனத் திட்டத்தைப் பொதுப் பணித்துறை மேற்கொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஆக, அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் நல்ல பயனை அளிக்கவும் புதிய திட்டங்கள் வரவும் அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நம் வணக்கத்திற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உயிர்க் கொள்கைகளை உள்ளடக்கி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : மேயருக்குத் தான் “வணக்கத்துக்குரிய” என்று சொல்லவேண்டும்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : பழக்கத்தின் காரணமாக அவ்வாறு வந்துவிட்டது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மேலவையில் கொடுத்த இந்த இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கை தமிழ் நாட்டுடைய எதிர்காலத் திற்கு ஒளியூட்டக்கூடிய பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. நாம் எல்லாம் போற்றி வருகின்ற, தாரக மந்திரமாகவுள்ள, மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் என்ற விஷயத்தில் நாம் எத்தகைய கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றும், எதிர் காலத்தில் நம் உறவுகளை எப்படி வளர்க்க வேண்டுமென்றும் முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி ஆணைக்குழு நாம் வைத்த கொள்கைகளுக்கும் பல்வேறு திட்டங்களுக்கும் நிதி வசதி

[29th March 1971]

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்]

செய்து கொடுக்காததன் காரணமாக, நாம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டு டெல்லிக்குக் காவடி தூக்குகின்ற நிலைமை தொடர்ந்திருக்கும்படி இந்திய துணைக்கொண்டது சர்க்கார் செய்துகொண்டு வந்தால், நாம் திட்டவாட்டமான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்தியாவின் கிழக்கே சுதந்திர சங்கநாதம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு சமுதாயம், அங்குள்ள சர்க்காரைத் தூக்கியெறிந்து விட்டு, இன்றைக்கு தனி நாடு போர்க் கொடி தூக்கி விட்டார்கள் என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்க்கிறோம். நமக்கும் அந்த ஆசை தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் தற்போது பின்பற்றுகிற கொள்கையைத் தொடர்ந்து பின் பற்றினால், தமிழ் நாடு தனக்கென்று ஒரு தனி நாட்டை உருவாக்கிக் கொண்டு, தனக்கென்று சட்ட மன்றங்களையும், பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் உருவாக்கிக் கொள்கிற சூழ்நிலைக்கு துரத்தப்படுவோமா என்ற அச்ச நிலை இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குத் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் அரசியல் ரீதியாக இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு அரசாங்கம் முதன் முதலாக தனக்கு என்று ஒரு திட்டக் குழுவை உருவாக்கி அமைக்கப் போகிறது. முன்பு இந்திய துணைக் கண்டத்தின் திட்டக் குழு நமக்குப் பரிந்துரை செய்து வந்தது. அந்தத் திட்டக் குழு நமது கோரிக்கைகளையும், திட்டங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலை இருக்கிறபோது, நம்முடைய—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையை உள்ளடக்கி தமிழ் நாட்டுக்கு என்று ஒரு திட்டக் குழுவை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது முதல் படி. மத்திய அரசாங்கம் இதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, சுமுகமான உறவுகளை வளர்த்து தமிழ்நாட்டின் உரிமைகளையும் திட்டங்களையும், முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பல நல்ல காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கல்விக்காக மட்டும் 79 கோடி ரூபாய் ஒரு மாநில அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஒரு நாகரிக அரசாங்கம் அடிப்படையான கல்விக்காக இவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறது என்று எடுத்துக்காட்டத்தான் இவ்வளவு பெரிய தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஒரு குறைக்குத் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் 79 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு நல்ல காரியங்களுக்கு நல்ல இதயம் படைத்த, நல்லெண்ணம் கொண்ட மக்களுக்கு நம் அரசு செலவுழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதன் பலனாகத்தான் இந்த ஆண்டு 35 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக உள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் உருவாக்கியிருக்கிறார். பற்றாக்குறையாக இருந்தாலும், புது விதமான வருமான வழிகளை ஏற்றுக்கொண்டு அதை நிறைவு செய்துகொள்ளலாம். ஆகவே எந்தத் திட்டத்தையும் குறைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, சென்னை நகரத்தில் குடிசை மாற்று வாரியம் பற்றிச் சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்னையில் உருவாகின்ற திட்டங்கள் யாவும் பெரும்பாலும் சென்னைக்கே கிடைக்கின்றன. சென்னையிலிருந்து பல மைல்களுக்கப்பால் உள்ள மதுரை, ராமநாதபுரம், திருச்சி போன்ற பகுதிகளுக்கெல்லாம் கிடைப்பதில்லை. சென்னையில்தான் பல நல்ல காரியங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னையிலேதான் காவிரியிலிருந்து குடிநீர்த் திட்டம் செயலாக்கப்பட்டு தண்ணீர் கொண்டுவரப்படுகிறது. சென்னையில் தான் ஒரு படியிரி திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. சென்னையில்தான் கூலம் சேமைப்புத் திட்டம். இது மாதிரி சென்னையில் எவ்வளவோ காரியம் நடைபெற்று வருகிறது. சென்னையில் வாழ்கிறவர்களுக்கு என்னதான் இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் எல்லா வசதிகளையும், வாய்ப்புக்களையும் பெற்று வாழ்கிறார்கள் என்று

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்] [29th March 1971]

சொல்லுகிற இந்த நேரத்தில், இந்தச் சென்னைலே தான் குழப்பங்களும் நாட்டு மக்களை எமாற்றுகின்ற, ஏழை மக்களை உசப்பிக்கொண்டும் இருக்கிற வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஒரு சாரார் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், தேர்தலின்போது தமிழ்நாட்டில் ஜாதிப் பிரச்சனையை உருவாக்கியது இந்தத் தமிழ்நாட்டின் தலை நகரில்தான் என்று. இங்குதான் ஜாதி வெறி உருவாக்கப்பட்டது. பெரும் தலைவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய தலைவர்கள் எல்லாம் கூட ஜாதித் தலைவர்களாக உருவான காட்சியைப் பார்த்தோம். அதிலும் ஐந்தாண்டுகள் ஆசிரியர்கள் எல்லாம் கூட அவர்களுக்கு ஆதரவாக வேலை செய்தார்கள். பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கைகள் கொடுத்தார்கள். மதுரையில் உள்ள தினமணிப் பத்திரிகை ஆசிரியர் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் கூப்பிட்டு இப்படியெல்லாம் எழுதிக் கொடுங்கள் என்று எழுதிப் பிரசுரித்தார்கள் என்று தூதுக் குழுவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தைப் பதவியிலிருந்து இறக்க வேண்டியதைத் தவிர ஒய்வு ஒழிவு இல்லை என்று எழுத்தால் எழுதிக் கொடுத்தார்கள் என்று தூதுக் குழுவிடமே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஜாதி வெறியை இந்தச் சென்னை நகரத்திலே தான் உருவாக்கினார்கள் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றைக்குத் தேவர் அவர்கள் அரசியல் வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருந்த போது, அவரை ஜாதித் தலைவர் என்று குற்றம் சாட்டி அவரைச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பி, ஸ்லோ பாய்சனிங் மூலமாக அவரைச் சாக அடிக்கச் செய்திட்ட அரசாங்கத்தை நமக்குத் தெரியாதா? அன்றைய தினம் யாரை ஜாதித் தலைவர் என்று சொன்னார்களோ அத்தகைய மதிப்பு மிக்க தலைவர் அவர்கள் ஜாதிக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு ஜாதி வெறியை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம்.....

திரு. கே. ராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, தேவரை சிறை வைத்து “ஸ்லோ பாய்சனிங்” மூலமாக அவரை அந்த அரசாங்கம் கொலை செய்தது என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தமானதாக இல்லை. இந்த சபைக்கு ஒரு அந்தஸ்தும் கவுரவமும் உண்டு. அதைக் கேடுக்கும் வகையில் இந்த மன்றத்தில் எந்த விதமான ஆதாரமும் இல்லாமல் ஒரு அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டுவது சரியில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு அங்கத்தினர் அவர்கள் விளக்கம் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு திரு. தங்க பாண்டியன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஸ்லோ பாய்சனிங் மூலமாக தேவர் வாழ்க்கையைக் குலைத்து விட்டார்கள், கொன்றுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஸ்லோ பாய்சனிங் என்ற குற்றச்சாட்டு இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதுபோல, அது போன்ற வார்த்தைகள் இந்த மன்றத்தில் பேசப் படுவது தேவையில்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : சமீபத்தில் நடந்த ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் இது பற்றிய ஒரு கருத்து திரு. காமராஜரால் பேசப்பட்டு எல்லோரும்..

மிஸ்டர் சேர்மன் : இங்கே வந்து விளக்கம் சொல்ல முடியாதவரைப் பற்றி இங்கே பேசக் கூடாது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லுவதற்காகத்தான் சொன்னேன். அப்படிப்பட்ட ஜாதி வெறியைத் தூண்டுகிற காரியங்கள் இனிமேலாவது நடக்காமல் இருக்க

[29th March 1971] [திரு. வி. தங்கபாண்டியன்]

வேண்டும். மூத்த தலைவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிற தலைவர்கள் ஜாதித் தலைவர்களாக மாறி நாட்டின் அமைதியைக் குலைக்கக் கூடாது. அத்தகைய முறையில் இந்தக் கருத்தை எதிர்க்கட்சியினரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள், தங்கனது ஒத்துழைப்பைத் தருவார்கள் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசாங்கம் நியாயத்திற்குப் பணிகின்ற அரசாங்கமாக இருக்க வேண்டும். நிர்ப்பந்தச் சூழ்நிலையை உருவாக்கினால் அதற்கு, அந்த நியாயமில்லாத கோரிக்கைகளுக்கு பணியாக்கூடிய அரசாங்கமாக இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 24 கோடி ரூபாய் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு அரசாங்க ஊழியர்கள் நன்றி செலுத்தாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் அதற்காக அவர்கள் ஏற்படுத்திய குழப்பங்கள், நிகழ்ச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவற்றையெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார். இருந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் மன்னிப்போம், மறப்போம் என்ற அளவில் அவற்றையெல்லாம் மறந்து விட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே, இனிவாவது நிர்ப்பந்தத்திற்கு, நியாயமற்ற நிர்ப்பந்தங்களுக்கு அரசாங்கம் அடிபணியக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்க ஊழியர்கள், எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் நேரடியாகவே ஈடுபட்டார்கள். எதிர்ப்பை உருவாக்குவோம் என்று நேரடியாகவே தமிழ் நாட்டுக்கும், தெரிவித்தார்கள். பத்திரிகைகள் எல்லாம் அவர்களுக்குச் சாதகமாக வேலை செய்தன. கேட்டால் பத்திரிகை தர்மம், பத்திரிகை சுதந்திரம் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த தர்மம் பேசுகின்ற பத்திரிகைகள் எல்லாம் இந்த நாட்டில் குழப்பத்தை உண்டாக்கிய முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டும். இந்த அரசை உண்டாக்கியவர்கள், அதற்கு முழுக் காரணமாக இருந்தவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள், போராடுகிற மக்கள், நடுத்தர மக்கள். எனவே, நாம் செலவழிக்கிற பணம், வரிப் பணம் அவர்களிடம் போய்ச் சேர வேண்டும். இந்தத் தமிழக அரசு உருவாகிய பின்னர் ஏழை மக்களின் இதயம் கனிந்த நம்பிக்கையை நமது கலைஞர் அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கிருஷ்ண சாமி நாயுடு அவர்கள் வேதாந்தம் பேசினார்கள். தத்துவம் பேசினார்கள். ஒருவித விரக்தியோடு தத்துவம் பேசினார்கள். அவருக்குத் தெரியும், ராமானுஜபுரத்தில் என்னென்ன வேலைகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று. மனச்சாட்சி உள்ளவர்கள் நிச்சயம் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ராமானுஜபுரம், வறட்சி காரணமாக பல இடர்ப்பாட்டினை ஏற்க வேண்டியிருந்தாலும், அங்கே எல்லாம், நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நான்கு கோடி திட்டம் ஒன்றினை உருவாக்கி 74 லட்சம் ரூபாய் மானியம் வாங்கி ஏராளமான காரியங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஒன்றை மாத்திரம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த மாவட்டங்களில் பஞ்சாயத்து வருமானம் மிகக் குறைவானதாக இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் பஞ்சாயத்துக் கள் மூலமாக ஏராளமான வேலைகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் பணம் தேவைப்படுகிறது. பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் நல்ல முறையில் இல்லை. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மானியம் கொடுத்தால் அந்தக் கட்டிடங்களையெல்லாம் கட்ட முடியும். பல வரிகள் நீக்கம் காரணமாக பஞ்சாயத்துக்களின் வருமானம் மிகக் குறைவாகப் போய்விட்டது. ஆகவே, அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு முழு மானியம் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். அடுத்தாற்போல், இந்த நிலவள வங்கிகள் மாவட்டத்தின் எல்லா ஊர்களிலும் தொடங்க வேண்டும். இந்த நிலவள வங்கிகள் இருந்த காரணத்தால் தான் ராமானுஜபுரம் மாவட்டத்தில் வறட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்ள முடிந்தது. எனவே, அத்தகைய நிலவள வங்கிகளை எல்லா ஊர்களிலும் தொடங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்]

[29th March 1971]

எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரை நான் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் என்னவென்றால், சென்னையிலே செய்யப்படுகிற பல்வேறு காரியங்களும் மாநிலத்தின் மற்றப் பகுதிகளிலும் செய்யப்பட வேண்டும். மாநிலத்தின் வரப்பணம் மாநிலத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும்படியான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் போதிய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை மேலும், தீவிரமாக்க வேண்டும். தார் ரோடு கையெல்லாம் மாற்றி சிமென்ட் ரோடுகளாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதுபோன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் மேலும் ஏழை மக்கள் நல்வாழ்க்கை வாழ்கின்ற திட்டங்களாக அமைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 1971-72-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் வரவு ரூ. 458.69 கோடியாகவும் செலவு ரூ. 446.44 கோடியாகவும் ரூ. 12 கோடி துண்டு விழுவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கிற பொழுது 23 கோடி ரூபாய் அளவு துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டாக இருப்பதால் மொத்தத்தில் 35 கோடி புற்றுக்குறையை நாம் கவனிக்கிறோம். இதற்கு என்ன காரணம்? என் இந்த மாதிரி பட்ஜெட் போட வேண்டும் என்பதற்கு முக்கியமான காரணங்களைக் குறிப்பிடப்போது மக்கள் பயனடையக் கூடிய திட்டங்களை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய காரணத்தால் அதற்கு எல்லாம் செலவு செய்ய வேண்டி இருப்பதால் இந்த மாதிரி துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டைப் போட வேண்டிய சூழ்நிலையில் அரசு இருக்கிறது என்பதைக் காரணம் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதில் முக்கியமான திட்டங்கள், வீரணம் குடிநீர்த் திட்டம், குடிசை வாழ்வோர் மேம்பாடுத் திட்டம், ஹரிஜன முன்னேற்றத் திட்டம், மருந்து, கல்வி, மருத்துவ வசதிகள், சம்பள உயர்வு என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சித் திட்டங்கள் சிலவற்றில் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மின்சார வாரியம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 8 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதைச் சொல்லலாம். மத்திய உதவி நமக்குக் குறைவாக வருகிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். 3 ஆண்டுகளாகவே நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகிற போதெல்லாம் இதை மனப்பூர்வமாக நான் ஆதரித்து வந்து இருக்கிறேன். ஆனால் அதைப்பற்றி சொல்லப் பட்டு இருக்கிற விஷயங்களில் ஒரு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இவற்றை முதலில் குறிப்பிடலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். மத்திய உதவியிலே அகில இந்திய மட்டத்தில் அன் ஒன்றுக்கு 185.5 ரூபாய் தமிழகத்திற்கு 142.5 ரூபாயும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மத்திய உதவி கொடுக்கிற போது எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை மத்திய அரசு மட்டுமல்லாமல் மாநில அரசுகள் எல்லாம் சேர்ந்து நான் முடிவு எடுக்கிறோம். மக்கள் தொகைக்காக 60 சதவிகிதம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவில் சேர்ந்தார்கள். பிறகு, கோவை, ஓசை போன்ற பின்தங்கிய மாநிலங்களுக்கு 10 சதவிகிதம் தனி ஒதுக்கீடுகளைக் கொடுத்து விடலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள். மாநில அரசு வரி வசூலிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக அதை ஒட்டி 10 சதவிகிதம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். 10 சதவிகிதம் விவசாயத்திற்கும் திரிப்பாசனத்திற்குமாக ஒதுக்கீடு செய்தார்கள். திட்ட ஒதுக்கீட்டை நான் குறிப்பிட்ட என்.டி.சி. கமிட்டியின் முடிவின் அடிப்படையில்தான் நம்முடைய அரசாங்கம் பெற்று இருக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். என்.டி.சி. குழுவின் ஒதுக்கீட்டு அடிப்படைகளை நம்ப அரசு ஒப்புக்கொண்டு விட்டபிறகு நமக்குக் கிடைக்கிற பணம் குறைவு என்று சொல்வது எவ்வளவு தூரம் சரி என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல் திட்டத்திலே நமக்கு 10.8 சதவிகிதம் கொடுத்தார்கள். ஆனால், 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் நம் மாநிலத்திற்கு 5.7 சதவிகிதம் தான் கொடுத்தார்கள் என்று அரசு குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட மாநில ஒதுக்கீடு 10.8

29th March 1971]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

சதவிகிதமாக இருந்தாலும் நமக்குக் கிடைத்தது 36 கோடிதான். 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கீடு 5.7 சதவிகிதமாக இருந்தாலும் நமக்கு 202 கோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே சதவிகிதத்திற்கும் கிடைத்திருக்கிற பணத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த 3, 4 ஆண்டுகளாக நிதிநிலை அறிக்கைகள் பேரவையில் வைக்கப்படுகிற போது எல்லாம் மத்திய அரசிடம் இருந்து நிதி உதவிகள் குறைவாகக் கிடைத்து இருக்கிறது என்று சொல்லுவதே அரசின் வாடிக்கையாகப் போய்விட்டது. கடந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒன்றில் முக்கியமாகச் சொல்லப்பட்டது கம்பெனி வரிகள் என்ற கார்ப்பரேஷன் வரிகளைப் பற்றி. அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த வருடத்தில் என்று நான் கருதுகிறேன். கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ் என்று சொல்லப்பட்டது 1960-ல் இருந்து ஆரம்பித்தது. 1960-க்கு முன்பு அது கம்பெனி வருமான வரி என்ற பெயரால் மத்தியம் மாநிலம் ஆகியவற்றிற்கு கிடையே “டிவிசியல் பூல்” என்ற முறையிலே பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டது. 1960-ல் கார்ப்பரேஷன் வரி என்பதற்கு ஒரு புதிய சட்டத்தை உருவாக்கி கம்பெனி வரி வருமானங்களை கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ் என்று சொன்னார்கள். 1961-62-ம் ஆண்டில் கார்ப்பரேஷன் வரி மூலமாக 160 கோடி மத்திய அரசுக்குக் கிடைத்தது. 1967-68-ம் ஆண்டில் 354 கோடி ரூபாய் இந்த கார்ப்பரேஷன் வரி மூலம் மத்திய அரசுக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது. 1961-62-ல் வருமான வரி மூலம் கிடைத்தது 160 கோடி. அது 1967-68-ல் 304 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. ஆனால் வருமான வரியைவிட 1961-62-க்கும் 1967-68-க்கும் இடையே கார்ப்பரேஷன் வரி அதிகமாக உயர்ந்துள்ளது. இந்த கார்ப்பரேஷன் வரியை வருமானத்திற்கான வரி என்ற அடிப்படையில் மாநில அரசுகளுக்கு பிரித்தறிக்க வேண்டும் என்று சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அந்த அடிப்படையில் தமிழக அரசும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இதுவரையில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். பண ஒதுக்கீடுகளைப் பொறுத்து தவறாக மத்திய அரசு காரியங்களைச் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோமே தவிர நமக்கு நியாயமாக வரவேண்டியதைப் பெறுவதற்கு நாம் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. கடந்த பட்ஜெட்டில், ரயில் ரியான வரி, ரயில்வே பாசஞ்சர் டாக்ஸ், பொறுத்த வரையில் சொன்னார்கள் அது மாநில அரசுக்கு வரவேண்டிய வரி இனம் என்று. ரயில் பயண வரி, மாநிலத்திற்கு வரவேண்டியது என்று அரசியல் சட்டத்தில் வைத்திருந்தார்கள். அதனால் பாசஞ்சர் டாக்ஸ் ரயில் கட்டணத்திலேயே சேர்த்து மத்தியப்பட்ஜெட்டில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தார்கள். அப்போது எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரே கட்டி ஆட்சியில் இருந்ததால் மத்திய வருவாயாக அதை மாற்றியதற்கு எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அப்போது இருந்த ரயில் வருமானத்தைப் போல கிட்டத்தட்ட 2 மடங்கு வருமானம் இப்பொழுது வந்த போதிலும் 85 லட்ச ரூபாய் தான் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடாகக் கிடைத்து வருகிறது. இப்பொழுது கிடைக்க வேண்டிய வருமானம் 2 கோடியாக இருக்கலாம். இதே போன்று கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ் வருமான வரியாகக் கருதப் பட்டால் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு டிவிசியல் பூல்-லிருந்து கிட்டத்தட்ட 40 கோடி ரூபாய் கிடைக்க வழி இருக்கிறது.

அடுத்து இன்னொரு விஷயம். மாநில அரசுகளுக்கே இருந்த வரி அதிகாரங்களில் சிலவற்றை மத்திய அரசுக்கு 1961-ல் தாரைவார்த்தார்கள். சர்க்கரை, துணி, புனைகயிலை, ஆகிய இனங்களுக்கு 1961-வரை விற்பனை வரி மாநில அரசு நிர்ணயித்தது. அவற்றை எல்லாம் மத்திய அரசின் கூடுதல் கலால் வரிக்காகக் கொடுத்துவிட்டோம். இதன் மூலம் கிட்டத்தட்ட 5 கோடி ரூபாய் நமக்கு ஆண்டுபொன்றுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன். நமக்கு வர வேண்டிய நியாயமான வரிக்களில் மத்திய அரசுக்குப் போனவற்றை கணக்கில் எடுத்துப் பார்த்தால் 45 கோடி ரூபாய் நமக்கு வரவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களுடைய உரிமைக் குரலை நீங்கள் டெல்லியில் கேட்கும்படி.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[29th March 1971]

எழுப்பினால் இந்த நிதி பற்றாக் குறையான ரூபாய் 35 கோடியை சமாளிப்பதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். நமது மாநில அரசு தன்னுடைய உரிமைக் குரலை எழுப்பி யிருக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை இழந்துவிட்டதோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். இன்று இருக்கிற நிலைமை வேறு, நேற்று இருந்த நிலைமை வேறு என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் நிலைமை முன்பும், இப்பொழுதும் மாறியுள்ளது. முன்பு மாநிலங்களில் எல்லாம் மாற்றுக் கட்சியினர் ஆட்சி இருந்த நேரம். அது மட்டுமல்ல மத்திய ஆட்சிக்கு மாற்றுக் கட்சிகளின் ஆதரவு தேவை என்று இருந்த காலம், அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நம்முடைய உரிமை களைச் சொல்லி, அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் 25 பேரின் ஆதரவு பாராளுமன்றத்தில் தேவையாக இருந்தபோது நம் முடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு தவறி விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உறுப்பினர் ஒன்றை ஆரம்பித்த பொழுது என் திருப்பித் திருப்பி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆரம்பித்தார். ஒரு வேளை மத்திய சர்க்காரை குறை கூறக் கூடாதென்று எண்ணினாரா என்று நினைத்தேன். என்.டி.சி. என்றும் கிராமியா என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். முன்னேற்றம் அடைந்த மாநிலத்திலும் சரி இல்லை. ஏற்கனவே பிளானில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறையக்கூடாது. என்.டி.சி. வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்வது தவறானது. நம்முடைய அரசாங்கத்துக்கு அந்தத் தொகை குறையக்கூடாது என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. கார்ப்ப ரேஷன் டாக்ஸ், அதைப்பற்றி நாலாம், ஐந்தாம் மச்சர் அவர்களும் ஒரு முறை அல்ல பல முறை மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறோம். அதற்கு அவர்கள் உறுதியான பதிலைத் தந்ததாக இல்லை என்று அடிக்கடி சொன்னார். செல்லடாக்ஸ் போட்டால்தான் மாநிலம் பாதிக்கப்படும். இந்த அரசாங்கம், இந்த வரியும் நமக்குத்தான் கிடைக்க வேண்டும். நம் மாநிலத்தின் உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடாது என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது கனம் டிரைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சொல்லுகிற விஷயம் புதிதல்ல என்று சொன்னார்கள். நான்கு அண்டு காலமாக இந்த அவையிலே பேசி வந்த விஷயத்தைத்தான் நான் சொன்னேன். புதிய விஷயத்தைச் சொல்லவில்லை என்பதை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்.டி.சி.யில் கிராமியா போடப்பட்டபோது நிங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டபோது அதிக அளவு பணம் கேட்டோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்.டி.சி. கமிட்டியில் நடந்த விஷயங்களைப்பற்றி பத்திரிக்கைகளிலும் புத்தகங்களிலும்தான் உறுப்பினர்கள் பார்க்க முடியும். நம்முடைய அரசாங்கம் என்ன நிலை எடுத்தது என்று அரசாங்க சார்பிலே சென்று வந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும். பணம் குறையும் என்ற நிலையில் கிராமியாவை ஒதுக்கக்கொள்ள மாட்டோம் என்று அரசின் சார்பில் சொல்லப்பட்டதா இல்லையா என்பதுதான் விஷயம். பண ஒதுக்கீடு அடிப்படையை அகில இந்திய மட்டத்திலே ஒப்புக்கொண்டு வந்துவிட்டு, குறைவாகக்கொடுத்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. பொருளில்லை. தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் நன்றாக ஈடுபடவேண்டுமென்று சொல்லும்போது பாராளுமன்றத்தில் அவர்கள் ஒரு தனி நபர் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்பதைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். தி.மு.க. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசியல் சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அப்போது பல மாநிலங் கள் நம் கொள்கையை ஆதரித்தன. கேரளா நம்மோடு இருந்தது. மேற்கு வங்காளமும் நம்மோடு இருந்தது. ஆந்திர முதலமைச்சர் பிரம்மானந்தரெட்டி அவர்கள் நிலைமையும் நமக்கு சார்பாக இருந்தது.

[29th March 1971]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதைப் பேசுவது நல்லது இல்லை. மாநில அரசுகள் வலியுறுத்தின. பிரம்மானந்த ரெட்டியும் வலியுறுத்தினார். இறுதியான வரியை மாநில அரசு பொறுப்பு என்று டெல்லிக்கு வலியுறுத்தவில்லை என்று சொல்லுவது நல்லது இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர் அவர்கள் கோப்படுப்படி பேசுவதற்காக நான் வருந்துகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : கோபமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசு வற்புறுத்தி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது பாராளுமன்றத்தில் இருந்த தி.மு.க. உறுப்பி னார்கள் இதற்காக ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்பதையும் ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கலாம் என்பதையும்தான் குறிப்பிடுகிறேன். அப்படிச் செய்திருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ராஜாராம் : தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் வெகு தீவிரமாக வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்த நடவடிக்கைகளை கனம் அங்கத்தினர் எண்ணிப்பார்த்தால் தெரியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் வற்புறுத்தியிருக்கலாம். அப்போழுது சந்தர்ப்பம் கூடி இருந்தது என்பதைத்தான் சொன்னேன். இன்னொரு விஷயம் நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. அரசு அலுவலர்களுக்காக ஏற்பட்ட கூடுதல் செலவு 38 கோடி என்றும் ஆனால் இந்தச் செலவுகளுக்கு ஆகக்கூடிய செலவுகளுக்கு நிதி ஆணைக் குழு ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நிதிக்கமிஷன் அதிகப்படியான ஒதுக்கீடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் நம்முடைய சம்பள உயர்வுக்கான ஆணைக் குழுவின் அறிக்கை முன் கூட்டியே வந்திருந்தால் அவர்கள் இன்னும் அதிகப்படியான பணத்தை நமக்கு ஒதுக்கியிருக்கக்கூடும். நிதிக் கமிஷனின் வேலை முடிந்தபிறகுதான் நமது சம்பள ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை வந்தது. அதனால் சரியான அளவில் நிதிக்கமிஷன் பணம் ஒதுக்கவில்லை. இந்த நிலைமையை முன் கூட்டியே கவனித்து நிதிக் கமிஷன் முடிவதற்குள்ளாக சம்பள ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை அவர்களுக்குக் கிடைக்குமாறு செய்திருக்கலாம். கடன்களுக்கு என்று ஒரு தனி கமிஷன் போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது எவ்வளவு தூரம் சரியென்று தெரியவில்லை. நிதிக் கமிஷனின் ஒரு வேலை மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற கடன்களை எப்படி பங்கிடு செய்வது என்பதுதான். நிதிக் கமிஷனுக்கு அந்த வேலையைக் கொடுத்திருக்கலாம். இதற்காகத்தான் நிதிக் கமிஷன் நிரந்தரமான கமிஷனாக இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த அவையில் பல முறை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். மேற்கு வங்கத்தில் நிரந்தர நிதி கமிஷன் அமைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். நண்பர் தங்கபாண்டியன் அவர்கள் பேசும் போது அழகாகச் சொன்னார்கள் காவடி எடுக்க வேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டது என்று. எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் மத்திய அரசினிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்திருக்கிற வரையில் இந்த நிலை நீடிக்கத்தான் செய்யும். எந்த அரசாக இருந்தாலும் திட்டக் கமிஷனிடத்தில் போய் பணம் கேட்கிற அவல நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் நிதிக் கமிஷன் ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள கிராண்ட் கமிஷன் மாதிரி நிரந்தரமானதாக அமைக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுது அவர்களுடைய “கிராமியா”வும் ஒழுங்கானதாக இருக்கும். மாநில அரசுக்கு பாரபட்சமின்றி ஒழுங்காகப் பணம் வந்து சேரும். கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் உத்திரப் பிரதேசம் அல்லது மேற்கு வங்காளம் என்று நினைக்கிறேன், அவர்கள் வாங்கிய

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[29th March 1971]

மத்திய கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது அரசும் ரெவினூ அக்கவுண்ட்டில் செலவு செய்த பணத்திற்கான கடனை வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். மத்திய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்போதும், வாங்கும்போதும் அதற்கென தனியாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு வங்கி மூலம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். “பிளானிங் அண்ட் டெவலப்மெண்ட் பாங்க்” என்று அதற்குப் பெயர் வைக்கலாம். ஒரு சதத்திலிருந்து 9 சதவிகிதம் வரை வட்டியின் அடிப்படையில் இப்போது கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்திலிருந்து 23 வருஷங்கள் வரை நீண்டகாலக் கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள். பிளானிங் கமிஷனிலிருந்து கடைசி நேரத்தில் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எனவே ஒழுங்கான வரை முறையோடு சீராக நம்முடைய அரசு நிதி பெற வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தனியான வங்கியை மத்திய அரசு அமைக்க சிபாரிசு செய்யலாம். மாநில திட்ட குழு அமைக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய மறைந்த முதல் மைச்சர் அவர்களுடைய எடுத்துச் சொன்னார்கள். திட்டக் குழு அவசியந்தான். ஆனால் இப்போது இருக்கும் மத்திய, மாநில பொருளாதார உறவைப் பார்க்கும்போது மாநில திட்டக் குழு என்ன செய்ய முடியும் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு என்னென்ன வேண்டுமென்று நமது திட்டக் குழு ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடும். இவைகளை முன்கூட்டிச் செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லலாம். ஆனால் நமது திட்டத்திற்கு வருகிற பணத்தில் கிட்டத்தட்ட 70 சதவிகிதத்திற்கு மேல் நம்முடைய மத்திய திட்டக் கமிஷனை நம்பவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எந்த எந்தத் திட்டங்களை நமக்கு அறிவிக்கிறார்களோ அவற்றிற்குத்தான் அவர்கள் பணம் கொடுப்பார்களே தவிர மாநில திட்டக் கமிஷன் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும் காரியங்களுக்கு பணம் ஒதுக்காமல் போகலாம். அப்படி இருந்தால் மாநிலத் திட்டக் குழு எப்படிச் செயலாற்ற முடியும்? அதனால் என்ன பலன் நமக்குக் கிடைக்க முடியும்? ரிசோர்ஸ் இல்லாமல் எப்படி வேலை செய்ய முடியும்? அதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது என்று தெரியவேண்டும். மத்திய அரசிடமிருந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்குச் சேரவேண்டிய பணத்தில் அவர்கள் இஷ்டப்படி பணம் ஒதுக்குவதும் சட்ட வரை முறையில்லாமல் நடந்து கொள்வதும் நீடிக்கிற வரையில் எந்த மாநில அரசும் ஒழுங்காக வேலை செய்ய முடியாது. அதை சட்ட ரீதியாக மாற்றினால் ஒரேய மாநில அரசுகளுக்கு விமோசனம் இல்லை. நல்ல முறையில் அவை இயங்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இவ்வகையின் முன் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறதாகிய நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு முன்னால் தமிழகத்தில் நாடு விடுதலை பெற்று 23 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் நடைபெற்று முடிந்த ஒரு பெரும் புரட்சி மக்களுடைய நல்ல தீர்ப்பைப் பெற்று இங்கு நமது மாண்புமிகு கலெஞர் தலைமையில் அமைந்திருக்கிற அமைச்சரவையை நான் பாராட்டி வாழ்த்தி என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு என்னென்ன தேவை ஏற்படுகிறது என்பவைகளை யெல்லாம் மிக விளக்கமாகக் கூறி அதற்குத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நிதி வாயில்களை எவ்வாறு நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. நிதி நிலை அறிக்கையைப் படித்தப் பார்க்கும்போது, தமிழகத்தினுடைய ஒரு உரிமைச் சாசனமாக, தமிழகத்தின் வருங்கால நிலையெழுத்தை தீர்ணயம் செய்கிற ஒரு “மாக்ன கார்ட்டா”வாக அது

29th March 1971]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

உள்ளது என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. தமிழகத்திற்கு வர வேண்டிய நியாயமான நிதி வாயில்கள் எவ்வாறு எங்கெங்கு எப்படித் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி, பல முறைகளில் 1967-க்குப் பிறகு இந்த அரசு எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டி அறிவுறுத்திச் சொல்லி வந்திருக்கிறது என்பதையும் இதில் தெளிவாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இதையே பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற வினா அதில் இருப்பதைப் போல நான் நினைக்கிறேன். உரிய நடவடிக்கை உரிய முறையில் பாராளுமன்றத்தில் மட்டுமல்ல, பல குழுக் கூட்டங்களிலும், மத்திய அமைச்சர்களைச் சந்திக்கும்போதும் நம்முடைய மாநில அமைச்சர்கள் வற்புறுத்தியதைச் செய்தித் தாள்கள் மூலமாக அறிந்திருக்கிறோம். இதை உணர்ந்துதான் தமிழக மக்கள் இந்த அரசு முழு பலத்துடன் செயல்படவும் தமிழகத்தின் எல்லா உரிமைகளையும் மாநில சுயாட்சி உட்பட கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் அளித்த தீர்ப்புத்தான் அண்மையில் நடந்து முடிந்த தேர்தல் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஒரு தனி நபர் தீர்மானம் நீங்கள் கொண்டு வந்தீர்களா என்று கேட்டார்கள். நண்பர் சார்ந்திருக்கிற கட்சி சார்பில் இந்தத் தீர்மானம் இனிமேல் வந்தால் அவர்கள் எந்த நிலையில் அதைக் கைக்கொள்வார்கள், அப்போது அவர்கள் நிலைமை என்னவாயிருக்கும் என்பதை நண்பர் வாயிலாகத் தெரிந்துகொள்ள விழாவது தவறல்ல என்று நினைக்கிறேன். தமிழகத்திற்குரிய எல்லா நிதி வாயில்களையும் பெருமளவில் பெறுவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கை குறித்து நம்முடைய அமைச்சரவை முடிவெடுக்கிறதோ அதை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏகோபித்த நிலையில் ஏற்றுக்கொண்டு அவர் பின்னால் நிற்கிறார்கள் என்பதை இந்தத் தேர்தல் முடிவு காட்டியிருக்கிறது. தக்க நடவடிக்கையைத் தக்க காலத்தில் எடுத்துக்கொள்ள இந்த அரசு தயங்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிலர் பேசும்போது முன்னால் இருந்த சூழ்நிலை மத்திய அரசு வலுவழிந்ததாக இருந்ததாகவும் இப்போது அந்நிலை இல்லையென்றும் ஜயப்பாடு கொண்டிருப்பதாக அறிய முடிகிறது. அப்படியல்ல, எப்போதும் நமக்குள்ள வலிவு எந்த வகையில் குறையாமல்தான் இருக்கிறது.

நான் நினைக்கிறேன். இப்போதுதான் நாம் வலிவு மிகுந்த சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இந்தக் கருத்து எல்லா மக்களும் ஏற்றுக் கொண்ட கருத்து. தமிழ்நாட்டில் இதைப் பல நோங்களில் பல விதத்தில் நாம் எடுத்துக் கூறியும் போராடியும் வந்திருக்கிறோம் என்றாலும், அதைப் பெறுவதற்கான வலிவு மிகுந்த சூழ்நிலையில் இப்போது இருக்கிறோம், நாம் கவலைப்பட வேண்டிய நிலை இல்லை என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். கிழக்கு வங்காளத்தில் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வலிமை மிகுந்த ஒரு போராசு பல பங்குகளையும் ஆயிரக் கணக்கான படை வீரர்களையும் வைத்துக் கொண்டு ஆயுதமில்லா கிழக்கு பாஷித்தானோடு மோதிக்கொள்ளுகிறபோது, அவர்கள்—அடிப்படை உரிமை கருக்காக போராடும் மக்கள் வெற்றி அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் எடுத்துச் சொல்லுகிற கருத்து வலிமையைப் பொருத்ததே தவிர, அவர்கள் சொல்லுவதைப்போல அதிகார நிலையில் அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய “மாக்ன கார்ட்டா” என்பதை மறந்து விட முடியாது. இந்தத் தேர்தலின் போது பல்வேறு இடங்களில் வன்முறைச் செயல்கள் நடந்திருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட எல்லா திகழ்ச்சிகளையும் சுட்டிக் காட்டி நேரம் இல்லை என்பதை உணர்ந்து நான் பிறந்து வளர்ந்து வந்திருக்கின்ற சன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடந்த ஒரு சில திகழ்ச்சிகளைச் சொல்லக் கடைமடப்பட்டிருக்கிறேன். என்னொருல் எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் தேர்தல் முடிந்த பின்பும்

6-16
p.m.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [29th March 1971]

அமைதியின்மை நிலவுகிறது என்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் என் தொகுதியில் யார் எப்படி வெற்றி பெற்று வந்தார் என்பது நான் சொல்லாமலேயே உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் அனுபவித்த இன்னல்களையும் கஷ்டங்களையும் அறிந்திருக்க முடியாது இந்த மாமன்றம். இந்தத் தேர்தலில் ஜாதி உணர்ச்சி தூண்டப் பட்டு ஜாதி வெறியாட்டம் எங்கும் தலை விரித்தாடியதை நாம் பார்த்தோம். அந்த வெறியாட்டம் எங்கள் மாவட்டத்தில் எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதை கொஞ்சம் கற்பனையில் பார்த்தால் கண்ணொள்ள முடியும். நடந்த ஒரு சேதியை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி முனையில் ஜனசங்கம் ஒரு போர் முகாமைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவேகானந்தா பாறைக் குழு என்ற பேரால் பாரத பாதுகாப்புப் படை ஒன்றை அமைத்துக்கொண்டு, 200 வட மாநில இளைஞர்களுக்கு, காக்கி நிக்கரையும் கையில் சுருள் வாலும் கம்பும் கொடுத்து, இராணுவப் பயிற்சியைப் போல பல மாதங்களைக் பயிற்சியளித்து வருகிறார்கள். இந்தத் தேர்தலின் போது எங்கள் மீது வன்முறைச் செயல்களை நடத்திக் கொண்டு, நம் அபேட்சகர் கார் தாக்கப்பட்டு, அவர் கொல்லப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டதைச் செய்தித் தாள்கள் வாயிலாக அறிந்திருக்கலாம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அங்கு இருக்கிற நிலைமைகளைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு உள்ள பாரத பாதுகாப்புப் படை ஜனசங்கம், ஆர்.எஸ்.எஸ். ஆகிய அமைப்புகள் ஒரு அராஜக நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டு வருகிறது. தேர்தலின் பிறகு அமைதியின்மை நிலவுவது சரியல்ல, அதைச் சீராக்க வேண்டும் என்ற வகையில் கூறப்பட்ட நல்லெண்ணம்—கருத்தின்மீது நின்று கேட்கிறேன். அப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால், பிற மாநிலங்களிலிருந்து இந்தி பேசுகின்ற இளைஞர்களை வைத்து, இராணுவப் பயிற்சி அளித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் போட்டியிட்டு, வேலை செய்த எங்களையெல்லாம் கொண்டு குவிக்க ஆயுதங்களோடு வந்து நேரடியாக ஒரு போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கின்ற ஆபத்து இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் கன்னியாகுமரியில் தி.மு.க. தேர்தல் கூட்டம் நடைபெறுவதாக இருந்தது. மேற்கூறிய ஜனசங்கத்தினர் கலவரம் செய்யத் துணிந்தனர். கலவரம் மிகுந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகவே அதை நாங்கள் ரத்து செய்தோம். அதைப் போல புதுக்கோட்டையில் சிறுபான்மையினர் குடியிருக்கின்ற பகுதியில் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டது. தீ வைக்கப்பட்டதைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக கலெக்டர் தலைமையில் சமாதானக் கூட்டம் நடைபெற்றது. கலெக்டர் அவர்களும் மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி அவர்களும் கலந்து கொண்டனர். மார்க் 1-ஆம் தேதி முதல் 11-ஆம் தேதி வரை மாற்றுக் கட்சி அபேட்சகரிடம் நடந்து கொண்ட முறை, ஏதோ அவர்கள் ஒரு முதலமைச்சர் என்பதுபோன்ற வகையில் நடந்துகொண்டார்களே தவிர, வேறுமாதிரியாக அல்ல. இத்தகைய ஒருவர் சபாநாயகராகவும் ஒருவர் போலீஸ் மந்திரியாகவும் மேற்கூறிய சமாதானக் கூட்டத்தில் கலந்தனர். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் போட்டியிடுகிற ஒரு அபேட்சகர் தான் மந்திரியாவார்கள் என்ற முறையில் அதிகாரிகள் பயந்து நடந்து கொண்டார்கள். மேற்கூறிய சமாதானக் கூட்டத்தில் சிறுபான்மைத் தலைவர் சங்கரம் பிள்ளை மாற்றார்கள் சொல்லியதால், இரத்தக்கொதிப்பு ஏற்பட்டு இறந்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவு தாக்கப்பட்டு தொல்லைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் கலெக்டர் தலைமையில் நடந்த மாநாட்டிலே. இன்றும் கன்னியாகுமரியின் நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. மேலும் இந்த மாமன்றத்தின் நோத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால் நம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் சொல்லாத விட அந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டே கேட்டு எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ஒரே ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரியிலிருந்து ஒரு பத்திரிகை “கன்னியாகுமரி” என்ற பெயரோடு

29th March 1971] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் ஆசிரியர் காமராசர் போட்டியிட்ட கடந்த பாராளுமன்ற இடைத் தேர்தலில் அவருக்கு எதிராக வேலை செய்தார், எழுதினார் என்பதற்காக, பத்திரிகை ஆபீசைத் தாக்க ஒரு முயற்சி செய்யப்பட்டு போலீஸாரால் அந்தப் பத்திரிகை ஆபீஸ் பாதுகாக்கப்பட்டது. அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியரை 8-ஆம் தேதி இரவு எட்டு மணிக்கு தேர்தல் முடிந்த பிறகு பகிரங்கமாக நாகர்கோவிலில் நகரில் பலர் செல்லுகிற அந்த ரோட்டில் நின்று தாக்க முயற்சி செய்தார்கள். அவர் என்னுடைய நெருங்கிய உறவினர், தமிழ்ப் பகுதி இணைப்பு இயக்கத்தில் பங்குகொண்டவர் தப்பி ஓடினார். போலீசுக்குச் சென்று நானும் அவரும் (திரு. பி. எஸ். மணியும்) தலைமை போலீஸ் அதிகாரியிடம் மனு கொடுத்திருக்கிறோம். தாக்க முயன்றவர் பெயரை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்று வரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த மாநிலம் முழுவதிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தோழர்கள் இன்று வரை தாக்கப்பட்டு வருகின்ற நிலையிலிருந்து காக்கப்பட வேண்டும் என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்களைக் கருணை உள்ளத்தோடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்ற ஒரு அவல நிலை இருப்பதை இந்த மாமன்றத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலையில் பெருந்தன்மையோடு, ஆட்சிக்கு வந்த நாம் அடிபட்டுக் கொண்டாலும் மாற்றார்களை மன்னிப்போம் என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தைக் கொண்டிருப்பதால்தான், நல்ல முறையில் மனித முறையில் வாழப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் நாங்கள் இருக்கின்றோம். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வாழ்த்தி வரவேற்று இது தமிழகத்தின் உரிமை சாணம், இது வெற்றி கானம் நான் தான் தமிழர்கள் உய்யும் நான் என்று கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு எம். ஈழநாதன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி கருத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு கிடைத்ததைப்பற்றி மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் பற்றித் தெரிவிப்பதற்கு முன்னால் நடந்து முடிந்த மகத்தான பொதுத் தேர்தலில் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்தார்கள். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நடந்த பல்வேறு மன அமைதிக் கேடான காரியங்களை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் நாம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த காலத்தில், அன்றைக்கு பாதுகாப்பற்ற நிலையையும், அன்றைக்கு பல்வேறு கொடுமைகளையும் நாம் தாங்கினோம் என்றால், அன்றைக்கு அந்த அரசால் எந்தக் குற்றமும் செய்யாமல் சதி வழக்கு தொடுக்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டு காலம் தண்டனை பெற்றவர்கள் நாங்கள். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் இந்தத் தேர்தலில் குறிப்பாக கோவையில், பொள்ளாச்சியில், கிணத்துக் கடலில், வெள்ளக்கோயிலில் இன்னும் அதைப் போன்ற இடங்களில் தாக்குதலுக்கும், அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளுக்கும் ஆளாகியிருக்கின்றோம். மாண்புமிகு அறிநிலை அமைச்சர் சற்று எமாந்திருந்தால் இன்றைக்கு அவர்கள் நமக்கு அமைச்சராக வந்திருக்க முடியாது. வெவ்வேறு வகையில் நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கும். ஆதிக்க வெறி பிடித்தவர்கள், மக்கள் சக்தியை மதிக்க மனம் இல்லாதவர்கள், அராஜக மனம் படைத்தவர்கள் சமுதாயத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. இந்த மன்றத்தில், அரசாங்கம் மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும், அவல நிலை இருக்கிறது, பாதுகாப்பற்ற நிலை இருக்கிறது என்று எல்லோரும் அவரவர்கள் தங்கள் பங்கிற்குச் சொல்லலாம். ஆனாலும் நான் அவர்களுடைய எண்ணத்திற்கு உள்நோக்கம் கற்பிப்பதாக அருள்சூர்ந்து தவறாக எண்ண வேண்டாம் என்று அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டில் ஒரு பழக்கம் உண்டு. தவறு செய்கிறவர்கள் முன்னாலே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று காரியம் சாதித்துக்கொள்வது போல, தவறு செய்தவர்கள்—யார் இதற்கெல்லாம் காரணமாக இருந்தாலும்—அவர்களே, அந்தக் குற்றத்திற்குப் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டிய

[திரு எம். ராமநாதன்]

[29th March 1971]

கட்சிக்காரர்கள் பாதுகாப்பு தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிற நிலையை மனச்சாட்சியோடு சிந்தித்துப் பார்த்தால் போதும் என்பதை மிகுந்த பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் பொள்ளாச்சி ஆஸ்பத்திரியில் 9 பேர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இருக்கிறார்கள். அது போல கோவை மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் ஹரிஜன மக்கள் இன்றைக்கு எங்களுக்கு வாக்கு அளித்ததால் இந்த வீதி வழியாகப் போகக் கூடாது என்று வேலி போடப்பட்டும் பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்க முடியாமல் தண்ணீரில் “பாலிடால்” கொட்டுவது என்றும் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்து, வாக்கு அளித்தவர்களாக இருந்தாலும் அளிக்காதவர்களாக இருந்தாலும், எல்லாருக்கும் இந்த அரசு நியாயம் வழங்கும் நல்ல காரியங்களைச் சிறப்பாகச் செய்யும் என்ற உறுதியைத் தந்து உரையைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

6-20 இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்ன p.m. வென்றால், இனிமேலாவது கல்வரம் துடிக்கவிடலாகாது என்பதுதான். அது எந்தத் தரப்பில் குற்றம் என்று நான் இங்கே விமர்சனம் செய்ய விரும்பவில்லை. பொறுப்பான தலைவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் மனச்சாட்சியின் பேரால் மக்கள் அளித்துவிட்ட தீர்ப்புக்கு தலை வணங்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்கள் எல்லாம் என்னென்ன பேசினார்கள்? “இவர்கள் எங்கே வரப்போகிறார்கள்? இவர்களின் கதை முடிந்துவிட்டது. யாரும் வரப்போவதில்லை” என்றெல்லாம் பேசினார்கள். கேட்டிருக்கலாம். மீண்டும் இந்த ஆட்சி வந்தால் பெண்களுக்கு ஆபத்து என்று சொன்னவர்கள் உண்டு. இந்த ஆட்சி வரப்போவதில்லை என்று சொன்னவர்கள் உண்டு. அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் பொய்த்து விட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல, எழை எவ்வை மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட எழை எவ்வை மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய கடமை இந்த அரசாங்கத்திற்கு மிகுந்திருக்கிறது. நினைத்துப் பார்க்கும்போது, பயமாக இருக்கிறது. இங்கே வந்திருக்கிற அமைச்சர்களில் ஒருவர் அந்த விபரீதம் நடந்திருந்தால் அந்த அமைச்சரை இங்கே அமைச்சராகப் பார்த்திருக்க முடியாது என்ற அளவுக்கு அவருடைய உயிருக்கே ஆபத்து நேர்ந்ததுண்டு. இன்னும் சொல்லப்போனால், 1967 தேர்தலுக்குமுன்பு, இன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற நமது தலைவரை, தேர்தலுக்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பு சைதாப்பேட்டை தொகுதியில் கேட்டேர் என்ற கிராமத்தில் பயங்கரமாகத் தாக்கினார்கள். எப்படியோ தப்பிப் பிழைத்து வந்து, பின்னர் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார் என்பதைப் பார்த்தோம். அந்த போன்ற சூழ்நிலையில், நமது மாண்புமிகு அறிதலையப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் அவர்கள் தப்பிப் பிழைத்து வந்து இன்று அமைச்சராக வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை சமூகநாயத்தில் இருப்பது நல்லதல்ல என்பதை மட்டும் பணிவன்போடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன். குறிப்பாக 35 கோடி ரூபாய் தான் விழுக்கின்ற பட்ஜெட் என்று நமது முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள், அன்றைய அரசு கல்விக்கு 1966-67 நிதி நிலை அறிக்கையில் ரூ. 43.86 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தது. நமது அரசு இன்று ரூ. 79.11 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : பத்து நிமிஷம் ஒயிவிட்டது இன்னும் ஆரம்பத்திற்கே வரவில்லை.

திரு. எம். ராமநாதன் : மின்சாரத்திற்கு ரூபாய் 39.51 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலேயிருந்து ரூ. 9.39 கோடி கிராம மின்சார விநியோகத்துக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் 9 ஆயிரம் கிராமங்கள் மின்சாரத் துரிதப் பணம் பெறும் என்றும், 60 ஆயிரம் பம்பு செட்வுகள் அமைக்கப்

[29th March 1971]

[திரு. எம். ராமநாதன்]

படும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. நான் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவதென்னவென்றால், கோவை மாவட்டம் ஒரு தொழில் கேந்திரமான மாவட்டம் என்றே கருதப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், அந்தக் கோவை மாவட்டம் விவசாயத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு மாவட்டம் என்ற கருத்து அதிகப்படியாக வருவதில்லை. கோவை மாவட்டம் விவசாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு மாவட்டம் என்பதையும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சிறு குளங்கள், கிணறுகள் மூலம் நீர்ப்பாசனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. டர்ஸன் பம்பு என்று சொல்லப்படுகிற பம்புகள் மூலம், 200 அடி, 300 அடி கீழே ஆழக் குழியாகிய போரிங் போட்டு தண்ணீரை மெலே கொண்டு வந்து விவசாயம் செய்கிற மாவட்டம் கோவை மாவட்டம். அந்த டர்ஸன் பம்பு செட்டுகள் இன்று மைசூரிலும், கல்கத்தாவிலும் செய்யப்பட்டு ரூ. 55 ஆயிரத்திற்கு விற்கப்படுகின்றன. இதில் நான் சொல்ல விரும்புவதென்னவென்றால், நமது அரசு அதிலே கொஞ்சம் அதிகப்படியான அக்கரை எடுத்துக் கொண்டு அந்த மெஷின்கள் எழை விவசாயிகளுக்கு உதவுமாடி செய்ய வேண்டும். அது தற்போது, டி. வி. எஸ். நிறுவனம் போன்ற நிறுவனங்களிலும் இருத்துவ திருச்சபையிலும் மட்டும் தான் இருக்கிறது. 8” கனத்திற்கு, சுமார் 200 அடி, 250 அடி, ஆழம் வரை போரிங் போட சுமார் 10,000 ரூபாய் வரை வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது. எனவே நான் இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வதென்னவென்றால், அப்படிப்பட்ட போரிங் மெஷின்களை, சில லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அரசாங்கமே வாங்கி விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கிடைக்கும், அரசின் பண வசதியும் பெருகும் என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் கோவைப் பக்கம் உள்ள கிணறுகள் மிக ஆழமானவை. “ஸ்விச் ஆன்” பண்ண வேண்டுமா என்று மெலே இருப்பவன் கீழே இருப்பவனிடம் கேட்டால் கீழே இருப்பவனுக்குக் காதிஸ் விழாது. டெலிபோன் கனெக்ஷன் தான் வைக்க வேண்டும். அவ்வளவு ஆழம். அப்படிப்பட்ட கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு அரசாங்கம் துணை புரிய வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவையில் கடுமையான வறட்சியின் காரணமாக குடி தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோவைக்கு 22 மைல்களுக்கு உப்பாலிருந்து சிறுவானி தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் வர வேண்டும். அந்த சிறுவானி நீர்த் தேக்கம் தற்போது கேரளாவில் இருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் நமது அரசு சற்று எமாந்து விட்ட காரணத்தால், சிறுவானி கேரளாவிற்குப் போய்விட்டது. தண்ணீருக்குக் கேரள அரசாங்கத்தைக் கடன் கேட்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த அணைக் கட்டுத் திட்டம் திறைவே கொஞ்சம் தாமதமாகலாம். ஆகவே, கோவை குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனைக்கு அந்த அணைக்கடையே நம்பியிராமல், வேறு வகைகளில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆங்காங்கே போர் வெல் கிணறுகள் மூலம் கோவை நகரின் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு திட்டமும் இருக்கிறது. கோவையில் பவானி ஆறு மேட்டுப்பாளையத்துக்குப் பக்கத்தில் ஓடுகிறது. ஷே திட்டம் நெல்லித்தறை என்பதாகும். அது சேங்கநல்லூர் முனிசிபாலிடி, கோயம்பத்தூர் முனிசிபாலிடி, பேரூர் பஞ்சாயத்து யூனியன், சூலூர் யூனியன், மதுக்கரை யூனியன் மற்றும் பல நகரங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கின்ற திட்டம் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, வேலை தொடங்கும் நிலையில் உள்ளது. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனைக்கு அடுத்தாற்போல இப்போது வ்ரவு-செலவுக் குறிப்பில் மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு கொடுக்கவேண்டிய கடன் என்ற தலைப்பில் ரூ. 1,57,83,000 காணப்படுகிறது. இது தங்கக் கட்டுப் பாடு சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லருக்கு அளித்த கடனாகும்.

[திரு. எம். ராமநாதன்]

[29th March 1971]

மேற்படி கடனை ரத்து செய்து பொற்கொல்லர்களுக்கு வாழ்வளித்திட இந்தத் தொகையை டெல்லி அரசு தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்று நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்திரா காந்தி சர்க்கரைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நமது அரசின் பட்டியலுக்கு திட்டங்களும், கோரிக்கைகளும் மத்திய அரசால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்டன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்போதிருந்த சூழ்நிலை வேறு, இப்போதுள்ள சூழ்நிலை வேறு. இப்போது ஒரு புதிய எழுச்சியை நாம் எற்படுத்தியிருக்கிறோம். அப்போது நமக்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள உறவுமுறை வேறு, இப்போது வேறு. இன்று எப்படி உறவு முறை என்று ஐயப்பாட்டோடு ஒரு கருத்தை இந்தப் பேரவையில் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் நல்ல சுமுகமான உறவு முறையில்தான் இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தப் புதிய சூழ்நிலையை நாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று எடுத்துச்சொல்லி, முதல்வர் அவர்களுடைய இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

6-30
p.m.

* திரு. கே. ராசாராம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நமது சரித்திரத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு நேரம். கீழை நாட்டில் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக மாபெரும் போராட்டம் ஒன்று நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடன் உடன்பிறந்தவர்களாக இருந்தவர்கள், 1947-ல் தனி நாடு என்று பிரிந்து சென்றவர்கள், அதில் ஒரு பகுதியினர் கடந்த 3, 4 தினங்களாக தங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக ரத்தத்தைச் சிந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலில் இந்தச் சபையின் மூலமாக நம்முடைய பாராட்டுதலையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து அங்கே கஷ்டப்பட்டு மக்களுக்கு நம் தமிழ் நாட்டின் அனுதாபத்தை நாம் தெரிவித்துக்கொள்ள நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லி என்னுடைய சிறுநரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

இந்தச் சபையின் ஆளும் கட்சியின் தலைவராகவும் மாநில அரசின் முதல்வராகவும் பணியாற்றியிருக்கிற தலைவர் அவர்கள் இந்த இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்துப் பேசியிருப்பதில் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய பெருந்தன்மையையும் அரும் குணங்களையும் காண்பித்து அவர்களுடைய உரையை வெகு அழகாகத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவருடைய உரையில் மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிற உறுப்பினர்களை வரவேற்கிறேன் எனக் கூறி, வாக்கு அளித்தவர்களுக்கும் வாக்கு அளிக்காதவர்களுக்கும் அனைவருக்கும் சேர்த்து நடத்துவது தான் அரசு என்றும் சொல்லி, அது போல அனைவரையும் சேர்த்து நடத்துவது தான் நல்லரசு ஆகும் எனக் கூறுகிறார். அத்துடன் எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லுகிற கருத்துக்களை இந்த அரசு வரவேற்று அவற்றைக் காய்தலும் உவத்தலும் இன்றி ஆராய்ந்து ஆவன செய்யும் என்றும் உறுதியளித்திருக்கிறார்கள். இந்த உறுதி அளிப்பதோடு அல்லாமல் செயலிலும் செயல்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த நம்பிக்கையில் அவரைப் பொறுத்த வரையில், எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அந்த மாதிரி இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு எல்லோருக்கும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் நான் இந்த சபையின் மூலமாக வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். சமீப காலத்தில் நடந்த தேர்தல்—இந்தத் தேர்தல் ஒரு வேகத்தை உண்டு பண்ணிய தேர்தலாக எனக்குத் தென்பட்டது. பல இடங்களில் பலவிதமான காரியங்கள், சம்பவங்கள் நடைபெற்றதாகக் கேள்விப்பட்டோம். அதையெல்லாம்

[29th March 1971]

[திரு. கே. ராசாராம்]

தேர்தலோடு விட்டு விட்டு என்ன நடந்திருந்தாலும் இனிமேல் அமைதியான வாழ்க்கையை மக்கள் நடத்துவதற்கு அவரும் உதவியாக இருந்து, நாட்டின் ஆட்சி முறை செவ்வனே நடந்தால்தான், மக்கள் நிம்மதியாக வாழ முடியும் என்று அனைத்து அரசியல்கட்சிகளும் சேர்ந்து உதவி புரிய வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்து இந்தச் சபையும் அதைச் சபையும் அதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும். அங்கத்தினர்கள் பேசுகிற பேச்சுக்கள் கோபதாபங்களை உண்டாக்கக் கூடியதாக இல்லாமல், கூடிய வரையில் பகைமையை மறந்த பேச்சாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய அமைச்சரவை அமைந்து, அமைச்சர்களாக இந்தச் சபைக்கு வந்திருக்கும் 14 அமைச்சர்களையும் வரவேற்கிறேன் குறிப்பாக புதிய அமைச்சர்களாக வந்திருக்கும் 5 பேரும் எனக்குப் புதியவர்கள் அல்ல; பழையவர்கள்தான். இருப்பினும் இதே சபையில் நான் இப்போதிருக்கும் இந்த இடத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக அமர்ந்திருந்த எனது நண்பர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் இன்று ஆளும் கட்சியில் அமைச்சராக வந்திருப்பதை நான் பார்க்கும்போது நமது ஜனநாயகம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கின்றது என்பதை நான் காண முடிகிறது. 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எதிர்க் கட்சியாக உட்கார்ந்த நண்பர்கள் இப்போது ஆளும் கட்சியாக வந்து அமைச்சர்களாக வந்திருப்பதைக் கண்டு, மற்றவர்கள் நம்மைப் புகழ்வதைக் காட்டிலும் நம்மை நாமே புகழ்ந்து கொள்கிற அளவு தமிழ் நாடு முன்னேறியிருப்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதேபோல வந்திருக்கிற அமைச்சர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்து அவர்களையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் இந்த சபைக்கு நான் வரவேற்கிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும்போது, ஒரு பயங்கரமான எண்ணத்தை பலர் மனதிலும் உண்டு பண்ணி, அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்மையெல்லாம் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். 35 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையை நமக்கு முன்னால் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அது ஒரு கரும் பூதம் போலே எதிரே நிற்கின்றது. இந்த 35 கோடி ரூபாயைச் சரிக்கட்டுவதற்கு புதிய வரிக்களைப் போடப் போகிறேன் என்று பயமுறுத்துவதைப் போல இருக்கிறது. கூடுமான வரையில் எந்த வரியையும் போடாமல் எப்படிச் சமாளிக்க முடியும் என்று அவர் கவனிக்க வேண்டும், அமைச்சரவை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரி போடாமல், புதிய வருவாய் இல்லாமல் எப்படிச் சரிக்கட்ட முடியும் என்று எங்களைப் பார்த்துக் கேட்பதை விட்டு, அமைச்சரவையே அதற்கு வழி வகை காண வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்கு நியாயம் கிடைக்க வழி வகைகளைக் காண வேண்டும் என்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு நமக்கு ஓர வஞ்சனை செய்திருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமக்கு சேர வேண்டிய பணத்தை நாம் கண்டிப்பாக, வாங்கியே தீர வேண்டும். அதற்கு அரசு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய அவ்வளவு நடவடிக்கைகளுக்கும் எங்களுடைய மனப் பூர்வமான ஒத்துழைப்பு இருக்குமென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய 5 ஆண்டுத் திட்டங்களுக்கு 10.8 சத விதம் ஒதுக்கிக் கொடுத்தவர்கள் 5.7 சதவிதமாக நம்முடைய விகிதாசாரத்தைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். நடப்பு ஆண்டில் நமது திட்டச் செலவினமாக ஒதுக்கி வைத்த 250 கோடி ரூபாயை நமக்குத் தெரியாமல் 202 கோடி ரூபாயாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதை எப்படிச் சமாளிக்க முடியும்? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாக இருந்தாலும் சரி, அல்ல வேறு கட்சி அரசாங்கம் நடத்தினாலும் சரி, 250 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கும் போது, திடீரென்று 202 கோடி ரூபாய் என்று குறைத்தால், எந்த அரசாங்கமும் சமாளிக்க முடியாது. இதில் எல்லாம் சற்று

கூடியுப்பாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு தலைக்கு 142.5 லீதம் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு 185.5 என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதைத் தான் ஓர வஞ்சனை அல்லது பாரபட்சம் என்று சொல்லுகிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் நாம் வந்திக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

6-40
p.m.

அடுத்தபடியாக, வறட்சித் திட்டத்தின் கீழ் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடனிலிருந்து எட்டு கோடி ரூபாய் இன்னும் மானியமாக வரவு வைக்கப் படாமல் இருக்கிறது. அனேகமாக சில தினங்களில் வரவு வைக்கப்பட வாய் என்ன நினைக்கிறேன். அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரலின் ஆடிட் ரிப் போர்ட் வந்தவுடன் சரி செய்வதாகச் சொல்லியிருப்பதாக பட்டுஜெட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த வகையில் எட்டுக் கோடி ரூபாய் இப்போது கடனுக்கு இருப்பது காரியமாக வந்து சேரும். அது ஏன் அது நமது பஞ்சைக் குறைக்குமென்று எண்ணுகிறேன். அதைத் தவிர்த்துத்தான் நம்முடைய குறைகளைக் காக்கி. வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, விவசாயிகள், தோட்டத்தில் பாதி கிணறு என்று ஒரு பழமொழி சொல்லார்கள். அதைப் போல 300 கோடி ரூபாய் வசூலானத்தில் 50 கோடி ரூபாய் கடனுக்காக வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதாவது ஆயில் ஒரு பங்கைப் பழைய கடனுக்குக் கொடுப்பதாக இருப்பது தகாத காரியமாகும். அந்தப் பணத்தை வாய் வாரும் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் விடவில்லை. மத்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டிய பல காரியங்களை மாநில சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. ஆகையால் பழைய கடன்களை எத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் கூட அந்நில நிதியால் இருக்கிறது. கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை நமது சர்க்காருக்குத் தகுந்தபடி பந்து பதினைந்து கோடிக்குக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 300 கோடி ரூபாய் வசூலானத்தில் 50 கோடி ரூபாய் பழைய கடனுக்காகக்

கொடுத்தால், எந்த அரசாங்கமும் நடத்த முடியாது. நாம் அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்வதற்குப் பணம் இல்லாமல் போகும். இதற்குத் தகுந்த படி நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிற்கு வருஷா வருஷம் நாம் செலுத்தும் கடன்களைக் குறைப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அவர்கள் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள் என்பது தெரியும். இருந்தாலும் வறியுத்தி அதை முடிக்க வேண்டும். இன்னும் தாமதம் செய்தால், இந்த வருஷம் 50 கோடி அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு நம் டெவலப்மெண்ட் காரியங்களுக்குப் பணம் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

அடுத்து, ராமனாதபுரம், தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் கிராமப் பணித் திட்டம் என்று சொல்லி மக்களின் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு திட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பற்றிப் பாராட்டுகிறேன். ராமனாதபுரத்தைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டுமென்று இருந்தேன். நான்ப் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் முதலிலேயே அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். எனது தாலுக்காவிற்குப் பக்கமாக உள்ளது ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்கா. திருமங்கலத்தில் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடையாது. இதில் மதுரை மாவட்டம் எப்படி விட்டுப்போனது என்று தெரியவில்லை. திருமங்கலத்தில் இப்போதே போரிங் போட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருமங்கலம் ஆகிய தாலுக்காக்களில் இப்போதே தண்ணீருக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் வறட்சிப் பணிகளுக்கேற்றதாக மதுரை ஜில்லாவில் உள்ள வறட்சிப் பகுதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1972-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதியும், மின்சார வசதியும் செய்து கொடுப்பதாக, சென்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதை மறந்துவிடாமல் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுக்கு இணைப்புக் கொடுப்பதில் தாமதம் இல்லாமல் சென்கரியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பத்து தினங்களுக்கு முன்னால் தான் வாஷெலியில் கேட்டேன். வங்காளத்தில் இப்போது ஜனநாயக அரசாங்கம் இல்லை. கவர்னர் ஆட்சி தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட அங்கே விவசாயி களிடமிருந்து வசூலிக்கும் மின் கட்டணத்தில் 70 சதவிகிதம் தள்ளுபடி செய்கிறார்களா என்று வாஷெலியில் அறிவித்தார்கள். ஆச்சரிய மாக இருந்தது. அதைப் பற்றிய விவரத்தைப் பிறகு நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு பம்பு செட்டுக்கு வசூலிக்கிற ரூ. 2,000-த்தில் 70 சத விகிதம் தள்ளுபடி செய்வதாகக் குறிப்பிட்டார்கள், அவர்கள். நாம் இதுவரையில் கட்டணம் மட்டும் வசூல் செய்து கொண்டிருந்தோம். கடந்த வருஷத்திலிருந்து ஒவ்வொரு பம்பு செட்டுக்கும் அடிஷனல் சார்ஜ் ஹாற்றுக் கணக்கில் ஆயிரக் கணக்கில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதைக் குறைக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருப்பதைப் புதிதாக அதிகப்படுத்துவது நல்ல தல்ல. அடிஷனல் சர்சார்ஜ் மட்டுமல்ல.....

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, அடிஷனல் பொசிட் செக்யூரிட்டிதான் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஒரு ஆண்டுக்கு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு எவ்வளவு கட்டணம் வருமோ அந்த அளவிற்கு பொசிட் இருக்க வேண்டுமென்று வைத் திருந்தோம். இப்போது மாதாந்திர மின்சார உபயோகம் அதிகப்பட்டு அதனால் கட்டணத் தொகையும் கூடுதலாகியிருக்கிறது. அதனால் முன்பு இருந்த செக்யூரிடி பொசிட்டை அடிஷனலாக ஆக்கியிருக்கிறோமே தவிர, புதிதாக இல்லாத ஊரை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[29th March 1971]

திரு. கே. ராசாராம் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு இது போயிருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏற்கனவே மாதாமாதம் கரண்ட் சார்ஜ் கட்டுவதற்கே பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் விவசாயிகள்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : நான் முன்பு சொன்னது இடையிலே வந்தது. நில அடமான வங்கியில் கடன் வாங்குவதைப் பற்றியது. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் ரத்து செய்து விட்டார்கள். அடிஷனல் செக்யூரிட்டி பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. அதைப் பற்றி மின்சார அமைச்சர் சொல்வதுதான் சரி. அதன்படிதான் வசூல் செய்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராசாராம் : எப்படியிருந்தாலும் அந்த அடிஷனல் செக்யூரிட்டியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாடு செழித்து நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டால், விவசாயிகளிடத்தில் வசூலிக்கலாம். இப்போது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள தர்மபுரி, சேலம், ராமநாதபுரம், கோவையிலாவது இதை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனது சொந்த மாவட்டமான மதுரை மாவட்டத்தைப் பற்றி அதன் தலைநகரைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பிறகு தான், நமது தலைநகருக்கு இவ்வளவு பெருமை இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பூரிப்படைகிறேன். “வானத்தன்ன வளநகர் மதுரை” வரம் பறியாப் பண்டைப் புகழ் மண்டிக் கிடக்கும் ஒரு மாநகரமாகும். நான் மதுரையிலிருந்துதான் வருகிறேன். இலக்கியங்கள் பல படித்திருக்கிறேன். மதுரையைப் பற்றிப் பல புத்தகங்களைப் படித்திருக்கிறேன். இருந்தாலும் ஒரு அரசியல் தலைவர், முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசும் போது பட்ஜெட்டில் இவ்வளவு அழகிய தமிழில் எனது தலைநகரைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பாராட்டியிருப்பதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த மதுரையை மாநகராட்சி என்ற அந்தஸ்திற்கு உயர்த்துவதுபற்றி மகிழ்ச்சி. நான் சார்ந்துள்ள கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் தலைவர்களும் பல ஆண்டு காலமாகச் செய்து வந்த கோரிக்கைதான் அது. நான் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சராக இருந்தபோது, என்னிடமே அந்த மாதிரி ஒரு கோரிக்கை கொடுத்தார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் மதுரை மாநகராட்சி ஆனதும், சென்னை மாநகராட்சியைப் போல, சுகாதாரக் குறைவோடு இல்லாமல் கொசுத் தொல்லையிலல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான். மாநகராட்சி ஆக்கியதும் அதற்கான வசதிகளை தாமதமின்றி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேனே தவிர, மாநகராட்சி அந்தஸ்து வேண்டாமென்று நான் கூறவில்லை. இப்போது அங்கே தண்ணீர் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. தினம் காலை யில் ஆறு மணிக்குள்ளாக நாம் குனித்துவிட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு தண்ணீர் சரியாக வருவதில்லை. மதுரை முனிசிபல் கவுன்சில் சேர்மன் சக அங்கத்தினர் திரு. முத்து அவர்கள் அப்போது அமைச்சராக இல்லாமல் இருந்த திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களைப் பார்க்க வந்தார்கள். நான் என் லீட்டில் நின்று கொண்டு இருந்ததைப் பார்த்துவிட்டு “என்னிடம் வந்து மாலை போட்டு வாழ்த்துங்கள். எனக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷம். அப்போது அவர்களை அழைத்து லீட்டில் உட்காரவைத்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் முனிசிபல் சேர்மனாக இருக்கும்போதே மதுரையில் குடிநீர் தட்டு இல்லாமல் செய்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அதைப் பற்றி போனவாரம் கூட சொன்னார்கள்.

THIRU G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, are we having the reply to-day or to-morrow?

MR. CHAIRMAN : Today itself.

[29th March 1971]

திரு. கே. ராசாராம் : இன்னும் அது செய்யப்படவில்லை. போன வாரம் கூட ஞாபகப்படுத்தினேன். குடி தண்ணீர் கஷ்டம் அளவற்ற கஷ்டமாகும். திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. காலை 6 மணிக்கு மேல் 9 மணி வரை தண்ணீர் சரியாக வருவதில்லை. முதலில் தண்ணீர் வசதி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மிக முக்கியமானதும் அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு வராமல் போனதுமான ஒரு விஷயத்தை அவர் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பழைய மாநிலப் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகக் குழு அங்கத்தினராக இருந்தவரும் இப்போது விவசாய அமைச்சராக இருப்பவருமான மாண்புமிகு திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் இந்தப் பஞ்சாயத்து பற்றி அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பஞ்சாயத்துக்களின் நிதி நிலைமைகளைப் பெருக்குவதற்கு எந்த விதமான ஏற்பாடும் இல்லை. ஏதோ பணம் மாதிரிப் அப்படியே இருக்கிறது. பெரும் கஷ்டம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்காக, அரசாங்கம் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு தங்களுடைய அபிவிருத்திச் செலவுகளுக்கு வேண்டிய பணத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கோரவில்லை. 23 ஆண்டுகளான பிறகு கூட பழைய நிலை தான். ஒரு குழு அமைத்து பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக, ஆலோசனை செய்து உடனடியாக 3, 4, மாதங்களுக்குள் ரிபோர்ட் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பல யோசனைகள் இருக்கின்றன. அந்த ஆலோசனைகளைக் காட்டி அந்தக் குழு ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்தால், அதை உடனடியாக அமுல் செய்யலாம். மாநில அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமைக்குப் பாதுகாப்பு பளித்து இந்த யோசனைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் வருமானத்தைப் பெருக்க, அவர்களுடைய செலவுகளைச் சரிக்கட்ட, நிதியைப் பெருக்குவதற்கு ஆவன செய்வதை அமைச்சர் மறக்கக் கூடாது. அதற்கு மாண்புமிகு திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் ஆவன செய்து கொடுப்பார் என்ற நம்பிக்கையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போக்குவரத்து இலாகாவில் மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலைமை இருப்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் மாநி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசாங்கப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட உடன் ஏதோ போக்குவரத்து இலாகாவில் இருக்கக் கூடிய குறைகளைப் போக்கி “நஷ்டமும் இல்லாமல் நாங்கள் செய்கிறோம்” என்பது போன்ற நம்பிக்கையை எங்களுக்கு ஊட்டும் வகையில் பேச்சுகள் கொள்கிறதன். அதிலும் குறிப்பாக கூட்டுறவு அமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட உடன் கூறினார். பல கூட்டங்களில் அதைப் பேசினார். நஷ்டம் பூராவும் இல்லாமல் ஆக்குகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. 1969-70-ல் அந்த நிர்வாகத்திற்கு ரூ. 120 லட்சம், 1970-71 கணக்கில் ரூ. 163 லட்சம், 1970-71 ரிவைஸ்டு பட்ஜெட்டில் ரூ. 195 லட்சம். நடப்பு ஆண்டு முறைப் படுத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இருப்பது ரூ. 209 லட்சம். இம் மாதிரி நாளுக்குநாள் கூடக் கொண்டே இருக்கிறது. அந்த டிரான்ஸ் போர்ட் நஷ்டம் குறைந்தபாடு இல்லை. இந்த மாநில மக்கள் சென்னை நகரத்தில் மட்டுமில்லை. இதைப் போன்று பல மடங்கு ஐனங்கள் கிராமப் புறங்களில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து செலுத்தின வரிப்பணம். எவ்வளவுதான் செலவு செய்ய முடியும்? அதற்கு ஒரு அளவு இருக்கவேண்டும். எந்த ரோடை எடுத்துக் கொண்டாலும், ஒரு பஸ் ஓடாமல் நின்று கொண்டிருக்கும். அதோடு பஸ்ஸை நடத்துபவர்கள் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து பஸ்ஸில் ஏறுகின்றவர்களிடம் கொஞ்சம் மரியாதையோடு நடந்து கொள்வது நல்லது என்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மிகவும் கௌரவக் குறைவான வார்த்தைகளை பஸ்ஸில் வரும் பிரயாணிகளிடம்

[திரு. கே. ராசாராம்]

[29th March 1971]

பேசக் கூடாது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த நஷ்டத்தை விரைவில் குறைப்பதற்கு என்ன தான் செய்யலாம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்புக்கு வழி செய்து மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும், பொருளாதாரத்தையும் உயர்த்தும் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டுள்ளதா என்று பார்த்தால், எனக்குத் திருப்திகரமாக இல்லை. நல்ல முறையில் இந்த மாநிலம் மக்களின் எழ்மை ஒழிந்து பொருளாதாரத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைவதற்காக வருகிற ஜூன் மாதத்தில் சமர்ப்பிக்கப் போகும் இந்த புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்திலாவது அதற்காக முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களை யும் அமைச்சரவையையும் கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக்கொள் கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: Discussion is over....The Hon. the Chief Minister will now reply to the debate.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இம்மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையின் அடிப்படையில் மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் பலரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் தங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி நம் மாநிலம் மேலும் முன்னேற்றம் பெறுவதற் கும் ஒளி பொருந்திய வாழ்க்கை தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் கிடைப்பதற்கும் இம்மாமன்றத்தின் விவாத நேரத்தைப் பயன் படுத்திக் கொண்டிருப்பதற்காக அவர்கள் அனைவருக்கும் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் நான் கோட்டிட்டுக் காட்டியவாறே, இது முழுமையான வடிவம் கொண்ட கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிற அறிக்கை அல்ல என்பதையும் வருகின்ற ஜூன் நிகழ்வில் அறிக்கைப்படிவங்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் நான் இந்த அரசின் கொள்கைகளும் மற்ற விவரங்களும் முழு வடிவம் பெற்றுத் தருவதற்கு ஏதுவான சூழ்நிலை அமைந்திடும் என்பதையும் நான் குறிப் பிட்டிருக்கிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை சட்டப் பேரவை விவாதித்தபோது இன்று காலை வில் அந்த விவாதத்திற்கான பதிலை நான் அளித்த நேரத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, ஒரு காலத்தில் இந்திய பூபாகத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்து இடையில் பிரிந்து விட்ட பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியில்—சிம்கு வங்காளத்தில் நடைபெறுகின்ற உரிமைப் போராட்டத்தையும் அந்தப் போராட்டத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்ற மனித உயிர்களையும் எடுத்துக் காட்டி, உலக அரசியல் சட்டங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட மனிதாபிமானத்தோடு இப்பிரச்சினையை அனுவி கொலை செய்யப்பட்டு உரிமை போராட்டத்திற்காக உயிர் விடுகின்ற அந்த வீரர்களுக்கு எல்லாம் நமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும், தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சுட்டிக் காட்டினேன். அதற் கேற்ற வகையில் இந்த மன்றத்தில் நம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய அனுதாபத்தை அந்த வீரர்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்துக் கொண்டு, நடைபெறுகின்ற உரிமைப் போராட்டத்தையும் போராடுகின்ற வகையில் ஆதரவு தெரிவித்து இங்கே பேசியிருக்கின்றார்கள். உரிமைக் காப்பு போராடுகின்ற நேரத்தில் அந்த உரிமைக்காகப் போராடுகின்றவர் களின்பால் அனைத்து மக்களின் அனுதாபமும் நிச்சயமாக இருந்திடும் என்பதனை எடுத்துக் காட்டத்தான் காலை வில் நான் சட்டப் பேரவையில் பேசிய பேச்சும் இப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளும் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதைப்போலத் தான் நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் எடுத்துக் காட்டி யது போல், நம் மன்றத்தின் முன்னிலை வைத்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கை தமிழ் நாட்டு மக்களின் உரிமைக் குரலை எதிரொலிக்கின்ற

29th March 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அறிக்கையாகும். பாராளுமன்ற முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாம் அந்த அடிப்படையிலே நம் உரிமைக் குரலை எழுப்ப வேண்டும் என்ற கருத்திற்கு ஏற்ப நம் உரிமைக் குரல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாக எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இது இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை என்பதாலேயே இந்த உரிமைக் குரலும் இடைக்கால உரிமைக் குரலோ என்று எண்ணிவிடத் தேவை இல்லை. அப்படி நானே கூட எண்ணி வருந்தாமலிருக்கின்ற அளவில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் நம் சுதந்திரக் கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் மற்றும் பின்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் பலரும் மேலும் அதிக அளவு நிதியை மத்திய அரசாங்கத்திடம் பெற நாங்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுத்தாலும், ஒத்துழைக்கத் தயார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எங்கள் அரசின் மீது அப்படிப்பட்ட நம்பிக் கையைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பதால் தான் அப்படிப்பட்ட உறுதியை அளித்தார் என்று கருதுகிறேன். எங்களுக்குப் பதிலாக வன் முறையில் நாட்டம் கொண்டவர்கள் அமைச்சரவையில் இருந்திருந்தால், அந்த வார்த்தைகளை அந்த அளவு தாராளமாகப் புண்படுத்தியிருக்க மாட்டார்கள். எந்த முறை எடுத்தாலும் எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்தாலும் ஒத்துழைப்போம் என்று வெள்ளை உள்ளத்தோடு சொன்னதற்குக் காரணமே நாங்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் நிதானமாக இருக்கும், பாராளுமன்ற முறைப்படி இருக்கும், எங்களை எல்லாம் அனாக்சிய பேரறிஞர் அண்ணா பாதையில் தான் அந்த நடவடிக்கைகள் இருக்கும் என்று நம்பிக்கை வைத்திருப்பதுதான் அந்தக் காரணத்தால்தான் அழுத்தந் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். நான் கூட அதிர்ச்சியடைந்தேன். அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் நானேயே என்ன சொல்லியவர்களோ என்று கூட பயந்தேன். அவர்கள் என் மீது நம்பிக்கை வைத்து, எங்கள் ஆட்சி எந்த விதத்திலும் வன்முறை நடவடிக்கையில் இறங்காது என்ற ஆழ்ந்த எண்ணத்தில் தான், “எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுத்தாலும், நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயார்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஆர்வத் தையும் தமிழ்நாட்டு முன்னேற்றத்தில் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற அக்கறை யையும் நான் பாராட்டப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நமக்கு வந்து சேர வேண்டிய நிதிநிலை கோரிக்கைகள் வந்து சேரத்தற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதை யெல்லாம் நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஆராய்ந்தார்கள். அவர்களுடைய பேச்சை நம் தொழில் துறை அமைச்சர் திரு. மாதவன் குறுக்கிட்டுத் தடுக்காமல் இருந்திருந் தால், இன்னும் கொஞ்சம் பேசியிருந்தால், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வந்த ஒரு துதுவர் அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசினால் எந்த வகையில் இருக்குமோ, அப்படி அமைந்திருக்கிறதே என்று நான் பயந்து கொண்டிருப்பேன். ஆனால் இறுதியில் அவர் அந்தப் பேச்சைச் சுற்றி வளைத்து முடித்த பிறகு தான், பரவாயில்லை, தமிழக அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நடத்துகின்ற அறப் போராட்டத்திற்கு, பாராளுமன்ற முறைக் கேற்ற போராட்டத்திற்கு திரு. சுவாமிநாதன் கட்சி அனுமதித்தாலும் அனுமதிக்காவிட்டாலும், நிச்சயமாக அவர் நம்மோடு இருப்பார் என்ற குணவை நான் பெற்றேன். அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள், “மாநிலங் களுக்கு என்று வகுக்கப்பட்ட கருத்துக்களை எல்லாம் நாங்கள் ஒத்துக் கொண்டோம். அப்படி ஒத்துக்கொண்ட காரணத்தாலேயே, நாங்கள் தரு கின்ற கோரிக்கையையெல்லாம் தட்டிக் கேட்டு வாங்கியிருக்க வேண்டும்” என்று. இது மத்திய அரசின் திட்ட அணுகு முறை உறுப்பினர் பேசுகின்ற பேச்சாக இருந்தாலும், இது ஐந்தாவது நிதி அணுகு முறை உறுப்பினரு டைய பாணியில் பேசப்படுகின்ற பேச்சாக இருந்தாலும் திரு. சுவாமிநாதன் அந்த எண்ணத்தில் பேசவில்லை என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். என் அப்போதே விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னது இனியாவது விடா தீர்கள் என்று உசுப்பி விடுவதற்காக என்பதேயல்லாமல், மத்திய அரசுக் காக வக்காலத்து வாங்கிப் பேசினார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல மாட்டேன். அதுவும் இந்த நேரத்தில் மத்திய அரசுக்காக வக்காலத்து வாங்குகிறார் என்று எண்ணினால், என்னை விட எமான்லி யாரும் இருக்க முடியாது என்று நன்றாக அறிவேன். இந்த அரசு ஒன்று தான் மத்திய

7-00
P. M.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[29th March 1971]

அரசோடு உதவியமாக, வீரமாக எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பக் கூடிய அரசு என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தால் தான் நாங்கள் மீண்டும் எங்கள் கட்சி ஆட்சியில் அமர வேண்டும் என்று எண்ணினோம். தேர்தல் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது. இங்கே நம்முடைய பெரியவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களால் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பாராட்டிப் பேசிய நேரத்தெல்லாம் என் குடும்பத்தில் உள்ள பெரியவர்கள் என்னை வாழ்த்துவது போன்ற உணர்ச்சியையும் அந்த உள்ள உணர்வையும் நான் பெற்றேன். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் தேர்தலுக்கு முன்பு, தேர்தலில் ஈடுபட்டு அவர்களுடைய கட்சிக்காகப் பணியாற்றிய நேரத்தில், அந்தப் பெரியவர்கள் என்னை மெல்லாம் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அரசு வர வேண்டும் என்று இருந்ததே தவிர, நாங்கள் வரக் கூடாது என்ற திய நோக்கத்தோடு பணியாற்றவில்லை என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் ஆள்வதா என்ற எண்ணத்தோடு இந்த சாதாரணமானவர்கள்—இந்த சாமானியமானவர்கள் ஆட்சிக்குக் கட்டியில் அமர்வதா என்ற வெறுப்போடு பார்த்தவர்கள் எல்லாம் உண்டு. அந்தக் காரணத்தால் கடந்த நான் காண்டு காலத்தில் செய்த பல்வேறு நன்மைகள் மறைக்கப்பட்டு, நாங்கள் எடுத்துக் கூறிய சாதனைகள் எல்லாம் என்னி நன்கயாடப்பட்டு, இந்த நாள்காண்டு காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட பின்தங்கிய மக்கள், இன்னும் பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய பல்வேறு சாதனைகளெல்லாம் மறைக்கப்பட்டு, இவர்கள் ஆள்வதா என்ற எரிச்சலின் காரணமாக இவர்கள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சியில் பணியாற்றியவர்கள் உண்டு. ஆனால் இங்கே உரையாற்றிய அந்தப் பெரியவர் அந்த உணர்வோடு பணியாற்றவில்லை என்று அறிவேன். அவர்கள் உளைத் தூய்மை யோடு அளித்த அந்தப் பாராட்டுகளை மிகுந்த கவிவோடும் பணிவோடும் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தப் பாராட்டுகள் என்னுடைய பணிக்கும் சக அமைச்சர்கள் பணிக்கும் இந்த அரசின் பணிக்கும் நல்ல உறுதுணையாக அமைந்திடும் என்ற நம்பிக்கையை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு மீண்டும் அமைந்தால் தான், தமிழ் நாட்டில் உள்ள நூறு கோடி மக்களுக்கு, சாதாரண, சாமானிய மக்களுக்குப் போராடுகின்ற அந்தக் குரலைக் கொடுக்க முடியும் என்கின்ற ஒரே காரணத்திற்காகத் தான் இந்த அரசு மீண்டும் அமைய வேண்டும் என்று இந்தப் பெரும் சோதனைக் காலத்தில் நாங்கள் தேர்தலில் ஈடுபட்டோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற யாரும் அறியாதவர்கள் இல்லை. தேர்தல் முடிந்து விட்டது. தேர்தலுக்குப் பிறகு நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவங்களானாலும் தேர்தலுக்கு முன்பு நடைபெற்ற சம்பவங்களானாலும், அந்தச் சம்பவங்கள் அரசியல் ரீதியில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள். உள்நாட்டியே அந்நேரம் அரசியலில் நாம் அனைவரும் வேதனைப்படவேண்டும்.

இதிலே ஒருவரை ஒருவர் குற்றம் சாட்டிக்கொண்டு, உங்கள் ஊரிலே ஒரு உயிர், எங்கள் ஊரிலே இத்தனை பேர்கள் என்று கணக்குக் காட்டுவதிலே பொருள் இல்லை. எந்தக் கட்சியிலும், இப்படிப்பட்ட மன மாச்சரியங்களுக்காக, அரசியல் வேறுபாடுகளுக்காகக் கொலை செய்வது, அவர்களுடைய குடும்பத்தைத் தாக்க விடுவது, அவர்களுடைய பெண் பட்டிப் பிள்ளைகளைத் தவிக்க விடுவது, மனைவியின் மாங்கல்யத்தை மீட்டுவது, பொம்புளை அழிப்பது, மலரைக் கிழி விழிச் செய்வது என்ற இத்தகைய கடுமையான யானையும் பெரிய விட்டுவிடலாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேற்று நான் கூட மூன்று சொலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இன்று காலைமீட்ட கூட வேறொரு இடத்தில்—திருநெல்வேலியில் ஒரு கொலை நடைபெற்றிருக்கிறது என்று மாலைமீட்ட செய்தி வந்திருக்கிறது. மன மாச்சரியங்கள் இருந்தால் எவ்வளவு இருந்தாலும் பேச்சின் மூலம், எழுத்தின் மூலம் ஒருவருக்கொருவர் பேசித் தீர்த்துக்கொள்வது தான் நமது தமிழ் நாட்டின் பண்பு. இத்தகைய இடீசெயல்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியைச்

29th March 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அவர்கள் கண்டிப்பான நடவடிக்கைக்கு உள் ளாவார்கள் என்ற எச்சரிக்கையை மீண்டும் ஒருமுறை எல்லாக் கட்சியிலு முள்ள வன்முறை எண்ணம் கொண்டவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த நாட்டின் நலன் கருதி, தமிழ் நாட்டின் எதிர் காலத்தின் நலன் கருதி, நாட்டின் அரசியல் பண்பு காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்தக் கண்டிப்பான எச்சரிக்கையை எல்லாக் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கும், யாருக்கு வன்முறை எண்ணம் வந்தாலும், அவர்களுக்கெல்லாம் நான் விரகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையில் நமக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து வருவாய்த் துறைகள், மாநிலங்களுக்கெல்லாம் பிரிக்கப்பட்ட அந்தத் தகுதிகள்—கூடாடரியா—இவைகளை நாம் ஒத்துகொண்டதன் காரணமாகத் தான் வராமல் போய்விட்டது என்ற ஒரு வாதத்தை நமது நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் இங்கே வைத்தார்கள். மக்கள் தொகைக் கணக்கில் 60 சதவிகிதம் என்றும், தனி மாநிலங்களின் அடிப்படையில் சேர்ந்த பிரச்சனைகளுக்கு 10 சதவிகிதம் என்றும், சராசரி நபர் வாரி வருமானம்—பெர் கேபிட்டா இன்கம்—என்ற வகையில் 10 சதவிகிதம் என்றும், இப்படியெல்லாம் மாநிலங்களின் தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. ஆனால், இந்த சராசரி நபர் வாரி வருமானத்தில் 10 சதவிகிதம் என்றால், மாநிலங் களுக்கு 350 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில், அதிலே நமக்கு ஒரு 20, 25 கோடி ரூபாயாவது வந்திருக்க வேண்டும். தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரத்தில் இந்தக் கருத்துக் கள் எல்லாம் மாநிலங்களால் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது, இந்தத் தகுதி கள் எல்லாம் நமக்கு இடையூறாக வந்து அமையும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்களாகவே பல விதிகளையும் வகுத்துக்கொண்டு, தனி நபர் வருமானம் என்று வகுத்துக்கொண்டு, அந்தச் சராசரி வருமானத்தின் கீழ் உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரமே அந்த 10 சதவிகித உதவி கொடுக்கத் தொடங்கினார்கள். அந்தக் கணக்கின்படி நமது மாநிலத்தைப் பார்த்தால், சராசரியைவிட சற்றே கொஞ்சம் தான் அதிக மான வருமானத்தைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு விதிவிலக்கு என்ற முறையில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கும் கீழே உள்ளவர்களுக்குத்தான் தத்தார்கள். இதனால் மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்பு கிட்டத்தட்ட 20 கோடியிலிருந்து 25 கோடி ரூபாய் வரையிலும் ஆகும். அது மாத்திரமல்ல. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தனிப் பிரச்சனைகள் உண்டு. கல்கத்தாவுக்கு என்று, மேற்கு வங்காளத்திற்கு என்று சில தனிப் பிரச்சனைகள் கவனிக்கப்பட்டன. நமது நண்பர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது, சென்னைப் பட்டினத்தை யே சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், பட்டிக்காட்டையும் கொஞ்சம் பாருங்கள் என்று சொன்னார். அவரே அதற்குப் பிறகு தனக்குத் தானே பதில் சொல்லும் வகையில், ராமநாதபுரத்தைப் பாருங்கள், எவ்வளவு காரியங் கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பேசினார். எனவே, அவரே பதில் சொல்லிவிட்ட காரணத்தால், அவருடைய பேச்சுக்கு விளக்கம் தர விரும்ப வில்லை. தமிழ் நாட்டின் தலைநகரமான சென்னை மாநகரம் அழகாக விளங்க வேண்டும். வெளிநாட்டவரைக் கவர்ந்து சுற்றுலா நாடாக சென்னை மாநகரத்தை அமைத்திட வேண்டும். சென்னை மாநகரத்தி லுள்ள அகன்ற மூலம், ரோடையும், அங்கே இரவைப் பகலாக்கிக் கொண்டிருக்கிற விளக்குகளையும் மாத்திரம் பார்த்துவிட்டு இவ்வளவு தான் சென்னை என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். திரு. தங்க பாண்டியன் அவர்கள் சைதாப்பேட்டை பக்கம் வந்து பார்க்க வேண்டும். பொர்பூர் தொகுதி பக்கம் வந்து பார்க்க வேண்டும். திருவல்லிக்கேணி மில் உள்ள அயோத்தியாக்குப்பத்தையும், மைலாப்பூர் பக்கத்திலுள்ள நொச்சிக்குப்பம் போன்ற பகுதிகளையும் சென்று பார்க்க வேண்டும். இன்னும் பெத்துநாயக்கன் பேட்டைப் பக்கம் போய் பார்க்க வேண்டும். அது மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் பிறந்து, தவமிந்து, வளர்ந்த இடம். அங்கே, அவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்த காலத்தில் எங்களுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்த இடம். அந்த இடங்களெல்லாம்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[29th March 1971]

போய்ப்பார்த்தால் தெரியும், சென்னை மாநகரம் எப்படி இருக்கிறது என்று. மேலெழுந்தவாறு பார்த்தால், சென்னை மாநகரம் சிறப்பானது போலத் தெரியும். கொஞ்சம் உள்ளே நுழைந்து பார்த்தால், படு நகரம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இதில், சென்னை மாநகரத்தில் குடிசைவாழ் மக்கள் படுகிற வேதனை சென்று பார்த்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும். அத்தகைய வேதனையான சூழ்நிலையில் குடிசை வாழ்மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை, மறந்துவிடக் கூடாது. அது மாத்திரமல்ல, பட்டணத்திற்கு எல்லாம் சேர்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்டேன். பட்டணத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்பவர் யார்? பட்டணத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று பார்த்தால், நூற்றுக்கு 99 பேர்கள் யாரும் பட்டணத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் ஆக மாட்டார்கள். திரு. என். வி. நடராசன் பட்டணக்காரர் என்று கேட்டால், அவர் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் ரூபரூபு என்ற சாதாரண சிறுநூலில் பிறந்து சென்னைக்கு வந்தவர். நஞ்சை மாவட்டத்தில், திருக்குவளை என்ற அழகான சிறுநூலில் பிறந்து சென்னைக்கு வந்தவன் தான் நான். கல்வி அமைச்சர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் பிறந்தது தஞ்சை மாவட்டத்தில். அங்கேயிருந்து சென்னைக்கு வந்தவர். இன்று பல பேர்கள் மெய்யாகக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சென்னையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று இல்லை. மேயர் அவருக்கு முன்பு சென்னை என்று சொல்கிறவர்கள் மேயரான பிறகு தான் தெரிகிறது திண்டிவனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று. திண்டிவனத்தில் மேயருக்கு வரவேற்பு, கூலத்தில் வரவேற்பு—கூலம் என்று ஒரு ஊரே இருக்கிறது—அங்கே வரவேற்பு, போய் வருகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, பெரும்பாலானவர்கள் சென்னை பட்டணத்தில் குடியேறியவர்கள்தானே தவிர சென்னையுட்பட்டணத்தின் சொந்தக்காரர்கள் அல்ல. சென்னைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று பார்த்தால் யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கூலம் சீரமைக்கப் படுகிறது என்றால், அங்கே வேலை செய்கிறவர்கள் எல்லாம் யார்? வெளி யூர்களிலிருந்து வந்த எழை மக்கள் நாம். கூலம் பின்னர் சீரமைக்கப் பட்டு படகுகள் விடுகின்ற நேரத்தில் படகுகளில் போகிறவர்கள் வேறுக இருக்கலாம். இப்போது அந்த வேலையின் மூலம் கூலி பெறுகிறவர்கள் கிராமத்திலிருந்து வந்த எழை மக்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. ஆகவே, அப்படிப் பார்க்கும்போது, சென்னை மாநகரத்திற்குத் தனிப் பிரச்சனை உண்டு. அந்தத் தனிப் பிரச்சனைகளுக்காக மத்திய அரசு திட்டம் வகுத்தார்கள். மாநிலத்தின் தகுதி—திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல—அந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில் அந்தப் பிரச்சனைகள் கவனிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். சிறப்பு நிதி ரூ. 80 கோடியில் ஏதும் தரப்படவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த 80 கோடி ரூபாய் மாநிலங்களின் தகுதியின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் தகுதி எந்தவிதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்ற அவசியம் இல்லை. அந்த அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்ட அந்த 80 கோடி ரூபாய், இந்த மாநிலத்தின் சிறப்புத் தகுதிகளை நிர்ணயித்து ஒதுக்கப்பட்ட சிறப்பு நிதியாகும். அதற்காக நீங்கள் போராடினீர்களா என்று கேட்டார்கள். போராடியிருக்கின்றேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பரிசீலிப்பதற்காக மாநில முதலமைச்சர்களெல்லாம் கலந்துகொண்ட தேசிய வளர்ச்சிக் குழு மாநாட்டில்—இந்திரா காந்தி அம்மையார் தலைமையில் நடைபெற்ற அந்த மாநாட்டில் நான் 3 நிபந்தனைகளை விதித்தேன். சேலம் உருக்காலைத் திட்டம், அதைப் போலவே நமது மாநிலத்திற்காகத் தரப்படவேண்டிய வளர்ச்சி நிதியின் பங்கும், அதைப் போலவே ரூ. 80 கோடி சிறப்பு நிதியில் பங்கும் வேண்டுமென்று கேட்டேன். இவை கிடைக்காவிட்டால் 4 கோடி தமிழ் மக்கள் சார்பாக எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில் 4வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு என்னுடைய சம்மதத்தை அளிக்க முடியாது என்று கூறிவிட்டுத்தான் வந்தேன். பிறகு சம்மதத்தை எப்படி அளித்தீர்கள் என்று கேட்கலாம். இரண்டுநிபந்தனைகள் ஏற்கப்

29th March 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பட்டன. சேலம் உருக்காலை கிடைத்தது. அதற்குப் பிறகு 100 கோடி ரூபாயில் நமக்கு ரூபாய் 9 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. ஆகவே மூன்றில் இரண்டு கிடைத்த காரணத்தால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நான் சம்மதம் கொடுத்தேன். இவை கிடைக்காமல் இருந்திருந்தால், அந்தத் திட்டத்தை எதிர்க்கிறவன் நானாகத்தான் இருப்பேன். ராஜதந்திரம் காரணமாக மூன்றில் இரண்டு கிடைத்ததே, இதை ஏற்றுக் கொண்டோம்.

அவர்கள் கேட்டார்கள், நெருக்கடி இந்திரா காந்திக்கு இருந்த நேரத்தில் ஏன் நீங்கள் இன்னும் நெருக்கடியை உண்டாக்கி இவைகளைப் பெற்றிருக்கக் கூடாது என்று. ஆந்திரம் உங்களுடே இருக்கும், மேற்கு வங்கம் உங்களுடே இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். யார் யாரைக் கூட்டு சேர்க்கச் சொல்லுகிறார்கள் பாருங்கள். மேற்கு வங்கத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் இந்தப் போராட்டத்தைத் தொடங்கியிருந்தால் என்ன ஆக இருக்கும்? அப்போது அவர்களுடைய தலைவர்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டிருப்பார்களா என்பது சந்தேகம். நெருக்கடியான நேரத்தில் பணம் கொடுத்தால் 25 ஓட்டு, இல்லாவிட்டால் கிடையாது என்று சொல்லியிருந்தால், அந்த அம்மையார் இப்போது கலைப்பதற்குப்பதிலாக அப்போதே கலைத்து விட்டுத் தேர்தலை நடத்தியிருப்பார்கள். அதை நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாமிநாதன் உணராதவர் அல்ல. இன்றைக்குத் தான் அவர்களும் சுழமகமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். நாமும் பெரும் பான்மை பெற்று சுழமகமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். சிலர் சொல்லுவதைப் போல், முதலாளி சிரிக்கிற நேரம் பார்த்து சம்பள உயர்வு கேளுங்கள் என்பதைப் போல், அவர்கள் பெரும்பான்மை பலம் பெற்றிருக்கிற இந்த நேரத்தில் எங்களுக்கு வழங்க வேண்டிய உரிமைகளை, தியாயங்களை எங்களுக்கு வழங்குங்கள் என்று கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் அந்தக் கருத்தில் தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ஒரு பக்கத்தில் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. 45 கோடி ரூபாய்களைப் பெறுவதற்குரிய வழி வகைகளை விவாதிப்பதற்கு அதிகாரம் நாம் பெற்றாக வேண்டும். அதற்கு உரிமைக் குரல் தேவை என்று மட்டும் சொல்லி, அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நான் சொல்லுகிறேன் எந்த நடவடிக்கையாலும், நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், பாராளுமன்ற முறைப்படி எடுக்கிற நடவடிக்கை தான் நாங்கள் எடுக்க முடியும். வன்முறை வெறி ஆட்டங்களில் எங்களுடைய நடவடிக்கை இருக்காது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக வந்த நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அனைத்துக் கட்சிகளையும் அழைத்து—காங்கிரஸ் அதிலே அப்போது சேரவில்லை—மற்ற அனைத்துக் கட்சிகளையும் அழைத்து தூத்துக்குடித் துறைமுகம் ஆழ் கடல் துறைமுகம் ஆக வேண்டும், சேலம் இரும்பாலை வேண்டும் என்று கோரி எழுச்சி நான் கொண்டாடினார்கள். ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் எழுச்சி நான் கொண்டாடலாமா என்று பலர் கிண்டல் செய்தார்கள். அந்தக் குரலுக்கு நல்ல மதிப்பு இருந்தது. தூத்துக்குடித் துறைமுகம் ஆழ் கடல் துறைமுகமாக உருவாக்கப்பட்டதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. அதைப்போல பாராளுமன்ற நடவடிக்கை முறையில் சேலம் இரும்பாலை வேண்டும், சேலம் இரும்பாலை இல்லாவிட்டால், நான் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொன்ன பிறகு, சேலத்திற்குத் தலைமை அமைச்சர் வந்து அதற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவைச் செய்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சியின் நன்மைக்கு என்று இல்லாமல், தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய நன்மைக்காக நாம் அனைவரும் சேர்ந்து குரல் எழுப்புவோமேயானால், கிடைக்க வேண்டிய நியாயங்கள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். அந்த நியாயம் கிடைக்கிற வரையில், நாங்கள் அறப்போராட்டத்தைப் பாராளுமன்ற முறையில் நடத்திக்கொண்டிருப்போம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கு இந்த அவையில் நான் எடுத்துச் சொல்லுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[29th March 1971]

காஷ்டி எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கலாமா என்று உங்கள் உறுப்பினர்களை வேட்பார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் உறுப்பினர் மாத்திரமல்ல, காமராசர் கூட கேட்டார். யார் எடுத்தாலும் காஷ்டி தான். நான் சொல்லுவதெல்லாம் எடுத்த காஷ்டியை எப்போது இறக்கி வைப்பது? அதற்கு எல்லோரும் ஒன்று சேர வேண்டாமா என்பது தான். அந்த வழியில் தான் மாநில சுயாட்சியைப் பெற முடியும் என்று நாம் கூறுகிறோம். அப்படிப்பட்ட கருத்தின் அடிப்படையில் அரசு எடுக்கிற முடிவானாலும், இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற அனைவரும் எடுக்கிற முடிவானாலும், அந்த முடிவிற்கு மத்திய அரசு மதிப்பளித்து நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் சார்பில் மத்திய அரசிற்கு நான் வேண்டுகொள் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசப்படுகிற பேச்சுக்கள் எதோ ஒரு சிறிய கூட்டத்திற்குள் 40, 50 பேர் அமர்ந்து பேசுகிறோம் என்றாலும் இந்தப் பேச்சிற்குரிய மதிப்பு இல்லாமல் போகவில்லை. இந்தப் பேச்சுக்கள் நிச்சயம் டெல்லி பட்டணத்தில் எதிரொலிக்கக் கூடிய பேச்சுக்கள். தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் கருணாநிதி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் மத்திய அரசினுடைய ஓர வஞ்சனைப் போக்கை உணர்ந்திருக்கிறார் என்ற செய்தி டெல்லிக்குப் போகும். முதலமைச்சர் கருணாநிதி கருத்திற்கு எல்லாக் கட்சியினரும் ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள் என்கிற செய்தியும் டெல்லி பட்டணத்திற்குப் போகும். இதை நான் கூறுவது யாரையும் பயமுறுத்துவதற்காக அல்ல. அப்படிச் செய்தி போகிற நேரத்தில் இந்த நாட்டிலிருக்கிற எல்லா மக்களுடைய பிரதிநிதிகளும் தமிழ் நாடு வசிக்கப்படக் கூடாது என்பதை விரும்புகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிற்குத் தேவையான நிதியினை அளிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள் என்பதை அனைவரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான்.

நாம் 35 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்று சொல்லுகிற அதே நேரத்தில் போட்ட திட்டங்களைக் கைவிடுவதாக இல்லை என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல. இன்னும் நம்முடைய நாடு செழிக்கப் பல்வேறு திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும். அதற்கென்ற வகையில் தான் மாநிலத் திட்ட ஆணைக்குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தி, 10 ஆண்டு காலத்திற்கான திட்டங்களை வகுக்க ஒரு குழு அமைக்க வேண்டுமென்று கவர்னர் உரையிலும் என்னுடைய அறிக்கையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் அந்தத் திட்டத்தைத் திட்டி என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று கேட்டார். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற மத்திய அரசு பணம் கொடுக்காமலிருந்தால் என்ன பயன் என்று கேட்டார்.

இந்தத் திட்ட ஆணைக்குழு மத்தியில் இருக்கிற திட்டக் குழுவிற்குப் போட்டியாக ஏற்படுவதல்ல. 10 ஆண்டு காலத்தில் தமிழகத்தில் மக்கள் தொகை எந்த அளவிற்குப் பெருகும், அவர்களுக்கான வாய்ப்புகளை, வசதிகளை எந்த வகையில் அரசு செய்ய வேண்டும், அவர்களுக்கான கல்வியைத் தர வாய்ப்புக் கூறுகள் என்னென்ன, மருத்துவ வசதி எந்த வகையில் தேவைப்படும், விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் அந்த நேரத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும், தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்படுமானால் அதற்கெல்லாம் எப்படி வழிவகை செய்ய வேண்டும், இப்படி பல்வேறு அம்சங்களை அந்த மாநிலத் திட்ட ஆணைக்குழு ஆராய்ந்து தன்னுடைய அறிக்கையில் அவைகளைச் சமர்ப்பிக்கும். கிட்டத்தட்ட 2, 3 மாதக் காலத்திற்குள் அந்தக் குழு நிச்சயமாக அமைக்கப்பட்டு விடும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

1972-73-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கப்படுகிற நேரத்தில், அடுத்த ஆண்டிற்குள்ளாக அந்தக் குழுவின் அறிக்கை நம்முடைய பேரவையில் வைக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்ட வரைவுபற்றி நாமெல்லாம் விவாதிக்கலாம் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை உங்களுக்கு உறுதியோடு அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் 10 ஆண்டு காலத்

29th March 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

திற்குள் நாம் நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஏமாந்து விடாமல் நாம் நம்முடைய திட்டங்களை இப்போதே வரையறுத்துக் கொண்டாக வேண்டும். அவைகளை வைத்துக்கொண்டு நாம் மத்திய அரசோடு போராட முடியும். என்னென்ன காரியங்களுக்காகக் கேட்கப் பட்டது என்ற கேள்வி வருமானால், அதற்கு இந்தத் திட்டக்குழுவின் அறிக்கை பயன்படும். மாநில அளவில் என்னென்ன திட்டங்களைச் செயல்படுத்தலாம், மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு என்னென்ன திட்டங்களைச் செயல்படுத்தலாம். தனியார் குறையில் எந்தெந்தத் திட்டங்கள் செயல்படலாம் என்று இந்த திட்ட ஆணைக்குழு ஆராயும் என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தி, நிர்வாகம் திறம்படவும், ஒழுங்குறவும், விரைவாகவும், விறுவிறுப்புடனும் நடைபெற்று ஆக்க பூர்வமான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

7-30
p m

இந்தக் கொள்கைகள், திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு நாம் அனைவரும் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் போலவே, இந்தத் திட்டங்கள்வெற்றி பெற அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ் போக்குவரத்தில் பல கோடி ரூபாயை மிச்சப்படுத்த முடியும் என்று ஒரு அமைச்சர் சொன்னார். இப்போது மிச்சப்படவில்லை என்றும், அவர் மிச்சப்படுத்த முடியும் என்று சொன்ன உடனே, அவர் அந்தத் குறையிலிருந்து மாற்றப்பட்டார். அதற்குக் காரணம் அதிகம் மிச்சப்படுத்தினால் தொழிலாளிகளுக்கு நல்ல சம்பளம் இல்லாமல் போய்விடலாம் என்ற பயம் இருந்தது. பொதுத் குறையில் நடைபெறுகிற எந்தக் காரியமானாலும் அதிலே அதிக லாபம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. இவ்வளவு நஷ்டம் வரலாமா என்று நாம் யோசிக்கலாம். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் யோசிக்கலாம். பஸ் போக்குவரத்தில் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தைப் பற்றி நாங்களும் நீண்ட நாளாகக் கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறோம். பலமுறை நாங்களும் பேசிப்பேசி இன்னும் அதிலே ஒரு நல்ல நிலை ஏற்படவில்லை என்று நான் ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

குற்றம் சாட்டுகிற நேரத்தில், குறைகள் சொல்கிற நேரத்தில், அவை குறைகள் அல்ல, நிறைகள் தான் என்று விட்டுவிட நான் தயாராக இல்லை. குறைகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகிற நேரத்தில், மன நிறைவோடு ஏற்றுக் கொண்டு குறைகளை நிவர்த்திப்பதில் இந்த அரசு கவரவப் பிரச்சனை காட்டாது, வீம்பு பாராட்டாது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்ன பல்வேறு கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு செயல்படுவோம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

சம்பளக் குழுவில் உள்ள குறைபாடுகள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களும், புலவர் அறிவுடை நம்பி அவர்களும் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு, அவற்றை ஆராய்ந்து குறைபாடுகள் இருந்தால், அவற்றைக் களைவதற்கு ஏற்ற வகையில் சம்பளக் குழு செயலாளர் அவர்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றிவருகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முடிந்த அளவில் அவை செய்வதற்கு அரசு முனையும் என்ற உறுதியை அளித்து இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் குறித்து நல்ல கருத்துக்களை அளித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த அளவில் விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

Mr. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

[29th March 1971]

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders.

92. Notification issued with G.O. Ms. No. 190, Home, dated 31st January 1970 making amendment to the Madras Children Rules, 1940 (*Laid on the table of the House under section 44 (4) of the Tamil Nadu Children Act, 1920 (Tamil Nadu Act IV of 1920).*)

93. Notification issued with G.O. Ms. No. 3168, Home, dated 18th November 1970 making amendment to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957] (*Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).*)

94. Notification issued with G.O. No. 2180, Revenue, dated 13th July 1970, making amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules 1959]. (*Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*)

B. Reports, Notifications and other Papers—Nil.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

TUESDAY, THE 30TH MARCH 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four o'clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Government porambokes

*5 Q.—THIRU M. AIYASWAMY: Will the Hon. the Minister for Education and Revenue be pleased to state—

(a) whether any action has been taken to assign to the Slum dwellers in Madurai Town the plots in which they have built houses in Government porambokes; and

(b) if so, the time-limit by which it is proposed to be completed?

சர்க்கார் புறம்போக்குகள்

திரு. எம். அய்யாசாமி: மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) மதுரை நகரில் சர்க்கார் புறம்போக்குகளில் வீடு கட்டிக் குடியிருக்கும் குடிசை வாழ் மக்களுக்கு அம்மனைகளை உரிமையாகக் வதற்கு எந்தனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எந்தக் கால வரம்புக்குள் முடிக்க வேண்டுமென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. வ. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) கால வரம்பு எதுவும் வரையறுக்கப்படவில்லை.

திரு. எம். அய்யாசாமி: தலைவர் அவர்களே, மதுரை நகரத்தில் சுமார் 12, 15 வருஷங்கள் என்று சொல்லத் தகுந்த அளவில் பல இடங்களில் சர்க்கார் புறம்போக்கு இடங்களில் ஏழை எளியவர்கள் குடிசை போட்டு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடிசை போட்டிருக்கிற இடங்களை ஒன்று, அவர்களுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டும்; அல்லது அவர்களைக் காலி செய்ய வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதிருப்பதால், அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெறுவதற்கும், சுகாதார அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் சட்டபூர்வமான முறையில் முடியாத வகையில் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் விரைவில் அந்த இடங்களை அவர்களுக்கு ஜாரி செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, முதலில் கூறிய விடையில் காலம் வரையறுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். அதற்கான முயற்சிகள் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. நிலங்களை அல்லது குடியிருப்பு மனைகளில் பல ஆண்டுகளாக குடியிருந்து ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளவர்களுக்கு அவை மறுக்கப்படாத அளவில் உரிமைகள் வழங்குவதற்கு 1969-70-ல் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. 11 யூனிட்கள் மதுரை ம. நகரத்திற்கு மட்டும் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவைகள் இந்த நிலைமையைக் கட்டுவிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன. வீட்டுமனைகள் மட்டும் முழு அளவில் கவனிக்க ஒரு தனிப் பிரிவு இருக்கிறது. பயன்படாத நிலங்களை ஒதுக்குவதற்கு ஒரு யூனிட் இருக்கிறது. அதுவும் வீட்டு மனைகளின் தன்மை பற்றி

210

QUESTIONS AND ANSWERS

[30th March 1971]

ஆராய்ந்து வருகிறது. மதுரை மாவட்டத்தில், குறிப்பாக நத்தம் புறம் போக்கு 9,456 கேட்கள் இருக்கின்றன. மற்ற புறம்போக்கு வகையில் 653-ம் சேர்ந்து ஆக 10,109 ஆக்கிரமிப்புகளில் இந்த 11 யூனிட்கள் வேலை செய்ததன் காரணமாக 1,955 வழக்குகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 95 சத வீதம் அந்த வகையில் தீர்க்கப்பட்டு விட்டன. மதுரை நகரத்தில் 3,500 ஆக்கிரமிப்புகள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலான ஆக்கிரமிப்புகள் ஆட்சேபகரமான வகையில் சிக்கல்கள் நிறைந்தனவாக உள்ளன. அதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பிரிவு வினாவில் நடவடிக்கை எடுக்க விருக்கிறது. அந்தச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கவேண்டியிருப்பதால், சிறிது காலத்தாமுடி ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும் அந்தப் பிரிவு அவற்றினைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, நான்கு ஆண்டு களுக்கு முன்னால் நம்முடைய சர்க்கார் அசைன்மெண்ட்—இதுமாகச் சிலருக்கு நிலம் கொடுத்து அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கியிருக்கிறது. பட்டா வழங்கிய பிறகு இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு அந்த நிலம் மற்றவர்களுக்குத் தேவை என்றும் அரிஜனங்களுக்குத் தேவை அல்லது சுடுகாட்டிற்குத் தேவை என்றும் சொல்லி அந்த இனும் நிலத்தை மறு படியும் ஜாரி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். ஜாரி செய்துகொடுக்கப்பட்ட நிலத்தில் ஏராளமாகக் கடன் வாங்கி யிருப்பதால், செலவு செய்திருப்பதால், சிக்கலான நிலைமை ஏற்படு கிறது. ஆகையால் இனிமேலாவது பட்டா செய்துகொடுப்பதை யோசித்துத் தருவதற்கும் தந்த பட்டாவை திரும்பப் பெறுதிருக்கவும் அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கற்பனையில் புதிதாக ஒரு குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். இன்னின்ன இடங்களில் இந்த மாதிரி நடைபெற்றது என்று சுட்டிக் காட்டினால், அதில் என்ன தகராறு என்று அறியலாம். ஏன் எடுத்துக் கொள்ளும் அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதைக் கவனிக்கலாம். சாதாரண மாக ஒருவருக்குப் பட்டா வழங்கியதற்குப் பிறகும் கூட மருத்துவ மனைக்கோ அல்லது கல்விக் கூடத்திற்கோ அந்த இடம் அவசியமாக இருந்தால், கட்டாயத்தின் பேரில் கூட அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆகையால் அவர்கள் குறிப்பிட்டு ஏதாவது சொன்னால், அதைப்பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

Sales Tax

*6 Q.—Thiru A. R. DAMODARAN: (on behalf of Thiru D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Food and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any targets are fixed for Commercial Tax Officers requiring them to collect above a certain amount, as sales tax within their respective areas;

(b) whether any representation has been made by the sales tax assesses that this results in harassment of the assesses; and

(c) if so, whether there is any proposal to discontinue the practice of fixing target for Commercial Tax Officers?

விற்பனை வரி

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : (திரு. டி. சந்திரனும் சாம்பில்):— மாண்புமிகு உணவு-வண்ணாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வணிகவரி அதிகாரிகள் நத்தம் பகுதிக்குள் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேல் விற்பனை வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று எதேனும் குறிக்கோள் அளவு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதா?

30th March 1971]

(இ) இதன் விளைவாக, வரி விதிக்கப்பெறுபவருக்கு இன்னல் விளைகின்றது என்று விற்பனை வரி செலுத்துவோர் முறையீடு எதேனும் செய்துள்ளனரா?

(உ) ஆமெனில், வணிகவரி அதிகாரிகளுக்கு குறிக்கோள் அளவை வரையறுக்கும் நடைமுறையை நிறுத்திவிடும் செயற்குறிப்பு எதேனும் உள்ளதா?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: (a) It is customary in the Commercial Taxes Department to estimate the revenue anticipated under the Commercial Taxes Acts during the financial year taking into account, the business trends, the revenue actually realised during the previous years, etc. The estimate is made for each of the Commercial Tax districts, divisions and for the State as a whole. The estimate so made is not a rigid one and in actual working the revenue realised may exceed or fall short of the estimate as the tax due depends upon application of the statutory provisions under the relevant Act and Rules. No hard and fast rule has been issued that the estimated amount should be collected by the subordinate officers. As such there is no cause for any harassment on this account. The Government are carefully watching that the assesses are not harassed and at the same time revenue is not lost.

(b) No specific instance of harassment on account of making an estimate of anticipated revenue has been brought to the notice of Government.

(c) It is not possible to discontinue the practice of making the estimate of the anticipated revenue as the Government should know how much is collectable under this head so as to ensure that it is duly and properly collected in time and the revenue estimated in the Budget is realised.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member].

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have received messages from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 and the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1971.

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 4 of 1971) and the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1971 (L.A. Bill No. 5 of 1971) as passed by the Assembly, and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

*மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற விதிகளைச் சேர்ந்த 156-வது விதியையொட்டி மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் நிச்சயிக்கக்கூடிய ஒரு நாளன்று 1971-72-ஆம்

[30th March 1971]

நிதியாண்டுக்கான உரிமை பற்றிய குழுவின் உறுப்பினராக இருக்கும்படி ஒன்பது உறுப்பினர்களை இந்த அவை தேர்ந்தெடுக்கும் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is :

"That with reference to Rule 156 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine Members to be Members of the Committee of Privileges for the financial year 1971-72."

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with regulation 2 (1) framed for the holding of elections in accordance with the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of nine Members to the Committee of Privileges for the financial year 1971-72:—

Time and date for the receipt of nominations—4-30 p.m. on 31st March 1971.

Time and date for the scrutiny of nominations—5 p.m. on 31st March 1971.

Time and date for the withdrawal of nominations—5 p.m. on 1st April 1971.

Nomination forms can be had from the Secretary.

There will be an election, if the number of candidates nominated exceeds nine. The date and time of the poll, if any, will be intimated later.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

* மான்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, "தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற விதிகளைச் சேர்ந்த 173-வது விதியை யொட்டி 1971-72-ஆம் நிதியாண்டுக்குரிய சபைக் குழுவின் உறுப்பினர் களாக இருக்கும்படி ஆறு உறுப்பினர்களை, மான்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் நாளன்று இந்த அவை தேர்ந்தெடுக்கும்." என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is :

"That with reference to rule 173 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, this council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six Members to be members of the House Committee for the financial year 1971-72."

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with regulation 2 (1) framed for the holding of elections in accordance with the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of six members to the House Committee for the financial year 1971-72:—

Time and date for the receipt of nominations—4-30 p.m. on 31st March 1971.

Time and date for the scrutiny of nominations—5 p.m. on 31st March 1971.

Time and date for the withdrawal of nominations—5 p.m. on 1st April 1971.

30th March 1971]

[Mr. Chairman]

Nomination forms can be had from the Secretary. There will be an election, if the number of candidates nominated exceeds six. The date and time of the poll, if any, will be intimated later.

IV. DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1970-71.

*THIRU M. RAJAH IYER : I wish to make a few observations on the Supplementary Statement of Expenditure for 1970-71, placed before us. At the outset I would like to refer to the publication of the Government journal "தமிழரசு" in Tamil to begin with and also in English. I welcome the publication. After all, a sum of Rs. 12 lakhs is set apart for the publication of this journal and I find for the printing and other expenditure, about Rs. 2 lakhs recurring and Rs. 1.2 lakhs non-recurring under 'Stationery and Printing' have been allotted. This allotment has been made and it serves a very good purpose. But, I have my own misgivings about the decision of the Government to make this the sole organ of the Government. Here, it is stated that the Government have sanctioned the merger of all journals published by the various Departments of the Government and publication of a single journal styled as "தமிழரசு". I am happy "தமிழரசு" is coming out. But, at the same time, I am sorry that the "Tamil Nadu Education" which had a distinctive role to play is said to have been merged in "தமிழரசு" and, unfortunately, it has proved a sad casualty of this decision. I cannot say that "தமிழரசு" to-day carries as much wealth of information relating to education as the journal called "Tamil Nadu Education" which was catering to the needs of the schools. It contained a number of informative articles and a number of technical articles relating to teaching techniques and pedagogy. They cannot possibly go into the pages of "தமிழரசு". So I would like to appeal to the Government to make this "தமிழரசு" the organ of all the Departments of Government, excepting the Education Department which may be permitted to publish "Tamil Nadu Education" as well as the small monthly "தமிழகக் கல்வி" which was coming out and which was supplied free by the State Institute of Education to all the elementary schools in the State. I think that these two journals "Tamil Nadu Education" and "தமிழகக் கல்வி" must continue to have an independent existence even though "தமிழரசு" does indeed serve a very good purpose and its publication is to be greatly welcomed.

Then, I have a word to say about the jeeps that are supplied. There are, I often find, a number of jeeps supplied to various Departments. I find plenty of jeeps—not plenty, only 13 jeeps supplied to the Project Officers under the Agricultural Refinance Corporation Scheme. I find 13 or 14 jeeps supplied even to the H.R. & C.E. Department. When I say 'even to H.R. & C.E. Department,' I do not mean to belittle the importance of that Department, with due deference to the young Minister who is present here; but I thought that the need of the H.R. & C.E. Department for a jeep should come much lower in priority than the need of the Education Department. A number of District Educational Officers are without a jeep, particularly in the sandy tracts of East Ramanathapuram and some parts of Tiruchendur, and in parts of Tirunelveli there are villages which are not accessible without a jeep, and unless the District Educational Officers are provided with jeeps, they would not be able to make surprise visits to institutions. If visits to these institutions should indeed serve a purpose, every District

4-10
p.m.

[Thiru M. Rajah Iyer] [30th March 1971]

Educational Officer must have a jeep and I hope that the needs of the Education Department will be borne in mind and jeeps would be supplied to every District Educational Officer.

Then, Sir, I have a word to say about the allotment made for our commitment towards the "CARE" programme. It serves a very good purpose. Children are fed by this. It is an incentive for the poor children to come to school. One cannot magnify, one cannot exaggerate the importance of the great social part that the Mid-day Meals Scheme plays and the place of the CARE Department here. We have made a provision for Rs. 21.89 lakhs to meet our commitment under CARE Programme. But I am anxious that this programme must be implemented without prejudice to the normal inspection programme of the District Educational Officers. I have been, right from the beginning, against saddling the Inspecting Officers with this CARE responsibility. Can we not have one CARE officer for each Revenue district who will be in charge of all these supplies? There can be a godown and there can be a depot in each District headquarters. There should be an officer in each centre and he should look after the Mid-day Meals Scheme and relieve these District Educational Officers of this work, under the supervision of the CARE programme. I am only appealing to make these District Educational Officers care-free so that they may not have to look after this Mid-day Meals programme and indeed be free to concentrate on the academic aspect of their inspection work. To-day, it is no news, if I say that the time of the Inspecting officer is taken away in attending to quite a lot of routine which can be attended to by less technically trained persons. If the District Educational Officer, as the Inspecting Officer, has to be a source of guidance particularly to the new schools which are coming up in rural areas, he must be relieved of all these responsibilities and the CARE programme must be the entire responsibility of one CARE officer, who may be a Gazetted officer of the rank of the District Educational Officer, who relieves the District Educational Officer of this work and takes over the Mid-day Meals programme in each Revenue district. We will be thus saving a lot of expenditure because we are providing for godowns in each and every District Educational Officer's Office and the Deputy Inspector's Office now and instead of that, we could have a centralised depot for each revenue district.

Sir, I must once again refer to the Tamil Nadu Text-Books Corporation. We were extremely happy to hear the Hon. Minister declare yesterday that this year the books would be out in April. I shall be satisfied if they are out in May. Yesterday, during question-time it was heartening to hear the Hon. Minister say quite categorically and quite unequivocally that this year the books were going to be out and next year all the books of the 11th standard were to be published by the Department and there would be no legal flaw about it at all. It is a correct phased programme which should have been adopted even previously. All the books of the 11th Standard are coming out. There would be a huge demand for these books. Writing of these books has, of course, been finished; that is, the academic aspect of it. Printing of the books, I hope, is also over. It is about the commercial aspect of it, viz., the publication of these nationalised text-books that I have a word or two to say. Last year we had a one-hour discussion about this very acute problem and it was almost agreed that these books would be supplied not through middlemen but straight to school book-depots and Students' Co-operative Stores. The Government cannot absolve

30th March 1971] [Thiru M. Rajah Iyer]

themselves of their responsibility to take over the publication of these books and apart from the publication, of seeing to the marketing of the books and seeing to it that the books are made available in time. That the Government are quite conscious of their responsibility in this regard was made very clear by the Hon. Minister yesterday when he made that handsome assurance that books would be made available in time. Books should be available not only in the market but, I hope, should be available in all schools. They would be available in the schools only if we instruct the wholesalers that the Students' Co-operative Stores in the various schools must be given high priority in the matter of supply of text-books. Then the parents and the students would not have to queue up in bazaars. Then they would not have to throng and crowd in unhygienic shops and bazaars of the locality. The schools would serve the children quietly and calmly and there would not be any disorder or hub-bub. I am anxious that instructions must be sent out in good time and this is just the time for it. In the matter of marketing these books, the books should go straight to the schools.

There is a mention about the Apprentice Teachers' Scheme. I do not want to tax the patience of this House by referring to it over and over again. But one thing I want to refer to. Looking at the transcript of my speech, it looked as though I was rather uncharitable in my criticism about the Government. I must say that it is a very handsome allotment made here, namely, one crore of rupees to relieve unemployment among teachers. It is no small sum and 6,500 unemployed teachers finding a berth is indeed something for which the Government deserve every praise. I am second to none in this respect. But at the same time, I must once again drive home the fact that I am not at all happy over the term "Apprentice Teacher". As I had pointed out the other day, here is stated 'under the Scheme to relieve unemployment among teachers.' But, unfortunately, in all Government communications that appellation has come to stay and it is in the English book. Unfortunately, it has been translated in Tamil also and put in the mouth of the Hon. the Chief Minister "தொழில் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக". I would like these teachers to be called emergency teachers. Call the other teachers "Regular teachers"—Teachers (R) and Teachers (E) like Congress (R) and Congress—(O) or anything like that. The Teachers—(R) may draw their salary according to the normal procedure and according to the Grant-in-Aid Code and the Teachers (E) under the emergency provisions. However, they are all full-fledged teachers who deserve every consideration at the hands of this Government and I am only referring to it to underline this fact though I do congratulate the Government on the massive relief for unemployed teachers. 6,500 such teachers finding a berth in various schools is no small matter and I am full of praise for the Government. It is stated here 'to relieve unemployment among teachers.' (Interruption) It is not in this book. But in every other communique it is there. 4-20 p.m.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Is it there in the book in the hon. Member's hands?

THIRU M. RAJAH IYER: I agree that it is a scheme to relieve unemployment among teachers. But these teachers are designated "apprentice-teachers" in various G.O.s and communications. There is no controversy about it. I am quite aware of the position. If they could be called Teachers (emergency), it will be better. It is not there in this text-book—it is not in this book, I mean. Being a teacher, I

[Thiru M. Rajah Iyer] [30th March 1971]

I am so clouded about text-books very often. I am happy it is not here. If this is the latest thinking of the Government in this regard, I am most happy about it.

Next, a word or two about pension. I find Rs. 60-58 crores in page 80 allotted towards pension, and the pension scheme is going to be liberalised. I have made a plea for superannuated teachers already. I am sure it has reached the very sympathetic and responsive ears of the Government. Here I wish to point out one small anomaly which does not pertain to the revised scheme of pension. There are a number of college lecturers, particularly in Training Colleges, who have spent a part of their life in High Schools and other institutions. In calculating the pension—the quantum of pension—for which they are eligible their service in High Schools is entirely ignored.

(The Hon. Chairman sounded the gong.)

Just a couple of minutes more, Sir. I would like that the experience, the service of College lecturers in recognised educational institutions like secondary schools, not lower in status than that of a secondary school, must be taken into account. Particularly in Training Colleges, one who is a Professor might be in charge of a Model School—Secondary School attached to the same Training College. So it is not fair to restrict their service to the number of years they have spent only in the Training Colleges, because they are inter-changeable. Only a Professor of Education in a Training College spends some time as Headmaster in a Model High School or as a teacher there. Service in schools not lower in status than a secondary school must also be taken into account in reckoning the quantum of pension due to these college teachers. Otherwise, there will be huge anomalies. If one has, say, five years' experience only in colleges, it looks as though only five years at the fag-end of their career would count and only 5/120 of the salary last drawn would be given to them as pension. It would be a hardship if we ignore their service in High Schools altogether.

Then, one more thing. Under "Stationery and Printing", we are making a very substantial allotment of Rs. 1.09 crores. I am very unhappy that most of the High Schools in our State have not yet been supplied the Secondary School-Leaving Certificate Record books for students who are sitting for the S.S.L.C. Public Examination next week. These students who have reached the XI Standard have not yet got their S.S.L.C. books opened which should have been opened in IX Standard. Within a fortnight the marks they have secured in the course of the last three years will have to be entered there. Unless these marks are entered and the S.S.L.C. Book is shown in June, they would not be admitted into any of the colleges. I know a number of Government officers who are transferred from place to place. These S.S.L.C. books have got to go chasing them from place to place. Unfortunately, when we write to the schools, we are told that the S.S.L.C. books are not in stock and the S.S.L.C. books for the students who are sitting for the Secondary School-Leaving Certificate Public Examination next week have not yet been opened, even though they should have been opened three years ago. I would appeal to the Hon. Minister in charge of Stationery to instruct the Government Press to give the highest priority to printing of S.S.L.C. books and to see to it that the books are sent to High Schools so that the marks of the students may be entered in time and their entry into colleges may not be affected.

[30th March 1971]

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள துணை மானியக் கோரிக்கை பற்றிய விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு, ஒரே கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் சிறை சென்று கஷ்டப்பட்ட அரசியல் தியாகிகளுக்குப் பென்ஷன் வழங்குவதுபற்றி, நமது அரசின் கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நாடு சுதந்திரம் பெற்ற உடனேயே அரசியல் தியாகிகளுடைய பெயர்கள் எல்லாம் ஜில்லா வாரியாக கெஜட்டில் பதிவாகியிருக்கின்றன. இன்னும் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது அவர்களுக்கு மானியம் வழங்குவது என்று முடிவு செய்த பிறகு தான், அரசுக்கு விண்ணப்பங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது ஆட்சியிலுள்ள அரசு தான் பெரும்பான்மையான தியாகிகளுக்குப் பென்ஷனை வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் இன்னும் பைசல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்று நம்புகிறேன். நான் அறிந்த வரையில், எண்குத் தெரிந்த பல பேர் பென்ஷன் பெறாமலிருக்கிறார்கள். காரணம், அவர்கள் சப்-ஜெயிலிலோ சென்ட்ரல் ஜெயிலிலோ விசாரணைக் கைதிகளாக இருந்தவர்கள். எவ்வளவு காலம் இருந்தார்கள் என்ற சான்றுகள் இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்பதால், அவர்கள் அரசிடம் எந்தச் சலுகையும் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம் : இப்படிச் சான்றுகள் தேவையில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மேலும் உறுதிமொழி அளித்தால் போதும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திருவாளர் கக்கன் அவர்கள் எழுதிக்கொடுத்தால் போதும் என்று. அவர்கள் கடிதத்தின் பேரிலேயே தியாகிகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மானியம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகத் தனியாக சர்ட்டிபிகேட் வற்புறுத்தப்படுவதில்லை.

திரு. கே. ராசாராம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது ஒரு பகுதியே ஆகும். நடைமுறையில் திரு கக்கன் அவர்கள் ஒருவரை தியாகி என்று சிபார்சு செய்தால் மட்டும் போதாது. அந்தக் குறிப்பிட்ட நபர் சிறையில் அவரோடு கூட, இருந்ததாகச் சொன்னால் தான் அங்கே கிரிக்க முடியும் என்று சர்க்கார் உத்திரவு இருக்கிறது. நானும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவனாக இருந்தவன் தான். அமைச்சராகவும் இருந்தேன். நான் சிபாரிசு செய்தால் மட்டும் போதாது. இன்னொரு அரசியல் தியாகி என்று சொல்லப்படுகிறவர் என்னோடு கூட சிறையில் இருந்ததாகச் சொன்னால் தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அப்படிக்கொடுத்தால் தான் திரு கக்கன் அவர்கள் கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்த சிரமம் இருப்பதால் தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அரசு உத்தரவு கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஒரு எம்.பி. அல்லது முன்னாள் அமைச்சர் கையெழுத்துப் போட்டு ஒருவர் எவ்வளவு காலம் சிறையில் இருந்தவர் என்று சான்றிதழ் கொடுத்தால் போதும் என்று அரசு சொல்லி வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் அவர் எந்தத் தலைவரோடு, முன்னாள் அமைச்சரோடு சிறையில் இருந்தார் என்று சான்றிதழ் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சுற்றறிக்கைக் கடிதங்களில் கூட இரண்டு மூன்று விதமாக கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கூட இருந்ததாக சான்றிதழ் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் சிலருக்குத்தான் கொடுக்க முடியும், சிலரால் கொடுக்க முடியாது. நான் அறிந்த வரையில் என்னைவிடக் கூடுதலாகத் திரு ராஜாராமிடமிருந்தோ, திரு கக்கன் அவர்களிடமிருந்தோ சாதாரணமாக அப்படிச் சான்றிதழ் பெற்றுவிட முடியாது. அவ்வளவு பரிசீலனை செய்து, நேரடியாக விண்ணப்பம் வந்தால், ஜில்லா

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [30th March 1971]

காங்கிரஸ் கமிட்டியை விசாரித்து, மற்றவர்களை விசாரித்து, சிபாரிசுகளை வைத்துக் கொண்டு அவர் போராட்ட காலத்தில் சிறையில் இருந்தாரா, யாரோடு இருந்தார் என்றெல்லாம் துருவித்துருவிப் பார்த்துதான் எழுதிக் கொடுப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர் அப்படிக் கொடுப்பார் என்று நம்பித்தான் அவர் கொடுத்த 5-6 நபர்களுக்கு உடனடியாகச் சிபாரிசு களை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த நிதியை வழங்குவதற்கு அனுமதி அளிக்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு நூற்றுக்கணக்கான சிபாரிசுகள் வர ஆரம்பித்து விட்டன. இன்றைக்கு திரு. கக்கன் அவர்கள் செய்த சிபாரிசுக் கடிதங்கள் மாத்திரம் நூற்றுக்கு மேற்பட்டு இருக்கின்றன.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நான் தமிழ் நாடு காங்கிரசு கட்சி மண்டலக் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கிறபோது 11 பேருக்கு அரசியல் தியாகிகள் என்று சான்றிதழ் வழங்கலாம் என்று ஒரு மண்டலக் காங்கிரசு கமிட்டியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் சிபாரிசு செய்திருந்தும் கூட சில தவறுகளைக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிதாக மண்டலக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு வந்தவர்கள் இந்தத்தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தது. ஆகவே சரியானவர்களைத்தான் நாங்கள் கவனித்துக்கொடுக்கிறோம். இன்னும் ஒன்று. சிறை செல்லாமல் இருந்தால், தியாகி என்று பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டு, அந்தப் பகுதியில் ஒருவர் உலாவ முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அனைவரும் முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது எப்படியும் எமாற்றுவதாக இருந்தால், வெளியில் வந்து விடும். அவர்கள் தப்ப முடியாது. பெரும்பாலானவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு தெருக்களில் இருக்கிறார்கள். இப்போது ஆட்சியில் இருப்பவர்களின் கட்சி தோன்றுவதற்கு பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் அவர்கள் தியாகம் செய்தவர்கள். நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிச் சிறை சென்றவர்கள். யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் அலங்கோலமாகக் கஷ்டப்படுவதைப் பார்ப்பதற்குத் தாலும், இருக்கிறது. இந்த நிலையில் இங்கு பரிசீலனையில் உள்ள மனுக்களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களை ஒரு நாள் சந்தித்துப் பேசியபோது இணக்கமான யோசனைகளைக் கூறினார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு எதேனும் ஒரு நல்ல முறை, ஏற்பாடு செய்தால் கூட, பென்ஷன் வழங்குவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று. 1942-ல் சிறை சென்றவர்களில் 11 பேர் ரிமாண்டில் இருந்தார்கள். சிறைக்குச் சென்றார்கள் மூன்று நான்கு மாதங்கள். நிகர்டுகளை தேடிச் சென்று பிடிக்க முடியவில்லை. சிலகாசி கோர்ட் கேஸ் நம்பர் இருக்கிறது. இன்னும் சில பேர் மவுண்ட் ரோட்டில் கஷ்டப்பட்டு பத்திரிகைகளில் வெளியான போட்டோவை வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆதாரம் எல்லாம் இருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களைச் சொல்லியும் பென்ஷன் அளிக்கப்படவில்லை. கோரிக்கைகள் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் இருந்த ஒருவர் இருவருக்கு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பின் பென்ஷன் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இதனால் பல பேர் அவர்கள் ஓரிருவருக்கு மட்டும் நாங்கள் உதவினோம் என்று கருதித் தவறாக நினைப்பதற்கு வழி ஆகிவிடுகிறது. எங்களுக்குச் சங்கடம் இருக்கிறது. ஆகவே இப்படி இப்படி இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று காரிய சாத்தியமான நிபந்தனைகளை அரசு பிறப்பிக்கின்ற உத்தரவுகளில் ரூஸ் விதிகளாகப் போடப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

***மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் :** மாநில அரசு ஆணை பிறப்பித்த உத்தரவுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்னால் அரசு தியாகியாகவும் இருக்க வேண்டும், நிரக்கதியாகவும், டெஸ்டிபியூட்டாகவும், இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தது. கதியற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று விதியில் இருந்தது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ல் வந்த பிறகு, “சதியற்றவர்கள் என்று இருக்க வேண்டும் என்பது இல்லை, தியாகிகள் என்று இருந்தாலே போதும்” என்று விதிசீர்த் திருத்திய பிறகு, இன்றைக்கு அரசு 6000 பேருக்கு

30th March 1971] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

இப்பென்ஷனைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. தாய் நாட்டுக்காகச் சிறை சென்றவர்களுக்குக் கொடுத்தால், தாய் மொழிக்காகச் சிறை சென்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாமா? அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசக் கூடாதா?

மிஸ்டர் சேர்மன் : தமிழ் மொழிக்காக யார் சிறை சென்றார்கள் என்பதைப் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நான் பேசுவது சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களைப்பற்றித் தான். ஆகவே அதைப்பற்றித் தான் நான் முன்னால் சொன்னேன். அந்தக் காலத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் கூறியிருக்கிறேன். இனியும் பரிசீலனை செய்து வழங்க வேண்டும் என்று தான் சொல்கிறேன். அடுத்து, ரூ. 100-க்கு அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இல்லை என்று அந்தக் காலத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவேன். எனவே, அந்த உத்தரவை மறு பரிசீலனை செய்வதில் சிரமம் இருந்தால் கூட, அந்த விதி முறைகளை அதற்கு அனுகூலமாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை இந்த அரசு உத்தரவாக வைத்துக்கொண்டு பென்ஷன் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் காலம் தாழ்த்தாமல் அவர்கள் மீது கருணை உள்ளத்தோடு பென்ஷன் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றொரு விஷயம், அரசாங்க வேலைகள் தாமதமாக நடைபெறுவது வழக்கம். நான் குறை கூறுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். நான் இருக்கிற கிராமத்தில் ஒரு ஹெஸ்கூல் இருக்கிறது. போர்டு ஹெஸ்கூலாக இருந்தது. பின்னால் அரசாங்க ஹெஸ்கூலாக ஆயிற்று. அதற்குப் பக்கத்தில் அப்பள்ளிக்குச் சொந்தமான ஒரு நிலம். அதற்கு மத்தியில் ஒரு ரோடு வந்துவிட்டது. இரண்டு துண்டாகிவிட்டது. அப்பள்ளிக்கு ஹரிஜன் ஹாஸ்டல் ஒன்று 4-40 இருக்கிறது. அந்தத் துண்டு நிலத்திலே ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டார் ஹாஸ்டல் கட்டிடம் கட்ட கேட்கிறார்கள். ஜில்லா சி.ஈ.ஓ. சிபார்சு செய்தார்கள். டைரக்டர் ஆபீசிலிருந்து 5 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் தான் இருக்கிறது, ஆகையால் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஐந்து ஏக்கர் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரே இடத்தில் இல்லை. இந்தத் துண்டு நிலம் வேறு இருக்கிறது. இம்முயற்சி 3 வருஷம் ஆகிறது, விளக்கம் தெரிவித்து. நானே நேரடியாக எத்தனையோ நடவைகள் டி.பி.ஐ. யைப் பார்ப்பதற்காக டி.பி.ஐ. ஆபீசுக்குப் போயிருக்கிறேன். போய் வருகின்ற டாக்டர் செல்வே ரூ. 200 க்கு மேலே ஆகியிருக்கும். டைரக்டர் அவர்கள் கேட்டார்கள், நிலம் எப்படி வந்தது என்று. நான் சொன்னேன் சர்க்கார் நிலம் தான் என்று. “எடுகேஷன் டிபார்ட்மெண்ட்” நிலம். ஹரிஜன் டிபார்ட்மெண்ட் கிரயம் கொடுப்பார்களா என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறார். இங்கு கல்கி இலாக்கா நிர்வாகத்தை இன்று தான் போய்க் கேட்டேன். எப்படியாவது காரியம் நடக்குமா என்று டி.ஆர்.ஓ-வைக் கேட்டிருப்பதாய்ச் சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் கொடுத்த நிலமாயிருந்தால் எந்த பர்பகக்கு கொடுத்தோமோ அதற்கு மாறான உபயோகத்திற்கு, வேறு பர்பகக்கு உபயோகிக்கிறார்களா என்று கேட்கலாம். அது ரெவினூ டிபார்ட்மெண்டு கொடுத்த நிலமல்ல என்றாலும், இம்மாதம் 26-ம் தேதி கேட்டிருக்கிறார்கள். தாமதம் வழக்கம் போல நடைபெற்று வருகிறது. சர்க்கார் ஊழியர்கள் இந்த மாதிரித் தாமதமாகக் காரியங்களைச் செய்வது

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [30th March 1971]

புதிதல்ல. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் நிலம் வழங்குவதற்காக என்று அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வேலை வேண்டும். வேலை முடிந்து போய்விட்டது. துண்டு நிலங்களைத் தான், 20, 25, 75 செண்டு என்று கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஆடு மாடு ஒதுங்குவதற்கு, இப்படிப்பட்ட பொது இடங்களைப்பெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுத்துவிட்டால், பொது இடம் என்று கொஞ்சம் வேண்டாமா? இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடி, யார் யாருக்குப் பட்டா நிலம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது பற்றி எம்.எல்.ஏக்களுக்கு விஸ்ட் கொடுக்கிறார்கள். ஸ்பெஷல் தாசில்தாரிடமிருந்து, இவனுக்கு இவ்வளவு நிலம்

ராமனுக்கு இவ்வளவு நிலம், சுப்பனுக்கு இவ்வளவு நிலம் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று கடிதம் கொடுக்கும்போது, எங்களுக்கு எல்லா பெயர்களையும் ஒரே கவரில் போட்டு அனுப்பலாம். அப்படிச் செய்யாமல் ஒவ்வொரு பெயரையும் ஒவ்வொரு கவரில் போட்டு அனுப்புகிறார்கள். ஒரே ஆய்ஸ், ஒரே டெஸ்பேட்சு கிளார்க், சர்ட்டிபிகேட் ஆப் போஸ்டிங், ஒரே நாளில் 11 கவர் வரும். அந்த எல்லாக் கடிதங்களையும் சேர்த்து ஒரே கவரில் போடலாமா? இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு என் கொண்டு வருகிறேன் என்றால், அரசாங்க ஷெப்டியர்களைப்பற்றிக் குறை கூறுவதற்கு அல்ல. நிர்வாக யந்திரம் நல்ல யோசனையுடன் தன் ஹெடய கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே இதைச் சொன்னேன்.

திரு. கே. அறிவழகன் : இதை அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷனிடம் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அரசாங்க யந்திரம் திறமையாக வேலை செய்யும்படி சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழக அரசு என்று அரசாங்க செய்திப் பத்திரிகை வருகிறது. பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருக்கிறது. அதிலே அரசாங்கத்தின் ஹெடய பல உத்தரவுகள், பல்வேறு விஷயங்கள் தெரிவிக்கக் கூடியதாக இல்லை. அப்படிப் பிரசுரம் செய்வதில்லை. கதைகள், கட்டுரைகள் இவைகள் தான் காணப்படுகின்றன. அவைகள் எல்லாம் அவ்வளவாகத் தேவையில்லை. சர்க்கார் உத்தரவுகள் இடம் பெற வேண்டும். அரசாங்கத்தில் சில உத்தரவுகள் போடுகிறார்கள். 1968-ம் வருஷத்து அர்டிகிளில் சில உத்தரவுகள் போடுகிறார்கள். அதனால் இப்போது என்ன உத்தரவுகளை இப்போது போடுகிறார்கள். அதனால் இப்போது என்ன பியோசனம்? ஆகவே, அரசாங்கத்தின் புதுப்புது உத்தரவுகளை அவ்வப்போது தமிழ் அரசில் பிரசுரித்தால் உபயோகமானதாக இருக்கும். அது எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ளும்படியான வாய்ப்புகள் தான் இருக்கும். அரசாங்க கெச்ட்களில் கூட ரொம்பத் தாமதித்து விஷயங்கள் வெளியாகின்றன. உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால், எதேனும் ஒரு தேதி குறித்து ஒரு விளம்பரம் கொடுத்தால், அந்தத் தேதி காலாவதியான பிறகு கெச்ட்டில் போடுகிறார்கள். ஒரு மாதம் கழித்து வரும். அதற்குள் தேதி கடந்து போய்விடும். இதை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தின்போது தியாகம் புரிந்த அரசியல் தியாகிகளுக்கு உடனடியாக கவனம் செலுத்தி பென்ஷன் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க முதலமைச்சர் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று மீண்டும் ஒரு முறை கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ல் வருடத் துணை மதிப்பீட்டின்பேரில் பேசுவதற்கு மகிழ்கிறேன். நடந்த பெரிய தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருவாரியாக வெற்றி பெற்றமைக்கு முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய பாராட்டுக் களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்சி பெற்ற பாராட்டினால் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் அந்தப் பெருமை உண்டு. ஆனாலும் கட்சியின் தலைமை ஒன்று இருக்கும் வரை தலைவர்கள் வழி காட்டியது சிறப்பான தர இருந்தது என்ற காரணத்தால், வெற்றி அமோகமாக அமைந்தது

[30th March 1971] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

என்பதால், அவர்களுக்கும் பெருமை உண்டு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தேர்தலுக்குப் பின்னால் அமைந்திருக்கிற அமைச்சரவையில் ஐந்து அமைச்சர்கள் புதிதாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் பொறுக்கி எடுத்த திறமைசாலிகள் என்ற அளவில் முதலமைச்சருக்குப் பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இடைக்காலத் தேர்தலிலே வாக்காளர் ஜாபிதாக்களில் நிறைய நீக்கல்கள் இருந்தன என்பதைப் பலர் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள், இதற்கு முன்பு நடந்த விவாதங்களிலே. இதற்காக தேர்தல் செலவு என்று ரூபாய் 140 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, இந்தத் துணை மானியத்தில். இந்த நீக்கல்கள் இதற்கு முன்பு எந்தத் தேர்தலிலும் கண்டிராத அளவிற்கு, வரம்பு மீறிய அளவிற்கு இருந்ததை நான் பார்த்தேன். குறிப்பாக எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த முஸ்லீம் லீக் வேட்பாளர்கள் நின்ற இடங்களில் எனக்கு அனுபவம் உண்டு. நாங்கள் 7 தொகுதிகளிலே போட்டியிட்டோம். ஒரு தொகுதியிலே தோற்றுவிட்டோம். 6 தொகுதிகளிலே வெற்றி பெற்றோம். திண்டுக்கல் தொகுதி நாங்கள் தோற்ற தொகுதி. தேர்தல் அன்றைக்கு நான் திண்டுக்கல்லில் இருந்தேன். ஒவ்வொரு வாசகச் சாவடிக்கும் சென்று கொண்டிருந்தேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் என்னைச் சந்தித்து வாக்காளர் பட்டியலில் 100 பேர், 200 பேர் இல்லை என்று குறைப்பட்டார்கள். நமக்குச் சார்பாக இருக்கக் கூடிய வாக்காளர் பெயர்கள் நீக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தது திண்டுக்கல் தொகுதியில். அப்படி இல்லாமலிருந்தால் நாம் நிச்சயமாக ஜெயித்திருக்க முடியும். எந்த அளவிற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுக்கு பாதிப்பு இருப்பதாகச் சொன்னாலும், அதை விட அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் முற்போக்குக் கூட்டணியினர் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நீக்கல்கள் இரண்டு சாராரையும் பாதிப்பதாக இருப்பதின் காரணமாக, இனி மேல் இப்படிப் பட்ட நீக்கல்கள் இல்லாதபடி பார்த்துக்கொள்ள அரசு எலெக்ஷன் கமிஷனரிடம் வற்புறுத்திச் சொல்லி, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு சமீபத்தில் 22 கோடி ரூபாயை அரசு அலுவலர்களுக்குக் கூடுதல் சம்பளமாக ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மானியம்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் துணுவிழக் கூடிய பட்ஜெட்டாக இருந்தும் கூட, துணைக்காக அதைக் கொடுப்பதாய் பிரகடனப்படுத்தியதை நான் பாராட்டுகிறேன். மருத்துவ மனைகளில் படுக்கைகளை அதிகப்படுத்துவதற்கு இந்த மானியத்தில் தொகை ஒதுக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஒரு குற்றச் சாட்டை நான் சொல்லுவதற்கு வருந்துகிறேன். மருத்துவ மனைகளில் பல எழைகள் சிகிச்சைக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் பாக்டீரியா யார் யார் எந்த அளவிற்குக் கவனிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் நல்ல மருந்துகள் கொடுக்கிற பழக்கம் பரவலாக இருக்கிறது. பாக்டீரியா கவனிக்காத ஏழை மக்கள் அவதிப்படக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதில் அரசு கவனம் செலுத்தி, அதற்குத் தக்க நிவர்த்தி காண வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு மானியம்கு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் தபால்கள் விநியோகம் பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நானும் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செல்லக் கூடிய அறிக்கைகள் அவர்களுடைய புரோகிராம் உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அமைச்சர் செல்லும்போதும் ஒரு தபால் வருகிறது. ஒரு தபால் தமிழக அரசு சார்பாக வருகிறது. இன்னும் ஒரு தபால் கலெக்டர் ஆபீசிலிருந்து வருகிறது. ஒரு அமைச்சர் திருச்சிக்கு வருவதாக இருந்தால், இரண்டு தபால்கள் வருகின்றன. இப்படி ஒரு வாரத்தில் பல அமைச்சர்கள் வந்தால், பல தபால்கள் வருகின்றன. இப்படிப் பல தபால்கள் வருவதற்குப் பதிலாக எல்லா அமைச்சர்களுடைய புரோகிராம்களையும் ஒன்று சேர்த்து வாரத்திற்கு ஒரு தபாலில் அனுப்பி அதை நடைமுறையில் செய்தால் ஸ்டாம்பு செலவைக் குறைக்கலாம் என்ற கருத்தை நான் சொல்லுகிறேன்.

4-50
p.m.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [30th March 1971]

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைத் தமிழக அரசு மட்டும் தான் மிகவும் ஆர்வத்தோடு செயல்படுத்துகிறது. இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏனைய மாநிலங்களிலே அது சரிவர அமுல்படுத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த வகையில் நாம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்துவதின் காரணமாக லோக் சபையில் இரண்டு ஸ்தானங்களே இழக்கக் கூடிய நிலைமை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாம் மற்றவர்களைப் போல குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை ஒப்புக்குச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும், அதைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்துவதில் பொருளாதார விரயம் ஏற்படும் என்றும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று. ஹாஸ்டலிலே டெலிபோன் வசதி செய்து தருவதற்கு ஒரு தொகை ஒதுக்கியிருப்பதாக இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹாஸ்டலில் பி. ஏ. பி. என். டெலிபோன் அமைத்ததிலிருந்து ஒரு தடவை டெலிபோன் செய்ய வேண்டுமென்றால், குறைந்தது அரை மணி நேரம் ஆகிறது. எடுத்த உடனே எந்த பதிலும் வருவதில்லை. 15 நிமிடம் பொறுத்தால் நம்பர் பிளீஸ் என்று கேட்கிறார்கள். ஹாஸ்டலிலே ஒருவரிடம் நாம் டெலிபோனிலே பேசுவதற்கு பதிலாக டாக்ஸியிலே 2 முறை சென்று வந்து விடலாம். இவ்வளவு தாமதம் ஆகிறது. இந்தத் தாமதத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒன்று சென்னை நகரத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் டாக்ஸிகளிலே பல டிரைவர்கள் கூடுதல் கட்டணம் கேட்கிறார்கள். நான் சமீபத்தில் எக்ஸ்பார் வந்து இறங்கினேன். ஹாஸ்டலுக்குப் போவதற்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். 80 பைசா, 90 பைசா, 1½ ரூபாய்க்கு மேலே மீட்டர் காட்டாது. பக்கத்திலே போஸ்ட்காரர்கள் நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கேட்கும்படி இப்படி உயர்ந்த வாடகையைக் கேட்கிறார்கள். இது வெளிப்படையாக நடக்கிறது. இதில் அரசு தலையிட்டு சுவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் யாரிடமாவது சொன்னார்களா ?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : யாரிடமும் சொல்லவில்லை.

திருச்சி நகரத்தில் முனிசிபல் தேர்தல் ஒரு பகுதியில் நடந்து இன்னொரு பகுதியில் நடக்காமல் இருக்கிறது. அதை விரைவிலே நடத்துவதற்கு அரசு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு முஸ்லிம்களுடைய பள்ளி வாசல், தர்க்காக்களை நிர்வகிக்க வக்ப் போர்டு அமைக்கப்படாமல் நிறுத்தி 4 ஆண்டுகள் ஆகிறது. அதை மீண்டும் அமைக்க வேண்டும் என்று சட்ட மன்றத்திலும் நேரிலும் அமைச்சர்களிடமும் நான் பல முறை வற்புறுத்தியும், செய்து விடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். நடுவில் செய்யக் கூடிய நிலை இருக்கும் பொழுது, தேர்தல் வந்து விட்டது. பிறகு செய்யலாம் என்ற எண்ணத்தில் இருந்தோம். இப்போது தேர்தல் முடிந்து விட்டது. இதை இனி மேலும் தாமதிக்காமல் வக்ப் போர்டை நிர்வகிக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது முழுக்க முழுக்க இஸ்லாமியர்களைப் பொறுத்த போர் டாக் இருப்பதால், முஸ்லிம் லீக்கர்கள் இடத்தில் இந்த போர்டு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராசாராம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இறுதித் துணை மான்ய கோரிக்கையிலே இரண்டொரு விஷயங்களை மட்டும் நான் பேச விரும்புகிறேன். முக்கியமான ஒரு கொள்கைப் பிரச்சனை பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக அரசாங்கம் ஒரு கட்டிடம் கட்டினால், அரசின் பணம் கட்டிடத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருந்தால், அந்தக் கட்டிடம் கட்டும் இடம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும்.

அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்தால் தான், அரசாங்கப் பணம் செலவழிக்கப்படும் என்று அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருந்தது. சென்னையில் சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட்டில் இருந்து நம்முடைய அரசாங்கத்

30th March 1971]

[திரு. கே. ராசாராம்]

துக்குத் தேவையான குழாய்கள் விலைக்கு வாங்கப்படுகின்றன. உட்கார் செய்வதற்கான மூலப் பொருள்களைச் சேகரித்து வைப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு கட்டிடம் தேவையாக இருக்கிறது. தவிர கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் கடனாகக் கொடுப்பதாயிருப்பின் ஆட்சேபணை இருக்காது. ஆனால் அவர்களுடைய பாக்கியில் நாம் கட்டிடம் கட்டிக்கொடுப்பது எப்படி, அதுவும் அவர்களுடைய உபயோகத்துக்குக் கட்டிக் கொடுப்பது என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி பிறர் பாக்கியில் அவர்கள் உபயோகத்திற்கு அரசாங்கத்தின் பணத்தை உபயோகித்துக் கட்டிடம் கொடுப்பதன் அவசியம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். முன் பணம் ரூ. 10,000 அதுவும் துணை மான்யக் கோரிக்கையில் அனுமதி கேட்டு வந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி பிறர் பாக்கிகளில் அவர்களுடைய மூலப் பொருள்களை சேர்த்து வைப்பதற்காக அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொடுப்பது சரியா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அரசு கடனாகக் கொடுப்பதாக இருந்தால் ஆட்சேபணையிலே. ஆனால் அரசுக்குச் சொந்தக் கட்டிடம் இல்லை என்று சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கார்ப்பரேஷனுக்கு 150 லட்சம் ரூபாய் லோன் கொடுப்பதற்கு இந்தத் துணைமான்யக் கோரிக்கையில் அனுமதி கோரப்பட்டுள்ளது. அதுபற்றி யாரும் ஆட்சேபணை சொல்ல முடியாது. முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றுப் பிச்சியது போல மாநிலத்துத் தலைநகர் நல்ல நிலைமையில் பலரும் பாராட்டும் நிலையில் அமுதூன் நன்றாக விளங்க வேண்டுமென்று நானும் விரும்புகிறேன். மாநகராட்சியின் நிர்வாகம் சரியானபடி நடக்கிறதா? எப்படி அனுவசியமாக இந்தப் பணக் குறைப்பு வர்படுகிறது என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது நம் கடமை. அரசாங்கத்தின் கடமை. அதிலே அனுவசியமாகத் தவறு நடக்கக் கூடாது என தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய், மாநகருக்கு வர வேண்டிய வீட்டு வரி, சொத்து வரி வசூலிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. இதற்கெல்லாம் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டு அவரை வைத்து வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மாநகர் நிர்வாகத்தை இதற்கு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் சரிவர செய்யாமலிருப்பது, வசூல் செய்யாமலிருப்பது, கடன் வாங்கி அந்த நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருந்தால், அதெல்லாம் எங்கே போய் முடியும் என்று தெரிய வில்லை. அதே போல் ஊதாரித்தனமான செலவுகள் எதேனும் நடக்கிறதா என்று அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அளவுக்கு மீறி பல லட்ச ரூபாய்கள் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. இதில் அமைச்சர் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அனுவசியமான செலவுகள் எதேனும் இருந்தால், அதைக் குறைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வசூலிக்க வேண்டிய வரி பாக்கிகள் இந்த வருஷத்திற்குள்ளாக கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அம்மாதிரி இல்லாமல், வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு திரு. ராஜா அய்யர் சொன்னதை மீண்டும் நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். மூன்று ஆண்டுகளாக எஸ். எஸ். எல். சி. சர்ட்டிபிகேட்டுகள் அச்சடிக்கப்படவில்லை. இந்த வருஷத்தில் அடுத்த மாதம் பரீட்சை. எஸ். எஸ். எல். சி. சர்ட்டிபிகேட் புத்தகங்கள் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அதில் “என்ட்ரி” போடவேண்டும். மூன்று ஆண்டுகளாகக் கிடைக்கவில்லை. 9, 10, 11 ஆகிய 3 வகுப்புகளுக்கான மார்க்குகள் அதில் பதிவு செய்து ஜூன் மாதத்தில் Pass அல்லது Fail ஆகிவிட்டது என்று தெரிய வேண்டும். இம்மாதிரி இருந்தால் பையன்கள் நிலைமை என்ன? சர்ட்டிபிகேட்டுகள் இன்னும் கொடுக்காமல் இருப்பதை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசியல் தியாகிகள் நிலங்கள் பெறுவதற்குப் பற்றி திரு. நண்பர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கூறியதை மீண்டும் நான் பேசவேண்டிய தில்லை. அமைச்சர் கவனத்திற்கு இந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தியாகிகளுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு

5-00
p.m.

224 DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT
OF EXPENDITURE FOR 1970-71

[திரு. கே. ராசாராம்] [30th March 1971]

காக, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த 2, 3 பேர்கள் கொண்ட குழு ஒன்றை நியமித்துக் கூட, தியாகிகளை விசாரித்துக் கொடுக்கலாம். இதைத் தாமத மில்லாமல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை என்றால் முதலமைச்சர் அவர்களே மாதத்திற்கு ஒரு முறை பைல்களை எடுத்துக் கொண்டு விசாரித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். அல்லது ஜில்லாக்களுக்குச் செல்லும்போது, அங்கே விசாரித்து சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும். இதை எல்லாம் இழுத்துக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. அவர்களது காரியத்தை முடித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Chief Minister will now reply to the debate.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் என்னை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தனிப்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்று கவர்னர் உரை மீது விவாதிக்கத் தொடங்க இருக்கும் காரணத்தால், இதில் நான் நீண்ட நேரம் பதில் அளிப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற ஒரு சில விஷயங்களுக்கு மாதிரி நான் விடை அளிப்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ராஜா அய்யர் பேசுகிற நேரத்தில் டி. இ. ஒக்களுக்கு ஜீப்புகள் இல்லை, அவர்களுக்கு உடனடியாக ஜீப் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இருக்கின்ற 45 டி. இ. ஒக்களில் 38 பேருக்கு ஜீப்புகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் கண்ணில் தென்பட்ட, அல்லது அவர்கள் பார்த்த 7 பேர் ஜீப் இல்லாத குறை உடையவர்கள் என்கின்ற ஒன்றைத் தவிர அவைவருக்குமே ஜீப் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கருதிடத் தேவையில்லை. 45 பேரில் 38 பேருக்கு ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறிப்பாக நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களும் இந்த “தமிழரசு” பத்திரிகையைக் குறிப்பிட்டு இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். திரு. ராஜா அய்யர் பேசும்போது கல்விக்காக அதிக இடம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். “தமிழரசு” பத்திரிகையில் எந்தத் துறை பற்றியும் விட்டுவிடாமல் அந்தப் பத்திரிகையில் கல்வித் துறைக்குத் தனியாக இடம் கொடுக்கப்பட்டு தான் வருகிறது என்பதை நாம் மறந்து விட இயலாது. அந்தப் பத்திரிகையிலே கல்வித் துறைக்கு என்று சில பக்கங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, நல்ல கல்வி நிபுணர்கள் அரிய கட்டுரைகள் பல எழுதி வருகிறார்கள். தனியாகப் பத்திரிகை இருக்கலாம். தமிழ்க் கல்வி என்கின்ற பெயரில் இருக்கலாம் என்று எல்லாம் கருதுபவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தத் “தமிழரசு” பத்திரிகை ஒன்று தொடங்க வேண்டுமென்று நான் எண்ணியதற்குக் காரணமே இதுதான். நான் ஒரு நாள் எத்தனை பத்திரிகைகள் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பாக வெளியிடப்படுகின்றன என்ற கணக்கைக் கேட்டேன். கிட்டத்தட்ட 15, 16 பத்திரிகைகள் ஒவ்வொரு துறையின் சார்பாகவும் வெளியிடப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். “மேழிச் செல்வம்”, “ஆரோக்கிய மார்க்கம்”, இப்படியெல்லாம் பத்திரிகைகள். யாரும் கேள்விப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். நானே கூடக் கேள்விப்படவில்லை. அந்தத் துறை செயலாளர்களிடம் கேட்டேன். அப்படியாக என்று கேட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு வெறும் தலைப்புகள் இட்டு 100 பிரதிகள் அல்லது 1,000 பிரதிகள் அச்சடிக்கப்பட்டு, ஏராளமான நட்புத்திற்கிடையே, அது பொது மக்கள் கையிலே வராத அளவுக்குப் பல்வேறு காரணங்களால் அந்தப் பத்திரிகைகள் நடத்தப்பட்ட பிறகு, எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரே பத்திரிகையாக அதை ஆக்குவதன் மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் கண்ணுறும் வகையில் “தமிழரசு” மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. என்னென்ன காரியங்கள் அது செய்திருக்கிறது, அதற்கு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு எல்லாம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று ஆராய்ந்து, அது நல்ல தொடர்புகள் ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக எல்லாவற்றையும் இணைத்து ஒரே பத்திரிகையாக ஆக்கி “தமிழரசு” என்கின்ற பெயரிலே இந்த ஏடு நடைபெற்று வருகிறது.

30th March 1971] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இதர துறைகளைப்பற்றியும் கட்டுரைகள் வருகின்றன. திரு. கிருஷ்ண சாமி நாயுடு அவர்கள் அதில் பாட்டுக்கள் போடத் தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். பாட்டுக்களில் அதிக வகையை உள்ள அவர்கள் தமிழாசியில் வருகிற பாட்டுக்களை என் பாராட்டத் தவறுகிறார்கள் என்று தெரிய வில்லை.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: பாட்டுக்கள் வெண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதிகமாக இருக்கிறது என்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதிகமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியிருந்தாலும் அதற்குப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக அது என் திகட்டிகிறது என்று கேட்க நான் உடனடிப்பட்டிருக்கிறேன். நல்ல முறையில் அந்த ஏடு நடைபெற்று வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் மறுத்துவிட மாட்டார்கள். அந்த எட்டின் மூலம் நாட்டு மக்களிடத்திலும் கிராம மக்களிடத்திலும், விவசாயத் துறையிலும் பல்வேறு துறைகளிலும் இந்த அரசு கொண்டிருக்கிற தொடர்பு மேலும் அதிகமாகவருவது ஏற்ப 50 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான படிக்கச் சிறப்பினராகின்றன. இதில் நம் முடைய அரசுத் துறை வெளியிடுவதால், கட்டாயமாக அரசு அலுவலகங்களுக்கு அனுப்பி அவற்றை வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாமல், அவர்கள் கிராமியே வாங்கும் முறையில், மற்ற பத்திரிகைகளுக்கு எஜன்குகள் இருப்பதைப் போலப் பெருமளவிலே எஜன்குகள் அமைத்து, அவர்களும் மிகுந்த அக்கலையோடு அவற்றை வாங்கி சிறப்பினை செய்கிற நிலையில், இன்று அந்த ஏடு நடந்து வருகிறது. பொது மக்களும் வாங்கிப் படிப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். இதற்கு முன் இருந்த பத்திரிகைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆர்வம் காட்டப்படவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சக்தி பைப் திறுவனத்தைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நேற்று கூட சட்டப் பேரவையில் இது பற்றிப் பேசு வந்து அதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். இதில் கட்டப்படுகிற கட்டடம் அவர்களுக்குக் கட்டப்படுகிற கட்டடம் அல்ல. இந்தப் புத்தகத்தில் 46-வது பக்கத்தில் “குடிநீர் வழங்கு-வடிகால் இடங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகத் திருவாளர்கள் “சக்தி பைப் லிமிடெட்” திறுவனம் உரிய அளவுக்குக் குழாய்கள் உற்பத்தி செய்யவும், தொடர்ந்து குழாய்களை அரசுக்கு வழங்கச் செய்யவும் அதன் வலைக்குள் மூலப் பொருள்களைச் சேமித்து வைக்க அரசுக் கிடங்கு ஒன்றை திறுவு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இது “பொதுப்பணி” குறித்த செலவாகும். தொடக்கத்தில் இச்செலவைச் சரிக்கட்ட எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்து முன் பணமாக ரூ. 10,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசின் சார்பில் ஒரு கிடங்கை திறுவனத்தானைத் தற்போதைய எண்ணம் என்பதையும் அந்தக் கிடங்கு அவர்களுக்காகக் கட்டப்படுகிற கிடங்கு இல்லை என்பதையும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்ட வினக்கத்திற்குப் பதிலாக அளிக்கிறேன். அது மாதிரி எல்லாமல் எதோ சக்தி பைப் திறுவனம் மீது நாம் எதோ புதிய தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு இந்தச் செலவையை அளிக்கிறோம் என்று அவர்கள்.....

திரு. கே. ராசாராம்: நான் அப்படி இங்கே சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இங்கே சொல்லவில்லை என்று சொன்னாலும் ஒரு வேளை வெளியிலே சொல்லியிருக்கலாம். நம்முடைய மாநிலத்தில் இந்தப் பைப்புகள் செய்கிற ஒரே ஒரு பாக்கரி இன்றைக்கு சக்தி பைப் லிமிடெட் தான். நாம் குடிநீர்த் திட்டத்திற்கென்று ஒரு வாரியம் அமைத்துக் கிட்டத்தட்ட 15 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு செலவழிக் கத் தீர்மானித்து அந்த வேலைகள் வேகமாக நடைபெறுவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான பைப்புகள் நமக்கு உடனடியாகத் தேவை. அது மாதிரி எல்லாமல் ஏற்கனவே அந்த திறுவனத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார முடக்கத்தின் காரணமாக

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[30th March 1971]

அந்த நிறுவனத்தை மூடிவிடக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே நிற்கும் மெற்பட்ட தொழிலாளர்கள் அங்கே பணிபுர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனம் மூடப்பட்டால், நம்முடைய மாதிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு அழிந்திருக்கும் மெற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு இழப்பார்கள் என்ற இரண்டு காரணங்களாலும் அந்த நிறுவனத்திற்கு நிதி ஒதுக்கி அவர்களுக்கு ஈனாபண்டாக பணம் தந்திருக்கிறோம். அவர்கள் பண நெருக்கடியால் குழாய்களைச் செய்ய முடியாமல் அதற்கென நிறுவப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு நிறுவனம் தொழிலை நிறுத்திவிடக் கூடாது என்பதுதான் எங்கள் நோக்கம். அரசின் பொறுப்பில் கச்சாப் பொருள்கள் சேமிக்கப்பட்டு அதற்கு ஒரு கிடங்கு நிறுவப்படும். அதற்காகத்தான் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமாராம் : தலைவர் அவர்களே, நான் குறையாக எதுவும் சொல்லவில்லை. நான் பேசும்போது, இது ஒரு கொள்ளைப் பிரச்சனை, அதைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று சொன்னேன். அது பிறகுடைய இடம். பிறகுடைய காம்பவுண்டிங் போய் அரசினுடைய பணத்தைப் போட்டு கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்க விதிகள் இடம் கொடுக்குமா என்பது தெரியவில்லை. இதற்கு முன் எந்த அரசாங்கமும் இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்ய விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. அவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கலாம். தவறில்லை. ஒரு தொழிலுக்கு மூலப் பொருள்களைச் சேமித்து வைப்பது என்பது தொழில் நடத்துகிறவர்கள் செய்ய வேண்டிய காரியம். குழாய்கள் செய்து கொடுத்த பிறகு அவற்றைச் சேகரிப்பது என்பதுதான் அரசின் காரியம். அதற்கு வேண்டுமென்றால் ஒரு 'ஷெட்' போட்டுக் கொடுக்கலாம். வேலை முடிந்ததும் அவற்றைப் பிரித்துக்கொள்ளலாம். கட்டடம் கட்டினால், அது சாஸ்வதமாக நின்று விடும், அதற்கு என்ன செய்வது என்ற விளக்கத்தைத்தான் நான் கேட்டேனே தவிர வேறில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது பக்கா கட்டடம் அல்ல. ஒரு கிடங்குதான் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தப் பொருள்களைச் சேகரித்து வைப்பதற்காக தனிக் கட்டடம் கட்டுவதில்லை.

அடுத்தபடியாக, அரசியல் தியாகிகளுக்கு உதவி அளிப்பதைக் குறித்து இங்கே பேசப்பட்டது. அரசியல் தியாகிகளுக்கு ஏற்கனவே இருந்த பழைய காங்கிரஸ் அரசு மாதந்தோறும் உதவிப் பணம் அளிக்க வேண்டுமென்று நபருக்கு ரூ. 50 அளவிலே குறிப்பிட்டு முடிவுகட்டி, அதற்கு சில வரை முறைகளை வகுத்து, அவர்கள் மூன்று மாத காலத்திற்குக் குறையாமல் சிறைச் சாலையில் இருந்ததற்கான அத்தாட்சிகளைச் சிறைச்சாலை அதிகாரிகளிடமிருந்து பெற்று அந்த அத்தாட்சிகள் கிடைத்தபின்னால்தான், அவர்களுக்கு அந்த உதவி வழங்க வேண்டும் என்றெல்லாம் விதிமுறைகள் வகுத்து, அந்த வகையில் அவர்களுக்கு உதவிப் பணம் அளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை அளித்துக் கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு காலத்தில் அவர்களால் அந்த உதவி வழங்கப்பட்டவர்கள் 150, 160 என்ற அளவில் தான் இருந்தார்கள். இந்த அரசு பதவியேற்ற பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உருவான பிறகு, அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடாமல் அரசியல் தியாகிகளுக்கு பழைய அரசு உருவாக்கிய அந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி, இதவனையில் 6,942 பேருக்கு அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக நாங்கள் உதவி அளித்து வருகிறோம். அது காங்கிரஸ் அரசு, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தியாகிகள் விடுதலை வீரர்கள், அரசியல் தியாகிகள், அவர்களுக்காகக் காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்பாடு செய்தது என்று கருதி ஒரே வரியில் இது தேவையில்லை என்று கூட எழுதியிருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் அப்படிச் செய்யாமல் தொடர்ந்து ஆதரவு கொடுத்தோம். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள் கேட்பதைப் போல சட்டமன்றத்திலும் கேட்டார்கள். இதைப் போல இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தியாகிகள் குடும்பங்களுக்கு மானியம் வழங்கப்படும் என்று கேட்டபோது, அண்ணா அவர்கள் "இப்போது அதைப் பற்றிய பிரச்சனை இல்லை என்றும், அத்

30th March 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தியாகிகளைத் தமிழ்நாடும், தமிழ் மக்களும் காப்பாற்றுவார்கள்" என்று பரிசீலித்துவிட்டார்கள். ஆகையால் இதுவரை 6,942 அரசியல் தியாகிகளுக்கு இந்த மானியம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. நடப்பு ஆண்டிலே மட்டும் இதற்கு அரசாங்கத்தினுடைய பணம் கிட்டத்தட்ட 36 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப்படுகிறது. இது மேலும் கூடிக்கொண்டு போகுமானால், ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் போய் நிற்குமானால், அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலையைக் கொஞ்சம் ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் போன்றவர்களும் சட்ட மன்றத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களும் கேட்டதற்கிணங்க, இரண்டு மூன்று தடவைக்கு மேல் அந்த உதவிக்கு விண்ணப்பிக்கின்ற காலவரையறை ஒத்தி வைக்கப்பட்டு, ஒத்திவைக்கப்பட்டு இப்போது சட்டசபை 31—3—70 என்ற அளவோடு அந்தக் கால கட்டம் நிர்ணயிக்கப் பட்டு முடிவடைந்திருக்கிறது. இதற்குள் வந்திருக்கிற விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. திரு கக்கன் அவர்கள் கொடுத்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சிபாரிசு செய்த எழெட்டுப் பேர்களுக்கு உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டு உதவிப் பணம் தருவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டு, அந்தப் பணமும் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதற்குப் பிறகு என்னமாக திரு கக்கன் அவர்களால் கையெழுத்திடப்பட்ட கடிதங்கள் தொடர்ந்து வந்துகொண்டே வருந்ததால் கொடுக்கின்ற அவர்களுக்கும் சிரமம். அரசாங்கத்திற்கும் சிரமம் என்று, அந்தத் தேதியைக் குறித்து அதற்கு மேல் வருகிற விண்ணப்பங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்தோம். அந்தத் தேதி முடிந்த பிறகு வந்த ஒரு விண்ணப்பத்தை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்தார்கள். அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் அவருக்கு நேராகவே ஆலோசனைப் பிறப்பித்திருக்கிறேன். இதில் முக்கியமாக அவர்களை இழுந்தவர்கள் என்று குறிப்பிட வேண்டும் என்று கோடிட்டுச் சொல்லி விருப்பதற்குக் காரணம், யார் வேண்டுமென்றாலும் நங்குறையை ஏழ்மையைக் காட்டிக் கூட அரசியல் தியாகி என்ற அந்த பட்டியலில் அவர்கள் நாங்கள் பெயரைச் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் தான். அரசியல் தியாகிகளை இழித்தும் பழித்தும் பேசுவதாக யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. திரு நாயுடு அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டு ஊரில் குடியிருக்க முடியுமா என்று. வெகத்திற்குப் பயப்பட்டவர்கள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த நான் மறைந்திருக்கிறேன். அப்படியே யாராவது கேட்டால் கூட நீ அப்போது பிறந்து கூட இருக்க மாட்டாய் என்று திருப்பிச் சொல்லக் கூடும். அவர்களை கூட இரண்ட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு முன்பே இலங்கை என்னும் அரசியலில் ஈடுபட்டு விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் என்று சொன்னார்கள். உங்கள் கட்சிக்கு முன்பே, அரசியல் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் என்று சொல்லும்போது, தமிழக அரசு அளிக்கும் பணத்தை வாங்கும்போது கூடத் தியாகியா என்று கேட்டால், நீ பிறப்பதற்கு முன்பே தியாகி தான் என்று அவர்களுடைய பதில் சொல்லக்கூடும்.

* **திரு. அர். குருநாசாமி நாயுடு :** சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திற்குப் பின்னால் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் தோன்றியிருக்கின்றன. பல்வேறு நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவார்கள் இருக்கிறார்கள். நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகச் சிறை சென்றவர்கள் என்பதற்காக ஒரு சிறப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அந்த வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டதே தவிர, யாராயும் குறை கூற வேண்டும் என்று கருதி, கூறப்பட்டவை அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சி இருந்த சில மாதங்களில் 100—160 மனுக்கள் அரசு செய்கு பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். இந்த அரசு அந்த மனு அறிதகளுக்குக் கொடுத்திருக்கலாம். இந்த அரசியல் தியாகிகளில் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள், இன்றைக்கு இடது சாதி, வலது சாதி, பி.கே.பி., என்.கே.பி., தி.மு.க. ஆகிய அத்தனை கட்சிகளிலும் அந்தக் காலத்தில் சிறை சென்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் அரசியல் ரீதியில்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் தியாகிகளைக் குறை கூறவில்லை என்று அப்போதே சொன்னேன். தியாகிகள் என்ற பெயரால் பல பேர் நங்குறையை ஏழ்மையைக் காட்டிக் கூட அரசியல் தியாகி என்ற அந்த பட்டியலில் அவர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [30th March 1971]

பல சான்றுகளைப் பெற்றுக்கூட அரசாங்கத்திடம் பணம் பெற வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யக்கூடிய என்பதற்காக அல்லாமல் வேறு அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் கூட இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லு வதைக் கேட்டு மிகுந்த பெருமையாகிறேன். தேசத் துரோகம் செய்த வர்கள் என்று நினைத தான் சாட்சியம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்று காங்கிரசுக் கட்சியினுடைய பழம்பெரும் தலைவர் “உங்கள் கட்சி யில் கூட சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியவர்கள் இருக்கிறார்கள்” என்று கூறுவதை என்னுடைய நேரத்தில்.....

திரு. கே. ராசாராம்: அவர்களைக் கூட இருக்கிறார்கள். எப்படிக் குறை சொல்வது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஒரு தொத்துகொட கதி என்று சொல்லப்பட்டதே அல்லாமல் இந்த இயக்கத்திற்கு முழு முதல் காரணமாக இருந்த பெரியார் அவர்களை இந்த விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட வர் தான் என்பதை யாரும் மறுக்க வில் இயலாது. ஆகவே எங்களுடைய பாரம்பரியம் தேச விடுதலைக்கும் போராட்டம் போயர் இராமசாமி பாரம் பரியமே அல்லாமல் நங்கள் எதிர்தேசத் துரோகப் பாய்ப்பாளரின் வந்தவர்கள் அல்ல. இப்போது எல்லாக் கட்சிகளும் கலந்து விட்டன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்மாசாமி இங்கே வக்காந்திருக்கிறார் என் றால், அவர் எந்த அரசியல் போராட்டத்தில் எத்தனை மறை ஜெயிக்கும் போனார்? திராவிடர் கழகத்திலிருந்து பல மறை ஜெயிக்கும் போன வர் தான். பல பேர் அப்பொழுது இங்கேயும் கலந்து போயிருக்கிறார்கள். இதில் தேசத் துரோகிகள் யார், தேச பக்திகள் யார் என்று பிரித்து எடுக்க முடியாது. இன்னொரு நாட்டில் உடனடியான இயங்கிகள் தம் தம் குடும்பங்களில் வறுமையில் வாடக் கூடாது என்பதற் காகத்தான் 7,000 குடும்பங்களுக்கு இந்த அரசு நிதி உதவியை அளித்து வருகிறது. அதிலே 35 இலட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. இந்தத் தொகை மேலும் பெருகிக் கொண்டே போனால், அரசாங்க நிதிநிலையில் தேக்கமும் முடக்கமும் ஏற்பட்டு விடும் என்று கருத்தில் கொண்டு இந்த விண்ணப்பங் கள் தருகிற கால நிலையை இந்தத் தேச நிர்வாகத்திற்கு இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதற்குள் வந்திருக்கின்ற விண்ணப்பங்களை ஆராய்ந்து பாப்பதில் எந்த விதமான தடையும் இல்லை என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தம்முடைய நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் சொல்பொது வகாப் போர்ட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் முஸ்லிம்கள்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதோடு அவர்கள் முஸ்லிம் லீக்கர்கள் தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வகாப் போர்டில் முஸ்லிம்கள் தான் இருப்பார்கள். செட்டியாசோ, முதலியாரோ இடம் பெற முடியாது. ஆனால் அதில் முஸ்லிம் லீக்கர்கள் தான் இருக்க வேண் டும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நான் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அப்படி என்றால், மாண்புமிகு திரு. சாதிக் பாஷா அவர்கள் முஸ்லிம் இல்லை என்று ஆகிலும். அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாஷா அவர்களையோ, எதிர் அமர்ந்து இருக்கின்ற திரு. நாகர் ஷணீஸா அவர்களையோ நான் முஸ்லிம் அல்ல என்று முடிவு எடுத்தால் தான் முஸ்லிம் லீக்கர்கள் தான் முஸ்லிம்கள் என்று வகாப் போர்டில் நியமிக்க முடியும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: நான் சில முஸ்லிம்கள் கூட வேறு கட்சியில் இல்லை என்று சொன்னேன். 10 சதவிகிதம் இருக்கலாம். நூற்றுக்கு 90 பேர் எங்கள் கட்சியில் தான் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு நிர்வாகத்திலாவது எங்களுக்கு பங்கு கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்படி வகாப் போர்டை முஸ்லிம் லீக்கர்கே அளித்தால் எல்லோரும் முஸ்லிம் லீக்கர்கே வந்து விடுவார்கள். வேறு சின்னக் கட்சிகளில் இருந்தால் முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தால், ஸ்ரீராம் இரக்காது போய் இருக்கிறது. ஆகவே முஸ்லிம் லீக்கருப் போனால்தான் வகாப் போர்டிலாவது இடம் கிடைக்கும் என்று ஆகிலும்.

30th March 1971] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஆகவே வகாப் போர்டில் முஸ்லிம்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். முஸ்லிம் லீக்கர்கள் தான் அதில் இடம் பெறலாம் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டால், மற்ற அது ஒரு கட்சியின் வகாப் போர்டாக ஆகிவிடக் கூடும் என்பதால் இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. பெரும்பாலானவர்கள் லீக் கட்சியில் இருந்து கூட இருக்கலாம். அதுதான் முறையாகவும் இருக்கக்கூடும்.

மட்டா வறுமையைப் பற்றி அரசு எந்த வகையில் பரிசீலித்து அவரை செய்யவேண்டும் என்று எடுத்துக் காட்டி, நிர்வாகத் துறையில் இருக்கிற சேக்கிளை எல்லாம் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு காரியத்திற்கே 11 ஈடிதங்கள் எழுதப்பட்டு 11 வட்டத்தில் இடப்பட்டு 11 தலைகள் ஒப்பிட்டு அனுப்பப்பட்டது என்று கடிதக் காட்டினார்கள். அது கூட அறிவிக்கவேண்டிய ஒன்றுதான். எந்த நிலம் மட்டா செய்யப் படுகிறது. அப்போது செய்யப்படுகிறது என்பது சர்ப்பத்தப்பட்ட ஒருவருக்கு மட்டும் தெரிவிக்கக்கூடியது அல்ல. தமிழக அரசு மட்டா வறுமையைத் தெரிவித்தால் யார் யாருக்கு என்று எந்த எந்தப் பகுதிகளில் என்று, அந்த அந்த எம்.எஸ்.எ., எம்.எல்.சி., எம்.பி.-க்கு அறிவிக்கிறது ஒன்று தான். அந்த விவரங்களை ஒன்றாகக் கூட அனுப்பியிருக்கலாம். இப்படி திராவிடத்தினர் சர்க்கரைகளைக் களைவதற்காக திராவிட சர்க்காரைத் துறையிலிருந்து ஒன்றை அடையப்பதற்கான முன் அறிவிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே அந்த வகையில் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறி அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராசாராம்: ஒரு சிறு விவரம் தெரிவித்துக்கொள்ள அரசுப்பிரிவுகள். மத்தியமச்சர் அவர்கள் 31-3-70 வரை கொடுத்த மனுக்கள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு பித்திரை எழுதிக்கொண்டிருக்கிற சோலர் வேலுமேனாச்சர்—அவரது ஒரு கால நிர்வாகம் இப்போது அவசியம்தான்—அதனால் அரசாங்க உத்தி யோத்திரம்—சோலர் வேலுமேனாச்சர் அவர்கள் எப்போதாவது எம்.பி. காலம் வரை மாற்றித்து வந்திருக்கிறார்கள். மாதம் 100 ரூபாய் சம்பளம். அவர்கள் 60 வயது வரை பணி புரியலாம் என்று இருந்தது முன்னால். இப்போது சம்பந்தத்தில் 55-க்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு வந்திருப்பது. ஆகவே வேலையை விட்டு விட்டு அவர்கள் இப்போது மனுப் போடுகிறார்கள். அவர்கள் சிறை சென்ற நியமிக்க. அப்போது சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்ததால் 100 ரூபாய் வருமானம் இருந்த தால் மட்டுமாவாவிடுகிறார்கள். அரசாங்கத்திடமிருந்து மானியம் வாங்க முடியாத நிலையில் அப்போது இருந்தார்கள். இப்போது 100 ரூபாய் சம்பளம் இல்லாததால் வருமானமும் இல்லை. இல்லாத நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் 50-60 பேர் தான் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேலையிலிருந்து விவசிய பிறகு மனுப் செய்வதால், அந்த அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யப்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

V. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE TAMIL NADU APPROPRIATION (VOTE ON ACCOUNT) BILL, 1971
(L.A. BILL No. 4 OF 1971).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, “சட்டப் பேரவை திறைவெற்றியுள்ள தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலாவணக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா 4 (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 4/1971) பரிவுரைகள் செய்வதற்காக அலுவலகங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

[30th March 1971]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 4 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(2) THE TAMIL NADU APPROPRIATION BILL, 1971 (L.A. BILL No. 5 OF 1971).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே,—

“சட்டப் பேரவை நிறைவேற்றியுள்ள தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5-1971) பரிவுரைகள் செய்வதற்காக ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.” என்று முன்மொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1971 (L.A. Bill No. 5 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(Deputy Chairman in the Chair.)

VI. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

THIRU T. K. PONNUVELU : Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

“That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Tamil Nadu Legislative Council thank him for the Address as delivered to the Members of the Legislature on the 24th March 1971.”

Thiru G. Parangusam seconded the motion.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Tamil Nadu Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 24th March 1971.”

THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Sir, I move—

“Add the following at the end :—

‘but regret to note—

(1) that no tangible suggestion has been made to solve the unemployment among the educated and uneducated in the State,

a Printed as appendix II

Printed as Appendix III

30th March 1971]

[Thiru R. Krishnaswamy Naidu]

(2) that no reference has been made to the irregularities that prevailed in the conduct of elections and preparation of Electoral Rolls, and

(3) that no reference has been made to the removal of difficulties of Harijans in society in the rural parts of the State.”

THIRU T. K. SUBBIAH seconded the amendment.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I beg to move—

“Add the following at the end :—

‘but regret to note—that no reference has been made to the Educational Policy of the Government and the freedom of choice of parent and pupils relating to media of instruction in schools and colleges.’”

Thiru M. Aiyaswamy seconded the amendment.

DEPUTY CHAIRMAN : Now the motion and the amendments are before the House for discussion.

*திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-ஆம் ஆண்டு சர்க்கார் கொள்கைகள், செயல் திட்டங்களைப்பற்றி விளக்கும் உரையை ஆளுநர் அவர்கள் இந்தமாதம் 24 ஆம் தேதி ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த கொள்கைகள் அனைத்தும் தமிழக சர்க்காரின் கொள்கைகள் என்ற உணர்ச்சியில் நான் என்னுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு நடைபெற்று முடிந்த தேர்தலைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யும் வகையில், மக்கள் பெருமளவில் பங்கு கொண்டு வாக்களித்தார்கள் என்பதையும், அவர்கள் அப்போது எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதையும், தமிழ் நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சிகளை அரசியல் ரீதியில் விளக்குகிறது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

நேற்றைய முனிதினம் பெரிய நண்பர்களில் சில பேர்கள் நடைபெற்று முடிந்த தேர்தலில் சாதி, சமய உணர்ச்சிகளைப்பற்றியும், பணம் விளையாடியதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டது என் கவனத்திற்கு வருகிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், ஆளுநர் அவர்கள் கூறியது மிகச் சிறந்தது, உண்மையானது என்பதை தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த எல்லோரும் உணர்வார்கள். தேர்தலில் தோல்வி அடைந்தவர்கள் பல்வேறு சமாதானங்களைக் கூறுவது வாடிக்கையாகிவிட்டது. அந்தத் தோரணையில் தான், நிச்சயம், என் நண்பர் பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சில வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்தார் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர் இந்தத் தேர்தலில், ஜாதி, சமயம், பணம் ஆகியவற்றின் விளையாட்டு அதிகமாகிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தேர்தலில் ஜாதி, சமயம் தலை தூக்கவில்லை என்பதற்குப் பல்வேறு உதாரணங்களைக் காட்ட முடியும். என்னுடைய மாவட்டத்திற்கு அருகில் உள்ள யான்செப் பற்றியாவது குறிப்பிட்டால், ஏதோ நோக்கத் தோடு சொல்கிறேன் என்று சொல்லலாம். ஆக தொலை தூரத்தில் உள்ள மாவட்டமாகிய கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். அங்கு, தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த சவாமினாதன் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு வெற்றி பெற்றார்கள். அவர் வெற்றி பெற்ற அந்தத் தொகுதியிலே அவர் ஜாதிக்காரர்கள் அதிகமா என்று கேட்டால், அவருடைய ஜாதிக்காரர்கள் அந்தத் தொகுதியிலே ஆயிரத்தில், என், பத்தாயிரத்தில் ஒருவர் கூட இல்லை. அந்த நிலையில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர் தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு] [30th March 1971]

வெற்றி அடைய முடிந்தது என்று யாராவது குதர்க்கம் பேசினால், இதற்கு காரணம் கட்சியைச் சேர்ந்த மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் திடீராக வின் உதவியால் பாராளுமன்றத்திற்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர் போட்டியிட்ட பாண்டிச்சேரி தொகுதியில் அவருடைய இனத்தவர் இல்லை என்பதைக் கவனமாக. இன்னும்மொரு உதாரணம் இவை அளித்திருக்கும் மருமகன் கொல்ல வேண்டுமென்றால், பாராளுமன்றத்திற்குப் போட்டியிட்ட உடுமலை நாராயணன் அவர்கள் வெற்றிபெற்று நிலையை அழைத்துப் பார்த்தால், அவர் ஜாதியை வைத்தோ பணத்தை வைத்தோ வெற்றி பெற்றவரல்ல. அவர் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவரே அல்ல. அவர் மஞ்சள் கார்.

அரசியல் உணர்வுகளுக்கும் கட்சியின் கொள்கைகளுக்கும் தான் இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டு மக்கள் மதிப்பு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நடந்து முடிந்த தேர்தல் தென்பாத் தெளிவாக நிரூபித்துக் காட்டி விட்டது. அந்த முறையில் உயரிய பண்புடன், கட்சி உணர்வுகளின், அரசியல் நினைப்புகள் தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது.

5-30
p.m. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தத் தேர்தலில் 183 தொகுதிகளை சட்ட மன்றத்திலும் 23 இடங்களை பாராளுமன்றத்திலும் தெரிவித்திருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த நான்கு வருடங்களில் சொல்லி வந்த கொள்கைகள் இன்று செயல்படக்கூடிய நடைபெற்று முடிந்தவாறானவை பார்வையுடையவர்கள். தமிழ்நாட்டில் 41 தொகுதிகளை அந்த எற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பின்னால் தான் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்கவும், திட்டவாட்டமாகவும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நான்கு ஆண்டுகளில் பெரும் சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறோம். மற்ற எல்லா மாநிலங்களும் மத்திய சர்க்காரின் எல்லாவித உதவியையும் பெற்றுச் செய்திருக்கும் சாதனைகளை, நாம் மத்திய சர்க்காரின் எதிர்ப்பு உதவியும் பெறாமலேயே மகத்தான முறையில் புதிதாக இருக்கும். இந்த சாதனைகளுக்கு மருமகன் வைத்தாற்போல உணவுப் புகை விளங்குகிறது. இன்றையதினம் நாம் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில், 22, 23 சதத்திற்கு மேலே நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறோம். அன்றையதினம் 54 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று இருந்ததை இன்றைக்கு 67 லட்சம் என்று மேலாகக் கூடிய அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். இது முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரும் பெறும் சாதனை. அதற்கு நன்றிக் கடனாகத்தான், மக்கள் அவர்கள் அவர்களை மீண்டும் ஆட்சியில் அமர்த்தி தீர்ப்பு அளித்துவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை பெற்றதற்கு நான்மேலும் பெருமைப்பட வேண்டும்.

அன்றைக்கு, பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டது. அப்போது, பாராளுமன்றம் வேண்டாம் வேண்டாம் என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் எழுதிப்போட முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை, மிக அழகான கருத்தை, வெளிவித்தார்கள். சட்ட மன்றத் தேர்தல்கள், பிறகு பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள், பிறகு வாராந்திர தேர்தல்கள், பிறகு முனிசிபாலிட்டி தேர்தல்கள், என்று ஒப்படிய மக்களைத் தேர்தல் சர்க்காரின் கைவசப்படுத்தும், அதிகாரிகள் தேர்தலும், எண்ணமும், கவனமும் தேர்தல் மூலம் வேறு சென்றுகொண்டிருக்கின்றனவாம், வேறு ஆக்கப் பணிகளில் கவனம் தற்கு தொடர இடமில்லை என்று அருமையான கருத்தை எடுத்து விளக்கினார்கள். எல்லாத் தேர்தல்களையும், ஒரே தேர்தலில் நடத்தலாம் என்று என்று கவனம் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்தக் கருத்து நான் அறிந்த அளவில் முதல் முறையாக உலகில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்து. பிறகு புத்தகங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். பிரேசிலியர்கள் எவ்வித, ஸ்பெனியர்கள் போன்றவர்கள் எழுதிய புத்தகங்களில் கூட இப்படியாகக் குத்து காணப்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு, நான், என்னைத் தேர்தல் சைப் பிரேசிலியர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டேன். அவர்கள் கூட இத்தகைய கருத்து இதற்கு முன்பு யாரும் சொன்னதில்லை என்று

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு] [30th March 1971]

சொன்னார்கள். ஆனால், இங்கே உள்ள சை குழப்பவாத பத்திரிகைகள் எழுதின. மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியாது. பார்லிமெண்ட் தேர்தலில் மக்கள் என்ன விருப்பங்களுக்காக, சட்டசபைத் தேர்தலில் மக்கள் என்ன தெரிவிக்கிறார்கள், ஊராட்சி மன்றங்களின் தேவைகள் என்ன, முனிசிபாலிட்டிகளின் உணர்வுகள் என்ன என்பது எல்லாம் தனித் தனியாக அறிய முடியாது என்று பத்திரிகைகள் எல்லாம் எழுதின. ஒவ்வொரு தேர்தலையும் பிரித்துப் பிரித்து அறியும் திறன் தங்களுக்கு மட்டும்தான் உண்டு என்று சர்ச்சை பார்லியில் பத்திரிகைகள் எல்லாம் எழுதின.

கிராமப் பகுதிகளிலே சென்று பார்த்தேன். அங்கே உள்ள மக்கள் இப்படித் தெரிவு இல்லாமல் இல்லை. இழுத்த திசைக்கு ஈடுகள் போல வருவதில்லை. துணைத் தலைவர்கள் அவர்களே, நாட்டு மக்கள், சை பேர் எண்ணிக்கொண்டிருப்பது போல மெல்லெதற்கும் முழுகியில்லை. அவர்கள் தெளிவாகத்தான் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

நான்கு நாட்களுக்கு முன்புதான் ஊராட்சித் தேர்தலில் யார் யார் போட்டியிட்ட போட்டியினர் என்பதைக் கிராமத்திலே இருக்கிற மக்கள் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். இன்றையதினம் அவர்களுடைய சின்னம் என்ன என்பது அறிவிக்கப்படுகிறது. நான்கு மஞ்சள்பூ உறுப்பினர், ஒரு மஞ்சள்பூ போட்டு தலைவர் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். ஐந்தே பேர்களுக்கும் தனித் தனி சின்னங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நான்கு மது தினம் தேர்தல் நடக்கிறது. அந்த ஒட்டுகள் சித்தாமல், சிதறாமல், செல்லுபடி ஆகக்கூடிய அளவில் தங்களுடைய ஒட்டுகளைப் போடுகிறார்கள். டெல்லியில் எப்படி இருக்க வேண்டும், சேன்டாயில் எது வேண்டும், ஊராட்சிக்கு எது தேவை, முனிசிபாலிட்டியில் தங்களுடைய தேவையை யார் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்று எண்ணிப் பார்த்து அவர்கள் வாக்கு அளிக்க முடியும். அந்தத் திறமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், தங்களை நினைத்தவர்கள் மட்டும் தான் அல்லது தங்களுடைய ஆசிரவாதம் பெற்றவர்கள்தான் போது வாழ்விலும், தேர்தல்களிலும், வெற்றி பெற முடியும் என இதுமாய்ப் கொண்டவர்கள் எண்ணம், கொட்டம் அடக்கி நாட்டு மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள், செயல்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஐ. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே மட்டும் பார்த்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசலாமா ?

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : பாராளுமன்ற முறைப்படி மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே பார்த்துக்கொண்டுதான் பேச வேண்டும். அப்படித்தான் “மேல்” பார்லிமென்ட் ப்ரொஜெக்டில் இருக்கிறது. அது தவறு இல்லை என்பதைக் குழப்பத்தின் மொத்த உருவமாகவும், குதர்க்கவாதியாகவும் இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நாட்டிற்கு ஜனநாயக ரீதியில் புதிய சிந்தனையைத் தரவேண்டும், புதிய லாபம் பெற வேண்டும் அளித்த திட்டத்தை தேர்தல் நடைபெற்று முடிந்து விட்ட இன்றையதினம், அமைதியாக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், நாம் கோரிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னேன். உணவுப் பிரச்சினையில் தமிழக அரசு மிக நல்ல முறையில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. விரிய வித்துக்கள் கொடுப்பதன் மூலம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைகிறோம். ஐ.ஆர். 8 நெல்லைக் காட்டிலும் ஜெயா நெல்லை விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய முறையைப் பார்க்கிறோம். 1966-க்கு முன்பு தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8 நெல்லை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டபோது, விவசாய இலாகாவின் இதைப் பயன்படுத்துவதால், பலன் ஏற்படும் என்று எண்ணியிருந்தும், அன்றைக்கு

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[30th March 1971]

இருந்த அரசு அதைத் தடுத்து விட்டது. இன்றைய தினம் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் ஐ.ஆர். 8 நெல் விளைகிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். சென்ற ஆண்டு நான் இதே மன்றத்தில் சொன்னேன். ஐ.ஆர். 8 நெல்லை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருப்பதை விட ஜெயா நெல்லை உற்பத்தி செய்வது உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்குவதற்கு உதவும் என்பதை நான் அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து இந்த மன்றத்தில் சொன்னேன். என்னுடைய நண்பர் திரு. கோ. சு. மணி என்று என்னுடைய கவனம்—அவர் எப்படி முடியும்—ஜெயாவை விட ஐ.ஆர். 8 தான் சிறந்தது என்று சொன்னார்கள். அடுத்த சொன்னவாரி பட்டத்தில் பரிட்சார்த்தத் திட்டமாக என்னுடைய நிலத்தில் பயிர் செய்து பார்த்தேன்.

என்னுடைய அனுபவத்தை நான் விவசாய இலாகாவிற்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஐ.ஆர். 8 நெல்லை விட ஜெயா நெல்லால் அதிகப் பலன் உற்பத்தி. ஏக்கருக்கு 50 மூட்டை நெல் விளைகிற அதே நிலத்தில் அதே பண வசதியைக் கொண்டு 55 மூட்டை நெல்லை ஜெயா நெல்லால் உற்பத்தி செய்ய முடியும். இலக்கு முறையில் சொல்லவேண்டுமென்றால், ஏறத்தாழ 3,750 கிலோ விளையக் கூடிய நிலத்தில் ஜெயா நெல்லைப் பயிர் செய்தால், 4,125 கிலோ நெல்லை ஜெயா நெல் மூலமாகப் பெற முடியும். இது உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உபயோகமாகிறது. அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு இதிலே அதிக லாபம் இருக்கிறது. முதலாவதாக 5 மூட்டை நெல் அதிகமாக உற்பத்தி ஆகிறது. இரண்டாவது ஐ.ஆர். 8 நெல் மூட்டை 30 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறார்கள் என்றால், ஜெயா நெல்லை மூட்டை ஒன்றுக்கு 32 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறார்கள். மூன்றாவதாக, ஐ.ஆர். 8 நெல் என்றால், 4 வியாபாரிகள் நெல்லை வாங்க வந்தால், ஒரு வியாபாரிதான் வாங்குகிறார். ஆனால் ஜெயா நெல் என்றால், ஒவ்வொரு வியாபாரியும் அதை வாங்கிச் செல்வதற்கு மகிழ்ச்சியுடன் வருகிறார்கள். இந்தக் காரணங்களால் ஜெயா நெல் அனுசூலமாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே, நம்முடைய அரசு இன்றைய தினம் ஐ.ஆர். 8 நெல்லுக்குத் தகுறிய விளம்பரத்தில் சரி பாதிக்கையாவது ஜெயா நெல்லுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதையொட்டிப் பேசுகிற நேரத்தில், நான் பூச்சிக் கொல்லி மருந்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பூச்சிக் கொல்லி மருந்தை மிக அதிகமாக நிலம் வைத்துப் பயிர் செய்கிறவர்கள் ஹெலிகாப்டர் மூலமாகத் தெளித்தால் பலன் உண்டு. அதுவும் பரப்பான நிலத்தில் ஒரே நேரத்தில் நடவு நடப்ப பயிர் செய்தால், பலன் உண்டு. அல்லது, லாப நஷ்டத்தைப் பற்றிக் கணக்கே பார்க்காமல், நெல் விளையும் நிலங்கள் பூராவும் தேசிய மயம் ஆக்கப்பட்டு, ஹெலிகாப்டர் மூலமாகப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்தைத் தெளித்தால் பரவாயில்லை. அதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, நம்முடைய நாட்டிற்கு அது தேவைதானோ, அதே அளவிற்கு ஸ்பேராயர் வைத்துத் தெளித்தால் நமக்குப் பணம் மிச்சமல்லவா என்று சிந்திக்க வேண்டும். நாம் ஹெலிகாப்டருக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அந்தப் பணத்தைப் பூச்சி மருந்துகளுக்கு ரிபேட்டாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு மாண்புமிகு திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் விவசாய அமைச்சராக இருந்தபோது, 15 சத வீதம் ரிபேட் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக 30 சத வீதம் ரிபேட் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. விவசாயிகளுக்கு அது லாபமாக இருக்காதா என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

தொழிற்சாலைகளிலே நாம் பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். தேர்தலுக்குப் பிறகு இந்த அமைதியான நிலைமையில் அரசியல் போராட்டம் இன்னும் 4, 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் வரும் என்று நிலைமையில் அனைத்துக் கட்சித் தோழர்களும் ஒருமித்த கருத்தில் 2 வருடத்திற்காவது தொழிலாளர்களையும், விவசாயிகளையும், வேலை நிறுத்தத் திறகுத் தூண்டாமல் இருந்தால், நாட்டில் நல்ல பலன் ஏற்படும். உற்பத்தி வெகுவாகப் பெருகும்.

30th March 1971] [திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த அளவில், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை எதுவும் இல்லை. மிகவும் நல்ல சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால், தஞ்சை, திருச்சி தரணியில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை இருக்கிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுதான் நம்முடைய வேலை என்று கருதி அதற்காக நாம் முழு கவனம் செலுத்தினால் நிச்சயமாக நம் முடைய நாட்டை இன்னும் அதிகமாக முன்னேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிச் சில எண்ணங்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்தில் நிலச் சீர்திருத்தம் நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 1947-ல் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய வெறியன் வெளியேறிய பிறகு, இரண்டு தடவை நிலச் சீர்திருத்தம் நாம் செய்திருக்கிறோம். 1961-ல் 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று அரசு அறிவித்தது. 1970-ல் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

இன்று நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வதன் அடிப்படை நோக்கம் என்ன? நிலம் அதிகமாக வைத்திருக்கக் கூடாது என்பது அல்ல. விவசாயியால் பரப்பான நிலம் பயிரிட முடியாது என்பது அல்ல, அல்லது அப்படி பயிரிட்டால் உற்பத்தி பெருகாது என்பதும் அல்ல. மாறாக, இருக்கக் கூடிய நிலம் குறைவாக இருக்கிறது. ஜனத்தொகையோ அதிகமாக இருக்கிறது. அனைவருக்கும், இருக்கக் கூடிய சொற்ப நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். உள்ள எழ்மையைப் பகிர்ந்துக் கொள்ளுகிறோமே அல்லாது வேறு அல்ல.

அப்படிப்பட்ட நிலையில், துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். காஷ்மீரத்தில் கடை வைத்திருப்பவனுக்கு, கன்னியா குமரியில் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா நிலம் ஏன்? டெல்லியிலே ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராக இருக்கிறான். அவனுக்கு திருநெல்வேலியிலே 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா நிலம் தேவைதானா? சென்னையில் வக்கீலாக இருக்கிறான், பாக்டராக இருக்கிறான். பொறியியல் ஆளாக இருக்கிறான். அவனுக்கு கெல்லாம் தாராபுரத்திலும், பாபநாசத்திலும், திருப்பாசூரிலும் நிலம் இருக்கிறது. அவனுக்கு எல்லாம் விவசாய நிலம் தேவைதானா? பெரிய பெரிய நபிகர்களுக்கும், சினிமா தொழில் அதிபர்களுக்கும் விவசாய நிலம் தேவையா? அதைச் சீர்திருத்த வேண்டாமா?

ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று கூறுகிறார்களே, அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? முறைதான் என்ன? தெரிந்தாக வேண்டும். திருபெரும்புதூர் தாலுக்காவில் சில கிராமங்களில் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா நிலத்தில் ஒருவனுக்கு வருமானம் ரூ. 2,000-க்கு மேல் இருக்காது. ஆனால் அதே 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் ஈரோட்டுக்குப் பக்கத்தில், மஞ்சளும், இஞ்சியும், புகையிலையும் விளைவதாக இருந்தால், அவனுக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 8 லட்சத்துக்கு வருமானம் வரும். ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் நிலம் வருவாயின் பேரில் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. செலுத்தும் வரி மீது நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் தான். 6 மாதத்திற்கு முன்னால் ஒரு இலாகாவுக்கு வருவார். நான் தான் பைனான்ஸ் செக்ரடரி என்று சொல்வார். 2 மாதங்களுக்குப் பிறகு ஹோம் செக்ரடரி என்பார். அதற்கு அடுத்த 2 மாதங்களுக்குப் பிறகு என்ன என்று கேட்டால், ஹெல்த் செக்ரடரி என்பார். இன்றைக்கு எங்கே என்றால், ரெவின்யூ செக்ரடரி என்பார். இப்படி இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு இலாகாவிற்குச் செல்வார். சென்றதும் அவருக்குத் தான் அந்த இலாகாவைப் பற்றிச் சர்வமும் தெரியும் என்று எண்ணிக்கொள்ளுவார். அரசியல் தலைவர்களும் சர்வமும் அவருக்குத் தெரியும் என்ற தவறுதலான கணக்குப் போட்டு விடுகிறார்கள். தெரிந்ததாக ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரும் பாலினை செய்கிறார்கள். அதனால் ஏற்படும் குறைபாடுகளை விளையத்தோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயியின் கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவபூர்வமாக அறிந்தவர்களைக் கொண்டு

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[30th March 1971]

ஸ்பான்டா எக்கா பற்றி ஆராய்ந்து அதற்கு உரிய மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும். துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படிச் செய்தால் தான் சம நீதி அனைத்து விவசாயிக்கும் வழங்கியதாக இருக்கும் என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நேரம் அதிகம் இல்லாத காரணத்தாலும், பல பேர் பேச வேண்டியிருப்பதாலும் ஒரே விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள அனுமதிக்கக் கொடுக்கிறேன்.

*திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஐ. ஏ. எஸ். படித்த அதிகாரிகள் ஓரிடத் திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றப்படுபவர்கள். அவர்கள் எல்லா விஷயமும் அறிந்ததாக பாவின செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்வது சரிதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : நான் ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர்கள் பற்றிக் கூறிய அந்த வாசகங்கள் மாண்புமிகு திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் நினைக்கிறபடி தவறு இல்லை. ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர்கள் கூட என் வாதத்தை ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்பதில் அப்பிராயப் பேதமில்லை. ஒரு இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்ட சில நிமிடங்களிலேயே அவர்களுக்கு அந்த இலாகாவின் சர்வமும் தெரியும் என்ற உணர்ச்சி பாவின செய்வது தவறு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : My's Parliamentary Practice and Procedure க்கும் இந்த விஷயத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

5-50 திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்
5-55 இணைப்பாக இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த அண்டிர்ன் நடைபெற்றுக்கக் கூடிய ஆளுநர் உரையில் சேர்த்துப் பேசுவதிலே தவறில்லை என்று கருதுகிறேன். நமக்கு அதிகம் ஜான்டு விழும் நிலையில் நீதி நிலை அறிக்கை இருக்கிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையை யாராக இருந்தாலும் கவனித்தாக வேண்டும். இந்த ரூ. 35 கோடி என்று அல்ல, இன்னும் 100 கோடி ரூபாய் மிகுதியாக வந்தாலும், நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வகத் தலைவரும், தமிழ் நாட்டு நீதி அமைச்சரும், இந்த மாமன்றத்தின் தலைவரும், தமிழகத்தின் முதலியருமான சிலஞர் பேருந்தை அவர்கள் சரத்தில் ரூ. 100 கோடிக்கு அதிகமாக தரப்பட்டாலும், அந்தப் பணம் அனாதைத் தனியாருக்கு முதுகெலும்போடு ஒட்டிவிட்ட வயிறு படைத்தவருக்கும், ஒரு கண்ணத்தோடு தனது மற்றொரு கண்ணை தழுவிய நிலையில் முகம் படைத்தவருக்கும் மூலிக்கு அருகே சென்று விட்ட கண்கள் படைத்தவருக்கும், அந்தக் கோடாரியோடு, ஏழை மக்களுக்கும்தான் பயன்படும் என்பதை நான் உணர்வேன். அந்த முறையில் நல்ல பட்ஜெட் வரும்.

புதிய வரிசை போடக் கூடாது, வரிகள் மூலமாகவே வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது பற்றாய் பசலிக் கொள்கை. டெல்லியிலிருந்து நாம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பணத்தை நாம் பெற்றுக் வேண்டும். அதற்கு எல்லா வழி வகைகளையும் எவ்வாறு வெண்டும்.

அதே போல் தேற்றைய தினம் பின்பட்ட நேரத்திலே போக்குவரத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். 14 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வந்தது என்று தெரிவித்தார்கள். போக்குவரத்துத் துறையை நாம் சரிபார்க்க வேண்டும். நம்முடைய முறை அமைச்சர் அந்தத் துறையின் பொறுப்பு ஏற்றிருந்த காலத்திலே பின்பெறு முறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதை அனைவரும் ஒத்துக்கொண்டனர். அதற்குப் பிறகு அந்த அறித்தொர் அவர்களுக்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால், அவர்களால் சரிவரப் பார்க்க முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகு திரு. சாதிக் யாஷா வந்தார்கள். பின்பெறு அதுவர்கள் காரணமாக, அவர்களாலேயும் சரியாகக் கவனிக்க முடியவில்லை. 1972-லே நேரத்தில் நடைபெற்றிருந்தால், நிச்சயமாக மாண்புமிகு சாதிக் யாஷா சரிவரப் பார்க்கிருப்பார்.

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[30th March 1971]

பிறகு இப்போது மாண்புமிகு திரு. ராமச்சந்திரன் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். அவரால் செய்ய முடியும், செய்வார் என்ற பெரும் நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இன்றைய தினம் இந்தப் போக்குவரத்துத் துறையை ஒரு தனியாக இயங்கக் கூடிய அமைப்பாக—ஆடானமல் பாடியாக ஆக்க வேண்டும். இந்த மாநிலம் முழுவதிலும் ஒரு ஆடானமல் பாடியாக ஸ்டேட் டிரான்ஸ் போர்ட்டை ஆக்க வேண்டும். அல்லது நிர்வாக வசதிக்காக இரு கூலாப் பிரித்துத் திட்டம் போட வேண்டும். அதனைக் கார்ப்பரேஷனாக மாற்றுவதன் மூலம் தொழிலாளர் பிரச்சனை வளரும் என்று கூறக்கூடும். இப்போது மட்டும் தொழிலாளர் பிரச்சனை அறவே இல்லையா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியபோது லாபக் கண்ணோட்டம் தொழிலாளர்கள் நலன்களுக்கு இடை யூறுக இருக்கக்கூடும் என்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்படிச் சொல்பவர்கள் குதர்க்கமாகப் பேசுகிறார்கள் என்கிறார் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : மாண்புமிகு திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் முதலவர் கேள்வி பதிலை வைத்துக்கொண்டு குழப்பம் இருப்பதாகவும் என் கருத்துக்கும் முதலவர் கருத்துக்கும் வேறுபாடு இருப்பதாகவும் கூறுகிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் குழப்பவாதி, குதர்க்கவாதி என்று முன்பே குறிப்பிட்டேன். அப்படி அவர் குதர்க்கம் செய்ய முயற்சிக்கிறார், நான் முன்பு அவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டது அவ்வளவு உண்மை என்பதெல்லாம் இந்த மன்றம் உணரும் என நம்புகிறேன்.

சர்க்கார் போக்குவரத்துத் துறையை ஒரு இலாக்காவாக வைத்து நடத்துவதால், எல். ஐ. சி.யிடம் கடன் வாங்க முடியாது. கார்ப்பரேஷனாக ஆக்கினால் கடன் வாங்க முடியும். அது பயன் அளிக்கும் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மது விலக்கு இன்றைய நிலையில் நிடிக்க வேண்டுமா என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தின் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செய்கிற ஆந்திரா மாநிலத்தில் மது உண்டு. உணர்ச்சியுடன் பேசிய பெரியவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கட்சியான நிஜ விவகப்பா காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் ஆளும் மைசூரில் மதுவிலக்கு விடையாது. கேரளத்தில் மதுவிலக்கு இல்லை. தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருக்க வேண்டிய பாண்டிச்சேரியில் மதுவிலக்கு இல்லை. அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலையில் தமிழகத்தில் மட்டும் மதுவிலக்கு இருப்பது தேவைதானா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பெற்ற நேரத்தில் மதுவிலக்கையும், அதை ஒட்டிய மானியத் தையும் பற்றி டெல்லியை நோக்கிக் குரல் கொடுத்தார். அன்றிருந்த நீதி அமைச்சரும், துணைப் பிரதம அமைச்சருமான மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் மனது வைத்திருந்தால், மானியத்தை அளித்திருக்கலாம். அப்படித் தந்திருந்தால், இந்தப் பிரச்சனையை இங்கே விவாதிக்க வேண்டிய தேவையே இருந்திருக்காது. மானியம் இல்லாத நிலையில் தொடர்ந்து மதுவிலக்கை நடத்துவதனால், வருஷத்திற்கு 50 கோடிக்கு மேல் நாம் நஷ்டமடைந்து வருகிறோம். அதைத் தொடர்ந்து அனுமதிக்க வேண்டுமா? மதுவிலக்கு இருப்பதால், நாட்டில் குடிக்காமல் இருக்கிறார்களா? குடித்துவிட்டு சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்படுவதில்லையா? நான் இருக்கிற பகுதியிலிருந்து பத்து மைல் தொலைவில்

[திரு டி. கே. பொன்னுவேலு] [30th March 1971]

தான் ஆந்திர மாநிலம் இருக்கிறது. அங்கே சென்று எங்கள் பகுதி மக்கள் குடித்துவிட்டு வருகிறார்கள். நம்முடைய பணம் தேவையில்லாமல் ஆந்திரத்திற்கும், மைசூருக்கும், கோளத்திற்கும், பாண்டிச்சேரிக்கும் போகிறது. அவற்றைத் தடுப்பதற்கு இன்னும் காலதாமதம் செய்து கொண்டிருப்பது நியாயமா என்று அருள்சூர்ந்து சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6-00
p.m.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது நன்றி தெரிவித்து முன்மொழிந்து பேசுகிறார்கள். அவர்கள் மதுவிலக்கைப்பற்றிச் சொல்லுகிற அபிப்பிராயம் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயமா? மதுவிலக்கை அரசு ரத்து செய்துவிடப் போகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : அது சர்க்கார் கொள்கையில்லை. கட்சியில் இதைப்பற்றி விவாதிக்கக் கூட இல்லை. என் சொந்த அபிப்பிராயத்தைத்தான் சொன்னேன். நான் பேசும் இந்த விஷயம் சர்க்கார் கொள்கை அல்ல. எங்கள் கட்சியில் இதைப்பற்றி விவாதிக்கக் கூட இல்லை. என் சொந்த அபிப்பிராயத்தைத் தான் சொன்னேன். தனிநபர் சுதந்திரத்திற்காக வாதிடும் சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் மாண்புமிகு சாமிநாதன் அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, தூத்துக்குடி, சேலத்திற்காக நாம் எழுச்சி நாள் கொண்டாடினோம். அதைப் போல, மத்தியில் இருந்து நமக்கு வரவேண்டிய பணத்தைப் பெறுவதற்கும், உரிமைகளை அடைவதற்கும் உரிமை நாள் கொண்டாட வேண்டும். இவற்றை நாம் அடைவதற்கு எல்லாவித முயற்சியும் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வது நம்முடைய பண வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்டைச் சீர்படுத்த இயலும். ஏழை எளியவர்களுக்குப் பயன்படுவதற்கு அது வாய்ப்பாக அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் 1972க்குள்ளாக மின் விளக்குகள் தருவதாக உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதே போல் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். பல்வேறு சீர்திருத்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு நமக்குப் பணம் தேவை. அதற்கு நாம் டெல்லியைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டும்.

நண்பர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மெத்த பொருத்தமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட உரிமைகளை நீண்ட காலத்திற்குத் தட்டிக் கழித்துக் கொண்டே போனால், கிழக்கு வங்காள தேசத்தின் நிலைக்கு தமிழகம் வராது என்று கூற முடியாது. நம்முடைய உணர்ச்சிகள் அழுத்தப்படும் நிலைமை நீடித்துக்கொண்டே போனால், உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டுக்கொண்டே போனால், இருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகள் இல்லாவிட்டாலும், புதிதாக யாராவது சிலர் கிளம்பி தங்களுடைய உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காக எந்தக் காடுகளிலாவது அல்லது மலைக் குகைகளிலாவது இருந்து கொண்டு, அதற்கான சர்வ காரியங்களையும் செய்யமாட்டார்கள் என்றோ, அதில் வெற்றியடைய மாட்டார்கள் என்றோ சொல்ல முடியாது என்று கூறி, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து, பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. டி. கே. சண்முகம் :** மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையினை நன்றி கூறி வரவேற்கும் முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் முன் மொழிந்த தீர்மானத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறுவதற்கு நல் வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்காக தங்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

[30th March 1971] [திரு டி. கே. சண்முகம்]

நடந்து முடிந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த இந்தத் தேர்தலில் முற்போக்குக் கூட்டணிக்குத் தலைமை தாங்கி, சரித்திரம் இதுவரை கண்டிராத மகத்தான வெற்றியினைத் தேடித் தந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுக்கு தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் நன்றி கூறிக்கொண்டு வீர வணக்கம் செலுத்திப் பாராட்டுகிறேன். புதிதாகத் தேர்தலுக்குப் பின் அமைந்த அமைச்சரவையை மகிழ்வோடு வரவேற்று அவர்கள் அனைவருக்கும் நல் வாழ்த்து கூறுகிறேன்.

இரண்டு பெருந் தலைவர்கள் கூடிய பேசி முடிவெடுத்துவிட்டால், நம் மதிப்பிற்குரிய அந்த தேசியத் தலைவர்களின் அதிசயச் சந்திப்பினை புனைப்படம் எடுத்துப் பத்திரிகைகளில் போட்டுவிட்டால் நாடே அவர்கள் பக்கம் வந்துவிடும், அவர்கள் காலடியில் வீழ்ந்துவிடும் என்று கனவு கண்டார்கள். நான்கு கோடி மக்கள் கூட்டத்தினை வெறும் மந்தைகளாக அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்கள் எண்ணத்தில் மண்ணை வாரிப் போட்டு, நாங்கள் எமாவிகள் அல்லர் என்பதைக் காட்டி, தீய சக்திகளை யெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கி விட்டார்கள் தமிழ்நாட்டு மக்கள். ஒரு பெருந் தலைவர் ஆகி கூறி நெற்றியில் திலகம் வைத்துவிட்டால், வெற்றி மேல் வெற்றி குவிந்துவிடும் என்று விளம்பரம் செய்தார்கள். வீரம் செறிந்த மக்கள் அவர்களுக்குச் சரியான பாடம் கற்பித்துவிட்டார்கள். நான்கைந்து பத்திரிகைகள் கட்டுப்பாடாக ஒன்று சேர்ந்து கட்டுப்பாடாகப் புளுகினால் பொய்யை மெய்யாக்கி விடலாம் என்று பகற் கனவு கண்டார்கள். அவர்கள் கனவு பலிக்கவில்லை. தேர்தல் பிரசாரத்தில் இந்த முறை புனிதமான நாடகக் கலை கூட பொய்யர்களின் போர்க் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. சுதந்திரத்தைத் தங்கள் கூட்டத்திற்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த எண்ணிய சில வேடிக்கை நடிகர்கள், மகாகவி பாரதியின் சுதந்திரப் பாடல் ஒன்றின் முதல் வரியையே தங்கள் நாடகத்திற்குப் பெயராக வைத்துக் கொண்டு வெறியாட்டம் போட்டார்கள். நாடக அரங்கத்தைக் களங்கப்படுத்தினார்கள். ஆனால் புனிதம் வாய்ந்த நாடகக் கலை பொய்யர்களுக்கு வெற்றி அளிக்காது என்பது புலனாகிவிட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இரண்டு பக்கங்களிலும் நாடகம் போட்டார்கள். மேலவை உறுப்பினராக இருக்கிற நண்பர் திரு சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் ஒரு நாடகத்தில் நடிகத்தார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. டி. கே. சண்முகம் : தேர்தல் சமயத்தில் நடைபெற்ற எல்லா நாடகங்களையும் நான் பார்த்தேன் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நாடகக் கலையில் மிகுந்த வல்லவரும் அதன் வலிமையை நன்கு உணர்ந்தவருமான முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் உண்மைக்கு வெற்றி தேட, மக்களுக்கு வெற்றி தேடிக் கொடுக்க, அந்தக் கலையைப் பயன்படுத்தினார்கள். அந்தக் கலை மூலமாகவே நாட்டை நாசக்காரர்களின் கைக்குப் போகாமல் காப்பாற்றினார்கள். நாடகக் கலைக்கும் வெற்றி தேடித் தந்தார்கள். நான் ஒரு நாடகக் கலைஞன் என்ற முறையில் அந்த வெற்றி யினை உளமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலோ அல்லது மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலோ கல்லூரிப் பயிற்சி மொழியைப் பற்றித் தமிழக அரசின் நிலை விளக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கல்வி நிபுணர் குழு இடைக் காலப் பரிந்துரை ஒன்று தந்துள்ளது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் சட்டப் பேரவையில் 23-1-68ல் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப் பட்டுள்ள மொழித் தீர்மானத்திற்கு இந்தக் குழுவின் பரிந்துரை முரண்படுவதாக அமைந்துள்ளது. தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்குவதற்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி நடத்திய கட்சிகள் அனைத்தும் நடைபெற்ற தேர்தலில் படுதோல்வி அடைந்தார்கள். எனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமையிலுள்ள முற்போக்குக் கூட்டணியின் இந்த வெற்றியினை தமிழ்ப்

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்]

[30th March 1971]

பயிற்சி மொழி தீர்மானத்திற்கு வாக்காளர் பெருமக்கள் தந்துள்ள பேராதரவாக அரசு கருத வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருமயிலையில் எங்களுடைய தலைவருக்குத் தோல்வி ஏற்பட்டது. இந்தத் தேர்தலில் புதிதாக ஒரு சில பெரியவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய ஜாதி வெந்நீரையும் ஒரு சில படித்த மக்களின் மனப்பாவத்தையும் தான் திருமயிலையைப் பொறுத்த வரையில், பார்க்க முடிந்ததே தவிர, அதனையே தமிழ் நாட்டின் முடிவாக அறிஞர்கள் கருதமாட்டார்கள். மயிலாப்பூரே தமிழ்நாடு அல்ல. தமிழ்நாட்டுக்குள்ளே ஒரு சின்னஞ் சிறு பகுதிதான் மயிலாப்பூர்.

இந்தத் தேர்தலில் திருமயிலை தோற்றதாக நான் எண்ணுகிறேன். தவிர எங்கள் தலைவர் சிலம்புச் செல்வர் தோற்றதாக நான் கருதவில்லை. அவருக்கு அவருடைய லட்சியங்களுக்கு என்றுமே தோல்வி ஏற்பட்டதில்லை, இன்னமும் தோல்வி ஏற்படாது என்றே உறுதியாகக் கருதுகிறேன். 184 பேர் அவருடைய தமிழ் பயிற்சி மொழி, மாநில சுயாட்சி ஆகிய இலட்சியங்களை தாங்கிக் கொண்டு இன்று சட்டப் பேரவையில் கம்பீரமாக நிற்கிறார்கள். எனவே, அரசு இந்த அடிப்படை விஷயங்களைக் கருத்தில் கொண்டு முன்னேற வேண்டுமென விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க மதுரையிப்பதியினை மாநகராட்சி ஆக்க தமிழரசு முடிவெடுத்திருப்பது குறித்து தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதுரை நகரம் தமிழகத்தின் கலாச்சாரப் பெரு நகரமாகும். சென்னை மாநகரம் தமிழ்நாட்டின் தலை நகரமாக இருந்து இருந்தாலும்கூட, உண்மையில் மதுரை நகரமே தமிழகத்தின் கலாச்சாரத் தலைநகரமாக என்றும் அணி செய்வதாக அமைந்துள்ளது. மாநகராட்சியான பின் மதுரை நகரை மேலும் அழகுடையதாகுவதற்கு திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ஐந்தெருக்கடி அதிகமாக உள்ள மதுரை நகரம் மாநகராட்சி ஆனபின் மேலும் வளமுடையதாகும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் மாநிலத்திற்கு ஒரு திட்டக் குழு அமைக்கப்படும் என ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் அறிவித்துள்ளார்கள். தமிழரசுக் கழகம் நிண்டகாலமாக இந்தக் கோரிக்கையை வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. எனவே, தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் இதை மனநிறைவோடு வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ராஜ ராஜ சோழப் பெருமன்னருடைய திருவுருவச் சிலையினை தஞ்சை பெருவுடையார் ஆலயத்தின் நுழைவாயிலில் வைத்திருப்பது சம்பந்தமாக இந்த மன்றத்தில் கேள்வி பதில் நேரத்தில் விவாதம் நடந்தது. அப்போது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இது சம்பந்தமாகவும் உணர்ச்சிகளைத் தீர்மான வடிவில் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைப்பதாகக் கூறினார்கள். இது மிக நல்ல யோசனை. பேரவையிலும் மேலவையிலும் ஒருமனதாக இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால், மத்திய அரசு சுமமா இருக்க முடியாது. நம் கோரிக்கையை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றே நம்புகிறேன். ஆனால், ஒன்றை மட்டும் உறுதியாக அரசுக்குக் குறிப்பிட்டு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே, விவாதத்தின்போது மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் கூறிய யோசனையிப்படி, ராஜ ராஜ சோழனின் மற்றொரு சிலையை நகரில் தகுதியான ஓர் இடத்தில் வைப்பதில் என்னுடைய தலையெதுமில்லை. அது வேறு விஷயம். அது பின்னால் கலைஞர் அவர்கள் திட்டமிட்டுச் செய்யவேண்டிய நல்ல காரியம். ஆனால், அப்போது ஆலயத்தின் நுழைவாயிலில் முடிவைக்கப்பட்டிருக்கிற சிலை ஆலயத்திற்குள்ளே நான் வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் அரசு உறுதிப்பாடு வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது நம்முடைய மானப் பிரச்சினையாக உருவாகியுள்ள

[30th March 1971]

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்]

மாநிலப் பிரச்சினை. இதில் மத்திய அரசை வலியுறுத்தி தமிழகத்தின் மக்கள் வெற்றி பெற வேண்டியது தலையாய கடமை என்பதைத் தாழ்மையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, குடும்ப நலத் திட்ட சம்பந்தமாக எனக்குத் தோன்றும் சில கருத்துக்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசினர் பெருந்தொகை ஒதுக்கியிருப்பதாக நான் அறிக்கிறேன். பல்வேறு வகைகளில் இத்தொகை திட்டமிட்டு செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அவற்றிலே நாடகங்களின் மூலம் பிரச்சாரம் செய்வது ஒன்று. பத்திரிகைகளிலே பக்கம் பக்கமாக விளம்பரங்கள் போடுவதை விட நாடகங்களின் மூலம் பிரச்சாரம் செய்வது மிகுந்த பயனுடையதென்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். இதை இன்னும் நல்ல முறையில் திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற வேண்டும். குடும்ப நலப் பிரச்சார நாடகங்களுக்காக மூன்று பேர் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுவினை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் அரசுக்கு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு குழு இதுவரை இல்லாமல் இருந்தால் இனிமேல் செய்யலாம். குடும்ப நலப் பிரச்சார நாடகங்கள் சிலவற்றை நான் பார்த்தேன். அரசு வெளியிட்டிருக்கும் ஒரு நாடக நூலையும் நான் படித்தேன். அந்த நாடகங்கள் பொதுமானதாக இல்லை. மனநிறைவு தருவதாக இல்லை. இந்தப் பிரச்சாரம் மிக நுணுக்கமாகச் செய்ய வேண்டிய பிரச்சாரம் ஆகும். விரசம் சிறிதும் இருக்கக் கூடாது. குறிப்பாக தாய்மார்கள் கொஞ்சம் கூட அருவெறுப்பு இல்லாமல் வந்து பார்க்கக் கூடியதாக அது அமைய வேண்டும். உண்மையை உணர்த்தும் வகையில் பொதுமக்கள் பார்த்து மகிழ்ந்து திருந்திக் கொள்ளுகின்ற வகையில் இந்த நாடகங்கள் அமைய வேண்டும். இது போன்ற நாடகங்கள் முற்றிலும் பிரச்சாரத்திற்காகவே அமைந்தது போன்று இருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. நாடகத்திற்குரிய கலைச்சிறப்போடு ஒரு நல்ல நாடகமாகவும், அதே நேரத்தில் குடும்ப நலத்தைப் பேணக்கூடிய கருத்துக்களைக் கொண்ட பிரச்சார நாடகமாகவும் இருந்தால்தான், மக்கள் ஆர்வத்தோடு வந்து பார்த்துப் பயன்டைவார்கள். இப்போது நடைபெற்று வரும் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரச்சார நாடகங்களுக்கு மிகக் குறைந்த தொகை ஊதியமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருவதை நான் அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பத்திரிகைகளில் இது பற்றி ஒரு முறை விளம்பரம் செய்வதற்காக செலவிடும் தொகையை விடக் குறைந்த தொகைதான் நாடகக் குழுக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு நாடகத்திற்கு ஊதியமாக அரசு வழங்கும் தொகை 300 ரூபாய். பயணச் செலவு உள்ளிட்ட எல்லாச் செலவுகளும் நடக்கும் கலைஞர்களையே சேர்ந்தது. போக்குவரத்துச் செலவு நாடகத்திற்குப் பின் காட்சிகள், விளக்குகள், ஒலி பெருக்கி, சாப்பாட்டுச் செலவு இவை எல்லாவற்றையும் இந்த 300 ரூபாய்க்குள் தான் செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் தரமான நாடகங்களை எப்படி நடத்துக் காட்ட முடியும்? தரமான கலைஞர்கள் எப்படிப் பங்கு பெறமுடியும் என்பதை அஞ் கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறைந்த பட்சம் ஒரு நாடகத்திற்கு 500 ரூபாயாவது கொடுத்திருக்கிற அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது நடத்துக் கொண்டிருக்கும் பல்வேறு கலைக் குழுவினரின் குலாகத்தான் நான் இங்கு பேசுகிறேன். நாடகக் கலைமையையே நம்பி வாழ்ந்து வரும் நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர்களின் வாழ்க்கை நிலை எனக்குத் தெரியும். நான் முதலில் கேட்டுக்கொண்டபடி, இதற்காக ஒரு ஆலோசனைக் குழு நியமிக்கப்பட்டால் அதில் ஒருவரை இருந்து பணி புரிய நான் சித்தமாக இருக்கிறேன் என்பதையும் ஆர்வத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் இத்திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றவும் வாழ்விழந்து தவிக்கும் நாடகக் கலைஞர்கள் பலருக்கு வாழ் வாய்க்கவும் கலைஞர் அவர்களைத் தலைவராகவும் முதல்வராகவும் கொண்ட தமிழக அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்தோடு நாடக அரசங்குள் பல நகரங்களில் இல்லை. குறைந்த பட்ச வசதிகள்கூட சில ஊர்களில் உள்ள நாடக அரசங்குகளில் இல்லை யென்று பல நாடகக் கலைஞர்கள் கூறுகிறார்கள். நாடக அரசங்குள் அமைப்பதற்காக அரசுக்கு ஒரு யோசனை கூறவிரும்புகின்றேன். நம் தமிழக அரசு

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்] [30th March 1971]

பரிசுத் திட்டம் வைத்து நடத்துகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் வரக் கூடிய வருவாயில் நாடக அரங்குகள் அமைப்பதற்காக ஒரு பகுதியைச் செலவழிக்கலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. என் யோசனையாக இதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாடக அரங்குகளைக் குறைந்த செலவில் அமைத்து உதவலாம். இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொண்டு முடிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் அறிவுடை நம்பி அவர்கள் அவ்வையார் காலத்தில் குடிப்பழக்கம் இருந்ததாகவும் அவ்வையாரே குடித்ததாகவும் இலக்கியச் சான்றுகளை எடுத்துக்கூறி அரசு மதுவிலக்கை எடுத்து விட வேண்டுமென்பதற்கு ஆதரவு காட்டுவது போல் பேசினார்கள். இன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்களும் அதைப் பற்றி அதே பாணியில் பேசியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் அறிவுடை நம்பி அவர்கள் எடுத்துக்கூறிய இலக்கியச் சான்றுகள் உண்மை தான். ஆனால் அவ்வையார் காலத்திலே மது விற்பனை அரசுக்கு வருவாய் தரும் ஒரு பெரிய வாணிபமாகச் செய்யப்படவில்லை என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது என் கடமையாகும். விரும்புவோர் தம் சொந்த அளவில் பயன்படுத்துவதாகத் தான் அது அமைந்திருந்தது. இப்போதைய நிலை அதுவல்ல. வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சி காலத்திலேயே கொள்ளை கொள்ளையாகப் பொருள் திரட்டும் ஒரு பெரிய வாணிபமாக இது செய்யப் பட்டு விட்டது. இதன்மூலம் அப்பாவி ஏழை மக்கள் குடிசைப் பகுதி களிலே வாழும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் திட்டமிட்டுச் சரண்டப்படுகிறார்கள். அண்மையில் நான் தலைவர் சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி. அவர் களுடன் குடிசைப் பகுதிகளுக்குச் சென்றபோது அங்கே ஆர்வத்தோடு வந்து அவர்களுக்கு ஆரத்தி எடுத்து பொட்டு வைத்த தாய்மார்கள் சொன்ன வார்த்தை இதுதான். “ஐயா, தயவுசெய்து இந்தக் குடியை மாத்திரம் மறுபடியும் கொண்டு வந்து விடாதீர்கள். இந்த வகையில் நாங்கள் உங்களைத்தான் நம்பியிருக்கிறோம்” என்று கண்கலங்கக் கூறி னார்கள். அந்தச் சமயம் என் தந்தையார் என் தாயாரைக் குடித்து விட்டு அடித்து உதைத்த காட்சிகள் எல்லாம் என் மனக் கண் முன் நிழலாடின. ஆம், என் தந்தையார் பெரிய குடிகாரர். இதைச் சொல்லிக்கொள்ள நான் தயங்கவில்லை. அந்தக் காலத்தில் ஒவ்வொரு நாடகக் கொட்டகை அருகிலும் ஒரு கள்ளுக்கடை இருக்கும். கொட்டகைக்கு உள்ளே கூட கள்ளுக் கடை இருந்த காட்சியைப் பார்த்திருக்கிறேன். அதை எல்லாம் தாண்டித் தான் நாங்கள் போக வேண்டும். அந்தக் கோரக் காட்சிகளை எல்லாம் இன்று தமிழகத்தில் காண முடியவில்லை. அவ்வையார் காலத்திலேயே வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் திருவள்ளுவப் பெருந் தலையார் குடிப்பழக்கத்தைக் கண்டித்து ஒரு அதிகாரமே பாடியிருப்பதை புலவர் அறிவுடை நம்பி அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். “கள்ளுண்ணாமை” என்ற அந்த அதிகாரத்தை அரசியலுக் குரிய பொருட்பாலிலே அவர் வைத்திருப்பதால் குடிப்பழக்கத்தைத் தடுப் பது அரசின் கடமைகளில் ஒன்று என வள்ளுவப் பெருமான் வலியுறுத்தி அறிவுறுத்தியிருப்பதாகவே கொள்ளலாம். அதில் ஒன்றும் தவறில்லை. வள்ளுவரின் வாக்கு இது:

“உண்ணற்க கள்ளு யுணர்வாணக சான்றோரான்
எண்ணப்பட வேண்டாதார்” (குறள்).

இன்னொரு கருத்தையும் திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்—

“என்றான் முகத்தேயும் இன்னுதாலென் மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி” (குறள்).

அறிஞர்கள் நிறைந்துள்ள இந்த அவையில் இவைகளுக்கு விளக்கம் வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். மேலும், எங்கள் ஆசிரியர் சங்கரதாஸ சுவாமிகள் நாடகத்திலே ஒரு பாட்டு உண்டு.

[30th March 1971] [திரு. டி. கே. ஷண்முகம்]

“மதுவைக் குடிப்போருக்கு மரியாதை சற்றுமில்லை
மனதில் அறிந்து கொள்ளுவாய்

புதுமை மிக விளைக்கும் பொல்லாங்கையு முண்டாக்கும்
போதனைகளை நீக்கும் பொருளை ஸ்ணகப் போக்கும்

பெண்டாட்டி சகோதரி பெற்ற பிள்ளைகளென்று
பேதந் தெரிய வொட்டாது—சொல்லும்

பேச்சு முன் பின் ஒவ்வாமல் வாய்க்கு வந்தவாறெல்லாம்
பிதற்றும் நல்வழி கிட்டாது

திண்டாட்டம் அதனாலன்றி சேரவோரிடம் எட்டாது
தேடினாலும் கோடி கோடி செலவு செய்யக் கட்டாது

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சட்டசபையில் உறுப்பினர் பாடலாகா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மதுவிற்குத் தான் விலக்கே தவிர பாட்டிற்கு விலக்கு அல்ல.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : எனவே, வள்ளுவரின் வழியிலே நடை போட்டு வரும் தமிழக அரசு இந்தத் தவறை செய்யாது என்றே நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : வள்ளுவர் புலால் உண்ணாமையைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். புலால் சாப்பிடக் கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் எத்தனை பேர்கள் புலால் சாப்பிடாமல் இருக்கிறார்கள்? மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சாப்பிடுவது இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் பிறந்தது முதல் புலால் சாப்பிட்டதே இல்லை. புலால் சாப்பிடும் பழக்கம் இல்லாதவன் நான். இவ்வளவு நேரம் எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையினை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்ற இணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது பேசுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இடைத் தேர்தலுக்குப் பிறகு மிக நல்ல அடிப்படையில் அமைச்சரவை அமைத்து இங்கே பொறுப்பேற்றிருக்கக் கூடிய அமைச்சர்களுக்கு முதற்கண் ஆசிரியர்களின் சார்பாக மனங்கனிந்த நன்றியையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆளுநரின் உரையில் மிக முக்கியமாக குறிப்பிடப்படுபவைகளில் ஒன்று மாநிலத்தின் 2-வது ஊதியக் குழுவின் அறிக்கை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஊதியக்குழு அறிக்கையிலே ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நன்மைகள் வரவேற்கத்தக்கவை ஆகும் என்றாலும் கூட ஒரு சில வேறுபாடுகள், குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு, குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தா விட்டு எழுத்தராக பணியாற்றுகிற ஒரு எழுத்தரைக் காட்டிலும் 10 ரூபாய் அதிகமாக—இரண்டு இங்கிரிமெண்ட்—கொடுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதற்காக முதலமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும், அது கொள்கை அளவிலே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இதில் தக்க அடிப்படையில் செய்யப்படாத சில விஷயங்களை கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கை ஊதியக் குழுவால் பரிசீலிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிற அதே நேரத்தில் அது மற்ற குறைகளிலும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தா விட்டு இரண்டாண்டு காலம் வேறு பயிற்சிகள் பெற்றவர்களுக்கு அதிக ஊதியம் நிர்ணயித்துள்ளது. ஆனால் செகண்டரி கிரேட்டு ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டு ஊதிய உயர்வு யுட்டும் வழக்கப்பட்டுள்ளதானது நியாயமான அடிப்படை அல்ல. அந்த அடிப்படையில் மற்றவர்களைப் போலவே

[திரு. எஸ். முத்துசாமி] [30th March 1971]

ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்திற்கும் நல்ல ஒரு பரிசீலனையை எற்று ஊதியம் மாற்றி அமைக்கப்பட நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் வழி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்து ஊதியக்குழு அறிக்கை வந்தவுடனே, அதை வரவேற்று முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்கச் சென்று பாராட்டிய நேரத்தில் நாங்கள் சொன்னோம் தமிழ் நாட்டில் உள்ள 2.15 லட்சம் ஆசிரியர்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அதில் ஒரு லட்சம் பேர் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிகிறார்கள். அவர்களுடைய ஊதியம் சரியான முறையில் பரிசீலிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னோம். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுடைய ஊதியமும் பி. டி. பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் ஊதியமும் சரியான முறையில் அமைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னோம். இதை எல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்வதாக அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கு ஒரு குழுவை நியமித்திருக்கிறார்கள். முற்போக்கான பல்வேறு பிரச்சினைகளை வேகமாகத் தீர்த்து வருகிற நமது முதலமைச்சர் இந்தப் பிரச்சினையையும் தெளிவாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஊதியக்குழு அறிக்கையில் செகண்டரி கிரேடு ஊதியத்தை சில மாநிலத்திலுள்ள ஊதியங்களோடு ஒப்பிட்டு புள்ளி விபரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதே சமயத்தில் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களைப் பற்றிய ஊதிய ஒப்பீடு கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் மற்ற மாநிலங்களில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியருக்கும் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியருக்கும் ஊதிய வேறுபாடு இவ்வளவு அதிகம் இல்லை. ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு மாநிலங்களிலுள்ள செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும், ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதியங்களில் ரூபாய் 5 அல்லது 10 அல்லது 15 என்று தான் வித்தியாசம் உள்ளது. தமிழ் நாட்டில் இரண்டாவது ஊதியக் குழுவில் வித்தியாசம் 60 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். முதல் ஊதியக்குழுவின் படி ரூபாய் 25 குறைவு—ஊதியக்குழு அமைக்கப்படுமுன் குறைவு ரூபாய் 52. இப்போது அந்த வேற்றுமை அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சோஷலிசத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள முற்போக்குச் சர்க்கார் அந்த வித்தியாசத்தைக் குறைக்க வேண்டும். ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர் சம்பளம் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் கருத்தை நிச்சயம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். சோசலிசம் என்பதை வேறுபாடுகள் குறைக்க வேண்டும் என்பது தான் என்ற அடிப்படையை இம்மன்றம் ஏற்குமென நம்புகிறேன். சோசலிசம் என்று சொல்கிற ஒரு சர்க்கார் நியமித்துள்ள ஒரு குழுவில் உள்ளவர்கள் இந்த வேறுபாட்டை குறைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பே கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில் மேல் மட்டத்தில் அதிக ஊதியம் பெறுபவர்களுக்கு ரூபாய் 100, 200 என்று அறிக்கையின்படி இப்போது வாங்குகிற சம்பளத்தில் உயர்வாக அமைந்துள்ளது. பி. டி. ஆசிரியர் ஒரு வருக்கு குறைந்த பட்சம் ரூபாய் 20 உயர்வு என்று சொல்லும்போது கூட சில பேர்களுக்கு 18, 17 என்று தான் உயர்வு வருகிறது. எனவே, குறைந்த பட்ச உயர்வு சிறப்பிப்படியையும் சேர்த்து 35 ரூபாயாக இருக்க வேண்டும் அல்லது சிறப்பிப்படியை நீங்கலாக ரூபாய் 25 ஆவது உயர்வு கிடைக்க வழி செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, பி. டி. ஆசிரியரைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு பி.எஸ்.சி. பட்டதாரி முதலில் அந்தப் பட்டத்தைப் பெற்று விட்டு பிறகு பி. டி. பட்டம் பெறுகிறார். அவர் பி. எஸ். சி. பட்டம் மட்டும் பெற்று விட்டு ஒரு கல்லூரியில் பிடிபட்டராக பணியாற்றுகிறார் என்றால் அவருக்குச் சொல் லப்பட்டிருக்கிற ஊதியம் ரூ. 325. அதே தகுதியுடன் இன்னும் ஒரு கூடுதல் பட்டத்துடன் இன்னொருவர் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்தில் பணியாற்றுகிறார் என்றால், அவருக்கு 50 ரூபாய் குறைக்கப்படுகிறது. உயர்ந்த படிப்புக்கு ஒரே கல்வித்துறையில் குறைந்த ஊதியம் என்பது தவறான கொள்கையாக உள்ளது. இந்தக் குறைபாடுகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பி. டி. ஆசிரியர்களுடைய ஊதியம் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும். கல்வித் துறையில் இன்னொரு மாறுபாடு காணப்படுகிறது. கல்லூரி பைரக்டருக்கும் பள்ளி டைரக்டருக்கும்

[திரு. எஸ். முத்துசாமி] [30th March 1971]

கும் ஒரே சம்பளம். ஆனால் அதற்கடுத்தாற்போல் இருக்கிற பதவி களுக்கு குறைந்து கொண்டே போகிறது. பள்ளிக்கல்வி இயக்குநர் அலுவலக டெபுடி டைரக்டர் போர்ட்டுக்கு கல்லூரிக் கல்வி டெபுடி டைரக்டர் விட 100 ரூபாய் குறைகிறது. இந்த இரண்டும் இன்டர் சேன்ஜிங் போஸ்ட்கள். இப்படியேதான் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர், மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் ஆகியோருடைய ஊதியமும் கல்லூரியில் சமநிலை உள்ளவர்களை விடக்குறைவு ஆகும். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை முதல் மைச்சர் அவர்கள் கவனித்து கமிட்டியை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் படியும் செய்து முடிப்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். ஹையர்கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு இந்த அரசு வழங்கி இருப்பதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் தனியாக ஊதியக்குழு வேண்டும் என்று கோரிக்கையை காட்டுகள் மூலம் முதல் மைச்சருக்கு எழுதிய அதே நாளில் அதாவது 1969-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 4-ம் நாள் ஊதிய ஆணைக்குழு அமைத்து ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கைகளை பரிசீலனை செய்ய நடவடிக்கை எடுத்ததற்கு நான் மனதார நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் தனியாகப் பே கமிஷன் கேட்ட போது கமிஷன் 2 தனி அறிக்கைகளை அனுப்பும் என்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு தனி பே கமிஷன் அமைக்க முடியா விட்டாலும் ஆசிரியர்களுடைய நிலை தனியாகப் பரிசீலிக்கப்படும் என்று மரணபுமிக்கு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 1969 டிசம்பர் 29-ம் நாள் சென்னை யில் நடைபெற்ற கோரிக்கை மாநாட்டில் உறுதி சொன்னார்கள். ஆனாலும் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர் சம்பளம் ஒரு போலீஸ் காஸ்டேபிள் சம்பளம் ஒரே மாதிரியாக இணை வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தனியாக பரிசீலிக்கப்படவில்லை. ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் சம்பளம் இப்படி வைத்திருப்பதைப் பார்க்க பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் நகரப் புறங்களிலே பணியாற்றினால் ஒரு டியூஷன் கூட கிடைக்கலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட வசதிகள் கிராமப்புற பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு டியூஷன் இருக்க முடியாது. கிராமப்புறங்களில் பள்ளிக்குச் செல்லுகிற பிள்ளைகள் ஆடு மேய்த்துக்கொண்டு, மாடு மேய்த்துக்கொண்டு இருப்பார்கள். ஆடு, மாடு மேய்த்துக்கொண்டு இருக்கிற பிள்ளைகளை பள்ளிக்கு அனுப்புவர்கள் என்று சொன்னால் “போ வாத்தியாரே, மாடு மேய்க்க ஆள் அனுப்பு, பிள்ளையை பள்ளிக்கு கூட்டிக் கொண்டு போ” என்று சொல்கிற ஏழை மக்களே உள்ளார்கள். வீடு வீடாகச் சென்று பிள்ளைகளைக் கொண்டு வந்து சேர்க்க, வேண்டியது உள்ளது. எனவே, கிராமப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களில் சம்பள விகிதங்களை நல்ல முறையில் பரிசீலித்து அதை மாற்றியமைக்கக்கூடிய நடவடிக்கையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபடுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இதே சமயத்தில் 1970-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி மதுரையில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் மாண்புமிகு நம்முடைய முதலமைச்சர் சார்பாக கலந்து கொண்ட உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மூலமாக அந்த மாநாட்டில் இந்த ஆசிரியர் கூட்டணிக்கு கட்டிடம் கட்டிக்கொள்வதற்கு 3 லட்சம் ரூபாய் வழங்க முதலமைச்சர் ஒப்புதல் கொடுத்தவிட்டார்கள் என்று அறிவித்தார்கள். அதற்காக எங்களுடைய பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு அடிநிலை வழங்க உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு உத்தரவுகள் வழங்க சற்று தடங்கல் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இதை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதற்கான உத்தரவுகளை விரைவாக அனுப்புவதற்கு ஆன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழில் ஆசிரியர்கள் பிரச்சனை. பார்ட் டைம் டெக்னிகல் ஆசிரியர்களாக அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழில் ஆசிரியர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து விட்டு பிறகு டெக்னிகல் கல்வியைப் பயின்று அங்கே 30 ரூபாய் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஈட்டுப்படியிலும் அவர்களுக்கு உயர்வு இல்லை. பார்ட் டைம் ஆசிரியராக

[திரு. எஸ். முத்துசாமி] [30th March 1971]

2 பள்ளிகளில் பணியாற்றினால் சம்பளம் கொடுக்கலாம் என்று இப்போது இருக்கிறது. ஆகவே தொழில் ஆசிரியர்களைப் பார்ட்டைம் தொழிலாக வைத்திருப்பதை நீக்கி அவர்களுக்கு அதிகமாக வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு உயர்நிலை பள்ளியிலும் கிளார்க்குகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நடுநிலைப் பள்ளிகளில் இந்த விதமான கிளார்க்குகள் இல்லை. அடெண்டர்க்களும் இல்லை. ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் படித்தாலும் தலைமை ஆசிரியரே எழுத்தராகவும், அடெண்டராகவும், பி.யூ.னாகவும் இருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாசிரியர்கள் அலுவலகப் பணியை கவனிக்கக் கூடிய வாய்ப்பை உண்டாக்கி முழு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வகையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் 2,000-க்கும் குறைவாக இருப்பதால் இந்தக் கோரிக்கையை, மைனாரிட்யாக இருக்கக் கூடிய தொழில் ஆசிரியர்கள் பிரச்சனையை கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அரசு ஊழியர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிறதோ அவை ஆசிரியர்களுக்கும் உண்டு என்று ஒரே உத்தரவில் போட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த மாதிரி உத்தரவு போடுவது நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. இடைக்காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனியாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது. ஒய்வு பெற்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சலுகைகள் அமைந்த புதிய உத்தரவில் ஆசிரியர்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. ஒய்வுகால நன்மைகளை ஊதியக்குழு சிபாரிசில் ஒன்றாக்கப்பட்டிருந்தும் நடைமுறைப் படுத்தும் உத்தரவில் வேறுபாடு காட்டப்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலையை உடனே மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் ள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஆசிரியர் சமுதாயம் மானம் இழக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. நான் வெட்கத்தைவிட்டு இந்த அவமான நிலைகளை உண்மைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பள்ளி நிர்வாகி ஆசிரியர்களை தன் சீட்டிற்கு அழைப்பார்கள். லீட்டிற்குச் செல்லவில்லை என்ற காரணத்தால் பணியிலிருந்து வெளியேற்றம் செய்வார்கள். இது தவறு என்று கல்வித்துறை உத்தரவிட்டால் அதை நிர்வாகி மதிப்பதில்லை. கோர்ட்டிற்குச் சென்று அரசுக்கெதிரான உத்தரவு பெறுவார்கள். இந்த நியாயமற்ற சட்டங்கள் நீக்கப்படவேண்டுமென கேட்டு பின் அரசு கமிட்டி நியமித்தது. அதில் எங்களுக்கும் கேட்டபின் இடம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த குழுவின் பரிந்துரை அரசுக்கு கொடுத்தாகிவிட்டது. இதை உடனடியாக அமுலாக்க வேண்டுகிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் உள்ள சட்டத்தைப்போல பணிப்பாதுகாப்புச் சட்டம் உடனடியாக இயற்ற வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு இதை உணர்ந்து ஒரு கமிட்டி நியமித்து அந்தக் கமிட்டி இப்போது அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற அரசாங்கம் ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிட்டி பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஆசிரியர்களுக்கு பல மாதங்களாக சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. 3 மாதம், 4 மாதம் கழித்து சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். முதல் தேதி சம்பளம் வாங்கி அறியாத ஆசிரியர்கள் உண்டு. இந்த மாதிரி பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு சிக் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசினால் பஞ்சாயத்து யூனியன் பைனான்ஸ் கமிட்டி போடப்பட்டு அக்குழு அரசிடம் அறிக்கை கொடுத்துவிட்டது. ஆனால் இன்னும் இது அமுலாக்கப்படாமல் உள்ளது. இதை உடனடியாக அமுலாக்கி முதல் தேதியே ஊதியம் தவறாமல் வழங்கத்தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுகிறேன். இந்த நிலையை மாற்றி ஆசிரியர்களுக்கு ஒன்றாம் தேதி சம்பளம் கிடைக்கக்கூடிய

30th March 1971]

[திரு. எஸ். முத்துசாமி]

நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் தான் சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மதிய உணவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை சரியாக அமுல் படுத்துவதற்கு டி. இ. ஒ.க்களுக்கு ஜப் வழங்க வேண்டும் என்று “கேர்” நிறுவனத்திற்காக ஒரு வருவாய்த் துறை மாவட்டத்திற்கு ஒரு அதிகாரியைப் போட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு இராசா ஐயர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு மதிய உணவுத் திட்டம் இருப்பதால் தொல்லைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இவைகளை நீக்குவதற்கு பூத்தமல்லியிலே ஒரு சோதனைத் திட்டம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் ஆசிரியர்களுக்கு மதிய உணவுத் திட்டத்தால் இருக்கிற தொல்லைகளை அகற்ற முடியும். எனவே, இந்தத் திட்டத்தை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கும் வரை ஆசிரியர்கள் மதிய உணவுத் திட்டத்தை நடத்திவர வேண்டும் எனவும், மற்றவர்கள் இதை நம்பி ஒப்படைக்க முடியாதெனவும் 1967 மே மாதம் 17-ம் நாள் ஊட்டியில் நடைபெற்ற கல்வி மாநாட்டில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் உறுதி கூறினார்கள். ஆதலால் மதிய உணவுத் திட்டத்தை உடனடியாக ஆசிரியர்களிடமிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுகிறேன்.

கல்வித் துறையில் வரலாற்றில் இல்லாத அளவு, ஒரே திங்களில் ஏராளமான ஆசிரியர்களுக்கு நன்மை செய்யும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வித் துறையிலே மிகப் பெரும் பொறுப்பிலே உள்ளவர்களின் பணி பாராட்டத்தக்க அளவில் உள்ளது. மீதமுள்ள ஆணைகளும் பிறப்பிக்கப்பட முதலமைச்சர் அவர்களும் கல்வி அமைச்சரும் வழி செய்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

அதேபோல் அமைச்சர்களை பார்க்கச் செல்லும் அதிகாரிகளைப் பணிக் கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் சென்று விரும் போதும் சம்மந்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகளைப் பார்க்கச் செல்கிறோம். அதிகாரிகளை சென்று பார்க்கிற நேரத்தில், அவர் அங்கு சென்றுவிட்டார், அந்த விழாவுக்கு சென்று விட்டார் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. காரணமுடிவதில்லை. அமைச்சர்கள் விழாக்களில் பங்கு கொள்வது பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. அது அவர்களது தலையாய பணியாக உள்ளது. ஆனால் அதிகாரிகள் அமைச்சர்களைவிட விழாக்கோலங்களில் ஈடுபடும் நிலைமை வளர்ந்துவருகிறது. இதை நன்றாக நான் பேசினதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம். தெரிந்தோ அல்லது தெரியாமலோ இந்த வழக்கம் அமுலில் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் பள்ளிக்குத் தனிக்கைக்குச் செல்லும்போது கூட ரூ. 25-க்கு துண்டு வாங்கி போடும் நிலைமை வளர்ந்து விட்டது. அதிகாரிகள் வெளியூர் விழாக்களில் கலக்கச் செல்லும்போது ஏராளமான மாலை மரியாதைகள், அங்குள்ள அதிகாரிகள் பணி செய்ய முடியாமல் கூடவே அலையும் தன்மையால் அவர்களின் பணியும் கெடுகிறது. இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டிய நிலையில் கல்வி அமைச்சரும் முதலமைச்சரும் செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை எடுத்துச் சொன்னார். சம்பளம், அலுவலர் உயர்த்தவேண்டும். அதன் மூலம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் கௌரவமாக பணிகள் செய்ய வழி செய்ய வேண்டும். கடைசியாக பல்லே பிரயாணம் செய்வதற்கு பஸ்பாலாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். இது ஒரு சிறிய கோரிக்கை, ஒரிச்சாஸப்போல் மாத அடிப்படையில் பயணப்படி கொடுக்க வேண்டுமென கூட நான் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் மனது வைத்தால் இன்றையதினம் கூட அதை அறிவிக்க முடியும். என்னைப் பொருத்த வரையில் நான் 4 மாவட்டங்களின் ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதி. நான் ஆங்காங்கு சுற்றிச் சென்று வருபவன். ஆசிரியர்களின் பிரச்சனைகளுக்காக பிரயாணம் செய்பவன். எளிய குடும்பத்தில் பிறந்தவன்.

பஸ்ஸில் அல்லது ரெயிலில் பயணம் செய்ய எப்படி உறுப்பினர்கள் செல்வை ஏற்றுக்கொள்வது. இந்த சட்டமன்றத்தில் பணியாற்றும் எல்லோருக்கும் டிராவலிங் அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூட

[திரு. எஸ். முத்துசாமி]

[30th March 1971]

நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு பாசாவது அரசு பஸ்ஸில் அல்லது தனியார் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்வதற்காக கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரயிலில் பயணம் செய்யும் இரயில்வே பாசம் கொடுக்கவேண்டும். அதோடு தொடர்ந்து நானும் ஆசிரிய பெருமக்களுக்கு காகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அடுத்து பேரறிஞர் அண்ணா வாழ்ந்த காலத்தில் நான் உண்மையாக சொல்லும்போது ஆசிரிய பெருமக்கள் அவரது இதயத்தில் வைத்திருந்தார்கள். இதை அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். அமைச்சரவைப் பொறுப்பு ஏற்றவுடன் அமைச்சரவையில் தீர்மானமாக தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியர் தொகுதியில் வாக்குரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தை போட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினார். இந்த நாட்டிலே 2,15,000 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். இதில் பெருவாரியானவர்கள் தொடக்கப்பள்ளியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 1,56,000 பேர்கள் தொடக்கப்பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிறார்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் ஆசிரியர் தொகுதியில் வாக்களிக்கும் உரிமை மத்திய அரசு சட்டப்படி மறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் தொகுதியில் ஆசிரியர்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லை என்பது மிக நியாயமற்ற ஒன்று ஆகும். வங்கு பெற Not lower than that of a Secondary School என்று பிரதிநிதித்துவ சட்டத்தில் உள்ள வாசகம் நீக்கப்பட வேண்டும். எல்லாப் பள்ளிகளிலும் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் என்று சேர்க்கப்படவேண்டும். ஆசிரியர்களின் மூலம் பிரதிநிதியாக ஒருவன் வந்திருக்கிறேன். தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இவன் சொன்னால் ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைகள் பேசுவான் என்று என்னைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர். வந்தால்தான் எல்லா பிரச்சினைகளையும் எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லை என்பதை முதலமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா காலத்திலேயே அமைச்சரவையில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஒட்டுரிமை வழங்கப்படவேண்டுமென கேட்கப்பட்டுள்ளது. அவர் அதுபற்றி அமைச்சர் பொறுப்பினை செவ்வனே ஆற்றினாலும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் போடமன்றத்திலேயே ஒரு தீர்மானம் போட்டு அனுப்புவதற்கு முயற்சி செய்வார் என்று வேண்டுகிறேன். 1½ லட்சம் ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகளை கவனிப்பதற்கும் அவர்களுடைய எண்ணங்களை எடுத்துச் சொல்ல பிரதிநிதி நான் ஒரே ஒருவன் தான் இருக்கிறேன். ஒருவர் போதாதா, பிரச்சினையைச் சொல்ல என்று கூட முதல்வர் கேட்கக் கூடும். என்னைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை. அவர்களுக்கு வாக்குரிமை இருக்கவேண்டும். தங்கள் காலத்தில் இப்படி செய்தால் அது ஆசிரியர்களின் வரலாற்றிலே நிச்சயமாக பொறிக்கப்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாதம் முதல் தேதியே சம்பளம் வழங்க வேண்டும் என்ற பிரச்சனை எங்களுடைய மாநாட்டில் இந்த அமைச்சரவை சார்பாக கலந்துகொண்ட உள் ஆட்சித்துறை அமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை மாதா மாதம் 1-ம் தேதிக்கு கொடுத்து உத்தரவு வழங்கவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அதை இந்தப் புதிய ஆட்சி செய்ய வேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. வாட்சி நேரத்தில் மே மாத விடுமுறையில் 31 நாட்கள்மதிய உணவு பிள்ளைகளுக்குப் போடும் பணியினை ஆற்றிய ஆசிரிய பெருமக்களுக்கு லீவ் கொடுக்கவேண்டுமென்று அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டபோது ஒருவராதலில் உத்தரவிடுவதாக மாநாட்டில் உள்ளாட்சி அமைச்சர் உறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் இன்னும் உத்தரவு வரவில்லை. இந்த அரசு உடனே உத்தரவு போட வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநாட்டில் முதல் அமைச்சர் ஒப்புதலோடு ரூ. 3 லட்ச ரூபாய் கொடுத்து ஆசிரியர் கூட்டத்தில் அலுவலகக் கட்டிடம் கட்ட உறுதி அளித்ததை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனே செய்வார்கள் என்றும், கட்டிட அடிநிலை வழங்க உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்றும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு ஆசிரியர்களுக்கு செய்த நன்மைக்காக நன்றியைத்

[30th March 1971]

[திரு. எஸ். முத்துசாமி]

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சோஷலிச அடிப்படையில் ஊழிய வேறுபாடுகளை குறைப்பதன் மூலம் ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்கள் சம்பளம் உயர்த்திட வேண்டுகிறேன். நடுநிலை பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்குத் தனிச் சம்பளத் திட்டம் கொடுத்தது போல தொடக்கப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட உத்தரவு முதலமைச்சர் இடவேண்டுமென்றும், எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பிரச்சினைகளை, விஷயங்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் யோசனை செய்து அவைகளுக்கு ஆதரவாக நல்ல முறையில் உறுதி அளிப்பார் என்று நம்புகிறேன் என்று கூறி ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் உரையை வாழ்வுற்று நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய நண்பர்கள் அனைவரும் உரையின் தொடக்கத்திலேயே பொதுத் தேர்தலைப்பற்றிப் பேசி விட்டுத்தான் வேறு பிரச்சினைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே பொதுத் தேர்தலைப்பற்றி மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லி, நடைபெற்று முடிந்த தேர்தல் ஐன நாயகத்திற்கு உகந்தது என்பதை மிகத் தெளிவாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் சட்டமன்றத்திற்குள்ளேயும் வெளியிலேயும் இருக்கிற பெரும் தலைவர்கள் இப்போது நடைபெற்று முடிந்த தேர்தல் ஐனநாயகத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்று பேசுவதையும் பத்திரிகையாளர்களும் பொதுக் கூட்டங்களில் சொல்வதையும் இந்த மன்றம் கவனித்திருக்கின்றன கருதுகிறேன். கவர்னர் பதவி என்பது மேன்மை தங்கிய ஐனநாயக அமைச்சரவை அமைச்சர்களால் ராஜ்யபிரதிநிதி என்ற முறையில் ஒவ்வொரு மாதிலத்திற்கும் அனுப்பி வைக்கப்படுகிற பெரிய பொறுப்பானியாகும். அப்படிப்பட்ட பெரும் பொறுப்பாளி நடைபெற்று முடிந்த தேர்தல் ஐனநாயகத்துக்கு உகந்ததுதான் என்று முடிவெடுத்த பிறகு, வெளியே இருக்கிற பெருந்தலைவர்கள் அதற்கு மாறாகச் சொல்லி வருகிறார்கள் என்பது, மேன்மை தங்கிய தலைவர் அவர்களே, நியாயமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தேர்தல்பற்றிக் குறிப்பிடப்போது இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்து இங்கே சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். 1967-ல் சைதாப்பேட்டை தொகுதி சப்படி நெருக்கடிக்கு ஆளானதோ அதே போல என்னுடைய மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர் தொகுதியில் இப்போது அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் போட்டியிட்ட இடத்திலும் ஏற்பட்டது. அவர்கள் அப்போது அமைச்சர் பொறுப்பில் இருந்தார்கள். என்றாலும் அவர்களை அமைச்சராகக் கருதாவிட்டாலும் அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட வேட்பாளரும் அவருக்கிடம் பேசிய தலைவர்களும் சாதாரண ஒரு பிரஜைக்குத் தரக்கூடிய மதிப்பைக் கூட அமைச்சருக்குத் தரவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவரைப்பற்றி வெளியிடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரங்கள்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரணமான தனி நபரைப்பற்றிக் கூட அம்மாதிரி அநாகரிகமான முறையில் நோட்டீஸ் போட்டு வெளியிட முடியாது. அப்படிப்பட்ட அநாகரிகமான துண்டு விளம்பரங்களைப் பொறுப்புள்ள வேட்பாளர் அச்சடித்து வெளியிட்டுப்பதைத் தமிழக அரசு பொறுத்துக் கொண்டிருந்தது என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே மதுரை மாவட்டத்தில் கம்பம் தொகுதி தேர்தல் கலவரத்திற்கு ஆளானது. உத்தமபாளையம் தொகுதி எப்போதும் கலவரத்திற்குப் பெயர் போனது. 1967-ல் வெற்றி பெற்ற மதிப்பிற்குரிய திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள் பலத்த தாக்குதலுக்கு ஆளாகி முதலில் பலத்த காயங்களோடு சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அதையொட்டி இப்போது நடைபெற்ற தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக வேட்பாளர் வெற்றி பெறக் கூடாது என்பதற்காக முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வாக்களிக்க வருகிற இஸ்லாமிய பெண்களை வாக்குச் சாவடிக்கு வரமுடியாத அளவுக்குத் தடுத்தார்கள். முஸ்லீம் வீடுகளுக்கு உள்ளே புகுந்து கள்ளம் செய்ததைப் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். இன்னும் மனித நேய வாக்குச் சாவடி மூடப்பட்டது. ராணுவப் பாதுகாப்பு தருகிற அளவுக்கு திராவிட

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு] [30th March 1971]

முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வாக்காளர்கள் வந்து வாக்களிக்க முடியாதபடி முன்கூட்டி அலங்கோலப்படுத்தினார்கள். புடவைகளை உரிந்து கலவரம் செய்கிறார்கள். இவற்றையும் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். இவ்வளவையும் பார்த்த பிறகும் அடுத்தே அரசாங்கம் பொறுமை காத்திருந்தது. 1967-ல் இப்போது முதலமைச்சராக இருக்கிற கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களை எப்படியும் தீர்த்துக் கட்டிவிட வேண்டுமென்று கருதி, இப்போது இரவாக உணராத தூத்துச்சென்று, அவர் வேட்டையைத் தூக்கித் தலையில் கட்டிக் கொண்டு உன்னை இருக்கிற ட்ரவுரோடு ஒழுமடையப் பார்த்தோம். அப்போது எதிர்க் கட்சியாக இருந்தோம். இப்போது ஆளும் கட்சியாகப் போட்டியிடும் போதும் இவ்வளவு பொறுமையாக எதையும் தாங்கிக் கொண்டு சமாளித்திருப்பதை மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உணர்ந்து இந்த அரசுதான் பதவிக்கு வர வேண்டுமென்று பொது மக்கள் உறுதி கொண்டிருப்பதை வரவேற்றிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சென்று ஆனால் ஆர்கே. அவர்கள் தீர்வாகத்தாப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட பட்டா வழங்குவதில் ஊழல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்போது ஊர்கள் மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் அழர் என்ற கிராமத்தில் பேசினார்கள். பட்டா எந்தெந்த கிராமத்தில் யார் யாருக்குப் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை விளக்கிப் புத்தகமாக அச்சிட்டு, அந்தப் புத்தகத்தை, பட்டா வழங்கியதில் ஊழல் இருக்கிறது என்று யார் சொன்னார்களோ அந்த நபரைத் தேடி, அவர் நாகர்கோவில் பாராளுமன்றத் தொகுதியில் போட்டியிடுகிறார் என்று தெரிந்து மதிப்பிற்குரிய காமராஜருக்கு அந்தப் புத்தகத்தை அனுப்பினார்கள். அதற்குப் பிறகு திரு. காமராஜர் அவர்கள் அதைப் பற்றிப் பேசவேயில்லை. அதைப் போல் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நடைபெற்று முடிந்த தேர்தல் ஐந்தாவது முறைப்படி நடந்தது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் உரையின் ஆங்கிலப் படிவத்தை இந்தத் தேர்தல் தவறானது என்று வெளியே பேசுகிறவர்களுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுப்பினவர்களை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையையப்பற்றிச் சஞ்சகமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படி வெற்றி பெற்றது என்று யாருக்காவது சந்தேகம். இருக்குமானால், அந்த சந்தேகத்தைத் தெளிவுபடுத்தும் முறையில் அந்த உரை அமைந்திருக்கிறது.

ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பற்றி இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திற்கு இரண்டு முதலமைச்சர்கள் முன்பு இருந்திருக்கிறார்கள். காமராஜ் அவர்கள் எட்டு ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக இருந்தார். அதற்கு முன்பு திரு. குமாரசாமிராஜா இரண்டாண்டு காலம் முதலமைச்சராக இருந்தார். இரண்டு முதலமைச்சர்களைப் பெற்றிருந்த மாவட்டம் அது. அவர்கள் இருந்த காலத்தில் அடைய முடியாத நன்மைகளை மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில் அந்த மாவட்டம் பெற்றிருக்கிறது. ஆர்கே. அவர்கள் இதைக் குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். சொல்லவில்லை. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதை இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்துப் பேசுவார்கள். சாத்தூர், சிவகாசி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டங்களை மேற்குப் பகுதியாகவும் மற்றதைக் கிழக்குப் பகுதியாகவும் சொல்வார்கள். திரு குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, அவர் ஊரான ராஜபாளையம் பகுதிகளும், காமராஜர் இருந்தபோது விருதுநகர் பகுதியும் அபிவிருத்தி அடைந்ததாகச் சொல்வார்கள். ஆனால் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அடிக்கடி நன்மக்கள் சொன்னாலும், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குத் தான் அதிகமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். தற்போது வழங்கப்பட்ட சிறப்பு நிதியில் கூட ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பெற்றிருக்கிறது. அனுப்பிய ஆர்கே. அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி வந்த பிளவுக்கல் அணைக்கப்பட்டுத் திட்டம் தீர்மானிப்பதற்கு அனுமதி பெற்றிருக்கிறோம். அழகர் அணைக்கு உற்று கோடி அனுமதியுடன் டிடெம்ஸ்டு இன்வெஸ்டிகேஷன்காரன் உத்தரவை இந்த அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாதான் இந்த அரசாங்கத்தில் அதிக நன்மை பெற்றிருக்கிறது என்பதை காங்கிரஸ்

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு] [30th March 1971]

கட்சியிலுள்ள ஆர்கே. அவர்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மேலும் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்குப் பல வசதிகளை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. அரசாங்க வெலைகளில் குரூப் 1, குரூப் 2 ஆகிய சர்வில்களில் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு அதிகமான சலுகைகளை அளித்திருப்பது, இந்த அரசாங்கம் எல்லா மதத்தினரையும் எல்லா வகுப்பினரையும் சமமாகப் பாராவிடுகிறது என்பதை உணர்த்துகிறது. இதற்கு முக்கியமான காரணம் மானியங்கு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உணர்வுகளும் கவனங்களும். அவர்கள் நிலைமையை விரும்பி 1967-லும் ராமநாதபுரம் மாவட்டம் தீர்ப்பளித்ததைப் போல 1971-லும் அதே விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறோம் என்று கூறி ஆளுநர் உரையை உரவேற்று அந்த உரையின் ஆங்கிலப் படிவத்தை மேன்மை தங்கிய ராஜாஜி அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று ரிக்டர்க் கொள்கிறேன். அப்போதாவது அவர்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று தங்குகிறேன்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரை என்பது அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயமே தவிர, ஆளுநருடைய சொந்த அபிப்பிராயம் அல்ல. தலைவர் ராஜாஜிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று உறுப்பினர் சொல்கிற காரணத்தால், அது அரசினுடைய அபிப்பிராயமாக கவர்னரின் சொந்த அபிப்பிராயம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மானியங்கு திரு. மு. கருணாநிதி : அது அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயமாக இருந்தாலும், அதை ராஜாஜிக்குத் தெரிவிப்பதில் தவறில்லை.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : ஆளுநர் அபிப்பிராயம் என்று சொல்லி, அதை ராஜாஜிக்கு அனுப்பினால், அதுக்கண்டு அவர் திருத்திச் சொல்வார் என்று சொல்வது தவறு என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VII. Papers laid on the Table of the House.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

22. The Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 4 of 1971), as passed by the Assembly.

23. The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1971 (L.A. Bill No. 5 of 1971), as passed by the Assembly.

[30th March 1971]

APPENDIX I.

[Vide item V (1) on page 210].

L.A. Bill No. 4 of 1971.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the withdrawal of certain sums from and out of the Consolidated Fund of the State for the service of a part of the financial year commencing on the 1st April 1971.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Act, 1971.

2. *Withdrawal of certain sums from and out of the Consolidated Fund of the State for a part of the financial year commencing on the 1st April 1971.*—The State Government may withdraw from and out of the Consolidated Fund of the State sums not exceeding two hundred and twenty-seven crores sixteen lakhs sixty-four thousand and four hundred rupees, being moneys required to meet—

(a) the grants made in advance by the Tamil Nadu Legislative Assembly for a part of the financial year commencing on the 1st April 1971, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for the same part of the same financial year, as set forth in column (4) of the Schedule.

3. *Appropriation.*—The sums authorized to be withdrawn from and out of the Consolidated Fund by this Act shall be appropriated for the services and purposes expressed in the Schedule in relation to the said year.

THE SCHEDULE,

(See Sections 2 and 3.)

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		RS.	RS.	RS.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	Land Revenue Department.	93,00,000	100	93,00,100
2	Motor Vehicles Acts—Administration.	17,00,000	..	17,00,000
3	General Sales Tax and other Taxes and duties—Administration.	88,00,000	2,000	88,02,000
4	Stamps—Administration.	11,00,000	..	11,00,000

30th March 1971]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		RS.	RS.	RS.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
5	Rsgistration Department. Debt charges	41,00,000	100	41,00,100
6	State Legislature	11,00,000	14,000	11,14,000
7	Elections	12,00,000	..	12,00,000
8	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	1,93,00,000	7,00,000	2,00,00,000
8A	Milk Supply Schemes ..	1,36,00,000	..	1,36,00,000
9	District Administration and Miscellaneous.	6,07,00,000	10,000	6,07,10,000
9A	Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.	17,41,000	100	17,41,100
10	Administration of Justice.	1,05,00,000	12,00,000	1,17,00,000
11	Jails	85,00,000	..	85,00,000
12	Police	6,24,00,000	100	6,24,00,100
13	Education	26,78,00,000	..	26,78,00,000
14	Medical	6,86,00,000	..	6,86,00,000
15	Public Health	4,35,00,000	100	4,35,00,100
16	Agriculture	6,16,00,000	900	6,16,00,900
17	Fisheries	77,00,000	..	77,00,000
18	Animal Husbandry	1,14,00,000	100	1,14,00,100
19	Co-operation	1,68,00,000	..	1,68,00,000
20	Industries	1,44,00,000	100	1,44,00,100
21	Cinchona	20,00,000	..	20,00,000
22	Khadi	8,00,000	..	8,00,000
23	Community Development Projects, etc.	2,52,00,000	..	2,52,00,000
24	Labour including Factories.	33,00,000	100	33,00,100
25	Welfare of the Scheduled Tribes, and Castes etc.	2,08,00,000	100	2,08,00,100
25A	Welfare of the Backward Classes, etc.	1,22,00,000	100	1,22,00,100
26	Irrigation	3,74,00,000	..	3,74,00,000
27	Public Works—Works ..	4,07,00,000	77,000	4,07,77,000

[30th March 1971]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
28	Public Works—Establishment and Plant	1,89,00,000	..	1,89,00,000
29	Public Works—Grants in-Aid.	1,39,00,000	..	1,39,00,000
30	Road Transport Schemes.	7,18,00,000	66,000	7,18,66,000
31	Famine Relief	5,00,000	17,00,000	22,00,000
32	Pensions	1,60,00,000	4,00,000	1,64,00,000
33	Miscellaneous	4,21,00,000	5,00,000	4,26,00,000
34	Stationery and Printing ..	1,42,00,000	16,000	1,42,16,000
35	Forest Department ..	72,00,000	100	72,00,100
36	Other Miscellaneous Compensations and Assignments.	2,59,00,000	7,00,000	2,66,00,000
37	Compensation to Zamindars.	26,00,000	..	26,00,000
38	Capital Outlay on Public Health.	9,00,000	..	9,00,000
39	Capital Outlay on Agriculture.	7,00,000	100	7,00,100
40	Capital Outlay on Industrial Development.	2,37,00,000	100	2,37,00,100
41	Capital Outlay on Irrigation.	3,00,00,000	..	3,00,00,000
42	Capital Outlay on Public Works.	4,70,00,000	..	4,70,00,000
43	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	1,17,00,000	100	1,17,00,100
44	Capital Outlay on Forests.	47,00,000	..	47,00,000
45	Commuted value of Pensions	3,00,000	36,000	3,36,000
46	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	7,80,00,000	100	7,80,00,100
47	Loans and Advances by the State Government.	10,89,00,000	..	10,89,00,000
	Public Debt—Re-payment.	..	76,37,00,000	76,37,00,000
	Grand total ..	1,35,72,41,000	91,44,23,400	2,27,16,64,400

I certify that this is a Money Bill.

Madras-9.
30th March 1971.K. A. MATHIALAGAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.

30th March 1971]

APPENDIX II.

[Vide item V (2) on page 230]

L.A. Bill No. 5 of 1971.

(As passed by the Assembly).

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1970.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation Act, 1971.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1970.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year which commenced on the 1st April 1970, a further sum not exceeding fifty-six crores nineteen lakhs forty-eight thousand and one hundred rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule ;

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
1	Land Revenue Department.	42,71,100	..	42,71,100
2	Motor Vehicles Acts—Administration.	6,07,200	..	6,07,200
3	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	36,35,100	400	36,35,500
4	Stamps—Administration.	3,49,500	..	3,49,500
5	Registration Department.	9,12,400	..	9,12,400
	Debt Charges	..	64,90,000	64,90,000
6	State Legislature ..	2,02,300	16,000	2,18,300
7	Elections	1,39,88,000	..	1,39,88,000
8	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	67,81,400	7,63,000	75,44,400

[30th March 1971]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3)	(4)	(5)
(1)	(2)	RS.	RS.	RS.
8A	Milk Supply Schemes ..	1,00,200	..	1,00,200
9	District Administration and Miscellaneous.	99,99,500	51,000	1,00,50,500
9A	Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.	8,66,000	1,800	8,67,800
10	Administration of Justice.	10,15,500	3,16,000	13,31,500
11	Jails	48,71,700	..	48,71,700
12	Police	2,67,96,600	..	2,67,96,600
13	Education	5,49,78,000	..	5,49,78,000
14	Medical	2,17,13,300	..	2,17,13,300
15	Public Health	33,53,000	..	33,53,000
16	Agriculture	77,65,800	27,700	77,93,500
17	Fisheries	26,52,500	..	26,52,500
18	Animal Husbandry ..	1,700	1,400	3,100
19	Co-operation	42,27,300	..	42,27,300
20	Industries	12,41,900	..	12,41,900
21	Cinchona	2,41,000	..	2,41,000
22	Khadi	3,67,300	..	3,67,300
23	Community Development Projects, etc.	82,45,000	..	82,45,000
24	Labour including Factories.	5,00,300	..	5,00,300
25	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.	76,08,800	..	76,08,800
26	Irrigation	2,03,31,800	..	2,03,31,800
27	Public Works—Works ..	2,36,74,000	2,38,700	2,39,12,700
28	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	97,79,600	..	97,79,600
29	Public Works—Grants-in-Aid.	19,58,800	..	19,58,800
30	Road Transport Schemes.	14,63,000	4,00,000	18,63,000
31	Famine Relief	89,20,800	..	89,20,800
32	Pensions	60,58,600	..	60,58,600

30th March 1971]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3)	(4)	(5)
(1)	(2)	RS.	RS.	RS.
33	Miscellaneous	4,73,74,100	..	4,73,74,100
34	Stationery and Printing ..	1,09,66,100	10,000	1,09,76,100
35	Forest Department ..	7,76,500	300	7,76,800
39	Capital Outlay on Agriculture.	4,40,900	2,48,400	6,89,300
40	Capital Outlay on Industrial Development.	3,59,00,800	8,25,200	3,67,26,000
41	Capital Outlay on Irrigation.	1,97,94,700	..	1,97,94,700
42	Capital Outlay on Public Works.	6,000	11,34,700	11,40,700
43	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	12,18,600	..	12,18,600
44	Capital Outlay on Forests.	300	..	300
45	Commuted Value of Pensions.	..	1,05,000	1,05,000
46	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	200	65,900	66,100
47	Loans and Advances by the State Government.	9,02,95,400	..	9,02,95,400
	Public Debt Re-payment.	..	8,50,00,000	8,50,00,000
Grand total ..		46,62,52,600	9,56,95,500	56,19,48,100

I certify that this is a Money Bill.

Madras-9,
30th March 1971.K. A. MATHIALAGAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.

APPENDIX III.

[Vide item VI on page 230]

[Address by Sardar Ujjal Singh, Governor of Tamil Nadu, to the Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly and the Tamil Nadu Legislative Council, assembled together at the Assembly Chamber, Fort St. George, at 4 p.m. on Wednesday, the 24th March 1971.]

[30th March 1971]

Hon'ble Members of the Legislature,

It is my pleasant privilege to welcome you all to this joint session of the Legislature. I congratulate all of you on your success in the elections and extend my sincere good wishes for a fruitful tenure of legislative office dedicated to the cause of the people.

2. I must congratulate the people of the State and the country on the peaceful manner in which the recent epoch-making elections have been held. The democratic traditions of our country have been fully sustained by the substantial and peaceful turn-out of the voters. It is the essence of the democratic process that differing points of view should be posed before the people, who should finally decide between them and the decision of the people should be accepted by all sections. I am confident that you, the newly elected members of the Legislature will respond fully to the confidence that has been reposed in you by the electorate and at the same time, respect the genuine sentiments of constructive criticism given expression to during and after the electoral dialogue. While the relative proportion of members on the side of Government and those in Opposition has changed in the present Legislature, this Government will fully respect the sentiments of the Opposition. It is by such mutual respect that a society builds up the traditions of democracy. I am sure that these traditions, which have been the hallmark of this Legislature will be sustained in the months and years to come.

3. The recent elections have given a clear and definite mandate to this Government. Government believe that the masses of our people who are in the lower rungs of society look forward to this Government to remedy their persistent grievances and lift them from their depths of poverty and suffering. There is a gleam of hope in their eyes today and it will be the endeavour of this Government to meet the aspirations of the common people.

4. Elections all over the world tend to give rise to the quickening of social tensions and arouse passions that lie deep in people's minds. I must, therefore, congratulate the people of Tamil Nadu on the exemplary manner in which, true to Tamil tradition, they have remained aloof from and above these stresses and strains of caste and religious politics and socially divisive pulls. They have been unswayed, by and large, by appeals to primitive communal and social passions.

5. I will be failing in my duty if I do not place on record the Government's appreciation of the role of the civil servants, particularly the Police and the District Administration, in ensuring the peaceful and fair conduct of elections. The survival of a democracy depends on the detachment and impartiality of the permanent civil service. It is my hope and desire that the high standards which have been in evidence during the recent elections, will continue to be adhered to in future also.

Agriculture.

6. During the year that has gone by, the State had a very good season on the agricultural front. The rainfall during the year was, by and large, normal, excepting in parts of Ramanathapuram, Tirunelveli and to some extent in Coimbatore and Kanyakumari districts. It is our estimate that production of foodgrains will reach a target of 67 lakh tonnes, representing an increase of 7 per cent over the last year's level of 62.6 lakh tonnes. This compares well with the level of 54.58 lakh tonnes

[30th March 1971]

in 1966-67. Increase of production of foodgrains has been primarily the result of continued and concerted attention given to the provision of fertilisers, pesticides, better variety of seeds, credit and better water management.

The consumption of fertilisers in the State has been stepped up from 0.35 lakh tonnes of nitrogen in 1966-67 to 2 lakh tonnes estimated in 1970-71. Similarly, the availability of short-term credit has been increased from Rs. 31.41 crores to Rs. 55.00 crores, that of long-term credit from Rs. 3 crores in 1966-67 to Rs. 19 crores in 1970-71. The establishment of lift irrigation societies and the opening of 117 new primary land development banks are further evidence of the State's determination to extend adequate credit to the farmers. The year gone by also witnessed the successful launching of a programme for increasing production of pulses, besides the continued expansion of high yielding varieties of paddy. In 1971-72, high yielding varieties of paddy will be extended to 33.5 lakh acres and a programme for long-staple cotton will be introduced to cover 2.6 lakh acres.

The State continues to lay emphasis on extension services. The intensive agricultural areas programme was extended to Tiruchirappalli and the extension services in the State generally strengthened. The decision to set up an agricultural university at Coimbatore is yet another evidence of the State's determination to bring the fruits of modern science to the farmers.

Government had also prepared a comprehensive project report costing Rs. 72 crores for credit to farmers for digging wells, installing tube-wells and mechanising cultivation. This programme is to be financed by the primary land development banks and the commercial banks with the assistance of the Agricultural Refinance Corporation, Bombay. I am happy to announce that the team from the International Bank for Reconstruction and Development, which had appraised the project in September-October 1970, has been satisfied with the project and we expect that negotiations with the World Bank to finance the project will take place in April-May 1971. This is the first step in a concerted and integrated approach to the problem of increasing the availability of water to the farmers of the State. With this in view, the State has set up a Directorate of Groundwater, which will appraise the detailed availability of groundwater resources of the State and draw up plans and programmes for further utilising this groundwater in a scientific and economic manner. The project that we have now posed to the World Bank and to the Agricultural Refinance Corporation is but a first phase of our long-term strategy of exploiting in full the resources of the State.

Side by side with this goes the intensive programme of rural electrification by the State Electricity Board. In spite of problems arising from limitations of financial resources and of raw materials, the total number of villages and hamlets electrified has gone up from 25,000 by the end of 1966-67 to 40,560 by the end of December 1970. The present tempo of rural electrification will continue. The number of pumpsets electrified in the State will also go up from 2.57 lakhs in 1966-67 to 5.09 lakhs by the end of 1970 which will be about 33 per cent of the pumpsets energised in the whole country.

Government are aware of the importance of securing a fair distribution of the benefits of the Green Revolution among the farmers of the State

[30th March 1971]

The small farmers are at a handicap in obtaining resources to implement the new agricultural programme. In view of this, Government have set up Small Farmers' Development Agencies in South Arcot, Tirunelveli and Madurai, primarily to help small farmers to get credit and other inputs to improve their incomes. These agencies will spend Rs. 1.6 crores each during the Plan period.

We have also recognised the importance of developing the dry areas of the State which continue to suffer from lack of water and necessary inputs. Specialised dry farming projects have been set up at Koilpatti and Kudumiamalai. Based on the results of these projects it is my hope that similar programmes will be taken up in other dry areas of the State.

We have taken the lead in regard to land reforms in the country. A State Level Committee under the Chairmanship of the Chief Minister has been set up in order to ensure that the legislation in regard to land reforms is implemented properly.

7. *Industries*—Government are aware that so long as the bulk of the population continues to depend on agriculture and that too of the traditional kind, levels of living cannot improve. The long-term prospects of the country side depend on increasing industrialisation and modernisation of agriculture which are inter-dependent.

The inauguration by the Prime Minister of the work on a long cherished dream of Tamil Nadu—the Salem Steel Plant—has been one of the most important events of 1970. I am happy to note that Government of India have recently nominated the consultants to update the detailed project report of the plant. I hope that in keeping with the new image of a purposeful and a decisive Government at New Delhi, decisions on further phases of the construction of the project will also be taken with expedition.

This Government's pragmatic policies in the field of industry have been commended widely in the entrepreneurial community, both here and abroad. While Government's policy is that of securing the commanding heights of industry for the public sector, we continue to lay emphasis on the blending of private initiative and social control through establishment of industries in the joint sector. Government of India have issued a letter of intent for a sixty-crore fertiliser project in the joint sector to be set up at Tuticorin. The preliminaries of site selection and evaluation of processes and tenders have been completed and once the decision of Government of India on feedstock for the plant is communicated, the project will be well on its way. The Tamil Nadu Industrial Development Corporation has also secured letters of intent for a Rs. 1.5 crore plant to produce sodium hydrosulphite, a Rs. 5.5 crore plant to produce tyres, and Rs. 6 crores plant for manufacture of soda ash. These projects will be set up in the joint sector. I take this opportunity to extend a hearty invitation to all entrepreneurs in the State and in the country to avail themselves of this proffered hand of co-operation by the Tamil Nadu Industrial Development Corporation to set up units in the joint sector.

Production in the engineering industries in the State has been recovering from the recession of the previous years. The Southern Structurals Limited, which had been closed for nearly a year and employs nearly 1,600 men, has been revived under Government management

[30th March 1971]

and with Government finances. Government have also successfully revived Textools Limited. I am also happy to note that the State sponsored Textile Corporation, which has taken on the running of four sick textile mills has been able to break even and bring most of them to a high degree of efficiency and utilisation.

Government have, in pursuance of their policy of encouraging small industries, set up a Small Industries Development Corporation which will provide raw materials, credit and technical consultancy. The establishment of a separate corporation-State Industrial Promotional Corporation of Tamil Nadu (SIPCOT) has also been decided on. I am hopeful that in view of these institutional and other incentives offered by Government, new industrial investments will gather momentum in the State.

8. *Employment opportunities*.—We have been concerned with the increasing unemployment in the State. It must be recognised that unemployment is a national problem and can be solved only by co-operative efforts of the Centre and the State and the State by itself cannot be expected to solve the problem. However, within the available resources of the State, Government have undertaken a few measures. The frustration that results from unemployment of skilled and trained personnel is particularly explosive. Recognising this, Government implemented a number of schemes to absorb educated unemployed, the chief among these being an apprentice-teacher programme to give jobs to 6,500 teachers and an apprentice-engineer programme for 2,400 engineers. These are already being implemented at an annual cost of Rs. 1.38 crores.

The problem of rural unemployment is more difficult to tackle. It is seasonal in nature in many parts of the State. In some areas due to continued drought, there is perennial unemployment. The Government have initiated two special projects at a cost of Rs. 2 crores each, to provide work in chronically drought affected areas of Ramanathapuram and Dharmapuri districts. It is Government's belief that a much more intensive works programme is necessary both to create an agricultural infrastructure and to produce employment in various parts of the State. Proposals for these are under consideration and will be included in the revised budget.

9. *Slum improvement*.—The lack of employment opportunities in the villages has been creating problem in the towns and cities of the State. The problem of slums is a human one. Government have recognised that the squalor and filth of the slums are by themselves a concrete condemnation of the social power structure. Government have set up a Slum Clearance Board to approach this problem in a rational and scientific manner. Government have also set apart sufficient funds, Rs. 1.5 crores in 1970-71 and Rs. 2 crores in 1971-72 for the Slum Clearance Board to create new and better housing for the slum dwellers. One of the main causes of slums is the failure of employers in industry to provide for accommodation for their employees. Government also feel that industrial units should set up colonies for accommodating as large a proportion of the labour employed by them as possible. Government recognise that it is not sufficient to merely emphasise the creation of new housing accommodation; it is also necessary to prevent the growth of fresh slums by creating employment opportunities in and around the villages in the State. Growth-centres should be developed in the State outside the urban areas, so that the rush of the people to the cities can be stemmed. Government propose to devote special attention to this problem.

[30th March 1971]

10. *Backward Classes.*—As Honourable Members are aware, Government constituted a Backward Classes Commission in November 1969 to review the measures so far undertaken for the welfare of the backward classes and to assess the effectiveness of these measures in improving their condition particularly in matters relating to education and representation in public services. The Commission was also requested to make recommendations as to the further steps to be taken to improve the lot of the backward classes in the fields of education, public services, trade, commerce and industry, rural credit, marketing and co-operation, housing, etc. The Commission has presented its report to Government on 2nd January 1971. The report is under active consideration of the Government and we hope to take early decisions on the report.

11. *Price situation.*—During the year gone by, the overall price situation caused us some anxiety, although on the food front there was no serious difficulty thanks to higher food production. The price situation depends on many factors, chief among these being the level of production, the economic policy of the Government of India and the international price trends. It is the Central monetary and economic institutions and not the State Governments which alone make the policies which in turn shape the prices. Government believe that in these, as in other important matters, there should be continued and detailed consultation between the Centre and the State, so that decisions can be taken on a co-ordinated basis to control the rise in prices. For instance, timely decisions to import industrial raw materials such as cotton and staple fibre, steel and drugs can help in controlling the price situation. Government have repeatedly urged on the Government of India to take advance action in this regard. Be this as it may, the rise in prices has led to a continued demand for higher wages on the part of labour, both in the public and private sector. The frequent adjustment of dearness allowance by the Central Government on the one hand and the private sector on the other have increased the pressure on the State Government to increase the emoluments for its own employees. It is an unfortunate fact that the centre in taking its decisions on emoluments for its employees ignores their impact on those of State Government servants who, after all, work in the same milieu. It is our view that a co-ordinated price-wage-profit policy should be evolved in consultation with the States so that an overall wage price structure can be produced which will strengthen the economy.

12. *Pay scales of employees.*—In the context of the price situation and wages of other employees including those of the Central Government the State Government have examined the wage structure of their employees.

Government recognise that it is neither fair nor equitable to continue to pay the Government servants on the basis of the salary structures determined more than a decade ago in 1960. We had, therefore, represented to the Fifth Finance Commission that the revision of pay and allowances of State Government's employees was long overdue and that the cost of the increase should be taken into account in determining the revenue of the State. Unfortunately, the Fifth Finance Commission excluded from its recommendations the impact of the proposed pay revisions. The State Government protested to the Government of India about the unreasonableness of this attitude, especially considering the fact that our neighbouring States had revised their pay scales and the impact of these revisions had been allowed for by the Finance Commission. I regret to say that the Government of India have not so far considered favourably our request to be reimbursed the extra cost of the increase of

30th March 1971]

salaries and allowances of our employees. As the House is aware, the State Government gave a special compensatory allowance of Rs. 10 per month to all employees drawing less than Rs. 500 along with the Budget for 1970-71. The Second Pay Commission has subsequently given its report. Government have accepted in full the recommendations of the Pay Commission and besides introduced a few liberalisations. The cost of implementation of these recommendations is expected to be roughly Rs. 22 crores per annum. This is expected to benefit nearly 6 lakhs employees. The House will admit that this is indeed a very liberal gesture on the part of the Government in the difficult financial situation in which the State finds itself. But Government have taken this decision in view of their recognition of the justice of the demand for reasonable remuneration. Government are aware that there are some anomalies in the recommendations. Government are sensitive and responsive to the needs of their employees, particularly of lower paid staff. We are, therefore, keen to assure all the employees that all anomalies will be carefully looked into by the specially formed division in the Finance Department under the former Member-Secretary of the Pay Commission and orders issued early.

13. *Administrative Reforms.*—Government are aware that prudent administration requires that while employees should be paid adequately, expenditure on staff and other routine administration will have to be kept within reasonable limits. We recognise that this can come about only from an improvement in quality of administration. Government are, therefore, engaged in a close scrutiny of the administrative system with a view to effecting a thorough revision of existing office procedures and administrative practices, so as to enable the Government machinery to move faster at a lesser cost. Modernisation of administration is a continuing task. Recently, the Police Commission which went into the problems of modernising the police force of the State submitted its report. Government are actively examining the recommendations of the Commission and hope to issue orders early. An Organisation and Methods Cell is functioning in the State Government with a view to rationalising procedures, studying workloads and restricting expenditure by adoption of modern management methods. Inventory studies have been completed of various Corporations under the control of Government as well as of the Transport Department. Management consultants have also studied the procedures prevalent in the treasuries of the State and made recommendations to improve them with a view to give better service to the people. It is Government's intention to pursue this line of administrative reform with greater vigour in the coming years. With this in view, Government have decided to set up a State Administrative Reforms Commission which will go into the structure of the State administration, and suggest ways and means of modernising it.

14. *Plan.*—The current plan is under way in the State. In view of differences between the Planning Commission and the State Government, we have not been able to finally determine the size of the State's Fourth Five-Year Plan which we have been pressing should be at least Rs. 575 crores. The difficulty has been one of finance.

Government is engaged in a continued dialogue with the Centre on this issue and it is hoped that the pending differences will be settled soon and that the total transfer of resources to the State will be enhanced suitably to make possible the implementation of a Plan of Rs. 575 crores. Turning to the Annual Plan, the State Government have emphasised on the Centre

[31st March 1971]

ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழகம் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் இந்த இரண்டு வகுப்புகளையும் தொடங்க வேண்டும். அதற்கிடையிலே இந்தத் திட்டம் வல்லுநர் குழுவில் ஆராயப்பட்டு அதிலிருந்து அறிக்கை ஒரே திங்களில் வரலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது வந்ததும் 1971-72-ல் துவங்கும் சூழ்நிலை ஏற்படலாம். 1970-71-ல் துவங்குவதற்கு எண்ணம் இருந்தாலும், அதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை.

Educational Concessions

*8. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Hon. Minister for Education and Health has stated on 15th July 1970 during the inauguration of the Karunanidhi Government Arts College, Tiruvarur that concessions as in the cases of Backward and Scheduled Caste students should also be extended to students who are economically backward but belonging to forward communities; and

(b) if so, the details thereof?

கல்விச் சலுகைகள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர், திருவாரூரிலுள்ள அரசு கருணாநிதி கலைக்கல்லூரியை 15-7-1970 அன்று தொடங்கி வைத்த போது, பின்தங்கிய, அரிசன மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் முன்னறிமுக வகுப்பினரைச் சேர்ந்திருந்தும் ஆனால் பொருளாதாரத் துறையில் பின் தங்கியுள்ள மாணவர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறியுள்ளது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, திருவாரூரில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பெயரில் உள்ள அரசினர் கலைக் கல்லூரியை நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் திறந்துவைத்தபோது, பின்தங்கிய அரிசன மாணவர்களுக்குக் காட்டப்படுகிற சலுகைகளை முற்போக்கு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் அதே நேரத்தில் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்களாகவும் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பேசினார்கள். அதற்கு தனனைப் பற்றியே உதாரணம் காட்டி, தான் ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்ததாகவும், தன் தந்தையார் மாசும் 80 ரூபாயே சம்பாதித்து வந்ததாகவும் பேசினார்கள். அந்த மனதில் கொண்டு பல முன்னேற்ற வகுப்பினர் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அது ஒரு கருத்தாக வெளியிடப்பட்டதே தவிர, ஒரு முடிவாக வெளியிடப்படவில்லை. அதுபோன்று கூட்டத்தில் சொன்னதுண்டு. முற்போக்கு வகுப்பு என்ற காரணத்திற்காகவே பல ஏழைகளுக்கு இந்த வசதி

[31st March 1971]

கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, பிற்பட்ட வகுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்று பார்ப்பதோடு பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பின்தங்கியவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகளை அளிப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் நாட்டில் இருக்கிறது. பலர் அதுபற்றி விண்ணப்பங்களும் தந்திருக்கிறார்கள். அதை அரசு ஆராய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. அப்படி அளித்தால் எந்த அளவுக்கு அது வருமென்ற புள்ளி விவரம் தயாராகக் கிடைக்காத காரணத்தாலும், அதை வழங்குவதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதாக அறிவதாலும், அதை ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கருத்து மிகவும் நல்ல கருத்துத்தான். மத்திய அமைச்சர் திரு. ஜெகஜீவனராம் அவர்கள் பேசும்போது கூட, இந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இன்னும் தீவிரமாக இந்தக் கருத்தை ஆராய்ந்து, இந்த ஆண்டிலிருந்தாவது அமுல்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் முயல்வார்களா? பலர் அதை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதால் அரசு விரைவில் செயல்படுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நல்ல கருத்துக்கள் நிதானமாகத் தான் செயல்பட வேண்டும்.

Tuition fees

*9. Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the students of the Evening P.U.C. classes in Government Colleges regarding the tuition fees charged; and

(b) if so, the action taken thereon?

கல்விச் சட்டணம்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசுக் கல்லூரியில் மாலை நேரக் கல்லூரிப் பகுதிக்கு வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிற கல்விச் சட்டணம் குறித்த முறையீடு எதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்தக் கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, மாலை நேர வகுப்பு நடத்தும் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு எதேனும் சம்பளச் சலுகைகள் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதில் பல சங்கடங்கள் வரக்கூடும். என்னென்றால் மாலை நேர வகுப்பில் வேலையில் உள்ளவர்களே படிக்கிறார்கள். சங்கடமாய் சந்தியை உயர்சதிக்கொள்ளத்தான் மாலை நேர வகுப்பில் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வசதிக்காகத் துவங்கப்பட்டு சில பல கல்லூரிகளில் நடைபெற்று வருகின்றன. அதற்கு “எய்”, உதவித் தொகை என்று வரும் போது, ஸ்டிட் ஃபண்டிலிருந்து எதுவும் கொடுப்பதில்லை. மாணவர்களிடமிருந்து வருகின்ற டியூஷன் ஃபீஸில் இருந்துதான் அது நடத்தப்படுகிறது.

[30th March 1971

the need to approve a Plan of at least Rs. 90 crores for 1970-71 and Rs. 100 crores for 1971-72. It is my hope that these issues will be quickly resolved by the Planning Commission and the Government of India.

15. *Setting up of State Planning Commission.*—Government believe that the problems of development of the State cannot be tackled on the basis of short-term plans. Planning has to be long-term in order to be effective. Modern economic progress depends very much on projects of long gestation, such as fertilisers, steel and heavy machinery, which take seven to eight years to come into being. The growth of population, the increase of pressure on our available resources, the looming threat of unemployment—all these combine to make it inevitable that we draw up a purposive plan of development with an accent on the fullest utilisation of the State's man-power and natural resources. Keeping this in view, Government have decided to undertake the preparation of a long-term perspective plan for the State for the decade 1971-1981. Government propose to invite experts to undertake this study, under Government auspices. With a view to enabling a detailed study of these problems, Government have decided to set up a State Planning Commission consisting of economic administrators, economic experts and technologists. The Commission will not concern itself with detailed problems of planning administration. It will devote itself to identifying industrial and agricultural opportunities, analysing our resources and formulating a long-term perspective plan which would be the basis for action for the Five-Year Plans.

16. The main business of the Legislature at this sitting will be consideration of the Interim Budget, 1971-72 and passing of Vote on Account for covering the anticipated expenditure during the first four months of the ensuing financial year. The regular Budget, which will be presented to this House some time in June 1971, will reflect in full the Annual Plan of the State.

17. The session being brief the legislative business of the House is not very heavy. A Bill to replace the Tamil Nadu Agricultural University Ordinance 1971 and a Bill to replace the Tamil Nadu Shm Areas (Improvement and Clearance) Ordinance, 1971 will come up before the House. Besides these, a new Town and Country Planning Bill would also be introduced to replace the Tamil Nadu Town Planning Act of 1920 so as to provide a comprehensive legislation for all town and country planning activities in the State.

18. I hope and trust that you will continue to sustain the high democratic traditions of the Legislature and help to make this Legislature a purposeful instrument for the welfare of Tamil Nadu.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 31st March 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the Clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C.P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Government College of Engineering, Salem

*7. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Revenue be pleased to state —

(a) whether Five Year B.E. Degree courses in (i) Engineering Metallurgy and (ii) Chemical Engineering in the Government College of Engineering, Salem have been started in the year 1970-71; and

(b) if so, the details thereof?

அரசினர் பொறியியற் கல்லூரி, சேலம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) 1970-71-ஆம் ஆண்டில் சேலம் அரசினர் பொறியியற் கல்லூரியில் (i) பொறியியல், உலோகவியல், (ii) இரசாயனப் பொறியியல் ஆகிய பாடங்களில் ஐந்தாண்டுப் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், விவரமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரின் பாத் அமைச்சர் அவர்கள் 1970-71-ம் ஆண்டில் சேலம் அரசினர் பொறியியல் கல்லூரியில் பொறியியல், உலோகவியல், இரசாயனப் பொறியியல் ஆகிய பாடங்கள் வைக்க அனுமதிக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அதை அறிந்த பல மாணவர்கள் அந்தக் கல்லூரியில் சேரலாம் என்ற ஆர்வத்தோடு இருந்தவர்கள் சேரமுடியாத நிலையில் துயருற்று இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த ஆண்டிலிருந்தாவது அந்தப் பாடங்களை அங்கே வைப்பதற்கு முயற்சிக்கப்படமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 1970-71-ல் துவக்கப்பட்டது என்று கேள்வி கேட்டார்கள். எனவே இல்லையென்று விடை அளிக்கப்பட்டது. 1970-71-ல் துவக்கப் படுவதாக இருந்தது. ஆனால் எதிர்பாராத காரணங்களால் துவக்கப் படாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இன்ஜினியரிங் மெட்டலர்ஜி, கெமிகல் இன்ஜினியரிங் ஆகிய இரண்டையும் சேலம் பொறியியல் கல்லூரியில் துவக்குவதற்காக தொழில் நுட்பக் கல்லூரி மாநில வாரியம் 6-10-70-ல் முடிவு செய்தது. அதற்கு அகில இந்திய தொழில் நுட்பக் குழு

[31st March 1971]

“Evening Courses are not taken into account for purposes of aid from State Funds, and no fee concession is sanctioned under rule 92 of the M.E.R.”

என்றெல்லாம் இருக்கிறது. ஆகையால் பி.யு.சி. வகுப்பு எல்லாவற்றிற்கும் இலவசம் என்று ஆக்கினால், இடம், மற்ற வசதிகளை ஏற்பாடு செய்வது கடினமாகப் போய்விடும். ஆகையால் வருகிற எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து, எதிர்காலத்தில் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் இதில் உள்ள சங்கடங்களைத் தெரிவித்தார்கள். எதிர்காலத்தில் அதைப்பற்றி ஆராய வேண்டி வரும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தமிழகத்தில் எத்தனை மாலை நேர வகுப்புகள் இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய குறிப்பில்லை. தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாலை நேர வகுப்பில் படிக்கின்ற மாணவர்களிடமிருந்து கல்விக் கட்டணம் வசூலிப்பதைத் தவிர்த்துவிட்டால் அதிக மாணவர்கள் வந்துவிடுவார்கள் என்றும் அவர்களுக்கு இட வசதிக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இவ்வளவு மாணவர்கள் தான் படிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்துவிட்டு அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகையை அளிக்க அரசு முன்வருமா? அப்படியிருந்தால் எவ்வளவு மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கும்படியாக இருக்கும் என்று அரசு தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இடங்களைப் பொறுத்து ஓரளவுக்கு உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். இடங்களைப் பொறுத்துக் குறிப்பிட்டாலும், அதற்கு வருகிற “ரஷ்” அதிகமாகிறது. இருக்கிற இடம் ஆயிரம் என்றால், வருகிற விண்ணப்பம் இருபத்தியிரம் என்ற அளவில் இருக்கிறது. இப்போது பணம் கட்டிப் படிக்கிறவர்களுக்கே இடம் என்றிருக்கும்போதே இருக்கிற இடத்தைப்போல மூன்று மடங்குக்கு மாணவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கே இடம் இல்லை என்று வீட்டுக்கு அனுப்புகிற நிலையில் இருக்கிறோம். அப்படிக்கட்டணம் கொடுத்துப் படிப்பதில் கிராக்கி இருப்பதால், இதை யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களும் இதிலுள்ள சங்கடங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, சென்னைக் கல்வி விதி 92-ன் படி அளவற்றவர்கள் எந்தவிதமான சம்பளச் சலுகையும் கொடுக்க முடியாது என்று கூறினார்கள். இருந்தாலும் ஒரு நியாயத்தை அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களில் சிலர் பிற்பட்ட சமூகத்தவராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானத்தை வைத்து அவர்கள் குழந்தைகளுக்குக் கல்லூரிகளில் சம்பளச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் குழந்தைப்பெற்றவர்களுக்கு வந்தச் சலுகை இல்லை என்றால், அது நியாயமா என்று ஆராய வேண்டும். அரிண வகுப்பைச் சேர்ந்த அவர்களுடைய மாத வருமானம் குறைவாக இருந்து அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கல்லூரியில் சலுகை என்று இருக்கும்போது, பெற்றோர்களுக்கு அந்தச் சலுகை களைக் கொடுப்பதில் உள்ள நியாயத்தை உணர்ந்து அதை அளிக்க அரசு முன்வருமா?

[31st March 1971]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அந்தப் பிள்ளைகள் படித்தே தீர வேண்டுமென்ற கட்டாய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெற்றோர்கள் படித்துத் தீர வேண்டிய கட்டாய நிலையில் இல்லை. அவர்களுடைய விருப்பத்திற்காக, தங்கள் நிலையை உயர்த்திக்கொள்ள மாலை நேர வகுப்பிற்கு வருகிறார்கள். ஆனால் பிள்ளைகள் எப்படியும் படித்துத்தான் தீர வேண்டுமென்ற நிலையில் வருகிறார்கள்.

பலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி : தலைவர் அவர்களே, சென்னையைப் போல மாவட்டத் தலைநகரங்களில் இம்மாதிரி கல்லூரி திறக்கும் செயற் குறிப்பு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதிகமான அளவை கல்லூரிகளில் மாலை நேர வகுப்புகள் தொடங்க வேண்டுமென்ற கருத்தைப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் பேஸ்ட்-கிராஜுவேட் கோர்ஸ் வைப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் பல்கலைக் கழகம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதைத் தவிர மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கரல்பாண்டனல் கோர்ஸ் என்ற கடிதப்போக்கு வரத்தில் கல்லூரிப் படிப்பைப் பெறுவதற்கான முறையைப் புகுத்த அனுபதியை அளிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜிகாரால் : மாலை நேரக் கல்லூரிகள் பெண்களுக்காக ஏற்படுத்தப்படுமா? அப்படி அமைத்தால், அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து தர முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆண்கள் படிக்க மாலை நேர வகுப்பு சில கல்லூரிகளில் இருப்பதைப் போன்று பெண்களுக்கும் மாலை நேர வகுப்புகள் நடக்கின்றன. பெண்கள் கல்லூரிகளில் அதில் பெண்கள் மட்டும்தான் படிக்கலாம். ஆண்கள் அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள்.

Depositions of witnesses.

*10. Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM) : Will the Hon. the Minister of Industries be pleased to state—

(a) whether all depositions (other than depositions of witnesses not acquainted with Tamil) are required to be recorded in Tamil in the Sessions Courts also;

(b) whether they are required to be translated into English and sent to the High Court; and

(c) if so, whether additional translators have been appointed in the Sessions Courts to do this work?

சாட்சிகள் கொடுக்கின்ற வாக்குமூலங்கள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. டி. சந்திரசேகரம் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) செஷன்ஸ் நீதி மன்றங்களிலும் எல்லா வாக்குமூலங்களும் (தமிழ் தெரியாத சாட்சிகள் கொடுக்கின்ற வாக்குமூலங்கள் நீங்கலாக என்னைவா) தமிழில் பதிவு செய்யுமாறு வேண்டப்படுகின்றனவா?

(இ) அவை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உயர்நீதி மன்றத் திற்கு அனுப்புமாறு வேண்டப்படுகின்றனவா?

[31st March 1971]

(உ) ஆம் எனில், இந்த வேலையைச் செய்வதற்கு செஷன்ஸ் நீதி மன்றங்களில் கூடுதலான மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) ஆம். வாக்குமூலங்களைப் பதிவு செய்யும் அதிகாரியின் தாய்மொழி தமிழாக இல்லாதபோது தவிர மற்ற நேர்வுகளில் வாக்குமூலங்கள் தமிழிலேயே பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்று உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது.

(இ) இல்லை.

(உ) இவ்வினாவுக்கு இடமில்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: Now the discussion on the Governor's Address will be resumed.

4-10 p.m.

THIRU V. ISVARMURTI: Mr. Chairman, Sir, before I make some observations on the Governor's Address, let me take this opportunity to pay my tribute to the new Government and the new Ministers in the Cabinet. It gives me great pleasure to pay tribute to my former teacher, the Hon. Minister Thiru Anbazhagan. The House may be interested to know that some years ago I wanted to become a Tamil Pandit, went to Pachayappa's College and joined the Tamil group. It was only after two years that I realised my mistake and left that College. I found that once I studied Tamil, then it would not be possible for me to study anything else in Tamil Nadu. So, I went to Shantiniketan in West Bengal and afterwards to Oxford and became interested in several other things. It gives me special pleasure to sit in the Opposition and criticise the Government in which my own Guru is a staunch participant. It also gives me equal pleasure to pay my tributes to the Hon. Minister Thiru Rajaram whom I know well, and who has rich experience. The Hon. Thiru Ramachandran, a distinguished Engineer and myself used to plead for the cause of Engineers and both of us used to meet several times in that context. I find him now in the Cabinet and I hope and trust that there will be no more opportunity for me to take up the cause of Engineers and the problems of Engineers will be attended to. It equally gives me pleasure to congratulate the Hon. Minister Thiru Kannappan who hails from my own district and who is known for his personal qualities. With such talented men in the Cabinet, I will not be wanting in generosity even to call this a sort of Kennedy team in miniature and I hope the Government will give their undivided attention to the problems before the State and will administer the departments with determination and dedication. Though it is easy and also pleasant to praise the Government, the role of the Opposition is very important in this democracy, and especially now after the elections when the stature of the Opposition has sunk. As a member of this small Opposition group, my responsibility becomes greater. So, I will take this opportunity to say something that may not be pleasant or acceptable to the Government. Still I hope the Government will admit that the Opposition is entitled to have an alternative point of view and it will be worth considering that opposite point of view before reaching any decision.

[31st March 1971]

[Thiru V. Isvarmurti]

or conclusion. In that spirit, I like to say that the outcome of the Elections has been interpreted by this Government and by the people who are supporting the Government at the Centre as a vindication of the policies pursued by the respective Governments.

As far as this Government are concerned, I can say that the people have clearly given a mandate and they have also elected a strong Government. That means that the people no more think that there is any need for any coalition at the Centre and there will be no more any need for any conflict of interest between the Central Government and the State Government. As a firm ally of the party in Power in the Central Government, I think the time has come for this Government to take a positive attitude in regard to the question of Centre-State relations; and instead of diverting the attention of the people to the so-called non-co-operation or lack of understanding between the Centre and the State, they should work to solve the problems through the Constitutional means that are available and turn their attention to the immediate problems of running the Government. It is now often pointed out in this House and in the other House as if the progress of this State is held up mainly because of lack of assistance from the Centre. For instance, it is pointed out that the revision of pay scales has given rise to a deficit in the budget and that if the Centre comes forward to help the State with more financial assistance, the problem will be solved. Here I like to draw the attention of the House to the fact that this problem of paying higher wages to the Government servants has been the problem of all the States in India. Pay scales of Government servants were revised in Kerala, for example, and there is a deficit. Many other States, on the eve of the elections, raised the pay-scales and a rough calculation would show that a sum of about Rs. 500 to Rs. 1,000 crores will have to be found to meet the deficits both at the Centre and at the State level on this account. There was even a new item that the target of the Fourth Five-Year Plan would have to be scaled down because of this increased commitment both at the Centre and in the States. When this Government put forward the argument for more assistance from the Centre, they have also a duty to tell the people that by asking for more assistance from the Centre, the prospects of the people reaching a better life will also be postponed. If the targets of the Fourth Plan have to be curtailed, then the progress of this State which is a constituent part of this country will also be retarded. So, the State Government should not give the impression to the people that because the Centre did not come forward to help us, in the State, are not able to develop. This is very important. The position the Government have to take is by giving up the negative attitude. I hope and trust that the Government would take a positive stand and stop decrying the Central Government but would find their own resources. There are various ways for raising the State's resources and I will be pointing out one or two by way of example. There is no secret in finding the resources. We should tell the people that without paying additional taxes, perhaps the well-being of the people could be catered to some extent; but it is also true that without hard work, some restraint, some control and sacrifice on the part of the people, there cannot be further development. This is very important and I hope the Government will tell the people that hard work, control and restraint on their part are important.

Mr. Chairman, speaking on the Governor's Address, I like to pinpoint the Central problem before the people of this State. There was a time, not very long ago, when food was the number one problem before the State. We know well that because of the food problem the Congress

4-20 p.m.

[Thiru V. Isvarmurti]

[31st March 1971]

Party lost the elections in 1937 and we know too well that because of the satisfactory solution of this food problem, the present ruling party won the recent election with such handsome gains. If the food problem can be taken as a problem that has been brought under control, the next problem that seemed very important was the population problem and we have solved the population problem also to some extent. Now a new problem that is taking shape is the unemployment problem. So, I consider that the success or failure of this Government during the current term of five years will be judged by the solution of the unemployment problem.

Here I find detailed references are made to the progress on the agriculture front. They have given statistics, they have given figures to show how much money has been spent and what progress has been achieved. Then, the Governor's Address comes to the most important problem of industries. We know well that there is no secret in the solution of the problem of unemployment. There can be only one solution to this problem of unemployment and that is by developing the industries in the State. It is on the industrial front that the Governor's Address is the weakest in construction. We are not shown where we stand in the industrial map of this country. There was a time when the Congress party was in power in the State and we used to say that Tamil Nadu ranked as No. 3 in the industrial ranking of the States. Now I suspect we have gone far below and I like to request the Hon. Minister to give us an idea as to where Tamil Nadu stands today. By this, I do not want to cast any reflection on the performance of the Government; but we want to just have an idea so that we will be able to appreciate the efforts made by this Government. I think now Tamil Nadu ranks sixth or eighth in the industrial development. So, I would make a special request to the Hon. Minister to let us know.....

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: I would like to know from the hon. Member wherefrom he got the information; and if he could furnish it, we will look into it.

THIRU V. ISVARMURTI: I would request the Hon. Minister to give us the correct position, if we are not ranked 6th or so.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: It means that the hon. Member admits that his statement is incorrect.

THIRU V. ISVARMURTI: I think it is too much to expect from me a definite answer. I have a right to hold this opinion.

MR. CHAIRMAN: Formerly it was called Madras. Now it is called 'Tamil Nadu'. That is the only difference.

THIRU V. ISVARMURTI: I am entitled to hold this opinion till the Minister clarifies and contradicts my statement.

THIRU K. S. ABDUL WAHAB: The hon. Member has stated that Tamil Nadu's position in the industrial map has gone from No. 3 to No. 6. The hon. Member must prove on what basis he has stated this.

THIRU V. ISVARMURTI: I would like to make this observation

[31st March 1971]

THIRU G. VASANTHA PAI: Since a controversy has arisen, for the benefit of the House, may I know the exact position of our State with regard to ranking?

MR. CHAIRMAN: The Government will reply to the point later. Let the hon. Member continue his speech.

THIRU V. ISVARMURTI: This Governor's Address enumerates only what steps the Government have taken to get the Letters of Intent from the Central Government and the preliminary steps to set up autonomous corporations, but there is no indication as to the development that has taken place during the past 4 years. Why I raise this point is this. Unless we go for industrialisation with greater vigour and greater determination and greater achievements in sight, this unemployment problem is going to engulf Tamil Nadu. This unemployment problem has several aspects and it is a complex problem. I would like to make some observations as to how this problem can be tackled, as a problem of giving more employment. There is the problem of unskilled unemployment. There is the problem of skilled unemployment. Even now we find there is not enough trained people to fill up several vacancies. The problem of unemployment arises because of faulty training. For example, between April and June 1971, we find that about 93 establishments, which needed trained personnel, could not get trained personnel. Skilled personnel are not available in various fields. I would just like to state some of the fields where there were not enough people. They are Mining Engineering (Mining Engineers), Veterinary Surgeon, Soil Scientists, Nurses, Maternity Assistants, Health Visitors, Pharmacists, Sanitary Inspectors, B.T. Assistants in Science, Secondary Grade Teachers, Laboratory Assistants, Blacksmiths, Car drivers, Typists, Photographers and Signal Men. So, these are some of the areas where we can, by adopting a correct training policy, solve the problem of unemployment to some extent. Coming to my own field of education, for instance, I can point out by adopting a proper training and recruitment policy, we can absorb a great number of personnel—unemployed personnel. Still there is a shortage of trained Science teachers. Why does this shortage take place? It is because we do not have proper training scheme. We have a B.T. College and at the end of the academic year, we advertise for a number of posts. The teachers apply for the jobs. When we want more Science teachers, we get more Economics trained teachers. To solve this problem we must have a full-fledged three or four year Teacher Education Degree Course. Once a Graduate wants to become a teacher, he must automatically get training in the Bachelor of Education Degree course.

4-30 p.m.

Now, the students in the School of Arts and Crafts and the College of Veterinary Science are on strike. Why are they on strike? It is because of lack of employment opportunities. I have pleaded in this House before that unless some definite decisions are taken, this unemployment problem will continue. For example, the Diploma in Arts and Crafts is not recognized as a qualification sufficient for the post of a Drawing Teacher in a high school. Similarly the Diploma in Agricultural Science given by the Rural College is not taken as sufficient for the post of Agricultural Instructor in a high school. We insist upon some independent Government tests though they are not needed. It will take about six months for a person, after passing S.S.L.C., to complete the Agricultural Instructor's course and pass the test. On the other hand, the student, after passing S.S.L.C., gets two-year intensive training in agricultural science in the Diploma course and yet with this Diploma

[31st March 1971]

[Thiru V. Isvarmurti]

one cannot get a job straightway. So, instead of this faulty training and recruitment policy, we should adopt some other policy of training which would not restrict the scope of employment. There is the age restriction and for appointment as a peon or teacher in a high school, he must be below 25 years of age and he should have passed 8th Standard or S.S.L.C., I think it is too much to restrict the age for entry into service to 25 and we can relax that limit and fix the age for entry at 30. By adopting such a liberal policy, we can absorb many trained people. Here I would request the Government to consider this problem of unemployment carefully, because it may take a serious turn. As the Hon. the Minister for Education knows, every year it has become the practice for students of engineering in Coimbatore to go on strike demanding unemployment allowance. The same thing may happen in the case of Veterinary College also, because those students also do not have much scope for employment. In this connection, I would request the Government to consider whether it would be possible to give an unemployment allowance for those who have got specific skills and who could not get a placement, even one year after they have registered themselves with an Employment Exchange; and this unemployment allowance given may be later on recovered from their salaries after they secure employment. The Government should take some comprehensive view of this problem and give hopes to the trained and skilled people without jobs. Even in the Governor's Address it has been stated that about 6,500 posts of apprentice teacher have been created; but I think it is not sufficient, because there are about 20,000 trained teachers without job in the State, and it would be just a drop in the ocean. The Government should come forward to devise an employment policy, so that all the trained persons will have a sense of security and hope in life. Here, I would like to say one or two things that are very relevant to this problem. In Mysore State, the Government have brought forward a legislation on youth voluntary service scheme. This is a sort of works programme to give employment to the people who are without jobs. There they give a basic allowance and engage these people in several activities like road-building, house-building, etc. I would request the Government to consider whether it would be possible to devise such an works programme for the benefit of the educated youth in this State.

Then, in the Governor's Address, there is reference made about administrative reforms. It is very important to reform the administration, I agree. But what is the need for setting up an Administrative Reforms Commission? In the Governor's Address itself, there are many references about the steps already taken, the institutions already created for the purpose. For example, it is stated that there is an "Organisation and Methods Cell". I would like to know from the Government what this cell has already done or what it has failed to do. Again, there is reference to the management consultants making recommendations to the Government for the improvement of the administration. I would like to know what these recommendations are and what the Government have done on those recommendations. I agree about the need for setting up a Commission because it brings to the Government a lot of new ideas. It is also very important that we should implement the recommendations of the Commission accepted by us. If we go on setting up Commissions, that will give us an opportunity only to postpone the problems.

Again, there is a mention about State Planning Commission. As the hon. Member Thiru Swaminathan had made a statement the other day that the National Council of Applied Economic Research had conducted

[31st March 1971]

[Thiru V. Isvarmurti]

an economic survey for the State, I would request the Government to consider whether this Commission is not an expenditure item. In fact, I would urge the Government to appoint an Expenditure Commission to devise ways and means for cutting down the expenditure and I hope the Government will consider my suggestion, because it is a very worth-while project.

I would just like to make only one point more before I conclude my speech. It was pleaded that States should have more powers and I support that stand. When the question of administrative reform is taken up, the centralisation of powers at the Government level should be reduced. Many decisions which could be taken at the district level are now being taken at the Secretariat level. It is found very difficult to make a visit to Madras to solve small problems. For example, in the Education Department, if we want to solve even a small problem, we have to come and see the Director of Education in Madras. To obviate this, the Joint Directors could be located in different parts of the State. For Salem and Coimbatore districts, the Joint Director could be stationed at Salem. I run a High School and for getting the grant for the last three years I had to run from Coimbatore to Madras. If the Joint Director can be stationed in a place like Salem, it would be advantageous. Here I would also like to point out that the name 'C.E.O.' is misleading, because he has no independent status in the Education Department. He is just an Educational Officer like the District Educational Officer. So, I would like to request the Government to distribute the powers among the C.E.O. and the D.E.Os. so that many problems which need immediate attention can be solved at the lower levels. With this plea, Mr. Chairman, I once again congratulate the Government and I hope they will give a better and sustained administration, with less speech and publicity. Thank you.

4-40 p.m.

* திரு எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை, ஆதரவு தெரிவித்து, கூற விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையில், நடைபெற்ற தேர்தல் சிறப்பாக நடைபெற்றது என்று கூறி அவர்கள் தன்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்திருக்கின்றார். நடந்து முடிந்த தேர்தலில் ஆளங் கட்சியினர் பல வேறு பகுதிகளிலும் பாதிக்கப்பட்டு, ஏராளமானவர்கள் தாக்கப்பட்டு, பல உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய முகல்வர் அவர்கள் மிகவும் பொறுமையோடு இந்தத் தேர்தலை ஜனநாயகத்தின் காலவராக நின்று சிறப்பாக நடத்தியதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலை அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சேர்தல் முடிந்த பிறகும் கூட கோவை மாவட்டத்தில் பல்வேறு இடங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாக்கப்பட்டு இன்றைய தினம் அன்பத்திரியில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கோவை நகரத்தில் கடந்த 4 தினங்களுக்கு முன்னால் அண்ணா மன்றம் என்ற அமைப்பின் நண்பர் "அஜிஸ்" தாக்கப்பட்டு அந்த விதியை இரண்டு நாளாக இருட்டடிப்பு செய்து போன்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையிலிருந்தும் கூட, எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் தேர்தலுக்குப் பின்னால் ஏதோ தங்கள் கட்சியினர் தாக்கப்படுவதாக லீன் புகார்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில், எதோ வயதில் நடந்து விட்டதாகக் கூறுகிறார்களே தவிர, 10-ஆம் சேதி வரை எந்த வேட்பாளரும் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தேர்தலில் ஊழல் நடந்திருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. தேர்தல் நடத்திய நேரத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுள்ள மாவட்டக் தேர்தல் அதிகாரிகள் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த வேட்பாளர்களையும் அழைத்து உட்கார வைத்து, 3, 4 தடவைக்கு மேல் தேர்தல் இன்ன இன்ன விதத்தில் நடைபெறுகிறது, இன்ன இன்ன முறையில் நடத்துகிறோம் என்பதையெல்லாம் எல்லா

[31st March 1971]

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

வேட்பாளர்களுடனும் கலந்து பேசி, சிறப்பான முறையில் மாவட்டத்திலுள்ள தேர்தல் அதிகாரிகள் தேர்தல் நடத்திய பிறகும் கூட, 10-ஆம் தேதிக்குப் பிறகு, எதிரா ஊழல் நடந்து விட்டதாக, எல்லா இடங்களிலும் தமிழகத்திலும் சரி, இந்தியாவெங்கும் சரி, கூப்பாடு போட்டுக்கொண்டு வருகின்றனர்.

இந்தத் தேர்தல் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. உதாரணமாக தமிழகத்தின் மிகப் பெரும் தலைவர் என்று சொல்லப்படுகின்ற, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் நின்ற தொகுதியில் 6 சட்ட மன்றத் தொகுதியிலும் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலே காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்றால், ஊரல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலை இருந்தால், திரு. காமராஜ் நிச்சயம் ஜெயித்திருக்க முடியாது. அதைப் போலவே கும்பகோணத்திலும் ஸ்ரீரங்கத்திலும், மைலாப்பூரிலும், தியாகாயநகரிலும் காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றிருக்க முடியாது. தேர்தல் அந்த அளவுக்கு ஜனநாயக முறையில் மிகவும் அமைதியாகவும் தமிழகத்தின் பண்பு கெட்டு விடக் கூடாது என்ற கவலையிலும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இரவு, பகல் என்று பாராது கணவிழித்து தன்னுடைய கடமையை, முதல்வர் என்கிற பொறுப்பை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான அசம்பாவிதங்களும் நடந்து விடக் கூடாது என்ற முறையில் மிகப் பெருமையாகச் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். தேர்தலுக்குப் பிறகு வீணாகட்டுக் கதை கட்டிக்கொண்டு மக்களுடைய கவனத்தை வேறு வழியில் திருப்புவதற்குத்தான் இந்தப் பிரச்சினை கிளப்பப்படுகிறது.

அடுத்து, ஆளுநர் உரையில் கோவையில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தை இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்துவது என்கின்ற ஒரு முடிவை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை மனதார நான் வரவேற்கிறேன். கோவையில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் மட்டும் போதாது. தமிழகத்தின் உணவு உற்பத்தி கடந்த 4 ஆண்டுகள் காலத்தில் எந்த அளவிற்குச் சிறப்பாக நடைபெற்றதோ அதே முறையில் எதிர் காலத்தில் நடைபெற வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விவசாயக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, தொழிற் துறையைப் பொறுத்த வரையில், புதிதாக 60 கோடி ரூபாயிலே தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலையும், சென்னையில் 2, 3 தொழிற்சாலைகளும்—உதாரணமாக சல்பேட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை இது போன்று தொழில்களை ஆரம்பிப்பது குறித்து ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் துறையைப் பாராட்டுகிறோம் என்றாலும், அதே நேரத்தில் கோவையிலே மூடப்பட்டிருக்கின்ற மில்கன் பிரச்சினை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. முன்னெற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, மூடப்பட்ட மில்கனிலே 4 மில்கன் எடுத்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. நேற்று முன் தினம் கூட ஒரு மில்கை ஏற்று நடத்துவதற்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கோவை நகரத்தில் 3 மில்கன் மோசமான நிலையில் சடந்த மூன்று நாளுக்கு ஆண்டுகளாகக் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த மில்கை நடத்துவதற்கு மில்காரர்கள் அரசாங்கத்திடம் பணம் பெற்றும், பழைய கடனுக்கு அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு, மில்கை மறுபடியும் மூடி விட்டார்கள். “பங்ஜா” என்ற மில்கில் 1,000 பேருக்கு மேல் வேலை செய்தார்கள். நகரத்தின் மையத்தில் இருக்கிறது அந்த மில்கை. கடந்த 3 ஆண்டுகளாக அது திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதே போல் “காளிஸ்வரா” மில்கைத் திறந்தார்கள். பிறகு அங்கையும் மூடிவிட்டார்கள். முருகன் மில்கை திறந்து ஒரு மாதம், 2 மாதம் வேலை செய்தது. 2 மாதம் வேலைக்குப் பிறகு தொழிலாளர்களுக்கு உணவும் கொடுக்காமல் மில்கை மூடினார்கள். நேற்றுமுன்தினம், தொழிலாளர்கள் உள்ளே இரங்கின்ற சரக்குகளை வெளியே எடுத்துச் செல்வதற்கு மண்பாக முதலிலே சம்பளத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டுமென்று தடுக்க முயற்சி

31st March 1971]

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

சித்ததன் விளைவாக 60, 70 பேர் கைது செய்யப்பட்டு பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே “ஸ்டன்ஸ்” மில் என்ற மில்கை ஒருவர் முன் வந்து நடத்த ஆரம்பித்து, இடையில் நிறுத்தி விட்டுப் போய் விட்டார். நகரத்தில் முக்கியமான பகுதியில் வாழ்கின்ற 5,000 பேரைப் பாதிக்கின்ற அவ்விற்கு உள்ள இந்த 3 மில்கை இனி யேனும் அரசாங்கம் ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டும். அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தினால், நிச்சயமாகக் கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்படுமென்றாலும் கூட, அவைகளை ஏற்று நடத்த யாராவது முன் வந்தால், அவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விட வேண்டிய நிலைக்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அப்போது தான் 5 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு நாம் பரிசாரம் காண்பதற்கு ஏற்றதாக இருக்கும்.

அதைப் போலவே, தொழிற் பிரச்சினையில் சிறு தொழில்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்கிறது என்று அறிந்து நீவைய பேர் விண்ணப்பித்தும் கூட, அப்படி ஒருகின்ற விண்ணப்பங்கள் கவனிக்கப்படாத நிலையிலேயே இன்றும் அதிகாரிகள் திருப்பித் திருப்பி அனுப்புகின்ற நிலையிருக்கிறது. ஒருவர் 5,000 ரூபாய் கடன் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போட்டால், ஆரம்பத்திலேயே அந்த விண்ணப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்து, அனுப்பும்பாது, இது இதுக்கு சர்ட்டிபிகேட், இந்த இந்த மாதிரிப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லிவிடும். விண்ணப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்பிய பிறகு, மறுபடியும் ஏதாவது ஒரு கேள்வி கேட்டுத் திருப்பியனுப்பி விடுகிறார்கள். இப்படி 10, 15 தடவை திருப்பித் திருப்பி அனுப்பினால், கடைசியில் அந்த விண்ணப்பதாரர் இந்தக் கடனை வேண்டாம் என்று சொல்லுகின்ற அளவிற்கு அரசாங்க அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்துக் கடன் கேட்பவர்களுக்கு மிகச் சலபமான முறையில், அவர்கள் அதிகமாக அலுவலகங்களுக்கு வந்து அலையாமல் கடன் கிடைக்கும் அளவிற்கு ஆங்காங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவுகள் அனுப்பி உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கு வட்ட வாரியாக “கருத்தாங்குகள்” நடத்தினால் தான், எந்தெந்தத் தொழிலை எங்கெங்கே நடத்த முடியும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். “இண்டஸ்டிரிஸ் டிபார்ட்மெண்டில்” இது போல் ஏதாவது ஒரு புதிய தொழில் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்கப் போனால், ஒவ்வொரு அதிகாரியும் ஒவ்வொரு இடத்தைக் கையைக் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு ஏற்பட்ட ஒரு அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஒரு நண்பருக்கு ஒரு தொழில் பதிதாக ஆரம்பிப்பதற்குத் தொழில் இலாகாவில் போய் விசாரித்தோம். அவர்கள் நோக்க எங்களை “கிண்டிக்கு” அனுப்பினார்கள். அங்கே போனால், நீங்கள் கீழே “இண்டஸ்டிரியல் டைரக்டரைப்”-ப் போய்ப் பாருங்கள் என்று அனுப்பினார்கள். அவரைப்போய் பார்த்தால், அவர் “அலிஸ் டெண்ட் டைரக்டரை”-ப் பாருங்கள் என்று அனுப்பிவிட்டார். இப்படிப் பட்ட சிக்கலான நிலையிருக்கிறது. புதிய தொழில்கள் ஏற்படுத்த முன் வருபவர்களுக்கு அந்தந்த மாவட்டத்தில் உள்ள தொழில் இலாகாவின் விபரங்களைக் கொடுப்பதற்கான வழி வகைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வறட்சிப் பணிகள் இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்களில் சிறப்பாக நடத்த பணம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளனர். அதே போல் கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம், அவனாதி, தாராபுரம், காங்கயம், வெள்ளக் கோவில் முதலிய பகுதிகள் நிரந்தர வறட்சிப் பகுதிகளாகவே இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏதாவதொரு பரிசாரம் காணக்கூடிய வகையில் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, குடிசை மாற்று வாரியம் சென்னை நகரத்தில் ஏற்பட்டு செய்திருப்பது போல், கோவை நகரத்திற்கும் செய்ய வேண்டும். இந்தக் குடிசை மாற்று வாரியத்தை கோவை, மதுரை, திருச்சி, சேலம் போன்ற முக்கியமான பெரிய நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

[31st March 1971]

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

கடந்த 20, 22 ஆண்டுக் காலமாக எந்த நகரத்திலும், எந்த நகர்ப்புறத்திலும், ஒழுங்காக நிறைவேற்றவில்லை. தொழில் வளர்ச்சியில் மிக வேகமாக வளரும் நகரமாகிய கோவை நகரத்திலும், 1946-ல் இருந்து 1969-ம் ஆண்டு வரை 10 நகரமைப்புத் திட்டங்கள் கைவசம் இருந்தது என்றாலும், ஒரு நகரமைப்புத் திட்டத்தைக் கூட அன்றைய காவலாளர் அரசாங்கம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவில்லை. நகரமைப்புத் திட்டங்களை, நகர சபைகளில் நிறைவேற்ற முடியாத ஒரே காரணத்தால் குடிசைகள் ஏற்பட்டன.

நகரமைப்புத் திட்ட இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களைக் கேட்டால், அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று குறை சொல்கிறார்களே தவிர, 1935-ம் ஆண்டிலிருந்து போட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றவில்லை. நம்முடைய பொதுப்பணி அமைச்சர் பொது நல இலாகா பதவி ஏற்றிருந்த காலத்தில், அந்தத் திட்டங்களுக்கெல்லாம் அனுபதி கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்ட நேரத்தில், கோவை 7ம் பெரும்பர் திட்டத்தை அறிவிப்புவெளியிடவில்லை என்ற காரணம் காட்டி, உருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். இந்தத் திட்டப் பகுதியில் 3 1/4 பகுதிக்கு மேல் வீடுகள் எற்பட்டுவிட்டன, குடிசைகளும் ஏற்பட்டுவிட்டன.

இதைப்போலவே நகரமைப்புத் திட்ட இலாகாவைப் பொறுத்த வரை, தமிழகத்தில் நகரங்கள் வளர்ச்சியில் அக்கரை செலுத்தவில்லை. நகரமைப்புத் திட்டம் போடுவதற்கு நேரத்தில் ஏதாவது ஒரு பகுதியை ரோடுக்கு என்று ஒதுக்கி விடுகிறார்கள். அதில் 3 1/4 ஏக்கர்தான் ஒருவருக்குச் சொத்து. அந்த இடத்தை 35 ஆவாடுக் காலமாக யாருக்கும் விற்கவும் முடியவில்லை. அதன் மேல் கடன் வாங்கவும் முடியவில்லை. அந்த இடம் ரிசர்வ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்கிற நிலைமல், யாரும் வாங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஏராளமான குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இம்மாதிரி ஒரு குடும்பம் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டபோது, நமது பொதுப்பணி அமைச்சரிடத்தில் முறையிட்டு, அதன் பிறகு அந்தத் திட்டத்தை ஏற்று செயல்படுத்த உத்தரவு கொடுத்துக் கொடுக்க ரிசர்வேஷன் செய்து வைத்த அந்தப் பகுதியை உடனடியாக நீக்கி அந்தக் குடும்பத்தை அவர்கள் காப்பாற்றினார்கள். இப்படி நகரமைப்பு இலாகாவைப் பொறுத்த வரை, கடந்த 25 ஆண்டுக் காலமாகத் தமிழக நகரங்களின் வளர்ச்சிக்கேற்ப திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது.

தி. மு. கழக அரசு கடந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 40க்கு மேற்பட்ட நகரமைப்புத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற உத்தரவிட்டது. இந்த நகரமைப்புத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். குடிசை மாற்று வாரியங்களை எல்லா நகரங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைப் போலவே வீட்டு வசதித் திட்டத்திலும், சாதாரண மக்கள் எந்த வீட்டு வசதியையும் அனுபவிக்கவில்லை. வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டுகின்ற வீடுகள் தமிழக அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கே கிடைக்கும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. மிகச் சாதாரண மக்களுக்கு அந்த வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. கிடைக்கின்ற வீடுகளும், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் என்கிற பெயரால் ரூபாய் 500க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கே கிடைக்கின்றன. மாதம் 200, 300 ரூபாய்ச் சம்பளம் வாங்கும் சாதாரண மானவர்கள் மாதம் 25 ரூபாய் அல்லது 50 ரூபாய் வாடகைக்கு வீடு கிடைக்கும் வழியில் வீடுகள் கட்டும் முயற்சியை எடுக்கவேண்டுமென்று பணிவனபோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[31st March 1971] [திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

நம்முடைய முதல்வர் உரையில் மதுரை நகரை மே 1ந் தேதி முதல் மாநகராட்சி என்று அறிவித்தார். அதைப் போலவே மிகப் பெரிய தொழில் நகரமாக இருக்கக்கூடிய கோவை நகரை விரைவிலேயே மாநகராட்சியாக ஆக்குவதற்கு அரசாங்கம் தீவிர முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டுவதுடன், கோவையிலும், அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளிலும், தொடர்ந்து குடி தண்ணீர் பிரச்சனை, மிக நெருக்கடியாகவே இருந்து வருகிறது. அந்த நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் கோடை காலத்தில் நம்முடைய பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்களால் பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து பணி செய்வதில்லை. இடையிலே மழை காலம் வந்து விடும். பேசாமல் விட்டுவிடுவார்கள். அதைப் போலவே சிங்கா நல்லூர் மிகப் பெரிய தொழில் நகரம். 1 1/2 லட்சம் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் குடி தண்ணீருக்கு எந்த வித வசதியும், இருபது ஆண்டு காலமாக ஏற்படுத்தப்படவில்லை. நாம் வந்த பிறகு (நெல்லித்துறை திட்டம்) பவானி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தைப் போட்டு, அதைச் சர்வே செய்து, அந்தக் காரியம்மெல்லாம் முடிந்து நடை 5-00p.m. முறையில் கொண்டு வரும் நிலையில் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றி கோவைப் பகுதியில் குடிநீர் கஷ்டத்தை நீக்க வேண்டிக் கேட்டு, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பிரச்சனைகளை தன்னுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக நடைபெற்ற தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தலிலே வாக்காளர் ஜாபிதார்கள் தயார் செய்யும் முறையிலே பல குறைபாடுகள் இருந்தன. எதிர்க்காலத்தில் அவை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தேர்தல் நடத்துவதற்கு உள்ள அதிகாரிகள், அவர்களுக்குப் போதிய அவகாசம் இன்மையின் காரணமாக என்னவோ புதிதாகச் சேர்க்க வேண்டியவர்களை ஜாபிதாவில் சேர்க்காமல் விட்டு விட்டார்கள். அவசரம் அவசரமாக இந்தப் பணிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நான் இருக்கும் ஒரு கிராமத்தில் கிட்டத்தட்ட ஆண்களும் பெண்களும் வாக்களிக்கும் ஒரு சாவடிப் பகுதியிலே 900 வாக்காளர்கள் மொத்தமாக இருக்கிறார்கள். அதிலே நீக்கப்பட்டவர்கள் 131 பேர், அந்த 131 பேரிலே 110 க்கும் அதிகமான பேர்கள் அந்த ஊரில் இருந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். இப்படி பல இடங்களில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. குறைபாடுகள் இல்லை என்று நான் சொல்ல முடியாது. பலப் பல பகுதிகளில் போடப்பட்ட விண்ணப்பங்களில் ஒரு சிலவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, அதிகப் பட்சம் விண்ணப்பங்களை நிராகரித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் விண்ணப்பிக்கப்பட்ட பெயர்கள் அத்தனையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இத்தகைய குறைபாடுகள் பரவலாக பல இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டும். இத்தகைய குறைகள் இல்லாமல் இருந்தால் தான் இதைப் பற்றிய நல்ல அபிப்பிராயம் இருக்க முடியும். அதைத் தவிர மேதகு கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே "விவசாய வளர்ச்சிக்கு என் ரசாயன உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லிகள், உயர்ந்த ரக விதைகள், கடன் வசதிகள், பாசனவசதிகள் போன்றவற்றைச் செம்மையாகவும், தொடர்ச்சியாகவும் முனைப்பாகவும் கவனம் செலுத்தியதனால் தான் இவ்வாறு உற்பத்தி பெருகியுள்ளது" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் உண்மை. அரசுக்கு இந்த சமயம் நான் கூற விரும்புவது இதற்கெனக் கிடைக்கும் மருந்துகள், வசதிகளை பயிர்க்கடனாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்போது ரொக்கமாக இவ்வளவு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் பூச்சிக்கொல்லி, உரம் இவ்வளவு எக்ஸ்சுக்கு இவ்வளவு என்றும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது, அவ்வாறு கொடுக்கப்படுகிற உரம் அனைத்தையும், கருந்துகள் அனைத்தையும் பயிர் சாகுபடி

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு [31st March 1971]

கென உபயோகப்படுத்துதலை. பரவலாக அதில் ஏற்படக் கூடிய குறைகள் அதிகாரிகள் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து, போறுக்கு விதை போன்றவைகள் விவசாயிக்குக் கடனாக சப்ளை செய்யப்படுகின்றன. மருந்துகளைப் பெற்றுச் செலவுகின்ற விவசாயிகள், சங்கத்திற்குப் பக்கத்திலேயே உள்ள வியாபாரிகளுக்கு அங்கேயே விற்றுவிடுகிறார்கள். வியாபாரிகளும் வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் இது பகிர்ங்கமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது. இது எல்லாம் அதிகாரிகளுக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. இது ஒரு ஏமாற்றாகப் போய் விட்டது. கடனாக 10 ரூபாய்க்கு வாங்கிய பொருட்களை 4-5 ரூபாய்க்கு விற்றாலும் கூட, அந்தப் பணம் கைக்கு வந்தால் போதும் என்று, அந்த மருந்துகள் எப்படிப்பட்டவை என்று பரிசார்த்தமாகக்கூட பார்த்துப் பயன்படுமலேயே பொறுமைமின்றி விற்றுவிடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகள் அந்தப் பொருள்களை வாங்கக்கூடிய வியாபாரிகளுக்குத் துணை போகிறார்கள்.

அவ்வாறு உரங்களை உபயோகப்படுத்தாத நிலையில் ஏற்படக்கூடிய விவரங்களை ஆராய்ந்து அதற்கான நல்ல செயல் முறைகளை உருவாக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விவசாயம் செழிப்பதற்கும் அதிக உற்பத்தி ஆகவும் செய்யப்படுகின்ற ஏற்பாடுகள் ஏமாற்றப்பட்டு அதன் மூலம் விவசாய வளர்ச்சியும் உற்பத்தியும் தடுக்கப்படுகின்றன. இன்னும் விவசாயத் துறையில் எவ்வளவோ வளர்ச்சி காண விரும்பும் சந்தர்ப்பத்தில் இப்படித் தவறான முறைகள் நாட்டில் வளர்விடக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் விவசாயத் துறையில் உரம் கொடுக்கும்போது அதைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். இப்படி ஒரு சில இடங்களிலிருந்து புகார் வந்திருக்கிறது அரசாங்கத்திற்கு. ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் அவ்வாறு தவறுகள் நடக்கின்றன என்று கூறுவது சரியாக இருக்க முடியாது. குறிப்பிட்ட ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இந்த ஊரில் இன்னாப் பணத்திற்கு விற்றுவிட்டு உரம் வாங்கிக்கொண்டு உபயோகப்படுத்தவில்லை என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். உரம் போன்ற பொருள்களை விநியோகம் செய்வதில் இன்றுள்ள முறையின் மூலம் தவறுகள் செய்ய வாய்ப்புகள் உள்ளன என்று ஒத்துக்கொண்டாலும், முறையை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்றாலும், இந்தப் பொருள்களின் விநியோகத்தை எப்படிச் செய்வது—வேறு வழி இல்லையே. வேறு முறை அல்லது வேறு வழி ஏதாவது உறுப்பினர் சொன்னால் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இதற்கு வேறு வழிமுறை அமைச்சர் கூறுவதுபோல் வேண்டாமென்றால், அதற்கு அவகாசம் எடுத்துக்கொண்டு யோசிக்க வேண்டும். ஒரு தடவை தப்பு செய்த பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கோ அல்லது தப்பு செய்த விவசாயிக்கோ மீண்டும் கடன் தருவதில்லை என்று கண்டிப்பான முறை இருந்தாலே கூட போதும். பல யோசனைகளை யோசித்து நல்ல முறைகளைக் கொண்டுவர முடியும். அரசாங்கத்தின் பேரிலோ மந்திரிகள் பேரிலோ நிர்வாகத்தின் பேரிலோ குற்றங்குறை காண்பதாக, குற்றம் சுமத்துவதாகக் கருத வேண்டாம். நடக்கின்ற தவறுகளை மேலும் மேலும் குறைப்பதற்கான வழி முறைகளை ஆராய்ந்து ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று தான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து, கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக கூட்டுறவு பாசன கோ ஆபரேட்டிங் சங்கங்கள் அமைத்திருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல நிர்வாகம் இருந்தாலும் கூட, பாசன கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்—செங்கற்பட்டு போன்று சில லீக்னாக்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் என்னுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன்—அது உருப்படாது. எதிர்பார்க்கின்ற பயன் கிடைக்காது என்று பணிவாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

31st March 1971] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அரசாங்கமே சிறு விவசாயிகளுக்காக கிணறுகளைத் தோண்டி தண்ணீர் கிடைத்த பிறகு தண்ணீருக்குக் கட்டணம் வசூலிப்பது என்றால், அது சரியாக நடக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: அதற்குத்தான் சமுதாயக் கிணறு திட்டம் இருக்கிறதே.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அரசே அதற்குப் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும். அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் விவசாய இலாகா அல்லது ஒரு பொறுப்பான அதிகாரியினுடைய மேற்பார்வையில் ஆழ் கிணறுகளை வெட்டி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும். எங்கெங்கெல்லாம் அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் என்று பாசன வசதி இல்லாமல் இருக்கிறதோ அந்த இடங்களைக் கண்டுபிடித்து, அரசாங்கமே செய்தால் தான் பயன் கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அவர்களாகவே இம்மையாக ஏற்பாடு செய்ய முடியாது. அவர்களுக்குள்ளே பலர் பலவிதமான கருத்துக்களைச் சொல்லுவார்கள். 10-15 பேர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து 110 ரூபாய் போட்டால், ஒரு சங்கத்தை அமைத்து விடலாம், 11 பேர்களும் சேர்ந்து பங்குத் தொகை கொடுத்து விட்டால், சங்கத்தை ரிஜிஸ்டர் கூட பண்ணிவிடலாம். எப்படி வேலை செய்யும்? அது வேலை செய்வதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. சரிவரப் பொறுப்புக் களை ஏற்றுக்கொண்டு காரியங்கள் அற்ற வரமாட்டார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிக விளைச்சல் தரும் பருத்தி, நெல் விதை வகைகளைப் பரவலாக்கும் திட்டம் “பாக்கேஜ் பிளான்” இஸ்திரிக் கப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து ரே மாதிரியாக அந்தத் திட்டம் நடத்தப்படுகின்றது. இந்தத் திட்டத்தில் சங்கத்தினிடமிருந்து சிறிய பெரிய விவசாயிகளைப் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக எம்.சி. 2, எம்.சி. 4 போன்ற பருத்தியைப் பயிர் செய்யக் கூடிய பகுதி எங்குள்ளது. இது பாசன வசதி உடனடி பகுதி. இந்த பாக்கேஜ் திட்டத்தில் விவசாயிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கிறபோது பல விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டு ஏக்கரோ நான்கு ஏக்கரோ 10 ஏக்கரோ உள்ளவருக்கு கடன் வசதியும், உப சப்ளையும் கிடைத்திருக்கும். அவருடைய நிலம் இந்தத் திட்டத்திற்கு சீராகச் செய்யப்பட்டிருக்கும். ஆனால் அந்த நிலத்துக்கு நீர்ப்பாசன வசதியிருக்காது. 5-10 p.m.

இப்படி பரவலாகச் செய்த காரியத்தைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டே போவதால், அவர்களுக்கும் இதிலே ஒரு சிரத்தை இல்லாத வகையில் காரியம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் தான் கால தாமதமும், மெத்தனமும் ஏற்படுகின்றன. அதை நல்ல வகையில் செயல்படும்படி செய்ய வேண்டும். பின்னர் திட்டங்கள் துவங்கும்போது, கூட, ஏதாவது ஒரு ஏக்கரிலே பதினாறு முறைகளைக் கையாண்டு செய் முறைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுவது நல்ல முறையாக இருக்கும். விவசாய அதிகாரி ஒரு பகுதியில் அந்தத் திட்டத்தைச் செய்து, கட்டுப்படியாக லாபகரமாக இருக்கிறது, அந்தத் திட்டத்தைச் செலாக்க முடியும் என்பதைப் பிரத்யட்சமாகக் காண்பிக்க வேண்டும். சாத்யம் இல்லை என்று போனால், அதற்குக் காரணம் என்ன? நிலம் சரியில்லைமா? உரம் ஏற்றப்படாத நிலமா? தண்ணீர் இருக்கிறதா? வேறு என்ன வேண்டுமென்று பார்த்து, அப்படிப்பட்ட நிலத்தில் பதினாறு முறைகளைக் கொண்டு, புதிய முறையில் பயிர் செய்யலாம். தற்போது உள்ள முறை சரியாக இல்லை. பக்கத்திலே இருக்கிற விவசாயி சிறித்துக்கொண்டு கூட இருப்பான். அப்படியில்லாமல், விவசாயிக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் இருக்க வேண்டும். செய்முறைகளை எடுத்துக்காட்டி, விவசாயம் செய்வதற்கு ஊக்குவிப்பதாக இருக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிற இடம் எல்லோராலும் வந்து பார்க்கும்படியானதாக, சௌகரியமானதாக இருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து நல்ல முறையில் செயலாற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுக்கப்பட்டியாக, நல்ல ஊற்றுள்ள கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு, தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று கண்டு அறிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு பெரிய விளிவான திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. நில வள

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [31st March 1971]

வங்கிகள் மூலம் பணம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. அதற்கு நிதி உதவி செய்வதற்கு பல வங்கிகள் தயாராக இருக்கின்றன. ஆரம்ப பிப்பதற்கு முன்னால்—நாலு வருஷங்களுக்கு முன், வறட்சி நிலையிலிருந்து அனுபவப்பட்டவன் நான்—சொல்லுகிறேன்—அதிகாரிகள் வந்து ஏதாவது ஒரு இடத்தில், இவ்வளவு ஆழம் தோண்டினால் தண்ணீர் வரும் என்று சொல்வார்கள். அந்த இடத்தில் சோதனை நடத்தி, “போர் வெல்” வைத்து தண்ணீரைக் கண்டுபிடிக்க வழிவகைகள் இருக்கின்றன. பிராயச்சமமாகத் தெரிந்து அதை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் நல்லது. உணர்வுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குக் கடன் தருகிறார்கள். பல பகுதிகளில், ஒரு இடத்தில் 3 அடி தண்ணீர் இருக்கிறது. இன்னொரு இடத்தில் 10 அடி தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆழப்படுத்திப் பின்னும் அதே அளவுதான் தண்ணீர் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையை நாம் தமிழ் நாட்டிலுக்கும் பரவலாகக் காண்கிறோம். ஆகவே தான் கிணறுகளைச் சுற்றியுள்ள நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு, கிணறை ஆழப்படுத்த, கடன் வாங்கி, காரியம் செய்யும்போது அது பயன் தராமல் இருந்து விடுகிறது. இந்த நிலையைப் பரவலாகக் காண்கிறோம். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அதை யே “லாப” செய்ப வேண்டும். அரசாங்கம் விவசாய சாதனங்களை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊருக்குப் பொதுவாக நான்கு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. மாணவ மாணவிகளுக்குப் ப.தி.வ. உணவு—நல்லுணவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நிலத்தைச் சம்பந்திட்டு ஒரு “புர்டோசர்” வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். டிஸ்ட்ரிப்ட்டெவலப் மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில் கலெக்டரை வைத்துக்கொண்டு ஆபீசரைக் கேட்டேன். இன்னும் “புர்டோசர்” வரவில்லை. இதைப் பற்றியெல்லாம் கூறி, விவரமாக எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் “புர்டோசர்” வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அதை, அரசாங்க சாதனங்களை நல்லவகையில் வைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டும். நன்றாகப் பராமரிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட குறைகள் கூட பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. அவைகள் இல்லாமல் செய்வதற்கு தக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.

குடியியான லையில் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம் புஞ்சைப் பயிர் சாகுபடிக்கென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஊருக்குப் போவதற்கு வழி தவறிப் போக வேண்டிய நிலை எனக்கே ஏற்பட்டபோது அதைப் பார்த்தால் ஊசையாக இருக்கிறது. அந்த பண்பட்ட நிலத்தைப் பார்த்தவிட்டு விவசாயிகளே 50 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுகிறார்கள். இத்தகைய போட்டி மனப்பான்மையை உண்டாக்கி நன்றாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியங்களைச் செய்ய போட்டி மனப்பான்மை அவசியம் தான். முற்றிலும் அதிகாரிகளைக் கொண்டே அந்தத் திட்டத்தை நடத்திக்கொண்டு போகக் கூடாது. நல்ல விவசாயிகளையோ, அவர்களில் சிறந்த பணி புரியக்கூடியவர்களையோ தேர்ந்தெடுத்து சாகுபடியில் பங்குகொள்ளச் செய்வலாம். அப்படிச் செய்தால் பொது மக்களுக்கு நம்பிக்கை வரும். அப்படிப் பொது மக்களுக்கு நம்பிக்கை வரும்படி காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நிலங்களின் தரம் என்ன, எத்தனை ஏக்கர், அந்த நபர்களுக்கு விவசாயம் தெரியுமா, சொந்தமாகக் கொண்டுவரும்போது எந்த முறையில் செய்யப்படப் போகிறது, யார் செய்யப் போகிறார்கள் என்பனவற்றைப் பற்றியெல்லாம் தெரிந்து, நன்கு சிந்தித்து, அதற்காக திருத்திய முறையில் சாகுபடி செய்ய மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ளவர்களைக் கலந்தாலோசிப்பதன் ஏற்பாடு செய்தால் கூட சனகரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மற்றும் ஆங்காங்கே சென்று பார்ப்பதற்கு சனகரியங்களைச் செய்து கொடுப்பது நல்ல பலனைக் கொடுக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

உபரி நிலங்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலேயே சட்டம் செய்யப்பட்டு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இரக்கக் கூடிய காலத்திலேயே உபரி நிலங்கள் பற்றி யோசித்து, உபரி நிலங்கள் யார் யாரிடம் இருக்கிறது, எங்கெங்கே இருக்கிறது என்று பார்த்து 30 ஏக்கர்

[31st March 1971] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வரை இருக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்குச் சட்டம் செய்திருந்தும், அந்த அளவுக்கு அதிகமுள்ள நிலம் எவ்வளவு என்ற கணிப்பு கூட எடுக்க முடியவில்லை. அப்படி நாம் பரிசீலனை செய்து உபரி நிலங்கள் எவ்வளவு என்று கண்டுபிடித்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வழங்கியதாக இல்லை. அதிலே ஒரு தீவிரமான இணைப்புத் திட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி பொது மக்களிடம், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் காலாகாலத்தில் சட்டம் சீக்கிரமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி சீக்கிரமாகச் செய்தால் தான் பணம் அளிக்க முடியும். நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்ட உபரி நிலங்களைக் காலாகாலத்தில் வழங்க தீவிர ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் சம்பந்தமாகப் பல யோசனைகள் தெரிவிக்கப்பட்டு அது பற்றிப் பேசப்பட்டது. மக்கள் தொகை அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. கிராமப் புறங்களில் வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கக் கூடிய பல திட்டங்கள் பேசப்பட்டு வருகின்றன. பல யோசனைகள் கொடுக்கப்பட்டன. “உங்கள் ஊர் பக்கத்தில் என்ன தொழில்—குடிசைத் தொழிலாகட்டும், வேறு எந்தத் தொழிலாகட்டும்—செய்யலாம்” என்று யோசனை. என்னைக் கேட்டால், என்னாலேயே பதில் சொல்ல இயலாது. அந்த நிலையில் திடீரென்று எந்தெந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன சிறு தொழில்கள் செய்யலாம் என்று யோசனை சொல்வது என்பது கஷ்டமானது. பரவலாகப் பார்த்தால், நமது ஜனத்தொகையை வைத்துக்கொண்டு, பல்லாயிரக் கணக்கான, லட்சக்கணக்கான வேலைபற்றவர்கள்—வேலை பெறும்படியான பொதுவான யோசனைகளைச் சொல் என்றால், யாராலும் சொல்ல முடியாது. என்ன தொழில் செய்வது? எந்தப் பொருட்களைத் தயாரிப்பது? அப்படிப்பட்ட பொருள்கள் உற்பத்தி செய்வதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலைகள் என்னென்ன? அப்பொருளுக்கு மாவட்டத்திலோ, மாநிலத்திலோ மார்க்கெட் கிடைக்குமா? இசைபெல்லாம் யோசனை செய்ய வேண்டும். அந்தப் பொருட்களை யந்திரத்தின் மூலமாக உற்பத்தி செய்ய முடியுமா? செய்யப் படுகிறதா? அப்படிப்பட்ட பொருள்கள் எவ்வளவு பொருள்களாக இருந்தால் நல்லதா? கிராமப் புறத் தொழில்கள் முன்னேறுவதற்கு விசேஷமாக இருக்கிறதா? இதையெல்லாம் யோசிக்க வேண்டும். ஏதோ பழங்கால எண்ணத்திலே இருந்த வழக்கத்தின்படி பேசுகிறோது என்று தெரியவில்லை. பதிப யோசனை என்போதைக்கே வரவில்லை. என்னென்ன பொருள்களை உற்பத்தி செய்வது? இப்போது ஒரு யோசனை உடை சம்பந்தமானது. அதுபற்றிப் பல்வேறு ராசங்கள் இருக்கின்றன. எந்த ஒரு தொழிலாவது ஆரம்பக் காலத்திலேயே பெறுவனாச்சி அடைந்திருக்கிறதா என்றெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

இவ்வாறெல்லாம் சாத்தியம் என்று என்னால் கனவு கூட காண முடியவில்லை. சிந்தித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. இது பல சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. அப்படி நடந்தால், உலக யுக்தம் தவிர்க்க முடியாது. நாம் காலணிகளைத் தேடிப்போக வேண்டிய நிலை வரும். தொழில் வளர்ச்சியை அணுகித்து அதற்கேற்ப திட்டங்களைத் தயாரித்து பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அப்படி உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அவ்வளவு பொருள்களையும் துய்ப்பவர்கள் யார்? 5-20 எங்கே எப்படி இந்தப் பொருள்களைச் செலவிறவது? எந்த மார்க்கெட்டில் இந்தப் பொருள்களை வாங்குவார்கள்? அந்த நிலை ஓரளவுக்கு மேல் போகும்போது மரண உலகத்தில் காலனி அதிகம் ஏற்பட்டதைப் போல, நம்முடைய நாடும் காலனி அதிகத்திற்குச் செல்லாமல் இருக்க முடியாது. நம்மால் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருள்களில் எல்லோருக்கும் கிடைக்க முடியாதச் செய்யும் முறையில் உள்ள உடையை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதில் 60-ம் நெம்பர் ரகத்திற்கு மேல் உள்ளதை மில்களுக்கு விட்டு விடலாம். 40-ம் நெம்பருக்கும் அதற்குக் கீழேயுள்ளதையும் நாம் கைத்தறிக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். ஒரே இடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மில்களுக்கு இந்த நூல் உற்பத்தியைக் கொடுக்காமல் விவசாயிகள் வாழ்கின்ற

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [31st March 1971]

பகுதிகளில் 5 அல்லது 10 ஹார்ஸ் பவர் இயந்திரங்களை அளித்து அவர்கள் பரவலாக நூல் உற்பத்தி செய்வதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யலாம். அப்படி விட்டுவிட்டால், விவசாயிகள் வேலையற்ற நேரத்தில் இந்த வேலையைச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். எங்கும் இப்போது மின்சாரம் இருக்கிறது. அது பயன்படும். ஆகையால் நூல் உற்பத்தியைக் குடிசைத் தொழிலாகச் செய்யலாம். அந்தந்தப் பகுதிகளில் இம்மாதிரி உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் நேரடியாகக் கைத்தறிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமா, ஸ்தாபன ரீதியாகவே கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் பார்த்தால், ஸ்தாபனம் மூலமாகவே கொடுக்கலாம். நூற்பு சம்பந்தப் பட்டவரையில், குறைவான நெம்பர் ரகங்களைக் கிராமங்களில் உற்பத்தி செய்யும்படி விட்டுவிடலாம். நான் மேல் நாடுகளுக்குச் சென்றதிடீர். ஜப்பான் போன்ற தொழில் மீதுவாக வளர்ந்துள்ள இடங்களுக்குப் போனவர்கள் அங்கே எப்படி குடிசைத் தொழில் விருத்தி யடைந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அந்த வகையில் நாம் செய்ய முயல் வேண்டும். இப்போது கைத்தறியாளர்கள் மிகவும் கூலி கட்டாத வகையில் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் ஒரு வரம்பு வைத்து இத்தனை நெம்பர் ரக நூலை கைத்தறிதான் நெய்ய வேண்டும், உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று விடும் வரையில் அவர்களுக்கு வாழ் வளிப்பது கஷ்டம். சேலை, வேஷ்டி, துண்டு போன்றவைகளை அவர்களுக்கு விட்டுவிடலாம். இப்படிச் செய்யும்போது மத்திய, மாநில சர்க்கார்களுக்கு உள்ள உரிமைகளில் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சில கஷ்டங்கள் குறுக்கிடலாம். இருந்தாலும் நன்றாக யோசித்து முடிவுக்கு வரவேண்டியது அவசியம். எனவே, நமக்கு எவையெவை உபயோகிக்கக் கூடிய துய்ப்புப் பொருள்களாக அவசியமானவைகளாக இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் கைவினைப் பொருள்களாகவே உற்பத்தி செய்ய நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான உபாயத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, 6,500 ஆசிரியர்களுக்கும் 2,400 பொறியியலாளருக்கும் வேலை அளிக்கக்கூடிய பயிற்சித் திட்டம் ஆண்டுக்கு 1 கோடி 38 லட்சம் செலவில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அந்தத் திட்டம் மிகவும் மெதுவாகச் செயல்படுவதால், பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதனால் அதைப்பற்றி யோசனை சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் அது போதிய பலன் அளிக்கத் தக்க வகையில் இல்லை என்று சொல்லப்படுவதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லும்போது, அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கிற வகையில் எப்படி நிலைமை மாறியிருக்கிறது என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இத்தனை குழந்தைகளுக்கு இத்தனை ஆசிரியர் என்ற வகையில் பார்ச்சூர்போது மாணவர்களின் தொகை ஆசிரியர்களின் விகிதத்தை விட அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ராஜபாளையத்தில் ஒரு தனியார் பள்ளியில் உள்ளவர், ஒரு ஆசிரியருக்கு 59 மாணவர்கள் என்ற முறையில் இருப்பதாகச் சொன்னார். இப்படியில்லாமல் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படும் வகையில் இந்த விகிதாச்சாரம் குறைக்கப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்கள் அதிகமாக்கப்பட வேண்டும் இப்போது யார் வாத்தியார், யார் பின்னை என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. கொஞ்ச காலம் போனால் தகப்பன் யார், பின்னை யார் என்று கூட தெரியாமல் போகுமோ என்ற கவலை ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. நாம் கல்விக்காக அதிப பணத்தைச் செலவு செய்கிறோம். அதைப் பெருமை யாகவும் சொல்லிக்கொள்கிறோம். ஆனால் அதன் பலனை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அதிகமான பணத்தைச் செலவுத்தேதும் அதிலிருந்து வருகிற பண குறைவாக இருக்கிறதே என்ற ஆச்சரியம் கூட நம் மனதில் ஏற்படுகிறது. அதற்கு இத்தகைய குறைகள் காரணங்களாக இருக்கலாம்.

போலீஸ் நிர்வாகத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் அல்லது சிப்பாய்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் குறைந்தபட்ச கல்வி ஸ்கூல் ஃபைனலாவது அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். கமிஷனில்கூட அதைப்பற்றி நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

[31st March 1971] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு ஆள் எடுக்கும்போது, குறைந்தபட்சம் இவ்வளவு மார்க் வாங்கியிருக்க வேண்டுமென்றும், மற்ற டிபார்ட்மெண்டுகளில் இத்தனை மார்க் வேண்டுமென்றும் கேட்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு எடுக்கும்போது ரொம்பவும் புத்திசாலியாக நல்ல மார்க் வாங்கியவர்களாக, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ்செய்தவர்களாகத்தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அப்போது போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட் இன்னும் நல்ல முறையில் நடக்கும். கிராமங்களில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். இப்போது ஒவ்வொரு ஊரிலும் உயர்நிலைப் பள்ளி வந்து விட்டதால், அதிகமாகப் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் போலீஸ் சிப்பாய்களாக அந்த டிபார்ட்மெண்டில் தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் இப்போது ஹையர் கிரேடு வேண்டாமென்று அரசு நிறுத்திவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். இனிமேல் செகண்டரி கிரேடுதான் என்றும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்திருக்க வேண்டுமென்றும் செய்தது நல்லதுதான். நன்னூலிலே ஆசிரியர்கள் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். “குலனறி கடவுட் கொள்ளை மேன்மை, கலையியல் தெளிவு, கட்டுரை வன்மை, நிலம் மலை நிறைபோல் மலர்திகர் மாட்சியும் உலகியாறிவோடியை குணம் பெற்றவன் நூலுரை ஆசிரியன்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்தக் கவிதைக்கு என்ன அர்த்தம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதற்கு அர்த்தம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆசிரியர்கள் என்பவர்கள் அந்த ஆசிரியர்களின் வர்க்கத்தில் நல்ல குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் குலம் என்றார்கள். அறிவுடைமை, கொள்கை, மேன்மை, கலையியல் தெளிவு, கட்டுரை வன்மை, நிலம் மலை நிறைபோல் மலர்திகர் மாட்சியும் அவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதுதான் பொருள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இவ்வளவும் ஒரு ஆசிரியருக்கு வேண்டுமென்றால் மற்றவர்கள் கதி என்ன ஆவது ?

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆசிரியர்களுக்கு இந்த கதி இருந்தால் தானே மாணவர்களுக்கு, மற்றவர்களுக்கு நல்ல கதி வரும். ஒரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் எங்கள் ஊரில் இருந்தார். அவர் எட்டைபுறத்தில் பாதுகாப்புக்குத்தான் தகுதியாக இருப்பார். ஆசிரியர் யாராவது வந்து பார்த்தால் ரூல்கமிதான் அவர் கையில் இருக்கும். சண்டை போடுவார். ஆகையால் ஆசிரியராவதற்கான குணங்களைக் கூடுமான வரையில் பார்த்து தேர்வு செய்தால்தான் மக்களுக்கு அவர்கள் பயன்படுவார்கள். இப்போது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகி வேலையில்லாமல் பலபேர் இருக்கிறார்கள். இதனால் ஒரு காரியம் நடக்கிறது. இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள ஆசிரியர்களை லீவு எடுக்கச் செய்து அந்த இடத்தில் தற்காலிகமாக ஆசிரியர்களாக நுழைந்துகொள்கிறார்கள். அதற்குப் பணம் பெறப்படுகிறது. மூன்று மாதம் லீவு எடுத்தால் இவ்வளவு பணம் என்ற அளவில் ரூ. 1500 வரை வாங்கப்படுகிறது. ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்பு வரும்போது அதை ஒரு சாதகமாகப் பயன்படுத்தி அந்த சர்வீஸில் புருந்துகொள்வதற்காகப் பணம் கொடுத்து இடத்தைப் பெறுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அதிக நேரம் பேசிவிட்டதாகக் கருதுகிறேன். மற்றவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த ஊதிய உயர்வு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எதாவது ஒரு கட்டத்தில் போய் அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். ஊதிய உயர்வு கேட்பதைப் போலவே கடன்ம களைச் செய்வதிலும் கருத்தைச் செலுத்த வேண்டியது அவசியம். நாம் கல்விக்காக ரூ. 75 கோடி செலவு செய்கிறோம். ரூ. 100 கோடி செலவுத்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் படித்து வருகிற மாணவர்கள் இந்த நாட்டின் நல்ல பிரஜைகளாகத் திகழும் வகையில் அதை அமைக்க வேண்டும்.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [31st March 1971]

மேலும், மெய்ஞானம் இல்லாத விஞ்ஞானம் பயன் தராது. மெய்ஞானமும் விஞ்ஞானமும் கலந்திருக்க வேண்டும். மெய்ஞானம் எந்த அளவுக்கு உள்ளதோ அந்த அளவுக்கு விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் அமையும். இல்லாவிட்டால் அவை ஜீவன் உள்ளவைகளாக இருக்காது. தர்மத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கும். மெய்ஞானத்தைப்பற்றி அறிய அதனுடைய குணதீசயங்கள், உறுப்புகள், இரத்திரியங்களைப்பற்றி அறிய வேண்டும். அந்த உறுப்புகளுக்கு என்ன என்ன குணங்கள் இருக்கின்றன, எப்படி எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்பதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்குக் காரியங்கள் செய்தால் ஒவ்வொரு துறையும் நன்மை பயக்கும். அதனால் நம்முடைய ஜன் சமூகம் பயனடையும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல ஆணைக்குழுக்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கைகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. போலீஸ் பற்றிய ஆணைக்குழு, பின்தங்கிய உருப்பினர் பற்றிய ஆணைக்குழு இவைகள் எல்லாம் கொடுத்த அறிக்கைகள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் அங்கத்தினர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஒருவேளை, அச்சடித்துக்கொண்டிருக்கலாம். அவைகள் கிடைக்கும்படி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அலுவலக நடைமுறைகள், நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள்—இவை பற்றியும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். 4-வது திட்டத்திற்காக மாநில 4 ஆண்டுத் திட்டம் இன்னும் பூரணமாக வகுக்கப்படாமலிருக்கிறது என்று ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. நேமுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய முன் தினம் பேரவையில் பேசும்போது மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டத்திற்கு இசைவு கொடுத்து விட்டேன் என்று சொன்னார்கள். மூன்றில் இரண்டு பங்கு வெற்றி கிடைத்ததால் அதற்கு இசைவு கொடுத்து விட்டேன் என்று சொன்னதால் அதற்கு இன்னும் ஒரு முழு வடிவம் கொடுப்பதற்கு என் தாமதம் என்று விளங்கவில்லை. அவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சில விஷயங்களை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் தெரிவிப்பதற்கு அனுமதியளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது என் நன்றியைத் தெரிவித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுநருடைய உரையில் தேர்தலைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோழுது தமிழகத்தில் தேர்தல் அமைதியாக நடந்தது, அதற்காகத் தமிழக மக்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தல் எப்படி நடைபெற்றது என்பதை இந்த நாடே அறியும். இந்தத் தேர்தல் அமைதியாக நடைபெறக் கூடாது என்பதற்காகச் சிலர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளையும் இந்த நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். குறிப்பாக ஒரு தலைவர் இன்னும் 10 நாள், ஒரு வாரம், 3 நாள் என்று மக்களையும் அதிகாரிகளையும் அச்சுறுத்துகின்ற வகையில் மிரட்டினார். இன்னொரு சாரார் ஆண்டவனைக் காட்டி மிரட்டினார்கள். இந்த மிரட்டல்களுக்கு மத்தியில் இந்தத் தேர்தல் முறையாக நடைபெற்றிருக்கிறது என்றால், அதற்காக ஆளுநர் மட்டுமல்ல, நாம் அனைவரும் மக்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் தேர்தலில் சில ஒழுங்குகள் நடைபெற்றன. காவல் துறையினர் ஒழுங்காக நடந்துகொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையினரைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் தங்களுடைய கடமையை ஒழுங்காகச் செய்யவில்லாமல் சில தலைவர்கள் அச்சுறுத்தியதன் விளைவாக, பல இடங்களில் ஆளுநர் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மிரட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக அமைச்சர்கள் போட்டியிட்ட தொகுதிகளில் எவ்வளவு பெரிய பலாத்காரச் செயல்கள் நடந்தும் கூட, அவைகளைக்கூடச் சரியாகக் கண்காணிக்கவில்லை என்பதை இந்த நாடு அறியும். இருந்தாலும்கூட வழக்கம் போல் தோற்றுப்போனவர்கள் பல காரணங்கள் சொல்லுவார்கள். அவற்றில் ஒன்று காவல் துறையினர் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதாகும். அடுத்து, தேர்தலில் சில ஒழுங்குகள் நடைபெற்றிருக்கி

31st March 1971]

[திரு. எஸ். முத்து]

கின்றன என்று மாநிலத்திலும் மத்தியிலும் பேசப்படுகிறது. எனக்குத் தெரிந்து 30, 40 ஆண்டு காலமாக தோற்றுப்போன கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர், அதிலும் பாமர மக்கள் "பெட்டியை மாற்றி விட்டார்கள்", "ஒட்டை எடுத்து விட்டார்கள்" என்றெல்லாம் சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்கிறவர்கள் யாரென்றால், சாதாரண மக்கள், தேர்தல் எப்படி நடைபெறுகிறது என்று புரிந்துகொள்ள முடியாத மக்கள் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால், பரிதாபம். இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகள் அரசியல் தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள்கூட, தேர்தலில் ஒழுங்கமை நடந்துவிட்டது, ஏதேதோ செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களென்றால், அவர்களுக்காக நாம் பரிதாபப்படுவதைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பாராளுமன்றத்தில் கிட்டத்தட்ட 1,500 வாக்குச்சீட்டுக்களைக் கொண்டுவந்து காண்பித்தார்கள் என்று பார்க்கிறபோது, அப்படித் தோன்றுகிறது.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அதற்குப் பாராளுமன்றத்தில் திட்டம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். முத்து :அவர்களுக்காக நாம் பரிதாபப்படுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தோன்றவில்லை.

அடுத்து, இந்த மன்றத்தில் மதுரை மாவட்ட மக்கள் சார்பில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னென்றால், ஆளுநர் அறிக்கையில், மதுரை நகராட்சியை மாநகராட்சியாக இந்த அரசு ஆக்கப் பாகிறது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக, இந்த அரசுக்கும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், அதற்கான பணிகளில் ஈடுபட்ட உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த அமைச்சரவைக்கும் மதுரை மாவட்ட மக்கள் சார்பில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங் கருதிப்பாகச் செல்வன், மதுரைப் போலுத்த வரையில், மதுரை நகராட்சியை மாநகராட்சியாக ஆக்க வேண்டுமென்று, இன்று நேற்றில், 20 ஆண்டுகளாக முயற்சி நடைபெற்றது. அந்த 20 ஆண்டுகால முயற்சியை, இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் ஏதேதோ கூறி தட்டிக் கழித்து வந்துவிட்டார்கள். ஆனால், இந்த அரசு அப்படித் தட்டிக் கழிக்காமல் மதுரை மக்களுடைய உணர்ச்சியை மதித்து, நகராட்சியை மாநகராட்சியாக ஆக்கியதற்கு மீண்டும் மதுரை நகர மக்களும் மதுரை மாவட்ட மக்களும் இந்த அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பல காரியங்களுக்கு இந்த அரசு உதவி செய்திருக்கிறது. எத்தனையோ விதத்தில் மதுரை நகர மக்கள் பல தொல்லைகளை அனுபவித்து வந்தார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், இங்கே அமர்த்திருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் அவர்களுடைய சொந்த ஊர் திருமங்கலம் ஆகும். அந்த ஊருக்குச் செல்ல வேண்டுமானால், குறுக்கே இரண்டு "லெவல் கிராலிங்" கள் இருக்கின்றன. அந்த "லெவல் கிராலிங்" களிலே ஒரு மணி நேரம் காத்திருக்க வேண்டும். அதற்குப் பிரகு தான் செல்ல முடியும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை பல்லாண்டுகளாக இருந்து வந்தது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இரண்டு லெவல் கிராலிங்குகள் இருக்கின்றன. மீனாட்சிபுரம் பக்கத்தில் ஒன்று, சுப்பிரமணியபுரம் பக்கத்தில் ஒன்று.....

திரு. எஸ். முத்து : இந்த இரண்டு இடங்களிலும் மேம்பாலம் கட்ட 5-40 லெண்ட்மென்ரு 30 ஆண்டுக் காலமாக முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. p.111. அந்த முயற்சியை ஏனோ, எதற்கோ இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசுகள் புறக்கணித்துக்கொண்டு வந்தன. ஆனால், அந்தக் காரியம் நிறைவேற்றப் படுவதற்கு நமது தற்போதைய மாநில அரசு பெருமுயற்சி எடுத்து

[திரு. எஸ். முத்து]

[31st March 1971]

இன்றைக்கு மேம்பால வேலை துவக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை சமீபத்தில் மதுரை நகரத்திற்கு வந்தவர்கள் அறிவார்கள், அதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவு என்று தெரியும். 80 லட்சம் ரூபாய் அதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. கட்டப்படுகின்ற அந்த மேம்பாலங்களுக்கு ஆகின்ற 80 லட்சம் ரூபாய் செலவில் பாதிசை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று சொல்லப்பட்டது. பீதிபாளையம் பாதிச் செலவை நகராட்சி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நகராட்சி பாதிச் செலவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்றால், முடியாது. ஆனால், இந்தக் காரியத்திலும் மாநில சர்க்கார் முன் வந்து, அதை ஏற்றுக் கொண்டு—குறிப்பாக அமைச்சர் திரு சாதிக் பாஷா அவர்களும், முதல்மைச்சர் அவர்களும்—பாதிச் செலவை மாநில சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும், அந்தப் பாதிமில் பாதிசை, அதாவது 25 சென்னை நகராட்சி ஏற்றுக்கொள்வது என்று முடிவு செய்து இன்றைய தினம் வேலை துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் மதுரை நகராட்சிக்கு 20 லட்சம் ரூபாய் லாபம் மட்டுமல்ல, இரண்டு மேம்பாலங்களும் அமைகின்றன.

அதற்காக இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. இதற்கு முன் 22 ஆண்டு பொறுப்பு ஏற்றிருந்த அரசு மதுரை மக்களுடைய குடி தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவே இல்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் மதுரை மக்கள் குடி தண்ணீருக்காக பட்ட கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஆனால் இன்றைக்கு இந்த அரசு அதை மாற்றி தம்முடையதிலேயே, இன்னும் நாம் எல்லாம் கௌரவிப்பதாய் வசையால் இந்தியாவிலேயே, 3, 4 இடங்களிலே ஆழக் கிணறுகள் ரூ. 17 லட்சம் செலவில் தோண்டி இருக்கின்றன. அந்த கிணறு சுவர்கள் இன்னும் 15 நாட்களிலேயே முடிவடைய இருக்கின்றன. மாநகராட்சி ஆரம்பிக்கும்போது, அமைச்சர்கள் 50 லட்சம் காலன் தண்ணீர் புதிதாகத் தண்ணீர் கொடுக்கும் கிணறை ஆரம்பித்து வைப்பார்கள் என்று கருதுகிறான். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த அரசு மதுரை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் எவ்வளவோ செலவிட இருக்கிறது. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், பழனி, கொடைக்கானல் இந்த இரண்டு ஊர்களில் இருந்தவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும், பழனியிலிருந்து வருகிறவர்கள், கோவையிலிருந்து வருகிறவர்கள், வட பகுதியிலிருந்து வருகிறவர்கள், பழனிக்கு வந்து விட்டு பழனியிலிருந்து கொடைக்கானலுக்குப் போக வேண்டுமானால், அங்கேயிருந்து 90 மைல் சுற்றி, கொடைக்கானலுக்குச் செல்ல வேண்டும். பழனியிலிருந்து, ஒட்டன் சத்திரம், திண்டுக்கல், செம்பட்டி, வத்தல்குண்டு, நீலக்கோட்டை, கொடைக்கானல் என்று இருக்க வேண்டுமென்று, 90 மைல் சுற்றி இதுவரை சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, 78 லட்ச ரூபாய் செலவில் 22 மைலில் பழனிக்கும் கொடைக்கானலுக்கும் ரோடு அமைப்பதற்கான வேலைகள் எல்லாம் இன்றைக்குத் துவங்குகிற நிலைமையில் இருக்கின்றன. இப்படிப் பல திட்டங்களை இந்த அரசு மதுரை மாவட்ட மக்களுக்குச் செய்து வருகிறது. அடுத்து, மதுரையில் ரூ. 5 வரி போட்டுவெட்டிய குடிசைகளுக்கு ரூ. 50 வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பொய்யான விஷயங்களைப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். இந்த ரெவின்னூ எப்படி வருகிறது என்பதைப் பற்றி நான் ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நகரமன்றத்தில் நிர்வாகத்தில் பொறுப்பேற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அல்லது வரி செலுத்திப் பழக்கப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் ரெவின்னூ வரிசைப்பற்றித் தெரிந்தகொள்ள முடியும். இந்த ரெவின்னூ 5 ஆண்டு காலத்திற்கு ஒரு முறை ஏற்படுகிறது. இந்த 5 ஆண்டு கால ரெவின்னூ வரி போடுவது 2, 3 ஆண்டுகளாகத் தள்ளி வைக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது ரெவின்னூ வந்தது. ரெவின்னூக் காகச் சில அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். நியமிக்கப்படுகிற அதிகாரி ஆங்காங்கு சென்று பார்த்து அந்தந்த நிலைமைகளைக்கேற்ப வரிசைப் போட்டுச் செல்வார். ஆனால் அவர்கள் போடும் வரி முடிவானதல்ல. அப்பீல் செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. முதலில் கமிஷனுக்கு அப்பீல்

[31st March 1971]

[திரு. எஸ். முத்து]

செய்யலாம். அதற்குப் பிறகு கவுன்சிலுக்கு அப்பீல் செய்யலாம். இதில் தான் குறுக்கீடு வந்தது. மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடித்தார்கள் என்று சொல்வார்களே, அது மாநில 6 லட்சம் மக்கள் வாழும் மதுரையில், அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு, 50 பேர் ஊர்வலமாக வந்து என்னைப் பார்த்தார்கள். 6 லட்சம் மக்களில் 50 பேரைத் திரட்டி, 6 மாதத்திற்கு முன்பு விளம்பரம் செய்து, என்னைப் பார்த்தார்கள். இதில் ஒன்று தெரிகிறது. இவர்கள் அரசியல்காரர்கள், அரசியல் காரணங்களுக்காக இதனைக் கிளப்புகிறார்கள். போட்ட வரியை எப்படித் தவிர்ப்பது என்பதைப் பொதுமக்கள் புரிந்துகொண்ட காரணத்தால், அவர்கள் செவி சாய்க்காமல் மகஜர் கொடுத்தார்கள். நான் தலைவன் என்ற முறையில் 12 கட்சிக்காரர்கள் இங்கே இருக்கும்போது, ஒருவருக்குக் கொஞ்சம் சண்டை போட்டுக் கொள்ளாமல் சமாதானமாகப் போங்கள் என்று சொல்லிவிட்டேன். இன்றைக்குச் சொல்லுகிறேன். தீர விட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தில் யார் எப்போது பொறுப்பேற்றிருந்தாலும் சாதாரண, நடுத்தர மக்களைப் பாதிக்கும் அளவுக்கு எந்தக் காரியமும் செய்யமாட்டார்கள். அதிலே நாங்கள் தெளிவாக இருக்கிறோம். நடைபெற்ற தேர்தலில் நமக்குக் கிடைத்த மொத்த வாக்குகளை மக்கள் நினைவுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களைத் தவிர, நடுத்தர மக்கள், தொழிலாளர்கள், லட்சோப லட்ச வாக்குகள் தந்திருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும் அளவுக்கு நாங்கள் நடந்துகொள்ள மாட்டோம். ஒரு கொள்கையை வைத்திருக்கிறோம். உதாரணமாக ஓய்வு பெற்ற அதிகாரி ஒருவர் வீடு கட்டிக்கொண்டு, பாதிசை வாடகைக்கு விட்டு தான் ஒரு பக்கம் இருந்துகொண்டு, வரும் வாடகையிலே ஜீவனம் நடத்துகிறார். அதே நேரத்தில் சிலர் 20, 30 வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு, 6-க்கு 8 அடி குடிசைகளைக் கட்டி அதற்கு ரூ. 20 ரூ. 25 என்று வாடகை வாங்குகிற நல்லவர்களும் உண்டு. சிலர் பொதுவாக காலி மனைகளை வாங்கி வீடுகளாகக் கட்டி அதிக வாடகை பெறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தான் வரி உயர்வாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. பல அண்டுக காலமாக வாடகை கொடுத்திருக்கும் மக்களுக்கு இந்த ரெவின்னூப் பற்றிக் கவலையிலலை. அதனால் கஷ்டப்படுவதில்லை. அவர்கள் ரெவின்னூ வசூலிடுமென்று கேட்கிறார்கள். 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வரியை உயர்த்துகிறார்கள். 47,000 மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன, இவைகள் அப்பீலில் வந்திருக்கின்றன. இப்படி எல்லாம் பேசினால் ஒட்டுக் கிடைக்கும் என்றால், அதற்கும் 5 ஆண்டுகள் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 47,000 மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. 47,000 மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதானே அர்த்தம்.

திரு. எஸ். முத்து : இல்லை. அவைகள் முறையாக வந்தவை, ரூ. 30 வரை கட்டுகிறவர்கள் பணம் கட்டாமலேயே அப்பீல் செய்து கொள்வார்கள். ரூ. 5-ல் இருந்து ரூ. 50 ஆக வரி உயர்த்தப்பட்டதென்று சொல்வது தவறான பிரச்சாரம் ஆகும். நகரப் பகுதியில் நிவசன வாங்கி வே-அவட் போடுகிறார்கள்; எப்படி வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். 500 ரூபாய்க்கு வாங்கி வைத்திருக்கிற சனிடேட்டிங் வே-அவட் போடுகிறார்கள். அதைப் பிறகு ரூ. 2,000, ரூ. 3,000-க்கு விற்கிறார்கள். ஒரு சென்னை ரூ. 50-க்கு விற்கிறார்கள். பல ஏக்கர் நிலத்திலே ஒரு இடத்தில் படலங்காய்ப் பயிர் போட்டு விற்கிறார்கள். பிறகு நம்முடைய அதிகாரி போகிறார். நகரமன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னால், பார்த்திருக்கிறார்கள். வே-அவட் போடப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். அதிலே ஒரு ஓரம் படலங்காய்ப் பயிர் போட்டுவைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து ரூ. 2,000 போலாம் என்கிறார்கள். சென்ற முறை ரூ. 1,000 ஆக இருந்தது. ஒரு சென்ட் ரூ. 100-க்கு வாங்கியது, இப்போது ரூ. 4,500-க்கு விற்கிறது. அதனால் ஏன் ரூ. 2,000 வரி போடக்கூடாது? அது தான் அங்கே இருக்கிற பிரச்சனை. அங்கே ரூ. 200 ஆக உயர்த்தி விட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்வது பொய்யே தவிர, உண்மை அல்ல என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுதான் வரி உயர்த்தப்பட்ட நிலை.

[31st March 1971]

* திரு. எம். அய்யாசாமி : தலைவர் அவர்களே,

ஒரு எக்கர் நிலத்தை வாங்கி பிறகு பிளாட் போட்டு விற்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரி பிரச்சினை அல்ல. சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலத்தில் குடிசை கட்டிக்கொண்டு 12 ஆண்டுக் காலமாக முனிசிபல் வரி செலுத்தி வந்தவர்களுக்கு, ரூ. 5 முதல் 25. ரூபாய் வரை போட்டிருந்த வீட்டிற்கு 50 ரூபாய் 100 ரூபாய் போடப் பட்டிருக்கிறது. இதை நீரூபிக்க முடியும். இவர்கள் சாதாரண குடிசைகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள். நிலம் வாங்கி வீடுகளைக் கட்டி யிருப்பவர்களுக்கு அதிக வரியைப் போட்டதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. இந்த 30 ரூபாய் வரி செலுத்துகிறவர்கள் சாதாரண குடிசை வீடுகளைப் புறம்போக்கில் கட்டிக்கொண்டவர்கள், ரூ. 30-க்குக் குறைந்த வரி கட்டுபவர் கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டேன்.

திரு. எஸ். முக்தா : ரூ. 5 ஆக இருந்த வரியை ரூ. 50 ஆகப்போட வில்லை. அதற்கு அவர்கள் கமிஷனுக்கு அப்பீல் செய்துகொள் ளலாம். குறைக்கவில்லை என்றால், கவுன்சிலுக்கு நேரடியாக அப்பீல் செய்யலாம். இப்படி ஒரு தவறு நடந்திருந்தால், உண்மையிலேயே ரூ. 5-க்கு ரூ. 50 போடப்பட்டிருக்குமேயானால், பரிசீலனை செய்து அதைக் குறைக்கிறோம். ஆனால், புறம்போக்கு இடங்களில் ரே-அவுட் போட்டு, 15 குடிசைகள் போட்டு, அந்த 15 குடிசைகளுக்கும் தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, ரூ. 5 வரி கட்டுகிறார்கள் என்றால், அதிகாரிகள் விளக்கி அதை 100 ரூபாய் ஆக்குகிறார்கள்.

ஆக ஐந்து ரூபாய் என்று இருக்கிற இந்தக் குடிசைகளுக்கு 50 ஆக ஆக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இதைக் கமிஷனர் கவுன்ஸிக்குக் கொண்டு வந்தால், அப்போது அது ஆராயப்படுகிறது. ஆகவே, உயர்த்தப் பட்ட பாலும் கூட, சரியில்லை என்று நீதி கோரி அப்பீல் செய்தால், அந்த கவுன்சில் விஷயத்தை முடித்து விடுகிறீர்கள். நேரில் பார்வையிட்டு அவர்களுக்கு நியாயமான முறையில் வரி விதிக்கிறது. எல்லா நகரத்திலும் அதுதான் முறை. மதுரையிலும் அப்படித்தான் நடந்து வருகிறது. ஆகவே, ஆறு லட்சம் மக்கள் வாழுகிற நகராட்சியில் 50 பேருக்கு மேல் வர முடியவில்லை. அந்நகரத்து மக்கள் இந்த நிர்வாகம் உண்மை யாக உயர்வாக இருந்தால் குறைக்கும், ஆகவே இந்தப் போராட்டத்தில் சேர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிற காரணத்தால்தான் அந்தப் போராட்டம் பிசுபிசுத்துப் போய்விட்டது. போராட்டத்தை நடத்தியவர்கள் மதுரையில் ஒரு தென்காசியை உண்டாக்கலாம் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். மதுரை மக்கள் எமாறவில்லை. மதுரை மட்டிலும் அல்ல, இந்த மாநிலம் முழுவதும் மக்கள் எமாறவில்லை என்பதைச் செயலில் உணர்த்திக் காட்டிவிட்டார்கள். இதற்குப் பிறகும் லட்சிய பர்வலையையே பாடிக்கொண்டிருந்தால் மக்கள் எமாறப் போகிறீர்கள் என்று கூறி, மதுரை மாநகரை மாநகராட்சியாக்குகின்ற இந்த அரசுக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற அமைச்சர் களுக்கும் நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. வி. வெங்கடா : மதிப்புமிக்க தலைவர் அவர்களே, 24-3-1971 அன்று ஆளுநர் அவர்கள் சட்டப் பேரவையில் கூட்டுமன்ற உறுப்பினர் களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக, என்னுடைய அருமை நண்பரும் மாண்புமிகு உறுப்பினரும் அகிய திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு அவர்கள் முன் கொடுத்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நடந்து முடிந்த ஐந்தாவது பொதுத்தேர்தலில் முதல்வர் சிறப்பு மிக்க வெற்றியை ஈட்டி இங்கே அரசு அமைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவரையும் அவரது நிர்வாகத் திறமையையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவனாகிறேன். அடுத்து, அவருடைய அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய புதிய அமைச்சர்களையும் வருச, வருச என்று வரவேற்று பாராட்டக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். நடந்து முடிந்த இந்தப் பொதுத் தேர்தல் எதோ சர்வ சாதாரணமாக நடந்து முடிந்த தேர்தல் என்று நம்மலே யாரும் கருத மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். பல உண்மைக்கு மாறான விஷயங்கள் மக்கள் மத்தியில் எழுப்பப்பட்டன என்பதையும்

[31st March 1971]

[திரு. வி. வெங்கடா]

நாம் அனைவரும் அறிவோம். இதுவரை நடந்து முடிந்த தேர்தல் களில் கருத்துக்குக் கருத்து எடுத்துச் சொல்லி, எந்தக் கருத்துக்கு மக்கள் ஆதரவு அளிக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் அறிந்த மட்டில் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பொதுத் தேர்தலில் ஆண்டவரே கூட வந்து ஒட்டுக் கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலையை நாம் சந்தித்திருக்கிறோம். தமிழக மக்கள் என்னதான் ஆதரவாக அளவு கடந்த பற்று வைத்திருந்த போதிலும், அரசியலுக்கும் ஆதரவிற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது என்று உணர்ந்துகொண்டு, அரசியல்வாதிகள் தங்களுக்கு ஆதரவாக ஆண்டவரைக் கூப்பிட்டுப் பார்த்தாலும், அரசிய லுக்கும் ஆண்டவனுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று கருதி அவர்கள், நேர்மைக்கும் நியாயத்திற்கும் இன்றைய தினம் வாக்களித்து, இங்கே பெருவாரியான வெற்றியைத் தேடித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குப் புரிகிறது. இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் உணரப்பிரச்சனையால் தான் காங்கிரசு கட்சி 1967-ல் தோல்வி யடைந்தது, அதே உணரப் பிரச்சினை காரணமாக இன்றைய தினம் இரண்டாவது முறையாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருவாரி யான வெற்றியை ஈட்டியிருக்கிறது என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதற்காக அவருக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாகிறேன். ஆனால் எந்தக் காரணத்தாலோ அவர் சேர்ந்திருக்கிற சிண்டிகேட் கட்சிக்காரர்கள் குச்சிராமங்கலில் எல்லாம் பாணியைக்கட்டிவிட்டு எங்கே அரிசி எங்கே அரிசி என்று கேட்டார்கள். மன்றத்தில் பேசுவது ஒன்றும் மக்கள் மத்தியில் பேசுவது இன்னொன்றுமாக இருக்கிற காரணத்தால், எதோ மக்களைத் திசை திருப்பி எப்படியாவது வெற்றியை ஈட்டிவிட வேண்டும், நாய்காலியைப் பிடித்துவிடவேண்டும் என்ற எண்ணத் தில் ஆற்றப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் ஐயமற தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கிராமப்புறத்தைச் சேர்ந்தவ னாகிய நான் தேர்தல் பணியின் காரணமாகக் கிராமத்திற்குச் செல்கிற நேரத்தில் எழைகள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள், “20 ஆண்டுக் காலம் பட்டா வேண்டும் வேண்டுமென்று புறம்போக்கு நிலத்தைக்காட்டிக் கேட்ட நேரத்தில், அரசாங்க அதிகாரிகளோ, அமைச்சர் பெருமக்களோ, அல்லது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளோ ஒன்றும் செய்யவில்லை. கிராமத்தில் இருக்கிற மேட்டுக்குடி வாழ் வர்கள், மிராசதார்கள், ஜமீன்தார்கள் நாங்கள் கேட்டு வந்த புறம்போக்கு நிலங்களில் தங்கள் ஆடுமாடுகளை விட்டு நாசமாக்கி வந்தார்கள். எனென்று கேட்க முடியவில்லை. ஆனால் கழக அரசு வந்த பிறகு, லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு பட்டாக்களை வழங்கியிருக்கிறது. பட்டா கிடைக்கப் பெறாத ஒரு சிலர் இருந்த போதிலும் புறம்போக்கு நிலம் இருந்தால், ஆக்கிரமிப்பு செய்த பயிர் செய்கிறோம். புன்செய் தானியங்களைப் பயிர் செய்கிறோம். உங்கள் கட்சிக்கு உதய சூரியனுக்கு நீங்கள் வந்து வாசுக்குக் கேட்ட பிறகு தான் வாக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற நிர்யந்தம் இல்லை. எங்கள் இதயத்தில் இருக்கிற கட்சிக்கு, அண்ணாவால் உருவாக்கப்பட்ட கட்சிக்கு, அவர்கள் தம்பி களைஞர் அவர்களால் வழி நடத்தப்படுகிற கட்சிக்கு வாசுக்கு அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். மேட்டுக் குடியில் இருக்கிற ஒருவனிடம், “இன்றைய தினம் கலைஞர் அவர்கள் அட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நான் அவருடைய கட்சி மேலவை உறுப்பினனாக இருக்கிறேன். எங்கள் அபேட்சகருக்கு கழகத்திற்கு இந்த முறை வாசுக்கு அளித்தால், நிச்சயமாகப் பெருவாரியான நன்மை நமக்கு ஏற்படும்” என்று சொன்ன நேரத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள், “உங்கள் அட்சி வந்த பிறகு புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுத்து விட்டது. என் நிலத்தில் வேலை செய்ய எனக்கு அடிகள் இப்போது கிடைப்பதில்லை. அவர்களே இப்போது சொந்த நிலங்களைப் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் மறுபடி வந்தால், இன்னும் எஞ்சியிருக்கிற நிலங்களுக்கும் பட்டா போட்டுக் கொடுத்துவிடுவீர்கள்”, என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதிலேயிருந்து நமக்குத் தெரிவது எல்லாம்—கிராம மக்கள் அனைவரும் எழை எளியவர்கள் ஆதரிக்கின்ற கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். இந்த இயக்கம் ஒன்றுத்தான் எழை எளிய மக்களின் நலன்கள் பாதுக்காக்கப்படும்

[திரு. வி. வெங்கா]

[31st March 1971]

6-00
p.m.

என்று மிகத் தெளிவாக உணர்ந்துகொண்டு, இந்த இயக்கத்திற்கு வாக்களித்து, பெருவாரியான வெற்றியை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். மேட்டுக் குடியினர் மட்டும்தான் நமக்கு வாக்கு அளிக்கவில்லை. ஆகவே, ஏழைகள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற நாம் பட்டா கொடுத்தது பெரும் சாதனை என்றாலும், நாம் வழங்கிய பட்டா நிலங்களில் இன்னும் நன்செய் பயிர் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் நன்செய் நிலங்களாகச் செய்வதற்குத்தான் சிலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் இருக்கிற கழக அரசு நிலவள வங்கிகளின் மூலம் நன்மை செய்துகொண்டு வருகிறது. அந்த நிலவள வங்கிகள் நல்ல முறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டு வந்த போதிலும், அதிலே இன்னும் மாறுதல் களைச் செய்வது சிறப்பு என்று கருதுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் கூட எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது, “அதிகாரிகள் கையில் திட்டங்களைப் போட்டுக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அந்தத் திட்டங்களின் நன்மைகள் ஏழை மக்களுக்குச் செல்லுகிற நேரத்தில் — ஐஸ் கட்டியாக இருப்பது எப்படி ஒரு துளி தண்ணீராகக் குறைந்து விடுகிறதோ அப்படித்தான் கிராமங்களுக்குச் செல்கிறது” என்று சொல்லுவார்கள். அந்த நிலவள வங்கிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஒழுங்காக இருந்தால்தான், நல்ல முறையில் அந்த வங்கிகள் இடங்கும், மக்களுக்குப் பயன்படும். சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிலவள வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், 117 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தவிர்த்த மற்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வங்கிகள் இன்னும் ஏற்படாததால், இங்குள்ள விவசாயிகளின் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை அரசு இவிரமாகப்பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று பணியோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் நிலவள வங்கிகள் கிராமத் திற்குச் செல்ல வேண்டிய காரணம், பல இடங்களில் வங்கிகளில் உள்ள நிர்வாகிகள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யாமல் புறக்கணித்து, மேட்டுக் குடியினரும் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களும் அத்தனை நன்மைகளையும் பெறுவதற்காக வழி வகை செய்து கொள்ளு வதுதான். ஒரு எக்கரா, அரை எக்கரா போன்று சிறிய அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக நில வள வங்கிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறிய விவசாயிகள் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அச்சிறப்பாக்கம் போன்ற ஒன்றியங்கள் இருக்கிற ஊர்களில் நிலவள பாங்கிகள் இல்லாத காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட உதவிகளைப் பெற முடிய வில்லை. பழைய வங்கிகள் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் நாம் எந்த உணர்வுகளைக் கொண்டு புதிய வங்கிகளைத் திறக்கிறோமோ, பழைய வங்கி களைப் பற்றி எப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயங்களைத் கொண்டிருக்கிறோமோ, அந்த உணர்வுகள் தவறானவை அல்ல என்று மெய்ப்பிக்கும் அளவு நடைமுறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள். ஆகவே அந்த ஏழை விவசாயி கள் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். இன்றைய தினம் இந்த அரசு உணவுத் துறையில் மிக நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறது. 67 லட்சம் டன் உணவு தானிய உற்பத்தி இருக்கிறது என்ற புன்னிவிவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது மனிதனுக்கு அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த அளவு உணவுத் துறையில் மேம்பாடு எய்த எப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்திருக் கிறோம் என்பதையெல்லாம் தென்னத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியிருக் கிறார்கள். அரசின் இடைவிடாத பிரசாரத்திலும் கவனமிக்க செயல் களினாலும் இன்றைய தினம் விஞ்ஞான ரீதியில் எப்படிப் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்ற விவரங்களைக்கூட சாதாரண மக்கள் நல்ல முறையில் அறிந்து அதனால் பயன் பெறுவார்கள் என்பதில் மட்டுமே கருத்து இல்லை. அதே நேரத்தில் பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். வெளிநாடு களுக்குச் சென்று வந்த விவசாயத் துறை நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அமெரிக்கா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் கூட இன்றைய தினம் சராயன் உரம் உபயோகிப்பதால் நிலத்தின் தரம் கேட்டு விடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அமெரிக்க நாட்டையே ஒரு காலத்தில் நம் நாடு முழுமையாக நம்பிக் கொண்டிருந்தது. இன்றைய தினம் சராயன் உரம், ஆர்கானிக் மென்பூர், பசுந்தான் உரம் போன்ற பல வகையான உரங்களை உபயோகிப்பதற்கு, அதற்கு வேண்டிய மானியத்

31st March 1971]

[திரு. வி. வெங்கா]

தொகை, “சப்ஸிடி” கூட கொடுத்து விவசாய உற்பத்திக்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கிறது இந்த அரசு. இந்த மானியம் கூட இப்போது முழுமையாக நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அதே நேரத்தில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் விவசாயிகளுக்குச் சலபமாகக் கிடைப்பதற்கு மாநில அரசு செயலாற்றி வருகிறது.

அவர்கள் மணிலாப் பயிருக்கு விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளித்தது வரவேற்கத் தக்க அம்சமாக இருந்தது. ஆனால் நம்முடைய நிலங்கள் இறக்கைக் கொள்ளு காரணமாக, துண்டு நிலங்களாக இருப்பதால் இக் காலத்தில் சீராக ஒரே முறையில் பயிர்வெதாக்கலை. கால் காணி நிலத்தில் ஒருவர் பைசுக்குண்டா போட்டிருப்பார். பக்கத்தில் அரைகாணி ஒரு காணியில் சம்பா பயிர் நடப்பட்டிருக்கும். அடுத்ததில் ஐ.ஆர். 8 பயிரிடப்பட்டிருக்கும். இப்படிப் பலதரப்பட்ட வகையில் பயிரிடுகிறார்கள். ஒரு பக்கம் ஆடி மாதத்தில் விதைக்கப் பட்டதாகவும் ஒரு பக்கம் புரட்டாசியில் நடவு போட்டுப் பயிர்வெதாக்கவும் ஒரு பக்கம் நடடு பின் சதிர் வருகிற நிலையிலும் இப்படி பலவாறாக பக்கத்திற்குப் பக்கம் அமைந்திருக்கும். அத்தனை பேருக்குமாக ஒரே நேரத்தில் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பது பயிருக்குப் பாதுகாப்பாக அமையாது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் பூச்சி மருந்து அடிக்காமல் விட்டு விடலாமா என்று பார்ப்பதும் போது, பூச்சி மருந்து கட்டாயமாக அடித்துத்தான் ஆக வேண்டும். சாதாரணமாக எந்தப் பகுதியில் பூச்சியால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட் டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் பலர் இருக்கிறார்கள். இப்போது ஊராட்சிகளுக்கு விவசாயக் கண்காணிப் பாளர்கள் என்ற பொறுப்பான அதிகாரிகளை “ஃபீல்டு இன்ஸ் பெக்டர்கள்” என்ற முறையில் நியமனம் செய்து, அவர்கள் கையில் பலர் ஸ்ப்ரேயரைக் கொடுத்து அரசாங்கம் தன் சொந்தச் செலவில் இந்த பூச்சி மருந்து அடிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டால், முழுமையான பணை எதிர்பார்க்க முடியும். தமிழகத்தில் 12 ஆயிரம் ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் ஒருவரை இதற்காக நியமிப்பதன் மூலமாக 12,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கும் சூழ்நிலையும் உருவாகும் என்பதை இம்மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்பட்ட பிரகுதான், இன்றைய தினம் ஓரளவுக்கு வளர்ச்சிப் பணிகள் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதை இந்த மன்றத்தி லுள்ள சகல தரப்பினரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்பு கிறேன். ஒன்றியங்களில் அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, மக்கள் பிரதிநிதி களும் இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் மட்டும் இருந்தால், சட்டத்தை மட்டுமே பார்த்துக் கொண்டு செல்வார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மட்டுமே இருப்பார்களேயானால், தங்களுக்கு வாக்களித்த மக்களுக்கு என்ன செய்வது என்பதை மட்டுமே பார்த்துக் கொண்டு செயலாற்றுவார்கள். இரண்டு தரப்பினரும் ஒன்றியத்தில் பணியாற்றுவதால், யாரும் சட்டத்தை மீறாமலும் அதே சமயத்தில் வாக்களித்த மக்களுக்கு நன்மை செய்வதிலும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை உணர்ந்துதான் சிலைஞர் அவர்களே கூட வறட்சி நிவாரண பணிகளை ஒன்றியங்களின் கைகளில் ஒப்படைத்து, ஏறத்தாழ 18 கோடி ரூபாயை எந்தவிதமான புகாருக்கும் இடமின்றிச் செலவு செய்தார்கள். நான் ஒரு ஒன்றியத்தின் தலைவன் என்ற முறையில் முதலமைச்சர் அவர்களை அதற்காகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு வெள்ளை நிவாரண நிதி என்று கொடுத்தார்கள். ஒன்றியங் களால் அது செலவழிக்கப்பட்டதா என்று பார்ப்பதும்போது, மாறுபட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிதி ஏறவேண்டி டிபார்ட்மெண்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, அதில் உள்வெர்கள் அதைச் செலவழிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால் ஏறவேண்டி காரர்கள் நேரடியாகப் பணிகளில் தொடர்பு கொள்ள முடியாமல், அவர்கள் காண்ட்ராக்டர்கள் கையில் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் சில நேரங்களில் தவறு செய்யும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படியில்லாமல், ஒன்றியத்தின் பொறுப்பில் அது விடப்பட்டு, ஒன்றியத் தலைவருக்கும் அதில் பொறுப்பளிக்கப்

[திரு. வி. வெங்கா]

[31st March 1971]

பட்டிருந்தால், ஏற்படுகிற தவறுகளைக் கீழ் மட்டத்திலேயே எடுத்துக் காட்டி, நீக்குவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்து, ஒன்றியங்களின் மூலமாக உர வகைக்கு ஐ.எம்.எஸ். கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கே பேசிய ரா.கி. போன்ற பெரிபவர்கள் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். உரக் கடன் பர்மிட்டோ களைப் பெற்று சிலர் அவற்றை குறைந்த விலைக்கு விற்று வருவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏன் அப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். அதற்கு முன்பு கடன் தொகையைப் பணமாகக் கொடுத்தார்கள். அதிலிருந்து பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் ரூபாய் என்று தொகையைப் பெற்றவர்கள் கார் வாங்கினார்கள், விருந்து வைத்தார்கள், கலியாணம் செய்தார்கள். அதைக் கண்ட பிறகு தேவையுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற உதவி பயன்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் விவசாயப் பொருள்களாக அளிக்கப்பட வேண்டும். கலப்பையாகவும், உரமாகவும் விதையாகவும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் கூட திருத்திக் கொள்ளக் கூடிய அம்சம் இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்ட விவசாயிக்கு ரூ. 750 தான் கொடுக்கலாம் என்று எதி முறை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று வரையறுத்திருக்கிறோம். 15 ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்கு வேறு வகையில் பணம் கிடைப்பதற்கும் வழி உண்டு. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்குத் தான் இந்தத் திட்டம் என்பதற்காக அதில் வரம்பு வைத்திருப்பதாகச் சொல்லலாம். ஆனால் 15 ஏக்கருக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், தங்கள் பெயரிலும் தங்கள் உறவினர்களைப் பயிர் செய்கிற குத்தகைக்காரராகக் காட்டி ஐந்தாறு பேர்கள் சேர்ந்து முழுத் தொகையையும் பெற்றுவிடுகிறார்கள். அப்படிக் கடன் கொடுத்த பிறகு, அதை வசூலிப்பதற்கு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சென்றால் நிலைமை மாறாக இருக்கிறது. கொடுத்த கடனை வசூல் செய்ய முடியவில்லை. ஆகையால் அரசு கொடுக்கிற கடன் முறையாகத் திரும்ப வேண்டுமென்றால், ஒருவருக்கு ரூ. 750 என்று உச்ச வரம்பை நீக்கி குறைந்த பட்சம் 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பதால் அந்த அளவுக்குக் கடன் தொகை ரூ. 750 என்று நிச்சயித்தால், இதுபோன்று தவறுகளுக்கு இடம் இல்லாமல் போகும்.

6-10
p.m.

அடுத்து, அனைவருக்கும் உணவு கொடுக்க வேண்டுமென்பது அரசின் எண்ணமாக இருக்கிறது. ஆனால் கொடுக்கிற உணவு சத்தான உணவாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. இன்றைய தினம் தம்முகத்து மக்களுக்கு வெறும் அரிசியை மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. விகிதாசார கலப்பு உணவு கொடுத்தாக வேண்டும். குறிப்பிட்ட அளவு பால், முட்டை கொடுக்க வேண்டும். மாமிசம் கொடுக்கவேண்டும். அந்த அளவில்தான் இன்றைய தினம் கால்நடைத் துறை விருத்தியடையமுடியும். இன்றைய தினம் கால்நடை அபிவிருத்தி போதுமானதாக இல்லை. கால்நடை அபிவிருத்திக்கென்று ஏராளமான அலுவலர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றியங்களின் கையில் 10 பேர் என்ற அளவில் (Livestock assistants) ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் மீது ஒன்றியத் தலைவருக்கோ அல்லது ஆணையருக்கோ முழுமையான பொறுப்பு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அந்த அசில்மெண்டர்கள் எப்போது எங்கே செல்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அவர்கள் மீது உள்ள டெக்னிகல் கண்ட்ரோல் எ.டி. (எ.எச்) இடம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கமிஷனர் கேட்டால் தங்கள் ஆபீசர் இங்கே இங்கே போகச் சொன்னதாகச் சொல்லி விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆபீசர்கள் கேட்டால், ஆணையாளர் போகச் சொன்ன இடத்திற்குப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் யாருடைய தலைமைப் பொறுப்பில் வேலை செய்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. 1-ம் தேதி வந்தவுடன் அவர்கள் ஒன்றியத்துக்கு வந்து சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு செல்பவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வேலையை

31st March 1971]

[திரு. வி. வெங்கா]

செய்வது ஒரு புறம் இருந்தாலும், அதற்கு மாறாக அரசியலை வளர்க்கிறார்கள். நடந்து முடிந்த தேர்தலில் அதைப் பார்த்தோம். அரசாங்க சம்பளக் குழு அறிக்கையைக் கொடுத்துவதாகப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அதைப் பத்திரிக்கையில் விளம்பரம் செய்ததைப் பார்த்தோம். இன்றைய தினம் கால்நடை விஸ்தரிப்பு அலுவலர்கள் தங்களுக்கு டாக்டருக்குச் சமமான அந்தஸ்தும் உரிமையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் சுகாதாரமும் கால்நடையும் ஒரே அமைச்சரின் பொறுப்பில் இருக்கின்றன.

இந்த நான்காண்டு காலத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்து, கலைஞர் அரசானது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் நின்று மிகவும் நல்ல முறையில் நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கின்ற விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தியிருக்கிறது. இதே முறையில் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடிய ஐந்தாண்டுகளிலும் நிச்சயமாகப் பணியாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிற காரணத்தால், அமைச்சர்கள் நீடித்து வாழ வேண்டுமென்ற என்னுடைய வாழ்த்தை எடுத்துச் சொல்லி கவர்னர் பிரான் உரைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் பேருரையின் அறிக்கை மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் என்னுடைய சக உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசிய போது நானே கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். என் சக உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் மெய்ஞானம் வளர வேண்டும், அதோடு விஞ்ஞானமும் வளரவேண்டும் என்று சொன்னார். மெய்ஞானம் வளரும்போது விஞ்ஞானம் வளருவதில்லை.

மிஸ்டர் சேர்மென் : விஞ்ஞானம். மெய்ஞானம் அல்ல.

திரு. சி.வி. ராஜகோபால் : ஆம். விஞ்ஞானம் வளருவதில்லை. அந்த இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று ஒட்டி வராத இயல்புடையதாகும். விஞ்ஞானம் உலகத்திற்கு ஏற்றதை அளிக்கும். மெய்ஞானம் அப்படிப்பட்டதல்ல. மெய்ஞானம் என்பது உலகத்தைத் துறந்து காட்டில் உட்கார்ந்துகொண்டு இறைவனைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பது. மெய்ஞானத்தை விட்டால்தான் விஞ்ஞானம் வரும். விஞ்ஞானத்தை விட்டால்தான் மெய்ஞானம் வரும். விஞ்ஞானமும் மெய்ஞானமும் ஒன்று கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். வேறெதற்குமல்ல.

தேர்தல் விஷயமாகக் கூட பல பிரச்சினைகள் எல்லாம் கிளப்பப்பட்டன. கவர்னர் பெருமான், சர்ச்சைகள் எழவில்லை, தேர்தல்கள் அழகாக நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறியிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பாராட்டுகிறேன். எனவே, நான் எண்ணிய கருத்தை அவையின் முன்னால் வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் தேர்தலில் கணக்குப் போட்டேன். தி.மு.க விற்கு 140 பேர்கள் தான் வருவார்கள் என்று நான் கணக்குப் போட்டேன். ஆனால் தேர்தலுக்குப் பின்னால் வந்த ரிசல்டைப் பார்த்தால் 183 என்று இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியமாகி விட்டது. ஏனென்றால் நான் கணக்குப்போட்டது 140 தான். 183 எப்படி வந்தது என்று பெரும சந்தேகம் வந்துவிட்டது. உள்ளபடியே பார்த்தால், இந்தத் தேர்தலில் நான் இதுவரை எந்தத் தேர்தலிலும் வோட்டுப்போடாதவர்கள் எல்லாம் வோட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள். சரி, 43 சீட்டு எப்படி வந்தது என்று ஆராய ஆரம்பித்தால் இந்த நாட்டில் நெடுங்காலமாகவே, அதிலும் குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் ஜாதி, பேத சமயமற்ற ஒரு சமுதாயம் வாழ்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜாதி இருக்கிறது. ஆனால் வெளியில் வருவதில்லை. வீட்டில் வேண்டுமானால் இருக்கலாம். வெளியில் வரும்போது சகோதரத்துவ மனப்பான்மை வந்து விடும். நான் வெளியில் போய் எனக்குத் தெரிந்தவர்களை

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[31st March 1971]

யெல்லாம் கேட்க ஆரம்பித்தேன். வழக்கமாக வோட்டுப் போடாதவர் கையெல்லாம் போய், “என்ன, இந்தத் தடவை ஒட்டுப் போடவில்லையா?” என்று கேட்டேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், “நான் ஒட்டுப் போடவில்லையா? நிச்சயம் போட்டேன். இந்தத் தடவை வோட்டுப் போட வேண்டியது அவசியம், நிர்ப்பந்தமானதும் கூட” என்று. வந்து விட்டேன். கணக்கு போட்டால், எப்படி இந்த 43 அதிகம் வந்தது என்று ஆராய ஆரம்பித்தால் இதுவரையில் இல்லாத ஜாதி பேத வித்தியாசம் தான் காரணம். யாரோ ஒரு தலைவர் அதற்குத் தோன்றினார். கூட்டம் வந்ததாம், 2 லட்சம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் சும்மா ஐயா. திடீரென்று வேஷம் போட்டால், 2 லட்சம் மக்கள் கூடுகிறார்கள் என்றால், வோட்டு வந்துவிடுமா? கணக்கு அப்படியில்லை. தண்ணீர் மேலே குமிழி—ஒரே சேகண்ட—பிறகு அழிந்து போய்விடும். பத்திரிக்கையில் எழுது விறவருக்கு 2 லட்சம் கூட்டம் கூடுகிறது என்றால், எல்லாம் வோட்டாகிவிடுமா கட்டுப்பாடாக சிலர், ஆபீஸையும் விட்டு வேலை செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். ஒட்டு போடாத ஆபீசர்கள் எல்லாம் இந்தத் தடவை வோட்டுப் போட்டார்கள். ஏராளமான தமிழ் மக்கள் கட்டுப்பாடாக வோட்டுப் போட்டார்கள். முதலில் இது தெரியாது. ஆனால் முடிவுகள் தெரியத் தெரிய இதெல்லாம் தானாகவே தெரிய வந்தன. ஜாதி அடிப்படையில் ஒரு தலைவர், மிகப் பெரும் தலைவர் இன்னொரு பெருந் தலைவரிடம் வழிபாடு வைத்தார். பெரும் தலைவருக்கு ஜாதி சமயம் இல்லை. பொட்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் பொட்டு வைத்துக்கொண்டிருப்பது சாதாரணம். சுயமரியாதைக்காரர் என்று பலரால் சொல்லப்பட்ட காரணத்தால் சொன்னேன், நான் சுயமரியாதைக்காரன் என்று. கோயில் போகிற பழக்கம் உண்டு, பொட்டிடுவது, நவக்கிரகம் சுற்றுவது, இதெல்லாம் உண்டு என்று தெரிந்திருந்தால், நான் சுயமரியாதைக்காரர் என்று சொல்லியிருக்க மாட்டேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலையினால் தான் நமக்கு 140-க்கு மேலே 43 அங்கத்தினர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் ரொம்ப மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். இரு பெரும் தலைவர்கள்—ஒருவர் பெரும் தலைவர், இன்னொருவர் இந்தியக் கண்டத்திலேயே மிகப் பெரும் தலைவர்—அவர் உலக உத்தமராம் கார்தியாரின் சம்பந்தி உறவு வைத்துக்கொண்டவர். அவர்கள் நாங்கள்தான் ஜெயிக்க வேண்டும், என்றார்கள். அப்படிப்பட்ட தலைவர்களை நாம் நன்றியுடன் பாராட்டுகிறோம். அவர்கள் ஜாதி பேசிய காரணத்தால், 43 பேர்கள் கிடைத்தார்கள். எந்த நேரத்திலும் மறந்து விடக்கூடாது. நாம் இப்போது வேண்டுமென்றெல்லாம், அத்தகைய தலைவர்கள் எல்லாம் இனியாவது ஜாதி மத பேதமற்ற சமுதாயத்திற்காகப் பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தொடர்ந்து ஜாதி பேசினால், தி.மு.க. தான் வளரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வேளாண்மை பற்றிப் பேசினார்கள். அழகாகப் பேசினார்கள். ஆகவே, தொடர்ந்து நானும் இதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தால், நன்றாக இருக்காது. சர்க்கார் தி.மு.க. சர்க்கார். சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். விவசாயத்தில் போன வருஷத்தை விட இந்த ஆண்டு 62 கோடி டன் அரிசி அதிகம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு உற்பத்தி செய்த போதிலும் கூட, இது போதாது. காரணம், ஜனத்தொகை வளருகிறதே தவிர, நாடு வளரவில்லை. தமிழ் நாட்டில் ஜனத்தொகை 4½ கோடிக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. மக்கள் தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. அதை எண்ணி நாம் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். நமது சக நண்பர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு விவசாய வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சொன்னார். என்ன ஊர் அது? குடுமியான் மலை. ஏன் அவ்வளவு தூரம் போக வேண்டும்? செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் படப்பை என்ற காடு இருக்கிறது. பேர் தான் காடு. ஆனால் காளான் சப்பாத்தி தான் இருக்கிறது. நரி இருக்கிறது. அதை நன்கு பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்யலாம். விவசாயம் செய்யாவிட்டாலும் சவுக்குத் தோப்பு போடலாம். கட்டை தான் ரொம்ப விலை விற்கிறதே. எவ்வளவு? ஐந்து ரூபாய்? ஒரு குண்டு? ஒரு குண்டு ஐந்து ரூபாய்க்கு விற்கிறது. டன் ரூ. 80 அல்லது 100 ரூபாய்.

31st March 1971]

மிஸ்டர் சேர்மன் : குண்டு ஐந்து ரூபாயாக இருந்தால், பத்து குண்டு வாங்கிக் கொடுக்கலாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : எனக்குக் கட்டை விலை தெரியாது. நான் கட்டை வாங்கிப் பழக்கம் இல்லை. டன் ரூபாய் நூறு விற்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். இதையாவது பயிர் செய்து அந்தக் காட்டைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். வேறு ஒன்றுக்கும் ஆகாது என்று குறிப்பிட வில்லை.

வேலையில்லாத நிலை பற்றி ரொம்ப அதிகமாக இந்த அவையில் பேசப்பட்டது. இந்த உலகம் தோன்றிய காலத் திலிருந்து வேலையில்லாத நிலை இருந்துவந்திருக்கிறது. வேலை எல்லோருக்கும் இருந்துவிட்டால், வேலையில்லாதவனுமே வேலைக்குத் தேவைப்படுகிறான். ஆகவே, வேலையில்லையென்று ஒரேயடியாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. உத்தமர் கார்தியாரின் கூட வெகு அழகாகத் தான் சொன்னார். கை கால் இருக்கிற அத்தனை பேருக்கும் வேலையிருக்கிறது. வேலையில்லை என்று கூச்சல் கூப்பாடு போடுகிறார்கள். எந்த வேலை கிடைத்தாலும் செய்ய வேண்டும். என்ன வேலை என்று பார்க்கக் கூடாது. ஒருவேளை பி.ஏ. படித்துவிட்டு கொஞ்ச நாளான “அட்டென்டர்” ஆக இரு என்றால், “நான் பி.ஏ. படித்தவன், எனக்கு “அட்டென்டர்” வேலை கொடுப்பதா?” என்ற வரட்டுத்தனம் மாற வேண்டும். ஒரு சின்ன வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைப்பதற்குக் கூட ஒரு “ஸ்டான்டர்டு” பார்க்கிறார்கள். என்னுடைய “குடும்பத்தின் பரம்பரை என்ன? வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைப்பதா?”, என்று சொல்லி விட்டு வேலைக்கு அலைகிறார்கள். யாருக்கு வேலையில்லை? 150 ரூபாய் சம்பளம் என்றால், அது வேண்டாம் என்கிறார்கள். 5 ரூபாயிலும் வாழலாம், 50 ரூபாயிலும் வாழலாம். 50 ரூபாய் இருந்தால்தான், வாழ்வேன் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். அவர்களுக்குத் தான் இசை கஷ்டமாகத் தோன்றும். 2 ரூபாயில் ஒரு ஏழை குடும்பம் நடத்துவதில்லையா? நமது அரசு வேலையில்லாத தின டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக எவ்வளவோ ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீஸிற்கு ஆயிரக்கணக்கில் மனுப் போடுகிறார்கள். அதில் பல பேர் வேறு எங்கேயோ வேலை செய்கிறார்கள். அதை விட நல்ல வேலை கிடைக்குமா என்று பார்க்கிறார்கள். அப்படி சில “பெர் செண்டேஜ் ஆப் பீப்பிள்” இருக்கிறார்கள். “Some percentage of people registered their names in the Employment Exchange. They are not annihilated yet.” “எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீஸ்” வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் ரஜிஸ்டர் செய்கிறார்கள். பிரையாரிட்டி பிரகாரம் வேலை கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப் பண்ணியவர்களுக்கு 3, 4 வருஷத்திற்குப் பிறகும் கார்டு அனுப்புவதில்லை. ஆனால், ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு ரஜிஸ்டர் பண்ணியவன் பின்னால் பக்கம் போய் முன் பக்கமாக வேலை வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிடுகிறான். அதைத் தடுக்க நம்முடைய சர்க்கார் வழி வகை செய்யவேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பின்னால் பக்கம் போய் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று அங்கத்தினர் சொன்னாரே, அப்படியென்றால் என்ன?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : நம்முடைய சபைக்கு இருக்கின்ற பெருமையாலே அப்படிச் கூறினேன். சபைக்கு என்று ஒரு மரியாதை, பண்பாடு இருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால்.....

மிஸ்டர் சேர்மன் : “Back door method” என்று சொல்லுகிறார்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : என்னுடைய உயிருக்குரிய நண்பர், சுதந்திராக் கட்சி மெம்பர், திரு. சுவாமிநாதனுக்கு இது தெரிந்திருக்க வேண்டுமல்லவா? நேற்றைய தினம் பேசிய புலவர் அறிவுடை நம்பி

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[31st March 1971]

அவர்கள் ஒளவையார் அவர்கள் குடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒளவையார் குடித்துக் கூட இருக்கலாம். அப்படிப் புராணத்திலே இருக்கலாம். புராணங்களில் இடிக் கட்டிப் பல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். அதற்காக ஒரு பாட்டுக் கூட இருக்கலாம், கள்ளுக்கடை வேண்டுமென்று. நான் கூட ஒரு பாட்டு ஒப்பிட்டுப் பன். ஆகவே பல காரணங்களை ஒரு காரியத்திற்காக இடிக் கட்டியும் சொல்லலாம். இங்கே திரு. டி. கே. ஷண்முகம் ஒரு பாட்டைப் பாடிக்காட்டினார்கள். எனக்கு ஆடலாமா என்று கூட தோன்றிற்று. ஆனால் அவை அந்தச் செயலை அனுமதிக்குமா என்று முதலமைச்சரைக் கேட்டேன். அனுமதிக்காது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பாடலாமா என்று கேட்டதற்கு, பாட்டுக்கள் வேண்டுமானால் பாடலாம் என்று சொன்னார்கள். நானும் பாடிக்காட்டினோமா?

மிஸ்டர் செர்மன் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

6-30
p.m.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தொழில் வசதி செய்து தரவேண்டும். இப்போது எல்லோரும் ஒரேயடியாக பி. ஏ., எம். ஏ., என்று படித்து விரகிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரிப் படிப்புக்களையெல்லாம் குறைத்துக்கொண்டு தொழிற் துறையில் படிக்க வேண்டும். இன்று ஓரவென்றே எம். பி. பி. எஸ். படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரும் என் சர்க்கார் வேலை வேண்டுமென்று ஒற்றைக் காலில் நிற்க வேண்டும்? ஒரு டிப்ளமென்டரி வைத்துக் கொள். 100, 200 பேர் வாட்டும், இதை விட்டு என் சர்க்கார் தான் வேலை தரவேண்டுமென்று இருக்க வேண்டும்? தொழிற் துறைப் பள்ளிக்கூடங்கள் நிறைய வைக்க வேண்டும். நிறைய “ஸ்காலர்-ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” ஆரம்பிக்க வேண்டும். மூன்று ஒரு வகைத் திரு முன் எப்போது என்னுகிறேன். முதலில் மறைந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பொறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் ஒரு “ஸ்காலர்-ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரி” ஆரம்பிக்க உதவ வேண்டுமென்று கேட்டேன். ரொம்ப நாளாக எனக்கு இந்த மாதிரி ஒரு ஆசையிருந்தது. உடனே இண்டஸ்ட்ரியல் டைரக்டரை அழைத்து அதற்கான வழி கைகளை எல்லாம் கேட்டார்கள். நான் “பாலிதின் பேக்ஸ்” செய்யலாம் என்று சொன்னேன். அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள் கிடைப்பது கஷ்டம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த மூலப் பொருளைத் தருவிக்கின்ற கம்பெனிகள் பம்பாயிலும் கல்கத்தாவிலும் தான் இருக்கின்றன. அந்த மூலப் பொருளை 3, 4 பேர் தான் தருவிக்கிறார்கள். ஆகவே அது மிகவும் கஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு இருந்த ஆசை போய்விட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருக்கும்போது, இதைப் பொதுக் குழுவில் கூறியிருக்கிறேன். நான் ஒரு 25 ஆயிரம் ரூபாய் போடுகிறேன். அதை அட்வான்சு ஆக வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் 25 ஆயிரம் ரூபாய் போட்டும் என்று எல்லாம் சொன்னேன். நான் எஸ்டிமேட் கமிட்டியோடு பம்பாய்க்குச் சென்றபோது, அந்த ஊரில் இருந்த “ஸ்காலர்-ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” அதிகாரிகளைக் கேள்வி மேல் கேள்விகள் கேட்டோம். என் இந்த மாதிரித் தொழிற்சாலைகள் பல இடங்களில் மூடப்படுகின்றன என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள், “நாங்கள் வைத்திருக்கிற முறை, சிறு தொழில்கள் எங்கெங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களுக்கு நேரடியாகப் போய்ப் பார்ப்போம். அந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய கச்சாப் பொருட்களை நாங்களே தருவோம்” என்று. இங்கே உற்பத்தியான பொருட்கள் விற்பனையாக விலை என்று சில தொழில்களை மூடுகிறார்களே; அப்படியல்லாமல், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்தையும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. அதுவே வியாபாரம் செய்கிறது. இவ்வாறு செய்வதால் மேலும் மேலும் லாபம் கிடைக்கிறது. தொழிலும் வளர்கிறது. இந்த சர்க்கார் ஆராய்ந்து பார்த்து, செல்லுலாய்டு, பம்பரம், கொட்டை போன்ற பொருட்கள் செய்யும் “ஸ்காலர்-ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” ஆரம்பிக்கலாம். பிறகு அப்பொருட்களைச் சர்க்காரே வாங்கி இந்தத் தொழிலை மேலும் மேலும் முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவரலாம் என்று கூறி, இந்த வாய்ப்பைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

[31st March 1971]

* THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, while referring to the Governor's Address, I have also tabled an amendment in which I have said that this Address does not refer to the educational policy of the Government and the freedom of choice to parents and pupils relating to media of instruction in schools and colleges. The main purpose of this amendment which I have moved is also the crux of the Governor's Address, which relates to the problem of employment. The Governor's Address rightly and legitimately focusses the attention of the Government on banishing of hunger and thirst from every threshold of this hoary land. I agree that this should be the principle which should actuate any good Government. But if, we must move in these matters on more practical lines, we must see that education being the foundation of all civilisation is intertwined with the problem of employment. If a person's education is broad-based and if it is put on firmer footing, he will earn the prospect of not only getting employment in the State but also everywhere. I wish the policy of the Government becomes more liberal. I am happy to note that after the last session of the Council, the Hon. the Chief Minister came out with a statement that there would be freedom of choice with regard to medium of instruction and that every student who wished to join any institution would have the freedom of choice in this regard, following the recommendations of the Lakshmanaswamy Mudaliar Committee. Sir, we, who are very much concerned with this problem and we who initiated the discussion on this problem, though we initially met with great opposition, later found that even the persons who were opposing us were coming over to our side and were willing to have a *via media*. Those persons should have taken us into confidence and the House into confidence and the recommendations of the interim Report of the Mudaliar Committee should have been placed before this House and the Members should have been made aware of its contents and also the Chief Minister's and the Government's acceptance of them. Sir, I know that most of the Ministers and most of the persons in the Opposition are not strictly wedded to any policy by which any particular language should be eradicated. I know many children of the Ministers and Members in the Opposition have taken to English medium. It is well known that the Education Minister's son is having English medium in the Loyala College. It is also well known that after the Resolution was brought in, Hon. Thiru Madhavan, the Industries Minister, withdrew his daughter from English medium in Bonn Secor's Convent and put her in the Tamil medium and I feel that he is doing a disservice to his daughter.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : I do not think that the hon. Member's statement is correct. My daughter is still continuing where she was studying and she was not withdrawn. The hon. Member's information is not correct. I can point out the position. She is studying in a Nursery School and she is only six years old.

THIRU G. VASANTHA PAI : I know of one instance—probably it is not the Minister's daughter, she may be the Minister's relation—where I myself was present at the scene where this girl.....

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Nobody has been withdrawn from any College or School because the hon. Member opposed our policy. We will stand by our policy and we will not be afraid of our policy.

THIRU G. VASANTHA PAI : I am afraid the Hon. Minister has misunderstood me. I am saying that there are a number of Ministers amongst us here in this group who have admitted their children in

[Thiru G. Vasantha Pai]

[31st March 1971]

Convents. The ex-Minister Thiru Muthuswamy's daughter is studying in English medium in Bon Secon's Convent and ex-Minister Mr. Mathialagan admitted his daughter in English medium in the Church Park Presentation Convent. Mr. Shanmugham, who is here, has sent his son to St. Patrick School, and he is studying in English medium. He cannot deny it. Mr. Aditanar's grand-son is also in English medium in St. Patrick School. I am only bringing to the notice of this House that these Ministers in their heart of hearts are in favour of the Resolution which I am proposing. They have themselves sent their children to such schools and they know that they must be given the liberty to choose the medium of instruction. I am not finding fault with them. They may be wedded to a policy but they must not be obsessed with that policy as a sort of bogey. They must come in and say that things are like this, our country must improve, our children must improve. I want every Minister's child to be a Minister as able as himself. I do not want them to come out restricting themselves to any medium which is imposed on them. They must be willing and they must have the liberty to choose any medium and the liberty to choose any medium must be given to the parent. If a child wants to study in English, he must have the freedom. If he wants to study in Tamil, he must be allowed the liberty to study in Tamil. I am not finding fault with the Ministers. I am only stating here an example, because people generally believe and accept the guidance and guidelines prescribed by the Ministers. If the Ministers themselves do not mind their own children taking to English medium, why should not people say that they should not be denied the opportunity of their children taking to English medium?

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has got the opportunity to send his son or daughter to English medium school.

THIRU G. VASANTHA PAI: On that principle, I am only submitting that the Governor's Address does not refer to this aspect of the matter which was highlighted in this House on more than one occasion.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: The hon. Member is misleading the House and the Nation. We have clearly enunciated our policy. Nobody is prevented from admitting his children in any school he chooses. The Government have not formulated any policy like that. But the hon. Member is making here a statement as if this Government have formulated some policy which prevents him or his friend from admitting his children in some other school. The hon. Member has made comparison and said that Ministers say one thing and do another thing. His statement is incorrect and he must withdraw that statement. Ministers say anybody can join any school. There is no policy of this Government, which says that you should admit your children only in one school either in English or Tamil medium. It is not the policy of the Government. The hon. Member is misrepresenting the policy of this Government, as if this Government and the Ministers are saying that they should join only in Tamil medium but the Ministers' children are joining in some other medium, which is entirely wrong.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am afraid, I have not made myself clear. I am referring to Government Institutions where that policy was—now, of course, that policy has been changed after the Chief Minister's statement—that the Tamil medium persons should be given equal or same proportion in Government colleges, and people were not given the opportunity to choose either this or that medium. Suppose 100 students have been selected for a College. Because there are 50 seats in English

31st March 1971]

[Thiru G. Vasantha Pai.]

medium, 50 students will be admitted in English medium and the others will go only to the Tamil medium. But I am not prepared to swallow that persons who are admitted into any institution—whether Government or outside—have at present choice of medium. But it may not be possible for everybody's children to go to costly Convent, as the Lawrence School or the St. George School, Ketti, or Good Shepherd Convent or such schools as that. The Government institutions must be available for them so that when once they are admitted, they must have the right to choose whichever medium they like, and Government should allocate as many seats as there are students. Suppose English medium requires 80 per cent seats, Government should allocate 80 per cent seats and should not say, "Beyond this we cannot allocate seats for English medium". I am not making any misrepresentation. I clearly stated that I appreciated the spirit which permeated those persons who had put their children into the English medium or any other medium. I only appreciated them. I am not saying anything critical of them. I am only illustrating this by saying that the public will think, "Why should my son not have the English medium of instruction or my son not have some other medium of instruction and why should 'X' or 'Y' alone, because of his position or because of his ability to pay, have the English medium?" I want that all the institutions—all the schools and colleges run by the Government or Local Bodies—should throw open the right to choose the medium to all children of Tamil Nadu. I am not casting any aspersion and I never cast any aspersions in my speeches and if the Hon. Minister thinks that I have cast aspersions, I want to make clear that I have not cast any aspersions on anybody.

6-40
p.m.

But I was only giving an illustration to bring it home. This is what I heard when I went to Lawrence School. The first thing a little child told me is that Dr. Shrimali is for the abolition of Public Schools. As a matter of fact, I have got the Lawrence School report here. It refers to what Dr. Shrimali has stated. That was referred to by the Principal also. They said about Hindi chauvinists. I am referring to it on a larger scale. Let me not be misunderstood that I am personally against anything. It is not my intention. I have got here the Lawrence School Magazine and what Dr. Shrimali said has been referred to in the report:

".....No Education Minister criticised the Public Schools with greater venom than Dr. K.L. Shrimali. If I may let you in on a secret, one of my prized possessions is a letter from him imploring me to admit to the school two of his grandsons. For another example of double standards, I cannot do better than quote Frank Anthony. In his book 'Britain's Betrayal in India', he exposes the hypocrisy of anti-English firebrands. 'The demand for entry into the Anglo-Indian Schools' he says, 'remains insatiable'. Ironically the most clamorous in the queue are the most rancorous among the Hindi chauvinists.....". This was about Hindi Chauvinism. I am only referring to it. I do not descend to low levels. Let not the Hon. Minister think that I am attacking him. Thus Dr. Shrimali who as the Education Minister attacked the public schools asked for his grandsons to be admitted in the Public School. When such things happen, we are able to see them coming out in their true colours probably. Now, Sir, I am only cautioning the Government that in such matters they should be more pragmatic. They abated the Students' agitation. I am particularly grateful to the Hon. the Chief Minister, who with his robust commonsense came in at the right time and said, "Now I will refer this to a Committee o

[Thiru G. Vasantha Pai]

[31st March 1971]

persons to enquire into it" and Dr. A. L. Mudaliar Committee, with 2 or 3 Vice-Chancellors sitting on this question, decided that the freedom of choice should be there and we learnt that the Government also had accepted that Report. I personally feel, as a Member of this House and as a person who has tried to do my bit of public work, though not in a Ministerial or other capacity, but in my own capacity as a Member of this House, without fear or favour, "Am I not entitled to ask for the Report to be placed before this House, so that we may study it and see what the Government has approved of?" It has not been placed on the table of this House. I am only referring to this in the interest of the children. I am very fond of the children of Tamil Nadu; whether it be X's or Y's child, I am fond of them. I feel I had the very best of education and I feel that these children also should have the best of education. I am not talking from a selfish, narrow point of view. I am not trying to demean the Government because I always indulge in constructive criticism. Let not the Hon. Minister think that I am a person who will descend to any level and criticise the Government. I am only illustrating the fact that if the public know that so many Ministers have their children in English medium schools, it is but natural that they have also their aspiration and that aspiration can be satisfied only in Government schools or Corporation schools. I am only saying that the choice of medium of instruction should be left to the students. The Hon. Minister also has stated that the recommendation of the Committee is to be accepted. I would plead that this freedom of choice should be given before June. It should be publicly announced by the Government so that each child could feel that when it goes to the College, he or she could take any language of its choice, Tamil, Telugu or whatever he or she may opt for. I am only referring to the fundamental proposition of employment. It is referred to in the Governor's Address. If education is made broad-based, if education is made widely based, then our people would get employment elsewhere. Sir, I am very proud to tell you that there was a Student scholar, a research scholar in the Presidency College, working in the College itself for Rs. 300 or Rs. 400 as a Research Assistant in the Botany Branch. He is now one of the Professors of Botany in Spain, teaching the Spanish people in Spanish language. What more credit can he bring to Tamil Nadu? So well our persons are equipped. They are masters of any language. Language to them is no barrier. I asked this gentleman to be my guest and I entertained him as my guest in Gymkhana Club. He is the person who is just teaching in Spanish language. He is doing creditably well and is getting 1,250 dollars a month. I am only telling you this to say that if our children are given this opportunity, our country, our Tamil Nadu will rise to the highest heights. I only want to repeat what I have stated. I am saying only for the purpose of bringing to the notice of the Government that the problem of unemployment is inevitably and inextricably inter-twined with the problem of education.

Sir, the next point which I wish to touch—that is the last point—is the question of slum dwellers. On the question of slum dwellers, I want to submit that the Governor's Address refers to slum improvement. If I may repeat the statement which I made previously—it needs no sort of compunction on my part to refrain from repeating it—all our sewage is emptied into our rivers like the Cooum. If you see opposite the Oceanic Hotel, all sewage from the Oceanic is emptied into the Cooum. If you go further, you will see another sewage line being let in. If you are interested in slum improvement and slum clearing, and desire to clean this Cooum or the Buckingham Canal, you should not let the sewage come

31st March 1971]

[Thiru G. Vasantha Pai]

into the rivers. They must have a machinery by which, as in foreign countries, sewage should be pumped into the sea, far into the sea beyond 80 or 90 feet surf barrier. Otherwise, the slum question will always be there. Slums do not exist merely because of the thatched roof. In most of the foreign countries like ancient China or ancient Japan, the houses have thatched roofs made of wood or something like that. Merely because of the thatched roofs slums do not exist but they exist because of uncleanness. The main reason for such uncleanness is that our sewage comes into the canals and rivers. I hope, Sir, that by moving this amendment and also supporting the Motion of Thanks to the Governor's Address for acceptance subject to this amendment, I have vindicated myself in this House. Thank you.

Mr. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow. 6-4 p.m.

The House then adjourned.

III. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

95. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1691, Rural Development and Local Administration, dated 3rd September 1970 regarding the appointment of officers to exercise or perform the powers or duties of the Inspector under the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958. (*Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).*)

B. Reports, Notifications and other papers.

Nil.

[1st April 1971]

* திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக ரயில்வே ஸ்தலங்களுக்குப் பக்கத்தில் கல்லூரிகள் இருந்தால், அங்கே ஒரு 'ட்ரேயின் ஹால்ட்' ஏற்படுத்துவது நல்லது என்பதை இந்த அரசு மத்திய அரசிற்குப் பரிந்துரை செய்யுமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரத்திலும் அந்த நிலை இருக்கிறது. ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு இரண்டு மூன்று மைல்களில் கல்லூரி இருக்கிறது. அங்கே ஒரு 'ட்ரேயின் ஹால்ட்' ஏற்படுத்தினால் காலி, மாலை நேரங்களில் வண்டி அந்த வழியில் போகும் போது ரயில்வே அதிகாரிகள் நிறுத்தும் நிலைமை ஏற்படும். இல்லாவிட்டால், மாணவர்களே அதைச் செய்கிறார்களே. ஆங்காங்கு கல்லூரிக்குப் பக்கத்தில் ரயில்வே ஸ்டேஷன் இருந்தால் அங்கே ஒரு 'ட்ரேயின் ஹால்ட்' வைத்துக்கொடுக்க மத்திய அரசிற்குப் பரிந்துரை செய்தால் இந்த மாதிரிச் சம்பவங்கள் நடைபெறுவது என்று கருதுகிறேன். எனவே இதை அரசு கவனிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாகவே அதை ரயில்வே அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க இயலாது. குறிப்பிட்ட இடத்தில் ராமநாதபுரம் போன்ற இரண்டு மூன்று மைல்களில் கல்லூரி இருந்தால், அங்கே ரயில் நிறுத்த யோசனை கூறலாம். பொதுவாகவே, ஸ்கூல் இடங்களுக்கும் அப்படிக்கேட்பது பொருத்தமாக இருக்காது. குறிப்பிட்ட இடத்திற்குக் கேட்டால், அதைச் செய்ய முயற்சிக்கலாம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : இது சம்பந்தமாக நாங்கள் ரயில்வே அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு தீர்மானம் போட்டும், ராமநாதபுரம் நகராட்சியில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியும், அப்படி மூன்று மைல் தொலைவில் ஒரு 'டிசுரேயின் ஹால்ட்' ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ரயில்வே அதிகாரிகள் நிராகரித்து விட்டார்கள். அவர்கள் தேவையில்லை என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அங்குள்ள நிலைமைக்கு அது தேவைப்படுகிறது. ஆகையால் அதுபற்றி அரசு மத்திய அரசிற்குப் பரிந்துரை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஒரு ஊருக்கருகில் இப்படி வண்டியை நிறுத்த வேண்டுமென்பதால் வேறு ஊர்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. மாணவர்கள் அதிகாரப்படுத்தப்பட்ட இடத்தில் இறங்கி, எங்கு வந்து எங்கு போக வேண்டுமோ அங்கே போக வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, பட்டுக்கோட்டை, திருத்துறைப்பூண்டி, போரூரணி ஆகிய ஊர்களுக்கும் பாதிக்கப்படுகின்றன. மேலும் அங்கே நன்னீர் கிடைப்பதற்கு வசதியும் மற்ற வசதிகளும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் மறுப்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. ராமநாதபுரம் வேண்டுமென்றால், அதைப்பற்றிக் கேட்டுப் பார்க்கலாம். அவர்கள் அதற்கு என்ன பதில் சொல்கிறார்கள் என்று பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

[1st April 1971]

Rest House for teachers

* 12. Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal for the construction of Rest Houses for teachers in District Headquarters; and

(b) if so, the details thereof?

ஆசிரியர்களுக்காக ஓய்வு இல்லங்கள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) மாவட்டத் தலைமையிடங்களில் ஆசிரியர்களுக்காக ஓய்வு இல்லங்கள் (Rest Houses) கட்டும் செயற் குறிப்பு எதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, பல மாவட்டங்களில் இம்மாதிரியாக (Rest House for teachers.) ஆசிரியர்கள் விரிதி கட்டுவதற்காக தொகை ஒதுக்கப்பதாக பேப்பரில் பார்த்தேன். அரசாங்கத்தின் பெயர் குறிப்பு இதைப்பற்றி இல்லாவிட்டாலும் கூட ஏதாவது கல்வி இலாகா மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆசிரியர் விடுதி ஒன்று கட்ட வேண்டுமென்ற திட்டத்தை அரசு கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட விடுதி கட்ட வேண்டுமென்ற யோசனைக்கு அரசு ஆதரவு அளித்து வருகிறது. அந்த நிலையில் வேலூரில் ஆசிரியர் விடுதிக்காக அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் அதற்கு ரூ. 95 ஆயிரத்திற்கு மேல் வசூல் செய்து, ஒரு கட்டிடம் வாங்கினார்கள். அதில் மேற் கொண்டு பல வசதிகளைப் புதுப்பித்திருக்கிறார்கள். அரசு அதற்கு ரூ. 50 ஆயிரம் மானியம் தந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அவர்களே நிதி திரட்டி இது போன்ற விடுதி அமைக்க முயற்சித்தால், அரசு ரூ. 50 ஆயிரம் மானியம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. மேலும் இதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து ஆசிரியர்களுடைய நல்லாட்சி நிதியிலிருந்து ஒரு லட்சம் ரூ. வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறோம். மத்திய அரசிடமிருந்து பதிலை எதிர்பார்க்கிறோம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : வேறு எந்த மாவட்டங்களில் இது போன்ற ஆசிரியர் ஓய்வு விடுதிகள் கட்டுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? வட ஆற்காடு தனியாக பிற மாவட்டங்களில்

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 1st April 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (The Hon. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Students of Khader Mohideen College,
Adhiramapattinam

* 11. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education and Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the students of Khader Mohideen College, Adhiramapattinam detained a train on 3rd and 4th October 1970 for some hours;

(b) if so, their grievances; and

(c) the action taken by the Government in the matter?

காதர் முகைதின் கல்லூரி மாணவர்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். தகமோதன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) அதிகாரப்படுத்தி காதர் முகைதின் கல்லூரி மாணவர்கள் 1970 அக்டோபர் 3, 4 தேதிகளில் சில மணி நேரங்களுக்கு ஒரு ரயிலை தடுத்துவைத்தனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அவர்களுக்கு குறைகள் யாவை?

(உ) அவை குறித்து அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) கல்லூரி நேரத்திற்கு வராததாகப் புகைகொண்டித் தொடரின் கால அட்டவணையை மாற்றவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர்.

(உ) புகைகொண்டித் தொடரின் கால அட்டவணையை மாற்றலாம். அல்லது ஒரு தனி புகைகொண்டித் தொடரையோ அல்லது ஒரு தனி புகை வண்டிப்பெட்டியையோ அனுப்புவதும் தெரிவிக்கின்றன. இதில்லை. ஆகையினால் கருதினர். மாணவர்களின் நலனைக் கருதி, போலீஸாணிப்படுத்தியோட அகிராப்பட்டினம் மண்டலத்தில் ஒரு தனி பேருந்து விடலாம் என்று போலீஸ் தெரிவிக்கப்பட்டது.

[1st April 1971]

ஏதேனும் இம்மாதிரி முயற்சித்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? மாவட்டத் தலைநகரங்களில் என்றில்லாமல் மாவட்டத்தில் முக்கியமான இடங்களில் என்றிருந்தால் நல்லது. எனென்றால் ராமநாதபுரத்திற்குத் தலைநகரம் மதுரையாக இருக்கிறது. ஆகையால் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் யாத்திரை வசதலமாக இருக்கிற ராமேஸ்வரம் போன்ற இடங்களில் அமைக்கலாம். அது போல முக்கிய இடங்களில் விடுதிகள் கட்ட முன்வந்தால் அரசு உதவி அளவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, வட ஆர்க்காட்டைச் சேர்ந்த வேலூரில் ஒரு ஆசிரியர் விடுதி கட்டப்பட்டு, அது நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. வேறு பல மாவட்டங்களில் அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாவட்டங்கள் எவை என்று திட்டவாப்பமாகக் குறிப்பிடவில்லை. சிலர் அதில் சுடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அவர்கள் அதற்கான நொகையோடு வரும்போது அரசு ரூ. 50 ஆயிரம் மானியம் தருவதாக அறிவித்துள்ளது. பல மாவட்டங்களில் பல வட்டத் தலைவர்கள் இணையக் கூடிய அளவில் மாவட்டத் தலைநகரங்கள் இருப்பதால் மாவட்டத் தலைநகர் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. ராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல ஆண்டுகளாக மாவட்டத் தலைநகரப் பிரச்சினை இருக்கிறது. அவர்கள் ஆசிரியர் விடுதி அமைக்க முன்வந்தால் அதைப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி : வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வேலூரில் கட்டப்பட்ட ஆசிரியர் இல்லத்திற்கு என்று நடைபெற்ற பண வசூலில் ஊழல் நடைபெற்றதாக ஒரு கருத்து இருந்து வருகிறதா? அப்படியிருந்தால் அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அதில் சுடுபட்டிருக்கிற 'சி.இ.ஐ.' இந்த வசூலில் சரியாகக் கணக்கு வைக்கவில்லை என்று கறுவது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றிய குறிப்பு என்னிடத்தில் தற்போது இல்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், அப்படி எதும் வந்திருக்கிறதா என்பதையும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்பதையும் அறிந்து சொல்லலாம்.

Naxalite movement among students.

13 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon the. Minister for Education and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Naxalite movement has spread among the students in the State; and

(b) if so, the extent and the action taken thereon?

[1st April 1971]

மாணவர்களிடையே 'நக்ஸலைட்' இயக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. டி. சத்தோஷம் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்--

(அ) இம் மாநிலத்தில் மாணவர்களிடையே 'நாக்ஸலைட்' இயக்கம் பரவியுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எந்த அளவுக்குப் பரவியுள்ளது? அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஒரு சில மாணவர்கள் இவ்வியக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நிலைமை மிக விழிப்புடன் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, நக்சலைட் என்றால் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : நக்சல்பாரி என்பது ஒரு ஊரின் பெயர். அங்கே கூடி எடுத்த ஒரு முடிவின் அடிப்படையில் அந்த இயக்கம் இருக்கிறது. அது வங்காளத் தீவிர அருகில் இருக்கிறது. இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து அவர்கள் அதிகத் தீவிரமாக இல்லை என்று மிகத் தீவிரமாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் வன்முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையோடு தங்களுக்கு மாசே துங்கைக் குருவாக வைத்துக்கொண்டு அந்த இயக்கத்தை நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையிலிருந்து அது தெரிகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்த இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றாடம் பங்கலைக் கழகத்தில் ஒரு சிலர் அந்த இயக்க சுடுபட்டால் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து, அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் கூர்ந்து கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள துண்டு வெளியீடுகள் கைப்பற்றப்படுகின்றன. அவற்றில் சில வழக்குப் போட்டால், வழக்கு மன்றத்தில் தீர்ப்பு அளவில் இருக்கின்றன. சிலபல வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் நடவடிக்கை கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : பல மாணவர்களுக்கு முன்பு உடுமலைப்பேட்டை தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு விவசாயியைக் கட்டி வைத்து அவர் குடும்பத்தினர் கண் முன்னாலேயே அவர் கொலை செய்யப்பட்டதாகப் பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்தது. அது யார் செய்கையாக இருக்கும்? கோவாவிலிருந்து வந்தவர்கள் இதைச் செய்திருப்பார்களா என்ற செய்தி பத்திரிக்கைகளில் வந்திருப்பதும் அரசிற்குத் தெரியுமா?

[1st April 1971]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அது பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் தீர்மானித்தாலாம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : சிலர் வேடிக்குண்டுகள் வைத்துக்கொண்டு சதி செய்ததாகக் கைது செய்யப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப் பிடிப்பட்டவர்கள் தாங்கள் நக்சலைட் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று வாக்குமூலம் கொடுத்தார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் உட்கொண்டிருப்பதில் நடந்த நிகழ்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு விவசாயி நக்சலைட் இயக்கத்தினால் கொலை செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் சம்பவம்பற்றி சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்து இன்று சீர்தீர்க்கப்பட்டல் விசாரணை முடிந்து செஷன்ஸ் கோர்ட்டுக்கு அதை 'கமிட்' செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. நாராயணசாமி : நக்சலைட் இயக்கம் என்பதே ரகசியமாகக் கூடி செய்கிற சதித் திட்டமாகும். அரசாங்கம் கண்காணிப்புடன் கண்டுபிடிக்கிறபோதும் மிகவும் ரகசியமாக அவர்கள் நடவடிக்கை இருக்கும்போது அவர்களைக் கண்காணிக்க அரசினால் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் ரகசியமாக இல்லாத வகையில் மேலும் மேலும் கேள்விகளைக் கேட்டு விவரம் வெளியிடக் கோரினால், அது அவர்களுக்கு வாய்ப்பாக அமையும் என்பதனால் அதைப் பற்றி அதிகமாக வெளியிடுவது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : நக்சல்பாரி என்பது ஒரு ஊரின் பெயர்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அவர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைக் கூறுவதன் மூலமாக அவர்களுக்கு அச்சமும் ஏற்படக்கூடும். 31-5-70 அன்று இரண்டு பேர்கள் சேர்ந்து இது சம்பந்தமாக போஸ்டர்கள் ஒட்டினார்கள் என்று அறிந்து கடலூர் O.T. ஸ்டேஷனின் 'அரெஸ்ட்' செய்யப்பட்டு 455 இ.பி.கோ. 147, 124 (A) ஆகியவற்றின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் பரவரமல் இருக்குமென்று என்னவோ கண்காணிப்பு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அவை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

Recovery of loans

* 14 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether there is any proposal to suspend the recovery of loans and extend the date of repayment of loans obtained from the Land Development Banks by the ryots in drought areas due to the failure of the monsoon rains?

[1st April 1971]

கடன் வசூல்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு கட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

பருவ மழை தவறிய காரணத்தால் ஏறத்தாழ எற்பட்டுள்ள பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகள் நிலைமை வங்கிகளிடமிருந்து பெற்றுள்ள கடன்களுக்கு கடன் வசூலை நிறுத்தி வைத்துத் தவணை நீடித்துக் கொடுக்கும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இல்லை.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : எங்கள் பகுதி பல ஆண்டுகளாக ஏறத்தாழ பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், இதர கட்டுறவு வந்தாபனங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் தவணை நீடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது, நில அபமான வங்கிக் கடன்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அதே பகுதிகளில் அந்தக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் தவணை நீடித்துக் கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நீலவர் அவர்களே, நில வள வங்கி மூலமாகக் கொடுக்கிற கடன் 12, 15 ஆண்டுக் கடன். அப்படி நீண்ட காலத் தவணையில் கொடுக்கப்படும் கடனுக்குத் தவணை நீடிப்பதாக இல்லை. அந்தத் தவணைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து 'சிங்கிங் பண்ட்' என்று இந்த அரசு ரிசர்வ் பாங்கிற்குக் கொடுப்பதாக ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறோம். அப்படித் கடன் பெற்றவர்கள் தவணை தவறினால் தவறுகிற நாட்கள் கணக்கிடப்பட்டு அதிக வட்டியை அவர்கள் கொடுக்கும்படி செய்கிறோம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் 12, 15 ஆண்டுகள் என்று நீண்டகாலத் தவணையாக இருந்தாலும் கொடுக்க வேண்டிய ஒரே வருஷங்கள் தவணை தவறி விட்டால் அதைப் பின் வருகிற ஆண்டுகளில் வசூலிக்கும் முறையில் காலம் நீடித்துக் கொடுக்கக் கூடாது? அதற்கான கஷ்டங்கள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அது பற்றிக் கடன் அல்ல. நில வள வங்கிக்கடன் பெற்றிருந்தால், மழை பெய்தாலும் பெய்யாவிட்டாலும், அந்தக் கடன்களைக் கொண்டு தண்ணீர் பெறுவதற்கான வசதிகளைச் செய்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் தன்னிக் கொடுக்க இயலாது. ஏற்கெனவே ரிசர்வ் பாங்கோடு செய்து கொண்ட 'டிபென்சர் மட்' இருப்பதால், அவர்களுக்கு அதன்படி நாம் பணம் கட்டியாக வேண்டும். ஆண்டுதோறும் இவ்வளவு பணம் என்று சேர்த்து நாம் செலுத்த வேண்டும். அதில் தவறினால் குறைபாடுகள் ஏற்படும். ஒப்பந்தத்தை மீறுவதாக இருக்கும். அதுதான் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

[1st April 1971]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ரிசர்வ் பாங்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இவ்வளவு பயிர்க் கடனுக்காக என்று ஒதுக்கு கிறது. அதைக் கொடுக்கிறோம். அதேபோல் நீண்ட காலக் கடன் என்று நில வள வங்கி மூலமாகக் கொடுக்கிறோம். மாநில அரசு அவர்களுடத்தில் இங்குள்ள மாத்தியட்ச நிலையை விளக்கி, விவசாயிகள் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதை, அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு போய், அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பணத்திற்குத் தவணை தர வேண்டுமென்று கேட்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? அந்த முயற்சியை அரசு எடுத்துக்கொள் ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, ரிசர்வ் பாங்குடன் நாம் ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறோம். 'சிங்கிங் ஃபண்ட்' என்று ஒவ்வொரு வருஷமும் கிடைக்கிற பணத்தை ஒன்றாகச் சேர்த்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பயிர்க்கடனாக இருந்தால், அதைத் தள்ளி வைக்கலாம். அதில் ஒரு வருஷக் கடனை 3 வருஷங்களுக்குத் தள்ளி வைக்கிறோம். இந்தியா முழுவதற்கும் உன்ன நிலவள வங்கிகளுக்கு ரிசர்வ் பாங்கு ரூ. 1 கோடி, 1½ கோடி என்று கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அதைத் தள்ளி வைக்கலாம். 12 வருஷம், 15 வருஷம் கடன் என்றால், அந்தப் பணத்தை ஒவ்வொரு வருஷமும், வருவதை ஒன்றாகச் சேர்த்து 'சிங்கிங் ஃபண்ட்' என்று கொடுப்பதாக ஒப்பந்தம் செய் திருக்கிறபடியால் அதை மீறுவதற்கு இல்லை.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : 12 ஆண்டு கடனாக வாங்கக் கூடிய மொத்தத் தொகை நிலவள வங்கி மூலமாக நில அபிவிருத்திக்கு வாங்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாம் தவணையாகச் செலுத்தும் கடன் பயிர்க் கடன் போல் இல்லாமல் வேறு வகையில் பெருந்தொகையாகத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் மழை பெய்யாமல் வறட்சி ஏற்பட்டு கடன் செலுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டால், அந்த நடவடிக்கை அவர்கள் பாங்குக் கணக்கை முடிவு கட்டி முழுக் கடனைச் செலுத்தும் நிலைமை ஏற்படும். சொத்துக்களை விற்பனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமை வருகிறது. அதைப் பரிசீலிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஒரு தவணை தவறினால் கடன் தொகை பூராவாகவும் கட்ட வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. சில சமயம் அப்படி கோர்ட் தீர்ப்புகள் எதும் இருக் கலாம். இது அப்படியில்லை. ஒரு தவணை தவறினால், அந்தத் தொகைக்கு மட்டும் கடுதலான வட்டி அதிகமாகப் பெறப்படு கிறது. ஆனால் அது ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இல்லை.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நடைமுறை யில் ஒரு பருவ மழை தவறினால் கூட, அந்த சமயத்திலும் கடன் கள் வருவிப்பதற்கு நிலவள வங்கிகளின் மூலமாக முயற்சியும்

[1st April 1971]

நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பருவ மழை தவறாது என்ற நோக் கத்தில் ரிசர்வ் பாங்கோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருந்தாலும், பஞ்சப் பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள ராமநாதபுரம், தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு இந்த ஆண்டு அரசாங்கம் சலுகை அளித் தால், நிலவள வங்கிகளின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் தோத்தரவு நீங்கும். அதை அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்கள் ஒரு நிலவள வங்கித் தலைவர். அவருக்கு இது பற்றி நன்றாகத் தெரியும். கொடுக்கப்பட்ட கடன் உள்வாங்கியே கிணறு வெட்டுவதற்கும், பம்பு செட் வைப்பதற்கும் பயன்பட்டிருக் குமானால், மழை தவறினாலும் கூட தீர்த்துப்போடு இல்லாமல் விடாந்திருக்கும். வேறு விதமாக அது செலவழிக்கப்பட்டிருந் தால், சங்கடம்தான் ஏற்படும். இருந்தாலும் அரசு அனுதாபத் தோடு கவனித்து உடனடியாக ஐபிசி போன்ற கெடுபிடி இல்லாமல் செய்யலாம். ஆனாலும் தவணை தவறிய தொகைக்கு கடுதலாக 1½ சதவிகிதம் வட்டி அதிகமாகப் பெறும் நிலைமை தான் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஒரு தவணை தவறினால் நடந்தால் இவ்வளவு அதிக வட்டி, கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது என்றார்கள். தவணை கழிந்ததற்குப் பின்னால் மேலும் நடவடிக்கை எடுக்கும் நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து தீர்வாக சபைக் கூட்டத்தில் வைத்து அந்தக் கணக்கை முடிவு கட்டத் தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தீர்வாக சபை அனுதாபம் காட்டினாலும், தீர்வாக அதிகாரிகள் ஏற்பட்டுள்ள நிபந்தனை களின்படி, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறா் கள். அந்த வகையில் கணக்கை முடிவு கட்டி முழுத் தொகை யைப் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்போது அவர்கள் நங்கள் சொத்துக்களை விற்பனையாகக் கொடுக்க வேண்டும். அது அமைச் சரருக்கும் தெரியும். ரிசர்வ் பாங்கிலுடத்தில் நம்முடைய அரசு இங்கே உள்ள பிரத்தியட்ச நிலைகளைச் சொல்லி இதற்கு வேறு வழிவகை இருக்குமானால், அதற்கான புதிய உத்தரவைப் பிறப் பிப்பதற்கு மாற்று ஏற்பாடுகளை என் செய்யக்கூடாது? அதைச் செய்தார்களா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதைச் சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ரிசர்வ் பாங்கு என்பது அசை இந்திய ரீதியில் செயல்படுவது. எல்லா நிலவள வங்கி களையும் ஒரே கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த வகையில், நிலவள வங்கி கொடுக்கின்ற நீண்ட காலக் கடன்களைத் திருப்பிக் தருவதில் ரொம்பக் கஷ்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி எதாவது இரண்டு மூன்று ஆண்டு தொடர்ந்து கட்டி

[1st April 1971]

முடியாமல் இருந்தால், அதைப்பற்றித் தெரியப்படுத்தினால், நிச்சயமாகத் தன்னிப் போடச் சொல்ல முடியும். எப்படி குறுகிய காலக் கடன் மத்தியக் காலக் கடனாக மாற்றப்படும்போது அதிக வட்டிகொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதோ, அதைப்போல கொஞ்சம் அதிகமான வட்டியைக் கொடுத்து தவணை நிடித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அரசு அனுதாபத்தோடுதான் செயல்படுகிறது.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

திரு. ஏ. அய்யண்ணன் அம்பலம் : பேருமதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, மேதகு கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது, அந்த உரையை வரவேற்று நான் பேச விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே தமிழகத்தின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி தமிழ் நாடு தன்னிறைவு பெற்றிருப்பதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பெருமையுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே சீரான பாசன வசதி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டமான மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அந்த மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதியில் நடைபெறுகின்ற நெல் விவசாயம் பாசன வசதிக்கு நம்பிக்கொண்டிருப்பது பெரியார் நீர்த் தேக்கத் தைத்தான். அதிலே பத்தாண்டுகளாக பருவமழை பொய்த்ததன் காரணமாக, நீர் மட்டம் பெருகவில்லை என்பது இந்த அரசுக்குத் தெரியும். சீரான பாசன வசதி என்ற முறையில் அப்படி அணைகள் கட்டி பாசன முறைகளை அமைக்கும்போது, அந்த வகையில் பெரியார் நீர்த்தேக்கத்தின் கீழ் வகையில் ஒரு அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அணைக்கு சில பாசன சரியாக்களை இணைத் திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, திருமங்கலம், மேலூரின் ஒரு பகுதி, சிவகங்கை ஆகிய பகுதிகளுக்கு வகை அணை நீர்ப்பாசனம் வில் தரிக் கப்பட்டிருக்கிறது. அணையிலிருந்து விநாடிக்கு 1,500 கன அடி விதம் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. ஆனால் தண்ணீர் மேல் பகுதிக்கு வரும்போது சீரான பாசனம் இல்லாததால், 50 மைல் நீளம், 60 மைல் நீளம் அதாவது திருமங்கலம் வரும்போது 1,200 கன அடி அல்லது 1,100 கன அடி தான் கிடைக்கிறது. அந்த பாக்கி 200 அல்லது 300 கன அடி தண்ணீர் பழிக்கும் கிரே மண்ணிலும், மற்றப் பகுதிகளிலும், அல்லது ஆவியாகவும் போய்விடுகிறது. இதனால், அதிகமான நிலப்பரப்புக்கு தண்ணீர் வசதி கிடைக்காதது மட்டுமல்லாமல், பருவமழை தாழிய காரணத்தால் பல விவசாயிகள் கஷ்டப்பட நேரிட்டு, விவசாய நிலங்களில் கடைசி உயரவை நேரத்தில் சரியாகப் போய்விடுகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியும். ஆகவே, இப்போது கூட சீர்திருத்தமான பாசன முறை வேண்டும் என்பதற்காக அந்த வகை ஆற்றின் கடைசிப் பகுதியான மேலூர்ப் பகுதியில்

[1st April 1971] [திரு. ஏ. அய்யண்ணன் அம்பலம்]

செமெண்ட் காங்கிரீட் போடுவதால் தண்ணீர் வினாக பூமியில் போய்விடுவதைத் தடுக்க முடியும். சீரான பாசன வசதியை ஏற்படுத்த முடியும். இதை அரசு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற ஆண்டுகூட வகையிலிருந்து 1,500 கன அடி தண்ணீர் பெறுவது என்றும், நீர்ப் பாசனத்தைச் சீராக் குவது என்ற முறையிலும் பெரியார் கால்வாய், வகைக் கால்வாய் ஆகிய கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. அணையிலிருந்து 1,500 கன அடி தண்ணீர் விடப்படுகிறது என்றாலும், மேலூர்ப் பகுதிக்கு 900 கன அடி தான் சேர்க்க முடிந்தது. ஏனென்றால், அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் வண்டல் மண் படிந்து மேடாகி விடுகின்றன. அதனால் மேலூர்ப் பகுதியில் நஞ்சை நிலங்களுக்கு ஒரு தண்ணீர் விடப்பட்டு இரண்டாவது தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால், பயிர்கள் சாலியாகப் போய்விடுகின்றன. இந்த ஆண்டு வண்டல் மண் எடுக்காவிட்டால் விவசாயம் பாதிக்கப்படும். எனவே, வகைச் சீர்திருத்தம் இந்த ஆண்டு செய்தால், அதிகமான நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு மாறுவது மட்டுமல்லாமல், மேலூரில் ஒருபோக நிலங்களை இரு போக நிலங்களாகக் கூட ஆக்க முடியும். அப்போது பல்லாயிரக்கணக்கான டன் நெல் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை அறிந்து அரசு அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக உருவாக்க வேண்டும். செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரையிலிருந்து வகை சீரமைப்புத் திட்டம் என்ற பேரால் திட்டம் செயல்படப்போவதாகப் பத்திரிக்கைகளிலும், சென்ற ஆண்டு அரசுக் குறிப்புகளிலும் பார்த்தேன். மதுரையிலிருந்து சிவகங்கை, மாணாமதுரை வரை கால்வாய்த் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டால், விவசாயம் பெருகும். அது மட்டுமல்ல, எங்கள் பகுதியிலுள்ள வகை கால்வாயெல்லாம் தூர் அடைந்து பாசன வசதிக்கேற்றதல்லாததாக இருக்கிறது. நமது கலைஞர் ஆட்சியில் இப்போது சென்னையில் பார்க்கும்போது, கடற்கரையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் எல்லாம் மேடு ஆக்கப்பட்டு, நன்றாகக் காட்சி யளிக்கின்றன. கூவத்தைச் சீரமைத்து நல்ல முறையில் அழகாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். மே ஓன்றும் தேதியிலிருந்து மதுரை மாநகரம் நகரசபையாகப் போவதாக நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மதுரையில் இந்த மாதிரிக் கடற்கரையோ, மாலைப் பொழுதில் பொழுதைப் போக்கு வதற்கு நல்ல வசதியோ இல்லை என்பது இந்த அரசுக்குத் தெரியும். எனவே, வகையிலுள்ள குடிசைப் பகுதிகளையெல்லாம் அப்புறப்படுத்திவிட்டு, அதை நல்லதொரு பொழுது போக்கு இடமாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதல்வருடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நிதி வசதிப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. ஒரு அரசு நல்ல முறையில் நல்லது செய்ய வேண்டுமானால், புரட்சிகரமான திட்டங்களை

[திரு. எ. அப்பாண்டான் அம்பலம்] [1st April 1971]

நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், பற்றாக்குறை எற்பட்டதான் செய்யும். அந்த முறையில் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பித்திருக்கும் போது, சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலில் இந்த அரசுக்கு நல்ல ஆதரவு மக்கள் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கும்போது, இந்த அரசு இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். குறிப்பாக வீட்டு வசதி, பொருளாதார முன்னேற்றம், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்குவது ஆகியவற்றையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். எனவே, அவற்றையெல்லாம் செய்வதற்கு இந்த அரசு முற்போக்குத் திட்டங்களையெல்லாம் உருவாக்கிச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். அத்தகைய வகையில் கலைஞரூடைய வரசெலவுத் திட்டம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்ற கூறி வரவேற்று, அடுத்த விஷயத்திற்குச் செல்கிறேன்.

4-30 p.m. ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, எனக்கும் நிண்ட காலமாகவே ஒரு பெரும் குறை உண்டு. சென்ற 20 ஆண்டு காலமாக இருந்து வந்துள்ள அந்தக் குறையை இந்த அரசாங்கம் தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமத்தில் நேரடியாக விவசாயிகளுக்கும், கிராம மக்களுக்கும் நல்லது செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறவை இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தான் என்ற முறையில் அதைத் தனி இலாக்காவாகப் பிரித்து, நிதி வசதிகளை அதிகப்படுத்தி, தனி இலாக்காவாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது ஊராட்சித் தலைவர்களுடைய எண்ணம். அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணி புரியக்கூடிய அலுவலர்களுக்கிட அரசாங்கத்தில் தங்களுக்கு ஏதோ ஒரு குறை இருக்கிறது என்ற ஒரு மனப்போக்கில் இருப்பதாகப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் வேலை செய்யும் அரசாங்க ஊழியர்கள் என்ற வகையில் அரசாங்க விஸ்தரிப்பு அதிகாரியைக் காணும் போதெல்லாம் ரெவின்யூ இலாக்காவில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் உயர்ந்தவர்கள். அவர்கள் அதிகச் சலுகை பெற்றவர்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. இந்தக் குறையைத் தவிர்த்த அரசு நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாம் விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும், அதோடு குடியிருப்பு மனை கொடுக்க வேண்டும் என்பதும் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்குள் நிலம் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு நிலமும், குடியிருப்பு மனையிலாதவர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனையும் வழங்கி பட்டா கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், அதைத் தவறாக நினைத்துக் கொண்டு எங்கள் பகுதியிலே, பாசனத்திற்காகவுள்ள குளங்களின் உள்ளே உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் தரிசு என்று நினைத்துக்கொள்

[1st April 1971] [திரு. எ. அப்பாண்டான் அம்பலம்]

கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களை அவர்கள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்து விடுகிறார்கள். அவ்விதம் ஆக்கிரமிப்புச் செய்வதால், பாசன வசதி பாதிக்கப்பட்டு நிலச்சுவான்தாரர்களும் கிராம முக்கியஸ்தர்களும் போய் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்று சொல்ல முடிவதில்லை. அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதை இவர்கள் தடுக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இது குறித்து ஒரு அறிக்கை மூலம் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சியாண்களுக்கு இவ்விதம் இடங்கள் தான் அரசாங்கத்தால் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் என்று தெரிவாக அறிவிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிடில், நிலமில்லாதவர்கள் 50 சென்ட், 25 சென்ட் என்று நிலங்களைத் தாங்களே ஒதுக்கிக்கொண்டு விவசாயம் செய்து பயிர் செய்கிறார்கள். திடீரென்று ஒரு நாள் மழை பெய்தால் கழிவுநீர் எல்லாம் குளத்தில் வந்து சேர்ந்து குளம் பெருகிவிடும். அப்போது இந்த 50 சென்ட், 25 சென்ட் என்று பயிர் செய்திருக்கிறார்களே, அவைகள் எல்லாம் தீர்ப்பிடிப்பில் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால், நண்ணிரில் மூழ்கிவிடுகிறது, பயிர் அழிந்து விடுகிறது. ஆகவே, அதைத் தடுக்க இரவோடு இரவாக கரையை உடைத்து, கழிவாயைத் திறந்து விட்டு, 500, 600, ஏக்கர்களுக்குப் பாயக்கூடிய நண்ணிரை வினாடித்து விடுகிறார்கள். இம்முறையால் நிரந்தரப் பாசன வசதி பாதிக்கப்படுகிறது. இவ்வித ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்க வேண்டும். ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்து, ஏதோ அபராதம் (பைன்) போடுகிறார்கள். அந்த அபராதமும் ஐயாபந்தி சமயத்தில் குறைத்துவிடப்படுகிறது. போன வாரம் ஒரு குளத்தில் திடீரென்று ஆங்காங்கே கம்புகளை நட்நிவிட்டார்கள். நாங்கள் விடு கட்டப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப் போடுவதா என்றால், எல்லோருக்கும் சர்க்கார் குடியிருப்பு மனை தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறதே என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் நாங்கள் 5, 5—சென்ட் என்று பிரித்துக் கொண்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் பட்டாக் கொடுக்கட்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் நாங்கள் கேடுதலுக்குச் சொல்லுகிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு நம்முடைய அரசு முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் எடுத்து, ஆங்காங்கேயுள்ள மாவட்ட ஆட்சியாண்களிடம் சொல்லி, குளங்களுக்குள் செய்யப்படுகின்ற ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்க வேண்டும். இப்போது இயற்கையில் வருடாவருடம் பருவ மழை குறைந்துகொண்டு வருகிறது. அதோடு இவ்வித ஆக்கிரமிப்புகள் குளங்களில் நடந்துவிட்டால், பாசன வசதி கேட்டுப் போய் விடும். பிறகு நிலத்திலுள்ள பயிரைக் கப்பாற்ற முடியாது என்று அரசுக்கு ரூபகப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வசம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கின்ற சாலைகள் பராமரிப்பு பற்றிச் சொல்ல விரும்பு

[திரு. எ. அப்பாண்டியன் அவர்கள்] [1st April 1971]

கிறேன். எங்கள் பகுதியில்—மதுரையைப் சுற்றியுள்ள பகுதி களுக்கு ஒவ்வொரு ஊருக்கும் 'டவுன் பஸ்' செல்லுகிறது. அதனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சாலைகளைச் சரியாகப் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் சாலைப்பராமரிப்புக்கு என்று அரசு மானியமாக 20 ஆயிரம் ரூபாய் அனுமதிக்கப்படுகிறது. அந்த 20 ஆயிரம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கு என்று உள்ள 'மைல் கலிகளுக்கு' கொடுக்கப்படும் சம்பளம் 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் போய்விடுகிறது. அந்தச் சம்பளம் போக, 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் ரூபாய்தான் மிஞ்சுகிறது. இந்த ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு என் பகுதி ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த சாலைகளைப் பராமரிப்பதென்றால், அது முடியாத காரியமாகிவிடுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் அதற்குள் செல்லும் பஸ் போக்கு வரத்து வசதிகளைக் கவனிக்கவேண்டுமா, சாலைகளை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கின்ற அவசியம் அரசு மானியம் ஒதுக்க வேண்டும். இப்போது கூட சாலைகள் பராமரிப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமிருந்து 'ஹைவேஸ்'—தெருச்சாலைப் பகுதிக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் துறைக்கு அரசு மானியம் கொடுக்கிறது. ஆனால் அதை நாங்கள் செய்கின்றோம் என்றால், கிடைப்பதில்லை. இப்படி சில சாலைகளை ஒதுக்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் ஒதுக்கப்படும் மானியம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, அவர்கள் ஒரு சில சாலைகளுக்கு அந்தப் பணத்தை ஒதுக்கி விட்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சாலைகளை கவனிக்காமல் இருந்து விடுகிறார்கள். இவ்விதம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சம்பந்தப்பட்ட சாலைகளை நிர்வகிப்பதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. கேட்டால், ஒதுக்கப்படும் மானியம் குறைவாக இருக்கிறது. அதனால் அந்தச் சாலையைப் பராமரிப்புச் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குட்பட்ட இரண்டாம் தர, மூன்றாம் தர சாலைகளை எல்லாம் கூட 'ஹைவேஸ்' நிர்வாகத்திடம் ஒப்படைக்காமல், ஊராட்சி ஒன்றியத்திடம் கொடுத்து அதற்கான மானியத்தை ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கே கொடுத்தால், அவர்களே தேரடியாக நிர்வகித்துக் கொள்ளலாம் என்று அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பாசன வசதி சம்பந்தமாக இன்னும் சில விட்டுப்போன கருத்துக்களை அடுத்த முறை நான் சொல்லுகிறேன். உடனடியாக அரசாங்கம் பெரியளவு வாய்க்கால்களிலுள்ள வண்டல் மண்ணை எடுக்காவிட்டால், இந்த ஆண்டு ஆணையில் தண்ணீர் பெருகினாலும் கூட, பாசனத்திற்கான நிலங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த அவை பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு தனி கூறி, ஆளுநர் உரையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1st April 1971]

* THIRU M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, it gives me great pleasure to speak a few words on the resolution before us thanking the Governor for his Address. The Governor's Address begins with a reference to elections and almost everybody who has spoken spoke about elections first and foremost. Even those who did not speak have the elections uppermost in their minds and it will be but fitting that I begin my remarks with a great tribute to the Government for their wisdom to go in for a mid-term elections and for the astounding results that have flowed therefrom. I consider it a very wise decision for the simple reason that it has caused minimum dislocation of educational institutions. One election in 1971, another election in 1972 and Municipal elections in 1973 would have meant teachers being drafted for election work, many teachers being drafted for Home Guard duties and all that, with all the inconvenience attendant thereupon which the Hon. Chief Minister had in mind when he said that we must have all elections simultaneously. The results of the elections have been a grand tribute to the work done by the Government within the past four years. It is naturally a tribute, a great astounding tribute, no doubt. It is a great responsibility too, that has been thrown on this Government, to fulfil the great hopes that the masses have in the Government today. Bernard Shaw cynically said, 'You must vote for a man who makes the least promises, because he would prove to be the least disappointing'. But, to-day we have voted for a party that has made great promises, because, we, the masses feel that they would live up to the great promises and raise the standard of living of the people. I must welcome the Cabinet— 4-40
the new members of the Cabinet. I am only sorry that the Hon. p.m.
the Minister for Food who represented the Teachers in this Council to begin with and then changed over to the Local Authorities Constituency when he had still a few years' term of the Teachers' Constituency to go on, now has thought of changing over from the Council itself to the Assembly. I cannot congratulate him on this decision, because I must consider it to be a fall from the Teachers' Constituency which is a restricted Constituency with some qualifications for the voters to the Local Authorities Constituency where the only qualification for a voter is his date of birth and membership in a local authority and therefrom to the general Constituency where the only qualification for the voter is his date of birth. I wish he had stuck up to the Teachers' Constituency.

Incidentally, Sir, may I refer to a confusion that has been created in the minds of people like us by a judgment of the High Court? It is no doubt, *sub judice* and I do not propose to go into the merits of the judgment. For the first time in the history of this House—and this House has been in existence for quite a long time—a Member has been declared ineligible for membership here for the simple reason that his name did not appear on the rolls of the restricted constituency which returned him to the House. Where does the disqualification arise? Many should have been disqualified long ago, including even the Hon

[Thiru M. Rajah Iyer] [1st April 1971]

the Minister for Food who came from the Teachers' Constituency and very many others who came from the Graduates' Constituency. I do not propose to go into the merits of the case; but what surprises me is; if this is the correct opinion, why did the Government not instruct the Returning Officer correctly? Why did not the Government find out whether the eligibility for one being a candidate arises out of his name being found on the general rolls of the particular Constituency that returns him? That is the basic issue, fundamental issue.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am sorry to interrupt the hon. Member's speech. The decision is not on that basis. It is on the basis of interpretation of Article 171 (3) (b) of the Constitution and it has nothing to do with either the Representation of the People Act or the instruction given by the Government. The decision of the High Court was on Article 171 (3) (b) of the Constitution and how the interpretation should take place and the matter is *sub judice*. I wish the hon. Member does not refer to it in this House.

THIRU M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, let me make it abundantly clear. I do not want to tread on delicate grounds; but what I do wish to know is—Article 171 (3) (b) or whatever it is—how that particular aspect of it completely escaped the notice of our Government. I may certainly point out that I am not foreseeing what the result of the issue is going to be. I wish once and for all that that issue is decided so that we know where we stand in the Teachers' Constituency, Graduates' Constituency and Local Authorities Constituency.

Sir, I once again go back to the elections and congratulate the Government on their stunning success in the elections. The Governor refers to the elections and proudly refers to the high record of Tamil Nadu, how the electorate had lived up to its tradition, how the communal passion and other passions that were aroused were nothing unnatural and nothing uncommon all over the world, not merely in Tamil Nadu, and how quickly they are forgotten is the essence of the matter. Such passions are, no doubt, aroused, for selfish ends and that the electorate have been unswayed by and large by the appeals to primitive communal and social passions is something which we heartily endorse. I could myself say as one who lived apart from this swaying passion of elections that in my own constituency, I could see with my own eyes an independent candidate suddenly springing up with very great influence in that Constituency, he being a medical man with thousands and thousands of patients whom he has treated and he thought, by making an appeal to a particular community which formed the preponderant portion of the electorate there, he could easily come through, and fortunately for the country his was a miserable failure. While the winning candidate secured 40,000 and odd votes, that candidate secured hardly a thousand votes and

[1st April 1971] [Thiru M. Rajah Iyer]

forfeited his deposit confirming this particular sentiment of the Governor that the electorate has been unswayed by such primitive appeals to communal, religious and social passions. I hope it would be very quickly forgotten and normalcy restored.

The Governor refers to the agriculture and food problem secondly and it is not a mere accident that it comes next to the election, I think. The great success of the ruling party in the elections is, of course, due to a multiplicity of causes, due to their great achievements and record of work but out of the very many causes, if we have to pinpoint one cause, I must say what I saw with my own eyes and what I heard with my own ears. It was the poor masses saying, "We have plenty to eat. Rice is available in street corners." They just compare this with the dismal days of the past when they could hardly get anything to eat. The availability of foodstuffs in the street corners was something which meant much to the masses and they certainly stood by the Government that made rice available to them in plenty. That is one aspect of the question, Sir. Rice may be available but we must have the purchasing power to get the rice and cook it at home and eat. The mere availability of rice alone cannot solve the question. That alone cannot make an appeal to the electorate and satisfy the masses. This Government saw to it that rice was available in plenty and at the same time, there was plenty of purchasing power in the hands of the people, thanks to the prohibition policy, I must say. It is something which speaker after speaker has been repeatedly referring to. Unfortunately, the Governor's Address makes no mention about the prohibition policy and that makes me highly apprehensive about the motives behind not referring to it altogether. I do not know if this silence is more eloquent than the words actually contained in the Address. I should on this occasion appeal to the Government to see to it that under any circumstances, they do not scrap prohibition. It is prohibition that has put plenty of money in the hands of the villagers. They go to the cinemas and contribute to the entertainment tax. They purchase plenty of goods and contribute to the sales tax. Their womenfolk wear good dresses and they live in comfort in villages, all because of the harmony and cordiality in the villages. We must do nothing to upset that harmony in the villages by bringing about the evil effects of toddy-drinking in the villages. Rice was available and at the same time, money was there in plenty in the hands of the labourers in the villages. We must see to it that money is continued to be had in the hands of the villagers so that with the successful implementation of prohibition policy, people are contented and return this party once again to power.

The Governor has referred to the unemployment relief scheme. It is a great piece of achievement of which the Government could well be proud. For the third time in the course of the short session, I am obliged to refer to the scheme for the relief of unemployment among teachers and engineers. A sum of Rs. 1.35 crores, I

[Thiru M. Rajah Iyer]

[1st April 1971]

find, is going to be spent over these unemployed teachers and engineers being employed. It is very well spent Sir. But there is a slight snag about the appointment of these unemployed teachers to which I wish to draw the attention of the Government in the orders in the Government order saying that these apprentice teachers, as they are called, should be appointed, there is a condition saying that all future regular vacancies must go only to such teachers as are borne on this list and those are teachers who have completed their training prior to 1967 or 1968 and the Government's intention is that till this list is exhausted, no other teacher could be appointed. That, I am afraid, may not be quite fair, for some of the brilliant trainees who may be coming out in 1970-71 and who may be very fine graduates securing a class should wait for appointment till the last mediocrity who completed his training in 1967-68 gets appointed. So, other things being equal. I can understand these teachers being given preference. While there are such brilliant teachers who come out now, the Managements have only to make out the grounds on which they prefer a teacher whose name is not borne on the previous list and to appoint a teacher whose name may not be there. Secondly, I do not know how it escaped the attention of the Government. In Government service itself there are a number of teachers who are in acting service under rule 10 (a) (i). They cannot come under the apprentice-teacher scheme for the reason that they cannot get their names enrolled in the live register of the Employment Exchange. Any teacher can find his name under the unemployment scheme only if his name is in the live register of the Employment Exchange. So, the position reduces itself to this. Unless your name is in the Employment Exchange register, you cannot get your name included in the apprentice-teacher scheme and unless your name is in that list, you cannot be appointed. So, it looks as though the temporary teachers now in Government Service get automatically ruled out because they cannot go to the Employment Exchanges. I would request the Government to see that . . .

MR. CHAIRMAN. The hon. Member has already taken twenty minutes.

THIRU M. RAJAH IYER: I am sorry, Sir. I am not conscious of the time taken.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member must note the time when he begins his speech.

THIRU M. RAJAH IYER: I have a few more points to cover. I shall rush through them.

திரு. எஸ். முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, மான்மதித் தம்பி பிள்ளை அவர்கள் அரசு நியமித்திருக்கின்ற 'அபர்ணாஸ்' ஆசிரியர்களால், மற்றவர்களுக்கு நிலை காலம் வேலை கிடைக்க

[1st April 1971]

[திரு. எஸ். முத்துசாமி]

வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்று கூறுகிறார், அல்லது சலுகை, சக்தியற்றவர்கள் என்ற நிலையில் அரசு பயிற்சி அளித்து பட்டம் பெற்றிருக்கிறவர்கள், பயிற்சிக்கான அத்தாட்சி பெற்றிருக்கிறவர்கள், செல்வாக்கற்ற நிலையில் உள்ளவர்கள், அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்

மிஸ்டர் சேர்மன்: சந்தேகம் மட்டும் கேட்க வேண்டும், களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் . . .

திரு. எஸ். முத்துசாமி: 1968-ல் பயிற்சி சான்றிதழ்களில் இருப்பவர்களை விட்டுவிட்டு, 1970-ம் வருஷத்தில் பெற்றவர்களை 'செலக்ட்' செய்ய முடியவில்லை. மானேஜர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறவர்களை எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற நிலை நீக்கப்பட்டு எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்குமாடி அரசு செப்து வைத்திருக்கிறதைத் தவறாகக் கருதுகிறாரோ என்று நினைக்கிறேன்.

THIRU M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, though it is not a point of order, I would like to make it clear. In this list of teachers, the temporary teachers acting in Government Service under rule 10 (a) (i) are not included. They should also be made eligible. The names of teachers working in Government service under rule 10 (a) (i) must also be included in the list. This category of teachers cannot be appointed because of the rigidity of the Government order. The names of those teachers who are not there due to such technical handicaps should also be included in the list.

I would like to go to the next important point which I wish to 4:50 emphasise. We had a State Legislature Education Consultative p.m. Committee for the past four years on paper. That Committee has not yet met between 1967-71. It is very unfortunate that very many far-reaching decisions were taken without the advantage of the Committee being consulted. Some of the decisions were struck down by the High Court and I am aware of the fact that if only such problems had been discussed in the Consultative Committee, we might not have been put to that ignominious situation of having to find that our own orders are struck down by the High Court. The other point of view was not taken into account while a particular decision was taken. It is in the interest of the Government to see that a Consultative Committee is constituted and consulted. If the decision of the High Court is adverse, we can always throw the blame on the Consultative Committee. For example, with regard to Nationalised Text-books, the phased programme was all right. But, unfortunately, we introduced one book for all the standards, while what should have been done was to introduce all books for one or two standards, in which case the High Court would not have found fault with the procedure at all. Likewise in regard to medical college admission, why should so many writs go against Tamil Nadu? I am zealous of the high reputation of our State. We must see to it that not one candidate goes to the High Court with a Writ

[Thiru M. Rajah Iyer]

[1st April 1971]

Petition in this regard. Such things should be discussed in the Consultative Committee, so that we may arrive at a decision. We invite applications on regional basis. From the common-sense point of view, it looks as if it is discriminatory, because there may be a number of applications from Madurai but fewer seats in the Madurai Medical College whereas in the Madras Medical College there may be fewer applications but many seats. Such things must be discussed in the Consultative Committee. The Education Consultative Committee must be under the Chairmanship of the Hon. the Education Minister. Likewise there must be the Industries Consultative Committee and Food and Agriculture Consultative Committee, for the simple reason that very many things could not be put across on the floor of the House. We sit here not only to convey our feelings to the Government but also with an eye on the outer world. Our Constituency is observing us. Within the four walls of the Consultative Committee secrecy is maintained and there is give and take. The Government themselves are more responsive there than on the floor of the Legislative Council. I am happy that in the Cabinet there are two seasoned parliamentarians who have been trained in the Lok Sabha, who have got a distinguished record of service in the Lok Sabha. They may be able to know how the Consultative Committees in Parliament function effectively. So, not only Education Consultative Committee but other Consultative Committees must be constituted and they must meet at least once a quarter because most effective work could be done only in the Committees.

Yesterday, my hon. Friend Thiru Isvarmurti referred to teachers and their qualifications. One thing I wish to make clear. It is all right to hold a Diploma in Art and Agriculture but it does not mean that the diploma would help one to teach Art or Agriculture. Mastery of a subject is one thing but to put it across is another thing. It must be understood clearly. Our policy has been quite safe in that respect. We insist not only upon a Degree but also upon a training qualification. Technical Teacher's Certificate. That is why if a person has a B.A. degree in Tamil, even though he may have training qualification in History, we do not allow him to be a History teacher because he may know how to teach History but he may lack the subject-matter. He must satisfy the twin aspects, namely, teacher qualifications and mastery of the subject. These are very essential aspects and we should be very scrupulous about it. I hope the Government will be strict about it.

A point was made about decentralisation. This deserves the greatest consideration of the Government. Look at the office of the Commissioner for Government Examinations to-day. It is the office which was there 30 or 35 years ago when we had 200 high schools far-flung in the Madras State from Vizagapatnam to Mangalore. To-day in Tamil Nadu alone we have 2,500 schools and about three lakhs of students are sitting for the S.S.L.C.

[1st April 1971]

[Thiru M. Rajah Iyer]

Public Examination next week and their fate is decided in the nerve centre of Madras. Why should we not have regional offices for the Commissioner for Government Examinations, one in Madras, another in Madurai and yet another in Coimbatore? Madurai Office can cater to the needs of the Madurai University area. Such decentralisation is necessary. For central valuation, we ask all the Examiners to come to the City of Madras. Some of them can go to Madurai or Coimbatore which will be very convenient for them. The central valuation is all right if all the essential safeguards are taken. Otherwise, it is a big mockery. The teacher-examiners are asked to value the answers in a hurry. You must restrict the number of answer scripts to be valued within a day. They cannot value too many scripts. The number of scripts to be valued must be restricted. Secondly, there is one aspect—the most essential aspect—I should say. A candidate must have the right to ask for the re-valuation of the script. I do not see the reason why the Commissioner for Government Examinations should say that under no circumstances would the answer script be revalued. It is a confession of failure to say that the script valued by a person should not be re-valued by anybody else. On the other hand, we must be proud to challenge anybody to revalue. The Government may say that revaluation will be allowed provided the candidate pays a particular fee. It can be a source of income also to the Government. If our valuation has been correct, if it has not been done in a slipshod manner, why should we fight shy of revaluation? Let us throw the paper to anybody and say the valuation has been correct. This will have a salutary and chastening effect on the Examiner himself. If he is afraid that his script is likely to be revalued and that if there is vast discrepancy, he would be taken to task, he would be more sincere and faithful in his work and the work also would be more reliable. To-day, I know a number of cases of bright boys losing scholarship in Tamil Nadu in Inter-State competition by one or two marks. A boy from U.P. or West Bengal gains over the boy of Tamil Nadu in the Merit Scholarship because that boy gets 1 or 2 marks more in the total while the bright boy of Tamil Nadu loses. He might say, "If only my Science paper had been revalued I would have got 92 instead of 72 marks." So we must give an opportunity for these bright boys. They should be allowed to demand a revaluation of their answer sheets for which a fee could be levied and it could be a source of income to the Government also. But, under any circumstances, I cannot reconcile myself to this attitude of saying, "Once valued is finally valued; the answer scripts cannot be re-opened by any power under the Sun". That looks very unfair to the boy.

As the hon. Member said, there must be delegation of authority so that at the district level the Chief Educational Officer may function quite effectively.

[Thiru M. Rajah Iyer] [1st April 1971]

I would like to make one or two points more, Sir. The hon. Member from Coimbatore referred to the need for administrative reforms and his own experience also about appeals and petitions, that go to the Government or the Electricity Board being returned to them. I cannot understand that policy. There should be one instruction to our Officers and I am happy that the Administrative Reforms Commission is going to be set up which, I hope, will attend to it. One strict instruction to the Officers should be that when a bill or some such thing reaches them, all the objections there, must be raised at the same time, simultaneously. There must be no question of piece-meal objections being raised, Sir. I had a very unfortunate experience in that direction when the Reserve Bank of India returned some bonds once saying that 'i' had not been dotted and next time when it was corrected and sent, it was returned saying that 't' had not been crossed and then when that was done and sent, it was sent back pointing out another discrepancy. Thus it goes on like a shuttle cock. So, all these objections must be raised at one stretch, wholesale and not piece-meal.

The Pay Commission has come out with its Report. Some of the salient features and some of the excerpts thereof have been printed with the Tamil Nadu Government Gazette and sent to the Members as a Supplement to the Tamil Nadu Gazette. Apart from that, we have no means of knowing what exactly the contents of the Pay Commission Report are. I would, therefore, appeal to the Government to print the Pay Commission Report and make it available to all the Members and to rectify all the anomalies expeditiously; particularly the senior teachers and senior men in Government service have not had their services properly recognised because the increase in their emoluments does not compare quite favourably with what the newcomers get and the Pay Commission has made a very welcome suggestion about stagnation allowance. What exactly it is and how that stagnation allowance should be implemented and all that should be made known to all the Members of the Legislature so that they may follow it up and see that the valuable recommendations of the Pay Commission are implemented. Incidentally, I may refer to Dr. Paul Committee Report also. That was a Committee set up in order to see that the service conditions of the Aided School Teachers were improved. We do not know what the contents of the Report are—whether the Report has been submitted to the Government at all. Such Reports must be expeditiously acted upon. Otherwise, the Reports would not lead to action but would prove an alternative to action. As oftentimes pointed out, they must be printed and made available to the Members.

Finally, one request, Sir. Members, in their capacity to serve the public, make a number of representations to the Ministers and to the Government. On these representations to Ministers they must extend the courtesy of acknowledgment with at least the usual euphemistic statement that the representation is receiving the careful attention of this Government. Whatever the careful

[1st April 1971] [Thiru M. Rajah Iyer]

attention of the Government may be, it is the usual euphemism for saying that it is consigned to the waste paper basket, because so many representations are given to them. I wish, Sir, there must be a courteous acknowledgment and some number may be given so that we may follow them up with their references. I know that the Hon. Ministers are extremely over-worked. When I see representations being dumped into their hands when they come out on tours, I wonder how they are going to acknowledge those representations that come to them. Some acknowledgment is necessary for the representations that come to them from the Members of the Legislature. Thank you, Sir.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, not 5-0 p.m. having had the opportunity of welcoming the new Ministry, may p.m. I take this opportunity when I am speaking on the Governor's Address, to extend my warmest felicitations to the new Cabinet and more particularly to the new Ministers, who have joined the Tamil Nadu Government? I am particularly happy that we have two former Members of Parliament, Thiru K. Anbazhagan and Thiru K. Rajaram, who are new Members of the Cabinet, and I am also glad, speaking as a resident of South Arcot District, that the void that was left by the unfortunate demise of Thiru Govindaswamy has been filled to-day by the admission of my Hon. Friend Thiru Ramachandran, as Minister in charge of Transport. Generally, Sir, in the Centre, the Finance portfolio is considered the grave of many a good reputation. But in our State, instead of Finance, Transport seems to have taken its place. Successive Ministers have tried very hard to render this portfolio somewhat less of a nuisance but, unfortunately, in spite of other best efforts, it still continues to give a great deal of trouble, so much so that my Hon. Friend Thiru Aditanar has migrated to a more profitable avocation, that of Co-operative money-lending, where profit is more visible than in the Transport Department. In spite of the best efforts of Thiru Sadiq Pasha, this portfolio still continues to give endless trouble. I hope the appointment of a Bachelor of Engineering, a Technocrat, as the Minister in charge of this highly technical portfolio, this problem of continuous losses and continuous trouble, as far as the technical performances of the buses are concerned, would be solved and the sufferings of the City public at least would be mitigated to a great extent by improvement in the transport services.

Everybody has referred to the elections and it is natural that in this Session elections should occupy the minds of most of us in the Legislature. It has been an historic election and there can be little doubt that the massive mandate that has been given to the Dravida Munnetra Kazhagam is a tribute not only to the work they have done during the past four years, but, I must also confess, to the excellent manner in which they have been able to put across their ideas to the public of Tamil Nadu. In a democracy, it is necessary for us to accept the verdict of the people. Although there may be minor complaints, perhaps major in the minds of some, about certain things that have occurred

[Thiru A. R. Damodaran] [1st April 1971]

ed during the elections, it is my hope, Sir, that it will be possible with the appeal that has been given by the Hon. the Chief Minister for the Leaders of all political parties to sit and discuss this matter amicably and see that the unfortunate people who have worked or voted for this or that party are not victimised in every nook and corner of Tamil Nadu. I was reading in the papers yesterday of the casualties that had occurred during the recent elections and I was rather dismayed to find that apart from West Bengal, which is a unique State by itself, Tamil Nadu headed the list and as far as the election casualties were concerned, more than 5 people died during the recent elections and over 225 persons had been injured. This was the answer given by the Hon. Minister in Parliament. It is indeed a sad feature that although we have adopted this type of Government and this type of elections, passions should have been roused to such an extent as to result in murders and violence. I may express my sincere anxiety that if things are allowed to drift in this hopeless fashion, it may be next to impossible to have a peaceful poll the next time when we have an election. Even yesterday, reports appeared in the newspapers that some people had been assaulted and over 45 persons had been arrested in regard to violence and while it may be possible for political parties to exchange allegations on the floor of this House, may I, in the interests of peace and amity in our rural village and throughout Tamil Nadu, extend my earnest appeal to the Leaders of political parties, particularly to the Leaders of the DMK and the Congress (O), that it is high time they met and issued an appeal to all people to forget the bitterness of the past and settle down to the task of co-operation in the development of our State?

By and large, our Services—Government Service—have been impartial in the conduct of the elections and although there might have been mistakes here and there, I would not—as some Members have complained—complain of any massive participation in elections by Government servants. They have preserved the tradition of Tamil Nadu and I hope they will continue to do so, because it is only by having an impartial bureaucracy that there can be any hope of having a democratic system of Government. Having said these few words on post-election tension and expressing the hope that the appeal of the Hon. the Chief Minister will be endorsed and heard by Leaders of all political parties in the interest of democracy, I would pass on to the other items mentioned in the Governor's Address.

It has been mentioned in the Address that in Tamil Nadu, there has been a phenomenal improvement in foodgrain production and there is no doubt at all that during the past four years, due to massive input of fertilisers, of seeds and of finance in the agricultural sector, our food production has picked up. I would, however, like to stress to the Hon. the Agriculture Minister, who is himself a trained ryot that it is not only necessary for us to insist on increasing production of foodgrains—of rice, of ragi and other millets—but it is also necessary for us to stress—and I am glad

[1st April 1971] [Thiru A. R. Damodaran]

to inform that he has stressed one aspect of it—that we must try to achieve self-sufficiency in the production of oil-seeds and pulses which would go a great way towards improving the economy of individual farmers. There was a feeling a few years ago that the production of commercial crops was something that had to be discouraged and I remember that very many speeches were made even on the floor of this House as well as in the other House that farmers who cultivated sugarcane or groundnut were rendering distinct disservice to the economy of the State and that Government should take action to see that there was not this switch-over to commercial crops. The economy of the farmer is so delicately balanced that it requires an integrated approach and especially in the matter of oil-seeds, particularly groundnut, for which my district is particularly famous, I would like to state that we should give all the encouragement that is required, especially in view of the fact that groundnut oil is the poorman's commodity, as far as cooking is concerned.

We have talked a great deal of the dangers of inflation and of the great increase in prices that has been registered in the case of essential articles. This is a problem that has been quoted by every political party. There is no doubt that most Governments are sincerely trying to control prices. But I think in this matter, a crash programme would have to be adopted. I am speaking now of nearly 80 or 85 per cent of our population, whose family budget is below Rs. 500 per month. It should be our endeavour, in the interest of the weaker sections of society and helping them towards a better standard of life, to identify 12 or 13 articles of the most common consumption in the family household and to try to achieve a reduction in prices in these 12 or 13 items that are commonly consumed. There are three important items. The first and foremost is rice, the price of which has been controlled to a considerable extent by the great fillip that has been given to production. But I must say that in respect of other articles of consumption such as pulses, chillies, coriander, groundnut oil and other essential food articles, we have not devoted that amount of attention. I hope that our new Minister for Agriculture will adopt an integrated approach to this problem and devote his particular attention to the production of these essential articles. If we can produce more of these articles and reduce prices, it may bring the much needed relief to these families, which earn less than Rs. 500 per month.

Then, I would like to refer to what has been stated here as the valuable service that has been rendered by the Co-operative sector in extending credit to the agricultural sector. Sir, we seem to have a multiplicity of organisations that are giving credit in the rural sector. It has produced a number of problems and frequently in the Public Accounts Committee we have heard complaints that loans that are given by a particular agency have to be collected by another agency and in view of the massive programme, that the Government have, of extending rural credit

[Thiru A. R. Damodaran] [1st April 1971]

on a large scale, I would point out the necessity of having some sort of centralised agency which would help not only in the processing of loan applications in the granting of loans, but also in, what is of paramount importance, seeing that such loans are collected and distributed to the more needy farmers next year which is a primary and essential prerequisite for the success of any lending institution. While our Land Development Banks, to which I had occasion to refer, are doing very valuable service in extending credit, I would request the Hon. the Law Minister as well as the Minister for Co-operation to investigate one possibility, which I mentioned when this Government brought in the Land Ceiling Act last year, and that is to make it possible for tenants not only to sink wells or to put up bore wells but to evolve a scheme by which finance can be granted to those Land Development Banks to enable tenants to purchase lands from landowners in many parts of our State. The primary need of the hour is to distribute land ownership and one of the painless methods by which such distribution could be effected is to enable the tenants to purchase lands from their owners and, if necessary, to ensure that there is no unnecessary wastage of funds. I would even request the Hon. Minister to consider the possibility of setting a ceiling on the amount of advance that could be paid to tenants to buy lands from landowners. I am well aware of the fact that due to acute social and agrarian tension that exists, there are many land owners, particularly in Thanjavur district who would be quite willing to part with their lands provided they would be able to convert their lands into cash to enable them to invest in more profitable avenues of investment.

Reference has been made to industrial development and the possibility of increasing employment in our State and I am grateful that the Government of Tamil Nadu have reiterated their original policy, that it is their duty to promote industries in whatever sector it is desired. There is no harm in having industries in the joint sector, provided the State has sufficient resources to invest in such joint sector industries. My own fear is that with the limitation in resources, it may be extremely difficult for the State Government to part with considerable funds for such investment. I certainly hope that private entrepreneurs will come forward to subscribe to such issues which the Government of Tamil Nadu may institute for new industrial development. I remember a few years ago it was pointed out that the capital market was so dull that underwriters had become undertakers and they had to subscribe to the share capital which, it was hoped, would be forthcoming from private investors. The Tuticorin Fertiliser Project, for example, is expected to cost 60 or 65 crores of rupees. I certainly hope that it will be possible for the people to subscribe to this issue. The participation of the general public in such issues would greatly tone up the managerial efficiency in public sector or joint sector undertakings and result in more fruitful development of such concerns. May I, incidentally, refer to something that was said by the former Finance Minister Thiru K. A. Mathialagan in the

1st April 1971] [Thiru A. R. Damodaran]

year 1968-69 when he mentioned about the entry of a foreign concern which had applied for a licence to manufacture pharmaceuticals in Tamil Nadu? I understand that such a licence has been granted and I am only mentioning this to caution this Government because there are many ways by which the Central Government, even while granting licences can torpedo very good schemes and this has been done in this particular case by an abnormal condition that has been mentioned in the licence that 70 per cent of the annual production of this factory should be exported abroad and that otherwise the licence would not be granted. It is indeed a very strenuous condition to be imposed and I am mentioning this not because I am particularly interested in this concern but it is quite possible that the Ministry of Industrial Development in Delhi may decide to grant licence and may then advise the State Government that it has already granted licences to many private concerns. But, I hope that it will be possible for the State Government to depute a highly qualified representative at Delhi to keep following the conditions that are attached to such licences, to find out whether the Central Government in granting such licences are not imposing unnatural conditions which prevent the growth of industries in our State. May I also refer to something which was mentioned in the last Budget speech? It is about the establishment of a Petro-chemical Complex in Manali in Tamil Nadu. I consider this project to be one of the most important, basic and fundamental industrial projects of Tamil Nadu. In fact, if this Government are successful in getting such a complex established in Manali, Madras, it would no doubt lead to continuous industrial growth in Tamil Nadu. For the next 20 or 25 years without any special incentive, without any special steps, there would be a series of industries established, which would contribute significantly to the economy of our State. I am mentioning this because I have heard from reliable quarters, that our Petro-Chemical Complex is likely to be torpedoed or likely to be shelved for a considerable time because of the adverse influence from Koyali area. It is well-known that the Government of India are interested in establishing a Petro-Chemical Complex at Koyali. We have no quarrel so far as the establishment of a Petro-Chemical Complex at Koyali is concerned, and they are welcome to do so. But I would certainly plead that because they want to establish the Petro-Chemical Complex at Koyali, this project should not be torpedoed in Tamil Nadu. I would earnestly request the Hon. the Chief Minister to kindly make this a highly personal issue and see that he is able to resolve the difficulty when he next meets the authorities in Delhi.

I am glad, Sir, that mention has been made of the provision for creating a certain amount of employment opportunities for those unfortunate people who have been looking for a job for many years. In this connection, I would welcome the scheme of the Government to provide some sort of employment to unemployed teachers and engineers. But may I, at the same time, point out,

5-20
p.m

[Thiru A. R. Damodaran] [1st April 1971]

Sir, that while I welcome this scheme, it may perhaps be desirable for the Government to investigate whether employment opportunities do not exist in one of the most important sectors of the Tamil Nadu Government, namely, the Hospitals of our State? I would like the new Minister in charge of Public Health and Medicine to make a visit to all our general hospitals, not only in the City of Madras but also in the mufassal, and find out for himself the appalling conditions that exist in the treatment of poor patients in the general wards. In a prominent City hospital, the ratio of patients to Nurses is 18 : 1 or 20 : 1. Surely, it would be more desirable for us to employ more Nurses in these hospitals and to provide employment opportunities in a more gainful way, than to evolve other schemes, not so productively oriented. In our hospitals, especially in the mufassal where Cobalt Beam therapy facilities exist, for the treatment of the Cancer patients, this expensive equipment purchased by the Government is only used for a shift of 6 hours. Normally those who are engaged in X-ray units will not work for more than 6 hours because it is harmful to them and, therefore, I would like to plead that in view of the long queues of Cancer patients coming from far-off places to Town Hospitals like Madurai and Trichy, it would be desirable for the Minister for Public Health to investigate whether the double shift working of these units would not produce more employment and also, at the same time, provide much needed facilities to the public.

I have only one more thing to say, Sir, and that is in regard to the Pay Commission Report. While I welcome generally the generous scheme of Tamil Nadu Government to improve the emoluments to the extent of 22 or 23 crores of rupees, may I point out that there are some anomalies which need to be rectified? I am grateful that the Member-Secretary has been specially entrusted to go into the question. I would particularly refer to the point that has already been made by my hon. Friend Thiru Rajah Iyer, namely, regarding graduate teachers and their feeling that their emoluments should be at least comparable with those of Tutors and Demonstrators in Colleges. I am sure this Government would go into all these anomalies and see that justice is done to these sections of Government employees who feel that in the recommendations made a certain amount of injustice—not intended perhaps but unintended injustice—has been done in the fixation of new scales of pay.

Thank you, Sir.

திரு பி. டி. முத்து: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில், நடைபெற்ற தேர்தலைப் பற்றி, அது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க முறையில் நடந்தது என்று கூறி நாட்டு மக்களுக்கு நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைபெற்ற தேர்தலில்

[1st April 1971] [திரு. பி. டி. முத்து]

தமிழகத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு நடந்து கொண்டார்கள் என்பதைப் பற்றி ஒரு கணம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருப்பான்மையான இடங்களைக் கைப்பற்றி இன்ன ஆட்சியில் அமர்ந்திருந்தாலும் கூட அவை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாததாக இல்லை. தேர்தலில் ஊழல் நடந்துவிட்டது என்று பெரிய பிரச்சாரம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த நான்காண்டு காலத்தில் நடைபெற்ற தேர்தல் எதுவாக இருந்தாலும் சரி—நகராட்சி மன்றத் தேர்தல், ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல், ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்—அவற்றில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருப்பான்மையான வெற்றியைப் பெற்றிருந்தாலும் கூட, காங்கிரஸ்காரர்கள் எங்களுக்கே பெரிய வெற்றி என்று பொய்ய் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் மிகப் மிகப் பெரிய தோல்வியை அடைந்திருக்கிறது. அப்படித் தோல்வியடைந்ததற்குக் காரணம், தேர்தலில் ஊழல் நடந்து விட்டது என்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

இந்த நாட்டு மக்கள் எந்த அளவுக்குச் சகித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று சில உதாரணங்கள் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். காரணம் எங்கள் மாவட்டத்தில் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை எண்ணும்போது, நாட்டிலே தேர்தல் முடிந்தும் கூட பல்வேறு இடங்களில் வன்முறைச் செயல்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் சாதியின் பெயரிலே ஹரிஜனங்களை மிரட்டியும், தேர்தல் நேரத்தில் எப்படி எப்படிப் பிரச்சாரம் செய்தார்கள், எந்தெந்த வன்முறைச் செயல்களில் அந்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஈடுபட்டார்கள் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, ஹரிஜனங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒட்டுப் போட்ட காரணத்தால், அவர்கள் குடி தண்ணீர் எடுப்பதற்கு அனுமதி மறுத்து விட்டார்கள். அவர்கள் குடி தண்ணீர் எடுப்பதற்காக ஏறத்தாழ ஒரு மைல் சென்று வருகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்தத் தேர்தலில் நடந்து கொண்டார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல, எங்கள் மாவட்டத்தில் நன்த பெரியார் அவர்கள் நடத்திய அந்த மாநாட்டைப் பற்றி உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்கு தவறான பிரச்சாரம் செய்தார்கள் என்பதையும் அவர்கள் விளம்பரத்தின் பேரால் போஸ்டர்கள் எப்படி அடித்தார்கள், பொய்யான பிரச்சாரத்தைப் பரப்பி விட்டார்கள் என்பதையும் ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 1967 தேர்தலில் சேலம் மாவட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்குக் கிடைத்த ஒரே ஒரு இடம் சேந்தமங்கலம். இப்போது நடைபெற்ற தேர்தலில் 18 இடங்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கிடைத்தன. காங்கிரசுக்கு ஒரு இடம் கூட இல்லை என்ற அளவுக்கு சேலத்தில் மக்கள் எங்களை ஆதரித்தார்கள். தேர்தல் முடிந்த பிறகு, இன்றைக்கு கிராமங்

[திரு. பி. டி. முத்து]

[1st April 1971]

களில் ஹரிஜன மக்கள் குடிநீர் தண்ணீர் கிடைக்க விடாமல் கொடுமைக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மையுட்க்கு கழகத் தொழில்கள் 3 பேர்களுடன் மண்டலமைய உடையது கையைய உடைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை ஆல்பத்திற்குக் கொண்டுபோய் மருத்துவம் செய்யச் சொல்கின்ற நிலைமை இருந்திருக்கின்றது. நேற்ற காணத்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்முறையில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். எங்கள் தொகுதியில் எங்குமையாவது வட்டிச் செயலாளர் தேர்தல் பணிக்காக மோட்டார் சைக்கிளில் செல்லும்போது இரவு 8 மணிக்கு இரண்டு பக்கமும் காங்கிரஸ் ஓட்டி அவரை அடிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். அவர் மோட்டார் சைக்கிளைப் போட்டு விட்டு ஓடி ஓடித்துக் கொண்டார். அந்த அவருக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் என்முறையில் இந்தத் தேர்தலில் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இந்தத் தேர்தலில் எப்படி நடந்து கொண்டது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இந்த 4 ஆண்டுக் காலத்தில் கழக அரசு பல்வேறு சாதனைகளையும், திட்டங்களையும் நிறைவேற்றியதன் காரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நல்ல ஆதரவு கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் ஹரிஜன மக்கள் ஒவ்வொரு கோமுகத்திலும் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பரிசாரம் காண வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் அவர்கள் தம் உரையில் வேளாண்மைத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார். அதற்குப் பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அவருடைய உரை இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், அதற்கு நன்றி கூறி, அடுத்து என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சில சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டம் மிக மிகப் பின் தங்கிய மாவட்டம். பருவ மழை 2, 3 ஆண்டுகளாகப் பெய்யவில்லை. எங்கள் பகுதி விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறது. அப்படி பருவ மழை பெய்யாத காரணத்தால், அரசாங்கக் கடனை விவசாயிகள் கட்ட இயலாதிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் கட்ட வேண்டிய கடனைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கக் கடன்களை பயிர்களுக்கான மருந்துக்காகவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கடன்களை நாம் ஓர் ஆண்டுக் காலத்திற்குத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இந்தத் தேர்தலில் ஆதரவு தந்ததால் தண்ணீருக்காகக் கஷ்டப்படும் ஹரிஜன மக்களுக்குக் குடிநீர் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இங்கே 100, 150 அடி ஆழத்தில் கிணறுகள் இருக்கின்றன. உடனடியாகக் கிணறுகள் தோண்ட வேண்டும். அப்படியும் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலையில் பக்கத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளின் உபயோகத்திற்கு நல்ல நீர் நிறைந்த கிணறுகளை அரசாங்கம் விலக்கு வாங்கி அவைகளின் மூலமாக விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் கிணறுகள் தோண்ட வேண்டுமென்றால், இன்றைக்கு 120 அடி கிழே தான் தண்ணீர் கிடைக்கும். அப்படி கிணறுகள் தோண்ட தேவைப்படும் வெடி மருந்து, தோட்டாக்கள்

[1st April 1971]

[திரு. பி. டி. முத்து]

கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. அவைகளுக்கான லைசன்ஸ் வாங்குவதில் சிக்கல் இருக்கிறது. சேலத்தில் தோட்டாக்கள் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சேலனைக்கு வந்து அருகிலுள்ள பல்லாவரத்தில் தோட்டா வாங்கிச் செல்ல வேண்டிய கஷ்ட நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு சிலர் ரூ. 15, ரூ. 15-க்கு வாங்கி ரூ. 4, ரூ. 5க்கு விற்கிறார்கள். அதன் மூலம் இடைத் தரகர்கள் பலன் பெறுகிறார்கள். குறிப்பாக சேலத்தப்பட்டு, வட்டூர்க்காடு மாவட்டங்களில் இருக்கிற சிலர் அனுமதி வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, பல்லாவரத்தில் தோட்டா வாங்கி வைத்து திரும்ப விற்பனை ஒரு மாதத்தில் ஏறத்தாழ ரூ. 5,000, ரூ. 6,000 வரை சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி உண்மையில் கிணறு வெட்டுகிற விவசாயிகளுக்குத் தோட்டா கிடைக்க வழி செய்துதான் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரை, நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள், 'பாண்டி' என்று சொல்லப் படுகின்ற இடங்கள் ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் நிலங்கள் நரிசாக இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தை நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு உடனடியாகப் பட்டா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக குருக்கல் பட்டியில் 2,500 எக்கராவுக்கு மேலாக நிலம் இருக்கிறது. புதுப்பட்டியில் ஆயிரம் எக்கராவுக்கு மேலாக நிலம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு உடனடியாகப் பட்டா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டில் விவசாயிகளுக்குத் கடன் கொடுத்து உதவுவதற்காக உபாட்சி ஒன்றியம் ஒன்றொன்றிலும் ஒரு நில வள வங்கி விலம் 117 நிலவள வங்கிகள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கிறதும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட உபாட்சி ஒன்றியங்களில் அந்த வங்கி நோட்டாக்கில்லை. அவற்றை எப்படியாவது ஏற்படுத்தி நான் விவசாயிகள் கடன் பெற உதவதாக இந்தத் தான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் எங்கள் பகுதியில் 150 அடி ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு மின்சாரக் கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்றால், ஒரு எக்கரா வைத்திருந்தால், 190-லிருந்து 150 ரூபாய் வரை கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் 100 அடிக்கு அதிகமாக ஆழமிருக்கிற கிணத்தில் பர்பு செட்டு வைத்து இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு மின்சார கட்டணத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளித்து, அவர்களுக்குத் குறைந்த செலவில் மின்சாரம் கிடைக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, எங்கள் பகுதியில் ஆந்தாப் வட்டத்தில் பழைய பாணுவத்தினருக்கு நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி நல்ல முறையில் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 10,000 எக்கராவுக்கு மேலாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் மின்சாரம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதிக்கு உடனடியாக மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால், உணவு உற்பத்தி பெருகும். அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற விவசாயிகள் பலன்

[திரு. பி. டி. முத்து]

[1st April 1971]

பெறுவார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் மேட்டூரில் இருக்கிற மின் சார அலுவலகம் மிகப் பழையதாக இருக்கிறது. யாராவது 4, 5 பேர்கள் அந்த அலுவலகத்துக்கு வந்தால், உட்கார்க்கூட இடமில்லாமல் இருக்கிறது. அந்த அலுவலக பைல்களை வைக்கக்கூட போதுமான இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் அந்த அலுவலகத்துக்கு ஒரு பெரிய கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் மற்றப் பொருள்களை விட குச்சி வளரிக் கிழங்கு அதிகமாகப் பயிராகிறது. ஓசான்றிக் காலத்தில் ஆயிரம் முதல் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை ஒரு ஏக்கராவிடிலிருந்து வருமானம் கிடைக்கும். ஆனால் அந்தக் கிழங்குக்கு இரண்டு ஆண்டில் ஒரு நோய் வருகிறது. அந்த மருந்து அடித்தாலும், அந்த நோய் திருவதில்லை. அந்த நோயை அடக்குவதற்கு சேலம் மாவட்டத் திலே ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தை உடனடியாக அமைத்துத் தர வேண்டும். 3, 4 மாதங்களுக்கு முன்னால் மாண்புமிகு கட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள்கூட அந்தக் கிழங்கில் உற்பத்தியாகும் ஜவ்வரிசியை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்ற யோசனையைச் சொன்னார்கள். அந்த ஜவ்வரிசி உண்மையிலேயே வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுமேயானால், எங்கள் மாவட்டத்தில் அந்தக் குச்சி வளரிக் கிழங்கைப் பயிரிடுகிற விவசாயிகளுக்கு நல்ல தீர்மானம் உருவாகும். மற்றப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு வங்கியில் கடன் தருகிறார்கள். கோடாவில் வைத்துக்கொண்டு கடன் தர மறுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் லாபம், கார்த்திகை மாதங்களில் இந்தக் கிழங்கு பயிரிடுகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் அதை வாங்குகிறவர்கள் ஒசையடியாக விலையைக் குறைத்துவிடுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்கும் தீர்மானம் இருந்தால், அந்தப் பொருளை கோடாவில் வைத்திருந்து பின்னால் நல்ல விலை வரும்போது விற்கும் தீர்மானம் ஏற்படும். அதனால் கோடாவில் வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் புதிதாக பல ஏரிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். தமிழகத்தில் இரண்டு மலைப் பகுதி சட்டம் என்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், சேலத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மலைப்பகுதிகளில் புதிய ஏரிகள் ஏற்படுத்தினால், வரலாக இருக்கும். புதுப்பாளையத்தில் கட்டுறவுப் பங்களிவில் ஒரு ஏக்கரம் இரண்டு ஏக்கரா வரத்திருக்கிற விவசாயிகளுக்கு 400 அல்லது 500 ரூபாய் வரை மடவைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் உபதேசத்தில் ஏரையும் செய்ய முடியும். ஆனால் கட்டுறவுப் பங்களிவு ஏன் எங்கள் பகுதியில் கோடி, ஆதி, பாதி போன்றவைகள் வரக்கூட 2,000 வரை கடன் கொடுத்தால், அதை மாதந்தோறும் அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நகனைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும். இருந்தும், அந்தக்கூட ஏற்பாட்டைக் கட்டுறவு துறைய பங்களிவு ஏன்மாதிரி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1st April 1971]

[திரு. பி. டி. முத்து]

அது மாத்திரம் அல்ல. எங்கள் சாசிபுரம் நகராட்சி மன்றத்தின் 5-40 கீழ் ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. மிகக் குறைந்த வருமானமுள்ள p.m. நகராட்சி என்ற காரணத்தால், அந்த வருமானம் நகராட்சிப் பள்ளிக்கே சரியாகப் போய்விடுகிறது. ஆகவே அந்த நகராட்சிப் பள்ளியை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, சாசிபுரத்தில் நிருவாகியுடன் கலைக்கல்லூரி கட்டி, முடிக்கப்பட்டு ஓரளவி் காலம் ஆகிறது. இன்னும் அந்தக் கட்டிடத்திற்கு அந்தக் கல்லூரி செல்லவில்லை. காரணம் அந்த இடத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. இரண்டு மூன்று பைப்புகள் போட்டு எடுத்தாழ 15 ஆயிரம் செலவு செய்த பிறகுத் தண்ணீர் கிடைக்காததால், அந்தக் கல்லூரி மாற்றப்படவில்லை. இந்த ஆண்டாவது அங்கே போக வழி செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் வேண்டுமென்றால், பனமாத்துப்பாடியிலிருந்து சாசிபுரத்திற்கு மூன்றில் ஒரு பகுதி தண்ணீர் வருகிறது. தண்ணீர் பூராவும் சாசிபுரத்திற்குத் கிடைத்தபின்னால், நெலில் உள்ள கிராமங்களுக்கும் இந்தக் குடிநீர் பிசகலை நிரும்; கல்லூரிக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும். மேட்டூரிலிருந்து இவ்வொரு ஸ்கீம் போட்டு, கோத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டு வர வழி இருக்கிறது. பனமாத்துப்பாடி தண்ணீர் பூராவும் சாசிபுரத்திற்குத் தர வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருச்சிவிலிருந்து கோத்திற்கு சரில் பாதை வேண்டுமென்று திட்டத்தெரிந்தாலும்கூட கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். சேலத்தில் இருப்பாலை வர இருக்கிற இந்த நேரத்தில் சேலத்திலிருந்து திருச்சிக்கு சரில் பாதை நாமக்கல் சாசிபுரம் வழியாக அமைத்துக் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதே நேரத்திலே சேலம் மாவட்ட கலக ஆணைக் குழு நேர்நல் நடத்தாமல் தீர்ப்பு காலமாக இருந்து வருகிறது. இந்தத் தேர்தலை உடனடியாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலத்தில் இருக்கிற கட்டுறவு மந்திரி வங்கி தேர்தல் மூன்று நான்கு மாதங்களாக நடத்தாமல் ஒத்திப்போடப்பட்டு வருகிறது. அதை நடத்தினால் மற்றவர்களுக்கு வாதியாக இருக்கும் என்று கறிக்கொண்டு கவர்னர் உணர்ந்து நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். ஊனங்கள்.

*திரு. எம். இராமநாதன்: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அவர்களே, தமிழகத்தின் கவர்னர் அவர்களுடைய உணர்வு நன்றியைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுமேலு அவர்கள் முன்மொழிந்ததை வழி மொழிந்து, கவர்னர் உணர்வு வாரியம் சில கருத்துக்களைச் சொல்லும் வாய்ப்புப் பெற்றதற்காக மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தமிழகத்தினுடைய நன்றி எவ்வளவு பார்ப்பதில் பங்களிப்பில் நல்லாழ்வை மனத்தில் கொண்டு, நல்ல பலியை மேற்கொண்டிருக்கிற தமிழக அரசின்

[திரு. எம். இராமநாதன்] [1st April 1971]

உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்துகிற முறையிலும் கல்வி, விவசாயம், தொழில், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஆகிய பல்வேறு தலைப்புகளில் நல்ல விளக்கமான முறையில் ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற இந்தக் கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து வேலை இல்லை வேலை இல்லை என்று, இருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனையைப் பற்றி எல்லாத் தரப்பினரும் இங்கே பேசினார்கள். எனக்கு இருக்கிற ஒரு சிறிய சந்தேகத்தைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த கடந்த 1967 மார்ச் 6-ஆம் தேதிக்குப் பிறகு தான் இந்தத் தமிழகத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டதா என்பதை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நடந்து முடிந்த தேர்தல் நோத்தில் மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்த சில தலைவர்கள், 'நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவோமேயானால் உடனடியாக இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவோம்', என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு சொன்னவர்கள் சார்பில் இங்கே வந்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் அந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக ஏதாவது ஒரு நல்ல மார்க்கத்தை விரிவான முறையில் எடுத்துச் சொன்னால், அது நாட்டுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் கோவை மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற அடிப்படையில் சொல்வதானால், இப்போது நம் அமைச்சரவர்கள் இங்குள்ள ஒட்டாமை விருந்த ஏறக்குறைய 1,200 பேர் வேலை செய்து வந்த முருகன் மில்லை அரசு தன் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொள்ள உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள்.

1,700 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிற சி.எஸ்.டபிள்யூ. மில் 1967-ல் மூடப்பட்டது. 1969-ல் கொஞ்ச நான் திறக்கப்பட்டு, மீண்டும் மூடப்பட்டு, இன்று அதனால் 1,700 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல காவில்லா மில் என்று இருக்கிறது. அதில் 2,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள். 1966-ல் மூடப்பட்டு கடந்த 11-11-69-லிருந்து மூன்றுவது முறையாக மூடப்பட்டது. அதில் தற்போது 500 தொழிலாளர்கள் மட்டுமே வேலைக்குச் செல்கிறார்கள். மற்றத் தொழிலாளர்கள் வேறு வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முருகன் ஆலையை அரசு உத்தரவு போட்டு திறத்ததைப் போலவே காவில்லா மிலுக்கும் சி.எஸ். டபிள்யூ. என்கிற இந்த ஸ்டேன்ஸ் மிலுக்கும் ஒரு உத்தரவு போட்டு அதையும் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் ஆக்கறை கொண்டுள்ள இந்த அரசு இதைச் செய்து தொழிலாளர்களின் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டம் விவசாயத்தில் முக்கியத்வம் வாய்ந்த மாவட்டம். அதேபோல தொழில் முறையிலும் முக்கியத்வம் வாய்ந்தது. சின்னச் சின்ன பட்டரைகள் என்று சொல்லப்படுகிற

[1st April 1971] [திரு. எம். இராமநாதன்]

தொழிற்சாலைகளை மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பார்க்கலாம். அத்தகைய தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான கச்சாப் பொருள்கள் தேவையான அளவுக்குக் கிடைப்பதில்லை. நமது அரசினர் பெரிய பெரிய இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்கிற பெரிய தொழிற்பேட்டைகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அங்கே லட்சக் கணக்கான ரூபாய் முதல் போட்டு பெரிய பெரிய மெஷின்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் ரூபாய் மூலதனம் போட்டு ஒரு சில லேத்துக்களை வைத்திருக்கிறவர்கள் சம்பாதிக்கின்ற கணக்குக் காட்டுகின்ற லாபத்தை விட பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் மூலதனம் போட்டு வைத்திருக்கின்ற இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்று சொல்கிற இந்தத் தொழில் பேட்டையில் வருமானம் இருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. எந்தோ பெரிய பெரிய மெஷின்களை காட்சிப்போட்களாக, இந்த மெஷின் 10 லட்சம், அந்த மெஷின் 15 லட்சம் என்று லட்சக்கணக்கில் பணத்தை முடக்கி வைத்திருக்கிறார்களே தவிர அந்த சிறு தொழிற்சாலைகளில் பட்டரைகளில் கிடைக்கின்ற லாபத்தைக் கூட இவர்களால் அடைய முடியவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, லேத் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குக் கச்சாப் பொருள்கள் கவரமாகக் கிடைத்தால், அவர்கள் தன்மையடைவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தற்போது ஏஜெண்டுகள் மூலமாக ஆர்டர்கள் சேகரித்துக்கொண்டு சின்னப்பட்டரைகளில் லாபகரமாக வேலை நடக்கிறது. அந்த முறையில் தொழில் பேட்டையில் கூட ஆர்டர் சேகரித்துக் கொடுக்க ஒருவரை நியமித்து அவரை ஆர்டர் சேகரித்துக் கொண்டு வரச் சொன்னால், நிறைய ஆர்டர்கள் கிடைக்கும். தொழிற்பேட்டையும் லாபம் அடையும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்தித் தெரிவிக்கக் கவனப்பட்டிருக்கிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயமான வேளாண்மையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் பற்றி தெரிவாக ஆளுநர் அவர்கள் தனது உரையில் கூறியிருக்கிறார். 1967-ல் உணவு உற்பத்தியானது 54.58 லட்சம் டன் என்ற அளவில் இருந்தது. அது தற்போது 67 லட்சம் டன் என்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறபோது, இன்றைக்கு எண்ணிப் பார்க்கிறேன்—சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கேவையில் ஒரு லிட்டர் அரிசி ரூ. 2½-க்கு விற்பனையாகி இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு லிட்டர் அரிசி 75 காசுக்குக் கிடைக்கிற அளவுக்கு நாம் உணவு பிரச்சனையை அளவுக்குத் தீர்த்திருக்கிறோம். அதே போல தீர்ப்பான வசதியைப் பொறுத்த வரையில் 1966-67-ல் எறக்காமல் இரண்டரை லட்சம் பம்பு-செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கக்கூடிய வகையில் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம். அகே போல விவசாயத்திற்குக் கடன் கொடுப்பதற்காக இது வரையில் 117 நிவ்ன வங்கிகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல, அவர்களுக்குக் குறுகிய காலக்கடன் என்ற அடிப்படையில்

[திரு. எம். இராமநாதன்] [1st April 1971]

1966-67-ல் 31-41 கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது 5-50 நமது அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பிறகு அது ரூ. 57. p.m. கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதே போல நீண்ட காலக் கடன் வசதி 1966-67-ல் ரூ. 3 கோடி அளவுக்கு இருந்தது. நமது அரசு பெற்றுப்பெற்ற பிறகு இன்றைக்கு நீண்ட காலக் கடன் ரூ. 19 கோடி என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அதே போல விவசாயத் துறை முன்னே, அபிவிருத்தியடைய கோவையில் இன்று வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட இருக்கிறது. அதற்கான உத்தரவை அரசு போட்டிருக்கிறது. அதிலும், கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்தால், நான் பெருமையடைகிறேன். தமிழகமே பெருமை கொள்ளத்தக்க அளவில் கோவையில் இருக்கின்ற விவசாயக் கல்லூரி என் உலகம் அனைத்தும் நினைத்து நினைத்து பெருமைப் படத்தக்க வகையில் பல சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் கரும்புப் பயிர் நோய் பிடிக்கப்பட்டது. அதைப் போக்குவதற்கு மருந்தே இல்லை, கரும்புப் பயிர் உலகத்திலிருந்தே அழிந்து போய் விடும் என்று அஞ்சிய காலத்தில், கோவையில் இருக்கின்ற வேளாண்மைக் கல்லூரியில் தான் புதிதாக ஒரு புதிய சகக் கரும்பு கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. கரும்புக்கு நோய் பிடிப்பது தவிர்க்கப்பட்டது. உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு குடிமகனும் ஒரு கோப்பை காப்பி அல்லது ம குடிக்கும் போது, கோயம்புத்தூரிலிருக்கின்ற விவசாயக் கல்லூரியை மனதில் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அதே போல ரூ. 72 கோடிக்கு ஒரு சிறப்புத் திட்டம் ஒன்றினை நமது அரசு இப்போது ஏற்படுத்தி, அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் குழாய்க்கிணறுகள் அமைப்பதற்கு, கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கோவை, நிலகிரி மாவட்டத்தைப் போன்ற மற்றொரு பகுதி கோவையிலுள்ள எங்கள் தாளவாடி பகுதி. இந்தப் பகுதியையும் நிலகிரி மாவட்டத்தையும் ஒப்பிட்டுச் சொல்லும்போது ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு வயத்தொழில் முன்னேற்றம், அடைவதற்கு, கிராமத் தொழில்கள் வளர வேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நமது மாநிலத்திற்கு அன்டையிலுள்ள மைசூரிலிருந்து ஆண்டு 1-க்கு ரூ. 75 லட்சம் மதிப்புள்ள பட்டு தூலையும், ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள தர்மாவாம் என்ற பகுதியிலிருந்தும், கல்கத்தாவிலிருந்தும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 60 லட்சம் மதிப்புள்ள பட்டுத் துணியையும் வாங்குகிறோம். மோத்தமாக தூலும் துணியும் 14½ கோடிக்கு மேல் வழங்குகின்றோம். தாளவாடிப் பக்கத்தில் அரசுப் பொறுப்பில் 1,200 ஏக்கர் பூரி வளத்திருக்கிறார்கள். அதிலே தற்போது 50 ஏக்கர் பட்டு உற்பத்திக்கு ஒதுக்கி, 25 ஏக்கர் பூரியில் மட்டும் முசுக் கொட்டை சேடி போட்டிருக்கிறார்கள். தாளவாடிப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் நல்ல உழைப்பாளிகள். நமது அரசு அவர்களுக்குக் கடன் வசதிகளை ஏற்படுத்தி ஊக்குவித்தால், ஆந்திராவிலிருந்தும்,

[1st April 1971] [திரு. எம். இராமநாதன்]

மைசூரிலிருந்தும் கல்கத்தாவிலிருந்தும் வாங்குகின்ற ஒன்றே முக்கால் லட்சம் பட்டு தூலையும் துணிகளையும் மட்டுமல்ல, அதற்குப் பதிலாக ரூ. 3 கோடி மதிப்பு மிக்க பட்டு தூலை அவர்கள் தயாரிப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பட்டுக் கேந்திரமாக விளங்குகிற கொள்ளைகாலம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிரிந்த பிறகு பட்டுத் தொழில் ஒரு சில இடங்களில் தான் இருக்கிறது. ஹோசூரிலும், குற்றாலத்திலும் கூட இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் அளித்தால், இந்தத் தொழிலை வாகையாக நடத்த முடியும் என்று கருதுகிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் கூற வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். தாளவாடிப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் ஏழைகள். அந்தப் பகுதியில் விவசாயத்து என்று சொல்கிற மார்வாடிகள் வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். தூது ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், கடன் கொடுக்கும் போதே 20 ரூபாய் வட்டிக்கு எடுத்துக்கொண்டு, மிச்சத்தைத் தான் கொடுப்பார்கள். சில சமயங்களில் அந்த தூற்றுக்கு வட்டி மாத்ரிாம் ரூ. 500 ஆகிவிடும். வட்டியைச் செலுத்திக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். அந்த தூது ரூபாய் மட்டும் அப்படியே இருக்கும். அவர்கள் ஆங்காங்கே குடிசைகளில் வாழ்கிறார்கள். இந்த அரசு, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலத்தையும், மேற்படி 1,200 ஏக்கரையும் அவர்கள் வாழ்கிற அந்தத்தப் பகுதிகளில் அவர்களுக்கே சொந்தமான பூரி என்று அக்கினால், அவர்கள் நலமடைவார்கள். இவற்றையெல்லாம் இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலகிரி மாவட்டத்தில் போலீஸ் நாட்டு ஆடுகளை வளர்த்து அதன் மூலம் கம்பளிப் பற்றாக்குறையை சுடு செய்வதாம், கம்பளித் தொழில் செய்யலாம் என்று ஒரு திட்டத்தைத் துவங்கி அதற்காக ஆயிரக் கணக்கான ஆடுகளை வாங்கி அது தற்போது கொஞ்சம் தான் இருக்கிறது, பாக்கி என்னவாயிற்று என்ற கணக்கு தெரியவில்லை. அதில் நல்ல முறையில் சுடுபட்டால், அரசுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும். கோவை மாவட்டத்தில் கூட கலங்கல் என்ற பகுதியில் கம்பளி தயாரிக்கிறார்கள். தாளவாடிப் பகுதியிலும் இப்படிப்பட்ட பண்ணை ஒன்று நிலுவினால் இரண்டு வகைகளில் நல்லதாக இருக்கும். ஏழை மக்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற்று அவர்களது வாழ்க்கை முன்னேற்றம் அடையும். அதே சமயம் அரசாங்கத்திற்கு வருவாயும் கிடைக்கும். தாளவாடிப் பகுதி மக்கள் நம்மிடம் ஏராளமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதுவும் நமது அரசு வந்ததற்குப் பிறகு நல்லாழ்வு கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்லாழ்வு அளிப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சின்ன சின்ன கிராமங்களை இணைக்கின்ற பாலங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். வேறு மாவட்டங்களில் கட்டுவது போல், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்துக் கட்ட

[திரு. எம். இராமநாதன்] [1st April 1971]

வேண்டியதில்லை, சிறு சிறு பாலங்கள் சில ஆயிரம் ரூபாய்களில் போக்குவரத்து வசதிக்காக அமைக்கப்பட வேண்டும்.

உணவு விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இப்போது பருப்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும். அரிசி விலையைக் குறைத்தால் மட்டும் போதுமா. பருப்பு விலை என்னவாயிற்று என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு சின்ன உதாரணத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். 1936-37-ல் தம்முடைய தமிழ் நாட்டோடு, கோளம், மைசூர், ஆந்திரா எல்லாம் சேர்ந்திருந்தன. 10, 20 ஆண்டுக் காலம் மானிக வியாபாரத்தில் அனுபவம் உள்ளவன் என்ற காரணத்தால் எனக்குத் தெரியும். அவரை, துவரை, மொச்சை, பட்டாணி, உளுந்து, பருப்பு, பின்ன, கடலை, சர்க்கரை எல்லாம் நாம் அராவிய நாடுகளிலிருந்தும், கரான், கராக் போன்ற நாடுகளிலிருந்தும் ஐராவ, காமத்திரா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்தோம். பிறகு பருப்பு, துவரை, கராவ மணிப்பயறு இவைகளை எல்லாம் நாம் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதை நிறுத்திவிட்டோம். பருப்பு யு.பி. அண்டு சி.பி., ராஜஸ்தான், பஞ்சாப் போன்ற இடங்களிலிருந்து வா வேண்டியிருக்கின்ற காரணத்தால். அரிசியைப் போல் நாம் அவற்றில் தன்னிறைவு பெறுகின்ற நிலையிலில்லை. ஆகவே, அதற்கேற்ற வகையில் நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். இப்போது கூட நம்முடைய ஆளுநர், தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் பல்வேறு இனங்களுக்காக 575 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கின்றார். முன்பு செய்தது போல், 250 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லி விட்டு பிறகு 202 கோடி ரூபாயாகி விடக்கூடாது என்ற அச்சம் இருக்கிறதென்று கூறினார்கள். அன்று வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் நாமாகவே பர்மா, சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களிலிருந்து அரிசி, ஐராவ, காமத்திரா போன்ற இடங்களிலிருந்து சர்க்கரை, சிலோனிலிருந்து கோப்பறை, மற்ற நாடுகளிலிருந்து புஞ்சைச் தானியங்கள் இறக்குமதி செய்தது போல், இன்றைக்கு தமிழக அரசே தோடியாக இறக்குமதி செய்குகொள்ளுகின்ற வரிமை கிடையாது. அந்த அதிகாரம் இல்லை. பர்மா, சிங்கப்பூர், சயாம் போன்ற பகுதிகளிலிருந்து அந்தக் காலத்தில் எ1, எ2, எ3, சி1, சி2, சி3 என்ற ரகங்களில் அரிசி வந்தது. அந்தக் காலத்தில் எங்கள் குருணை அரிசி என்று வாங்கியிருக்கிறோம். இதைச் சொல்லு வதற்குக் காரணம், அன்றை அவர்கள் ஒரு காலத்தில் மாநில மத்திய அரசுகளுக்கு உண்டான அதிகாரங்களை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். சாஃபி காலம் வரையில், இமயம் முதல் சூமரி வரை ஒரே கட்சி, ஒரே அட்சி என்றிருந்தால், அவர்கள் கேட்க விரும்பவில்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அந்த நிலை கடந்த 4 ஆண்டுகளில் மாறிவிட்டது. விற்பனை வரி ஒன்றைத் தவிர, சுங்க வரி, கார்ப்பரேஷன், எக்ஸைஸ் வரி, வருமானவரி ஆகிய வரித் தொகைகள் எல்லாம் மத்திய அரசுக்கே இருக்கிறது. ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்லுகிறேன். 1956-57-ல் அரசாங்கம் வெளிமாதிலிருந்து வருகின்ற ஜவுளித்

[1st April 1971] [திரு. எம். இராமநாதன்]

துணிக்கு 'அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூட்டி' 1 1/4 அனா போட்டார்கள். அதை எதிர்த்துக் கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். அது கோர்ட்டில் நிற்கவில்லை; தோற்றுப் போய்விட்டது. இதை என்னுடைய ஜவுளிக்கடை அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய கடையில் மட்டும் இருந்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் சர்க்காருக்குக் கட்ட வேண்டியிருந்தது. 1 1/4 அனா "அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூட்டி" போடுகின்ற அதிகாரம் இந்த அரசுக்கு இல்லையென்று சொல்லி ரத்து செய்யப்பட்டது. அப்படி நாம் ஏதாவது வரிகள் போடுகின்ற அதிகாரம் இருக்கிறதா, நம்முடைய அரசுக்கு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. ஆகவே தான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக ஒரு குழுவை அமைத்த மாநில மத்திய அரசுகளுக்குக்கின்ற அதிகாரங்களை வலையறுக்க வேண்டும். அப்போது தான் நம்மை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய முடியும். அவற்றைச் செய்யத் தக்க ஆளில் நம்முடைய அதிகாரங்கள் நமக்கு வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக்கூறி, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை வாசலேற்று அதற்காக நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். உணக்கம்.

* திரு. எம். அய்யாசாமி : மாண்புமிக் மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பொதுவாக, நடந்து முடிந்த தேர்தலைப்பற்றி எல்லா தண்பர்களும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் கூறியிருக்கிறார்கள். அநிலே வெற்றிபெற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த, ஆளுநர் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பெருமிதத்தோடு கூறிக் கொண்டார்கள். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அடுத்த மன்றத்தில் மாற்றுமுகாமிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பலர், தங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் அவரவர்களுக்குத் தோன்றிய அவாவில் எடுத்துக்கூறியிருந்தாலும், இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டி, வசலேற்றுத் தன்னுடைய உரையைத் தொடங்கினார்கள். ஆனாலும் கூட, தேற்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் மதுரை நகரில் தடைபெற்று ஒரு திகழ்ச்சியை வைத்துக் கூறிய கருத்துக் களை முன்விட்டும், அவர் எடுத்துக் காட்டிய சில விஷயங்களை முன்விட்டும் நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன்.

நடந்து முடிந்த தேர்தலில் நாங்கள் சட்டமன்றத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டிருக்கிறோம் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாக இருந்தாலும், நாங்கள் மக்கள் மன்றத்திலிருந்து அகற்றப்படவில்லையென்று நான் கைறியமாகச் சொல்ல முடியும். எனென்றால் 58 லட்சம் பேர் ஜனநாயக அணிக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சிக் கூட்டணிக்கு 76 லட்சம் பேர் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, வாக்களித்த மக்களுடைய எண்ணிக்கையில் அதிக

[திரு. எம். அய்யாசாமி], [1st April 1971]

வேற்றுமையில்லை. இதை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கூட மற்றொரு மன்றத்தில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். 1962 தேர்தலில் 41 சதவிகிதம் ஓட்டிப் பெற்ற நீங்கள் 133 சதவிகிதங்களை அடைந்தீர்கள். 1962 தேர்தலில் 59 சதவிகித வாக்குகள் பெற்று 70-க்கும் குறைவான—64 சதவிகிதங்கள் தான் பெற முடிந்தது என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதை மாண்புமிகு அந்த உறுப்பினர் தன்ருகப் புரிந்துகொண்ட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். 41 சதவிகித வாக்குப் பெற்ற தேர்தலில் 133 சதவிகிதங்கள் பெற்றோம். இப்போது எந்ததாழ் 45 சதவிகித ஓட்டுக்கள் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் கிடைத்த இடங்கள் 15 தான் என்றால், இது எப்படி என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வாக்குகள் அதிகம் பெற்றிருந்தும், சீட்டுகள் குறைந்து விட்டன. ஆகவே இந்தத் தேர்தலில் ஓட்டு எண்ணிக்கையில் நாங்கள் தோல்வியடையவில்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக இப்போது நிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்ற இடங்களில் 50 இடங்களில் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 10 ஆயிரம் ஓட்டு அதிகமாகக் கிடைத்து பேருவாரியான மெஜாரிட்டியில் வெற்றி பெற்றது என்று வைத்துக்கொள்வோம். 5 லட்சம் ஓட்டு எங்களுக்கு அதுனால் குறைகிறது. காங்கிரஸ் மிகக் குறைவான வித்தியாசத்தில் ஓட்டுப் பெற்றுத் தோல்வியடைந்திருக்கின்ற இடங்களில் 100 இடங்களில் 5 ஆயிரம் ஓட்டுக்கள் விகிதம் அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அதன் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய ஓட்டுகள் 5 லட்சம். போனால் 5 லட்சம், வருவது 5 லட்சம். ஆனால் கிடைத்த சீட்டுகளில் வித்தியாசம் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கும். வாக்குகள் கிடைத்த அவரில் சீட்டுகளும் கிடைத்திருந்தால், என்னவாகியிருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே நாங்கள் குறைந்த ஓட்டு வாங்கிவிட்டனில், சீட்டுகள் தான் குறைவு என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஓட்டு வாங்கும் முறையில் வேறுபாடுகள் இருந்ததே தவிர, ஓட்டுக்களின் எண்ணிக்கையில் குறைவாக வாங்கிவிட்டனில்லை என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, நாங்கள் எப்போதாவது இருந்து அகற்றப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் மக்கள் மன்றத்திலிருந்து அகற்றப்படவில்லை என்பதை பணின்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதுரையைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு இப்போது ஏற்பட்ட “கிளின்க் வென்டிரியல் சிஸ்டம்” பற்றி நான் பேசியதற்கு, நேற்றைய தினம் கலெஸ்டான எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப் பட்டது. அதுபற்றி இன்று ஓரிலும் எந்தவித விளக்கச் சொல்லவேண்டும் என்று மீண்டும் வினாப்புகிறேன். மதுரை நகராட்சி மற்றத் தலைநகர இருக்கும்போது, அதுபற்றிச் சொன்னேன். அப்படி நான் இப்போது சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதுபற்றி எந்த ஒரு முறை சர்க்கார் அதிகாரிகள் ஏற்று விட்டு விடைய உயர்த்துகிறார்கள். அதற்கு

[1st April 1971] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

அவசியம் இருக்கிறது. தொடர்ந்து அந்தப் பழக்கம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு காலி மனையாக இருந்த இடங்களிலெல்லாம் வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். கூரை வீடுகள் காளை வீடுகளாக மாற்றியிருக்கின்றன. சில இடங்களில் வீடுகளைக் கட்டி வாடகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு எல்லாம் ஐந்து ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வரி விதிப்புச் செய்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுக்கு ஒருமுறை சர்க்கார் அதிகாரிகள் வரி விதிப்பு செய்கிற வழக்கம் நீண்ட நேரங்காலமாக இருந்து வருகிற வழக்கம். ஆனால் உயர்த்தப் பட்ட வரி, இதற்கு முன்னால் என்னைக்குமே இல்லாத அளவுக்கு அதிகப்படியான அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டது என்று நான் கூறினேன். இம்மாதிரிக் கூறுமொழி, எங்கே உயர்த்தப்பட்டது, நிசுபிக்கத் தயாரா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். 5 ரூபாய் போடப்பட்ட வீட்டிற்கு இப்போது ரூபாய் 51 போடப்பட்டது என்பதை விளக்கச் சொன்னேன். குடிசை வீடுகளை பல இடங்களில் போக்கிரிகள் கட்டி வாடகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள், வருமானம் திரட்டுகிறார்கள் என்றார்கள். அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசவில்லை. போக்கிரிகள் என்றாலே எனக்குப் பிடிக்காது. போக்கிரிகளால் நான் பல கஷ்டம்ஷ்டங்களை அனுபவித்தேன். அந்தப் போக்கிரிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசவில்லை. சாதாரணமாக சர்க்கார் புறப்போக்கு நிலங்களில் 12, 15 ஆண்டுகளாகக் குடிசை போட்டு வீடு கட்டிக் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களே குடியிருக்கும் குடிசை வீட்டுக்கு இப்போது வரி உயர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி உயர்த்தியதால் உண்டான அவர்களின் குறையை நன்கு பரிசீலனை செய்து கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் எடுத்துச்சொன்னேன். பொதுவாக மதுரை நகரத்தில் இதற்கு முன்னால் இல்லாத அளவுக்கு வரி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரி உயர்வை எதிர்த்து 50 பேர் ஊர்வை நடத்தினார்கள். பிசுபிசுத்துப் போய் விட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த உயர்வைத்தைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்தவில்லை. இதைத் தமிழாசக் கழகம் முன் நின்று ஏற்பாடு செய்து நடத்தியது. திரு. கழகத்தைத் தவிர்த்து அனைத்துக் கட்சிகளும் அதிலே சேர்ந்திருந்தன. முன்னிம் விக் அதிலே சேர்ந்திருந்தது. தமிழாசக் கழகம், வலது வரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, காங்கிரஸ், சுதந்திரா கட்சி, ஆக திரு. கழகத்தைத் தவிர்த்த அனைத்துக் கட்சிகளும் என்று நான் சொன்னேன். சுதந்திரா கட்சி இன்றைக்கு உங்களை மூன்றுபட்டிருந்ததும், ஊர்வை நடத்தும்போது திரு. கழகத்தின் தோழமைக் கட்சியாகவே இருந்தது. அந்தப் பெரிய ஊர்வைத்தில் 5,000 பேர் ஊர்வார்கள். சேர்மன் அறைக்குள் இருந்து பேசியிருக்கிறார்கள் 50 பேர்தான். அவர்கள் மட்டும் தான் ஊர்வைத்தில் கஷ்டம் கொண்டார்கள் என்று அவர் நினைத்திருந்தால், அது என்ன முறையில், அந்த அளவுக்கு ஒரு பெரிய ஊர்வை நடத்தியிருந்தால், தமிழாசக் கழகம் முன் நின்று நடத்திப் பாடியது. “தேன் காசி மாதிரி அருக ஆக்க நினைந்தார்கள். அது பிசுபிசுத்துப் போய்விட்டது. அதனே மக்கள் எங்களுக்குச் சாதாரணமாகத்

[திரு. எம். அய்யாசாமி] [1st April 1971]

தீர்ப்பளித்து விட்டார்கள். மதுரை மட்டுமல்ல, தமிழ்நாடு முழுவதும் அப்படித்தான் தீர்ப்பளித்தார்கள்", என்று கூறுகிறார்கள். மதுரையில் கூட சென்ற தடவை, மதுரை மத்திய தொகுதியில் 17,000 ஓட்டு வித்தியாசத்தில் தோற்றது காங்கிரஸ். இந்தத் தடவை 3,000 ஓட்டு வித்தியாசத்தில் தோற்றது. மதுரை கிழக்குத் தொகுதியில் 12,000 ஓட்டு வித்தியாசத்தில் சென்ற முறை தோற்ற காங்கிரஸ் இந்தத் தடவை 3,500 வாக்கு வித்தியாசத்தில் தோற்றது. மதுரை மேற்கு தொகுதியில் 11,000 ஓட்டு வித்தியாசத்தில் தோற்ற காங்கிரஸ் இந்தத் தடவை 9,000 ஓட்டு வித்தியாசத்தில் தோற்றிருக்கிறது. ஆகவே சென்ற தடவை இருந்ததைவிட மக்கள் அதிகமாகக் காங்கிரஸுக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். நாட்டில் சொல்லப்படுவதுபோல பலர் வாக்காளர் பட்டியலில் அடித்தல், திருத்தல், நீக்கல், சேர்த்தல் போன்ற ஊழல்கள் நடந்திருக்கிறதாகச் சொல்லப்படுகின்ற நிலைமைகள் இருந்தும், காங்கிரஸ் அதிகமாக வாக்குகள் பெற்றிருக்கிறது. நான் ஏதோ இருக்கிற நிலைமையை இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை முன்னிட்டு இதைக் கூறுகிறேன். எல்லா மக்களுடைய ஏகோபித்த கோரிக்கை இன்னும் தீர்க்கப்படாததாக இல்லை. அப்பீல்கள் இன்னும் பரிசீலித்து முடிவு செய்யப்படாமலிருக்கின்றன. வரியைக் குறைத்து அங்கேயுள்ள மக்களுக்கு வசதியைச் செய்து தர வேண்டும், பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதை வேண்டுமென்றே குற்றம் சாட்டுவதற்காகப் பேசியதாக எடுத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ்ஸார்கள் முன் நின்று போராட்டத்தை நடத்தியது போல எடுத்துக்கொண்டு பேசினார்கள். நீங்கள் எல்லாம் பார்த்தீர்கள். எப்படி இருந்தாலும் அதிக வரி போடுவது என்பது 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தடைபெறுகிற வழக்கம் தான். என்றாலும் வழக்கத்திற்கு மாறாக மிகவும் அதிகமாக வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தான் நான் மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நியாயமான அளவுக்கு மார்ஜின் இருக்கிற மாதிரி வரி உயர்வை உண்டாக்கிக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழில் வாய்ப்புகளைப்பற்றி, வேலை வாய்ப்புக்களைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் தங்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அதைப்பற்றி இரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பிடவேண்டியது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. க்குக் குறைவாகப் படித்த இளைஞர்களுக்கு ஐ.டி.ஐ. மூலமாகத் தொழில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஓரண்டு, ஒன்றரை ஆண்டுக் காலம் என்று கோரல் இருக்கிறது. அதிலே எல்லாம் ஏதாவது ஒரு பிரிவில் சேர்ந்து இளைஞர்கள் படித்து, தேர்ச்சி பெற்று, வெளியில் வருகிறார்கள். வரக்கூடியவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கத் தகுந்த இளைஞர்களுக்கு அவர்கள் பெற்றிருக்கிற சர்ட்டிபிகேட் தகுதி உடையதாக அவர்களை வைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. வெளியே சர்ட்டிபிகேட் மட்டும் இருந்தால் போதாது. இன்னும் சர்க்காரால் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் 6 மாதம் அப்போன்

6-10
p.m

[1st April 1971] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

டிஸ்ஸாகப் பணியாற்றியிருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனை போடுவதன் மூலம் அவர்கள் தினம் வேலை தேடியும், கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். எந்த வேலைக்கும் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. அப்படிப் படித்துவிட்டு வரக்கூடியவர்களுக்கு அப்போன்டிஸிப் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற அனுபவத்தைச் சேர்த்து ஐ.டி.ஐ. லேயே மேலும் மூன்று மாதம் பயிற்சியைச் சேர்த்துக் கொடுத்தாவது அவர்களை வெளியே அனுப்பினால், அது நலமாக இருக்கும். பிறகு அந்தப் பயிற்சிக்கு முழுத் தகுதி உடையவர்களாக ஆவார்கள். அந்தத் தகுதி உடையவர்களாக ஆக்கி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி செய்தால் தான் வெளியே வந்தவுடன் மிராவேட் செக்டரில் வேலைக்குப் போய்ச் சேர முடியும். இப்பொழுது எங்காவது வேலைக்குப் போவது என்றால், 6 மாதம் அப்போன்டிஸி ஆக வேலை பார்த்து விட்டு வா என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி வேலை கிடைக்காமல் அலைகிற இளைஞர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ஜே.டி.எஸ். என்று பாலிடெக்னிக்கில் ஒரு பிரிவு நடக்கிறது. அதிலே தேர்ச்சி அடையும் மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. க்கு ஒத்த தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிப்பது ஒன்றுதான் அவர்களுக்குக் காட்டுகிற வழியா? அல்லது தொழில் துறையில் எங்காவது சென்று வேலை பார்க்க, அதன் மூலமாக அவர்கள் பெற்றிருக்கக்கூடிய அந்த சர்ட்டிபிகேட் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஜே.டி.எஸ். பிரிவில் தேர்வு பெற்ற பிறகு எந்த வேலைக்கும் அவர்கள் லாயக்கில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஏதாவது தொழிலுக்குப் போகலாம் என்று படித்து விடுகிறார்கள். வெளியே தொழில் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தத் தகுதி போதாது என்று கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அறைகுறைப் படிப்பு சொல்லிக்கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதையே மாற்றி இன்னும் கொஞ்சம் வலிமையுடையதாக, பயனுடையதாக, அந்தப் பயிற்சியை அத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், மாண்புமிகு புதிய போக்கு வத்து அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே உள்ள பஸ் போக்குவரத்துக் கஷ்டத்தைப் பற்றிப் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். மிக முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். மாலை நேரங்களில் அல்லது இரவு 7.8 மணி நேரத்தில் போய்ப் பார்த்தால், பஸ் நிலையங்களில் காத்திருக்கும் பொதுமக்கள் வருகிற பஸ்களை வழிமறித்துக் கொள்ளை அடிப்பது போன்ற நோக்கத் தோடு காத்திருப்பது போலவும், அவர்களிடம் சிக்கலிடாமல் தப்பித்து ஒடுவது போலவும் பஸ்கள் ஓடுகின்றன. ஏதோ இவ்வளவு மக்கள் காத்திருக்கிறார்களே, எற்றிக்கொண்டு போவோம் என்று இடமிருந்தாலும், அப்படி ஏற்றிக்கொள்வது இல்லை. இடமிருந்தபோது ஏற்றாமல் போவதுபற்றிக் கவலையில்லை. கூட்டம் இல்லாத போதும் இப்படிச் செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சீனாமுகம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு போலுப்புள்ள அக்சரத்தின் தொழிலாளர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்

[திரு. ப. ல. சண்முகம்]

[1st April 1971]

போது, பொதுமக்கள் கொள்ளைக் கூட்டம் போல் காத்திருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களிடமிருந்து தப்பித்து ஒடுவது போல் தொழிலாளர்கள் ஓடுகிறார்கள் என்றும், போக்கிரிகளே யாரும் இல்லாத இடத்திற்குப் போய்ப் புகலிடம் அடைந்துள்ள திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் பேசுவது முறையா? பொறுப்பான உறுப்பினர் அவர்கள் என்றையதின்ம, எந்த பஸ், எந்த டிஸாவர், எந்த நேரத்தில் பஸ்வை நிறுத்தாமல் ஓட்டிக்கொண்டு போனார் என்று தெரிவித்தால், அப்படிப்பட்ட கண்டக்டர்கள், டிஸாவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதை விட்டுப் பொதுவாகக் குற்றச்சாட்டு சொல்லுவது என்பது வாடிக்கையாகப் போய்விட்டது. இதுவே வழக்கமாகப் போய்விட்டது. இப்படித்தான் பேச வேண்டும் என்பது முறையாகிவிட்டதாம் என்றால் பேசலாம். ஆனால் பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேசுவது தான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : நான் அன்றாடம் பார்க்கும் நிகழ்ச்சியைப் பற்றித் தான் சொல்லுகிறேன். அதற்காகக் குறித்து வைத்துக்கொண்டு புகார் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு எந்தத் தொழிலாளரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக மாலை நேரத்தில் மக்கள் கூட்டமாக நின்று கொண்டிருக்கிற காட்சியைப் பார்த்தாலே தெரியும். பணிகள் வாக்கூடிய நேரத்தில் எப்படிப் போகிறது என்று பார்த்தால், தெரியும். உண்மையில் என்ன நடக்கிறது என்று புரிந்துகொள்ளலாம். இதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மாறுவோடும் போட்டுக்கொண்டு போயாவது பார்த்துப் புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர் கமிஷன் சம்பந்தமாக ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி. அந்த கமிஷனிடம் எங்கள் குறைகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். நான் வழக்கமாக சலவையாளர், மருத்துவ சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆகிய இந்த இரண்டு சமூகத்தினருக்காக ஒரு சிறப்பான முறையில் சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். அவர்கள் ரிப்போர்ட் கொடுத்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. பொதுவாக இந்த இரண்டு சமூகத்தினரையும் பிற்பட்டவர்களுடைய பட்டியலில் உள்ள மற்ற சமூகத்தினரோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இரண்டு வகுப்பினரும் மற்ற சமூகத்தினரை விட மிக மிகப் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள். கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும், உத்தியோகத்திலும் எல்லா விதத்திலும் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்கள் போல் கிடைக்கிற சலுகைகளை யார் யார் வாங்குகிறார்கள், யார் யார் வாங்காமலிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. பெரும்பாலானவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு சமூகத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் முற்போக்கடைந்தவர்கள் பெற்றுக்

[1st April 1971]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட பிற்பட்டவர்கள் என்ற 6-20
போல்தான் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு p.m.
சமூகமும் சமுதாயத்திற்கு இன்றியமையாத தொழில் செய்கின்ற சமூகங்கள். சமுதாயத்திற்குப் பணி செய்வது ஒன்றைத் தவிர வேறு எந்த வேலையும் இல்லை. ஆரீகணக்கான ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டிலிருந்து பணியாற்றி வரும் சமூகங்கள். இந்த சமூகங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும். பிற்பட்டோர் பட்டியல் என்ற போல் தற்போது 160-க்கு மேற்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களோடு இவர்களையும் சேர்த்து வைத்திருப்பதில் இவர்கள் உருப்படடியாக எதையும் பெற முடியாத நிலையில் தடைமுறையில் கஷ்டத்தை அனுபவித்து வருகிறார்கள். எனவே இந்த இரண்டு வகுப்புகளையும் "ஷெட்யூல்ட்" வகுப்புகளில் சேர்க்க வேண்டுமென்று தீர்மானமாகக் கேட்டு வந்தோம். பிற்பட்டவர்கள் நல கமிஷன் முன்னால் கூட இதை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறோம். அதனுடைய அறிக்கையை வெளியிடும்போதும், சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யும்போதும் அதைக் கருணியத்தோடு சர்க்கார் கவனித்து இந்த இரண்டு சமூகத்தினருக்கும் சரியான முறையில் நியாயம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்ட சமூக மக்களின் குறைகளைப் பற்றி குறிப்பாக முடிந்திருத்துவோர், சலவையாளர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த நாலு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்துவந்த நிலையை விட தற்போது அவர்களுக்கு நல்ல நிலைமை உருவாக்கப்பட்டு, சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். எப்போதோ இருந்த நிலைமையை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இப்போதும் இருப்பதாக எண்ணக் கூடாது. கடந்த நாலு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்ததை விட இந்த இரண்டு சமூகத்தினருக்கும் தனிச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்கு என்னுடைய நன்றி. நான் இப்போது இந்த அரசு குறைவாகச் செய்திருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டவில்லை. பலருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகளில், உரிய அளவுக்கு அவர்களால் அனுபவிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு என்று விரைவு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைத் தொடர்ந்து செய்து இந்த இரண்டு சமூகத்தினருக்கும் நல்ல வசதிகளை உண்டாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குத் தக்கவாறு கமிஷன் அறிக்கை மீது உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி மற்றவர்களுக்கும் நன்றி கூறி என் வார்த்தையை முடிக்கின்றேன்.

[1st April 1971]

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரை மீது பேசும்போது நான் மீண்டும் தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்காக அவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் ஏற்கனவே நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது உரையாற்றும்போது, தேர்தல் காலத்தில் நாட்டில் நிலவிய சில சம்பவங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். அந்தச் சம்பவங்களைச் சொல்லும்போது, நான் எந்த சம்பவங்கள் நடைபெற்றன என்று வேதனையோடு கூறினேனோ, அந்தச் சம்பவங்கள் அனைத்திற்கும், அந்தக் காரியங்களுக்குப் பொறுப்பு என்னையும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களையும் சார்ந்தது என்ற முறையில் நான் பேசியதாகச் சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அவையில் குறிப்பிட்டார்கள். இது போன்ற கருத்தை அவர்கள் பேச்சிலே சொன்னார்கள். நான் அந்தப் பொருளில் அம்மாதிரிக் கருத்து தொனிற்கும் வகையில் கூறவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் என்று சொல்லுகிற போது, நம்முடைய மனச்சாட்சியில் கை வைத்து யார் யார் அந்தக் காரியங்களைச் செய்தார்கள் என்று யூகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொன்னேனோ அவைகளை நாமே செய்தோம் என்ற பொருளில் குறிப்பிடவில்லை. எனது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அப்படிச் சொன்னதனால், நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளைச் செய்தேன் அல்லது நாம் செய்தோம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், நான் அதற்காக வருத்தப்படுகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் அது தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் எவை எல்லாம் தேர்தல் காலத்தில் நிலவின என்று கூறினேனோ அவை எல்லாம் இருந்தன என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் ஆளுநர் உரையை முதலில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல், நிதிநிலை அறிக்கையை முதலில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டதால், பேசுபவர்களுக்குக்கூட சில சங்கடங்கள் நேர்ந்து விட்டன. ஆகவே ஆளுநர் உரையில் படித்தவற்றை நினைவில் கொண்டு, நிதிநிலை அறிக்கையிலும் நிதிநிலை அறிக்கையில் படித்தவற்றை சில நேரங்களில் நினைவில் கொண்டு இந்த உரையிலும் சொல்லும்படியான நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. தமிழ்நாட்டில் இந்த நிலை நிலவியது என்று குறிப்பிடும்போது, எந்த ஒரு சாராரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லி ஏற்கனவே வேதனைப்பட்டிருப்பவர்கள் இதயத்தில் மீண்டும் துன்பத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற பெருநோக்கோடு நான் எல்லோரையும் சேர்த்துக்கொண்டு இந்தச் சபையின் அனைத்து உறுப்பினரின் சார்பில் பேசுவது போல், நான் என் கருத்தை வெளியிட்டேன். நண்பர்கள் நான் அதைச் செவ்வனே விளக்காததாலோ என்னவோ அதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை என்று தாங்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தலின் முடிவுகள் எப்படி இருந்தன என்பதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. தேர்தலில் யார் யார் என்ன செய்தார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிடுச் சொல்லவில்லை. ஆளுநர் தேர்தல் முடிவுகள் எப்படி இருந்தன என்று சொல்லும்போது, நான் சொன்ன அத்தனையும் சொல்லி விட்டு, அவர்கள் தம் உரையில் 'பழங்கால வகுப்புவாத சமுதாய வெறிகளின் தூண்டுதல்களுக்குத் தமிழ்நாட்டு மக்கள்

[1st April 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

ஆளாகவில்லை", என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காலத்திற்குத் தேவையற்ற ஜாதிக், சமய விஷயங்களையெல்லாம் ஒரு புறமாகத் தள்ளி வைத்து விட்டு, எது சரி என்று பட்டதோ, எது தங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு சரி என்று பட்டதோ, அதற்கு மக்கள் வாக்களித்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளுநரின் இந்தக் கருத்தை நான் துற்றுக்கு தூறு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தேர்தலைப்பற்றி இந்த அவளில் நான் நிறுத்திக்கொண்டு இதற்குப் பின்னால் ஆளுநர் உரையின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மண்ணை நாராயணசாமி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தை விருந்து வந்த நான் தஞ்சை மாவட்டத்தின் வேளாண்மைப் பிரச்சனைபற்றிப் பேசவில்லையே என்று எனக்கு இடித்துக் கூட்டினார்கள். மெய்யாகவே அதை நான் பேசியிருக்க வேண்டும். ஆனால் எனக்கு இங்கே பிறிதொரு சமயம் பேசும் வாய்ப்பு எப்படியும் உண்டு என்ற காரணத்தால், அவ்வளவு அவசரமாகப் பேச வேண்டியதில்லை என்று கருதினேன். இருந்தாலும் அவர்கள் வகிக்கும் பொறுப்பு அவர்களை அவசரமாகப் பேசும்படி சாண்டியது. நான் வகிக்கும் பொறுப்பு மெதுவாக எப்போதும் பேசலாம் என்ற எண்ணத்தைக் கொடுத்தது. ஆளுநர் அவர்கள் வேளாண்மையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் உத்தியோகமான நீர்ப்பாசன வசதியைப் (Assured Irrigation facilities) பெற்றிருக்கிற ஒரே மாவட்டம் தஞ்சை மாவட்டம். அதில் ஏறத்தாழ பத்து லட்சம் ஏக்கருக்கு மேலாக தஞ்சை நிலங்கள் உண்டு. பத்து லட்சம் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதிக் கான நிரைக் கொடுப்பது காலிபி நதி. தண்ணீரும் காலிபியே, தார்வேந்தன் சோழனே, மண்ணாவதும் சோழமண்டலமே என்று பழம் பாடல் கூறுகிறது. அப்படிச் சோழ நாட்டு மண் உணர்ந்த மண். அதனால்தான் அங்கேயிருந்து மூன்று அமைச்சர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவ்வளவு வளம் பொருந்திய மாவட்டம் என்பதால் சொல்கிறேன். சரியான முறையில் வேளாண்மை செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு இன்றியமையாதது இரண்டு. ஒன்று நிலவளம்; மற்றது நீர்வளம். அவ்விரண்டும் அங்கே இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றை முழுமையும் பயன்படுத்தும் போக்கு அங்கே இல்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்பு நான் கவிஞன் அல்ல என்பதையும் தஞ்சை மாவட்டத்தை பூலோக சொர்க்கமாக மாற்ற வேண்டுமென்று கவிதை பாட வரவில்லை என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 1961- தஞ்சை மாவட்டத்தில் ' (Package deal) நிவாச சாகுபடித் திட்டம்' என்று ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவிலுள்ள ஃபோர்டு ஃபவுண்டேஷன் என்ற நிறுவனம் ஆண்டுதோறும் விவசாயப் பெருக்கத்தை உயர்த்தும் முறையில் அகல் உழுவதற்குப் பதில் ஆழமாக உழ வேண்டும். கதிர் ஒரு முழுமே நிலைக் கட்டு முக்கலமே காண வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் கொடுத்து

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1st April 1971]

இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து இங்கே ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் அவர்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இல்லை. ஒரு ஏக்கரில் உற்பத்தியாகும் அரிசியின் அளவு உயர்வில்லை என்பதைக் கண்டார்கள். உடனே இரண்டு குழுக்களை அமைத்தார்கள். ஒரு குழு நெல் உற்பத்தி முறை எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்கு அமைக்கப்பட்டது. அதைப் பற்றி ஏகமாதம் சர்ச்சை செய்யப்பட்டது. இந்த அளவையிலும்கூட நண்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். “லோல்ட் லிடிஜெண்ட்ஸ்கி” என்ற ஒருவரைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட ஒரு நபர் குழு ஒன்று வந்தது. அது நில பாதியை முறையை விசாரித்து அதுபற்றிய விவரங்களை எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று தானே அறிந்து ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தின் நுழைவாயிலில் நான் இருப்பதால், இதுபோன்ற முக்கியஸ்தர்களைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு அடிக்கடி ஏற்படுவதுண்டு. அதே முறையில் அந்தக் குழுவில் வந்த லிடிஜெண்ட்ஸ்கி அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவருடன் பேசிய முழு விவரத்தை நான் இங்கே பேசத் தேவையில்லை. ஏனென்றால் அவர் சொல்வதற்கு மேலே நிச்சி சீர்திருத்த முறையில் ஒரு பாடிபோயிருக்கிறோம். ஆளுநர் அவர்கள் அதுபற்றிக்கூட தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலிருக்கிற குறைபாடுகளைப்பற்றிப் பிற்தொரு ப.ம. சந்தர்ப்பத்தில் பேச வேண்டும். நிச்சி சீர்திருத்தம் என்ற முறையில் ஏற்கனவே பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலிருக்கிற நில உடைமை யாளர்கள் குறைந்த பட்சம் நங்களுடைய நிலங்களை விற்றுவிட்டுப் போவதற்காவது வாய்ப்புத் தரும் வகையில் விவசாயிகளுக்குக் கூடன் கொடுப்பதன் மூலமாக உதவி வேண்டுமென்று பேசினார்கள். அந்த நிலைமை மருவானது இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் உருவான பிறகுதான். மற்ற மாவட்டங்களிலிட இந்த விஷயத்தில் ஓரளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று கூறுவதில் பொருமைப்படுகிறேன். லிடிஜெண்ட்ஸ்கி வந்ததற்குப் பின்னால், மற்றொரு கமிஷன் டெய்லர் என்பவரின் தலைமையில் வந்தது. அவரையும் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கல்லணையில் கிட்டியது. அங்கேயிருந்து கோவிலடி வரும் வரையில், காசில் இருவரும் பேசிக்கொண்டு வந்தோம். அவர் ஒரு கவிஞரோ அல்லது கற்பனா வாதியோ அல்ல. அவர் ஒரு பொறியியல் நிபுணர். நில, நீர் வளம் சர்ப்பந்தமான ஆராய்ச்சியில் அமெரிக்காவில் அதிகமாகப் பயின்று அனுபவம் பெற்றவர். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெல் உற்பத்தி முறையைத் தெரிந்து கொண்டால் மட்டும் போதாது. நில, நீர் வளத்தை இங்கே மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னார். அவற்றை அறிவியல் பூர்வமாக நாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதில் கவனம் செலுத்துவதைப்பற்றிக் கூட ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுருக்கிறார்கள். வரவேற்கிறேன். டெய்லர் அவர்கள் 1963 அல்லது 1964 என்று நினைக்கிறேன், சரியாக நினைவில்லை, அந்த ஆண்டு வந்திருந்தபோது, அவர் ஆராய்ந்து கொடுத்த அறிக்கை என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது.

[1st April 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

அவருடன் நான் தேரில் பேசியதிலிருந்து அவர் என்ன சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று விருப்பமிருந்தால் என்பதை மட்டும் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. அவற்றை இங்கே சொல்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். தஞ்சையில் செல்லக் கூடிய காவிரி நதியின் நீரில், 50 சதவிகிதத்திற்கு மேலாக வினாடுறுது. இந்தத் தண்ணீரை வினாக்காமல் மிச்சப்படுத்த முடியும் என்றார். “நீங்கள் பெரிய மாற்றத்தைச் செய்திருப்பதாகச் சொல்லித்தீர்கள், தண்ணீரைத் தேக்க அணை கட்டிவிடுவது மட்டும் பெரிய விஞ்ஞான வளர்ச்சியாகாது. அதில் பொறியியல் திறமையோ அறிவியல் வளர்ச்சியோ இல்லை” என்றார். முன்னோர்கள் மண்ணில் கரை கட்டி குளம் அமைத்தார்கள். இரண்டு மலைகளுக்கு இடையில் சுவர் வைத்துத் தண்ணீரைத் தேக்கினார்கள். மாமன்னன் கரிகால் பெருவளத்தான் மண்ணைக் கொண்டே கல்லணையைக் கட்டினான். 1,200 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் அவன் கட்டிய அந்த அணையை இன்னும் காட்சிப் பொருளாக மற்றவர்களிடம் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிக்காட்சிப் பொருளாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, இதில் முன்னேற்றம் என்ன இருக்கிறது என்று அவர் கேட்டார். காவிரியில் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. அந்த ஆற்றில் அடிக்கடி மணல் மேடிட்டுப் போகிறது. ஆண்டுதோறும் இங்கே இருக்கிற பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் “சிட்டிகிரியான்சு”க்காகப் பல டீச ரூபாய்களைச் செலவு செய்கிறார்கள். தண்ணீர் வருவதற்கு முன்னால் வேகவேகமாக மணலை வாரி வெளியே கொட்டுகிறோம். ஆண்டுதோறும் மணலை வாரிப்போட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறோம். அது கொஞ்சம் கான்ட்ராக்டர்களுக்கும் அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கும் உதவியாக இருக்கிறதே தவிர, முன்னேற்றம் தென்படவில்லை. இந்தக் காவிரி நதியையே புதிய நதியாக எடுத்து விடவேண்டுமென்று அவர் சொன்னார். அதற்குக் காங்கிரஸ் கவர் எழுப்பி 50 மைல் கொண்டிபோக வேண்டும். அது அப்படிக்கடின மாதல்ல. இஸ்ரேலில் பாலைவனத்தில் 150 மைல் தண்ணீரைக் கொண்டு போய் தீர்ப்பாசனம் செய்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டில் ஐந்து மாதங்களுக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேலையில்லை. ஏழு மாதங்களுக்குத்தான் தொடர்ந்து வேலை உண்டு. ஐந்து மாதங்கள் விவசாயிகள் வேலையற்றுத் திரிகிறார்கள். அந்த நாட்களில் இந்த வேலையை ஒவ்வொரு கட்டமாக எடுத்துச் செய்தால், காவிரிப் பூர்ப்பட்டினம் வரையில் இந்தக் காவிரியைக் கொண்டிபோகலாம். முக்கியமாகக் காவிரி நீர் வினாவதற்குக் காரணம் அதிகமான நீரை மூடி இருந்துவிடுகிறது. தஞ்சை விவசாயிகளுக்கு அது தெரியும். தஞ்சைக்கும் கோயமுத்தூருக்கும் ஒரு வேறுபாடு உண்டு. அங்கு டிராப்டர் கான் தண்ணீரில் கூட நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யலாம். ரங்கன் மாவட்டத்தில் மணல் அதிகம். ‘ரங்கி சாயில்’ இல்லை. கற்பகுதியாக இல்லை. மலைப்பாங்கான இடத்தில் தண்ணீர் கொஞ்சமாக இருந்தாலும் போதும். அதனால் தஞ்சைப் பகுதியில் எவ்வளவு தண்ணீர் வந்தாலும் பூமி இழுத்துவிடும். ஜூன் 25 தேதிக்குத் தண்ணீர் திறந்துவிட்டால், 31-ம் தேதிதான் தண்ணீர் ஓட்டம் தெரியும். அது வரையில் வருகிற தண்ணீரைப் பூமி இழுத்து விடுகிறது. அதிலும் தலைப்பில் இருக்கிறவர்கள் தண்ணீரைத்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] 1st April 1971]

திருப்பி விட்டுக்கொள்ள முடியாது. இப்படிப் பல லட்சக்கணக்கான காலன் தண்ணீரைப் பூமி குடிக்கிறது. காங்கிரஸ் சுவர் எழுப்புவதன் மூலமாக தண்ணீரைப் பூமி குடிக்காமல் முழுமையாக உபயோகிக்க முடியும். அதற்கு இவ்வளவு பெரிய நதி தேவையில்லை. எங்கள் நாட்டில் இருக்கிற மிகச்சிறந்த நதியில் 100-ல் ஒரு பங்கு கூட இந்தக் காவிரி இல்லை என்று அவர் மூட்டித்தனமான நதியும் இல்லை. கோபம் கொண்டு சேற்றத்தினால் நிலத்தை அழிப்பது மில்லை. பிரம்மபுத்திரா நதியைப் போன்றே, சீனாவிலுள்ள மஞ்சளாறு போன்றே தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை.

துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேசுவதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரை மீது மீண்டும் நாளைக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தால் இப்போது நிறுத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

காவிரி நதி ஒரு கொடுமையான நதி அல்ல. நடுப்பது கலபம். அது ரொம்ப சாகுபடி நதி. கன்றுக்குட்டியைப் போன்றது. காட்டு மிருகத்தை ஒத்தது அல்ல. பக்குவம் செய்ய முடியும். அடுத்தபடியாக, அவர் சொன்னார். இத்தனையும் செய்வதற்கு நீர் வாக யந்திரம் ஏதாவது பயன்படாதா என்று. யாரோ சில பேர்கள்—மோசடிக்காரர்களாக, இல்லாவிட்டாலும்—வேறு சில வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுப் பணித் துறையில் இதை நீர்வாகம் செய்துவிட முடியும் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை—காவிரியைத் தூய்மைப்படுத்தும் திட்டத்தை—அரசு மேற்கொண்டு, டெய்லர் அவர்களுடைய கமிஷனின் அறிக்கை அரசாங்க அலுவலிகளில் இருந்தால் அதை எடுத்துப் பரிசீலித்து, அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஒரு நீண்டகாலத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத் திட்டத்தின் மூலம் கிராமப்புறங்களில் வேலை யில்லாத தண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். அது மட்டுமல்ல. தஞ்சை மாவட்டத்தில் வறட்சிப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. இப்படிச் சொன்னால் ஆச்சரியத்திற்குள்ளாகிறவர்கள் இருக்கலாம். பட்டுக் கோட்டை, அறந்தாங்கி போன்ற பகுதிகள்—தஞ்சாவூருக்குப் பக்கத்தில் என் சொந்த ஊருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பகுதிகள்—தஞ்சை ஜில்லாவிலேயே கடல் மட்டத்திற்கு மேல், 150 அடிக்கு மேல். இருக்கக்கூடிய பகுதி எங்கள் பகுதிதான். மேட்டுப் பகுதி. கிழக்கிலோ வடிகால் வசதி இல்லை. விவசாயிகளுக்குக்குப் பெரிய கஷ்டம். தண்ணீர் வடிவதற்கு வழி கிடையாது. கடல் நீர் வந்து விடும். பெரிய பிரச்சனை இருந்து வருகிறது. தண்ணீரை வடிப்பதற்கு கஷ்டப்படுவதைப் போல தண்ணீர் கிடைக்காத பகுதிகளும் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீரைக் கொடுக்கலாம். தகராறு செய்துகொண்டு வினாக்காமல் பயன் படுத்தலாம். இங்கே உள்ள திருச்சி மாவட்டக்காரர் திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் அன்பு காட்டுவதில் தருமரை ஒத்தவர்—அவருடைய பகுதி புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு—அவர் காவிரி கரையில் இருக்கிறவர்தான்—பெரிதும் பயன்படக்கூடிய

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] 1st April 1971]

வகையில் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அப்படி உபயோகப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டெய்லர் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறையில் மாற்றம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சாகுபடியில் மாற்றம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நெல் பயிரை தஞ்சையாக நடுவார்கள். “வெப்பியா நீர் உயரும், நீர் உயா நெல்லுயரும்” என்று சொல்வார்கள். ஆனால் வெப்பியாலேயே நெற்பயிரைச் சாகுபடி செய்ய வேண்டும். தண்ணீரை வின் செய்யக் கூடாது. எலக்ட்ரி சிடிக்கு மீட்டர் வைப்பது போல, தண்ணீர் செலவுக்கு மீட்டர் வைத்து விட்டால் கூட தேவலாம் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது தான் அனுவன்யமாகச் செலவு செய்ய மாட்டார்கள். தண்ணீருக்கு வரி என்றால், அப்போது தான் வின் செலவு செய்ய மாட்டார்கள். தண்ணீர் அவ்வளவு முக்கியமானது. வறட்சிப் பகுதியில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், இந்தத் தஞ்சைப் பகுதியில் தண்ணீரைச் சேகரிப்பதற்கு நீண்ட காலத் திட்டத்தை டெய்லர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குழாயிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துச் சாகுபடி செய்ய முயற்சி எடுக்க போகிறீர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எகப்பட்ட குழாய்க் கிணறுகள்—என்னால் கணக்குச் சொல்ல முடியவில்லை. இது மட்டும் போதாது. விக்னமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்கு நீண்ட காலத் திட்டத்தை வரிசையாக நாம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி, நெற்பயிர் சாகுபடிபற்றிச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாணவாரி பகுதிகளில் நெற்பயிர் புஞ்சையில் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. தண்ணீர் வசதி குறைந்த ராம நாதபுரம் பகுதியில் நெற்பயிர் புஞ்சையில் சாகுபடி செய்யப் படுகிறது. நெற்பயிர் புஞ்சையில் தான் சாகுபடி செய்யப்பட வேண்டும் என்று டெய்லர் கூறினார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலத்தில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் நெல் பயிர் அடி தூர் பலம் அடைவதில்லை என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள். எனவே, நெல்லைப் புஞ்சையாகச் சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : நான் இருக்கிற பகுதியில், 20 வருஷத்திற்கு முன்னால், நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சொல்வது போல புஞ்சையாகவே செய்தோம். ஆனால் விளைச்சல் எக்கருக்கு 8 மூட்டை அல்லது 10 மூட்டை தான் கண்டது. தஞ்சையாகச் சாகுபடி செய்தால், 30 அல்லது 32 மூட்டை வருகிறது. அனுபவ ரீதியாக, அவர்கள் சொல்வது சரியா என்று விளக்க வேண்டுமேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : நான் என் அனுபவத்தைக் கூற வில்லை. முதலிலேயே சொன்னேன். டெய்லர் அவர்கள் கவிஞர் அல்ல. பொறியாளர்தான். அவர் சொன்னதெல்லாம் ஆராய்ச்சியில்

6-40
p.m.

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1st April 1971]

நிரூபிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அந்த அறிக்கை வந்திருந்தால், அரசினர் ஏதாவது ஒரு தருணத்தில் வெளியிடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்னொரு விஷயம், தஞ்சையில் பொதுவாகப் பேசப்படுகிற ஒன்று. இந்த உம்-சாயன் உம் நெற்பயிருக்கு அடிக்கடி இவ்வதால், பூச்சாரம் குறைந்து விடுகிறது, செலவும் இரண்டு மூன்று மடங்கு அதிகரித்து விடுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். இதெல்லாம் வதத்திற்குரிய பிரச்சினைகள். நான் இது சம்பந்தமாகத் தொழில் துணுக்கம் தெரிந்த வளவில், பொதுவாகப் பேசப்படுகிறது. டெய்லர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை அப்படியே அவ்வளவையும் ஏற்றுக் கொண்டேன் என்று சொல்வதற்கில்லை. அவர் தஞ்சைக்கு வந்து 10 நாள் தங்கி எல்லா நிலங்களையும், நதி நீரையும் சுற்றிப்பார்த்து விட்டு, பிறகு தான் அறிக்கை விட்டார். அறிக்கை என்ன வென்று தெரியவில்லை. நான் இதை இங்கே பேசுவதால் இப்படிப்பட்ட அறிக்கை இருக்குமோ என்ற என் சந்தேகப்படி அவ்வுறிக்கை சிடைத்து அதன் பின் பல உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும் என்ற ஆசை காரணமாகத் தான் சொன்னேனையோழிய வேறில்லை. எனவே, இந்தத் திட்டங்களைக் கூறுவதன் மூலம் பெரிய சிந்திருத்தம் ஒன்றைச் செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் பகுதியில் இரண்டு வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் பாய்கிறது. உய்யக் குண்டான் விஸ்தரிப்பு என்று சொல்லுகிற “Uyyakondan Extension Scheme” என்ற ஒன்றும் புதுக்கட்டளை உயர்மட்டக் கால்வாய்” என்றும் இரண்டு கால்வாய்கள் பாய்கின்றன. அதில் எந்தக் காலத்திலும், ராசுபடிக் காலத்திலும், கூட தண்ணீர் வருவதில்லை. பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது தெரியும். இன்னொரு இரண்டு மாதம் போனால் தண்ணீர் வரவில்லை என்று தந்திக்கு மேல் தந்தி வரும். இந்த இரண்டு வாய்க்கால்களுமே—உய்யக்குண்டான் எக்ஸ்டென்ஷனும் கட்டளைக் கால்வாய் வாய்க்காலும் பயன்தரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த இரண்டு கால்வாய்களில் வரும் தண்ணீர் திருச்சித் தாலுக்கா வின் மேட்டுப்பாங்கான பகுதிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது.

கட்டளை மேட்டுக் கால்வாய் தண்ணீர் தஞ்சை காலுக்காவிற்கு என் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், எரிகளை நிரப்பிக்கொள்வதற் காகத்தான், எரிகள் நிரப்பப்படுவது என்னென்றால் மழை கொஞ்சம் பித்தி பெய்தால் எரிகளில் தண்ணீர் நிரப்பப்பட்டால் விதைப்பதற்கும் தரிக உழவு உழுவதற்கும் உதவியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், அந்த எரிகளுக்குத் தண்ணீர் விடுவதற்காக அந்த வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. தடைமுறையில் சொல்லப் போனால், வாய்க்கால்களில் மழை பெய்கிற நேரத்தில் தான் தண்ணீர் வந்து சேருகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது. அதனால் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 15 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் கட்டளைக்கால்வாய், உய்யக்குண்டான் விஸ்தரிப்

[1st April 1971]

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

பிழுவள்ள விவசாய நிலங்களுக்கு நல்லபடியாகப் பாசன வசதி செய்வதற்கு விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே கார்னர் உரையின் மீது பேசுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பினைத் தந்த துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் ஒரு முறை உங்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு அமைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமிழ் நாடு சட்டக் கூட்டவையில் ஆற்றிய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, அதோடு அதற்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற திருத்தத்தின் பேரிலும் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்புத் தந்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய பேருரையில் முதலில் நமது நாட்டில் தடைபெற்று முடிந்த தேர்தலைச் சுட்டிக்காட்டி, தேர்தல் காலத்தில் கொப்பிவிடப்பட்ட, வகுப்புவாத உணர்ச்சிகளுக்கு மக்கள் செவிசாய்க்காது, அந்த வகுப்புவாத உணர்ச்சிகளால் சுர்க்கப் படாது, அவைகளையெல்லாம் புறக்கணித்து வெற்றி கண்ட மாண்பைச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதற்கு நான் முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது தமிழகத்தில் நடந்து முடிந்த இந்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க தேர்தலில், கண்ட அனுபவத்தை எல்லாப் பெரியவர்களும், எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், பொதுநலத்தில் ஈடுபாடுடைய அனைவரும் ஒரு பாடமாகக் கருதி அந்தந்தப் பகுதிகளில் எப்படி வகுப்புவாத உணர்ச்சிகள் கொப்பி விடப்பட்டன. அவைகள் இனிமேல் பரவரால் இருக்க நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இல்லாவிடில் இந்த உணர்ச்சிகள் பதுங்கி நின்று 5 ஆண்டுகளுக்கு அப்பால், ஒரு வெறியாக, கோஷவகுபம் எடுக்காது என்று சொல்லுவதற்கில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தேர்தலில் ஒரு புதுமை நாடு முழுவதும் தெரிவிக்கப்பட்டு விட்டது. கல்லூரிகளில் இருக்கின்ற மாணவர்கள், தமிழகத்தின் தலைநிலையைத் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று 1967-இருந்தே சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். “நாங்கள்தான் இந்த ஆட்சியைக் கொண்டு வந்தோம். அதே நாள்கள்தான் இந்த ஆட்சியைக் கீழே இறக்கப் போகிறோம்.” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோருக்கும் அப்படிந்தானே என்று நினைப்பு இருந்த நேரத்தில், அதை மாற்றி, பொது மக்கள், கோமங்களில் விசுக்கின்ற எழை எவிய மக்கள் உணர்ச்சிக்குப் பரியாகாமல், அந்த மனவளங்களுக்கும் சேர்ந்து இந்தத் தேர்தலில் உண்மையை உணர்ந்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. அதே நேரத்தில் அன்று துணை மாணியக்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [1st April 1971]

கோரிக்கை விவாதத்தில் சுட்டிக்காட்டியது போல், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விவேகானந்தர் சிலை அமைக்கப்பட்டு, விவேகானந்தர் பாதையில் ஒரு கோவில் அமைக்கப்பட்டு, அது இன்று ஒரு சாராரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை அற நிலையப் பாதுகாப்புத் துறையின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொள்கிறேன். இந்தப் பணிக்கு இந்தியா முழுவதிலும் ருந்து பணம் சேர்க்கப்பட்டது. இது இன்று ஜனசங்கம், ஆர். எஸ். எஸ். இயக்கங்கள் கையிலிருக்கிறது. இந்த சமூக விரோத, சமுதாய விரோதிகளிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. தமிழகத்தின் தென் கோடிப் பகுதியிலுள்ள இந்த இடத்திற்கு உலகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் வகுப்புமாத உணர்ச்சி, வெறியுணர்ச்சி வளர்ந்து வருமானால், அந்த நிலை தமிழகத்தின் எதிர்காலத்திற்கு ஒரு அபாய அறிவிப்பாக அமைந்துவிடும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதோடு, அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிறவன், இத்தகைய கோடுமைகளை நேரில் கண்டவன் என்ற நிலையில் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். நமது அரசு இதை நல்ல முறையில் பரிசீலித்து, அந்த ஸ்தாபனத்தை அறநிலையப் பாதுகாப்பின் மேற்பார்வையில் கொண்டுவருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் நமது மாநிலத்தில் நடைபெற்றுள்ள விவசாயப் புரட்சி பற்றிச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது, அதனுடைய விளைவாக உணவுப்பொருள் உற்பத்தியிலே நாம் தன்னிறைவு எய்தியிருப்பதையும் மக்களுடைய அச்சம் போக்கப்பட்டிருப்பதையும் மிக அழகாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 67 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான பல காரணங்களை விளக்கியிருக்கிறார்கள். சராசர உரம் பயன் படுத்துகின்ற முறை 1966-67-ல் 0.85 லட்சம் டனாக இருந்து, இன்று 2 லட்சம் டன் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்றும், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற முறையையும் நாம் பெருக்கியிருக்கின்றோம் என்றும் ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, நீர்ப்பாசன வசதி அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் அளிக்கப் படுகிறது. மாண்புமிகு திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், 'அஷ்பூர்ட் இரிகேஷன்' இல்லாத பகுதிகளில் எல்லாம் நிலத்தின் அடியில் உள்ள தண்ணீரை வெளியே கொண்டுவருவதற்கு ஆழ் கிணறுகள் தோண்டி, நில வள வங்கிகள் மூலம் நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு, நீர்ப்பாசன வசதிக்கான காரியங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதோடு விவசாயிகளுக்குக் குறுகிய காலக் கடன்களும் நீண்ட காலக் கடன்களும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நில வள வங்கிகள் பல தோற்றுவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நில வள வங்கிச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [1st April 1971]

போது கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இது பெரிய அநீதி, எல்லாம் மோசம், பெரிய பூதம் என்றெல்லாம் கூறி, அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அதன் விளைவுகள் நல்ல முறையில், விவசாயிகளுக்குப் பயனளித்தின்ற வகையில் இருந்ததைக் கண்டோம். தோவானே . . .

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அப்படி நான் சொல்லவில்லை. 6-50 பொருளாதாரத் துறையில் விவசாயிகளுக்கோ, விவசாய P.m. முன்னேற்றத்திற்கோ கெடுதி எதுவும் செய்யும் என்று சொல்ல வில்லை. அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருகிற முறை ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் ஜனநாயகத்தின் பெயராலே ஜனநாயகத்தையே அழிப்பதாக இருக்கிறது என்றுதான் அப்போது சொல்லப் பட்டது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் ஜனநாயகத்தை ஒழிக்கிற முறையில் சட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர் ஜனநாயகத்திற்கு என்ன அளவுகோல் வைத்திருக்கிறார் என்று புரியவில்லை. இந்தச் சட்டம் சட்டப்பேரவையில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்டு, பிறகு மேலவையில் நிறைவேற்றிய பிறகு ஒரு ஆண்டு கழித்து அந்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவளிக்கவில்லை. நிலவள வங்கிகளில் ஊழல் என்று கூட்டம் போட்டுக் கூறினார்கள். 1967-க்கு முன்னால் எதாவது குற்றச்சாட்டு சொன்னால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்காரர்கள் எதுகை மோனைக்காரர்கள். கூட்டம் சேர்ப்ப தற்காகப் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, தோவானர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது ஜனநாயக நாட்டில், ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பாக ஜனநாயகக் கொலை செய்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நிலவள வங்கி ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒன்றாகத் துவக்கியிருக்கிறோம். அப்படித் துவக்கப்பட்டதில் எதாவது ஜனநாயகக் கொலை நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறாரா? எங்கே அப்படி நடந்திருக்கிறது? கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைப்பதாக இருந்தால், அரசாங்கம் நியமன உறுப்பினர்களை வைத்திருந்தால் ஏங்குகிறோம். அப்படி நியமித்ததில் எதாவது தவறு இருக்கிறது என்கிறாரா, அல்லது நிலவள வங்கிபற்றிப் போடப்பட்ட சட்டத்தில் எதாவது குறைவிருக்கிறது என்கிறாரா, அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற வங்கிகளில் எதாவது தவறு நடந்திருக்கிறது என்று கூறுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: நில வள வங்கிக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு வங்கி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை முன்கூறிக்கொண்டு அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒரு பெரிய தொழில் ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [1st April 1971]

நியமன அங்கத்தினர்கள் என்று கிணை நியமிப்பதானது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த அமைப்புகளைப் பற்றித் தெரியும். இத்தகைய நிலவள வங்கிகள் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் அரசு நியமன நற்பினர்களை நியமிப்பதில்லை. ஆளுங்கட்சியினரை ஆதரிக்கிறவர்களின் அதிகாரத் தனக்காணிப் பின் கீழே, அந்த ஸ்தாபனங்களைக் கொண்டு வருவதற்காக பிரதி டெண்ட், சேகரிப்பர் என்று அவர்கள் ஆதிக்கம் எற்படும் முறையில் விதி முறைகளை எல்லாம் மாற்றினார்கள். இப்போதும் மாநில சேன்ட்ரல் கோவர்ப்போர்ட்டில் பாங்குகளையெல்லாம் அம் மாநிலிக் கொண்டு வரும் முறையில் விதிகள் இயற்றப்பட்டு இன்று மேலையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் பற்றி நாம் சர்க்காரமாகப் பேசினால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நிலவள வங்கி தாலுக்காவிற்கு ஒன்று என்றிருந்ததை ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒன்று என்று அமைப்பதாகத் தீர்மானித்தோம். எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இது அமைக்கப்படவில்லை. இன்னும் நிறைய அமைக்க வேண்டும். நிலவள வங்கிகளுக்குப் பங்குப் பணம் சேர்க்க வேண்டும். விவசாயிகளைச் சேர்க்க ஏற்பாடு செய்யப் படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் இதற்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. நிலவள வங்கிக்கும் மாநில நிலவள வங்கிக்கும் பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்படுவதில்லையா? இது ஜனநாயக முறை தானே? அப்படி என்ன தவறு அடிப்படையில் இருக்கிறது?

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நிலவள வங்கிக்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிரதிநிதிகள் இருந்தார்கள். இன்று 384 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. 100-க்கு மேற்பட்ட நிலவள வங்கிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாகவே மாநில வங்கியை அவர்கள் கைப்பற்ற முடிந்தது. இப்பொழுது மற்ற வட்டசாங்களில், தாலுகா பாங்குகள், அதன் கிளைகளை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று அரசு சுற்றறிக்கை விட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கொஞ்சம் விவரமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரிசர்வ் பாங்கு, மேற்கொண்டு நிலவள வங்கிகளைத் துவக்குவதை விட்டு கிளைகள் துவக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்துக்குச் சொன்ன காரணத்தினால் அதைச் செய்திருக்கிறார்களே தவிர, ஏதோ ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் ஒரு நிலவள வங்கி துவக்குவதாகச் சொல்லி மத்திய நிலவள வங்கியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு அதற்குப் பிறகு வேண்டாம் என்று விட்டு விட்டது என்பது தவறான கருத்து என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ரிசர்வ் பாங்கில் இத்தனை வங்கிகள் துவக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி, 50 கிளைகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புருவோடு துவக்கியிருக்கிறார்கள்.

[1st April 1971] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அடுத்த ஆண்டு ரிசர்வ் பாங்கைக் கேட்டுக்கொண்டு துவக்க இருக்கிறோம். அது வரை அவைகள் கிளைகளாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நான் விதி முறைகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒரு நிலவள வங்கி என்று ஏற்படுத்திவிட்டு, மாநில நிலவள வங்கிகளுக்கு அவைகளின் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்று சொல்லி விடுவது சரியானதாகாது. எப்பொழுது ஊராட்சிக்கு ஒன்று என்று ஏற்படுத்துகிறோமோ அந்த அளவுக்கு மாநில அமைப்பிலும் அதற்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவம் ஏற்பட வேண்டும். அந்த வகையில் மாநில நிலவள வங்கியும் திருத்தியமைக்கப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே, இதற்கு தர்க்க ரீதியாக விளக்கம் சொன்னாலும் கூட நான் வாதத்திற்கு ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநில நிலவள வங்கிகள் சட்டம் சட்டப் பேரவையில் கொண்டு வரப்பட்டு, இம்மேல் அவையிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு ஓராண்டு செயல்படுத்தப்பட்ட பிறகும் தேர்தலில் இதை ஒரு ஊழலாகவே சொன்னார்கள். தேர்தலுக்கு முன்னால் அவர்கள் கூறிவந்தார்கள் 'எங்கள் பக்கம் கூட்டம் வரவில்லை. அவர்களுக்குச் சிறந்த சொற்பொழிவாளர்களும், தீண்டநேரம் பேசுகிறவர்களும் இருப்பதால் கூட்டத்திலே நிறையப் பேர் வந்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் எங்களைப் பார்த்து நீங்கள் தோற்றுப் போயீர்கள் என்று சொன்னதற்குக் காரணம் அன்றைய தினம் கூட்டம் அவர்களுக்கு வந்தது. மாலை 7½ மணிக்குக் கூட்டம் போட்டால், இரவு 2 மணி வரை கூட்டம் இருந்தது. ஆகவே மக்கள் இரண்டிற்கும் வந்திருந்து பேச்சுக்களை கேட்டு, அதற்குப் பிறகு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். பேரவையில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேறியது, பிறகு மேல் அவையிலும் நிறைவேறியது. பிறகு மக்கள் மாமன்றத்திலும் வாக்கு மூலம் நிறைவேறிய சட்டமாகும் இது. இது ஜனநாயகம் இல்லை என்று சொன்னால், ஜனநாயகத்துக்கு இவர்கள் என்ன அளவுகோல் வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு ஐயப்பாடு எனக்கு ஏற்படுகிறது. அவர்கள் சொல்லுவதே ஜனநாயகம் என்று மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தால், ஜனநாயக வரலாற்றில் அப்படி ஒரு நிலை சொல்லப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாநில நிலவள வங்கிகள் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் நோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். நான் கூட ஒரு நிலவள வங்கியின் தலைவர். தோவானை நிலவள வங்கியின் தலைவர் ஓர் ஆண்டுக்குள் 7 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம் நிலவள வங்கியில் யார் யார் கடன் பெறுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் எங்கள் பக்கம் சேர்ந்து விடுகிறார்கள் என்று நான் புள்ளிவிவரத்தோடு இங்கே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலவள வங்கிகளில் கடன் வாங்கியவர்களில் பெரும்பாலோர் எங்கள் மாவட்டத்தில் நடந்த தேர்தலில் அவர்கள் பக்கம் நான் தின்றிருக்கிறார்கள். நில உடைமையாளர்கள், கடன் பெற்றவர்கள், ரூ. 40,000 வரை கடன்

[திரு. எம். பஞ்சவர்ணம் பிள்ளை] [1st April 1971]

வாங்கியவர்கள் எல்லாம் அவர்கள் பக்கம் நான் நின்றார்கள். வேலாயுத பெருமாள் நாடார், சுப்பையா நாடார், இவர்கள் ஆர்வாய்மொழிப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் வங்கியில் நிறையக் கடன் வாங்கியும் இவர்கள் பக்கம் நான் நின்றார்கள். எதற்கு இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால், நிலவள வங்கிகள் மூலம் நிலத்தைப் பயன்படுத்த விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டதே தவிர, வேறு எந்த அரசியல் நோக்கத்திற்கும் அல்ல என்பதை இந்தத் தேர்தல் முடிவு காட்டிய பிறகும் அதைப் பற்றிச் சர்ச்சை செய்வது கூட சரியில்லை என்றே நினைக்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The hon. Member may continue his speech tomorrow.

7-00

p-m. The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

96. Notification issued with G.O. Ms. No. 3157, Home, dated the 17th November 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1930 (Central Act IV of 1930).]

97. Notification issued with G.O. Ms. No. 508, Co-operation, dated the 26th November 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

98. Notification issued with G.O. Ms. No. 562, Co-operation, dated the 29th December, 1970 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

99. Notification issued with G.O. Ms. No. 549, Co-operation, dated the 19th December 1970 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

100. Notification issued with G.O. Ms. No. 1820, Home, dated the 27th July 1970 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Rectified Spirit Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

[1st April 1971]

101. Notification issued with G.O. Ms. No. 2347, Public (Services-A), dated the 15th October 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 relating to exclusion of the post of clerk in the Tamil Nadu House, New Delhi under the Tamil Nadu Ministerial Service from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

102. Notification issued with G.O. Ms. No. 899, Public (Services-A), dated the 20th April 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion within the Commission's purview of the post of Teacher, Health Education Bureau, Office of the Director of Health Services and Family Planning, Madras. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 2368, Revenue, dated the 25th July 1970, making the Madras City Tenants Protection Rules, 1970.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 2nd April 1971

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITTARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Text-books.

* 15. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN (on behalf of THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM): Will the Hon. the Minister for Education and Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation was received by the Government from the School Text-books Publishers' Association with regard to the publication of books; and

(b) if so, the action taken thereon?

பள்ளிப் பாடநூல்

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் (திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) பள்ளிப் பாடநூல் வெளியிடுவோர்கள் சங்கத்தின் சார்பாக பாடநூல் வெளியிடுவது குறித்து அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் வேண்டுகோள் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) பாடப் புத்தகங்களை அரசு வெளியிடும் திட்டத்தைக் குறித்து முடிவெடுக்கும்பொழுது, பாடநூல் வெளியிடுவோர் சங்கத்தின் வேண்டுகோளும், அரசினால் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, முக்கியமாக ஒரு புத்தகத்தைப் பள்ளியில் அமுலாக்கினால், அது மூன்று ஆண்டுகள் இருக்க வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய கோரிக்கையா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். தேசியமயமான புத்தகங்களைச் சென்ற ஆண்டில் கொண்டு வந்ததால், அப்போது வைத்த புத்தகங்கள் மூன்று ஆண்டுக்காலம் இருக்க முடியாதபடி, கொண்டுக்குள் முடித்து, உடனுக்குடன் மாற்றுவது செல்லாது என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கொண்டு என்று புத்தகங்களை வைக்காமல், மூன்று ஆண்டுகள் அவை இருக்குமாறு வைப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது உத்தேசமுண்டா?

[2nd April 1971]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட சில புத்தகங்கள் பள்ளிகளில் வைக்கப்பட்டன. விதிமுறை களின்படி மூன்று ஆண்டுகள் செல்ல வேண்டும். உடனடியாக ஒரு வருஷத் திற்குள் அதாவது 12-8-1969 லேயே அதை மாற்ற மறுபடியும் உத்தரவு அனுப்பப்பட்டது. அந்த உத்தரவு செல்லுமா, செல்லாதா என்று வழக்கு மன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, உயர்நீதி பன்றத்தில் மூன்று ஆண்டு களுக்கு அவை இருக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றிய முடிவு வந்தபிறகு ஒரு ஆண்டா, மூன்று ஆண்டுகளா என்று, சுப்ரீம் கோர்ட்டு முடிவைப் பார்த்துத்தான், நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருப்பதால், அதைப்பற்றி மேற்கொண்டு பேசுவதற்கில்லை. இருந்தாலும் தேசியமயமாக்கப்பட்ட புத்த கங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, எந்தெந்த வகுப்புகளுக்கு மூன்று ஆண்டு காலம் முடிந்தபிறகு அந்தப் புத்தகங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதைப்பற்றிக் கல்வி ஆலோசகர்கள் அரசாங்கத்திற்கு ஏதும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : கணக்குப் புத்தகத்தைப் பற்றித்தான் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி இந்த மாத இறுதிக் குள்ளாக முடிவு தெரியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்குத் தகுந்தபடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

(NOTE.—An asterisk at the commencement of the speech indicates revision by members.)

II ANNOUNCEMENTS.

(1) ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the following candidates have been validly nominated for election of nine Members to the Committee of Privileges for the financial year 1971-72 :

1. Pulavar O. Arivudai Nambi.
2. Thiru R. Krishnaswami Naidu.
3. Thirumathi S. Manjubashini.
4. Thiru G. Parangusam.
5. Thiru M. Rajah Iyer.
6. Thiru K. Rajaram.
7. Thiru M. Sankaralingam.
8. Thiru G. Swaminathan.
9. Thiru V. Venga.

ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

367

[2nd April 1971]

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, nine, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges. The Deputy Chairman is an ex-officio Member.

Under rule 156 (4) of the Council Rules, I have nominated Thiru K. Rajaram to be the Chairman of the Committee.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have also to inform the House that the following six candidates have been validly nominated for election to the House Committee for the financial year 1971-72 :

1. Thiru M. Aiyaswamy.
2. Thiru V. Isvarmurti.
3. Thiru P. T. Muthu.
4. Thiru A. Ponnappa Naidu.
5. Thiru M. Ramanathan.
6. Thiru Era. Sambasivam.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, six, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

In addition to the above, under rule 173 (1) of the Council Rules, I nominate the following two Members to be the Members of the said Committee :

1. Thiru M. Arumugaswamy.
2. Thiru K. S. Abdul Wahab.

The Deputy Chairman of the Council shall be the ex-officio Chairman of the Committee.

III. CALLING ATTENTION TO THE IMMEDIATE DISBURSEMENT OF LOANS FOR DEEPENING WELLS IN RAMANATHAPURAM DISTRICT.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத் 4-10 கில் கடுமையான வறட்சி நிலை ஏற்பட்டுள்ளதால், விவசாயக் கிளைகளை ஆழிப் படுத்திவதற்கு உடனடியாகப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் மூலமாகக் கடனாவை வழங்குதல் சம்பந்தமான அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வி-வருவாய் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : 1970-71-ஆம் ஆண்டில், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குத் தக்காளிக் கடன்கள் வழங்குவதற்காக ரூ. 13.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது.

1971 டிசம்பரில், இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மறை தவறி யதன் கிளைவாக அம்மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளில் கடும் வறட்சி நிலை நிலவிய தென்று தெரிவித்தார். பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பல்வேறு துயர் தணிப்பு

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [2nd April 1971]

நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். நில வருவாய்ப் பொறுப்பிலுள்ள வருவாய் வாரிய உறுப்பினர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைப் பார்வையிட்டுத் தனது பரிவுரைகளை அளித்தார். பரிந்துரைகளிலொன்று, பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காகத் தக்காவிக் கடன்களாக ரூ. 8 லட்சம் வழங்க வேண்டுமென்பதாகும். அரசு, ஏனையவற்றுடன், மேற்சொன்ன பரிந்துரையைக் கவனமாகப் பரிசீலித்தது. கூட்டுறவுத் துறையில், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பதிவாளரால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு இலக்காக ரூ. 380 லட்சம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்க, அம்மாவட்டத்திலுள்ள நில வள வங்கிகளால் ரூ. 137.82 லட்சம் தொகை மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளதென்றும், நில வள வங்கிகளிடம் ரூ. 435 லட்சம் அளவுக்கு நிதி உள்ளது என்றும், எனவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கேட்டுக்கொண்ட தொகையான ரூ. 8 லட்சத்தை ஒதுக்குவது கடினமாயிராது என்றும் அறியப்பட்டது. எனவே, பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த அரசு நிதியை வழங்குவதற்குத் தேவையில்லை என்று 1971 பிப்ரவரியில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

1971-ஜனவரிக்கும் பிப்ரவரிக்கும் இடையில் இச்செயற்குறிப்பு பரிசீலனை செய்யப்பட்டபொழுது இருந்த நிலை இது. நடப்பு நிதியாண்டு கிட்டத்தட்ட முடியுமும் நிலைக்கு வந்துள்ளது; பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காகத் தக்காவிக் கடன்கள் வழங்குவதற்கு 1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வழக்கம் போல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தநிலைப்பின் கீழ் ஒரு மொத்த நிதி ஒதுக்கி செய்யும் பொறுப்பிலுள்ள வருவாய் வாரியம் மிக விரைவில், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துக்குப் போதுமான நிதிகளை இனவாரியாகத் தனித்தனியே ஒதுக்கி செய்யும். அதன்பின், பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கான கோரிக்கைகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் நிதி அளிக்கப்படும். இருப்பினும், இத்தலைப்பின்கீழ் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் தேவைப்படுகிறது என்று போதிய நியாயமான காரணங்களுடன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அறிக்கை அனுப்பினால், மக்கள் நலனுக்குப் பொறுப்பேற்றுள்ள இவ்வரசு அங்கோரிகையை உத்தியாய ஆய்வு செய்து துயர் தணிக்க விரைந்தும் திறம்படவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தைக் கேட்டோம். ஆனால் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிற பணத்தை உடனடியாக இப்போதிருக்கிற சூழ்நிலையில் பெறமுடியவில்லை. பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு மிகக்குறைந்த காலத்தில் அந்தக் கடனைக் கொடுக்கும் நிலையிலிருந்து தால்தான் நம் நோக்கம் நிறைவேற முடியும். ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் எராமமான பணம் தேங்கிக் கிடப்பதற்குக் காரணம் இப்போது பின்பற்றப்படும் விதமுறைகள் சாதாரண மக்கள் உடனடியாகச் சென்று அந்தப் பணத்தை வாங்கிப் பாசனக் கிணற்றை ஆழப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருப்பது தான். ஆகையால் அரசாங்கம் விசேஷ விதமுறைகளைப் பின்பற்றி ஒன்றியத்தின் மூலமாகப் பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குப் பண உதவி செய்தால், உடுமையாறு வறட்சியிலும் தோட்ட லைச்சிக்கு அது பயன்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குப் பணிந்து கேட்டுக் கொண்டு உடனுக்குடன் இதில் அரசாங்கம் இறங்கி வந்து விவசாய மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டமான நிலைமையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[2nd April 1971]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, முதலில் தெரிவித்தபடி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து அறிக்கை இப்போதுள்ள சூழ்நிலையை ஒட்டி வருமானால், அதைப் பார்த்து அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற கருத்து எற்றுக்கொள்கிற வகையில் வருமானால், அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : சாதாரணமாக இம்மாதிரி கஷ்ட காலங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும் தோண்டுவதற்கும் நில வள வங்கியிலும் மற்ற கூட்டுறவு வந்தாபனங்களிலும் உதவி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த உதவி கடனாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மானியமாக இல்லை. இப்போது அமைச்சர் சொல்கிற உதவி கடன்தான் என்று நினைக்கிறேன். மானியமல்ல. அப்படியிருக்கும்போது வறட்சியினால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு என்ன சலுகை புதிதாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதில் ஓரளவுக்கு மானியமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அதைப்பற்றிய முழு விவரம் இப்போது இல்லை. எந்த அளவுக்கு மானியம், எந்த அளவுக்குக் கடன் என்ற விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், அதைத் தா முடியும். அவர்கள் கோரிக்கையை எந்த அளவில் நிறைவேற்றலாம், கூட்டுறவுத் துறை கடன் எவ்வளவு, அரசாங்கத் தக்காவிக் கடன் எவ்வளவு, என்பதற்கு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அறிக்கையைக் கண்ட பிறகுதான் தக்க நடவடிக்கை அரசு எடுக்கும்.

IV. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN : Now we will resume the discussion on the Governor's Address. Thiru M. Sankaralingam Pillai will now continue his speech.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நேற்று நான் இந்த அவையில் பேசியதைத் தொடர்ந்து சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயத் துறையில் கழிந்த 4 ஆண்டுகளாக ஏற்பட்டுள்ள ஒரு பெரும் புரட்சியை இந்த அவையினுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தேன். அதனுடைய விளைவாக இன்று உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். ஒரு வேளை இன்னும் ஓரளவு ஆண்டுகளில் வெளி மாநிலங்களுக்கு உணவுப் பொருட்களை அனுப்பும் நிலையை எட்டி விடுவோம் என்று சொன்னால், அது மிகையல்ல. இந்த ஆண்டில் 67 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்வோம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வளவு உணவு உற்பத்தியில் உச்சநிலையை அடையக் காரணம் அரசினுடைய நல்ல கொள்கைகளும்—விவசாயத் துறைக்கு வேண்டிய இன்றியமையாத நல்ல கொள்கைகளும், அதைத் தீவிரமாக அமுல்படுத்தியதும் என்பதை நாம் யாரும் மறக்க முடியாது. இங்கிலாந்து வாலாற்றில் “அக்ரேரியன் ரெவல்யூஷன்” என்று சொல்வார்கள். இன்றைக்கு நம் விவசாயப் புரட்சியை அப்படிப்பட்ட புகழைப் புரட்சியோடு ஒப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். இங்கிலாந்து வாலாற்றில் “அக்ரேரியன் ரெவல்யூஷனுக்கு” எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வாலாற்று ஆசிரியர்கள் சிறப்பு கொடுக்கிறார்களோ, அது போல 1967-70 தமிழக

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [2nd April 1971]

ஆட்சி விவசாயத் துறையில் பெரும் மாற்றத்தை, புரட்சியை ஏற்படுத்தி, உணவு உற்பத்தியை, தன்னிறைவு பெற்று மிஞ்சுகிற நிலையில் கொண்டு வந்து வைத்தது என்று சொல்லலாம். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிப்பவை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் குறுகிய காலக் கடன், நீண்ட காலக் கடன்கள். இவை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வட்டிக் கடைக்காரர்களைத் தேடி அலையாமல் காத்து, அவர்களை நல்ல முறையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்துறையில் நில வள வங்கிகள் ஆற்றிய பணியை யாரும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. இன்னும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் இன்றுள்ள நிலையை உறுதிப்படுத்த மிக விரைவில் மேலும் நில வள வங்கிகளைத் தோற்றுவித்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதியை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய பேருரையின் முடிவில் விவசாயப் பங்களைக் கழகம் ஒன்று தோற்றுவிப்பது குறித்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் நாம் விவசாயப் புரட்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த நிலையில் அந்தப் பங்களைக் கழகம் தோற்றுவிப்பது அந்தப் புரட்சியின் உச்ச நிலையைக் காட்டுகிறது என்று கருதுகிறேன். மதுரையில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியும் கோவையில் உள்ள விவசாயக் கல்லூரியும் விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி அதிக விளைச்சல் கொண்டு வரும் புதிய நெல் சகங்களைத் தோற்றுவித்து, பூச்சிப் கொல்லிகளைப் பயன்படுத்தும் முறைகளை விவசாயிகளுக்குக் கற்பித்து, உணவில் தன்னிறைவு நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றால், அந்தப் பங்களைக் கழகம் தோற்று விக்கப்பட்ட பிறகு, விவசாயத் துறையில் இன்னும் பெரும் மாற்றத்தை எதிர் பார்க்க முடியும். இப்போது கோவையில் தோற்றுவிக்கப்படவிருக்கும் விவசாயப் பங்கைக் கழகம் இரண்டு கல்லூரிகளை மாத்திரம் கொண்டதாக இருக்கிறது. திருச்சியில் ஒரு கல்லூரி தோற்றுவிக்கப்படவிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். இன்னும் பல விவசாயக் கல்லூரிகள் பல பகுதிகளில் தோற்று விக்கப்பட வேண்டும் என்று இதற்கு முன்பும் இந்த அவையில் கூறியிருக்கிறேன். திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி மாவட்டப் பகுதியில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி தோற்றுவிக்க மிகப் பெரிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அங்கே சோந்த மாக புதியக்குறிச்சியில், தக்கலை-திருவனந்தபுரம் பெரிய ரோட்டில், முன்னால் திருவிதாங்கூர் மன்னர்களால் பாதுகாக்கப்பட்ட கல்கோட்டை கவர் கொண்ட 100 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதையொட்டி 30 ஏக்கர் பாசன வசதியோடு இருப்பதாக நிலம் இருக்கிறது. அதிலே இந்தக் கல்லூரி நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தாலுக்கா, மாவட்ட மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து வேண்டுமானால், ஒரு 5 லட்சம் அல்லது 10 லட்சம் ரூபாய் சேகரித்து அந்தக் கல்லூரிபைத் தோற்றுவிக்க அரசாங்கத்திற்கு முன்பணமாகக் கட்டத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று அந்த மாவட்ட மக்கள் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் பல தொழிற் கல்விக் கல்லூரிகளைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டே போகும்போது, தொழிற் கல்வி பயின்றவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகப்படும் சூழ் நிலையைப் பார்க்கிறோம். எள்ளினியரிங் படித்தவர்கள், மருத்துவர்கள் இவர் களிடையே கூட வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளரும் நிலையில் இருக்கிறது. எனவே விவசாயப் பட்டம் பெற்ற இளைஞர்களை வேலையில்லாத திண்டாட்டத் துக்கு அனுக்கக் கூடாது. அந்த நிலையில் மேலும் கல்லூரிகள் தோற்று விப்பது சிறப்பானதுதான் என்ற கருத்து நிலவலாம். ஆனால் நான் சொல்லும்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [2nd April 1971]

விவசாயக் கல்லூரி வெறும் பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்யும் கல்லூரியாக இல்லாமல், விவசாய வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ள வயது வந்தவர்களுக்கு, அவர் களது ஓய்வு நேரத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் கற்பித்து, டிப்ளமோ அல்லது சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கும் கல்லூரியாக இருக்க வேண்டும். இப்போதே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கும் விவசாயப் பள்ளி ஒன்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் 18 முதல் 25 வயதுடைய இளைஞர்கள் தொழில் பயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கப்பால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள 30 முதல் 50 வயதுக்குள் உள்ளவர்களுக்கு, அவர் களுடைய ஓய்வு நேரத்தில், சர்ட்டிபிகேட் அல்லது பட்டத்தை வைத்துத் தொழில் தேடும் நிலையில்லாமல், மாலை நேரங்களிலோ அல்லது விவசாயத் தொழில் இல்லாத நேரங்களிலோ இந்தக் கல்லூரிகளில் விஞ்ஞான ரீதியான விவசாயப் பயில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் வகையில், அந்தக் கல்லூரி விவசாய செயல் முறைகளைப் பாப்பும் முறையில் அதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நம் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறும் இந்த நேரத்தில் விவசாய 'சர்வே' ஒன்று மாநிலம் முழுவதும் நடத்தப்பட வேண்டும். என்று கருதுகிறேன். நேற்று எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குறுமுகசாமி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்ட நிலைமையைச் சொல்லி, அங்கே உள்ள காவிரி ஆற்றின் இரண்டு பக்கங்களிலும் சிமென்ட் பூரி அதிகப்படித் தண்ணீரை எப்படிச் சிக்கனமாகக் கொண்டு போக வேண்டுமென்று சொன் னார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்த விவசாய முறையில் அவ்வாறு அனுபவத்திற்கேற்ப பல கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பிச்சிப்பாறை-பெருஞ்சாணி அணைக்கட்டு இருக்கின்றது. அதிலிருந்து வரும் தண்ணீரால் (அஷ்யூரி) பாசன வசதியுடன் இருப்பாகம் விளைந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே உள்ள 4 சானல்களில் இரண்டு ஆறு களில் முக்கியமாக சிமென்ட் பூரி ஒரு சோட்டுத் தண்ணீர் கூட பாழ்படாத நிலையில் அமைத்திருக்கிறோம். 1967-க்குப் பிறகு அந்த வேலை முற்றுப் பெற்றிருக்கிறது. எனவே இந்த மாதிரி சானல்களைப் புதுப்பிக்கும் இந்த நேரத்தில், எந்தப் பகுதியில் எந்தப் பயிர் செய்தால் விவசாயம் பயனளிக்கும் என்பதை சர்வே செய்து, அந்தந்தப் பகுதியில் எது சிறந்தது என்பனவற்றைத் தாலுக்கா வாரியாக அறிவிக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக, ரப்பர் கோளத்தில் மிகச் சிறந்த பயிராக இருப்பதால், கோளத்தில் அதிக இடைய ரப்பர் போட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தியா முழுவதும் பார்த்தால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள கலிக்காவின் என்ற ஊர்தான் ரப்பர் பயிருக்குச் சிறந்த இடம் என்று ரப்பர் போர்டே சொல்லியிருக்கிறது. இரண்டாவது கோட்டயம் என்றும் மூன்றாவது திவ இது என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநிலம் முழுதும் 'அக்ரி கல்கால் சர்வே' செய்து, நெல் விவசாயத்திற்குச் சிறந்த இடம் இன்னின்ன தாலுக்கா என்றும், மாவட்டங்களில் பஞ்சை விவசாயத்தில் வாகு, ரப்பர், தென்ரு பயிருக்கு இன்னின்ன இடம் என்றும் வரையறை செய்து, அந்தந்தப் பகுதி அங்கே வளர்க்க அந்தந்தப் பகுதி விவசாய அதிகாரிகள் முயற்சிக்க வேண்டும். விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் இதற்கு முன்னால் இருந்த கருத்து ஒவ்வொரு தொகுதியும் ஒவ்வொரு இடமும் தன்னிறைவு பெறவேண்டும் என்பது. இன்றைக்கு ஒரு நாடு ஒரு விடாகக் கருதப்படுகிறது, அல்லது

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] 2nd April 1971]

மாநிலம் ஒரு யூனிட்டாகக் கருதப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, அந்த மாநிலம் முழுவதற்கும் தேவைப்படும் உணவை அந்த மாநிலம் பெற வேண்டும். தஞ்சாவூரில் மட்டும் 12 லட்சம் டன், திருச்சியையும் சேர்த்தால் ஒருவேளை 18 லட்சமாக இருக்கலாம். அப்படி அது இந்த மாநிலம் முழுவதற்கும் வேண்டிய தேவையை உற்பத்தி செய்கின்றதென்றால், மற்ற மாவட்டங்களில் வேறு பல பணப்பயிர்களைச் செய்து (போரின் எக்சேஞ்ஸ்) வெளிநாட்டுப்பணம் கொண்டுவர முடிவெடுக்க முடியும். நம் மாநிலத்தையே ஒரு குடும்பமாகக் கருதுகிறபோது, எந்தெந்த இடத்தில் எந்தப் பயிர் செய்தால், வளம் பெருகும் என்று கணக்கிட்டு, அந்தந்த மாவட்டத்தில் அந்தப் பயிர் செய்தால்தான் நாம், அதற்கு “இன்செய்டிவ் போனஸ்”, கடன் வசதி எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது சில விதிகளில் தேங்கு வளர்க்கும் பழக்கம் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி வைத்திருப்பது அவர்களுக்கு ஆதாயம், ஆனால் பலன் கிடைக்காது. தேங்கு பயிரிட மணற்பாங்கான இடமாகவும் 60 அங்குல மணற் பெய்யும் இடமாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமலிருந்தால், அதில் எண்ணெய் சத்து மிகக் குறைவாக இருக்கும். இப்போது எல்லா மாவட்டத்திலும் எல்லாப் பயிரும் செய்யும் சூழ்நிலை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாய விஞ்ஞானம் வளர்ந்து உச்ச கட்டத்தை அடையும்கூட. கோவைப் பல்கலைக்கழகம் சிறப்பான பணி செய்து, அங்கே “ரிசர்ச் ஸ்காலர்ஷிப்”, ஆசாய்ச்சி மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும், அரசு வல்லுநர்களையும் சேர்த்து, இந்த மாநிலம் முழுவதும் விவசாய சர்வே செய்து, எந்தெந்தப் பகுதியில் எந்தப் பயிர் செய்தால் உற்பத்தி பெருகும் என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நெல் பயிரிடும் நிலையை மாற்றி, ரப்பர், எலம் போன்ற பயிர் செய்து, வெளி நாட்டுச் செலாவணியை நம் மாநிலத்துக்குக் கொண்டு சேர்க்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். இதை அடிப்படையாகக் கருதி, “சாயிஸ் கன்ஸர்வேஷன்” நிலவளப் பாதுகாப்புக்கு, மண் அரிப்பு செய்யாமல் தடுக்க, முன்பு மாநில அரசு 50 சதவிகிதமும் மத்திய அரசு 50 சதவிகிதமும் கொடுத்து, அதை அமல் நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இதில் மத்திய அரசு 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தாங்கள் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டிருந்ததை இப்போது 30 அல்லது 40 சதவிகிதமாகக் குறைத்து விட்டதாக அறிகிறோம்.

நான் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் நமக்குத் தருவதாக ஒப்புக்கொண்ட 50 சதவிகிதத்தைப் போராடிப் பெற்றிருக்க வேண்டும். குறுகிய காலக் கடன் மாநில இல்லாமல், நிண்ட காலக் கடனாகத் திரும்பச் செலுத்த வேண்டும். இப்பொழுது, அவர்கள் மீண்டும் 50 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி, விவசாயத் துறையில், நாம் நல்ல கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டம் மாநில நடத்தும் பகுதிகள் சில இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், மோதையாறு போன்ற இன்னும் 4-5 சில ஆணைத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் செயல்படுத்த வேண்டும். மற்ற மாவட்டங்களிலும் இருக்கும் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பயன்படுத்தத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற விவசாய நிலையைப் பார்வையிடுவோம், அவர்களுக்குக் கட்டிபடியான நிலை கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்ற அச்சம் இருப்பதாக நினைக்கிறேன். இந்தத் தடவை நெல் 50 ரூபாய், 48 ரூபாய் என்ற நிலையில் வங்கன் வளரில் இருக்கின்றது.

2nd April 1971] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

உண்மையில், விவசாயிகளுக்கு இந்த விலைக்கு ஏற்ப மற்றப் பொருள்களும் கிடைக்க, கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும், விவசாயச் சங்கங்களையும் ஏற்படுத்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, குறைந்த விலையில் 50 ரூபாய்க்கு நெல் கொடுக்கும் விவசாயிக்கு, உழவு கருவிகள், மாடுகள் கிடைக்கச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், கவர்னர் பேருரையில், தொழில் வளர்ச்சிப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்து, கருத்து தெரிவித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள், தொழிற் துறையில், தொழில் வளர்ச்சியில், நம் மாநிலம் 3-வது இடத்திலிருந்து 8-வது இடத்திற்குப் போயிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். 1967-ல் 3-வதில் இருந்ததென்று ஒப்புக் கொள்ளுவது உண்மையானால், குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. வளர்ச்சி கூடியதாகவே கருதுகிறோம். சேலம் உருக்காலை செயல்படத் தொடங்குகிறது. தாதுக்குடி உர ஆலை, கோயம்புத்தூரில் இருக்கிற அடைக்கப்பட மிஸ்கன் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார் கம்பெனியில் இருந்த சிக்கல்கள் நீர்க்கப்பட்டு, அது வேலை செய்கிறது. இன்னும், மணலி ரிபைனரி செயல்படத் தொடங்குகிறது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தொழில் வளம் முன்னேறி சிறப்புறச் செயல்படத் தொடங்குகிறபொழுது, 8-வது இடத்திற்குப் போய்விட்டதென்று சொல்லுவதைப் பார்க்கிறபொழுது, முன்னால் 12-ல் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிக்காக சிறு தொழில் கார்ப்போரேஷன் என்று அமைத்திருக்கிறோம். தொழில், கைத்தொழில், திட்டங்களை உருவாக்க இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்போரேஷன் அமைத்திருக்கிறோம். இவைகளில் கடன் கொடுக்கும் உதவி இருக்கிறது. அதோடு, தொழில் துணுக்க வல்லுனர்கள் கொண்ட கமிட்டியை உருவாக்கி, அவர்கள் தொழில் ஆரம்பிக்க ஆலோசனை கொடுத்து வருகிறார்கள். இதை அரசு இன்னும் துரிதப்படுத்தி, நம் நாடு முழுவதும் தொழில் மயமாக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை நான் மேலும் பாராட்டி, ஊக்கப்படுத்துகிறேன். கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, விவசாயப் பெருங்குடியின்கள் வாழும் பகுதியில், கிராமத் தொழிலை அதிகப்படுத்தி, விவசாய வேலை இல்லாத நேரத்தில், சராசரி 7 மாதங்களுக்குச் சிறு சிறு குடிசைத் தொழில் மாநிலி வீட்டிலிருந்தே தொழில் செய்து, அவைகளை ஒருமொத்தமாக ஒரு பகுதியில் சேர்த்து, பெரிய கருவிகளாக மாற்றுகிற தொழிற்சாலைகளை நாம் அமைக்க வேண்டும். சிறு சிறு கருவிகளை வீடுகளிலிருந்து உற்பத்தி செய்து, அவைகளை மொத்தமாகச் சேர்த்து, பெரும் தொழிற்சாலைகளில் இயந்திரமாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், குடிசை மாற்று வாரியம் அமைக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் 4-30 p.m. தமிழகத் தலைநகரிலிருக்கிற குடிசைகள் மாற்றியமைக்கப்படுவது போல, மற்ற மாவட்டங்களிலும் விசைவில் செயல்படுத்தப்படுமென்று ஆளுநர் பேருரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரையில், எல்லா மாவட்டத் தலைநகரத்திலும், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் உட்குழு அமைத்து, தலைநகரத்தில் இருப்பது போல, இன்னும் 5, 10 ஆண்டுகளில் மாநிலம் முழுவதும் குடிசைகளே இல்லாத நிலை ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கையை இது நமக்கு ஏற்படுத்துகிறது. அதற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்து, இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கிய நமது அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [2nd April, 1971]

இறுதியாக, மாநிலத் திட்டக் குழு அமைப்புப்பற்றி கவர்னர் பேருரையில், சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அது, உண்மையில் ஒரு புரட்சிகரமான கருத்து. தமிழக வளர்ச்சியையும், வாழ்வையும் நிர்ணயம் செய்கிற அரிய முயற்சி. இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோழுது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர் பணமில்லாத, அதிகாரமில்லாத திட்டக் குழு என்ன செய்ய முடியுமென்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். பணமும், அதிகாரமும் வருமென்ற நம்பிக்கை யோடும், அதை மத்தியிலிருந்து பெறப்போகிறோமென்ற உறுதியோடும், பெறுகிற வழியில் பெற்றே திருவோமென்ற உறுதிப்பாட்டோடும் செயல்படுகிற நிலையில், திட்டக் குழு அமைத்து, தமிழகம் முழுவதையும் பத்தாண்டுகளில் தொழில் மயமாக்கி, ஐரோப்பாவில் இருக்கிற நாடுகளுக்கு ஒப்பான வளர்ச்சி யுள்ள நாடாக ஆக்கத் திட்டம் அமைத்து, உறுதியான நிதி வசதியைப் பெற்று, குறிப்பாக மத்தியிலிருந்து பெற வேண்டியவைகளை முறையாகப் பெற்று, அவைகளின் மூலம் தமிழகத்தை வளப்படுத்த இந்தப் பேருரை நல்ல ஒளி விளக்காக அமைந்திருக்கிறது. இது தமிழக மக்களுக்கு ஊக்கத்தைத் தருகிற அமைப்பாக இருக்கிறதென்று கூறி, வரவேற்றேன்.

முடிப்பதற்குள்ளாக, ஒரேயொரு கருத்து. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்தபாய் அவர்கள் மொழிக் கொள்கை சம்பந்தமாகத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆங்கில வழிக் கல்வி பயில வாய்ப்பு இல்லாதது போல, திருத்தம் கொடுத்திருந்தார்கள். எல்லா மாவட்டக் கலைநகரிலும், எல்லா கல்லூரிகளிலும் ஆங்கிலம் மூலம் பயிற்சிவதற்கு எல்லா வசதியும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அரசுக் கல்லூரிகளில் தமிழில் தான் பயிற்சிவாங்கினாலும் திட்டம் இருந்தது. முதலியார் குழு அறிக்கையை அரசு ஏற்ற பிறகு, ஆங்கிலத்திலும் கல்வி பெறும் வாய்ப்பும் வசதியும் அரசு கொடுக்கும் நம்பிக்கையைப்பற்றிப் பேசுவது, இல்லாத ஒன்றை வைத்துச் சொல்லுவதாகக் கருதுகிறேன். உண்மையில், தமிழ் நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சி, தாய்மொழி மூலம் பெறுவதில் தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதை மிக அழுத்தத்திருத்தமாகத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். கல்வித் துறையோடு தொடர்பு உள்ளவன் என்ற நிலையில், இந்தக் கருத்தை மீண்டும் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நீலநாராயணன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை மீதான இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசுகிற வாய்ப்பை அளித்ததற்காக, நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே, முக்கியமாக, முதலில் இடம் பெறத்தக்கதாக, நடந்து முடிந்த தேர்தலைப்பற்றி மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்தில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர், அந்தத் தேர்தலை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க தேர்தல் என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதாக இந்தத் தேர்தல் அமைந்திருக்கிறது என்று யோசிப்பதை விட என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் நினைக்கிறேன்; நடந்து முடிந்து விட்ட இந்தத் தேர்தல் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கது என்று கூறுவதைவிட புதியதொரு வரலாற்றை உருவாக்கி விட்டிருக்கிறதென்று சொன்னால், மிகப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். காரணம், தேர்தல் முடிந்ததற்குப் பின்னால், வாக்குகள் எண்ணப்பட்டு, அதன் முடிவுகள் அறிவிக்கப் படுவதற்கு முன்னால் தமிழகத்திலிருக்கின்ற பல்வேறு தலைவர்கள், பல்வேறு

2nd April 1971]

[திரு. நீலநாராயணன்]

பட்ட முறைகளிலும் இந்தத் தேர்தலைப்பற்றி விமர்சித்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய முடிவுகளைப்பற்றி ஆரூடம் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறிய ஆரூடங்கள் எல்லாம் எந்த அளவு பொய்த்துப் போயின என்பதை நாடறியும். அரசியலிலே சிலரது தீர்க்க தரிசனம் எந்த அளவு பட்டுப் போய்விட்டது என்பது புரியும். தமிழகத்தில் தலைவர்களாக மதிக்கப்பட்ட சிலர் தேர்தலிலே தப்புக்கணக்கு போட்டுக் கொண்டிருந்தனர் என்றெண்ணுகிறபோது . . .

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 67 தேர்தலில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே இவ்வளவு பேர்தான் கட்சிக்காரர்கள் வருவார்களென்று எண்ணிப் பார்க்க வில்லையென்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய ஆரூடமே பொய்த்திருக்கும் போது மற்றவர்களுடைய ஆரூடத்தைப்பற்றி குறை சொல்லத் தேவையில்லை.

திரு. நீலநாராயணன் : 100 இடங்கள் கிடைக்கலாம் என்று கூறி 138 இடங்கள் கிடைத்தால் அந்த ஆரூடம் பொய்த்ததாக யாரும் கூறமாட்டார்கள். இந்தத் தேர்தலிலே 8 இடங்கள் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கிடைக்காது என்று கூறினர். கிடைத்தது 184 இடங்கள். இதற்கு என்ன பொருள்? ஆரூடம் பொய்த்தது என்று பொருளா, வென்றது என்று பொருளா என்பதை இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுகிறேன்.

இந்த மன்றத்தின் முன்னே நான் சொல்லிக்கொள்வேன், இந்தத் தேர்தலுக்குப் பின்னால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை அரசியல் தீர்க்க தரிசனத்தோடு நாலரைக்கொடி மக்களை வழி நடத்திச் செல்கின்ற தகுதியும், வாய்ப்பும், தி. மு. கவுகத்திற்கும் அதன் ஒப்பற்ற தலைவர் கலைஞருக்கும் தான் உண்டு என்பதை இந்தத் தேர்தல் உணர்த்திவிட்டது.

தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் தங்களை அரசியல் தீர்க்க தரிசனத்தோடு வழிநடத்திச் செல்லும் கட்சி எது, அதன் தலைவர் யார் என்பதை உணர்ந்து, அதற்குக் கட்சிக்குப் பெரும்பான்மையளித்து, கலைஞரின் கரத்தை வலுப்படுத்தி யுள்ளனர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத்தான் இந்தத் தேர்தல் அமைந்து விட்டிருக்கிறது. இதனை நான் கூறுகின்றபோது, யாருடைய மனதையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே பேசவில்லை. தடம்புரண்டுவிட்ட தலைவர்கள் காட்டும் பாதையிலே தமிழ் மக்கள் செல்லத் தயாராய் இல்லை. கலைஞரின் காஞ்சிப் பாதையிலே பயணத்தை ஆரம்பித்துவிட்டனர் தமிழர்கள் என்பதைத்தான், இந்தப் புதிய வரலாற்றைத்தான் இந்தத் தேர்தல் உருவாக்கி விட்டிருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் இதனை கூறுகிறேனே தவிர, யாரையும் இழித்துப் பேசுவதற்கல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள் கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாமன்றத்திலே தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே இந்த நகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, மிக முக்கியமான மூன்று பிரச்சனைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். குடிசைப் பிரச்சனை, குடிநீர் பிரச்சனை, கூலம் பிரச்சனை இவை மூன்றும் மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, மிகவும் தொல்லை தரும் பிரச்சனைகளாகும். உணவுப் பிரச்சனை இது நான் உரை பேரிய பிரச்சனையாக இருந்து வந்தது. க்யூலிலே நம்முடைய காய்மார்கள் அலதிப்பட்ட காட்சியை 1967-க்கு முன்னாலே இந்த நகரம்

[திரு. நீலநாராயணன்]

[2nd April 1971]

பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. இதற்கு ஒரு விடிவு காலம் வராதா என்று அவர்கள் ஏங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். 1967-லே விடிவு காலம் ஏற்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியீடத்தைக் கைப்பற்றியது. கழக அரசு உணவுப் பிரச்சனையை மிக அக்கறையோடு நோக்கி அதற்காக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் இன்றைய தினம் இந்த நகரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, ஒரு நல்ல பலனைத் தந்திருக்கின்றன. குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றது என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, உண்மையிலேயே தமிழக அரசாங்கம் இந்த நகரத்திலே இருக்கின்ற மக்களுடைய தேவைகளை உணர்ந்து அதை நிறைவேற்றி அவர் களுடைய குறைகளைக் கேட்டு பரிசாரம் தேவையதற்கு திட்டங்களைப் போட்டுச் செயலாற்றிக்கொண்டிருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அதைப்போலவே குடிசைப் பிரச்சனை, இந்தப் பிரச்சனையைப் போக்க அரசாங்க குடிசை மாற்றுவாரியம் ஒன்றை அமைத்து, அதைச் செயல்படுத்து வதற்கு பல திட்டங்களைப் போட்டு இன்றையதினம் செயல்படுத்திக்கொண் டிருக்கிறது. குடிசைவாழ் மக்கள் இன்றைய தினம் அதை ஆதரித்து, போற்றிப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்தத் தேர்தலிலே குடிசையிலே இருக்கின்ற, சமுதாயத்தில் பின்னடைந்துவிட்ட, பெருவாரியான மக்கள்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு ஓட்டளித் திருக்கிறார்கள், ஆதரவு அளித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையல்ல.

அதைப் போலவே குடி நீர்ப் பிரச்சனையும், இந்த நகரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி முன்வசலில்லை என்பது மட்டுமல்ல, முன்பிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அந்த பிரச்சனையிலே கைவைப்பதற்குக்கூட பயந்து கொண்டிருந்த போது, தமிழக அரசும் அதனுடைய ஒப்பற்ற தலைவர் கலைஞர் அவர்களும் துணிந்து இந்தப் பிரச்சனையிலே ஈடுபட்டு இன்றையதினம் “விராணம் திட்டத்தை” நிறைவேற்றக் கூடிய அளவுக்கு ஆக்க பூர்வமான வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதை நகர மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக் கின்றார்கள்.

அதைப் போலவே கூலம் சேமைப்புத் திட்டம், கூலம் நகரத்தின் ஒரு சாபக் கேடாக இருந்ததை மாற்றி அதை ஒரு நல்லாறாக, வண்ணப் படகுகள் பல ஓடுகின்ற பாங்கான நதியாக அமைத்துத் தீர வேண்டுமென்ற பேரும் துணிவோடு இந்த அரசு அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக சென்னை நகர மக்களின் சார்பாக இந்த அரசுக்கு நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்றை இந்த அரசுக்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். நகரத்தினுடைய மத்தியிலே இருக்கின்ற ஒரு பெரிய இடம், காலி இடம், லாண்டு கிடிவாண்டு, அந்தத் திவத்திடலைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். காரணம், சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, இந்த அரசாங்கம் ஒன்றுதான் பல பொதுவான பிரச்சனைகளுக்கு, பொதுக்காட்சிகள் நடத்துவதற்கு, உலகத் தமிழ் மாநாடு போன்ற பிரம்மாண்டமான மாநாடுகள் நடத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைந் திருந்தது. அந்த இடத்தை இன்றைய தினம் ராணுவ இலாக்கானின் அவர் களுடைய அலுவலகங்களுக்கும், குடியிருப்புக்கும் கட்டடங்களைக் கட்டிக்

2nd April 1971]

[திரு. நீலநாராயணன்]

கொள்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து வருவதாக அறிவிக்கிறேன். இதற்கு மாநகராட்சி ஒப்புதல் அளித்துள்ளதா, அல்லது அரசு ஒப்புதல் தந்துள்ளதா என்ற பிரச்சனைகளில் நான் ஈடுபடவில்லை. நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அந்த விடு கட்டுகின்ற, அந்தக் கட்டடங்கள் கட்டுகின்ற அந்தப் பணியினை நிறுத்துவதற்காக இந்த அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரோடு தொடர்பு கொண்டு, அந்தப் பணியை நிறுத்தி, அந்தத் திவத் திடலை எல்லோரும் பொதுவாக பயன்படுத்துகின்ற நிலைக்கு, அதை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டும். அதற்குரிய நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடவேண்டும் என்று நான் மிக வலியுறுத்தி இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றைக் கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். “இந்த அரசு ஏழை எளிய, சமுதாயத்திலே பின் தங்கிவிட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவ அரசாக அமைந்துவிட்டிருக்கிறது. அந்த மக்கள் இந்த அரசு அவர்களுடைய நல்வாழ்விற்காக பாடுபடும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அவர்களுடைய கண்களிலே தம்பிக்கை ஒளி வீசுகின்றது. பாடசா மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு அரசு தீவிர முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த அளவுக்கு சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற பெரும்பாலான மக்களின் வாழ்வு வளம் பெற சகலவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அந்தப் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ள தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் சுரத்தை வலுப்படுத்த, தமிழ் மக்கள் தங்களை அர்ப்பணித்துவிட்டார்கள் என்றும் கூறி, ஆளுநர் உரையை வரவேற்று நன்றி கூறி அமர்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநருடைய உரையின் மீது இங்கு என் கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தேர்தல் நடந்து முடிந்த பின்பு, ஆளுநருடைய உரை விவாதத்தில் தேர்தலைப்பற்றிச் சட்டமன்றத்திலும், நமது சட்டமன்ற மேலவையிலும் எதிர்க் கட்சி நண்பர்களும், திரு.க.-வைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நான் இந்த மன்றத்தின் மூலம் மற்றக் கட்சி நண்பர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதெல்லாம் நடந்து முடிந்த தேர்தலில், குறிப்பாக காங்கிரஸ் அமைந்த கூட்டணிக்குக் கசப்பான ஒரு உண்மையை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது. உண்மையான, வளருகின்ற சக்தியை, நாட்டு மக்கள் சிண்டிகேட் கூட்டணிக்காரர்களுக்குக் கொடுத்த தீர்ப்பை மனப்பூர்வமாக, நல்ல மனப் பக்குவத்துடன் எற்றுக் கொள்ள வேண்டும். 1967-க்கு முன்னால் போரிஞர் அண்ணா அவர்கள் தெரிவாகவே சொன்னார்கள் : “காங்கிரஸ் பூ மணக்காது, காங்கிரஸ் சோஷலிசம் இனிக்காது” என்று. இன்றையதினம் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் நடத்திவருகின்ற ஜனநாயகத்தை, சோஷலிசத்தை, சமதர்மத்தை நாட்டு மக்கள் எற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை இந்தியத் துணைக்கண்டமே வலியுறுத்திக் கூறி யிருக்கிறது.

[2nd April 1971]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்திரா காந்தியின் காங்கிரஸ்தான் காங்கிரஸ் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் குறிப்பிடுவது எந்தக் காங்கிரஸ் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : அந்த அம்மையார் தன்போக்கை திருத்திக் கொண்டார்கள். ராஜமான்ய ஒழிப்பின் மூலமும், வங்கிகளை தேசிய உடையாக்கியதன் மூலமும், தான் சமதர்மத்தின் முன்னோடி என்று அந்த அம்மையார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிண்டிகேட் காங்கிரஸ்—நமது அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் சார்ந்திருக்கிற நிஜவிங்கப்பா தலைமை காங்கிரஸ்—சோஷலிசத்தை விட்டுவிட்டு, சமதர்மத்தை விட்டுவிட்டு, மக்கள் மனதிலின்றும் சென்றுவிட்ட காரணத்தால், நாட்டு மக்கள் அந்தக் காங்கிரசை மறந்து விட்டார்கள். நேற்றையதினம் பேசிய நமது மாண்புமிகு திரு. ஐயாசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், மக்கள் மன்றம் எங்களை மறக்கவில்லை, சட்டமன்றம் தான் மறந்து விட்டது என்று. அவருக்கு நான் சொல்வதென்ன வென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை மக்கள் மன்றமும் ஏற்றிருக்கிறது, சட்ட மன்றமும் ஏற்றிருக்கிறது. நாட்டு மக்களின் உள்ளத்திலே மன்றம் ஒன்று இருக்கிறதே, அங்கேயும் ஏற்றிருக்கிறது. நடந்து முடிந்த தேர்தல் எல்லோருக்கும் நல்லபாடமாக இருக்க வேண்டும். ரோம் சாம்பாஸ்டர் அமியக் கூடிய நிலையில்,

“ There is neither Roman nor Empire ”

இந்த நாடே இல்லையென்று சொன்னார்கள். அதைப் போல, அழிந்த இந்த காங்கிரஸில், தேடித் தேடிப் பார்த்தாலும் சமதர்மம் காணப்படவில்லை. பச்சத்தில் ராஜாஜி இருக்கின்ற காரணத்தால் சமதர்மம் இல்லை என்று சொல்கிறேன். இந்த மன்றம் ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும்.

“ The voice of the people is mightier than the voice of the God ”.

மக்கள் தீர்ப்பை மகேசன் தீர்ப்பு. மக்கள் தீர்ப்பு மகத்தானது. அதை ஏற்றுக் கொண்டு, இணைந்து, தமிழ் நாட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய வரலாற்றினை உருவாக்குவதற்கு இந்தக் கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து பாடுபட வேண்டும். நாம் டெல்லி அரசாங்கத்தோடு போராடி வெற்றி பெற பல்வேறு காரியங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இங்கே மாற்றுக் கட்சியின் போராட்டம் இல்லாமல் முனைந்து செயல்பட்டால், சிலபல் காரியங்களைச் செய்யலாம். சேலம் இரும்பாலை, தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் . . .

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : சேது சமுத்திரத் திட்டத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : . . இவை நல்ல வளர்ச்சியோடு உருவாகிக் கொண்டு வருகின்றன. நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அந்த மாவட்டத்தில் பிறந்தவர் என்பதால், அவருடைய உணர்வு பாராட்டத்தக்கது. திட்டங்கள் தொடர்ந்து அதிகமான வளர்ச்சி பெறவேண்டுமானால், இந்த அரசும் மக்களும் நிலை நடைபிடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கே மிகவும் ஆதரவானதாகும். அன்றையதினம். நாமெல்லாம் எழுச்சி நான் கொண்டாடிய போது, இவர்கள் எல்லாம் சேர்த்துகொண்டு கேஸி பேசினார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் . . .

[2nd April 1971]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : எழுச்சி நான் கொண்டாடியபோது தான் அதைப்பற்றி நினைவு இருந்தது. அதற்கு முன்பு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனவா என்பதை அங்கத்தினர் தெரிந்துகொண்டு பேசினால், நன்றாக இருக்கும்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : எரிகிற விளக்குக்குத் தூண்டுதல் தேவை. தமிழ் நாட்டு மக்களின் அறப் போராட்டம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே ஒரு வழிமாதையாக அமைந்திருந்தது. அன்றைய தினம் காங்கிரஸ் கட்சி டெல்லியிலும் தமிழ் நாட்டிலும் ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் நல்ல திட்டங்களை வாங்கித் தாவில்லை. தூத்துக்குடி திட்டம் கேட்கப்படவில்லை. எனவே, இந்தக்கைய பல காரியங்களைச் செய்வதற்காக மக்கள் நம்மை அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். ராஜமான்ய ஒழிப்புக்கு திரு.க. காரணமாக இருந்து செயல்பட்ட ஆதரவு கொடுத்தது. வங்கிகளைத் தேசியமயமாக்கி அதன் மூலம் உண்மையான சோஷலிசம் உருவாக்க வேண்டுமென்று நாம் சொன்னோம். இன்னொரு விஷயத்தையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டின் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த ராஜாஜிக்குக் கொடுக்கின்ற மான்யமும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய எண்ணம் மக்களிடையே உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரும் தொகையைக் கொடுத்து அதன் மூலமாகப் பல்வேறு அரசியல் குழப்பங்களை ஏற்படுத்தக் காரணமாக நமது வரிப் பணம் இருக்க வேண்டாம் என சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையில் வேளாண்மை வளர்ச்சிப்பற்றி விளக்குமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறை தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு வேகமாக வளர்ந்திருக்கிறது, உணவு உற்பத்தியில் நாம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறி யிருக்கிறோம் என்பதெல்லாம் ஆளுநரின் உரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. நெல் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், நம் மாநிலம் ரெல் உற்பத்தியில் ஒரு சில மாவட்டங்களையே தம்பியிருக்கும் நிலைமை மாறியாக வேண்டும். உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், மாவட்டங்கள் பலவும் உணவு உற்பத்திக்கு முழுப் பொறுப்பு வகிக்க வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் இன்னும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும். வேலை வாய்ப்புக்கு அங்கேயே வசதிகள் செய்துதான் வேண்டும். வறட்சியின் காரணமாக, அங்கேயுள்ள எழை மக்கள் வேலையேதும் இல்லாமல் வேலை தேடி, சென்னைக்கும், தஞ்சைக்கும் போகிறார்கள்; தஞ்சைக்குத் தஞ்சம் போகிறார்கள். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். எத்தனையோ சிறு தீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன. அருப்புக்கோட்டை தாலுகாவில் தென்னம்பட்டி நீர்த் திட்டம், கிருதாமால் அணைத் திட்டம், நாராயணன் கால்வாய்த் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை முனைந்து நிறைவேற்றி, 11 மாவட்டங்களிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் உற்பத்தி இருக்க வேண்டும். எழை மக்களுக்கு வேலையில்லாதவர் களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். இத்திட்டங்களுக்கெல்லாம் அரசு ஊக்கம் தந்து ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமப் புறங்களில் வளர்ச்சி இன்னும் கவனிக்கப்படவேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகவும் ஊராட்சி மன்றங்களின் மூலமாகவும் நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியும். நான் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் இந்த அரசாங்கத்தினிடம் பணிவாக வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நடைமுறையில் ஏராளமான

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்]

அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் பல காரியங்களைச் செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதைச் செயல்படுத்தப் போதுமான நிதியில்லை. இருக்கிற அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. ஏற்கனவே இதுபற்றி இங்கே பேசியிருக்கிறேன். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வறட்சி காரணமாக வரி வஜா செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, வருவாகும் வரித் தொகையைக் கொண்டு ஊராட்சி மன்றங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள், இளைப்புச் சாலைகள் ஆகியவை அமைப்பதற்கு பங்குத் தொகை கூட கட்ட முடிவதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையிருக்கிறது. ஆகையினால் குறைந்த அளவிற்காவது குடிநீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கும், இளைப்புச் சாலைகள் அமைக்கவும், கிராமங்களில் கல்விக் கூடங்கள் கட்டவும் முழு மானியத்தை அரசாங்கம் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்குவதற்கு எங்களுடைய வட்டார வளர்ச்சிக் குழு கூட்டத்தில் ஒரு யோசனை கூறப்பட்டது. பஞ்சாயத்துக்களின் வரிகளை வசூல் செய்வதற்கு கர்னம் என்கிற கணக்குப்பிள்ளைகளை நம்பியிருக்காமல் 3, 4 பஞ்சாயத்துக்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தங்களுடைய வரிகளை வசூல் செய்ய ஒரு கிளார்க்கை முழு நேர ஊதியத்தில் அமர்த்திக் கொண்டால் நல்லது என்று யோசனை சொல்லப்பட்டது. அப்படிச் செய்தால், கணிசமான அளவுக்குப் படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவும் அதே சமயம் பஞ்சாயத்துக்களின் வரிகளைப் பாக்கியில்லாமல் முடிந்த அளவு வசூல் செய்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுமென்று எண்ணுகிறேன். அதைப்பற்றி அரசு யோசிக்க வேண்டும். மான்யுமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். குறிப்பாக, விரைவில் உருவாக இருக்கிற டையர் தொழிற்சாலை எங்களுடைய மாவட்டத்தில் அமைப்ப போகிறது என்ற செய்தி அடிபடுகிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துகிற வாய்ப்புகள் இருந்தால், அதை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் பஞ்சமும் உள்ள அந்த மாவட்டத்திற்கு அந்தத் தொழிற்சாலை வருவது மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஏற்கனவே முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவில் கடலூர் பகுதியின் விஜயநகர ரிதியில் உப்பு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் அமைப்பதற்கான திட்டம் இருப்பதாக அறிகிறோம். அரசாங்கம் அதை செயலுக்குக் கொண்டுவந்தால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்துவருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைத் திட்டமாக கவர்னர் உரை அமைந்திருக்கிறது. இந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பல காரியங்களை எடுத்திருக்கிறோம். தொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் அவை போதவில்லை. நாம் செய்கிற எல்லா முன்னேற்ற காரியங்களுக்காகவும் மத்திய அரசுமே நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. மாநிலங்களை மத்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனோபாவத்தில் நடத்தினால், நமக்கு உள்ள உரிமைகள் பாதிக்கப்படுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. திட்டக் குழு கொடுக்கிற ஆலோசனைகளையும் அரசாங்கம் பரிந்துரை செய்தபின் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொண்ட பின்பு, அவற்றிற்கான நிதியைப் பெறுவதற்கு முழுமுயற்சியை நாம் எடுத்துக்

2nd April 1971]

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்]

கொள்வ வேண்டும். நிர்வாக மொழைப்புக் குழு இருக்கிறது. இப்போது மாவட்டங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்காணிக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருக்கிறார். அவருக்கு உதவியாக மாவட்டத்தில் இருக்கிற டி.டி.சி. போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இடையில் ஆர்.டி.ஓ. தலையீடும் இருக்கிறது. நேரடியாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிறைவேற்றப்படும் காரியங்கள் ஆர்.டி.ஓ.-க்குப் பராமரிசு நேரடியாகக் கலெக்டரிடம் சென்றால், இன்னும் விவரமாகக் காரியங்கள் நடப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். வேண்டாத குறுக்கீடுகள் இருக்காது. வருவாய்த் துறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். பிரிட்டிஷர் காலத்தில் நினை வந்த அதே மனோபாவம்தான் இன்னும் வென்று அதிகாரிகளிடம் இருக்கிறது. போது மக்களை நேரில் சந்தித்துக் காரியங்களைச் சொல்லுகிறீர், மக்களிடம் எல்லாவிடம் போக்கிலே தான் நடந்துகொள்கிறார்கள். அவைப் போக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பல அதிகாரிகளுக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. பலர் வேலையே இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அரசாங்க வேலைகள் தன்முறைமையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். சொன்னவிலுள்ள அதிகாரிகள் எப்போது வருகிறார்கள், போகிறார்கள் என்றே தெரிவித்தல். கூடுமான வரையில் சட்ட மன்றம் தடைபெறும்போதாவது அவர்கள் அலுவலகங்களில் இருந்தால், வருகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மனிக் கணக்காக அவர்கள் பேட்டிக்குக் காத்திருப்பதைத் தவிர்க்க முடியும். நம் அரசாங்கம் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் அவர்களின் கடமைகளை நிறைவேற்ற உறுதுணையாகவும் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சரவையில் திட்ட கர்னம் பாராளுமன்ற அமைவம் பெற்றவர்கள் பங்கேற்றிருக்கிறார்கள். மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு எல்லா உரிமைகள் இருக்கின்றன. இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் கூட இல்லை. நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறியதை மற்றவர்கள் சொல்லத் தயக்கப்படுகிறார்கள் என்பது உண்மையான வாழ்க்கையை, மற்றவர்கள் குறை சொல்வதற்கு முடியாத வாழ்க்கையை வாடி வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு ஊதியப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அவர்கள் செய்கிற சேவை அப்போது பல மட்டுமாகப் பெருகும் என்று கூறி கவர்னர் உரையை வரவேற்று அமைகிறேன். மனக்கம்.

* திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது ஒரு 5-00 செ வாசித்ததைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நடந்து முடிந்த தேர்தலைப் p.m. பற்றி வெற்றி வாய்ப்பினை அடைந்தவர்கள் பெருமதிமாகச் சொல்லிக் கொண்ட போதிலும், இந்தத் தேர்தல் ஐந்தாய்க முறையின்படி நடந்த தேர்தல் இல்லை என்ற குற்றச் சாட்டினை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, இந்தத் தேர்தலை—ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடக்க வேண்டிய தேர்தலை ஒரு வருஷம் குறைத்து நான்கு ஆண்டுகளிலேயே நடந்த வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது என்பதை நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மத்திய ஆட்சியில் அவர்கள் தயாரித்த மசோதா பார்லிமெண்டில் தோற்று விட்டதால், அவர்கள் தேர்தல் நடத்தினார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் தேர்தலை நாடியதற்குக் காரணம் என்ன என்கிற சந்தேகம் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு எழுமிருந்தது. குறிப்பாக கடந்த கவர்னர் உரையின் போது தெரிவித்த அதே கருத்துக்களைத்தான் இந்த ஆண்டு உரையிலும்

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[2nd April 1971]

தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய மாநில ஆட்சிகளுக்குள்ள உறவு முறைகளைப் பற்றியும், அங்கிருந்து நாம் நிதி பெறமுடியாமல் கஷ்டப்படுவதையும்பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு குழுவைக் கூட அமைத்திருக்கிறோம். அந்தக் குழுவின்மூலம் தீர்ப்பு வந்தால், இந்த அரசுக்கும் மத்திய அரசிற்கும் எந்த விதமான சூழ்நிலை ஓரண்டுக்குப் பிறகு ஏற்படுமோ என்ற சந்தேகம், ஐயப்பாடு இந்த அரசிற்கு எழுந்திருக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, சம்பள ஆணைக் குழு அமைத்து அவர்கள் பரிந்துரைபின் பேரில் 21 கோடி வரையில் செலவு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கும்போது, மேலும் சிறப்பாக்கு சமூகத்தாரின் நலக் குழு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். போலீஸ் கமிஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்தக் குழுக்கள் எல்லாம் தங்கள் தீர்ப்புகளைச் சொன்னவுடனே இன்னும் அரசாங்கம் அவற்றிற்காக எத்தனை கோடி செலவு செய்யவேண்டியதிருக்குமோ என்ற ஐயப்பாடு இந்த அரசிற்கு எழுந்திருக்க வேண்டும். பல குழுக்களை இப்படி அமைத்து பல கோடி ரூபாய்க்கு வழிவகை காணமுடியாமல் மக்கள் மத்தியிலே எதைச் சொல்விச் சமாளிப்பது, வேறு வரியை எப்படிப் போடுவது என்ற ஐயப்பாடுகள் தோன்றியதால்தான் இந்த அரசு ஒரு ஆண்டு முன்பாக இந்தத் தேர்தலைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இவ்வளவு அவசரமாகவும் வேகமாகவும் இந்தத் தேர்தலை நடத்திய இந்த அரசு உண்மையாகவே அடுத்து வரும் தேர்தல்களை ஐந்தாண்டு களுக்கு ஒரு முறை நடத்தாமா அல்லது பத்து ஆண்டுகளுக்கு இதே நிலைமையை நீடிக்கவிடமோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. திட்டக் குழு என்று போட்டால், மத்தியிலும் மாநிலங்களிலும் ஐந்தாண்டுகளுக்குத்தான் போடுவது வழக்கம். நம்முடைய அரசு பத்தாண்டுகள் என்று குறித்து திட்டக் குழுவைப் போட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து இவர்கள் ஏதாவது சாக்குப் போக்குகளைச் சொல்லி அடுத்த ஐந்தாண்டில் தேர்தலை நடத்தாமல் பத்தாண்டுகள் நீட்டிக் கொண்டு போவார்களோ என்ற ஐயம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகையால்தான் ஐந்தாய்க முறைப்படி இந்தத் தேர்தல் நடக்கவில்லை என்று கூறினேன். அவசரமாக நடத்தியதால் மற்றக் கட்சியினருக்குப் போதிய வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. அரசினர்பற்றி மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு மாற்றுக் கட்சியினருக்குப் போதுமான அவகாசம் கொடுக்கப்படவில்லை. திடீரென்று தேர்தல் வந்ததன் காரணமாக, பொருளாதார நிலை, பிரசார நிலை இரண்டிலும் மற்றக் கட்சியினர் தங்களைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அவசரமாகத் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: பொருளாதாரம், பிரசாரம் என்பது எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உண்டு. அதிலுள்ள சிரமங்கள் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இருக்கிறது. நாங்களும் தயாராக இல்லாத நிலையில்தான் நின்றோம். ஆறு மாத காலம் நாங்கள் தயார் செய்துகொண்ட பிறகு திடீரென்று அறிவித்து விட்டோம்? ஆகவே உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற சிரமம் எல்லாக் கட்சி களுக்கும் இருந்ததே தவிர, தனிப்பட்ட கட்சிக்கு மட்டும் சிரமம் இருந்தது என்பதில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அவர்கள் தயாராகவிட்டார்கள். அங்கேதான் என்னுடைய

[2nd April 1971] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

ஐயப்பாடு. அவர்கள் பொருளாதார நிலையில் தயாராகவிட்டவுடன் வைத்தார்கள். அவர்கள் தயாராகவிட்டார்கள், மாற்றுக் கட்சியினருக்கு அந்த வாய்ப்பில்லை.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: பொருளாதார நிலையில் தயாராக விட்டோம், தயாராகவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனுடைய முழு விவரம் புரியவில்லை. என்ன பொருளாதாரத்தில் அவர்கள் தயாராகவில்லை? இவைகளை எல்லாம் வேளையாகப் பேசலாம். பேசி முடித்துவிட வேண்டிய விவகாரம் தான் அது. இந்த மாதில்தைப் பொறுத்தவரை, தேர்தல் என்பதை சிலரேன்று வைத்தோம். அதற்குண்டான காரணங்களை முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கி விட்டார்கள். மக்களைத் தேர்தல் பூச்சிகளாக வைத்து, அடிக்கடி வோட்டுப்போடு, வோட்டுப்போடு என்று சொல்லாமல், ஒரேயடியாக நம் மாதிலத் தேர்தலையும் வைத்து மக்களைச் சந்திக்க முன்வந்தோம். அவர்கள் இன்னும் ஒன்று கூட சொன்னார்கள். “சந்திப்போம், சந்திப்போம், 1972-ல் சந்திப்போம்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் ஓராண்டுக் காலம் கத்திக் கத்தி நண்பர்கள் தொண்டை வறண்டு போவானேன், எனவே 1971-ல் சந்திப்போம் என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே, ஆயத்தமான பிறகு தேர்தலை வைக்கவில்லை. வைத்த பிறகு தான் நாங்கள் ஆயத்தமானோம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அதைத் தான் சொன்னேன். ராத்திரி சாப்பாடு 9 மணிக்கு சாப்பிட்டுப் படுப்பவன் மறுநாள் காலைப் படிப்புக்குத் தான் தயாராக இருப்பான். மறுநாள் குஸ்திக்குப் போக வேண்டுமென்றால், இரவு 12 மணிக்கு பிரியானி சிலைத்தாலும் சாப்பிட மாட்டான்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: சில நேரம் அப்படியும் சாப்பிடுகிறான்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: நாங்கள் பிரியானி என்னாலும், சாப்பாட்டுக்கு அப்படித் தயாராக முடியாது. அரசாங்கத்தின் காரணத்தை அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இன்னும் தெளிவாகவே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தேர்தலைப் பொறுத்த வரை, நோட்டீஸ் அடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், விளம்பரம் போட அச்சாபீசுக்குப் போக நேரமில்லை. தாபித் தவறி அவர்கள் கொடுத்த விளம்பரத்துக்கு பதில் நோட்டீஸ் போட வேண்டுமென்றால், அரசாங்கம் சட்டப்படி அதைப் பறிமுதல் செய்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: தயாராக இல்லை, தயாராக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் கோட்டையில் வந்து என்னைச் சந்தியங்கள் என்று சொன்னார்கள். 10-ம் தேதி தேர்தல் முடிந்த பிறகு கோட்டையிலே வந்து என்னைச் சந்தியங்கள் என்று சொன்னாரே, தயாராகாமலா சொன்னார்கள்? ‘மெயில்’ பத்திரிகையில் வந்தது. திரு. காமராஜர் திருபுகனிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 10-ம் தேதி கோட்டையில் என்னைச் சந்தியங்கள் என்று. மறுத்திருக்கலாம். ஆனால் இதுவரை மறுக்கவில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அந்த ராத்திரியில் விடு புருத்த மாதிரி தேர்தல் வந்தது. இது தான் நிலைமை.

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] 2nd April 1971]

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம்: உதாரணம் சொல்வது சரியாக இல்லை. அந்த ராத்திரியில் விடு புறம் பழக்கம் யாருக்கு என்பதை அவாவர் நெஞ்சத்தைத் தொட்டுப் பார்த்தால், புரிந்து கொள்ள முடியும். வெட்ட வேலிச்சத்தில், பட்டப் பகலில் தான் நாங்கள் தேர்தல் வைத்தோம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: வருந்துகிறேன். அந்த ராத்திரி விவகாரமாக இருந்தால், அது அமைச்சரைப் பொறுத்த விஷயம். டில்லியில் ஆட்சி மாற்றப் பட்டது அந்த ராத்திரியில் தான்.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம்: அந்த ராத்திரியில் சுதந்திரம் வாங்கியதே காங்கிரஸ்காரர்கள் தான். எனவே அந்த ராத்திரியில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்கள் என்று சொன்னேன். தவறாகக் கருக வேண்டாம்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: பொதுவாக அந்த ராத்திரியில் நல்ல காரியம் நடைபெறுவதில்லை.

5-10
p.m.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அப்பகுளம் சந்திக்காமலிருக்க அந்த ராத்திரியில் செய்தாலும், ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. விளம்பரம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. சட்ட சிதியை மாநிலத்தில் அரசாங்கச் செலவில் விளம்பரம். இந்த மாநில ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். அரசாங்கத் தரப்பில் பல வித போஸ்டர்கள் வரலாம். தலைவர் சாமராஜ் அவர்களுடைய வீட்டைப்பற்றிப் போட்டிருந்த போஸ்டரில், "யாருடைய விடு? வரி கட்டுவது யார்? யார் வாடகை கொடுக்கிறார்கள்?" என்று கேள்வி போட்டிருந்தார்கள். அதற்கு . . .

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, சாமராஜர் அவர் களுடைய விட்டைப் படம் போட்டது அரசாங்கமல்ல. அது கழகச் சுவரொட்டி. நீங்கள் மற்றவர்கள் விட்டைப்பற்றிப் போட்டார்கள். உங்கள் (காங்கிரஸ்) தலைநகருடைய விட்டை கழகத்தினர் போஸ்டராகப் போட்டார்கள். விஷயம் தெரியாமல் சொல்லக் கூடாது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தெரிந்து தான் சொல்லுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் அரசாங்கத்தின் சொல்லக்கூடாது. இதற்கு வரி கட்டுவது யார் என்று கேட்டிருந்தார்கள். நிபந்தி முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கையில் தான் சார்ப்போஷன் இருக்கிறது. வரி கட்டுவது யார் என்று அவர்களுக்குத் தெரிய முடியும். அரசாங்கமும் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. இந்த மாநில ஒரு போட்டம் போட்டது. அதற்கு மறுப்புச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், எங்கே சொல்ல முடியும்? ஒரு எப்போதாவது எடுத்து. அதற்கு பதில் போட வேண்டுமென்றால், அதற்கு 'டைம்' வேண்டாம். அது மாநில பல சந்தர்ப்பங்களைச் சொல்ல முடியும். செலம் நிகர்த்தி மற்றிய முழு விவரமும் மக்களுக்குத் தெரிய சந்தர்ப்பமில்லை. அச்சமரிவிருந்த போஸ்டர்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிட்டார்கள். அதை மூலக்கமுடியாது. ஆகவே ஜனநாயகப்படி இந்தத் தேர்தல் . . .

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: மற்றவர்கள் பங்காக்கள் பற்றிக் காங்கிரஸ் சுவரொட்டி ஒட்டிய பிறகு தான் சாமராஜர் பங்காக்கள்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] 2nd April 1971]

சுவரொட்டி வந்ததே தவிர, இது வந்த பிறகு பதில் சுவரொட்டி காங்கிரஸ் காரர்கள் போட முயன்று அதற்கு அச்சமரிசில் இடம் இல்லை, நேரமில்லை என்று சொல்வது பொருத்தமாக இராது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்ட போட்டியில் அது இன்னார் பங்கா என்று தெளிவுபடுத்தியிருந்தோம். ஆனால் இந்த போட்டியில் கேள்விக்குறி போட்டிருந்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இப்போதும் கேட்டுக் கொள்கிறேன், உங்கள் மூலமாக அந்த பங்கா யாருடையது. யார் வரி கட்டு கிறார்கள் என்று சொன்னால், தெரிந்துகொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: துரதிருஷ்டவசமாக அரசாங்கத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, காப்ப்போஷனையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு அந்த ஒரு விட்டின் சொந்தக்காரர் யார் என்று தெரியவில்லையென்று சொன்னால், இந்த அரசாங்கத்தின் மற்ற சொத்துக்களை எப்படிக் கட்டிக் காப்பாற்றப் போகிறார்கள் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம்: ஊரில் இருக்கும் விடுகள் எல்லாம் யாருக்குச் சொந்தம் என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டியது எங்கள் வேலையில்லை. எழை பங்கான குடியிருக்கும் இந்த பங்கா யாருடையது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது தேர்தல் சமயத்தில் போடப்பட்ட சுவரொட்டி. அந்தக் கேள்விக்கு பதில் தெரிந்தால், சொல்லட்டும். உறுப்பினருக்குத் தெரியவில்லை என்றால், அவர்கள் தலைவரைக் கேட்டுச் சொல்லட்டும். அப்படியும் தெரியாவிட்டால், அரசாங்க எங்காவிடத்தில் கேட்கட்டும். சொல்லுகிறோம். அல்லது கேள்வி போடும் உரிமை காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இருக்கிறது. கேள்வி போட்டும், ஒழுங்காகப் பதில் சொல்கிறோம்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா பேச்சில் பாதி இந்த விளக்கத்துக்கே போய் விடுகிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அடுத்ததாக, வக்கானப் பட்டியல் தயாரிக்கும் பொது மாற்றுக் கட்சியினருக்கு ஒரு ஜாபிதா அனுப்புவதுண்டு. கட்சியின் மாவட்டத் தலைமையகத்துக்கு அனுப்புவதுண்டு. அந்த மாநில அனுப்பும் பொது 1970-ல் சேர்க்கப்பட்ட ஜாபிதா தான் வந்தது. அதில் நீக்கல்சேர்த்தல் என்று ஜாபிதா இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் 1966 வோட்டர் லிஸ்ட் கையில் இருந்தால் தான் 1970-ல் யார் யாருடைய பெயர் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும். இதற்கு முன்னால் தாத்த தேர்தலி லெல்லாம் எப்போதுமே ஒரு ஜாபிதா என்றால், அந்த வருடத்தினுடைய 'பிளாஸ்ட் லிஸ்ட்' முடிவான ஒரு ஜாபிதா என்று இருக்கும். அந்தக் பரிசீலனாக்கள் அந்த லிஸ்டைப் பார்த்து 'வெரிபேய்' பண்ணி கண்டுபிடிக்க முடியும். ஆனால் இந்த லிஸ்டில் என்ன ஆகிறதென்றால், 1966 லிஸ்ட் கையில் இடையாது. 1970 லிஸ்டை மட்டும் கையில் வைத்துக்கொண்டால், 1 முதல் 160 வரை நீக்கல் என்றால், அப்படி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் உண்மையில் விரோதிகளுக்கிருக்காரா அல்லது இறந்து போனவர்களா என்று பார்க்க வாய்ப்பில்லை. ஆகையினால் அரசியல் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை, வோட்டர்

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[2nd April 1971]

லிஸ்டில் ஆயிரக்கணக்கான பெயர்களை நீக்கியதற்கும், ஆயிரக்கணக்கான பெயர்களைச் சேர்த்ததற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து வருவதற்கு முடியாமல் போய்விட்டது. அந்த வகையில் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விதமாகத் தேர்தல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நிரூபித நகரத்தைப் பொறுத்தவரை, உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன்—இந்தத் தேர்தல் வருவதற்கு முன்பு நடந்த நகரசபை தேர்தலுக்கு ஒரு ஜாபிதா கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதிலே வாக்களித்தவர்கள் இந்தத் தேர்தலில் வாக்களிக்க முடியவில்லை, காரணம் அந்த ஜாபிதாவில் பெயர் இல்லாதது. ஆனால் நிரூபித அங்கு சில வார்களுக்குத் தேர்தல் வாப்போகிறது. இன்னும் பல வார்களுக்கு நகரசபைத் தேர்தல்கள் நடக்கவில்லை. அநேகமாக, நகரசபை வாக்காளர் ஜாபிதாவாக இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். மக்கள் மத்தியில் என்ன குழப்பம் வருகிறதென்றால், ஒரு மாதத்திற்கு முன்னாலே நகரசபைத் தேர்தலுக்கு வோட்டு போட்டோம், 15 நாட்களுக்கு முன் வோட்டு போட்டோமே, இப்பொழுது வோட்டு இல்லையா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இது தேர்தல் கமிஷன் வேலையாக இருந்தாலும், அரசாங்கம் இதை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். “போலிங் பூத்” பாம்பரை பாம்பரையாக இருந்த இடத்திலிருந்து வருவதை, அந்த ஊரை விட்டு எடுத்தாகி விட்டது. பள்ளிக் கட்டிடங்களிலிருந்து மாற்றி, டெம்பொரரி ஷெட்டில் போட்டு விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: வோட்டுச் சாவுடி அமைக்கும் விஷயத்தில், ஏற்கெனவே அந்தத் தொகுதியில் இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையோ அல்லது தொகுதியில் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சட்டமன்ற மன்ற உறுப்பினர்களையோ கேட்கிறோம். அரசியல் கட்சிகளையும் கேட்கிறோம்: “வோட்டுச் சாவுடிகள் எந்தெந்த இடத்தில் இருக்கின்றன? புதிய இடத்திற்கு மாற்றக் கோருகிறீர்களா?” என்று. மாற்ற வேண்டுமென்றால், வாலாமென்று விளம்பரம் செய்து நோட்டீஸ் கொடுக்கிறோம். பிறகும் யாரும் சொல்லாவிட்டால், அதிகாரிகள் கவனித்து, அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து, மாற்றப்பட வேண்டுமென்றால் அவகாசம் கொடுக்கிறார்கள். அப்போதும் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், உங்கள் குற்றம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: வோட்டுச் சாவுடிகள் எந்தெந்த ஊரில் வேண்டும் என்பதைப்பற்றித்தான் ஒரு சில கட்டுத் தலைவர்களைக் கேட்கிறோம். அந்த ஊரில் எந்த இடத்தில் என்பதைப்பற்றியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: “எந்த ஊரில்? எந்த இடத்தில்? பாடசாலைகளில் அல்லது டெம்பொரரி ஷெட்டிலா?” என்று கேட்கிறோம். அவ்வளவு தூரம் கேட்கப்பட வைத்திருக்கிறோம். இதற்கும் ஆட்சேபணை உண்டா? இருந்தால் சொல்லியிருக்கலாம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: இதைத் தான் சொன்னேன். அரசாங்கம் அப்படிச் செய்வதாக அமைச்சருக்கு ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. அதனால் தான், அவகாசம் இல்லாத காரணத்தால் திடீரென்று எழு நாளில் “பூத்” வைக்க வேண்டுமென்று, தந்தி போல் வந்தால் ஊரில் இருக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: நிரூபவும், அப்படியே அவகாசமில்லை என்று சொல்ல வேண்டாம். சட்டத்தில் ஒரு வாரம் என்று இருக்கிறது.

[2nd April 1971]

[திரு. பி. யு. சண்முகம்]

அதைக் கொடுத்திருக்கிறோம். 25 நாட்கள் கொடுத்திருக்க வேண்டும் வோட்டர் லிஸ்டைச் சரி பார்க்க. சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் கால கட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். புறக்கணித்து விட்டு, திடீரென்று நாளைக் காலை தேர்தல் என்று வைக்கவில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் போய்ப் பார்த்து, “பூத்” விஷயமாகப் பேசுகிறபொழுது, நான் என்ன செய்கிறேன்? தந்தி மூலமாகத் தேர்தல் வருகிறது. பூத்தைப் பார்க்காமல், லிஸ்ட் திடீரென்று வந்ததால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தயவுசெய்து, சொன்ன தேர்தல் அதிகாரியின் பெயரைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தேர்தல் லிஸ்டில் நான் சொல்லுவதை “வெரிபை” செய்ய வேண்டும், காலம் கடந்து விட்டது. நடந்த பிறகு அரியலூர் ஆர்.டி.ஓ.-விடம் நான் சென்று ஓரியூர் கிராமத்திலிருந்த “பூத்” கோமான் என்ற ஊருக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றது, பாம்பரையாக இருந்த ஊர் ஓரியூர் என்று சொன்னோம்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: கேள்வி அது அல்ல. அந்த அதிகாரி பெயர் என்ன?

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அந்த இடத்தில் என்ன சொன்னார்கள்? எந்த விதமான நிலை இருந்தது என்பது தெரிய வேண்டும். இரண்டு யூனியன்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஊரில், ஓரியூர் என்ற ஊர் அரியலூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், கோமான் என்று திருமானூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் கோமானில் வோட்டு போட வேண்டுமென்று செய்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: கருத்து முக்கியம். நோட்டீஸ் கொடுத்ததுபற்றிச் சொல்லுகிறேன். கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். “பூத்” இருப்பதை மாற்றியமைக்கப் போகிறோம். நீங்கள் தகவல் கொடுக்கலாமென்று ஒரு வாரம் அவகாசம் கொடுக்கிறார்கள். மாநாடு கூடுகிறார்கள். எல்லா கட்சிகளையும் கூப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள். தவறு இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டு மாற்று வேண்டுமென்று முடிவெடுத்து மாற்றியிருந்தால், குற்றம் சொல்லுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. புறம்பாக நடந்திருந்தால் சொல்லியிருக்கலாம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அதைத் தான் சொல்லுகிறேன். காலம் கடந்து விட்டது. இனிமேல் தேர்தல் வந்தால் செய்யலாம்.

* மாண்புமிகு திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம்: தேர்தல் சம்பந்தமாக எல்லாக் 5-20 கட்டித் தலைவர்களையும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்ற தடவை தேர்தலிலே நின்று தோற்றவர்கள் அனைவரையும் அழைத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவலகத்தில் ஒரு கூட்டம் கூட்டியிருந்தார்கள். அதில் முடிவு எடுக்கப் பட்டது. ஆனால் இங்கே ஆர்.டி.ஓ.-வைப்பற்றிக் குறை கூறும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், அவர் கட்சியினரும் வரவில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: மாண்புமிகு அமைச்சர் கூறுவது போல, அந்தக் கூட்டங்களில் கருத்துத் தெரிவிக்க. காங்கிரசை அழைக்கவில்லை. லீகல்

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[2nd April 1971]

நோட்டீஸும் கொடுக்காமல் செய்தார்கள். அதையும் நான் பெரிதாக நினைக்கவில்லை. "போலிஸ் பூத்" மாற்றும் விஷயத்தில், சாத்தூர் உப தேர்தல் நடந்த போது, போதிய அலகாசத்தோடு, தாசில்தார், கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. மூலமாக "3 மைலுக்கு அதிகமாக ஒரு கிராமத்தார் வா முடியாத ஒரே இடம் தான் இருக்கிறது; அங்கே வாக்காளருக்கு, ஆன் பென் இரண்டு பூத்துகள் என்று இல்லாமல் ஒன்றையே பாதி பாதியாக ஆக்கி, இரண்டு பாலரும் வாக்காளிகளச் செய்ய விட்டார்கள்" என்று முயற்சித்தோம். முடியவில்லை. செய்தும் முடியவில்லை என்று எங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது. இந்தத் தேர்தலில் கூட அநாட்களும், செல்லப்பட்டி என்ற ரெவின்யூ கிராமங்களில் பாட்டாளும் பெரிய ஊர்.

(ஆலோத் தலைவர் தலைமை.)

800, 900 பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், 3 மைல் தூரத்திலுள்ள கிராமத்தில் போலிஸ் பூத்ததை வைத்தார்கள். நான் தாசில்தாரை டெலிபோனில் கூப்பிட்டுக் கேட்டேன். அங்கே பன்னிக்கடம் இருக்கிறது. இரண்டு கிராமங்களுக்கும் மத்தியில், ஆன், பென் என்று இரண்டு பூத்துகளைப் பொதுவாக அந்த ஊரில் வைக்காமல், இரண்டு இடங்களில் வைத்திருந்தால், சோளசரியமாக இருந்திருக்கும். 150, 200 ஓட்டுமன் இருக்கிற ஊருக்கு 800 வாக்காளர் இருக்கிற இடத்திலுள்ளவர்கள் 4 மைல் போக வேண்டியிருந்தது என்று சொன்னேன். போதிய அலகாசமில்லை, இப்படிப் பண்ணி விட்டார்கள் என்று சொன்னார். இப்படிப் பல இடங்களில் அபேவசியம் இருந்தது. எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்பது அல்ல. போதிய அலகாசத்தோடு மாற்றுவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: ஒரு வார்த்தை சேர்த்துக்கொள்ளுகிறேன். குறை, குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. தேர்தலில் இவ்வளவு கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்று திரு. சுப்பையா சொன்னார்கள். கடைசி தேர்தலில் அவர் தான் என்ன சொல்லுவார்? அதிகாரிகள் குற்றம் செய்து விட்டார்கள் என்று அவர்களைக் குறை கூறியே போ இதைச் சொல்லவில்லை. மற்றப் கட்சிக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் என்று தான் கருகிறார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாற்றுக்கட்சி தோற்கடிக்கப்பட வேண்டுமென்று செய்யப்பட்டதாக திரு. சுப்பையா கருதுகிறாரா?

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தேர்தல் வரிஷன் இந்த முடிவு எடுக்கிறபோழுது, அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். தோற்கடிக்க என்னென்ன வழியை முதலமைச்சர் கண்டுபிடித்தாரென்று எங்களுக்குத் தெரியாது. அதைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நான் அந்தப் பாடத்தை உங்கள் தலைவர்கரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளவில்லை.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: கவர்னர் உரையிலே தேர்தலைப் பற்றி அவர்கள் ஏதோ சொல்லி விடுகிறார்கள். அதைத் தழுவி அங்கத்தினர்கள் இதமான வார்த்தைகள் பேசலாமென்று கருதுகிறேன். இதை ஒவ்வொரு ஆளும் கட்சி உறுப்பினரும் பேசுகிற பொழுது, பாபாப்பான தேர்தல் பற்றிப்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

பேசினால்தான், அடுத்தபடியாக பேசுவதற்கு ஞாபகத்திற்கு வரும் என்ற உணர்வுடன் அது மாதிரிச் செய்தால் தான் விழைவிறப்பு வருமென்று கருதிப் பேசுவதாகத் தெரிகிறது. இப்பொழுது மட்டுமல்ல, மதச் சண்டைகள் நடந்த காலத்தில் நம்மாழ்வார் பாடியிருக்கிறார்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நம்மாழ்வார் தேர்தலைப் பற்றிப் பாடியிருக்கிறாரா?

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அப்பொழுது தேர்தல் இல்லை. என் மதம் தான் பெரிது, இல்லை உன் மதம் தான் பெரிது என்ற ஆவேசம் நிறைந்த காலம் போலிருக்கிறது. ஒருவர் அறிவை இன்னொருவர் ஏற்றாத காலம் போலிருக்கிறது. "நண்ணாதார் முறுவலிப்ப நண்ணற்றார் கரைந்தேங்க எண்ணாறுத்துயரானிக்கும் இது வென்ன உலகியற்கை" என்று சொல்லி விடுகிறார். மனம் நொந்து போயிருக்கிறார். இப்படிப் பல்வேறு சந்தர்ப்பத்தில் பல விதமாக இருந்திருக்கிறது. தேர்தல் நடைபெறுகிற பொழுது ஏற்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்களை வைத்துக்கொண்டு, அதைப் பெரிது படுத்தி, அதையே சுட்டிக்காட்டி, பேசாமல் விடுவது நல்லது. அதையே மனதில் வைத்துப் பேசினால் அவ்வளவு நன்றாக எனக்குப் படவில்லை. அந்தப் பேச்சு களைக் குறைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்திற்குப் பல்வேறு நல்ல யோசனைகளைக் கூறுவாரென்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம்: தேர்தலுக்கு ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் தங்களைத் தயார் செய்துகொண்டு, இவர்களுக்கு முன்னறிவிப்பில்லாமல், திடீரென்று வைத்து எமாற்றி விட்ட மாதிரிப் பேசினார். அப்படிப்பட்ட கருத்து தமிழ் நாட்டில் பாவக் கூடாதென்று சொன்னோம். தேர்தல் திடீரென்று வந்ததா? அவர்களுக்கு இருந்த சங்கடம் எங்களுக்கு உண்டு. இருவரும் ஒரே இடத்தில் சந்தித்தோம். அதை விளக்க சர்ச்சை ஆரம்ப மாயிற்று.

DEPUTY CHAIRMAN: The hon. Member has taken half an hour.

THIRU K. RAJARAM: Others have taken his time.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் ஏன் சிக்கிரம் வந்தது என்பதற்குப் பல காரணங்களைச் சொன்னார்கள். அதைப் பின்னாலே அமைச்சர் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையிலே "ஐமாபந்தி ஒழிப்பு" ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது. பரிட்சார்த்தமாகவும் கடந்த ஆண்டில் நடந்ததென்று கருதுகிறேன். இந்த ஆண்டில் நடைபெறுகிறதா அல்லது அந்த ஐமாபந்தி முறை தேவையானது என்று அரசாங்கம் விளக்க வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஐமாபந்தி முறை இருப்பது நல்லது என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அல்லது கடந்த ஆண்டில் எடுத்த முடிவுக்கும் இந்த ஆண்டு அதை மாற்றிக்கொண்டதற்கும் உள்ள நிலைமைகளையும் விளக்க வேண்டும். அதைப் போல பல குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பேச்சுவேட்டு கிளாஸ்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட குழு, போலீஸ் கமிஷன் ஆகியவற்றின் ரிபோர்ட்டுகளும் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருப்பதாகத் தெரியப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதையும் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கும்போது

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[2nd April 1971]

மன்றத்திலே விவாதித்து அதிலுள்ள குறைபாடுகளையும் போக்க வேண்டும். நான் தெரிந்து கொண்டமட்டிலே பிற்போக்கு சமுதாயத்தின் ஜாப்தாவில் இருந்ததிலேயே ஒரு சில சமூகத்தினரை நீக்கியிருப்பதாகக் கூட நான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தக் குழுவின் அறிக்கை வந்தவுடன் இந்த மா மன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்ட பிற்போக்கு சமுதாயத்திலே இருக்கக்கூடிய எந்த ஜாதியினராக இருந்தாலும், அதில் இப்போது உள்படியே இருக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது என்ன பட்டியலில் இருக்கிறதோ அதிலிருந்து விலக்குவதோ, சேர்ப்பதோ அந்தக் கமிஷனின் வேலையல்ல. பட்டியலில் எத்தனை சமூகங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனைக்கும் மேலும் விரிவாக நன்மை பயக்கும் சிபார்சு வழங்குவது என்பதுதான் அந்தக் கமிஷனின் வேலையே தவிர, கூடுதலாக்குவதோ குறைவாக்குவதோ வேலையல்ல என்பதை அந்தக் கமிஷனை நியமிக்கும்போது முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப்போலதான் சிபாரிசும் தந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மிக்க நன்றி.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத்தைப் போதுந்த வரையிலும், நல்ல காரியங்கள் செய்ய முற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்கு சில விடப்பட்ட காரியங்களை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக கொள்ளிடத்தின் இடது கரையிலே சங்கரையூரில் தண்ணீர் வரக்கூடிய அளவில் ஒரு மதகு கட்டப்பட்டது. பின்னால் அது அரசாங்கத் திருவெயே மூடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மதகைத் திறந்து கோடைக் காலத்திலேயும் அந்தக் கால்வாயின் மூலம் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்தத் தண்ணீர் பிரச்சனை வரும்போதெல்லாம் காவிரியிலே முறை தண்ணீர் விடுவது தான் காரணம். அய்யன் பெருவளை வாய்க்கால் போன்றவைகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதில்லை. காவிரியில் முழு அளவு தண்ணீர் வந்தால் தான் அதிலே தண்ணீர் வரும். காவிரியின் தென்குறியிலே அதன் ஷட்டர்ஸ் இல்லை. கொள்ளிடம் தென்கரை ஆகையால் தண்ணீர் ஏறிச் செல்ல வேண்டும். ஆகையால் முக்கோம்பி அப்பர் அணைக்கட்டிலே காவிரியிலே ஷட்டர்ஸ் போட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, குடிசைப்பகுதிகளில் முதலில் ஒரு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது போன்ற பிரச்சாங்கள், விளம்பரங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஹரிஜன மக்களுக்காகக் காலனி கட்டிக் கொடுப்பது போன்ற பிரச்சாங்கள் இருந்து தற்போது விடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் காலனி காலது கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஏதோ நகரத்தை மட்டும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தால் போதாது.

5.30
p.m.

அடுத்தபடியாக, இந்த சுரோத்திரியம் கிராமம் அயன் கிராமமாக ஏற்பட்டாலும் கூட, கிராம நத்தமானது சர்வே செய்யப்படவில்லை. குடியிருப்பவர்கள் பல ஆண்டுகளானாலும் அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்ல முடியாத நிலையிலே எக்ஸ்ப்ளூட்டர் ஆபீஸர் நோட்டீஸ் கொடுத்தால், அங்குள்ள மக்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. தலைமுறை தலைமுறையாக

[2nd April 1971]

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

வசித்து வந்தாலும் அவர்களுக்கு என்று உரிமை கொண்டாட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் அரசாங்கமானது எல்லா கிராமங்களையும் சர்வே செய்யவேண்டும். திருமாளூர் கிராமம் சர்வே செய்யப்படவில்லை. ஒவ்வொரு நபருக்குமுள்ள மனை சுரோத்திரியம் கிராமங்களில் சரியாக சர்வே செய்யப்படவில்லை. அரசு விரைவாக அதைச் செய்தால்தான் மக்களுக்கு நல்லது. இல்லாவிட்டால், கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு என் சார்பிலும் நான் சார்த்திருக்கும் முஸ்லீம் லீக் சார்பிலும் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே இன்றைக்கு முஸ்லீம் லீக்கின் சரித்திரத்திலே ஒரு பொன்னான நான் என்ற செய்தியை நான் சக உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதுகாறும் முஸ்லீம் லீக், நாடு சுதந்திர மடைத்ததற்குப் பிறகு, கோள தேசத்தில் தான் ஆளும் கட்சி என்ற பங்கு பெற்றிருந்தது. இன்றைய தினம் மேற்கு வங்காளத்திலும் முஸ்லீம் லீக்கின் மூன்று அமைச்சர்கள் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்ற நற்செய்தியினைச் சொல்லிக் கொண்டு நான் என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

கவர்னர் உரையின் மீது எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் பரவலாகத் தேர்தலைப்பற்றித் தான் பேசினார்கள். காரணம் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் தேர்தல் ஒன்று தான் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே பல குறிப்பிட்ட விஷயங்களிலே நடந்த தேர்தல் ஐந்தாய்க் மாபுக்கு உகந்த முறையில் நடத்தப்படவில்லை என்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு அவர் குறிப்பிட்ட காரணம் தேர்தலை ஒரு ஆண்டு முன்னால் வைத்து விட்டார்கள் என்பது. “நாங்கள் எதிர்பார்க்காமல் திடீரென்று அதிலே பங்குகொள்ளக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது, நாங்கள் தயாராக இல்லாததின் காரணமாக எங்களுக்குப் பெரிய ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டது”, என்ற கருத்தினை அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. தேர்தல் வரப்போகின்றது என்பது அவர்களுக்கு எந்த அளவு தெரியுமோ அந்த அளவு மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. கமர் ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு தான் பத்திரிகைகளிலே படித்தேன், பெருமைக்குரிய மொராஜி தேசாய் அவர்கள் பேசினார்கள் “இன்னும் ஆறு மாதத்திற்குள் நிச்சயமாக, திட்டவட்டமாகத் தேர்தல் நடக்கப்போகிறது” என்று. அதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டேன், இவ்வளவு உறுதியாகப் பேசுகிறாரே என்று. “அம்மையார் அவர்களே தேர்தலைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லக் கூடுமானால், ஆளும் கட்சியே ஒன்றுமே சொல்லக் கூடுமானால், திட்டவட்டமாக அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே? எப்படி? முன்பு மத்தியிலாக இருந்த நோட்டீஸை வைத்துக்கொண்டு இப்படிப் பேசி இருக்கக் கூடும்”, என்று என்னியதுண்டு.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு தேர்தல் வரும் என்று சொன்னால், தமிழகத்தில் வரும் என்று சொன்னார்களா அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தில் வரும் என்று சொன்னார்களா?

[2nd April 1971]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: அதன் தொடர்ச்சி தான். இதை வைத்துச் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தேர்தல் வந்திருக்காவிட்டால் தமிழகத்திற்குத் தேர்தல் வந்திருக்குமா? அதனால் தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு வரும் என்று மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர் அமைச்சராக இருந்தபடியால், அதிகாரிகள் சொல்லியிருப்பார்கள், கீழ் மட்டத்திலுள்ள அரசாங்க ஊழியர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று உறுப்பினர் சொல்லுகிறார். தேர்தல் நடத்துவதா இல்லையா என்ற முடிவு எடுப்பதைப் பிரதமரும் அமைச்சர்களும் தான் செய்கிறார்களே தவிர, அரசாங்க ஊழியர்கள் அல்ல. இதை உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: முடிவு யார் வேண்டுமானாலும் எடுக்கலாம். ஆனால் அதிகாரிகள் ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நிலைநிறுத்தப் பார்க்கிறார்களே கமிட்டியில் தீர்மானம் போட்டார்கள். “மார்க்சிஸ்த் தேர்தல் வரத்தான் போகிறது. எல்லோரும் தயாராக இருக்க வேண்டும்” என்று பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. நீங்கள் அவகாசம் கொடுத்தால் பத்திரிகையைக் காட்டமுடியும். ஆக அவர்கள் எவ்வளவு தயாராக இருந்தார்கள்? அவர்கள் எவ்வளவு முன் கூட்டித் தெரிந்து வைத்திருந்தார்களோ அந்த அளவுக்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை. அப்படியிருக்க, திடீரென்று தேர்தல் வைத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவது ஏதோ பிரசாரத்திற்குப் பேசக் கூடிய பேச்சு என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேர்தல்களில் ஏதோ தில்லுமுல்லுகள், தவறான முறையில் காரியங்கள் நடைபெற்றுவிட்டன என்ற கருத்துப்படப் பேசுகிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் அப்படிச் கூறுவதற்குக் காரணம் தேர்தலில் குறைவான ஸ்தானங்களைப் பெற்றுவிட்டது தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர்பார்க்காதபடி அமோக வெற்றி தி.மு.க.-விற்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று தான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். தான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இவ்வளவு ஸ்தானங்கள் வரும் என்று. ஆனால் இது புதிதல்ல. 1967 தேர்தலில் யார் எதிர்பார்த்தார்கள் 139 தி.மு.க.-வின் வருவார்களென்று. வியப்படைக்கூடிய வகையில் 139 ஸ்தானங்கள் வந்ததே, அப்போது ஆளும் கட்சி பிடித்தில் யார் இருந்தார்கள்? திரு. பக்தவத்சலனார் முதலமைச்சராக இருந்தார். அவர்கள் தில்லுமுல்லுகள் செய்ததால் தான், அமோக வெற்றி பெற்றோர்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஸ்தானங்கள் இழந்துவிட்டோம் என்ற காரணத்தால், தேர்தலில் தில்லுமுல்லுகள் நடந்தன என்று சொல்லுவது முறையில்லை. நண்பர் திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் நேற்றுப் பேசியபோது சொன்னார்கள். நாங்கள் நாற்பது சதத்திற்கு மேல் வாக்குகள் பெற்றிருக்கின்றோம். எங்களுக்கு பொதுமக்களிடம் பிடிப்பு இல்லாமல் போய்விட்டனவே, என்று பேசினார்கள். தில்லுமுல்லுகள் நடந்திருந்தால், நாற்பது சதம் அவர்களுக்கு எப்படிக் கிடைத்திருக்கும்? ஜனநாயகக் கூட்டணியைச் சேர்ந்த 21 உறுப்பினர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். தேர்தலில் தில்லுமுல்லுகள் நடந்திருந்தால், ஒருவர் கூட வந்திருக்க முடியாது என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தில்லுமுல்லுகள் நடந்தன. உண்மை, ஆனால் எப்போது அல்ல. முன்பு கூட இதைப்பற்றி இதே சபையில் 1964-ல் பேசியிருக்கிறேன்.

[2nd April 1971]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: எப்போது நடந்த தேர்தலைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: அவசரப்பட வேண்டாம். இதோ பதில் சொல்லுகிறேன். 1964-ல் முனிசிபல் எலெக்ஷனில் திருச்சியில் பித்தலாட்டம் நடந்தது. சாதாரணமாக தேர்தலில் இரும்புப் பெட்டி தான் வைப்பார்கள், வாக்குச் சாவடியில். ஆனால் திருச்சியில் நடந்த தேர்தலில் இரும்புப் பெட்டி வைக்கவில்லை. மரப்பெட்டி வைத்தார்கள். பெட்டியின் மேல் இரண்டு லக்ரு பொறுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்த இரண்டு லக்ருவையும் கழட்டிவிட்டால், மேலே என்ன சில் வைத்தாலும், அது அப்படியே இருக்கும். டப்பாவைத் திறந்துவிடமுடியும். இத்தகைய பித்தலாட்டம் நடந்ததாகப் பத்திரிகையில் செய்தியைப் படித்தேன். இதே சபையில் அதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். முன் பேச்சை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். இந்தத்தடவை மரப்பெட்டி கிடையாது. இவர்களுக்கு மெஜாரிட்டி கிடைத்துவிட்டால், தேர்தல் நன்றாக நடந்தது, இல்லாவிட்டால் தில்லுமுல்லு என்று சொல்வதா? குற்றச்சாட்டு தயாயமளதாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அப்போதும் சரி, இப்போதும் சரி. தேர்தலை நடத்துவதற்கு யார் ஜவாப்தாரி? மத்திய அரசாங்கமா? அல்லது மாநில அரசாங்கமா? தேர்தல் கமிஷன் தான் தேர்தல் நடப்பதற்குப் பொறுப்பு என்பதை அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தேர்தலை நடத்தியவர் தேர்தல் கமிஷன் தான் என்பது தெரியும். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எதிர் தரப்பார் பேசும்போது ஏதோ ஆட்சியாளர் நடத்தியதாகப் பேசுகிறார்கள். அப்படிக்கேட்ட காரணத்தால் இந்த முறையில் பதிலைச் சொல்ல முற்பட்டேன்.

தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையிலே இரண்டாவது பக்கத்தில் ஒரு வாசகம் இருக்கிறது. அந்த வாசகம் ஒவ்வொரு உறுப்பினருடைய குறிக்கோளாக இருக்கக்கூடிய வாசகம். சட்டசபையில் பொறுப்பேற்ற ஒவ்வொருவரும் அந்த வாசகத்தை நிறைவேற்றுவதை தங்களுடைய கட்சியாக வைத்து செயல்படக் கூடிய வாசகம். “சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் பெருவாரியான மக்கள், தங்களுடைய இடைவிடாத துயரங்களுக்கு விடிவு காண்பதற்கும், வறுமை, இன்னல் இவற்றிலிருந்து மீண்டும் கரையேறுவதற்கும் இவ்வாசை ஆவலோடு எதிர் நோக்கி நின்றனர் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது”. மக்கள் சட்டசபை உறுப்பினர் ஒவ்வொருவர் மீதும் கண் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய ஆசைகளை நிறைவேற்றும்படியான நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் செயல்படவேண்டும். அரசாங்கமும் செயல்படவேண்டும். இந்தக் கருத்தை கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இந்தக் கருத்தைப் படிக்கும்போது, போலீஸ் அண்ணா அவர்கள் நினைவுக்கு வருகின்றார். அவர்களிடத்தில் பல முறை பல பிரச்சனைகள் பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். ஒரு சிக்கலான பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, “இந்தச் சிக்கலைக் காங்கிரஸ் கட்சியினர் இந்த முறையில் தீர்த்தார்கள்” என்று சொன்னதுண்டு. அப்போது அவர் என்ன சொல்லுவார்?

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [2nd April 1971]

என்றால், “அந்தச் சிக்கலுக்கு எந்த முறையில் தீர்வு கண்டார்களோ, அதே முறையில் நாமும் செய்ய வேண்டும் என்றில்லை. அவர்கள் செய்யும் முறையையே நாமும் செய்தால், நமக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் வித்யாசம் தான் என்ன? நாம் எல்லோருக்கும் கூடுதல் நன்மையைச் செய்யக் கூடிய வகையில் பணியாற்ற வேண்டும். அவர்கள் செய்ததையே நாமும் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது” என்று பதில் சொல்வார். பல முறை அவர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு திட்டமும் உருவெடுத்ததன் காரணமாகத் தான் மக்கள் ஆதரவு கூடுதலாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கிடைக்கிறது என்ற கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் கருத்தை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

இரண்டாவது பக்கத்தில் கவர்னர் அவர்கள் ஜாதி வேறுபாடுகளே இல்லாத தேர்தல் என்ற கருத்துப்பட சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தலில் ஜாதி துவேஷங்கள் எந்த அளவுக்கு கிளப்பப்பட்டன என்பதை எல்லோரும் சண்டேடும். ஆனால், மக்கள் துவேஷ உணர்வுகளுக்குப் பலியாகவில்லை என்பதைக் கண்கூடாகக் காணுகிறோம்.

ஜாதி உணர்ச்சிகள் அதிக அளவில் கிளப்பப்பட்டு அதை மேலோங்கி யிருந்தால், எங்கள் முஸ்லீம் வேட்பாளர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்க முடியாது. தூதிரூட்டவசமாக தமிழகத்தில் 234 ஸ்தானங்கள் இருந்தாலும், ஒரு தொகுதியில் கூட முஸ்லீம்கள் மேஜாரிட இல்லை. கவர்ன்மென்டின் சென்சஸ் படி முஸ்லீம்கள் 5 சதவிகிதம். எங்கள் புள்ளிவிவரப்படி முஸ்லீம்கள் 10 சதவிகிதம் தமிழகத்தில் இருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் ஒரு தொகுதியில் கூட முஸ்லீம் மேஜாரிட இல்லை. முன்பிருந்த ஆட்சியாளர்கள் அப்படிப் பிரித்தார்கள்.

* திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க வித சென்சஸ்படி 5 சதவிகிதம் இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, உறுப்பினர் அவர்களின் கணக்குப்படி 10 சதவிகிதம் ஆக எப்படி மாறியது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : சென்சஸஸைப் பாரபட்சமாக எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைப் பலமுறை நாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதை வைத்துத்தான் நான் சொல்கிறேன். இந்த நிலையிலும் நாம் எழு ஸ்தானங்களில் போட்டியிட்டு ஆறு ஸ்தானங்களில் வெற்றி பெற்றோம் என்றால் அதற்கு இந்துப் பெருங்குடி மக்கள் கொடுத்த ஆதரவுதான் காரணமே தவிர, முஸ்லீம்களின் வாக்கை வைத்து மட்டும் ஒரு ஸ்தானத்தில் கூட வெற்றி பெற முடியாது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். மக்கள் மத உணர்ச்சிக்கு மதிப்புத் தராததைப்பற்றி கவர்னர் சொல்லியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன், மாண்புமிகு அமைச்சர் தாவல் அவர்கள் போட்டியிட்ட தொகுதியில், இரண்டு முஸ்லீம்கள் அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டார்கள். முஸ்லீம்களின் வாக்கு முஸ்லீம்களுக்குத்தான் என்றிருந்தால், அவர் வெற்றி பெற்றிருக்க முடியாது. எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவர்கள் முஸ்லீம்களாக இருந்தும், அந்தத் தொகுதியில் 20 ஆயிரம் முஸ்லீம் வாக்குகள் இருந்தும், ஆயிரம் கூட முஸ்லீம் வேட்பாளருக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதைப் பார்த்துக்

[2nd April 1971] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

கிறோம். அதே போல, எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களை எதிர்த்து இரண்டு முஸ்லீம்கள் போட்டியிட்டார்கள். ஆங்கே 16 ஆயிரம் முஸ்லீம் வாக்குகள் இருந்தன. எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட முஸ்லீம் களுக்கு 300 என்றும், 120 என்றும் வாக்குகள் கிடைத்திருக்கின்றனவாம். அப்படி மதஉணர்ச்சி எவ்வளவுதான் துவேஷ பிரசாரத்தின் மூலம் தாண்டி விடப்பட்டாலும், மக்கள் அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான் நடந்த தேர்தலில் ஒரு படிப்பினையாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள் கிறேன். அதே பக்கத்தில் தேர்தல் அமைதியாகவும் தேர்மையாகவும் நடைபெறுவதற்கு அரசு அலுவலர்கள், குறிப்பாக காவல் துறையினர், நல்ல முறையில் செயல்பட்டதற்காக கவர்னர் அவர்கள் பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். காவல் துறையினர் பாரபட்சமின்றி நல்ல விதத்தில் முடிந்த அளவுக்கு அமைதியான முறையில் தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆனாலும் மற்றக்கட்சிக்காரர்கள் காவல் துறையினர் பாரபட்சமாக நடந்ததாகப் பலமுறை குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறுவதை நான் கண்டுகிறேன். வாதத் திற்கு காவல் துறையினர் அப்படிப் பாரபட்சம் காட்டியதாகவே வைத்துக் கொண்டாலும், அதற்கு அடிப்படையாக காரணம் என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருபது ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி வீடத்தில் இருந்தது.

[Mr. Chairman in the Chair.]

திரு. கே. ராஜாராம் : எதிர் வரிசையிலிருந்து காங்கிரஸ் கட்சி மட்டுமல்ல வேறு எந்தக் கட்சிக்காரர்களும் இப்போது நடைபெற்ற நான்கு தின விவாதத்தில் பேசினால் காவல் துறையினர் தவறி நடந்தார்கள் என்று சொல்லவேயில்லை. அப்படி இல்லாத ஒன்றை உறுப்பினர் தானாகவே கற்பனை செய்துகொண்டு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனுவசியமாக மற்றக் கட்சிகளை இருக்க வேண்டாம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு அதை அத்தோடு நிறுத்திவிட்டு மற்றப் பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசுகிறேன். ஐந்தாவது பக்கத்தில் ஒரு கருத்தைப் படித்தேன். 1967 தேர்தலில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எல்கஷன் மானிபேஸ்டோஸை விளையிட்டார்கள். அதில் அவர்கள் சொன்ன கருத்து என் நினைவிற்கு வந்தது. அதில் அவர்கள் வேளாண்மை பற்றிக் கூறும்போது, “மழை பெய்தால் வேளாண்மை விளைகிறது. மழை பெய்யாவிட்டால் பயிர் விளைவதில்லை. அப்படி விளையாதபோது விவசாயிகள் ஆண்டவன் மீது பழியைப் போட்டு விட்டு ஆண்டவன் விட்ட வழி என்று இருந்துவிடுவார்கள். ஆனால் அந்த சித்தாந்தத்தைத்தான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது”, என்று அண்ணா அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படி மழை பெய்யாவிட்டால், பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி நாம் விவசாயம் செய்ய முயலுவோம் என்று 1967 தேர்தல் மானிபேஸ்டோஸில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையின் ஐந்தாவது பக்கத்தில் அதனுடைய பிரதிபலிப்பைக் காணுகிறேன். “நில நீர் வள இயக்குநர் அலுவலகம் ஒன்றினை இவ்வரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ்வலுவலகம், இம் மாநிலத்தில் நில அடிமட்டத்திலிருந்து எந்த அளவுக்கு நீர் கிடைக்கக் கூடும் என்பதைத் தீவிரமாக ஆராய்ந்து மதிப்பிட்டு, நில நீர் வளங்களை அறிவியல் ரீதியிலும் சிக்கன நமையிலும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான கிட்டங்கியைச் செயல்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [2nd April 1971]

எங்களுக்குச் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அதைக் கருணை மனத்துடன் அரசு கவனிக்க வேண்டும். நாங்கள் அதிகம் கேட்கவில்லை. எங்களுக்கு அடிப்படையாக நான்கைந்து தேவைகள். பலமுறை இதைத் திருப்பிச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தத் தேவைகளைப் பார்த்து, செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் எப்போதும் உங்களுடன் இணைந்து செயல்படக்கூடியவர்கள். எங்கள் இணைப்பு சந்தர்ப்பவாத இணைப்பல்ல என்பதை அறிவீர்கள். அன்பு அடிப்படையில் உங்களுடன் கூட்டு சேர்த்தவர்கள். சந்தர்ப்ப வாதத்துக்குத் தகுந்தாற்போல் எங்கள் நிலையை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடியவர்கள் நாங்களல்ல என்பதையும் அறிவீர்கள். எங்களுடைய அடிப்படைக் கோரிக்கை, “நாங்கள் 10 சதவிகிதத்தினர் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறோம். எல்லாத் துறையிலும் 10 சதவிகிதம் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும்” என்பது. உத்தியோகம், போலீஸ் துறை, கல்வி (எடுக்கெனல் லிபிட்டு) வேறு எல்லாத் துறைகளிலும் எங்களுக்கு 10 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் மற்றொரு விஷயம். சேன்ற தடவை எம்.பி., டி.எஸ்.-வில் எங்களுக்கு மிகக் குறைவான ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. கவர்மென்ட் சேன்சல்படி 55 ஸ்தானங்கள் வந்திருக்க வேண்டும். எங்கள் கணக்குப்படி 110 வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் எங்களுக்குக் கிடைத்த ஸ்தானங்கள் 32 தான். உண்மையில் இது எங்கள் மீது நடத்தப்பட்ட அநியாயம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதை நிவர்த்தி செய்து அடுத்த ஆண்டு முஸ்லிம்களுக்கு 10 சதவிகித ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோட்டா முறையில் ஒதுக்கி விடுங்கள். அது சாத்தியப்படவில்லையென்றால், 5 கமிட்டிகள் நியமிக்கிறீர்கள்; அந்த கமிட்டிகளிலும் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு முஸ்லிம் இருக்க வகை செய்ய வேண்டும். இப்போதுள்ள கமிட்டியினர் முஸ்லிம்களிடத்தில் நல்ல விதத்தில் பழகவில்லை. அதனால்தான் நமக்கு பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்காமல் போகிறது என்ற குறை இருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Thiru Arivazhagan. (The member was absent.)

MR. CHAIRMAN: Thiru Era. Sambasivam. (The member was absent.)

MR. CHAIRMAN: The members give their names expressing their desire to speak. But they are not here when they are called. I am very sorry.

* திரு. நாகூர் ஈ. எம். ஹனிபை: எனது மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பேரவை தங்கிய ஆளுநர் உரையின்கீழ் 6.00 p.m. பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன். பேரவை தங்கிய ஆளுநர் அவர்களின் சிறிய உரையினை என் இதயப் புரட்சியாகப் பாவித்து வாழ்க்கின்றேன். அதன் சிறப்புக்களை எல்லாம் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கின்றார்கள். நான் பேசி அனுபவம் இல்லாதவன். பாரதநாதன் அனுபவம் என்னுடைய. இந்த மன்றத்திலே அறிவு கம் செய்து கொள்ளுவதற்காகவே பேச விரும்புகிறேன். இந்த மாண்புமிகு நானும் ஒரு ஆங்கம் வகிக்க வாய்ப்பளித்த மனது

[திரு. நாகூர் ஈ. எம். ஹனிபை] [2nd April 1971]

ஆளுநர் தலைவர், தமிழகத்தின் முதல்வர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுக்கும், எங்கள் இயக்கத்தின் போதுச் செயலாளர் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களுக்கும், இயக்கத் தலைவர்கள் யாவருக்கும் என் இதயம் நிறைந்த நன்றியைக் காணிக்கையாக்கிக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும், என்னை ஆளாக்கிய, என் இதயத்தில் வாழ்கின்ற, பேற்றோர் அன்னா அவர்களுக்கு என் நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன். புதிதாக வந்திருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் ஐவரையும், பழைய அமைச்சர்களையும் சேர்ந்து, மகிழ்வோடு பாராட்டி, வாழ்த்தி வாழ்க்கின்றேன். இந்த மன்றத்திற்கு நான் புதியவன் என்றாலும், அரசியல் துறையில் 32 ஆண்டுகளாக நானே முழுவதும் இசை மூலம் பணியாற்றி வருபவன். 1938-ம் ஆண்டு இந்தி மொழி தமிழ் நாட்டில் தலைகாட்டிய பொழுது, அதை கிராட்டியடித்தவர்களிலே நானும் ஒருவன் என்பதிலே பெருமைப்படுகிறேன். அதன் தொடர்பாக, 1947 முதல் 1967 வரையிலும் எங்கள் இயக்கம் நடத்திய அறப்போராட்டங்களில் பங்கு பெற்று பல முறை சிறை சென்றிருக்கின்றேன். மீண்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி வாகை சூடி ஆட்சிக்கு வந்திருப்பதிலே நான் அனுகூலமாக மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். காரணம், ஒரு நாய் குழந்தையை நன்னுடைய இல்லத்தில் என்றெறிந்தவுடன் அவன் மருத்துவமனைக்குச் செல்வது நல்ல புதிதுதான். என்றாலும், சூழ்நிலையின் காரணமாக, மருத்துவமனைக்குச் சென்று, நல்ல உடல் தலத்தோடும், முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் தெம்போடும் வெளிவராமல் மீண்டும் விடு திரும்பிய அன்றையச் சுண்டு அந்தக் குழந்தை அடைகின்ற மகிழ்ச்சியைப் போல என்னுடைய நிலையும். அந்தப் பச்சிளங் குழந்தையைப் போன்ற எம்.எஸ்.லி. பதவியைக் கரையும் எனக்களித்தவுடன், மருத்துவமனை சென்ற தாயைப் போல, நாட்டு மக்களைச் சந்தித்து, தேர்தலிலே சூழித்து, மாபெரும் வெற்றி வாகை சூடி, மீண்டும் எனது கழகம் ஆட்சிக்கு வந்திருப்பது சுண்டு உன்னம் பூர்த்திக்கொண்டேன். அந்தத் தாயைக் சுண்டு மகிழ்ந்த குழந்தையைப் போல, இந்த மாபெரும் வெற்றியைத் தந்த நாட்டி மக்களை நாய் பணிந்து வணங்குகின்றேன்.

முடிவாக, ஆளுநர் அவர்கள் தமிழக அரசின் சாதனைகளை மிக்க தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார், நமது மாநில சர்க்காருக்குத் தா வேண்டிய சலுகைகளைத் தாவிடில் என்றும், அதற்காக நமது நியாயமான குரலை எழுப்புவதுதான் நல்லது என்ற முடிவு ஆளுநர் உரையிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த மாநிலத்தைக் காட்டிலும் சிறப்பாக, அமைதியாக, ஒருவிரகு குறையுமில்லாமல் திகிக்கப்படுகின்ற நமது மாநிலத்தைச் செம்மையாக நடத்த வேண்டியதுதான். இந்த நியாயத்தின் அடிப்படையில் உரிமைகளைப் பெற, கட்சி வித்தியாசமில்லாமல் பாடுபடுவோமென்று கூறிக் கொண்டு மன்றத்தில் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை எனக்களித்த மாண்புமிகு தலைவர் அவர் களுக்கு என் இதயம் கனிந்த நன்றியைக் காணிக்கையாக்கிக் கொண்டு முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. எஸ். லி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை முதலில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய மெம்பர்கள் எல்லோரும் தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவராக, எப்படியோ தேர்தல் முடிந்து விட்டது. ஆனால், மீண்டும் தேர்தலைப் பற்றியே பேசி, அதனால் பல மொழிகள் எற்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்க வேண்டுமா என்பது தான்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [2nd April 1971]

முறைகளையும் வரைந்து கொடுக்கும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தைத்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967 தேர்தலில் மானிலேபெண்டோவில் எழுதினார்கள். அதை நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் செயல் ரூபத்தில் கொண்டுவரும் வகையில் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியோடு அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் பக்கத்தில் ஒரு வரி, “நிலச் சீர்திருத்தங்களைப் பொறுத்த வரையில், நாட்டில் நாம் முன்னணியில் நிற்கிறோம்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முன்னணி என்றால் என்ன? இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை மாநிலங்களை விட முதல் ஸ்தானத்தில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த அளவில் தமிழகம் இருக்கிறது என்றுதான் பொருள் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று அல்லது அதற்கு முன்னாய் தினம் பேசிய திரு. கல்வாசுரத்தி அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். தொழில் துறையில் நமது மாநிலம் மூன்றாவது ஸ்தானத்திலிருந்து ஆறாவதுக்குச் சென்றுவிட்டது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைக்கூட நான் எந்த ஆதாரத்தோடு சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு, அவர்களால் அதை நிரூபிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. ஆனால் தெளிவாக ஆதாரத்துடன் இந்த கவர்னர் உரையிலே பின்னாலிருந்த நாம் முன்னணி வந்திருக்கிறோம், அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோம், நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்து, என்று சொல்லியிருப்பதை ஏன் மனமாரப் பாராட்ட மறுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நல்ல அம்சங்களைக் கூடப் பாராட்டக் கூடாதா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஸ்தானத்திலிருந்து ஆறாவது ஸ்தானத்திற்குப் போனதைப்பற்றி, எவக்குத் தெரிந்த விவரத்தைச் சொல்வது பொருந்துமென்று நினைக்கிறேன். முன்பு நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். வெங்கடராமன் அவர்கள் இங்கே இன்டஸ்ட்ரீஸ் அமைச்சராக இருந்தார்கள். உண்மையிலேயே அப்போது நான் ஒன்றுக்கு ஒரு புதிய நிறுவனம், இரண்டு தொழிற்சாலைகள் என்ற அளவில் துவக்கப்பட்டதாகச் செய்திகளைப் பார்த்தோம். வேகமாகத் தமிழ்நாடு தொழிற்சாலைகளில் முன்னேறுகிறது என்று நானும் அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசியதுண்டு. ஆனால் ஆட்சி மாறிய பிறகு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றதும் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் தொழிலமைச்சராக வந்தார்கள். பொறுப்பு எடுத்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் சட்டசபையில் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். அந்த அறிக்கையில், தொழில் துறையில் அரசாங்கம் நடத்தும் தொழில்களில் சுமார் 400-க்கு மேல் நஷ்டத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்தார்கள். அதைக் கண்டு நான் ஷயத்தேன். இவ்வளவு நான் ஆர். வி. அவர்களை நான் ஷயம் தெரியாமல் பாராட்டிவிட்டேனே என்றுதான் அப்போது நினைத்தேன். அதைத் தொடர்ந்து இந்த அவையில் பேசும்போது, அரசாங்க சார்பில் நடைபெறுகிற தொழில்கள் நஷ்டத்தில் நடக்கின்றன என்றால், அவற்றைத் தொடர்ந்து நடத்துவது முறையில் என்று கூறினேன். “எந்தெந்தத் தொழில்களில் நஷ்டம் வருகிறதோ அதற்கெல்லாம் கூடுதலான மூலதனத்தைக் கொடுத்து நஷ்டம் வராமல் நடத்த முயலுங்கள். அப்படி மூலதனம் போட்டும் லாபகரமாக நடத்த முடியாத தொழில்களை முடிவிடுங்கள்”, என்றேன். பொது மக்கள் பணத்தை வினா விரயம் செய்யக் கூடாது. அப்படிக் கோளாறான முறையில் விதை விதைத்ததன் பயனாகத்தான் . . .

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எல்லாவு தொழில்கள் அதற்குப் பின்னால் மூடப் பட்டிருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[2nd April 1971]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டு அரசாங்கத்தின் மூலம் விவரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகையால் நாம் எந்தத் துறையிலும் பின் தங்கியவர்களாக இல்லை. ஆண்டவன் அருளால் நாளொருமேனியாக நம் நாட்டை அரசு முன்னேற்றிக் கொண்டு வருகிற அரசாக அமைந்ததைப்பற்றிப் பாராட்ட வேண்டியது அனைவரின் கடமை யாகும்.

அடுத்து, கவர்னர் உரையின் 7-வது பக்கத்தில் சேலம் உருக்காலை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்கள் இதைத் துவக்கி வைத்த செய்தியையும் கவர்னர் உரையில் பெருமிதத்துடன் சொல் கிறார்கள். ஆனால் அது குறித்துச் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு சர்ச்சை வந்தது. சேலம் உருக்காலையை உருவாக்குவதற்கு அடிப்படை வகுத்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றும், முந்திய முயற்சிகள் எல்லாம் எடுத்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றும் சொன்னார்கள். சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அதற்கு ஆரம்ப வித்திட்டவர்கள் நாங்கள்தான் என்று சொன்னார்கள். அதை இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. திட்டத்தை உருவாக்கின வர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை செயல் முறையில் உருவாக்கியவர்கள் யார்? அவர்கள் திட்டத்தைப் புறக்கணித்திருந்தால், அவர்கள் ‘திட்டத்தைக் கொடுத்தோம், புறக்கணித்துவிட்டார்கள்’ என்று குற்றம் சாட்டலாம். அவர்களுடைய நல்ல திட்டங்களை அமுல் படுத்தும்போது, அவற்றைப் பாராட்ட வேண்டுமே தவிர, குறை கூறுத்தான் வேண்டியா? சிறு சபையில் அதுபற்றிக் குறை கூறியும் சிலர் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவற்றைப் பாராட்டுவதுதான் நல்ல பண்பு என்பதைச் சொல்லிக்கொள் கிறேன்.

கவர்னர் உரையின் 11-வது பக்கத்தில் “இறப்பட்டு நலக் குழு தன்னுடைய அறிக்கையை 1971-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 2-ம் நாள் அரசுக்கு அளித்தது. இந்த அறிக்கையை அரசு தீவிரமாக ஆய்வு செய்து வருகிறது” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த அறிக்கையை மிக ஆவலாக முஸ்லிம்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக் கிறோம். இந்த அறிக்கைக்கு முன்பு முஸ்லிம்கள் அத்தனை பேரும் பிறப்பிட்டோர் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று அரசினிடத்தில் பலமுறை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அந்தக் குழுவின்ிடத்தில் நாங்கள் எங்கள் கருத்துக்களை சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். அந்த அறிக்கையை வெகு விரைவில் வெளியிடுவதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திருர்வி ஸுனிசிபல் தேர்தல் கூட்டத்தில் பேசும்போது சொன்னார்கள். “இன்னும் ஒரு வாரத்தில் அந்த அறிக்கையை வெளியிடுகிறோம்,” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அறிவிப்புவசமாகவோ துரதிருஷ்டவசமாகவோ அவர்கள் சொல்லி நான்கா லை நான் சொல் சபையைக் கலைப்பதாக அம்மையார் பிரகடனம் செய்தார்களா. ஆகவே அந்த அறிக்கையை வெளியிடவில்லை. இப்போது தேர்தல் முடிந்து விட்ட காரணத்தால், மேற்கொண்டு தாமதிக்காமல், அந்த அறிக்கையை வெளியிட்டு முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் பிறப்பிட்டோர் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை, இந்தத் தேர்தலில் நாங்கள் உங்களுடன் தோனோடு நான் நின்று நிகழ் பாடுபட்டு இந்த வெற்றிக்குக் காரணத்தர்களாக இருந்திருக்கிறோம்.

[திரு. எஸ். வி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [2nd April 1971]

என்னுடைய கேள்வி. ஏனென்றால், தேர்தல் முடிந்து விட்டது. அனைவரும், ஒன்றுபட்டுச் செயல்பட வேண்டிய ஒரு பொறுப்பு இருக்க வேண்டுமென்பதை நாம் எல்லோரும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தான் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேர்தலைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது, மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் வாக்குச் சாவுகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே அதற்கு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். வாக்குச் சாவுகள் அமைக்கும் முறை பற்றி, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் வரவழைத்துப் பேசினோமென்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் கூட அதிலே, மேலவை உறுப்பினர்களை அழைத்திருக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. எங்களுக்கெல்லாம் அதிலே அழைப்பு வருவது கிடையாது. இன்னும் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், வாக்குச் சாவுகள் அமைக்கப்படும் விதத்தில்—தான் அதைக் குறையாகச் சொல்லுகிறேன் என்று கருதக் கூடாது—சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை விட பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் அந்தந்தப் பகுதி நிலைமையைப்பற்றி நன்கு தெரிந்திருப்பார்கள். அவர்கள், சரியான முறையில் அவற்றை அமைக்க விளக்கம் கொடுத்திருப்பார்கள் என்பது தான் என் கருத்து. அந்த முறையில், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களைக் கலந்து, அவர்கள் ஆலோசனையைக் கேட்டால், எந்தெந்த வாக்குச் சாவுகளில் சிவமங்கலிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு, நல்ல கருத்து வழங்கியிருப்பார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு சில விஷயங்களை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில், கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப் படுக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட சிலவற்றைப்பற்றிச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நகர்ப்புறங்களைப் பொறுத்தவரையில், குடிசை மாற்று வாரியத் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் புறங்களைப் பொறுத்த வரையில், கிராமக் கூட்டுறவு விடுகட்டும் சங்கம் இருக்கிறது. ஆனால், எந்த இனங்களுக்கு, எந்த அளவுக்கு நிதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, கிராமங்களில் எந்த அளவுக்கு டிக்கன் தங்கள் வீட்டு வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு ஒன்றுமில்லை என்று நான் சொல்லவேண்டும். அதிலே கூட, கடன் வழங்குவதில், கடன் பெறவேண்டியிருந்து அவர்கள் கோருகிற தகவலை, சாதாரணமாக மாரும் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. பாம்பரை பரம்பரையாக ஒருவருக்கு விட்டு நிலம் சொந்தமாக இருக்கலாம். அந்த நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் வாரிசு வாரிசாக அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஆனால், கிராமக் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கத்தில், கடன் கோரும்பொழுது, கிராமப் பத்திரம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அளவில் கேட்கப்படுகிறது. 4, 5 தலைமுறையாக அனுபவிப்பவர்களிடம் கிராமப் பத்திரமோ, வேறு தண்டாவேஜைகளோ இருக்க தியாயமில்லை. இந்த முறைகளை, கிராமக் கடன் வழங்கும் சங்கத்தில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரப் புறங்களைக் கருத்தில் கொண்டு சீமைக்கும்பொழுது, பெரும்பாலான பகுதி கிராமங்கள் என்பதை மறந்து விட முடியாது. அந்த முறையில், டிக்கன் எளிதான, நியாயமான முறையில் கடன் பெற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு விதி முறைகளைத் திருத்திக்

[2nd April 1971] [திரு. எஸ். வி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

கொள்ள வேண்டும் அல்லது அரசாங்க ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கோவையில், விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டிருப்பது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பேசிய உறுப்பினர்களும் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. நடந்து முடிந்த தேர்தலைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, “உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி யிருக்கிறோம்”, என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தேர்தலில் பெற்ற வெற்றிக்கு, உணவு உற்பத்தி ஒரு காரணம் என்று சொன்னார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்று மறுக்கவில்லை. வாஷ்டாம். ஆனால் இந்த உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் எந்தத் துறையினர் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்? அவர்களுக்கு என்ன சலுகைகள் கொடுக்கப் பட்டிருந்தன என்பதை நாம் குறிப்பிடவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் செய்யும் அளவுக்கு, உற்பத்தியைச் செய்கிறவர்களுக்கு விலைவாசி எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது? உண்மையில், விவசாயம் செய்கிறவர்கள் லாபகரமாகச் செய்ய முடியுமா? இதர தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்கள் போல் வாழ்க்கை வசதிகள் சீராக இருக்க முடியுமாவென்று ஆராய்ந்து பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம், நல்ல உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் இருக்கிறது. நாராளமாக, விலைவாசி இறங்கியிருக்கிறது. இதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதே சந்தர்ப்பத்தில், விவசாயிகள் வாங்கும் விவசாய உற்பத்திப் பொருளின் விலை எந்த அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இன்று, விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க இந்த அரசு ஏதாவது உகை செய்ய வேண்டும் அல்லது வாங்கக் கூடிய பொருள்களுக்கு குறைந்த மட்ட விலை நிர்ணயம் செய்து அந்த விலைக்கு அவைகள் கிடைக்குமென்று ஒரு உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதே நிலையில், விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டு போய், இன்னும் தொடர்ந்து நல்ல முறையில் விவசாயி களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தால், ஆர்வக்குடன் அதிலே ஈடுபட நம்பிக்கையோடு இருக்கிறார்கள். உடனும் மற்றப் பொருள்களும் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்க இந்த அரசு விரி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராம வளர்ச்சித் திட்டம்பற்றி, இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமப் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஜனத்தொகை 5,000-க்கும் மேல் இருந்தால், வருமானமும் 10,000 ரூபாய்க்கும் மேலிருந்தால், அவைகள் நகரப் புறசாயத்துக்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் வாவுசெய்வுத் திட்டம் எந்த முறையில் இருக்கிறது? பஞ்சாயத்து உண்மையாக அபிவிருத்தி செய்கிறதா என்றால் இல்லை. எனக்குத் தெரிந்த, நான் பழகிய இரண்டொரு பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரை, நிர்வாகச் செலவுக்கே பணமின்றி, பணியாற்றுகிற அலுவலர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வசதி இல்லாத நிலையில் பஞ்சாயத்துக்கள் நடக்கின்றன. அப்படி என்றால், அவர்கள் டிக்கலிடமிருந்து வாங்கும் வரியை தங்கள் நிர்வாகச் செலவிற்கே செலவிட்டு விடுவதால், அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் எந்த வகையில் அபிவிருத்தி யடையும் என்பது கொஞ்சமும் விளங்கவில்லை. இதை என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், 5,000 ஜனத்தொகை கொண்ட பஞ்சாயத்தின் வருமானம் 10 முதல்

6-10
p.m.

[திரு. எஸ். லி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [2nd April 1971]

கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையிலே, விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது. அது வரவேற்கப்பட வேண்டியதுதான். விவசாயத்துக்கான கருவிகள் அனைத்தையும் கோவையிலே வைத்து மற்ற அலுவலகங்களையும் கோவையிலே வைத்துத்தான் பல ஆண்டுக் காலமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. மற்ற மாவட்டங்களை விட கோவை மாவட்டத்திலே விவசாயத்தைச் சிறந்த முறையிலே செய்து வருகிறார்கள். மெஷினிகளைப் பொறுத்த வரையிலே, கோவை மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு பிரிவை ஈரோட்டிலே அமைக்க வேண்டும். அதைக் கோவை மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்திலே கூட நிர்மாணமாகப் போட்டு திறைநேற்றி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நான்கு வரையிலே செயல்படவில்லை. ஈரோட்டில் செயல்படுமென்று சொன்னார்கள். கூடிய சீக்கிரம் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாவட்ட அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையிலே, எல்லா மாவட்ட அதிகாரிகளும் ஈரோட்டிலே இருக்கிறார்கள். ஈரோடு அதற்கு சிறந்த இடமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். அது ஈரோட்டிலே செயல்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று கறிக்கொள்கிறேன். மான்யங்கள் மற்றும் இதர விவசாயக் காரியங்களைப் பொறுத்த வரையிலே, உண்மைக் குறைகள் உடனுக்குடன் கவனிக்கப்பட வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளிலே அதிக ரொத்தையும், மிகுந்த அக்கறையும் எடுத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

6-20
p.m.

The House then adjourned.

2nd April 1971]

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—STATUTORY RULES AND ORDERS.

103. Notification issued with G.O. Ms. No. 622, Education, dated the 29th April 1968 in regard to approval of the list of all the parks and play-fields and open spaces within the jurisdiction of the Kovilpatti Municipality. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Tamil Nadu Act 26 of 1959).]

104. Notification issued with G.O. Ms. No. 2652, Public (Services-A), dated the 24th November 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 relating to exclusion of the post of Editor "Seerani" in Madras General Service from the Commission's purview. [Laid on the table of the House, under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

105. Notification issued with G.O. No. 3105, Revenue, dated the 7th October 1970, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 160 of 1970, dated the 14th May 1970, published at page 669 of Part III of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 10th June 1970. [Laid on the table of the House under section 53-(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

106. Notification issued with G.O. Ms. No. 2804, Public (Services-A), dated the 14th December 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, relating to exclusion of the post of Gazetted Personal Assistant to Chief Secretary to Government from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

107. Notification issued with G.O. Ms. No. 2750, Public (Services-A), dated the 5th December 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, relating to exclusion of the post of Superintending Engineer (Mechanical), Tamil Nadu State Transport Department from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

108. Statement of guarantee given by the Government of Tamil Nadu to the State Housing Board. [Laid on the table of the House under section 92 of the Tamil Nadu Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961).]

B.—Reports, notifications and other papers.—Nil.

[திரு. எஸ். வி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [2nd April 1971]

15 ஆயிரத்திற்கு மேல் இருக்க முடியாது. நகரப் பஞ்சாயத்துக்களில், தீர்வாக அதிகாரி, குமஸ்தா, மீன் கலெக்டர், மீதுன், மற்றவற்றின் தேருக்கட்டிகளையும் சேர்த்தால், கிட்டத்தட்ட 1,000 ரூபாய்க்குச் சம்பளம் வருகிறது. அதற்கு மட்டும் ஏறத்தாழ, வருஷத்திற்கு 12,000 ரூபாய் செலவு செய்யும் நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர, தேரு விளக்கு, ரூடி நீர், மின்சாரக் கட்டணம், இந்த மாதிரி பல்வேறு வகைகளில் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள், உண்மையில், சிறந்த முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால், இந்த 5,000 பேர் மக்கள் தொகை கொண்ட பஞ்சாயத்துக்களை பெய்லாம். நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாக மாற்றப்பட்டிருப்பதை, தயவுசெய்து கிராமப் பஞ்சாயத்தாக ஆக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால், அபிவிருத்தியடையும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்தாக இருந்து, நகரப் பஞ்சாயத்தாக மாற்றப்பட்ட பிறகு, ஏறத்தாழ எந்தவிதமான பணியும் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நான் குடியிருக்கும் பஞ்சாயத்தில், 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலையையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மின்சாரக் கட்டணத்தை, 3, 6 மாதம் கழித்துக் கேட்கிறார்கள். கிராமப் பஞ்சாயத்தாக இருந்தபொழுது, சிறப்பான பணிகள் திறைபெற்றப்பட்டு வந்தன. கிராம மக்களிடம் வரி பெற்று, இதைத் தீர்வாகத்திற்கு மட்டும் செலவு செய்கொண்டு, அந்த கிராமத்தில் எந்த விதமான அபிவிருத்திப் பணியும் மேற்கொள்ளாமல் இருப்பது சரியானதாகாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய அவைச்சர் அவர்கள் இதை ஆராய்ந்து, அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களை மீண்டும் கிராமப் பஞ்சாயத்து என்று ஆக்க வழி வகை செய்வார்களென்று நான் நம்புகிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயத்திற்கும் கொடுக்கப்படுகிற நிலை இன்னும் சிறிது மாற்றப்பட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு மனுக்கள் போடப் பட்டால், அந்த மனுக்கள் ஒவ்வொரு அலுவலகமாகச் சென்று வேண்டியவர்கள் மின்சாரம் பெறுவதற்கு, விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டாண்டுகள் ஆகி விடும். ஆகவே, தயவுசெய்து, இப்பொழுது மின்சாரம் கொடுப்பதில் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு விவசாயி, நன் கிடைக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்கும் கொண்டால், குறைந்தது 3 அல்லது 4 மாதங்களில் கிடைக்க வழி வகை செய்ய வேண்டும். பவர் அந்தஸ்தாக் காத்திருந்து, மின்சாரம் கிடைக்காமல், குயில் இத்தனை வாங்கி வைத்து, அதனுடன் போராடி, இரண்டாண்டுகளுக்கும் பிறகு மின்சாரம் பெற்று, ஆயில் இத்தனை விற்பனை இப்படியெல்லாம் காரியம் செய்யும் பொழுது, நஷ்டம் மதிப்பிட முடியாதது. கிட்டத்தட்ட மாதங்கு மேல் இழந்து விடுகிறார்கள். ஓரளவுக்குச் சரியாகச் செலவு செய்தால்தான் நிலைமையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும். இந்த மாதிரி கஷ்டங்கள் கிராமங்களும் இருக்கிறபொழுது, சரியாய் இருக்க முடியாவிட்டால், ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு மனு போட்டால், உங்களுக்கு இவ்வளவு நாளில் மின்சாரம் கிடைக்குமென்று பதில் சொல்லும் நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அவர்கள் மனு போட்டு, இரண்டாவது முறையாகச் சென்று கேட்கும்பொழுது, மனு வானிலை என்று கூறுகிறார்கள். ஒரு சில இடங்களில் இம்மாதிரி நடக்கிறது. மனு

[2nd April 1971] [திரு. எஸ். வி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

போட்டால், மனு வந்ததும் இவ்வளவு நாட்களில் மின்சாரம் கிடைக்குமென்று நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கல்ல முறையில் நடைபெற்று அமுலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கு மட்டும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் இருக்கிற பொழுது, நகர்ப்புற சொத்துக்கு ஏன் உச்சவரம்பு விதிக்கக் கூடாதென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நகரத்திலே ஒருவர் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொத்து வைத்துக் கொள்ளலாம், விடு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை இருக்கும்போது, நிலத்திற்கு மட்டும் உச்சவரம்பு இருக்கிறது. நகர்ப்புற சொத்துக்கும் உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட வேண்டும். நிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, ஒரு குறிப்பிட்ட வருவாயைப் பெற முடியாவிட்டால், ஒரு ஆண்டிலே ஒன்றுமில்லாமல் போகலாம். ஒரு ஆண்டிலே கொஞ்சம் கூடுதலாகக் கிடைக்கலாம். ஆனால் நகர்ப்புறங்களிலே ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை கிடைத்து வருகின்றது. இப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட வருவாய் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும் நகர்ப்புற சொத்துக்களுக்கு உச்சவரம்பு இல்லாதபோது, நிலத்திற்கு மட்டும் இருக்கிறது. இதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பொலியிவிருந்து சேன்னியலை வரை ஒரு குடிநீர் திட்டம் தயாரிக்கப் பட்டு வேலை நடந்துகொண்டு வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 4 ஆண்டுக் காலமாக அந்தத் திட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அந்தப் பகுதியிலே ஒரு சில பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அந்தக் குடிநீர் திட்ட வரலி கிடைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. கடன் கட கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லா ஊர் களுக்கும், அந்தக் குடிநீர் திட்டம் கிடையாது. எந்தப் பஞ்சாயத்திலே எந்த ஊர் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளுக்குத்தான் கிடைக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்திலே கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடனைச் செலுத்த அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லோருமே வரி கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க ஒரு ஊருக்கு மட்டும் அந்த சப்ளை கொடுத்து விட்டு, பாக்கி கிராமங்களுக்குக் கொடுக்காமல், எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் அந்தக் கடனைத் திருப்பி வருவிப்பதென்பது சரியான காரியமாக இல்லை. அந்தத் திட்டம் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கும் விநியோகப்பட வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் நடைபெறும் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குத் தனியார் னுறை ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் கட்ட எந்த விதமான மான்யமும் கொடுக்கப்படவில்லை. மூன்று கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. தனியார் னுறைப் பள்ளிகள் தமது பள்ளிகளை விட சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வருகின்றது. பஞ்சாயத்து மான்யம் கொடுக்காவிட்டாலும் பாவாயில்லை, கிராம அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படும் மான்யத்தை இந்தப் பள்ளி களுக்குக் கொடுத்தால் நல்லது. அவர்கள் கட்டிடம் கட்டிக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறார்கள். கல்வி என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானது. தனியார் னுறை பள்ளிகளுக்கு மட்டும் நாம் அந்த மான்யத்தை வழங்காமல் இருப்பது சரியல்ல. அந்த மான்யத்தை வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Mr. Chairman]

[3rd April 1971]

I have further received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council :

1. The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 6 of 1971).

2. The Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 8 of 1971).

3. The Tamil Nadu Agricultural University (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 2 of 1971).

I have further received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the following Resolution as passed by the Assembly on 3rd April 1971 :

" That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1971-72 and communicate to this House the names of the Members so nominated. "

III. GOVERNMENT MOTIONS.

(1) NOMINATION OF FIVE MEMBERS TO SERVE ON THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION OF THE ASSEMBLY.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, "1971-72-ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய சட்டப் பேரவை துணைச் சட்ட ஆய்வுக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து உறுப்பினர்களை இம் மன்றம் நியமனம் செய்கிறது.

1. திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்
2. திரு. கே. அறிவழகன்
3. திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி
4. திரு. எம். ராஜா அய்யர்
5. திரு. கே. ராஜாராம்."

Mr. CHAIRMAN : The question is—

" That this House nominates the following five Members to serve on the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly for the financial year 1971-72 :—

1. Thiru S. T. Adityan.
2. Thiru K. Arivazhagan.
3. Thiru V. Isvaramurti.
4. Thiru M. Rajah Iyer.
5. Thiru K. Rajaram."

The motion was put and carried.

[3rd April 1971]

(2) NOMINATION OF FIVE MEMBERS TO SERVE ON THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS OF THE ASSEMBLY.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, "1971-72-ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய சட்டப் பேரவை பொதுக் கணக்குக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஐவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் :—

1. திரு. எஸ். வி. லக்ஷ்மணன்
2. திரு. ஜி. பராங்குசம்
3. திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு
4. திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி
5. திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு."

Mr. CHAIRMAN : The question is—

" That the following five Members of the Council be selected to serve on the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1971-72 :—

1. Thiru S. V. Lakshmanan.
2. Thiru G. Parangusam.
3. Thiru T. K. Ponnuevelu.
4. Thiru K. Ramakrishna Achari.
5. Thiru S. S. Thennarasu."

The motion was put and carried.

(3) NOMINATION OF FIVE MEMBERS TO ASSOCIATE WITH THE COMMITTEE ON ESTIMATES OF THE ASSEMBLY.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, "1971-72-ஆம் ஆண்டுக்குரிய சட்டப் பேரவை மதிப்பீட்டுக் குழுவில் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி கீழ்க்கண்ட ஐந்து உறுப்பினர்களை இந்த மன்றம் நியமனம் செய்கிறது :

1. திரு. தி.நா.ராயணன்.
2. திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்
3. திரு. டி. எஸ். சிவிவாசன் பிள்ளை
4. திரு. வி. தங்கபாண்டியன்
5. திரு. வில்சன் அப்பலோஸ்."

NOMINATION OF FIVE MEMBERS TO ASSOCIATE WITH THE COMMITTEE
ON ESTIMATES OF THE ASSEMBLY

[3rd April 1971]

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1971-72 :—

1. Thiru Neelanarayanan.
2. Thiru S. A. Rajamanickam.
3. Thiru T. S. Srinivasam Pillai.
4. Thiru V. Thangapandian.
5. Thiru Wilson Appollos.”

The motion was put and carried.

IV. GOVERNMENT RESOLUTION RE. INCREASE OF
GUARANTEE GIVEN IN RESPECT OF DEBENTURES
ISSUED BY THE TAMIL NADU CO-OPERATIVE
STATE LAND DEVELOPMENT BANK, LIMITED.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Minister for Co-operation will now move the Government Resolution.

மாண்புமிகு திரு. சி. பி. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பேயரில் உள்ள இந்த தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, we are not aware of the Resolution.

THIRU K. RAJARAM: The Hon. Minister may be permitted to read the Resolution since the Members are expected to know the Resolution.

மாண்புமிகு திரு. சி. பி. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, தீர்மானத்தின் வாசகம் ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்டு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் வாசித்திருப்பார்கள் என்று எண்ணி என் பேயரில் உள்ள தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் என்று சொன்னேன். ஒரு வேளை ரா. கி. அவர்கள் இதைப்பற்றி ஏதும் சொல்ல விரும்புகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

Sir, I move—

“This Council recommends to the State Government that they may, under sub-section (2) of section 6 of the Tamil Nadu Co-operative Land Development Banks Act, 1934 (Tamil Nadu Act X of 1934), increase the maximum amount of the guarantee given by them in respect of the debentures issued by the Tamil Nadu Co-operative State Land Development Bank Limited up to a total value of Rs. 125 crores (Rupees One hundred and twenty-five crores only) exclusive of such debentures as the bank may from time to time redeem, such debentures being issued for periods not exceeding, in any case, 25 years from the date of issue and bearing interest at a rate not exceeding the rate of interest approved by the Reserve Bank of India for each series of debentures.”

GOVERNMENT RESOLUTION re. INCREASE OF GUARANTEE GIVEN IN
RESPECT OF DEBENTURES ISSUED BY THE TAMIL NADU CO-OPERATIVE
STATE LAND DEVELOPMENT BANK, LIMITED.

[3rd April 1971]

MR. CHAIRMAN: The question is—

“This Council recommends to the State Government that they may, under sub-section (2) of section 6 of the Tamil Nadu Co-operative Land Development Banks Act, 1934 (Tamil Nadu Act X of 1934), increase the maximum amount of the guarantee given by them in respect of the debentures issued by the Tamil Nadu Co-operative State Land Development Bank Limited up to a total value of Rs. 125 crores (Rupees one hundred and twenty five crores only) exclusive of such debentures as the Bank may from time to time redeem, such debentures being issued for periods not exceeding in any case, 25 years from the date of issue and bearing interest at a rate not exceeding the rate of interest approved by the Reserve Bank of India for each series of debentures.”

The Resolution was put and carried.

V. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கடந்த 2, 3 நாட்களாக மேதகு கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது தங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துக்கூறி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே உரை நிகழ்த்தினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் நடந்து முடிந்த தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு சொற்பொழிவாற்றினார்கள். ஆகவே நடந்து முடிந்த தேர்தலைப்பற்றி நானும் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு, மற்ற விஷயங்களைத் தொடரலாம் என்று நினைக்கிறேன். அண்மையில் தமிழகத்திலே நடந்த தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கூட்டணிக்கு 86 லட்சம் வாக்குகளும், காங்கிரஸ் கூட்டணிக்கு 60 லட்சம் வாக்குகளும் தமிழக மக்களால் அளிக்கப்பட்டதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக கூட்டணிக்கும், எதிர்நீதுப் போட்டியிட்ட காங்கிரஸ் கூட்டணிக்கும் கிடைத்த வாக்குகளுக்கிடையே உள்ள வித்தியாசம் 26 லட்சம் தான் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஒவ்வொரு கூட்டணிக்கும் கிடைத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கைக்கேற்ற விதிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் சட்ட மன்றத்தில் கிடைத்திருக்கக்கூடிய இடத்தை எண்ணிப்பார்த்தால், கிட்டத்தட்ட 128 இடங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அனியும் 91 சட்ட மன்ற இடங்களை காங்கிரஸ் கூட்டணியும் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய தினம் உள்ள தேர்தல் முறையின் அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது தமிழக சட்ட மன்றத்தில் 209 இடங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டணி பெற்றிருக்கின்றது என்றும், 21 இடங்களை மட்டுமே காங்கிரஸ் கூட்டணி பெற்றிருக்கின்றது என்றும் பார்க்கிறபோது, இந்த அளவுக்கு அதிகப்படியான மக்கள் காங்கிரஸ் கூட்டணிக்கு ஒட்டுப் போட்டிருந்தம்கூட அதிகமான இடங்களைப் பெற முடியாமல் போய்விட்டது என்பது விளங்கும். மாறாக, நடந்து முடிந்த

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 3rd April 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITTRARASU) in the Chair.

I QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTION.

Profession Tax.

* 16 Q.—PULAVAR O. ARIVUDAI NAMBI: Will the Hon. the Minister for Food and Local Administration be pleased to state whether there is any proposal with the Government to abolish the profession tax paid by teachers?

தொழில் வரி

புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி: மாண்புமிகு உணவு-உள்ளாட்சித் திர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

ஆசிரியர்கள் செலுத்தும் தொழில் வரியின் சத்து செய்ய அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இல்லை.

MR. CHAIRMAN: Question 17 is postponed. Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ANNOUNCEMENTS

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have received messages from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971, and the Tamil Nadu Agricultural University Bill, 1971.

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 7 of 1971), as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 109 of the Constitution of India.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [3rd April 1971]

தேர்தலை விகிதாசார முறையில் சட்டமன்றத்தில் இடம் ஒதுக்குவதன் அடிப்படையில் நடத்தியிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தத் தேர்தலை விகிதாசார முறையில் அமைத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நான் சொல்லும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் ஒன்றைக் கோரிட்டுக்காட்டக்கூடும். அது “நீங்கள் சொல்லும் இந்த முறை ஒன்றும் புதிதானதல்ல. நாங்கள் அப்போதே சொல்லியிருக்கிறோம்” என்பது தான். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது 1962 தேர்தல் அறிக்கையில் விகிதாசார முறையில் தான் போட்டியிடும் கட்சிகளுக்கு சட்டமன்றத்திலே இடம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதில் உள்ள நிலைமை என்னவென்றால், யார் யார் தேர்தலில் வெற்றி பெறுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் இந்த விகிதாசாரக் கோரிக்கையை மறந்து விடுவதும், தேர்தலில் தோல்வியுற்றவர்கள் இந்த விகிதாசார அடிப்படையில்தான் சட்டமன்றங்களிலே போட்டியிட்ட கட்சிகளுக்கு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதும் சாதாரணமாக எப்போதும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சியாக மாறிவிட்டது என்பதையும் இந்த தேர்தலில் நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

-10 p.m.

இங்கிலாந்து தேசத்திலே கூட நாம் இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். லேபர் (தொழில்) கட்சி தேர்தலில் போட்டியிட்டு அதிகமான வாக்குகளைப் பெற்றும் சட்டமன்றத்திலே குறைவான இடங்களைப் பெற்றபோது, இந்த விகிதாசார முறையில் தான் தங்கள் கட்சிக்குச் சட்டமன்றத்திலே இடம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் அவர்களே அடுத்த முறை தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றபோது, இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அந்த முறை அதிக வாக்குகள் பெற்றும் நிறைய இடங்களைச் சட்டமன்றத்தில் பெற முடியாது போன கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியினர் தங்களுக்கும் விகிதாசார முறையில் தான் இடம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் வெற்றிபெற்று மீண்டும் ஆட்சியில் அமர்ந்த போது இந்தப் பிரச்சினையை விட்டு விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் பார்க்கிற போது, இந்தக் கோரிக்கை வெற்றியடைய வேண்டுமானால், உண்மையிலேயே ஆட்சிப் பொறுப்பில் யார் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் மனது வைத்தால்தான் இது நடைமுறைக்கு வரும் என்பது தெளிவாகிறது. அது வரையில் விகிதாசார முறை நடைமுறைக்கு வருவதற்கு இடையூறு இருக்கும் என்றே தோன்றுகிறது. இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கூட்டணிக்கு 60 லட்சம் வாக்குகள் கிடைத்திருக்கின்றன என்று பார்க்கிறபோது, அதற்குத் தகுந்தாற்போல், சட்டமன்றத்திலே இடம் கிடைக்கவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை எல்லாத் தரப்பினரும் கட்சி பாடுபாடு இல்லாமல் உட்கார்ந்து ஆராய்ந்து

[3rd April 1971] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ஒரு முடிவு காண்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பொதுவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நடந்த தேர்தலில் தமிழகத்திலே உள்ள முஸ்லிம் லீக் கட்சிக்கு 1.2 சதவீத வாக்குகள் தான் கிடைத்தன. ஆனாலும் இவ்வளவு குறைவான சதவீத ஓட்டுகளைப் பெற்ற முஸ்லிம் லீக் கட்சிக்கு தமிழக சட்டமன்றத்தில் 6 இடங்கள் கிடைத்தன. ஆனால் 1.38 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்ற இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு தமிழக சட்டமன்றத்தில் ஒரு இடம் கூட கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்த முறையிலேயே தவறு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது இரண்டு முறைகள் இப்பொழுது இருக்கின்றன. இப்போது சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்தலுக்கும் நோடி முறை இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக, சட்டமன்ற மேலவைக்கு தேர்தலுக்கும் மாற்றுமுறையும் இருக்கிறது. எனவே ஜனநாயகத்திற்கு எது நல்லதோ அதைத் தேர்ந்தெடுத்து இம்முறையை மாற்றியமைப்பதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேதகு கவர்னர் அவர்களின் பேருரையில் குறிப்பாக இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பதாக என்னால் காண முடியவில்லை. அதில் முதலாவது தமிழகத்திற்கு முக்கியத் தேவையாக இருக்கிற மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்ததாகும். மேதகு கவர்னர் அவர்களின் உரையில் இத்துறையைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை என்றே நான் நினைக்கிறேன். அதே போல் தமிழகத்திற்கு மிகவும் வேண்டியதான கல்வியைப் பற்றியும் மேதகு கவர்னர் அவர்களின் உரையில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். மருத்துவத் துறையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, இன்றையதினம் நாம் எத்தனையோ கோடி ரூபாயை இதற்காகச் செலவழித்தாலும்கூட, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மருத்துவ வசதி போதுமான அளவு இல்லை என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வக்கூடிய விஷயமாகும். தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல், அகில இந்தியாவிலும் மருத்துவத் துறையில், டாக்டர்கள் (மருத்துவர்கள்) மருத்துவம் படித்தவர்கள் போதுமான அளவு இல்லை என்ற நிலையைத் தான் பார்க்கிறோம். மேலைநாடுகளிலெல்லாம் 3,500 பேருக்கு ஒரு மருத்துவர் வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கணக்கிடப்படும் நிலையில் நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 6,000 அல்லது 7,000 பேருக்கு ஒரு மருத்துவர் என்றால்தான் இருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகத்திற்கு உரிய ஒன்றாகும். இன்றைக்கு இருக்கிற மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை 1 லட்சம் பேர் என்று சொல்லுகிறார்கள். 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடையும் போது கூட 1,38,000 மருத்துவர்களுக்கு மேல் இந்த நாட்டில் இருக்க மாட்டார்கள். எனவே 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்தால் கூட, 3,500 பேருக்கு ஒரு மருத்துவர் என்ற நிலையை நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நாம் அடைய முடியாது என்பதைத்தான் பார்க்க முடிகிறது.

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[3rd April 1971]

அதிலும் கிராமப்புறங்களைப் பார்க்கிறபோது, சரியான முறையில் மருத்துவ சேவை செய்து கொடுக்க முடியாத நிலையில் தான் இருக்கிறோம். இன்னொன்று 10 மைல் அளவுக்கு, 20 மைல் அளவுக்குக் கிராமப் புறங்களில் மருத்துவர்கள் இல்லை என்ற நிலை இன்னும் இருந்து வருகிறது. நகர்ப்புறங்களைப் பார்க்கிறபோது வேறு பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. மருத்துவக் கல்லூரியை ஒட்டிய மருத்துவ மனைகளிலெல்லாம் சென்று பார்க்கிறபோதும் கூட, அவைகள் எல்லாம் மருத்துவ விடுதிகளாக இல்லாமல் தாம் ஏதோ நாகலோகத்திற்குத்தான் போகிறோமோ என்ற பிரமையை உண்டாக்குகின்றன. அந்த மருத்துவ மனைகளில் 200 நோயாளிகளுக்கு இடம் என்றால், 400 நோயாளிகள் படுத்திருக்கிறார்கள். படுக்கைகளின் மேல் படுத்திருக்கிறவர்களோடு கீழே படுத்திருப்பவர்கள் வேறு. தரையில் பாய் போட்டுக்கொண்டு படுத்துக் கொண்டிருக்கும் நோயாளிகள் வேறு. சென்னை நகரில் உள்ள ஜெனரல் ஆஸ்பிடலுக்குப் போனபோது நான் இந்த நிலைமையைப் பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய சோந்த ஊரான தஞ்சை நகரில் உள்ள ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனையிலும், இந்த நிலையைப் பார்த்திருக்கிறேன். இதற்கு நல்ல முறையில் ஒரு தீர்வு காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். நாட்டில் மருத்துவர்களின் (டாக்டர்களின்) எண்ணிக்கையை இன்னும் அதிகமாக்கவேண்டும் என்பது முக்கியமான ஒரு கோரிக்கை. சுமார் 4 ஆண்டுகள் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியின் துவக்க விழாவிற்கு அப்போது முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. பக்கவத்சலம் அவர்கள் வந்திருந்து பேசினார்கள். கிராமப்புறங்களுக்கு படித்த மருத்துவர்களைப் போகச் சொன்னால், அங்கே போவதற்கு யாரும் தயாராக இல்லை. ஆகவே இதற்காக நான் வழி ஒன்றைக் கண்டு பிடித்து உன்னேன். அதாவது அதிகப்படியான டாக்டர்களை நாம் உற்பத்தி செய்தால், அவர்களுக்கு எல்லாம் நகர்ப்புறங்களில் சரியான வேலையில்லாமல் போய்விடும். அதன் காரணமாக நாமாகவே அவர்கள் எல்லாம் கிராமப் புறங்களுக்குப் போவார்கள் என்று அப்போது திரு. பக்கவத்சலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நகர்ப்புறங்களிலிருந்து எத்தனை மருத்துவர்கள் கிராமப்புறத்திற்குப் சென்றிருக்கிறார்கள்? போக்குத்தில் சார்புகத்தில் இருக்கிற மருத்துவர்களில் 67 சதவீதத்தினர் இன்னமும் நகர்ப்புறத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். இது ஆண் மருத்துவர்களைப் பொறுத்த கணக்கு. அவர்கள்தான் அப்படி என்றால் பெண் மருத்துவர்களைப் பொறுத்த வரையில் 87 சதவீதம் பேர் இன்றைய தினம் நகர்ப்புறத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் யாரும் கிராமப்புறத்திற்குப் போவதாகக் காணோம். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, இனிமேல் தாழ்ந்த ஆரம்ப இதற்கு என்று நல்ல தொகுதி நல முயற்சிகளைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அம்மட்டுமல்ல, மருத்துவத் துறையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது, மருத்துவத் துறையில் இன்னும் நல்ல

3rd April 1971]

[திரு. கே. ஈஜாநாயகம்]

முறையில் திறமையான மருத்துவர்கள் (டாக்டர்கள்) உருவாக்கப் பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே படித்தவர் என்றாலே, மிகுந்த மரியாதையோடு எண்ணப்பட்ட காலம் ஒன்று உண்டு. ஆனால் அந்த உலகப் புகழ்பெற்ற நிலைமை மாறி இப்போது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தாம் குறைந்து வருகிறது என்று என்னுடைய நண்பர்கள் பலர் சொல்லுகிறார்கள். வேளிநாடுகளில் அதிலும் குறிப்பாக கோலாலம்பூர் பல்கலைக் கழகத்தில், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் “போஸ்ட் கிராஜுவேட் டிகிரி” வாங்கிய ஒருவர் மறுபடியும் அங்கே “போஸ்ட் கிராஜுவேட் டிகிரி” வாங்கினால் தான் மதிக்கப்படுகிறார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு நம்முடைய தாம் தாழ்த்திருக்கிறது என்பதை நாம் கானவேண்டும். இதற்காகத் தீவிரமாக காரியமாற்ற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால், வேறு எந்தப் பட்டதாரியாக இருந்தாலும் நாம் அநிக்மாகக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. ஆனால் மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், நாம் அவர்களிடம் சென்று நம்முடைய உடலைக் காட்டி, அவர்கள் சரிவர வைத்தியம் செய்யவில்லை என்றால், அதனால் சிரமப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அண்மையில் இலண்டன் மாநகரத்திலே (யு.கே.) மருத்துவமனை ஒன்றில் நம் நாட்டிலிருந்து சென்ற மருத்துவர்களை நோயாளிகளைப் பார்க்கும்படி சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் நோயாளிகளைப் பார்த்துக் கொண்டு வரும்போது ஒரு மருத்துவப் நம் நாட்டு மருத்துவரைப் பார்த்து ‘லீவர்’ என்கிற ஈரின் நிலையைப் பார்க்கச் சொன்னார். பார்த்த மருத்துவர் வலது பக்கத்தில் ஈர்ப் பார்க்காமல் இடது பக்கத்தில் தேடிப் பார்த்திருக்கிறார். உடனே அங்கேயிருக்கிற மருத்துவர், “இவர் என்ன வலது பக்கத்தில் பார்க்காமல் இடது பக்கத்தில் பார்க்கிறாரே, இவர் எங்கே இருந்து வந்தார்?” என்று விசாரித்தார்கள். அதற்கு அந்த மருத்துவர் “நான் பாட்டு பல் கலைக் கழக மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்தவன்” என்று சொன்னாராம். இவர் என்ன உண்மையிலேயே மருத்துவத் துறையில் பட்டம் வாங்கியவர்தான் அல்லது பட்டம் வாங்காமலே வந்துவிட்டாரா என்று சந்தேகப்பட்டு எழுதித் கேட்டபோது, இதைப்போல் மேலும் 5, 6 மருத்துவர் இலண்டனில் இருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்ததாம். அவர்கள் நிலைமையும் இப்படித்தான் இருக்கிறது என்று கண்டு இனி பாட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்துவிட்டு வருகிற மாணவர்கள் யாரும் இங்கிலாந்து நாட்டில் பணியாற்றக் கூடாது என்று கூறிவிட்டார்களாம். இப்படிப்பட்ட ரீதியில் நம்முடைய நாட்டில் பட்டம் வாங்கியவர்களுடைய திறமை, மருத்துவத் துறையில் பட்டம் வாங்கியவர்களுடைய திறமை குறைந்து கொண்டே வருகின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு சமயம் நமது தலைநகரில் உள்ள பொது மருத்துவ மனைக்குச் சென்றிருந்தபோது, அங்கே மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் இறுதித் தேர்வை எழுதிவிட்டு வந்திருப்பார் என்று எண்ணுகிறேன்.—டெலிபோனில் யாராடனே

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[3rd April 1971]

பேசிக்கொண்டிருந்தார், அங்கே வரண்டாவிலிருந்து ஒரு போனி விரும்பு. அவர் பேசியதிலிருந்து, அவர் எதோ ஒரு பாடத்தில் தோல்வியடையக் கூடிய நிலை இருந்தது போன்றும் அது பற்றி அரசாங்கத்தின் செக்டாட்டரி மட்டத்திலுள்ள யாரோ ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருப்பதாகவும் தோன்றிற்று. போது இடத்திலிருந்து கொண்டே இப்படிப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி டெலிபோனில் பேசிக்கொண்டிருந்தார், “இன்னார் இன்னார், எக்ஸாமினர், இந்தப் பாடத்தில் அவரிடம் சொல்லி, எனக்குப் பாஸ் மார்க்கு போடச் சொல்ல வேண்டும்,” என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நிலையைப் பார்த்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : அரசு செயலாளர் என்று சொல்லும்போது, எந்தச் செயலாளர் என்று பெயரைக் குறிப்பிட முடியுமா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : யாரோ ஒரு செயலாளர் மட்டத்தில் உண்வருக்குப் போன் செய்து கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றிற்று என்று கூறினேனே தவிர செயலாளருக்கு போன் செய்து கொண்டிருந்ததாக நான் கூறவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்த மாணவர் தொல்பேசியில் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது, ஒட்டுக்கேட்டிருக்க மாட்டாரே! இது மட்டும் அவருக்கு எப்படிக்கேட்டது?

4-30 p.m.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ‘பப்ளிக் பூத்’தில் பேசியிருந்தால், உண்ணாடிச் சதவுகள் இருந்திருக்கும், பேச்சு வெளியே கேட்டிருக்காது. ஆனால் நான் குறிப்பிட்டேன், அந்த மாணவர் ஒரு வரண்டாவிலுள்ள போனிலிருந்து பேசினார் என்று. யார் காதிலும் அவர் பேச்சு கேட்கலாம். எனவே இப்படிப்பட்ட தேர்வு முறைகள் மாற்றப்பட்டு உண்மையிலேயே திறன் வெளிப்படுவதற்கான முறைகள் கையாளப்பட வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்வு முறை மட்டுமின்றி, மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறையும் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1967 ஆம் ஆண்டு முதல் இது வரையில் எடுத்துக்கொண்டால், மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறை சரிவர நடைபெறவில்லை என்று நான்கு முறைகள் நமது மாநில உயர்நீதி மன்றமும் சுப்ரீம் கோர்ட்டும் தீர்ப்பளித்திருக்கின்றன. முறை சரியாக இல்லை என்று தீர்ப்பு அளித்ததோடு, லெப்டன்மேன் மாதத்திலும் ஜனவரி மாதத்திலும் தீர்ப்பு அளித்தும்போது சொன்னார்கள். “ஒரு மாணவர் உண்மையிலேயே மூன்று ‘டீ’ வாங்கியிருந்தும், அவருக்கு இடம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது முறை தவறு என்பதைக் காட்டுகிறது” என்று. மேலும் 225 மார்க்குகளில் 75 மார்க்கை அரசு தேர்வுகமிசை வைக்கும் ‘இண்டர்மீடியட்’வுக்கு வைத்திருப்பது தவறானது என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

3rd April 1971]

[திரு. வ. ஆ. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1967-லிருந்து நடைபெற்று வந்திருக்கும் மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்குள்ள தேர்வு முறை சரிவர இல்லையென்று நீதி மன்றங்கள் தீர்ப்பு அளித்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏறத்தாழ அறுபது எழுபதுக்குமேல் ‘ரிட்’ மனக்கள் போடப்பட்டன. ஆனால் எது ஒன்றிலும் ‘ஊழல் நடந்திருக்கின்றது, அல்லது முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன’ என்று கூறப்படவில்லை. மாநில உயர்நீதி மன்றம் அளித்த தீர்ப்பு களிலும் சரி, நாட்டின் சப்ரீம் கோர்ட்டு அளித்தவற்றை நிராகரிக்கும் சரி, முறைகேடுகள் நடந்திருப்பதாகவோ அல்லது ஊழல்கள் நடந்தன என்றோ சொல்லப்படவில்லை. 1967-லே அதற்கு முன்பு கடைப்பிடித்துக்கொண்டிருந்த முறைகளைத்தான் அரசு கடைப்பிடித்தது. அதையொட்டி சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போன நோத்திலேகூட மாவட்ட ரீதியிலே மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற முறையைக் கடைப்பிடித்ததற்குக் காரணம் மாவட்ட ரீதியாகத் தேர்ந்தெடுத்தால் அவர்களுடைய பட்டப் படிப்பிற்குப் பிறகு அவர்கள் தங்களுடைய மாவட்டத்திற்கே திரும்பிச் சென்று பணியாற்றலாம் என்ற முறையைக் கண்டு பிடித்தோம். இப்படிப்பட்ட முறையைப் பொறியியல் கல்லூரிகளுக்குள்ள தேர்வுகளுக்குக் கடைப்பிடிப்பதில்லை. காரணம், அவர்கள் தங்களுடைய பட்டப்படிப்பிற்காகக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து பட்டம் பெற்ற பிறகு, தங்களுடைய சொந்த மாவட்டத்திற்கே சென்றால், எல்லா மாவட்டங்களிலும் அவர்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்புகள் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அந்த முறை சிறந்த முறை என்று பல ஆண்டு காலமாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. இந்த முறை வேண்டாம் என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு அளித்த தீர்ப்பிற்குப் பிறகு மீண்டும் மாநில முழுவுகாமான தேர்வு முறை பகுக்கப்பட்டது. இந்த முறையில் சென்னை, கோவை, மதுரை, திருச்சி போன்ற பெரிய நகரங்களிலிருந்து வரும் மாணவர்களைத் தான், 450, 500 மாணவர்களுக்கு மேலே தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய நிலைமை வந்தால், அனைத்து மாவட்டங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையில், அந்தந்த மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு அந்த அந்தப் பகுதி மாணவர்கள் விரிவாக்கப்படும் என்ற முறையை வைத்தோம். இதையும் அட்சேபிக்கக்கூடிய வகையில் ‘ரிட்’ மனக்கள் போடப்பட்டன. ஆனால் எந்த நோத்திலும் இப்படிப்பட்ட முறைகளிலே முறைகேடுகள் இருந்தன என்றோ அல்லது ஊழல்கள் நடைபெற்று விட்டன என்றோ தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை. 75 மார்க்குகள் என்று சொல்லும்போது ஒவ்வொரு குழுவினருக்கும் 25, 20, 15, 10 என்று பிரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பெரியகருப்பன் போட்ட கேஸில் சொல்லப்பட்ட தீர்ப்பில் இப்படிப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது. 15, 15-ஆக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டதை யொட்டி 15, 15 என்று பிரித்து வைத்தோம். எந்தத் தீர்ப்பிலும் முறைகேடுகள் நடந்துவிட்ட, அரசு சொல்லப் படவில்லை. நான்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [3rd April 1971]

வருத்துக்கொண்டுள்ள சில முறைகள் சரியில்லை, அந்த முறைகள் தான் மாற்றிக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றுதான் இடர்ப்பாடு வருகிறது. இந்த ஆண்டிற்கான தேர்வு முறைகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பையொட்டியதாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் இதுபற்றி அரிய கருத்துக்கள் அல்லது யோசனைகளைச் சொன்னால் அவற்றை அரசு பரிசீலிக்கக் கூடும். மாவட்ட ரீதியாக மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அனைத்து மாவட்ட மாணவர்களுக்கும் தங்கள் மாவட்டங்களில் பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்புகள் கிட்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: On a matter of clarification, may I ask the Hon. Minister why an Entrance Examination should not be held or the marks obtained in the University should not be taken as a true test of merit?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Mr. Chairman, this is not a Question Hour to put questions.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am only seeking an important clarification.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: On a point of order, Sir. While the Hon. Minister is speaking, the hon. Member should not interfere. He can ask for clarification only from the Member when he is on his legs.

THIRU G. VASANTHA PAI: The hon. Member has put forth a suggestion. To that suggestion, the Hon. Minister was replying. As a Member, I am also interested in the matter. Since there is a controversy about the interview, I feel that the interview marks can be dispensed with.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member can put a separate question. He cannot raise it now.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, சில கல்லூரிகளில் 'என்பதான்' எக்ஸாமினேஷன்' என்று வைக்கின்றார்கள். அவற்றையெல்லாம் கண்டறிந்து ஆராய்ந்து செயல்படவேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறும் முறையும் சில இடங்களில் இருக்கின்றது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சிறந்த ஆலோசனைகளைக் கூறுகின்றேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவருடன் கலந்து நானும் சில ஆலோசனைகளைச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் இந்த சட்டத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது...

3rd April 1971]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, காலகாலமாக மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கான தேர்வுகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. ஆனால் இப்போதுதான் நிதி வேண்டும் என்று கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். நான் அறிய விரும்புவது, இப்போதுதான் முதல் தடவையாக வழக்காடுகிறார்கள் என்பதுதான்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, 1967-லிருந்து 1971 வரையில் என்று சொல்லும்போது, நான்கு தீர்ப்புகள் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 'சென்ற ஆண்டுதான் ரீஜனல் பேஸிஸ் என்ற முறையைத் துவக்கினோம்' என்று. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள மருத்துவக் கல்லூரிக்கு இவ்வளவு பேர், இவ்வளவு பேர் எனப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற முறை தவறு என்று கோர்ட்டிலே மட்டும் சொல்லவில்லை. நமக்கே தோன்றுகிறது, சென்னையில் நல்ல மார்க் வாங்கியவர்கள்தான் வருவார்கள். ஆனால் தஞ்சையிலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரியிலோ அல்லது செங்கற்பட்டிலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரியிலோ சாதாரணமாக மார்க்கு வாங்கியவர்கள்தான் சேர வேண்டிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தால், இடம் கிடைக்காமல் போய்விடக் கூடும் என்றுதான் கோர்ட்டில் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும் கோர்ட்டில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த இன்டர்வியூ மார்க்குகள் கொடுக்கப்படுவதற்காக எந்தெந்த விதி முறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த விதி முறைகள் சரிவர எவனிக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். விதிமுறைகள் கவனிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னது மட்டுமல்ல, அந்த விதி முறைகளின்படி irrelevant factors எந்தெந்த விஷயங்கள் கவனிக்கப்படக் கூடாதோ அந்த விஷயங்கள் கவனிக்கப்பட்டன. எந்த விஷயங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டியவையோ அந்த விஷயங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை என்று கோர்ட்டார் சொன்னார்கள். அதை எங்கே அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பாரோ என்று அந்த ஐட்டிமேண்டிலிருந்து எழுதிக்கொண்டு வந்தேன். அதிலே அவர்கள் சொன்னார்கள்.

The Bench also held that the interviews were invalid for the reason that the Committee took into consideration irrelevant matters and at the same time failed to take into consideration matters required to be taken into consideration. என்னென்ன சட்ட விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவோ அந்தச் சட்ட விதிமுறைகளுக்கப் புறம்பாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். The Court also dealt with the contention of the petitioners that the impugned interview marks lists were allotted on "collateral considerations" and to manipulate marks in such a way as to facilitate the selection of those candidates in whom the party in power was allegedly interested and that certain candidates, who got more marks, were not selected. The Court said "while there is some basis for these criticisms there is not sufficient material before us from which we could conclude that there was any manipulation in the preparation of the gradation list. The Court further

[Thiru G. Swaminathan] [3rd April 1971]

held that the impugned selection was not validly made and the interviews conducted by the Selection Committee were not held in accordance with the relevant rules.

எந்த விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த விஷயங்களை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல. கோர்ட்டார் இன்னும் ஒன்றையும் சொன்னார்கள். அந்த இண்டர்வியூ முறையில் நாம் மார்ச் வைக்கிற காரணத்தினால், அதுவும், 225 மார்க்கில் 75 இண்டர்வியூக்கு என்று வைக்கிற காரணத்தினால் அந்த சமயத்தில் அரசாங்கத்தில் யார் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு யார் வேண்டியவர்களோ அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முற்றிலுமே உட்படாக்குகிறது என்று அந்தத் தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஆகவே நாம் பார்க்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால், அந்த இண்டர்வியூ முறை சரியானபடி இல்லை. அந்த முறையைச் சண்டிப்பாக இந்த ஆண்டு மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நான் வணக்கத்துடன் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது இல்லாமல் போகுமானால், நமது நாட்டில் இருக்கிற பெருவாரியான மக்களுக்கு இந்தத் தேர்வு சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் வரக்கூடும். அப்படிப்பட்ட எண்ணம் நல்லதல்ல என்ற என்னுடைய கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய சென்ற ஆண்டு மார்ச் மாதம் 26-ம் தேதி என்று கருதுகிறேன். ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களுடம் ஓர்ப்பைக் காணொலித் தேர்வு முறையைப்போல இங்கேயும் தேர்வு முறையை நடத்தலாமே என்று கேட்டபோது, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அந்த மாதிரிக் தேர்வு முறையை வைத்துவிடலாமென்று ஆரம்புகிறேன் என்று அந்த நிலைமையை எல்லாம் நமது அமைச்சரவை கவனத்தில் கொண்டு ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டுமென்று அவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்லக் கூடிய விஷயம்...

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். எனது தொகுதி பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி. அந்தத் தொகுதியின் ஆசிரியர்கள் 114. ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் சரிவாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். கல்லூரியில் ஒரு பாட்டம் பெற்ற டெமாண்ட்டோர் களுக்கு ரூ. 320 சம்பளம் கொடுக்கிறபோது, இரண்டு மூன்று பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 275 நான் சம்பளம் கொடுக்கிறேன். அவர்களுக்குச் சரியான முறையில் நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் தலைவர் ராஜாஜி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மானியத்தை மத்திய அரசு ரத்துச் செய்யவேண்டுமென்று

[3rd April 1971] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நமமுடைய மாதிரி அரசு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நம்முடைய மாதிரி அரசு அந்த மாதிரி சிபாரிசு செய்யாது என்று கருதுகிறேன். அது நியாயமாகாது. நம்முடைய நாட்டில் எத்தனையோ சிறந்த ஊழியர்களுக்கு, அவர்களுடைய சேவைக்காக ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே மாதிரி அரசாங்கம் அவருடைய சேவைக்காகவும் பென்ஷன் கொடுக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இது ராஜா மானியமல்ல. ராஜாஜி மானியம். ஆகவே ரத்து செய்ய மாட்டோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: ராஜாஜி மானியமல்ல. ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய பென்ஷனைப் போல, அவருக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம் என்பதைத் தவிர, அது மானியம் அல்ல. அவர் தேசத்திற்கு செய்த சேவைக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற மானியம். ஆகவே அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வேலை செய்தார்கள் என்று அவருடைய பென்ஷனை ரத்து செய்ய முயற்சிப்பார்களானால், எந்த ஓய்வு ஊதியம் பெறுபவரும் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வேலை செய்யத் துணியமாட்டார்கள். சென்ற தடவை ராஜாஜி அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்தார்கள் அப்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த விஷயத்தைச் சொல்லியிருந்ததால் நாம் நிச்சயமாக அந்த ஆலோசனையை ஒத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டோம். அதேபோன்று நான் இன்றைய நிலையும். ஜனநாயகப் பண்பிற்கு இம்மாதிரி பேசுவது அழகல்ல என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாசாம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் பேரில் அரசாங்கத் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வந்தவம் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் பேரில் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும், திரு. சுப்பையா அவர்களும் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசுகின்றேன். நமது மாநிலத்தில் தற்போது நிலவி வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி ஆளுநர் உரையில் உருப்படியான யோசனைகள் ஏனும் சொல்லப்படவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதோடு தேர்தலிலே நடந்த ஒழுங்கினங்கள், ஹோட்டர் லாபிதா தயாரிப்பதில் ஏற்பட்ட ஒழுங்கினங்கள், இவைகளைப் பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள். அத்துடன் கணிசமான ஜனத்தொகை என்று சொல்லப்படக்கூடிய அளவில், நமது மாநிலத்தில் ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லப்படக் கூடியவர்கள், எத்தனையோ அமைச்சரவைகள் வரலாம், போகலாம், எத்தனையோ அமைச்சர்கள், ஹரிஜன நல இலாகாவை மேற்பார்க்கலாம்—நிலைமை மட்டும் எந்த வகையிலும் இராமங்களில் சீர்பட்டதாக நமக்குத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி நண்பர்கள் அக்கறை யோடு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, சில ஆயிரம் என்சினியர்களுக்கும், ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் வேலை கிடைப்பதன் மூலம்

[திரு. ஜி. கனகமாதன்]

[3rd April 1971]

அரசாங்கம் உதவியிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது போதாது. அரசாங்கமே அவர்களைவருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று யாராவது நினைத்தால், அது நமது கல்வி முறைக்கே நாம் பெரிய திங்கிழைத்தவர்களாவோம். படித்தவர் களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும்படியாக அரசாங்கம் செய்யலாமே தவிர, அரசாங்க அலுவலர்களாகவோ, உத்தியோகஸ்தர்களாகவோ போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்குமானால், அது சரியல்ல. அம்மாதிரி எண்ணுவது தவறு. அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உண்டுபண்ண வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. அம்மாதிரி வேலை வாய்ப்பை உண்டுபண்ணுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்று பார்த்தால், போதுமான அடிப்படையில் யோசித்து எந்த நல்ல காரியங்களையும் செய்ததாக எங்கள் மனதிற்குப் படவில்லை. நமது மாநிலத்தில் ஓரளவு நான் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். வெளி நாடுகளுக்குக் கப்பல் ஏறிச் சென்றும் அல்லது வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்றும் தொழில் புரிய நமது மாநிலத்தில் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். வேலை தேடுவதற்கான முயற்சிகளில் நமது மாநிலத்தில் பயிற்சிபெற்ற பட்டதாரிகள் செல்லலாம். பட்ட தாரிகள் அல்லாதவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக்களை உண்டுபண்ணு வதற்கான யோசனைகளை அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டியது முக்கியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக எல்இஇ., எல்எம்இ., எல்சிஇ. டிப்ளோமா ஹோட்டர்கள் இருக் கிறார்கள். என்சினியரிங் பரீட்சை பான் பண்ணிய பி.இ. பட்டதாரி களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பான் பண்ணிய பிற்பாடு வேலை கிடைப்பதில் ஏற்படக் கூடிய கஷ்டங்கள் ஒருபுறமிருக்க, வேலை கிடைப்பதற்கு முன் அப்பொண்டிசாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்பொண்டிசாக 6 மாத காலம் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். அதற்குக் கூட கர்ப்பெனிகளில் இடம் கிடைப்பதில்லை. தங்களை வேலைக்குத் தகுதியாக்கிக் கொள்வதற்குக்கூட மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். அதற்காக நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்பு கிறேன். படித்து முடிந்த உடனேயே எந்தெந்தக் கம்பெனிகளில், அல்லது சர்க்கார் ஓர்க்ஷாப்புகளில் அப்பொண்டிசாக அவர்களை வைக்க முடியுமோ, அந்த பாலிடெக்னிக்ஸ்களிலும், என்சினியரிங் கல்லூரிகளிலும் அந்த இடங்களை இணைத்து அவர்களை அப்போன் டிசாக அனுப்ப வேண்டும். அத்துடன் வேலை வாய்ப்பு உண்டு பண்ணுவதற்காக வெளி நாடுகளிலும் வெளி மாநிலங்களிலும் சென்று, தகுந்த ஒரு வேலையைத் தேடுவதற்கு அந்த நாட்டு பாவைகளை அவர்களுக்கு நாம் இங்கே பரிந்துவிடக்கூடாது. இன்று ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் எந்த நாட்டிற்கு அவர்கள் போனாலும், பிரெஞ்சு மொழிப் பயிற்சி அவசியமென்று தெரிகிறது. பிரெஞ்சு மொழியை நாம் நம்முடைய பட்டதாரிகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். அதன் மூலமாக எந்த தேசத்திற்கு வேண்டு மானாலும் சென்று உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கு வசதியாகயிருக்கும். நம்முடைய நாட்டிலும் அண்டை மாநிலங்களில், அதாவது வடக்கு மாநிலங்களில் உள்ள பாவைகளின் மீது விருப்பு, வெறுப்பு

3rd April 1971]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், மராட்டி, இந்தி போன்ற எந்த பாவையை வேண்டு மானாலும் அவரவர்களாகப் படித்து, பிறகு அங்கு போய் ஒரு ஆறு மாதம் ரிப்ரஷர் கோர்ஸ் மாதிரி படித்துப் பழகி பிறகு எங்கு வேண்டுமானாலும் போய் உத்தியோகம் பெறும் முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதைப் போன்று நுண்ணுறவாளர்கள் ஆராய்ச்சி செய்தால், எத்தனையோ வகையான வழி வகைகள் காணலாம். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் வாழ்வு நிலை உயர்வது எந்த அளவுக்கு அங்கெல்லாம் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுகின்றதோ அதைப் பொறுத்துள்ளது என்று கவர்னர் அவர்களின் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் முகத் தான் அரசாங்கக் கொள்கைகள் விளக்கப்படுகின்றன. இந்த விஷயத்தில் நாம் செலுத்தும் கவனம் மிகவும் குறைவானது. மூன்று, நான்கு மாதங்களுக்கு முன் நம்முடைய மதிப்பீட்டுக் குழு பஞ்சாப் சென்று வந்தது. பலவிடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அங்கே எவ்வ முறையில் ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னுடைய வயலில் ஷேட் போட்டுக்கொண்டு, தண்ணீர் இறைக்கும் எலெக்ட்ரிக் மோட்டர்களைப் பயன்படுத்தி “ஷேட் பார்ட்ஸ்” செய்கின்றனர் நாமும் ஏதாவது ஒரு மாவட்டத் தத்தை அல்லது தாலுக்காவை எடுத்துக் கொண்டு, இந்த வகையில் ஏதாவது முயற்சி செய்து பார்க்கலாம். கிராமங்களில் உள்ளவர் களுக்கு விவசாயத்தோடு ஏதாவது ஒரு தொழில் கற்றுக் கொடுப் பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலமாகக் கிராமங்களில் உள்ள தொழிலற்ற படியாதவர் களுக்குத் தொழில் கொடுக்க இயலும்.

இது வரையில் அரசாங்கம் நான்கு மில்களைத் திறந்திருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு மில்களைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக் கிறது என உரையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 24 மில்கள் அடைக்கப் பட்டதில், மதியுள்ள மில்களில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி என்ன முடிவு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது கூடத் தெரியவில்லை.

அடுத்து, விலைவாசியைப்பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இது அனைத்துக்கும் தெரியும். விலைகள் அளவுக்கு மேல் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. 1962-63-ல் இருந்த விலைகளைக் காட்டிலும் இப்பொழுது பன்மடங்கு ஏறியிருக்கின்றன. சில பொருள்களின் விலை நான்கு ஐந்து மடங்கு ஏறியிருக்கிறது. ஒரு படி நல்ல எண்ணெய் ஒரு ரூபாய் விற்பனைக் கொண்டிருந்தது. ஒரு கிலோ 5.50 ரூபாய் 6.00 ரூபாய் என்று உயர்ந்து விட்டது. இப்பொழுது ஆறாம் கட்சியாகவிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விலை

4-40 p.m.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

3rd April 1971]

வாசிப் போராட்டம் என்று ஒரு கிளர்ச்சியே நடத்தி, அதன் மூலமாக ஆட்சியையே பிடிக்கும் அளவுக்கு ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கியது. அப்படிப்பட்ட அந்தக் கட்சி விலைவாசியைக் குறைக்க இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல. வெளிப்படையாகவே இந்த கவர்னர் உரையில் நம்மால் முடியாது, மத்திய அரசாங்கம்தான் தலையிட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அன்றையதினம் மக்களிடம் இதை எடுத்துச் சொன்னதோடு, மாநில அரசு காரியாலயங்களில் மறியலும் செய்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் மத்திய அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று கூறி, தன்னுடைய பொறுப்பைக் கைவிடுமாவுக்கு இந்த உரை அமைந்திருக்கிறது. நாம் அனைவரும் பொதுமக்களும் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம், நேற்றையதினம் இந்த மாநில அரசு தான் பொறுப்பு என்று போராட்டம் நடத்தியவர்கள் இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்து, மத்திய அரசாங்கம் தான் பொறுப்பு என்று சொல்லுமாவுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை மக்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே தேர்தலில் ஏற்பட்ட கோபநாடங்களைத் தேர்தலுக்குப் பின்னால் மறந்து அனைவரும் அமைதியோடு, எல்லா எதிர்க் கட்சியினரும் அமைதியை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்று பல வேண்டுகோள்களை விட்டார்கள். இந்தச் சபையிலும் அசெம்பிளியிலும் வெளியிலே பிரசங்கங்களிலும் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் வருத்தத்தக்க முறையில் பலவிடங்களில் நாமெல்லாம் தமிழ் நாட்டின் பண்பு மாறிவிட்டதோ என்று என்னும் அளவுக்கு, தவறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனது மாவட்டத்தில் நேற்றைய முன்தினம், கம்பத்தில் பல வைக்கோல் போர்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. கல்வாசம் நடத்தியிருக்கிறது. போலீசார் விரைந்து சேற்றநன் காரணமாக, கல்வாசம் பெரிதாகாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேற்று ஒரு தகவல் கிடைத்தது. சோழ வந்தான் தொகுதியில் நமது நண்பர் திரு. பி. எஸ். மணியம் வெற்றியடைந்திருக்கிறார். மிகவும் சிறப்பான வெற்றி. அவர் முன்னால் எப்படியிருந்தாலும், இப்பொழுது செல்வாக்கான நிலைமையிலிருக்கிறார். மாவட்ட கோவாப்போடிச் சென்டரல் பேங்குக்குத் தலைவராகியிருக்கிறார். அதோடு சர்க்கரை ஆலைக்கும் தலைவராக இருக்கிறார். அவ்வளவு செல்வாக்கு உடையவர். அவர் இங்கே அசெம்பிளியிலிருக்கும்போது, அவருடைய தொகுதியில், முடுவார்ப்பட்டி என்ற கிராமத்தில், ஹரிஜனங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அபேட்சகருக்கு ஓட்டு போடவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுடைய விடுகள் தீயிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஊரில் போந்த 62 விடுகள் ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்தம். அவற்றில் 59 விடுகள் விட்டு வரி செலுத்துமாவுக்குக்

3rd April 1971]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

கட்டடம் கட்டி, கூரை போட்டு வைத்திருந்தனர். மூன்று விடுகள் மட்டும் வரி செலுத்தாததற்குச் சிறிய குடிசைகள். அந்த 62 விடுகளும் பல்பமாகி விட்டன. அதையடுத்து ஊரை விட்டு வெளியேற்றப் பட்டு சொந்த வீடில்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். போலீசுக்குத் தகவல் தெரிந்தவுடனே, தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தலிலும் அதற்குப் பின்னாலும் நம்முடைய போலீசார் மிக நன்றாக, ஒழுங்காக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தப் புகாரும் சொல்வதற்கில்லை. இந்த விஷயத்திலும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் இங்கிருந்து சென்றவுடனே நடவடிக்கை தொடர்ந்து எடுக்கப் படாமல் நின்று விட்டது. இவர் அங்கு சென்றது தான் காரணமா அல்லது வேறு காரணமா என்பது தெரியவில்லை. இது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியுமென்று எனக்குத் தெரியும். ஹோம் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அங்கு குறிப்பு ஒன்று சென்று, அங்கிருந்து அரசாங்கத்திற்குத் தகவல்கள் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு டெலிபோன் மூலம் தகவல் கிடைத்தது. இந்த மாதிரி போய்க்கொண்டிருக்கின்ற நிலை நம் மக்களின் பண்புக்கும் நம்முடைய மாநிலத்தின் நல்ல பெயருக்கும் உகந்த தல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக யிருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக யிருந்தாலும், நடந்ததை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு ஓட்டு போட்டவர்கள், போடாதவர்கள் என்று விரோதமான செய்கையில் இனிமேல் ஈடுபடக் கூடாது. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளை மற்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் தொகுதியில் நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களைப் பொறுத்தவரையில், நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களும் தவறு செய்கின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்காமல் விடக்கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களும் தவறு செய்கின்றவர்கள் யாராயிருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுப்போமென்று சொன்னார்கள். அப்படியே நடைமுறையில் செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் தேர்தல் நடத்தியதைப் பற்றி முதலமைச்சரும் என் இந்தத் தேர்தல் வைத்தோம் என்று காரணம் காட்டி பல அறிக்கைகள் விட்டார்கள். இந்தத் தேர்தல் வைத்திருக்கவேண்டியதில்லை என்பதுதான் என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். எனென்றால் பாராளுமன்றத்திலே ஆட்சி நடத்திய திராவிட இந்திய காந்தி அவர்களுக்கு மெலாரிட்டி இல்லை முக்கியமான மசோகாக்களை நிறைவேற்றுவதில் கஷ்டப்படுத்தது. இந்த நல்ல மெலாரிட்டியோடு 138 அங்கத்தினர்கள் இருந்து வந்த ஒரு கட்சி தேர்தலை இவ்வளவு துரிதமாக நடத்தியிருக்க வேண்டிய தில்லை. நடத்துவதாக முன்கூட்டியே அவர்கள் திட்டமிட்டு நடத்தியிருக்கலாம். அதனால் அவர்களுக்கு வசதி. ஆனால் எங்களைப் பொன்ற மாற்றங்கடிக் கார்கள் கனவில் கூட இந்தத்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[3rd April 1971]

தேர்தல் நடக்குமென்று எதிர்பார்க்கவேயில்லை. இன்னும் ஒரு வருடம் இருக்கிறது என்று எந்தவிதமான தயாரிப்பும் செய்யவில்லை. ஆட்களைப் பொறுக்குவதில் கூட அவசரப்பட்டு முடிவு எடுக்க வேண்டியிருந்தது. வேண்டிய நிதி சேர்ப்பதிலும் கஷ்டம். சாதாரணமாகவே எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு நிதி சேர்ப்பதில் கஷ்டம். திடீரென்று நடந்ததால், எப்படி நிதியைச் சேர்ப்பது? இந்த சபையில் வேண்டுமானால், ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு வெற்றி என்று சொல்லலாமே தவிர, 183 ல்தானங்களைப் பிடித்தது வெற்றி என்று சொல்ல முடியாது. திடீரென்று செயலற்றுப் போக வைத்து, மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களை பலமாக வேலை செய்ய முடியாமல் வைத்து, தாங்கள் பலமாக வேலை செய்து வெற்றியைத் தேடிக்கொண்டார்களே தவிர மொத்தத்தில் இந்தத் தேர்தல் நடந்திருக்கிற முறைபே சரியில்லை. இன்னும் ஒரு வருஷம் கழித்து நடந்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். தேர்தல் நடத்தியிருக்கிறோம் என்ற எண்ணம் கூட வரவில்லை. ஒருக்கால் பிரதம மந்திரிக்கும் முதலமைச்சருக்கும் ஏற்பட்ட ரகசிய பேச்சின் முடிவாக இருந்திருக்கலாம் இந்தத் தேர்தல். எத்தனை கஷ்டம் பாடுங்கள்? 1966-ஆம் வருடம் ஒரு ஓட்டர் விட்டு தயாரித்து 1967-ல் தேர்தலை நடத்தினோம். 1967-ல் ஓட்டுப்போட்டவர்கள் பலபேர் இறந்துவிட்டார்கள். பலபேர் கொலி நாடுகளுக்குப் போய்விட்டார்கள். பலர் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய் விட்டார்கள். அவர்களுடைய பேர்களுக்கும் நீக்கி விட்டுப் புது ஜாதிதா தயாரிக்கவேண்டியது நியாயம் தான். 1967-ல் ஓட்டுப்போட்டவர்கள் ஒரு பூத்துக்கு சராசரி 50 வீருந்து 100 வரைக்கும் தகுதியுடனிருப்பவர்கள் ஓட்டர் ஜாதிதாவில் இல்லாமல் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். காலகாலத்தில் தகவல் கொடுத்து உறுப்பினர்களாக ஆகி வேட்டாளர்களுக்குக் கொடுத்த ஜாதிதாவில் இல்லாத நபர்கள் கடைசியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலர் ஓட்டுச் சாஷிக்குச் சென்று போலிங் ஆபீஸர் அவர்களால் ஓட்டு இல்லையென்று சொல்லி திருப்பி அனுப்பப் பட்டார்கள். இம்மாதிரி நடக்காத தொகுதியே இல்லையென்று சொல்லலாம். எல்லாத் தொகுதிகளிலும் நடந்திருக்கிறது. இந்தக் குற்றச்சாட்டை இந்த சபையில் மான்யுடிகு உறுப்பினர் திரு. வஹாப் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அவர் தி. மு. கழகக் கூட்டணியில் சேர்ந்து இந்தச் சபையில் முதல்வர் லீக் கட்சித் தலைவராக இருப்பவர். அவர் கட்டி அபெட்சகர் தின்ற திண்டுக் கல் தொகுதியில் பல ஓட்டர்கள் இந்த மாதிரித் திரும்பிப் போய் விட்டதால் அவருடைய கட்டி அபெட்சகர் தோற்றார் என்று அவர் இந்தச் சபையில் சொன்னார். அது மட்டுமல்ல, திரு. ம.பொ.தி. அவர்கள் தி. மு. கழகத்தின் சார்பாகவே வேப்பாவராக நின்று மயிலாப்பூரில் கோல்வியடைந்தார். அவர் சொல்லியிருக்கும் குற்றச்சாட்டை நான் இந்த சபைக்கு முடிந்த கட்ட விரும்புகிறேன். “என் தொகுதியில் குடிசைப் பகுதிகள் அதிகம். அந்தக் குடிசைப் பகுதிகளிலே 1967-லே ஓட்டனித்தவர்கள் சுமார் 7,000 வாக்காளர்களின் பெயர்கள் நீக்கப்பட்டு விட்டன. அவைகளைக்

4:30 p.m.

3rd April 1971]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

கடைசி காலத்தில் நான் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. இதுவும் தோல்விக்கு ஒரு காரணம்” என்பது அவருடைய தோல்வியைப் பற்றிப் பேசும் போது அவர் சொன்ன வார்த்தைகள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : என்ன பேப்பர் அது?

திரு. கே. ராஜாராம் : தினமணிக் கதிர். அவர் அடிக்கடி சட்டுரை எழுதும் பத்திரிக்கைதான் அது. இம்மாதிரி பூத்துக்கு 50, 100 என்று சொன்னால் ஆவரேஜாக 100 பூத்துக்கள் இருக்கின்றன என்றால் 10,000 ஓட்டுக்கள் வரை 1966-67-ல் ஓட்டுப் போட்டவர்கள் ஓட்டுப்போட முடியாத நிலைமையில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதோடு புதிதாக ஒரு குற்றச் சாட்டு. ஓட்டுக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது பொதுவான ஒரு கம்பினை. ஆகவே அதை அதிகமாக வற்புறுத்திப் பேச விரும்பவில்லை. எப்படியிருந்தாலும், புதிதாக ஓட்டர்கள் சேர்த்திருக்கும் முறையை நாம் அங்கீகரிக்க முடியாது, மிகவும் தவறானது. சில இடங்களில் 4, 5 பேர்கள் கூட உட்கார முடியாத ஒரு சிறிய குடிசை வீட்டில் 50, 60 ஓட்டர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பதியப்பட்டிருக்கின்றது. இதெல்லாம் ஓட்டுப் போட தகுதியில்லாத ஓட்டர்கள் பெயர்களைப் பதிந்து வைத்து, பின்னால் எங்கேயோ இருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வந்து “போல்” பண்ணியிருக்கிறார்கள். மெய்யேயிருந்து அட்களைக் கொண்டுவந்து அந்தப் பெயர்களுக்கு ஓட்டு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : வெளி மாநிலத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமா?

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த மாநிலத்திலே அவசியமில்லாத தொகுதியிலிருந்து அவசியமான தொகுதியில் சென்று ஓட்டுப் போட்டிருக்கலாம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : அவர்களும் ஓட்டர்கள் தானே. அவர்கள் மாநில வருவதற்குக் காரணம் இல்லையே.

திரு. கே. ராஜாராம் : வருவார்கள். ஒரு தொகுதியில் வேட்பாளர் முக்கியமான ஆள் இல்லையென்றால், வேறு ஒரு தொகுதியில் ஒரு முக்கியமான தலைவர் போட்டியிட்டால், அங்கு போய் ஓட்டுப் போடலாம் இல்லையா? அதோடு இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை நான் அரசாங்கத்தின் பேரில் சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் என்னை வேண்டாம். அந்த எண்ணத்தின் பேரில் நான் இதைச் சொல்லவில்லை. தேர்தலை நடத்தும் பொறுப்பு எலக்ஷன் கமிஷனைச் சார்த்தது. எலக்ஷன் கமிஷன் பெரிய தவறு செய்திருக்கிறது என்று சொல்கிறேனே ஒழிய இந்த அரசு எட்டப்பட்ட பொறுப்பல்ல. ஒவ்வொரு போலிங் வீட்டிலுள்ள எவ்வளவு வேட்டுக்கள் விழுந்தன என்று சரி பார்க்கக்கூட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. ஓட்டுப் பெட்டியைத் திருடினார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்குக் கூற நான் தயாராக இல்லை. எலக்ஷன் பெட்டிஷன் போட்டு கோர்ட்டிலே வாத்தாடுகிறவர்கள் சொல்லட்டும்.

[திரு. கே. ராஜாராம்] [3rd April 1971]

என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, இம்மாதிரிப் போடப்பட்ட ஓட்டுகள் சரியாக இருந்தனவா என்று எண்ணக் கூட முடியவில்லை. கவுண்டிங் ஏஜெண்டாசுப் போனவர்கள், மேஜைக்குப் பக்கத்தில் கூட போக முடியவில்லை. சில இடங்களில் முடிந்தது. சில இடங்களில் முடியவில்லை. எத்தனை ஓட்டுக்கள் “போல்” ஆயின என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். எண்ணி முடிந்தவுடன் அந்த ஓட்டுகள் சரியாக இருந்தனவா என்று சரி பார்க்க முடியவில்லை. ஒரு தொகுதியில் அசெம்பிளிக்கு நிற்பதே வேட்பாளர்களுக்கு கிடைத்த ஓட்டுகளும் அதே தொகுதியில் பராமுமன்றத்துக்கு நிற்கின்ற வேட்பாளர்களுக்கு விழுந்த ஓட்டுகளும் எண்ணிப் பார்த்தால் சரியாக இருக்கவில்லை.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : ஒரு வாக்காளர் அசெம்பிளிக்குப் போட்டுவிட்டு, பராமுமன்றத்துக்குப் போடாமல் கூட திரும்பலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் சொல்வது மாதிரி இல்லாமல், கையிலே மையை வைத்தவுடன் இரண்டு சீட்டுக்களையும் சேர்த்துக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதுமாதிரி சீட்டுக்கள் கொடுக்கப்பட்டது என்றாலும், பரமா மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. படித்தவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு இரண்டையும் சேர்த்துக் கொடுத்தால், போட்டுவிடுவார்கள் என்று அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலிருப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டது.

திரு. கே. ராஜாராம் : எனக்கு இரண்டு சீட்டுக்களையும் சேர்த்துக் கொடுத்தார்கள். ஒன்றைப் பராமுமன்றத்திற்கும் மற்றொன்றை அசெம்பிளிக்கும் போட்டேன்.

மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் அது நான் சொல்லக்கூடிய வாசத்திற்கு இன்னும் பலமானது. தனித்தனியாக அசெம்பிளிக்கு ஒரு ஓட்டம், பராமுமன்றத்திற்கு ஒரு ஓட்டம் என்று இருக்கும்போது, அதை ஏன் கோடுக்க மறுக்க வேண்டும்? அசெம்பிளிக்கும் பராமுமன்றத்திற்கும் இரண்டு வேட்பாளர்கள் போட்டியிடுகிறார்கள் என்றால், அந்தத் தொகுதியிலே மொத்தம் 40 ஆயிரம் ஓட்டுகள் அசெம்பிளிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் அதே மாதிரி 40 ஆயிரம் ஓட்டுகள் பார்லிமெண்டுக்கும் பெரிதானக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் மொத்தத்தில் 1,000, 1,200 வேட்டுகள் குறைவாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? அவ்வளவுதான் இரண்டு ஓட்டுச் சீட்டுகளையும் கீழ்த்துக் கொடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டார்கள்? ஒரு சீட்டு கொடுத்து, மற்றொரு சீட்டு கொடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டு, பின்னால் தேர்தல் நடத்துகிறவர்கள் உபயோகித்தார்களா என்பது கேள்விக் குரிய விஷயம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உபயோகிப்பதென்றால் எங்கே, யார் உபயோகிப்பது?

திரு. கே. ராஜாராம் : போலி நடத்துகிறவர்கள்.

[3rd April 1971]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பிறகு எப்படிச் குறைந்திருக்கும்?

திரு. கே. ராஜாராம் : போடாமல் கொண்டு போயிருக்க வேண்டும். சந்தேகம் போடுவதற்கும் இடம் கொடுக்கிறது, போடாமல் கொண்டுபோவதற்கும் இடம் கொடுக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : நான் ஒரு தொகுதியில் ‘சீர்ப் ஏஜெண்டாக’ இருந்தேன். ஒரு பெட்டி டேபிளுக்குப் போனவுடன் எத்தனை வேட்டு ‘போல்’ ஆகியிருக்கிறது என்று ‘செக்அப்’ பண்ணி, 50, 50 ஆகக் கட்டி இருப்பது சரிதானா என்று பார்த்துத் தான் என்னை ஆரம்பித்தோம். பார்லிமெண்டுக்கு எவ்வளவு ‘போல்’ ஆகியிருக்கிறது, சட்டசபைக்கு எவ்வளவு ‘போல்’ ஆகியிருக்கிறது என்று கணக்கு இருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : நான் சொன்னது புரியவில்லை என்பது வேறு விஷயம். புரிந்துகொண்டு தான் இருக்கிறீர்கள். போலிங் ஸ்டேஷனில் எங்கள் ஏஜெண்டுகள் எவ்வளவு ‘போல்’ ஆகியிருக்கிறது என்று குறித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ‘கவுண்டிங் ஏஜெண்டுகள்’ கொண்டு வந்த எண்ணிக்கைக்கும் இந்த எண்ணிக்கைக்கும் மாறுபாடு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : என்னுடையபோது ஒரு பெட்டியைத் திறந்தவுடன் வேட்டுகளை சரி பார்க்கிறார்கள். சரி பார்க்கப்பட்ட பிறகு, ஒவ்வொரு பெட்டியாகத் திறந்து, எல்லா வற்றையும் ஒரு தொட்டியில் போட்டு கலக்குகிறார்களே தவிர, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்வது போலல்ல.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாஷா அவர்களும் நானும் அபேட்சகர்களாக இருக்கும் தொகுதியில் அம்மாதிரி நடக்கும். ஆனால் அம்மாதிரி அமைச்சர் சாதிக் பாஷாவும் ராஜாராமும் எல்லா இடங்களிலும் இல்லை. ஏஜெண்டுகளை மேஜைக்குப் பக்கத்திலே கூட வரவிட மாட்டார்கள். ஆளும் கட்சியினர் தங்கள் கட்சிக் கூட்டத்தில் விசாரித்துப் பார்க்கட்டும். ‘கவுண்டிங் ஏஜெண்டுகளை’ 10 அடி, 15 அடிக்கு அப்பால் வைத்திருந்தார்கள். என்னுகிற இடத்தில் வரவிட மாட்டார்கள்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : முறைப்படி ஒவ்வொரு ‘கவுண்டிங் டேபிளுக்கு’ ஒருவர் விதம் 15 பேர் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் எத்தனை ஒளிவுமறைவுமில்லை. ஆனால் உண்மைக்குப்பிறம்பாக மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அரசுத் தரப்பில் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

[3rd April 1971]

திரு. கே. ராஜாராம்: தேர்தல் கமிஷன் என்பது இரண்டு, மூன்று நபர்கள் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். யதேச்சாதிகாரமாக ஒரே மனிதன் என்னப்படி நினைத்தபோது வந்திருக்கிறான் மாற்றியமைப்பது தவறு. 3-4 பேர் கொண்ட கமிஷனாக அது அமைய வேண்டுமென்பதைத் தெரிவிப்பதெதிரெக்கிரமும். தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். அது போக ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் "சிஃப் எலக்டோரல் ஆபிசர்" என்று தேர்தல் கமிஷனின் பிரதிநிதியாக அந்தந்த மாநில அதிகாரியே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதற்குக் கூட வேறு மாநிலத்திலிருந்து ஒருவரை நியமிப்பது பொதுவாகத் தேர்தல் விஷயத்தில் பட்சபாதமில்லாமல் நடக்க ஏதுவாகும். நாங்கள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். இது முதலமைச்சருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

இது போக, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று 4 ஆண்டுகளாகி விட்டன. அவர் முதலமைச்சராக வந்து 2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகி விட்டது. பொதுவாக மற்றவர்கள் என்ன நினைத்தாலும் தவறு நடப்பதற்குக் கொஞ்சம் கூட அவர்கள் இடம் கொடுக்கமாட்டார்கள். நான் அவருடன் பழகியவரை அவரைப்பற்றித் தெரிந்து கொண்ட உண்மை. ஆனால் இந்த ஒரு விஷயத்தை எப்படி அவர் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று புரியவில்லை. அதாவது "மோட்டார் வேலிக்ளஸ் ஆக்ட்" படி ஒரு லாஸியில் 'கிளினர்' போன்றவர்கள் அல்லது அதில் வேலைக்குச் செல்பவர்களை மட்டும் ஏற்றிச் செல்ல முடியும். மண் அள்ளுவதற்கு 7, 8 பேர் போவதென்றாலும் ஆர்.டி.ஓ. (R. E. O.) அவர்களிடத்தில் அதற்கு அனுமதி வாங்க வேண்டும். என்ன நடைபெறுகிறது? 100 பேர், 70 அல்லது 80 பேர்கள் லாரிகளில் ஏறிக்கொண்டு—நான் மிக வருத்தத்துடன் சொல்லுகிறேன்—கிராமங்களுக்குச் சென்று—திடீரென்று இரண்டு லாரி நிறைய ஆட்கள் அப்படிப் போய்

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, அவர்கள் எந்தக் கட்டி?

திரு. கே. ராஜாராம்: நான் ஒரு கட்டியை மட்டும் குற்றம் கூறவில்லை. அதை நீங்களே பூகித்துக் கொள்ளவேண்டியது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சென்னையில் நடைபெற்ற ஒரு நபரின் பிறந்த நாள் விழாவுக்குக் கூட லாரிகளில் ஏராளமானவர்கள் இங்கே வந்தார்கள். அது மாநிரி இது அனுமதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: அப்படி அந்த லாரிகள் ஊரைச் சுற்றிக் கொண்டு போனால், ஊரே பிதியடைந்து விடுகிறது. எங்கள் மாநில ஜில்லா சூப்பரிண்டெண்டன்ட் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள். "யாருமே தேர்தல் வேலியாக ஆட்களை ஏற்ற லாரிகளை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது" என்று அறிக்கை

[3rd April 1971]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

விட்டார்கள். பல தொகுதிகளிலிருந்தும் மதுரையிலிருந்தும் பல வேட்பாளர்கள் எனக்கு 'டேஸிபோன்' பண்ணிக் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்தேன். "அவர்கள் கடைசி நாளன்று ஊராவை விட்டுப் போகிறார்கள். நாங்களும் லாரிகளில் ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போக வேண்டுமென்று இருக்கிறோம்" என்றார்கள். நான் தடுத்ததுவிட்டேன். "அதே மாதிரி திராவிட முன்னேற்றக் கழக வேட்பாளர்கள் லாரிகளில் ஆட்களை ஏற்றிக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் தடுத்துவிட்டால் நாங்களும் தடுத்துக்கிறோம்" என்று சொன்னார்கள். கனெக்டர் அவர்களுக்கு 'போன்' பண்ணினேன். அவர் என்னைப்பற்றில் சொல்கிறேன் என்று சொன்னார். நானும் அவருக்கு 'டேஸிபோன்' பண்ணிச் சொன்னேன். இரண்டு தரப்பாரும் ஆட்களை ஏற்றிப் போகக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நடந்ததென்ன? காங்கிரஸ் அபேட்சகர் ஊர்வை விட்டவில்லை. ஆனால் ஆனால் கட்டி அபேட்சகர்கள் தொகுதிகளில் லாரிகளில் ஊர்வை விட்டார்கள். அது போகட்டும். தேர்தல் நேரத்தில் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. எப்படி எப்படியோ நடந்தது என்று விட்டுவிடலாம். ஆனால் இங்கே இன்று கூட லாரிகளில் ஆட்கள் ஊர் சுற்றி வருகிறார்கள். அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் கீழ்க்காண்களுக்குக் கூறி கொடுத்தேன் மன்றத் தொழிலாளர் இருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும்—எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் களாக இருந்தாலும் சரி—நான் 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்' என்று அழைத்துச் சொல்லவில்லை—முதலமைச்சர் அவர்களே என்று நான் அழைத்துச் சொன்னேன்—இது தவறு என்று தெரிந்தால், கண்டிப்பாகப் போலீஸ் இலாகாவுக்கு வந்தாவிட்டு அதைத் தடுத்த தடுத்த வேண்டும். முதலில் 15 நிமிஷங்களுக்கு "லாஸியில்" கொடுங்கள். மட்டத்திற்கு விசேஷமாகச் செய்யக் கூடாது. ஆட்கள் பஸ்ஸில் போகலாம் என்றிருக்கிறதே தவிர, லாரி நிறைய ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போக, மட்டத்தில் லாரிகளில் 8, 10 பேர் எந்தவாறு மண் அள்ளுவதற்கு, ஆனால் 80, 100 பேர் என்ற சட்டத்தில் இடமில்லை. தயவு செய்து உன்னுறை இலாகாவை நிர்வகிக்கும் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் தங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். எந்தக் கட்டி லாரியாக இருந்தாலும் சரி, தடுத்த வேண்டும். மேல் மட்டத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கீழ்க்காண்குள் வந்தாவிட வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கு அபிவிருத்திக்கு, ஆனால் மீறிகள் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு மேலும் கார்த்திக் தாத்தை, இனிமேல் வரது அம்மாதிரியில்லாமல் இருப்பதற்கு மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கண்டிப்பாக அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்தல் விஷயம் அவ்வளவு நான்.

'ரெகடர்' என்று நவீன தொழில் மேம்பாட்டிற்கு கழகம் ஒன்று ஏற்படுத்தவிருப்பதாக செய்து அதற்கு அவர்கள் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போன முறை வாஷிங்ஷெல் திட்டத்தின்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [3rd April 1971]

போது இதைத் தான் சொன்னேன். பெயர் 'சிப்காட்' என்று இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. கோளத்தில் சிறு தொழில் கழகத்துக்கு தனியாக உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சிறு தொழில் செய்வோர் மூலதனம் போட்டு மூலப்பொருள் சேமிக்க வசதியில்லை. வேண்டிய மூலப்பொருட்களை அவர்களே வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, சிறு தொழில்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டுமென்று பொருள்களை வேண்டும் பொழுது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து வந்தோம் என்பது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜ கோபால் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர்களும் நானும் கோளத்தில் இருக்கக் கூடிய அரசாங்க நிறுவனத்தில் போய்ப் பார்த்தோம். நமது சென்னையிலுள்ள தொழிற்பேட்டையிலும் இரும்புத் தொழில் செய்யும் பட்டறையில் நாங்கள் போய்ப் பார்த்தோம். இதைப் பார்த்து விட்டுச் சென்றதால் தான் பெரும் மாறுதல் தென்பட்டது. நமது தொழிற்பேட்டையில் அவ்வளவு பேரும் அரசாங்க நிறுவனம் கூட, எங்குமே சொன்ன புகார், இரும்பு கிடைப்பதில்லை, மூலப் பொருள் கிடைக்கவில்லை. இரும்பு கிடைப்பது கஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், இதே உத்தியோகஸ்தர்கள், எங்களுடன் மதிப்பீட்டுக் குழுவுடன் கோளத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். கோளத்தில் கேட்டோம். எங்களுக்கு இரும்பு பற்றி கஷ்டமில்லை. தாராளமாகக் கிடைக்கிறதென்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு 'டைலமா'வாகப் போய் விட்டது. பங்குத்திருக்கிற தமிழ்நாட்டில் இரும்புக்கு கஷ்டமேற்படுகிறது, கோளத்தில் மட்டும் எவ்வளவு என்று கேட்டோம். அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கென்று சர்க்காரில் நிறுவனம் வைத்திருக்கிறோம். 6 மாதங்களுக்கு முன்பே, என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்று தெரியும். ஆகவே, அரசாங்கப் பணத்திலிருந்து மேலும் ஒரு வருஷத்திற்கு வேண்டிய இரும்பைக் கொண்டு வந்து சேகரித்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதனால் அம்மாதிரி நிறுவனம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்தோம். அதற்காக, அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறோம். "சிப்காட்" வெறு தொழில் செய்கிறவர்களுக்கு உதவியாக அமைப வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, முதலமைச்சர் அவர்கள் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து, காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைப்பற்றி இரண்டு கூட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்தார்கள். "பிளாங்க் சேக்" கொடுத்தோம். ஒரு கட்சியோ, யாரோ, எந்த விதமான குறுக்கிடும் செய்யாமல் முதலமைச்சர் என்ன யோசனை சொன்னாலும், அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னோம். ஆனாலும், இப்பொழுதும் மைசூரில் காவிரிக்கு வரக் கூடிய தண்ணீரை மறித்து, கட்டிடம் கட்டுவது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க வழி இல்லையா என்று நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன். ஒரு மாநில அரசாங்கத்திற்கும் அடுத்த மாநில அரசாங்கத்திற்கும் அணைகட்டுவதில் தகராறு இருந்தால், அது நிரும் வரை அதைக் கட்டிடம் கட்டுவதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டாமா என்று நான் கேட்கிறேன். அதற்கு

[3rd April 1971] [திரு. கே. ராஜாராம்]

நமக்குச் சக்தி இல்லையென்று சொல்லுங்கள். பிரதம மந்திரி அவர்கள் போய்ப் பிரச்சங்கம் செய்துவிட்டு வந்தார்கள், இதை டிரிப்யூனலுக்கு அனுப்புகிறேன் என்று. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னேயே டிரிப்யூனலுக்கு அனுப்பியிருந்தால், தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியும். கோர்ட்டில் "இஞ்ஜக்ஷன்" வாங்கியிருக்க முடியும். ஆனால், போன மாதம் கூட கட்டிடம் கட்டி வருவதாகச் கேள்விப்பட்டோம். எப்போதுக்குப் பிறகு தெரியாது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும், அதைத் தண்ணீரை நம்பிக் தான் திருச்சி, தஞ்சை இரண்டு ஜில்லாக்களும் இருக்கின்றன. போதா ததற்கு, இப்பொழுது சேலம் வேறு. சேலத்தில் இடது கரை வாய்க்கால் மூலம் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் காவிரி நீரைக் கொண்டு பயிராகின்றன. இந்த நிலைமை உணவு உற்பத்தியை எப்படி பாதிக்குமென்று முதலமைச்சருக்குச் சொல்லத் தேவை இல்லை. இருந்தாலும், இந்தச் சபையில் எதிர்க்கட்சியின் அபிப்பிராயம் ஒலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நடவடிக்கை எடுப்பதில் பின்வாங்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எதற்காக நெளிந்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோன்று தெரியாது. வற்புறுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

5-10 p.m.

அடுத்து, கோளத்திலிருந்து இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன், பத்திரிகைச் செய்தி வந்தது. அண்டை மாநிலங்களோடு நம்மால் அனுவசியத் தகராறு தேவையில்லையென எண்ணுகிறேன். உண்மையில் அவர்களுக்குத் தேவையில்லாத ஒரு வசதியை, நமக்குத் தேவை இருக்கும்பொழுது அவர்கள் கொடுக்க மறுப்பது சரியில்லை. சிறுவாணித் தண்ணீர்பற்றி நண்பர் திரு. இராஜ மாணிக்கம் அவர்களிடம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் சொன்னேன். கோவை வளரும் தகரம். தொழில் நுழைவில் மாநிலத்தில் முன்னேடியாக இருக்கிறது. அங்கே எந்தவகையிலும் தண்ணீர் தட்டு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். கோயமுத்தூரை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். கோயமுத்தூரில், இப்பொழுதே குடிநீர் தட்டு பயமுறுத்துகிறது. மேலூரில் என்ன ஏற்படுமென்று தெரியாது. பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கும்படி. அங்கேயுள்ள மக்கள் வெளியில் போகும் நிலை ஏற்படாமல், உடனடியாகப் போது மாரமந்துத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சாதிக் பாஷா அவர்களை கோளத்துக்கு அனுப்பி நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். அவர் ஆற்றலும் அறிவும் உடையவர். ஆகவே, அவரை அனுப்பி, பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, சிறுவாணியில் அதிகம் தண்ணீர் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். வேளிர் காலத்தில் கஷ்டமேற்படுவது வழக்கம் தான். உடனடியாக, அதிகாரிகளை அனுப்பி கலந்தாலோசித்து

[திரு. எஸ். ஜே. சாந்தியாபா] [3rd April 1971]

ஆவன செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நிவாரண நடவடிக்கைகளை நடத்து அரசு அதிகமாக செலவிடக் கூடாது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தேர்தலை என் அமைச்சர் நடத்துகிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு, விஞ்ஞான சோஷலிசத்தை அமூல் நடத்த, இந்த தேர்தல் மூலமாக மக்களின் நீர்ப்பாை நான் கோருகிறேன், என்று சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம். என்வனவு தூரம் உன்மை என்று அவர் நான் விளக்க வேண்டும். இந்த ஆளுநர் உரையில், விஞ்ஞான சோஷலிசம் மட்டுமல்ல, எந்த சோஷலிசத்திற்குமே அடிப்படைத் திட்டம் போட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிந்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு ஆளுநர் உரை மீது இரண்டு மன்றங்களும் விவாதம் செய்து, மேலவை விவாதம் என்னுடைய பதில் உரையோடு முடிவடைய இருக்கிறது. இதிலே கலந்து கொண்டு, நல்ல கருத்துக்களை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், என்மைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இங்கே வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில், தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை அனைவரும் தங்களுடைய உரைக்குத் தொடக்கமாக வைத்துக்கொண்டு கிவர் அனையோ தங்கள் முழு உரையாக ஆக்கிக் கொண்டு கிவர் ரக்கால், பாதி உரையாக ஆக்கிக் கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரை மீது விவாதத்தை மேலாதிக்கியிருக்கிறார்கள். நான் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேர்தலைப்பற்றி இவ்வளவு நினைமான விளக்கங்களை எடுத்து வைப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனென்றால் தேர்தல் முடிந்து, மக்களுடைய நீர்ப்பாை நாம் பெற்று இங்கே வந்து அமர்ந்த பிறகு, அதையே மீண்டும் மீண்டும் ஆராய்ந்துகொண்டிருப்பது முறையல்ல என்று கருதுகிற பாந்த மனப்பான்மை படைத்தவர்களில் அவரும் ஒருவரென்று நான் கருதுகின்ற காரணத்தால், அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் இதைப் பற்றிப் பேசுவர் என்று எதிர்பார்க்கத்தான் இல்லை. ஆனால், அவர்கள் சொன்னார்கள் எங்களுடைய கட்சியில் கூட, இப்படித் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம் என்று. கட்சியிலே ஒரு தீர்மானம் போட்ட பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இவ்வளவு நேரமாவது தேர்தலைப்பற்றிப் பேசுவர் பால் பிறகு கட்சியிலே அவரைக் குறைத்து எதிர்நின்றுவர்கள். தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம், மேலவையில் இதைப்பற்றி தீர்ப்பு நேரம் பேசியிருக்க வேண்டாமா என்று கேட்ட பதில், தகுந்த வேலை, அதற்காகத் தான் இவ்வளவு நேரத்தை அவர் எடுத்துக்கொண்டாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. தேர்தலை என் இவ்வளவு திடீரென்று வைத்திருக்கென்று கேட்டார்கள். தேர்தலை வைத்த தற்கால காரணத்தை நான் சொன்னோ குறிப்பிட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் தேர்தல் வைப்பதற்காகம் -- சொன்ன

3rd April 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

காரணங்களில் அதுவும் ஒன்று தான், மறுக்கவில்லை. இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத்து விட்டு வானொலி மூலமாகவும் அறிக்கைகள் வாயிலாகவும் தேர்தல் ஏன் திடீரென்று தடை. பெறுவதற்கு ஆயத்தம் அனெனென்று குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் "சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு இருக்கின்ற தடைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும், அதற்கான வகையில், தனக்குப் பெறுவதற்கு ஆயத்தம் அனெனென்று குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் தீர்ப்பை எதிர்பார்க்கிறேன்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள். தேர்தலை நாமும் நடத்தலாம் என்று தமிழகத்திலே நாங்கள் தீர்மானித்த நேரத்தில் இதுவும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய காரணங்களில் ஒன்றாக இருந்தது என்பதில் எந்த விதமான ஐயப்படாடும் கிடையாது.

இரண்டாவதாக, நான் அடிக்கடி கூறியிருக்கின்றேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அறிவார்களென்று கருதுகிறேன். இந்த ஆண்டு, நாடாளுமன்றத் தேர்தலை நடத்தி முடித்துவிட்டு, அடுத்த ஆண்டு சட்டமன்றத் தேர்தலை நடத்துவது, அதற்கிடையில் இடைத் தேர்தல்கள், அதற்கும் பிறகு நகராட்சித் தேர்தல், பிறகு ஊராட்சித் தேர்தல், இப்படி எப்பொழுதும் மக்களை தேர்தல், தேர்தல் என்று அலைக்கழித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலையிலிருந்து, அவர்களுக்குத் தங்களுடைய எதிர்க்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கின்ற ஓய்வை அளிக்க, அவர்களுக்காகப் பாடுபட்டுப் பணியாற்றக் காத்திருக்கின்ற அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரம் தேர்தலுக்காகவே சுழன்று கொண்டிராமல், மக்களுடைய வாழ்வுப் பிரச்சனைக்காகவும் சுழல வேண்டுமென்ற காரணத்துக்காக, அடிக்கடி தேர்தலை மக்கள் சிந்திக்கின்ற, அரசாங்க நிர்வாகம் சிந்திக்கின்ற, இடர்ப்பாட்டிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக, தேர்தலை நாமும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலோடு இணைத்து நடத்தி விடலாமென்பது இரண்டாவது காரணமாகும்.

5-20 p.m.

மூன்றாவது காரணம், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய காங்கிரஸ் கட்சியினரும் அவர்களோடு புதிதாக இணைந்த வேறு சில கட்சிகளும் கடந்த இரண்டு மூன்று மாத காலமாகவே சந்திப்போமா சந்திப்போமா, 1972-ல் சந்திப்போமா என்று உரக்க உரக்க கோஷமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அது வரையில் அவர்கள் என் காத்திருக்க வேண்டும், 1971-லேயே சந்தித்து விடலாமே என்றுதான் தேர்தலை நாங்கள் முன்கூட்டியே வைத்துக் கொண்டோம். அது மாத்திரமல்ல, கடந்த நான்காண்டு காலமாக இந்த அரசு புரிந்திருக்கிற சாதனைகள் எதிர்க்கட்சியினரால் என்னி நகையாடப் பட்டதோ தவிர, அதிலே போற்றுவவைகளைப் போற்றி குறைகளைத் தாற்றுகிற அளவில் கூட இல்லாமல் சாதனைகள் இகழப்பட்டன. நாங்கள் எங்களுடைய சக்திக்கு ஏற்ற வகையில் நாங்கள் எற்றியிருக்கிற பொறுப்பை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு பணியாற்றுவதற்கு இந்த நான்காண்டு காலத்தில் எந்த விதமான மனக்குறைக்கும் இடமில்லாமல் நடத்தி வந்திருக்க

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[3rd April 1971]

கிறோம். என்னுடைய மனச்சாட்சிக்கு ஏற்ற வகையில், போலீசுர் அண்ணா அவர்கள் இந்த அபை எந்த அடிப்படையில் உருவாக்கினார்களோ, அந்த மக்களுக்காக, எழை எரிய பாட்டாளி மக்களுக்காக, சமுதாயத்தில் அழுத்தப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்காகப் பாடுபட வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதியதிலே எத்தவிறமான வியப்பும் இருக்க முடியாது. என்னென்றால் நாங்கள் மிகச் சாதாரணமானவர்கள். மிகச் சாமானியமானவர்கள். நாங்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகிற நேரத்தில் பாாட்டும் கிடைக்கவில்லை எதிர்த் தாப்பிலிருந்து. அது கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது எங்களுடைய தவறாக இருக்கலாம். அதற்கு மாறாக எங்களுடைய தனிப்பட்ட தகுதிகள் ஆராயப்பட்டன, எங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகள் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. எங்களுடைய தனிப்பட்ட அத்தனிதிகள் மேடைகளில் அங்கம் அங்கமாகப் பிரதே விசாரணைக்கு ஆளாயின. இவைகளையெல்லாம் பார்த்த நேரத்தில்தான் எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும் எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு, திரும்பிய பக்கமெல்லாம் எதிர்ப்பு வந்திருக்கிறதே என்ற அளவுக்கே அப்படி. என்னதான் குற்றம் செய்துவிட்டோம் என்று எண்ணினோம். நாங்கள் பெருந் தன்மையாக நடந்துகொண்டதை வைத்து எங்களைத் கோழை களாக எண்ணிவிட்டார்களா, அரசியல் பண்பில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் எதையும் நாங்கிக்கொள்வது நாங்கள் பயந்தாங்கொள்விகள் என்ற எண்ணத்தை மற்றவர்களுக்குத் தந்துவிட்டதா என்று சிந்தித்தோம். சிறிய விஷயங்களைப் பேசுகிறேன் என்று இந்த மாமன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் தவறாகக் கருதக் கூடாது என்று, தலைவர் அவர்களே, உங்கள் ஞாலமாக மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் வெற்றி பெற்ற நேரத்தில் 1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினுடைய சட்டசபைக் கட்சி அமைந்திட வேண்டிய இடம் எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சி இருந்த இடம்தான். அது பெரிய இடம். ஆனால் அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் எங்கிலிடத்தில் சோன்னது தான் தாமதம், அதே இடத்தில் தோடர்ந்து உங்கள் கட்சி அலுவலகத்தை வைத்துக்கொள்ளுங்கள், நாங்கள் வேறு இடம் பார்த்துக்கொள்கிறோம் என்று சாதாரண இடத்தை நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டோம். 6,000-க்கும் மேற்பட்ட அரசியல் நியாதிகளுக்கு மாணியம் அளித்தோம். மாதாமாதம் அவர்களுக்கு உதவித்தொகை அளித்தோம். அதை எண்ணியிருந் தால், ஒரே ஒரு கையெழுந்தில் கொஞ்சம் மை செலவில் ஒரு கண நேரத்தில் நடுத்திருக்கலாம்; தடை போட்டிருக்கலாம். அப்படி யெல்லாம் கட்சி மனப்பான்மையிலல்லாமல், கட்சி சார்பற்ற முறையில் நாங்கள் கடந்த 4 ஆண்டுகாலம் எங்களுடைய ஆட்சியை நடத்தியிருக்கிறோம். மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு எதிர்க் கட்சிக்கு எந்த அளவுக்கு விட்டுத்தா வேண்டுமோ, அவர் எங்களுடைய மனம் புண்படாமல் இந்த ஆட்சியை நடத்த வேண்டுமோ, எந்தெந்த முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டுமோ, அப்படியெல்லாம் நடந்துகொண்டிருந்தும் கூட, நாங்கள் அதோ

3rd April 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஆனத் தகுதியில்லாதவர்கள் என்றும் திடீரென்று அப்படி விபத்தினால் இந்தப் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்த்துவிட்டோம் என்றும், இவர்கள் ஆளப் பிறந்தவர்களா என்றும் நினைத்தார்கள். அதற்கான தகுதி படைத்தவர்களா, அந்தந்து பெற்றவர்களா, தகுதி மிக்க இடத்தில் உத்தந்தவர்களா, செல்வர்களா குழந்தையில் பிறந்தவர்களா, மிட்டா மிராக்களா, வட்டிக் கடை நேத்தர்களா, குடடிக் குபேசர்களா, அந்தப் பட்டியலில் இவர்கள் பெயர்கள் இருக்கிறதா என்ற எண்ணம் நாட்டில் எற்பட்டி. எந்த ஏதெனப் பார்த்தாலும் எந்த மேடைகளில் கேட்டாலும் எங்குடைய கருத்துக்களை ஆராயத்தாலும் அனைத்து எங்களுக்கு எதிராக சிறிய சிறிய விஷயங்களையெல்லாம் பேரிதுபந்திப்போதுதான் நாங்கள் எண்ணினோம். “இதை என்னவா நாட்டினுக்குச் சித்திக்குக் கொண்டிருப்பது? அவர்களுடைய கருத்துக்களை நாட்டு மக்கள் எற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நடவடிக்கைகளை எற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்போதே பார்த்துவிட வேண்டும். நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அப்படியே கருது கிறார்கள் என்றால், மரியாதையாக விளக்கவேண்டும். நாட்டு மக்கள் மீண்டும் நாங்கள் ஆனத் தகுதியுடையவர்கள் என்று தீர்ப்பளித்தால், அதை எற்றுக்கொள்ளோம்” என்று ஒரு அறைகவலாகத்தான் இந்தத் தேர்தலை நாங்கள் நடத்த முன் வந்தோம். அந்த அறைகவலை என்னை நம்பியோ, கழகத்தின் பொதுச்செயலாளர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களை நம்பியோ, இங்கே விற்றிருக்கிற அமைச்சர்களை நம்பியோ ஆறும் கட்சி யிலுள்ள சிலரை நம்பியோ, தோழமைக் கட்சித் தலைவர்களை மட்டுமே நம்பியோ நாங்கள் எற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த அறைகவலை இந்த நாட்டிலுள்ள நான்கு கோடி தமிழர்களின் சார்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எற்றுக்கொண்டது.

1971-ல் தேர்தல் வைத்தால் நாங்கள் வேட்பாளர்களைப் பொறுக்கக் கூட தேர்தல் இல்லை என்று எதிரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கலாய்த்துக் கொண்டார்கள். அதற்காக வருத்தப் படுகிறேன். அவர்கள் வேட்பாளர்களைப் பொறுக்கியதில் என்ன குறைவு? மணலி சாமகிருஷ்ண முதலியார் என்ன சாதாரண வேட்பாளராவார். தஞ்சாவூரில் நிறுத்தினார்களோ ஆடுபக்கியபாரி நாடார் அவர்கள் என்ன சாதாரணமானவராவார்? மணி மணியான ஆட்கள் அவர்கள் எந்த ஓட்டை உடைத்தால் வேட்பாளராவையும் அவர்கள் நிறுத்தவில்லை. அவர்கள் கட்சியின் சார்பாக நல்ல தகுதியுள்ளவர்களைத்தான் நிறுத்தினார்கள். கடலூரில் திரு. சீனிவாச பண்டியாச்சி சாதாரணமான வேட்பாளர் என்ற குதமுடியும்? தேர்தலில் அசகாய சூர் அவர். ஆனால் அப்படிப் பட்டவர்களுையெல்லாம் மக்கள் வேட்பாளராக எற்றுக்கொள்ள வில்லையே தவிர ஒரேயே றுரிக்லை. அவர்கள் கட்சியில் யார் யாரை வேட்பாளராகக் காலம் காலமாகக் கருதி வந்தார்களோ அவர் களைத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே வேட்பாளர்களைப் பொறுக்க நோம் இல்லை என்று கூறுகிற சாமாதானம் சரியாகாது. எங்களுடைய தேர்தல் முறைப்படி ஒவ்வொரு தேர்தலிலும்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[3rd April 1971]

நானும், பொதுச் செயலாளரும் திரு. என்.வி.என். அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் கழகத்திலே பொறுப்பில் உள்ள மற்றவர்களும் சேர்ந்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சேன்றுதான் தேர்தலுக்கு வேட்பாளரைத் தேர்த்தெடுப்பது வழக்கம். இந்தத் தடவை நாங்கள் அப்படியெல்லாம் கூடச் செய்யவில்லை. அந்தந்த மாவட்ட மட்டத்திலே யார் யாருடைய பெயர்கள் அறிவிக்கப்பட்டதோ அவர்களைத்தான் வேட்பாளராகத் தேர்த்தெடுத்தோம். தேர்தலில் நிறுத்தினோம். வேட்பாளர்களுக்காகத்தான் வாக்குகள் கிடைக்கின்றன என்ற வாதத்தில் இன்னமும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இவ்வளவு நம்பிக்கையோடு இருப்பதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். சோனையில் உறுதியிருந்தால், வேட்பாளராக யாரை நிறுத்தினாலும் வெற்றி கிடைக்கும் என்பதுதான் இந்தத் தேர்தலில் நாங்கள் பெற்ற வெற்றிக்குச் சான்றாகும். நான் சொல்லுது அறிவுரை என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. சிறுவன் சொல்லுகிற யோசனையாக, காங்கிரஸிலுள்ள பெரியவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேட்பாளர்கள் மிகுந்தரிப்பட்ட மதிப்பு வைப்பதைவிட அவர்கள் தங்கள் கொள்கையில் தனிப்பட்ட மதிப்பு வைத்திருந்தால், அவர்களுக்கும் வெற்றி பெற்றிருக்கலாமே தவிர வேறில்லை. வெற்றி பெறுவதற்கான சகியத்தைச் சொல்லிவிட்டேனோ என்று ஆளும் கட்சியிலுள்ள யாரும் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது.

வாக்காளர் பட்டியலில் பெயர் தீக்கம் நிறைய இருந்தது என்று சொல்லப்பட்டது. வாக்காளர் பட்டியலில் தங்கள் பெயர் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்துக்கொள்வதற்கும், இல்லாவிட்டால் இளைத்துக் கொள்ளவும், தீக்கப்பட்டிருந்தால் என்ன என்று கேட்பதற்கும் போலானான தேர்தல் கோடுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட வாக்காளர்கள் அல்லது அதைச் சரிபார்க்கிற கட்சித் தொண்டர்கள் சரியாகச் செயல்படாத காரணத்தால், அந்தக் குறைபாடு தேர்த்திருக்கலாமே தவிர, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதைப் போல, அந்தந்த வேட்பாளர்களோ மற்றவர்களோ எந்த சதியையும் இதில் நடத்தவில்லை என்பதை நாம் அனைவரும் அறிந்துகொண்டிருக்கிறோம். அதிகாரிகள் வாக்காளர் பட்டியலைச் சரி பார்ப்பதற்காகச் செல்லும் நேரத்திலே, சில நேரத்திலே அந்த வீட்டிலே பத்து வாக்காளர்கள் இருந்தால், அவர்கள் சொல்லும் நேரத்திலே ஐந்து பேர் தான் இருந்திருப்பார்கள். அந்த ஐந்து பேரை மட்டும் 'டிக்கப் பாக்' செய்து கொண்டு ஐந்து பேர் வெளியே சென்றிருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னாலும் கூட, அதிகாரிகள் அதைக் காலை வாங்கிக்கொள்ளாமல் அவர்கள் பெயரை அடிப்படையிலிருக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்ட சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். குறைகள் வேறு, குற்றங்கள் வேறு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும் போது, எதோ பெரியதொரு மோசடி நடந்ததுவிட்டது போலப் பேசி, இந்தத் தேர்தல் முறையையே மாற்ற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுப் பார்ப்பார்கள். விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும்

3rd April 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

என்றும் கூட வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். அதைச் சொல்லிவிட்டு, அவர்களே இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தால் இதைத் தவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் காணக்கிடக்கிறது, ஆனால் அவர்களே அரசில் வந்து அமர்த்துடன் மற்றவரிடமிருந்து வந்த கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களே அதைக் குறிப்பிட்டு வட்டம் பற்றி, நான் அதுபற்றி மனமும் விளக்கம் கூற வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தல் அறிக்கையில் தரவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதை வைத்தது உண்மைதான். இது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான் என்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகம் இல்லை. இதை ஆராயும் நேரத்தில், தேற்றைய தினம் பி.எஸ்.பி. கட்சித் தலைவர் நண்பர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேரவையில் பேசும்போது, அதிகக் கட்சிகள் இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம் சரிப்பட்டு வருமா என்று சொன்னார்கள். ஒரு கட்சி, தமிழ் நாட்டில் ஒரு இடத்தைக் கூடப் பெற முடியாத கட்சி, நான் பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை—கட்டிய பணம் கூட வேண்டாம், அது அரசாங்கத் திட்டமே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்று டெபாஸிட்ட் கட்டிய பணத்தைக்கூட வாங்கக்கூட முடியாத, அந்த அளவிற்கு வலிமை வாய்ந்த கட்சி, இப்படிப்பட்ட கட்சி வேண்டுமென்றே 234 இடங்களிலும் தங்களுடைய கட்சியின் பெயரால் வேட்பாளர்களை நிறுத்திவைப்பதைப் பார்க்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட கட்சிகள் டெபாஸிட்ட் தொகையை இழந்தால்கூட, ஒரு சில ஆயிரம் வசக்குகளை வாங்கத்தான் வாங்குகின்றன. இன்னும் ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கே தெரியும் அவர்களைப்பற்றி என எண்ணுகிறேன். அவர்கள் எந்தத் தேர்தல் வந்தாலும் அதில் வேட்பாளராக நிற்பது என்று இருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் போட்டியிட்டாலும் சரி, பண்டித தேருவே போட்டியிட்டாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட நபர்கள் நானும் போட்டியிட்டு, அண்ணா அவர்கள் பெயரோடு நான் பெயரும் வரவேண்டும் என்று எண்ணுவார்கள். வந்ததான் வரும், ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் பாராளுமன்றத்திற்கு என்னால் ரூ. 500 என்றும் சட்டமன்றத்திற்கு என்னால் ரூ. 250 என்றும் டெபாஸிட்டைக் கட்டிவிட்டு தேர்தலில் சரிபடுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் பிற்பகல் 5-30. போட்டியிடும் போது, விகிதாச்சார முறை என்று வைத்தால், எப்படியோ பணத்தை வசூலித்தோ அல்லது தாங்களே பணத்தைச் செலவழித்தோ, ஒரு 50 அல்லது 60 இடங்களில் போட்டியிடுகிறார்கள் என்றால், அது மோத்தத்திற்குமாகச் சேர்ந்து 15 ஆயிரம் அல்லது 20 ஆயிரம் ஒட்டு வாங்குகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் விகிதாச்சார முறைப்படி தங்களுக்கும் ஓரிரு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கக்கூடும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 1967-ஆம் ஆண்டிற்கான தேர்தல் அறிக்கையைத் தயாரிக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட காரணங்களை நினைத்து நினைத்திடுகிறார்கள் என்று அறிப விரும்புகிறேன்.

3rd April 1971]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 1967-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். மறுக்க வில்லை. சிந்தித்துப் பார்த்த பிறகுதான் இந்தத் தேர்தல் அறிக்கையில் போட்டில்லை. ஆனாலும் விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம் என்பது அறவே மறுத்து விடக்கூடிய ஒன்று இல்லை. ஆனால் தேற்று பி.எஸ்.பி. நன்மர் குறிப்பிட்டதைப் போல், கட்சிகளின் எண்ணிக்கை குறைவான பிறகு சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று என்று அந்த அவரில் இப்போது அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டோம். இதை அகில இந்திய மட்டத்தில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் ஆராய்ந்து, எடுக்க வேண்டிய முடிவாகும் என்று ஏற்கனவே நான் நிரூபர்கள் கூட்டத்தில் கூறியிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தேர்தலில் வாக்குச்சீட்டுகள் வெளியே கிடந்தன, அங்கே கொளுத்தப்பட்டன, இங்கே கண்டுபிடிக்கப்பட்டன என்று சொல்லுவது 1971-ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலே மட்டும் நடந்த அற்புதம் ஒன்றும் இல்லை. இது 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலிலே நடைபெறவில்லையா? தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே ஏராளமான வாக்குச்சீட்டுகளை யாரோ ஒதுவர் கண்டுபிடித்து எரிந்துக்கொண்டு இருந்ததாகவும் அதில் ஒரு சீட்டைக் கைப்பற்றி சென்னையிலுள்ள உட்துறை அதிகாரிக்கு அதை அனுப்ப, அந்த உட்துறை அதிகாரி அதை மாவட்டக் கலெக்டருக்கு அனுப்பி, விசாரித்து, அப்படி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லி, 'ஏதோ ஒரு வாக்குச் சீட்டு தவறி விழுந்து கிடந்தது, அவ்வளவுதான்' என்பதோடு அந்த உட்துறை அதிகாரி அந்த அறிக்கையை முடித்துவிட வில்லையா? இப்படி எவ்வளவோ சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

தேர்தல் முடிவுகளை ஜனநாயக நோக்கோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் ஏற்றுக்கொண்ட பெருமைக்கு உரியவர், சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர்—இங்கல்—சுதந்திரக் கட்சித்தலைவர் மசானி அவர்கள்தான். 12-3-71 அன்று வெளிவந்த 'தினமணி'ப் பத்திரிக்கையில் அவரது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு கிறார், "வாக்காளர்கள் திட்டவாட்டமாகப் பிரதம மந்திரி அவர் களுக்குப் புகாரைக் கட்டித் தந்ததையும் நம்பிக்கையோடு வாக்களித்திருக்கிறார்கள்" என்றும், "தீர்ப்பை ஜனநாயக முறைப்படி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்றும் மசானி அவர்கள் அந்த அறிக்கையில் கூறுகிறார். சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு எனக்குக் கிடைத்த செய்திப்படி அவர் சுதந்திரக் கட்சியிலிருந்து விலகிவிட்டார் என்று அறிகிறேன். 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிக்கையில், நான் டாட்டா அவர்கள், உயேச்சையாக நின்றவர், நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியாலும் மற்றக் கட்சிகளாலும் ஆதரிக்கப்பட்டவர், தேற்று அறிக்கையொன்றில் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளும். "நான் இந்தத் தேர்தல் முடிவை எதிர்த்து மனு எதையும் தாக்கல் செய்ய விரும்ப வில்லை. அவ்வாறு ஒருபோதும் யோசித்தது இல்லை. நான் வழக் காட்போவதாக வந்த செய்தி கற்பனையாகும். வாக்குச் சீட்டிலே ரகசிய மை பயன்படுத்தப்பட்டது என்ற புகார்

3rd April 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

உண்மைக்குப் புறம்பானது, கற்பனையானது. ரகசிய மை உபயோகிக்கப்பட்டது வாக்குச் சீட்டுகளில் என்ற புகார் எல்லாம் உண்மையாக இருக்கும் பட்சத்தில் நான் இருபதாயிரம் வாக்குகளைத்தான் பெற்றிருப்பேன்" என்றெல்லாம் டாட்டா அவர்கள் கூறியதாக 19-3-71 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிக்கையில் வெளிவந்திருக்கிறது. திரு. ஆர். டி. பார்த்தசாரதி அவர்கள் மாநில அவை உறுப்பினர். அவர் பெயரில் வந்த அறிக்கையில், "சாதித்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தலில் இந்திய காங்கிரசுக்கு மக்களுடைய பேராதாவு இருக்கிறது என்பது நிரூபணமாகி விட்டது. இந்தியா காத்திரின் தலைமைக்கு மக்கள் பெருவாரியான ஆதரவை அளித்திருக்கிறார்கள். ஜனநாயக நாடு என்ற முறையில் மக்கள் தீர்ப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்" என்று கற்ப பட்டிருக்கிறது. இன்று பிற்பகல் கூட்ட நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் ஆதரித்து எழுதும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர் ஒருவர், தேர்தல் கமிஷனையே தாங்கி எழுதிய அவர், 'தேர்தல் கமிஷன் பத்திரிகையின் குற்றம் சாட்டி எழுதியது தவறு' என்று குறிப்பிட்டு எழுதியிருக்கிறார். பிரபல பத்திரிக்கை ஆசிரியர் அவர். அவர் இன்று தவறுகளை உணர்ந்து எழுதுகிறார். இவற்றையெல்லாம் நான் இப்போது எடுத்துச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் மக்கள் தீர்ப்பை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு நாம் இந்த அவைக்கு வந்திருக்கின்றோம். இப்படி வந்திருக்கும் எங்களை இன்னமும் சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்ப்பீர்களானால், நங்கள் அமைச்சர்களாக வந்திருப்பதுகூட எதோ பேரரசு-காரணமாகத்தான் என்ற எண்ணத்திலேயே நங்கள் இன்னமும் இருப்பீர்களானால், அது உங்களுக்கும் நல்லது இல்லை, எங்களுக்கும் நல்லது இல்லை, நாது நாட்டிற்கும் நல்லது இல்லை, நாம் நம்பி ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கும் ஜனநாயக மாதிரிக்கும் நல்லது இல்லை என்பதற்காகத்தான் அழுத்தத்திற்குத்தவாக இதைக் குறிப்பிடக் கூடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். சிலருக்கு ஆத்திரம் இருக்கலாம், தோல்வி கண்டு. ஆனால் மேலவையில் உண்மையானவர்களுக்கு இருக்கத் தேவையில்லை. காரணம் அங்கே இருந்தவர்கள்தான் . . .

திரு. கே. ராஜாராம் : நான் பேசியது ஆத்திரத்தோடு பேசியதாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தென்படுவதற்கு வருந்துகிறேன். ஆத்திரம் ஒன்றும் சிவையாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் குறிப்பிட்டேன், ஆத்திரம் இங்கே உள்ளவர்களுக்கு வரத் தேவையில்லை என்று. ஆனால் பேசவைக்காகப் போட்டிப்பட்டவர்கள் சற்று ஆத்திரப்பட்டு விட்டார்களோ என்று நோன்றுகிறது. காரணம், 'கோட்டையிலே பத்திரம் தேதி வந்து பாருங்கள்' என்று நிரூபர்களுக்குக் கட்டளை விட்டவர்கள் அதில் இருக்கிறார்கள். சிலர் தங்கள் கண்ணாடிகளை சிப்பெர் பார்த்துக் கொண்டார்களாம். பதவிப்பிரமாணம் படிப் பதற்காக. பட்டியலே போட்டுவிட்டார்கள். சிலருக்கு அந்தப் பட்டியலிலே தங்கள் பெயர் இல்லாதது எமாற்றத்தையும் எரிச் சீரையும் உண்டியதாகும். "நீங்கள் நான் அமைச்சர்" என்றெல்லாம்

3rd April 1971]

ஜோலியம் கூடச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் இப்போது அப்படி ஜோலியம் சொன்னவர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்று தெரியவில்லை. பத்தாம் தேதி முடிவுகள் தெரிவதற்கு முன்பு என்ன அவசரம்? நான் உள்வாய்யே சொல்லுகிறேன் 156 இடங்களுக்கு 1-ஆம் தேதியும் 4-ம் தேதியும் தேர்தல்கள் நடைபெற்று முடிந்தன. அது வரையில் என்னிடம் கேட்டவர்களிடம் சொன்னேன், “156 இடங்களிலே நாங்கள் நிச்சயமாக 120 இடங்களைப் பெறுவோம்” என்று. ஏன் சொன்னேன் என்றால், இப்போது அந்த இராஜா தந்திரத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன் வெளியே. 7-ம் தேதி நடைபெற இருக்கும் தேர்தலுக்கு அது பயன்படும் என்று. ஆனால் 7-ம் தேதியன்று தேர்தல் நடைபெற்று முடிந்த பிறகு திருப்காண்டம் என்னசொன்னேன்? “நாங்கள் வெற்றி பெறலாம், கழக அரசு மீண்டும் அமையும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு” என்றுதான் சொன்னேன். சொல்லிவிட்டு, ‘முடிவு எதுவாக இருந்தாலும் தமிழ் நாட்டின் பண்பு காப்பாற்றப்படும் அளவிற்கு அனைவரும் நடட்டின் அமைதியைக் காப்பாற்றி, கலவரத்தில் ஈடுபடாமல் இருக்க வேண்டும்’ என்று கேட்டுக்கொண்டேன். இதை நான் சொன்னவுடனே காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளில் என்ன போட்டார்கள்? ‘சாத்திரன் வெற்றி உறுதியாகிவிட்டது, காமராஜர் சொல்லி விட்டார். அது போன்றே கழகத்தின் தோல்வி உறுதியாகி விட்டது. கருணாநிதியே சொல்லிவிட்டார்’ என்பது போன்ற வாரகங்களை எழுதி, நாங்கள் தோல்வியடைந்து விட்டதாகவும் அவர்கள் வெற்றி பெற்றவிட்டதாகவும் தலைப்புப் போட்டு எழுதினார்கள். நான் 1-ம் தேதி, 4-ம் தேதி நடந்து முடிந்த தேர்தல் பற்றிச் சொன்னது 7-ம் தேதி நடைபெற இருந்த தேர்தலுக்காக, 7-ம் தேதி சொன்னது நாங்கள் தடைப் பிடிக்க வேண்டிய அடக்கத்திற்காக. அது எங்கள் அண்ணா அவர்கள் எங்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்த மாதம். இப்படி யெல்லாம் வெற்றி வாய்ப்பில் பெரும் நம்பிக்கையினை ஊட்டிக் கொண்ட அவர்களுக்கு இப்பொழுது என்ன ஆத்திரமாகவும் சிறிது எரிச்சலாகவும் இருக்கலாம். இப்போது தேர்தல் முடிவு இப்படி யெல்லாம் எதிரிப் தேர் என்று அதற்குக் காரணம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படித் காரணம் தேடுவதிலே எத்தன் பயனாகிவிட்ட உள்வாய்யே மோசடி செய்வதாக இருந்தால், நாவல் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் 1,000 அல்லது 1,500 வாக்குகள் வித்தியாரத்தில் நானு வெற்றி பெற்றிருக்க வேண்டும்? மோசடி செய்வதாக இருந்தால், நான் உயிருக்குஞ்சிராக் தேசிக்கின்ற வெம்புச் செல்வம் மா. பொ. தி. அவர்கள் தோற்றியுப்பாரா? மோசடி செய்வதாக இருந்தால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இவ்வளவு இடங்கள் வாழ்ந்திருக்குமா? அல்லது காமராஜர் வெற்றி பெற்றுச் செல்வ வேண்டும் என்பது எங்கள் கருத்தா? போனால் போகட்டும், நான்கு மாவட்டங்களுக்கு ஒருவர் சொல்லிட்டு என்ன விட்டு விட்டோம்? எந்த மோசடியும் கிடையாது. அப்படி இந்திரா காங்கிரஸ் மோசடி செய்து விட்டது என்று கருதுவீர்களானால், ஓரிடாலிலே எதற்காக இழுபறி

3rd April 1971] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நிலைமை? மேற்கு வங்கத்திலே எதற்காக இழுபறி நிலைமை? மதுரை முதல் அவர்கள் குறிப்பிட்டதாக ஞாபகம். முன்பெல்லாம் பெட்டியையே மாற்றி விடுவார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். எனக்கு வேண்டிய நண்பர் ஒருவர் 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலில் திருச்சி, எந்தத் தொகுதி என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. நிக் கன் யார் என்று தெரிந்துகொள்வார்கள். திருச்சியில் அவர் பெற்றார். அவர் வெற்றி பெற்று விட்டதாகவே என்னி அவர் பேசுகிறார். அப்போதெல்லாம் தேர்தல் முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்ட அறிவிக்கப் பட்ட பிறகுத் தேர்தல் நடைபெறும். இப்போது தானே பத்து நாட்கள் எதற்காக எண்ணுவதற்கு என்று கேட்கிறீர்கள்? அப்போது தேர்தல் முடிவு அறிவிக்கப்பட்ட பிறகுத் தேர்தல் நடைபெறும். சேலத்தில் நாவல் நெடுஞ்செழியன் தோற்று விட்டார் என்ற செய்தி வந்த பிறகு நான் குவித்தலையில் 1957-ம் ஆண்டு என்னுடைய தேர்தல் வந்தது. எனக்கு என்ன செய்வது என்றே தோன்றாமல் சோர்ந்து போயிருந்தேன். அந்த அளவிற்கு அப்போதெல்லாம் முன்பாகவே முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டன. அப்படி முடிவுகள் அறிவிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், முன்பு நான் குறிப்பிட்ட அந்த நண்பர் திருச்சியில் பேசும்போது சொன்னார், முதல் தேதி, முதல் பெட்டி, முதல் எம்.என்.ஏ. பேசுகிறேன் என்று. பேசி விட்டுக் கிழே இறங்கினார். இறங்கிய உடன் ரிசல்ட் வந்தது. முன்னாலது இடத்தில் நான் வாக்குகள் வாங்கினார். நேரற்று விட்டார் என்று ரிசல்ட் வந்தது. ஆத்திரப்பட்டார். என்ன ஐயா ஆத்திரத்திலே பேசுகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். பெட்டியை உடைத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார். ஆகவே தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு, அதற்கான காரணங்களைத் தேடி, அனைவரின் பின் இல்லை. எழுதியிரும் வாக்குகள் இல்லாததால் இலம்புச் செல்வார் தோற்றதற்கு என்ன காரணங்களை எதிர்த்துச் சொன்னார். அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்று நமக்குத் தெரியாதா? எந்தத் தொகுதியிலே தோற்றார் என்று நமக்குப் புரியாதா? ஆகவே நான் அந்த வினாக்களுக்குச் செல்ல இப்போது விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தத் தேர்தலில் எந்த அளவிற்கு உணர்ச்சிகள் அதிகமாகத் தாண்டப்பட்டன? தேவை இல்லாத ஆன்மிக-நாஸ்திக பிரகாரங்கள் இந்தத் தேர்தலில் இடப்பட்டன. கிராஸிட் முன்னேற்றக் கழகத்தார் நான்குநூற்று அரக்களுக்கு வாக்களித்தார்கள் என்று ஒரு பத்திரிக்கை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள் எழுதினார்கள். அவர்களுக்கு வாக்களித்தார்கள், ராமனா அவமானப்படுத்திய பெரியார் சிலையைத் திறந்து வைத்த கருணாநிதியின் கட்சிக்கா ஓட்டு, என்று போட்டார்கள் போட்டார்கள். நான் மட்டும்தான் திறந்து வைத்தேன். பெரியார் சிலையை? மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருச்சியிலே திறந்து வைத்தாரே காமராஜர். அவருடைய சிலையைத் திறந்து வைத்தவர்களுக்கு ஓட்டுப் போடக் கூடாதென்றால், காமராஜருக்கும் தான் போடக் கூடாது. அதைப் படித்துப் பார்த்து விட்டு, நான் திருச்சியிலே இரண்டு இடங்கள் வந்திருக்கிறேன் என்று இன்றல்லவா தெரிசிறது. அந்தே திறந்தது காமராஜர் என்ற காரணத்தினால், அந்த இரண்டு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

3rd April 1971]

தொகுதிகளிலுமே அவருடைய கட்சிக்குப் போடாமல் விட்டு விட்டார்களோ என்னமோ, எனக்குத் தெரியாது. தேர்தலுக்கும் ஆஸ்திக-நாஸ்திகப் பிரச்சாரத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? எதற்காகத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் பயன்படுத்த வேண்டும்? ஜாதி, மதம், கடவுள் இவைகளைத் தேர்தலில் பயன்படுத்தக் கூடாதென்று நாம் ஒப்புக் கொண்டோம். ஏன் இவைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள்? அந்த அளவிற்குத் தேர்தலில் ஜாதி, மதம், கடவுள்கள் இழுக்கப் பட்டு, ஆஸ்திக-நாஸ்திக வாதுப்பிரதிவாதங்களெல்லாம் நடைபெற்று, ஆஸ்திக சங்கங்கள், ஆஸ்திக சமூகங்களெல்லாம் தேர்தலில் ஈடுபட்டன. அந்தத் தேர்தல் நடைபெற்று முடிந்தது. இன்றைக்கு நாங்கள் மிகுந்த பெரும்பான்மையான பலத்தோடு இந்த இடத்தில் வந்து அபரந்திருக்கிறோம் என்றாலும் நான் மிகுந்த பெரும்பாலும் பண்போடும் இதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதுபோல, நல்ல கருத்துக்களை யார் எடுத்துச் சொன்னாலும், அந்தக் கருத்துக்களை நான் ஏற்று, அவர் சொன்னார் இவர் சொன்னார் என்று அறிவித்தா பாராமல், எவர் சொன்ன சொல்லானாலும், எங்களுக்குக் கழகம் போதித்தது இருக்கே அந்த மருத்தறிவுக்கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்து, அதன்படி நாங்கள் நடக்கக் கூடாமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் இந்தத் தேர்தல் என்ற தலைப்பிலே பேசுகிற நோத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் எல்லாம் முடிந்த பின் நடைபெற்ற வன்முறைச் செயல்களைப் பற்றி, அதன் தொடர்பாக நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எற்கனவே எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், என்னை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் உள்ளடங்கிய வேதனையோடு சொல்லுகிறேன்— நான் அறிக்கை விட்ட பிறகு கிட்டத்தட்ட 7, 8 பேர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் கொலை செய்யப்பட்டவர்களெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நீங்கள் யாரும் மறந்து விட வேண்டாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியான பிறரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தொண்டர்கள் கொன்று குளிக்கப்படுகிற ஒரு நிலைமை. அவர்கள் ரத்தம் சிந்தக்கூடிய ஒரு நிலைமை இன்றைக்கும் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. நான் அறிக்கை விட்டதற்குப் பிறகு மற்றக் கட்சிகளிலுள்ள தலைவர்கள் அறிக்கை விடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்களுக்குப் போய்ப்பு இல்லைமா? அவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் அமைதி காக்கப்பட வேண்டுமென்று கருத்து கிடையாதுமா? அவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் காக்கப்பட வேண்டுமென்ற சுவை கிடையாதுமா? நான் விட்ட அறிக்கையைக் கேலி செய்தார்கள். நான் முற்போக்குக் கட்டணியின் சார்பாக அறிக்கை விட்ட காரணத்தால், அந்த அணியிலுள்ள மற்ற கட்சித் தலைவர்கள் அறிக்கை விடவில்லை. மற்ற அணி, ஜனநாயக அணியினவர்கள் அறிக்கை விடக் கூடாது? விட்டிருந்தால் அந்த

3rd April 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அறிக்கையை நான் கண்ணில் ஒத்திக்கொண்டிருக்க மாட்டேனா? அதை நாடு வரவேற்றிருக்காதா? நாட்டிலே அமைதி நிலவும்படி அவர்கள் பணியாற்றினார்கள் என்று நாடு போற்றியிருக்காதா?

திரு. கே. ராஜாராம் : காங்கிரசினுடைய இந்த மாதிரித் தலைவர் திரு. கக்கன் அவர்கள் இம்மாதிரியாகும் பணங்காரத்தில் இறங்கக் கூடாது, தேர்தல் அமைதியாக நடைபெற வேண்டும், இனிமேல் எந்த விதமான கிளர்ச்சிக்கும் இடம் கொடுக்கக் கூடாதென்று ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கக்கன் அவர்கள் விட்ட அறிக்கையைத்தான் சொன்னேன். அது முயுவதும் நான் விட்ட அறிக்கையையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் கேலி செய்யக் கூடிய முறையில் இருந்ததே அல்லாமல், எல்லாக் கட்சிகளும் அமைதி காக்க வேண்டுமென்று அறிக்கை விடவில்லை. இந்தத் தேர்தல் வன்முறையில் கொலையுண்ட, ரத்தக்காயமுற்ற எல்லாக் கட்சித் தோழர்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் அனுதாபம் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் என்று நாம் நம்மீடம் போட்டோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : காங்கிரசிலேயும் அதே மாதிரித்தான் தீர்மானம் போட்டோம். கட்சி என்று சொல்லாமல், இந்தத் தேர்தலில் உயிரிழந்த அவைவருக்கும் அனுதாபம் தெரிவித்துத் தான் தீர்மானம் போட்டோம். தேர்தல் வன்முறையில் கஷ்டப்பட்டவர்கள், சொத்தை இழந்தவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் சேர்த்து பொதுவாகத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோமேயொழிய காங்கிரஸ்காரர்களுக்காக மட்டும் தீர்மானம் போடவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிப் போட்டிருந்தால் நல்லது. அதனால் தலைவருடைய அறிக்கை நாங்கள் சொன்னது போல, நான் கொடுத்த அறிக்கையைப்போல, பொதுவான அறிக்கையாக அமையாமல் ஒரு கட்சி மீது குற்றம்சாட்டுகிற அளவிலே அமைந்து விடுகிற காரணத்தால், தொண்டர்களும் மற்றவர்களும் தூண்டப்பட்டு விடுகிறார்கள். அறிந்தோ அறியாமலோ தூண்டப்பட்டு விடுகிறார்கள். என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேனே அல்லாமல் வேறல்ல. இனிமேல்வது தமிழ் நாட்டில் இத்தனை வன்முறைகள் இத்தனை குற்றச்சாட்டுகள் இத்தனை பல்களுக்குப் பிறகாவது முடிவு அடைய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த மன்றத்தின் சார்பாக நான் நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களைத் தான் பணிந்து கேட்டுக் கொள்ளுகிற அதே நேரத்தில் இந்த மாமன்றத்தில் இதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். யார் வன்முறையில் ஈடுபட்டாலும், கொள்கை மாச்சரியங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள வன்முறையில் ஈடுபட்டாலும், கல் எடுப்பது கத்தி எடுப்பது, கட்டாரி எடுப்பது, துப்பாக்கி எத்துவதன் மூலம் தான் கொள்கை மாச்சரியங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று எந்த வன்முறையாளர்

[திரு. மு. கருணாநிதி] 3rd April 1971]

கருதினாலும் அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், அவர்கள் கடுமையாக அடக்கப்படுவார்கள், கடுமையாக ஒடுக்கப்படுவார்கள் என்று நான் இந்த மன்றத்தில் மீண்டும் ஒரு முறை எச்சரிக்கை தெரிவிப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது பேசும்போது நமது நண்பர் மான்முடி கு. உறுப்பினர் திரு. சண்முகமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். மாநிலத் திட்டக் குழு ஒன்று அவசியமா என்று கேட்டார்கள். அதைப் போலவே தனித்தனி சித்திரத்த குழு ஒன்று அவசியமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அது ஒரு அறிவுரை சொல்கிற குழுவான். பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டு நீர்வாழ்வுத் திட்டம், நிலவாழ்வுத் திட்டம் இவைகளெல்லாம் சம்பந்தமாக வேண்டும், நீர்வாழ்வுத் திட்டம் எந்த வகையிலே காக்கப்பட வேண்டும், விவசாயம் எந்த வகையிலே முன்னேற வேண்டும், இவைகளையெல்லாம் ஆராய் வதற்கு, நாம் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரும்பினுடைய தேவையைக் கோளத்தில் உள்ளவர்கள் ஒரு குழுவை அமைத்து அதன் மூலம் அறிந்து கொண்டார்களென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே போல் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் நமது மாநிலத்தின் தேவையைப் புரிந்து கொண்டு செயலாற்றத்தான் மாநிலத் திட்டக் கமிஷன் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், அதைப் பற்றி விரிவான விளக்கங்கள் கூற நான் விரும்பவில்லை.

திரு. சண்முகமூர்த்தி அவர்கள் தமிழகத்தின் தொழில் வளத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கவர்னர் அவர்கள் உரையைப் படிக்கின்ற நேரத்தில் தூத்துக்குடி உரத்தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான நூற்பொருள் மூலப்பொருள் பெறுவதற்குக் கொடுத்த அனுமதியை நாம் பெறவில்லை. ஆனால் கவர்னர் அவர்களின் உரை மீது விவாதங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், அது கிடைக்கப்பெற்று, தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலைக்கு அனுப்பியிருக்கிற கிடைத்திருப்பது தொழில் வளத்தின் மகிழ்ச்சி ஊட்டத்தக்க ஒரு நல்ல நிகழ்ச்சியாகும். அது சாதாரணத் திட்ட மல்ல. 65 கோடி ரூபாய் மூலதனம் கொண்ட ஒரு திட்டம். ஆசியாவிலேயே ஒரு பிரம்மாண்டமான திட்டம். தனியார் துறையும் நமது அரசாங்கமும் சேர்ந்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது. அதே போல் ஹெவி லாட்டர் உற்பத்தித் திட்டம் 20 கோடி ரூபாய் அளவில் தொடங்கப் பேச்சு வார்த்தை முன்பே நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அதுபற்றிக் குழுவினர் தலைவர் சார்பாய் அவர்களிடமும் இதுபற்றிப் பேசப்பட்டு அவரும் இணக்கமான பதில் தந்திருக்கின்றார். ஆகவே ஹெவி லாட்டர் உற்பத்தித் திட்டம் வேக விசையில் வரவிருக்கிறது. அது முன்னேறுமானால், நம்முடைய கல்பாக்கம் அனுமின் நிலையம் பயன்படுத்தாமலானிருந்த அந்த ஹெவி லாட்டர் கிடைக்கும். சேலம் உருக்காலை, 110 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு நமக்கு அனுமதி

3rd April 1971] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கிடைத்திருப்பதும், அதை அடுத்து வேறு சில துலக்கங்கள் தெரிந்து கொள்ள, இன்னொரு அறிக்கையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதும் உறுப்பினர் அறிந்ததே. ஆறு மாதத்திற்குள் முழுமையாகக் கிடைத்துவிடும். தமிழக அரசு மத்திய அரசை இதற்காக வலியுறுத்திக் கொண்டிருப்பதையும் தேற்றைய தினம் சட்டமன்றத்தில் விளக்கமாக எடுத்துப் பேசியிருக்கிறேன். அந்த சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் அடிக்கல் நாட்டு விழாவை நடத்தி வைத்த பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களும் அந்தத் திட்டத்தை விசுவில் நிறைவேற்றுவோமென்று வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுவதற்கு நாமும் போதிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்து, டயர் தொழிற்சாலை ஒன்றும், ஹைடிரோ சல்பைட் தொழிற்சாலை ஒன்றும், கால்டிக் சோடா தொழிற்சாலை ஒன்றும் கூட்டுத் துறையில் அமையவிருக்கிறது. அதே போல் ஹைலான் தொழிற்சாலை ஒன்றும் பாலிஸ்டர் லைபர் தயாரிப்பு தொழிற்சாலையும் ஐயின்ட் செக்டாரில் வரவிருக்கிறது. டயர் தொழிற்சாலை ராமநாதபுரத்தில் வரவிருக்கிறது. நம்முடைய தொழில் உற்பத்தியினுடைய குறியீட்டு எண்—இண்டக்ஸ் ஸூப் இண்டஸ்டிரியல் புரடக்ட்ஸ் குறிப்பைப் பார்த்தால் விளக்கமாகப் புரியும். 1967-ம் ஆண்டில் 158.3 ஆக இருந்தது 1968-ல் 166.3 ஆக 1969-ல் 172.8 ஆகப் போய் 1970-ல் 182.3 ஆகியிருக்கின்றதே யல்லாமல் குறைந்துவிடவில்லை. அதே போல் பொதுத் துறை யிலும், தனியார் துறையிலும் பதிவான நிறுவனங்கள்—கம்பெனிகள் 1967-ல் 31, 1969-ல் 114, 1970 முதல் ஆறு மாதத்தில் 76. தொழில் லைசன்சுக்காக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்த விண்ணப்பங்கள் 1967-ல் 38, லைசன்ஸ் கிடைத்தது 26, 1968-ல் அனுப்பி வைத்தது 59, கிடைத்தது 9. 1969-ல் அனுப்பியது 97. கிடைத்தது 12. 1970-ல் அனுப்பி வைத்தது 142. லைசன்ஸ் இது வரையில் கிடைத்துள்ளது 36. இதோடு நாம் சிறு தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் வெகுவாக முன்னேறியிருக்கிறோம். 1967-ல் 11,929, 1968-ல் 18,571 1969-ல் 18,063, 1970-ல் 21,855. திரு. சண்முகமூர்த்தி அவர்கள் நாம் மூன்றாம் இடத்திலிருந்து ஆறாவது இடத்திற்குப் போய்விட்டோமென்றும், பின்னோக்கிச் செல்கின்றோம் என்றும் சொன்னார். நாம் மூன்றாம் இடத்திலிருந்து ஆறாம் இடத்திற்கும் போகவில்லை எட்டாமிடத்திற்கும் போகவில்லை. நான் இப்பொழுது இண்டஸ்டிரியல் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் கணக்கைச் சொல்கிறேன். மஹாராட்டிரம் 33.9 சதவீதம், வெஸ்ட் பெங்கால் 18.3 சதவீதம், தமிழ் நாடு 15 சதவீதம். நாம் மூன்றாவது இடத்தில்தான் இருக்கிறோம். அதே போல் இண்டஸ்டிரியல் கிரெடிட் அண்ட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷனில் மஹாராட்டிரம் 36 கோடி, குஜராத் 12.8 கோடி, தமிழ்நாடு 10.4 கோடி. ஆகவே இதிலும் நாம் மூன்றாவது இடத்தில் தான் இருக்கிறோம். அடுத்தபடியாக பைனான்ஸியல் அஸிஸ்டன்ஸ் பார்தி இண்டஸ்டிரியல் பாங்க் அப் இந்தியா (Financial Assistance from the Industrial Bank of India) வகையிலும் நாம் மூன்றாம் இடத்தில்தான் இருக்கிறோம். மஹாராட்டிரத்தைப்

[திரு. மு. கருணாநிதி] 3rd April 1971]

பொறுத்த வரையில், 1969-70-ல் 118 கோடி, குஜராத் 43 கோடி, தமிழ்நாடு 41 கோடி என்ற அளவில் இருக்கிறது. இந்த இடப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் நாம் ஆரவது அல்ல எட்டாவது என்று சொல்லுவது ஒரு வகையில் நல்லது தான்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த மாதிரி கிடைத்த தொகைகள் எல்லாம் கடன் தானே?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவைகள் யாவும் தொழில் வளர்ச்சிக்காகக் கேட்டுக் கிடைக்கின்ற தொகைகள். அவர் ஆரவது இடம் என்று சொன்ன காரணத்தால், இந்த சர்க்காரைப் பற்றி தவறாகக் கருதக்கூடாதென்ற காரணத்தால், இவற்றை யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னேன். டெல்லியில் பேசுகிறபோது பதிலுறவது இடம் என்று சொன்னால், நானும் சேர்ந்து கொண்டு சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். நாம் இன்னும் பின் தங்கிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிச் சொல்லி தமிழகத்தின் தேவைகளைப் பெற்றாக வேண்டும். அவர் சொன்னார் என்ற காரணத்திற்காக, நாங்கள் எங்களுடைய முயற்சிகளை விட்டுவிட மாட்டோம். இடம் பெரிதல்ல, வேலைகள் தான் முக்கியம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த அளவோடு இதை விட்டு விடுகிறேன்.

அடுத்து, வேலை வாய்ப்பைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 6,500 ஆசிரியர்களுக்கும், 2,400 பொறியாளர்களுக்கும் அரசாங்கம் வேலை கொடுத்து விட்டால் வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சனை தீர்ந்து விட்ட தென்று கருத முடியாதென்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். நல்ல திட்டங்கள் இருந்தால், வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமென்று சொன்னேன். அது உண்மை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பிறகு நாட்டில் பல காலத்திற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருபெறாமல் இருந்த காரணத்தால் இடையிலே ஏற்பட்ட இந்த சங்கடத்தின் காரணமாக திட்டங்கள் இல்லாமல் வேலைகள் பல நடைபெறாமல் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் விஸ்வரூபமெடுத்தது. இது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, இந்திய பூபாகம் பூராவிலுமே போக்கியாக வேண்டிய ஒரு பிரச்சனை. இப்பொழுது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கி செயல்பட ஆரம்பித்திருப்பதால் வேலை வாய்ப்பு பெருகிடக் கூடும். நாம் இந்த மாநில அளவில் நம்முடைய வசதியைப் பயன்படுத்தி ஆசிரியர்களில் 6,500 பேருக்கும் 2,400 பொறி ஓரளவே தவிர முழு அளவு திருப்தி ஏற்பட்டுவிட்டதென்று நான் யாளர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கலாம் என்ற அரசின் முடிவால் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால் வேலை வாய்ப்பு விஷயத்தில் அதிக அக்கரையும் கவனமும் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதைத்தான் கவர்னர் உரையிலும், நிதி நிலை அறிக்கையிலும் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு மத்திய அரசும் சேர்ந்து நல்ல வகையில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] 3rd April 1971]

அடுத்து, விலைவாசியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அரிசியைப் பொறுத்தவரையில், சோளத்தைப் பொறுத்த வரையில், கம்பு, ராகி இவைகளைப் பொறுத்த வரையில், விலைவாசி நல்ல அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. மின்காய் விலை கூட குறைந்திருக்கிறது. புளி விலை கொஞ்சம் உயர்ந்திருக்கிறது. மஞ்சள் விலை குறைந்திருக்கிறது. காப்பிக்கொட்டை விலை கூட கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. விலைவாசி அறவே குறைந்துவிட்டதென்று நான் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசு விலைவாசியை உயர்த்துகின்ற நேரத்தில் மாநில அரசாங்கங்களையும் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிற வாசகத்தை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எங்களுக்கு அப்படியே திருப்பி, அந்த அறிவோ புத்தியோ அப்பொழுது உங்களுக்கு என் இல்லை என்று கருத்துப்பட "நீங்கள் ஏன் இங்கேயிருக்கின்ற மாநில சர்க்காருடைய காரியா லயங்களின் முன் மறியல் செய்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். எங்களுக்குத்தான் புத்தியில்லை, ஆனால் அதைச் சொல்லுகின்ற தெளிவு உங்களுக்கு இல்லை. எங்களுக்குச் சொல்ல அப்போது நீங்கள் முன்வரவில்லை. காரணம் உங்களுக்கு பயம். மத்திய சர்க்காரைக் குற்றம் சாட்டினால், என்ன ஆகுமோ என்று அந்த உண்மையைச் சொல்லவில்லை. விலைவாசி உயர்வுக்கு மாநில சர்க்கார் பொறுப்பல்ல, மத்திய சர்க்கார்தான் பொறுப்பு என்று சொல்லியிருந்தால் அந்த அலுவலகங்களிலே மறியல் செய் திருக்கலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் மறியல்க் கைவிட்டு இருப்பீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன் அந்த அலுவலகங்களிலே மறியல் செய்திருக்கலாம் என்று. இடத்தை மாற்றிக் கொண்டிருப்போமே தவிர, மறியலைக் கைவிட்டிருக்க மாட்டோம். அதைப் போலவே சில அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையேற்றத்தின் போதும் சம்பள உயர்வு கொடுக்கிற நேரத்திலும் பத்திரிகைகளைப் பார்த்துத்தான் தெரிந்துகொள்கிறோம். இப்படி ஒரு நிலைமை இருக்கலாமா என்று நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசு பெரிய பெரிய விவகாரங்களில்லல்லாம் மாநிலங்களைக் கலந்துகொள்வதற்கு இன்றைக்குத் தயாராக இல்லை. மாநிலங்கள் சில விவகாரங்களில் கலந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். நான் கிழக்கு பாசுல்தான் விஷயத்திலே கூட சொல்லுகின்றேன். ஏதோ நாடாளுமன்றத்திலே எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களையெல்லாம் அழைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு அங்கே பேசியிருக்கிறார்களே அல்லாமல், ஏன் எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களையும் உடனடியாக டெல்லிக்கு வரவழைத்து முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டிலே பாசுல்தான் விஷயமாக முடிவு எடுத்திருக்கக் கூடாது? அந்த அளவுக்கு மாநிலங்கள் இன்றைக்குப் பறக்கணிக்கப்படுகின்றன. சாதாரண விஷயமா! ஒரு வேளிநாட்டு விவகாரம், நம் இந்திய அரசின் வெளி நாட்டுக் கொள்கை அனைத்தையும் நாம் ஒப்புக்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

3rd April 1971]

கொள்கிறோம் என்று கூறிய குற்றத்திற்காக நாம் அழைக்கப் படாமல் இருக்கிறோம். அங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. திரு. கழகத்தின் சார்பில் திரு. மனோகரன் அவர்கள் கலந்துகொண்டிருக்கிறார். திரு. கழகத்தின் கருத்துக்களை எதிரொலித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதே நேரத்தில் ஒவ்வொரு மாநில முதலமைச்சருடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்கிற அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட நேருக்கடியான நிலைமையில் மாநிலங்களைக் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு மாநிலங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

6.00 p.m.

ஷேட் விமானம் வாங்குகிறார்கள். அந்த விமானத்திலே 'அக்பர்' 'சந்திர குப்த மௌரியர்' என்று பெயர்கள் வைக்கிறார்கள். அதிலே எங்கள் தமிழ் நாட்டிலும் பல வேந்தர்கள் இருந்தார்கள், அவர்கள் பெயர்களைக் கூட வைக்கலாம் என்று நான் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். பெயர் வைப்பது என்றால் 'அக்பர்' பெயர் ரூபகம் வருகிறது—கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது ஜானிபாட்சா அவர்கள்—அசோகர் பெயர் ரூபகம் வருகிறது; சந்திரகுப்த மௌரியர் பெயர் ரூபகம் வருகிறது. கரிகாலன் பெயர், நெடுஞ்செழியன் பெயர்—இவர்கள் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்—ரூபகம் வரவில்லை; குலோத்துங்கன் பெயர், பாண்டியன் பெயர் செங்குட்டுவன் பெயர், ரூபகம் வரவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு அந்தப் பெயர்கள் தான் ரூபகம் வருகிறது. இந்த அளவுக்கு மாநிலங்கள் எல்லா வகையிலும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

விலைவாசி உயர்வு, அரசு ஊழியர்கள் சம்பள உயர்வு இவைகளிலே மாநில அரசுகள் அதனால் ஏற்படுகிற சாதகபாதகங்களை யெண்ணி ஒருமித்த கருத்திலே மாநிலங்கள் வளம் பெறவும் மத்திய அரசு வலுப்பெறவுமான சூழ்நிலை உருவாக முடியுமென்றும் இந்த ஆண்டிலே அதன் நிதிக் கொள்கை அறிக்கையிலே கூட நம்முடைய மாநிலம் எந்தெந்த அளவுக்குப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றும் அன்றைக்கு நிதிநிலை அறிக்கைரிது நடந்த விவாதத்தில் மிக விளக்கமாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறேன். எவ்வளவு சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன, நாம் எந்த அளவுக்குப் பேராடியிருக்கிறோம் என்றை கருத்துக்களையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் விடுத்த வினாக்களுக்கு பதிலளிக்கும் நேரத்தில் நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இவைகளுக்காக நம்முடைய திட்டங்கள் நின்று விடுமா என்றால், நிற்காது என்ற உறுதியை மட்டும் அளித்துக்கொள்கிறேன். ரூ. 250 கோடி கேட்டோம், ரூ. 202 கோடி தான் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய 'ரிசோர்ஸஸ்' சேர்த்தால், ரூ. 517 அல்லது ரூ. 519 கோடி ஆகிறது. அவர்கள் தருவது ரூ. 262 கோடிதான். அதிலே 1971-72-க்கு நாம் கோரியது ரூ. 39 கோடி. ஆனால் மத்திய அரசு ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 46 கோடிதான். நாம் அவர்களிடத்தில் கேட்பது—ரன்னிக்க வேண்டும்—ரூ. 60 கோடி. மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கினால் ரூ. 100 கோடியில் நாம் 1971-72-ல் திட்டங்களைச்

3rd April 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

செயல்படுத்தலாம். அவர்கள் ரூ. 60 கோடிக்குப் பதில் ரூ. 40 கோடிதான் ஒதுக்க முடியுமென்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் கூறுகிறார்கள் என்பதற்காக நாம் திட்டங்கள் எதையும் நிறைவேற்றாமல் போய்விடப் போவதில்லை. நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களைத்தையும் செயல்படுத்தப் போகிறோம். ரூ. 100 கோடிக்கான திட்டங்களைச் செயல்படுத்திக்கொண்டு அவர்களோடு தொடர்ந்து வாதாடி வருவோம். அதன் காரணமாக நம்முடைய திட்டங்கள் "பைனலில்" ஆகவில்லை என்று பத்திரிகைகளிலே வந்த செய்தியினை வைத்துக்கொண்டு உறுப்பினர் வேதனைப்படத் தேவையில்லை. திட்டங்கள் நிறைவேற்றாமல் போகுமோ என்ற ஐயப்பாடு கொள்ளத் தேவையில்லை. 1971-72க்கு ரூ. 100 கோடி திட்டங்களுக்காக ரூ. 60 கோடி தருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து தொடர்ந்து நம்முடைய திட்டங்களை நடத்திக்கொண்டிருப்போம். அவர்கள் ரூ. 40 கோடி தான் தருவோம் என்று சொன்னால் மீதமுள்ள ரூ. 20 கோடியைப் பெறுவதற்குத் தொடர்ந்து போராடுவோம். இதற்காக இந்த மாமன்றத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களின் ஏகோபித்த ஆதரவு இந்த அரசுக்கு இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. மாநிலங்களின் தகுதியின் மேல் "பெர்கேயிடா இன்கம்" வருமானம், நபர் ஒருவருடைய சராசரி வருமானம் ரூ. 418, அதிலே இந்திய ரீதியிலே என்றால், நாம் கொஞ்சம் தான் வித்தியாசப்பட்டோம் ஒரு ரூ. 16 அதிகம். இப்படி பாதிக்கப்பட்ட மாநிலங்கள் ஆந்திரா, மத்தியப் பிரதேசம், மைசூர், மேற்கு வங்காளம், தமிழ் நாடு, ஆந்திரா. ரூ. 40 கோடி பாதிக்கப்பட்டது. மத்தியப் பிரதேசம் ரூ. 47 கோடி பாதிக்கப்பட்டது. மைசூரில் ரூ. 49 கோடி பாதிக்கப்பட்டது. மேற்கு வங்காளத்தில் ரூ. 24 கோடி பாதிக்கப்பட்டது. நாம் ரூ. 48 கோடி அதனால் பாதிக்கப்பட்டோம். இதில் வேதனைப்பட வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், தமிழ் நாட்டைத் தவிர ஆந்திரா, மத்தியப் பிரதேசம், மைசூர், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களையும் சேர்த்து, அதோடு வேறு மாநிலங்களையும் சேர்த்து 9 மாநிலங்களுக்கு ரூ. 800 கோடி "தனிச் சிறப்பு நிதியாக" மத்திய அரசு வழங்குகிறது. அதிலேயும் நாம் விடுபட்டுப் போனோம். அதற்காகத் தான் நாம் போராடுகிறோம். முதலமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் கேசிய வளர்ச்சிக் குழுவிலேயும் நான் இதை ஒரு நிபந்தனையாகவே வைத்து, ரூ. 500 கோடியில் எங்களுக்குரிய பங்கைத் தரவிட்டால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நான்கு கோடி தமிழர்களின் சார்பில் என்னுடைய சம்மதத்தை அளிக்க முடியாது என்று கூறிய நேரத்தில், அதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் ரூ. 7 கோடியை ரூ. 800 கோடியினிருந்து அளித்தார்கள். இந்த ஆண்டு அதை அளிக்கத் தவறுகிறார்கள். நாம் மேன்மேலும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டே வருகிறோம்.

கவர்னர் உரையில், மிக முக்கியமாக நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னது மன விலக்கைப் பற்றியதாகும். மனவிலக்கை ரத்து செய்து விடாதீர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் இடையில் ஒன்றைச் சொல்லிக்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

3rd April 1971]

கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் “நாப்தா பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ்” பற்றிச் சொன்னார்கள். அது குஜராத் மாநிலத்திலே ஏற்பட்டுவிடுகின்ற காரணத்தால் நம்முடைய தமிழ் நாடு பாதிக்கப்படுமோ என்று சந்தேகத்தை அவர்கள் கேட்டார்கள். நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்த வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். குஜராத் திலே தொழிற்சாலை வந்தாலும், இங்கே அமைகின்ற தொழிற்சாலை அதற்குப் போட்டியாக இருக்காது என்கின்ற காரணகாரிய விளக்கங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி இந்தியத் தலைமை அமைச்சர், பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள், மற்ற மத்திய அரசு அமைச்சர்கள் இவர்களோடு தமிழக அரசு பேசிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் வெற்றி பெறக் கூடுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மேலும் விளக்கங்களை அளிக்கத் தேவையில்லை என்ற காரணத்தால் இதோடு அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

மது விலக்கைப் பொறுத்த வரையிலே, இந்த திரு. கழக அரசுக்கு அந்தக் கொள்கையிலே தம்பிக்கை இல்லையென்று யாரும் கருதமாட்டார்கள். ஏனென்றால் எங்கையெல்லாம் ஆளாகிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்திலேயும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்த மன்றத்திலேயும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். “தமிழக அரசு மது விலக்குக் கொள்கையில் தீவிரமாக இருக்கும்” என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இருக்கின்ற சங்கடங்களையெல்லாம் பார்க்கும்போது மதுவிலக்கு என்பது தமிழ் நாட்டுக்கு மாத்திரம் தான் இருக்க வேண்டுமா? இந்தியா முழுமையாக அது ஏன் ஏற்படையதான கொள்கையாக ஆகிவிடக் கூடாது? இந்தியா முழுமைக்கும் ஏன் அந்தக் கொள்கை பரவலாக ஆக்கப்படக் கூடாது என்பது தான் நம்முடைய கேள்வியாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டைத் தவிர, குஜராத் தைத் தவிர, மற்ற எல்லா, மாநிலங்களிலும் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது. அதில் தமிழ் நாட்டுக்குள்ளு சங்கடம் இங்கே ஒரு 50 மைல் போனால் பாண்டிச்சேரி. அங்கே ஒரு 50 மைல் போனால் ஆந்திரா எல்லை. அங்கே ஒரு 50 மைல் போனால் பங்களுர் என்கின்ற மாதிரியாக நான் திருப்பர்கள் கூட்டத்திலே சொன்னதைப் போல “நான்கு பக்கமும் வேடர்கள் சூழ நடுவில் சிக்கிய மான் போல” ஆக்கப்பட்டு நம்முடைய மாநிலம் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மது விலக்குக் கொள்கை இன்றைக்குத் தோல்வியடைந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். அதைத் தவிரப் படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே தோல்வியடைந்து கொண்டதான் இருக்கின்றது. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே தோல்வியடைந்தபோது நாம் குற்றம் சாட்டியபோது ஒப்புக் கொள்ளவில்லை அவர்கள். நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அது தோல்வியடைந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. அது பலரின் நானாயத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டு தான் இருக்கின்றது. அதிகார வர்க்கத்தினரின் நியாயத்தைக்கூட கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதையெல்லாம் நான் ஏன் கவனிக்க வில்லையென்று கேட்டால், ஒன்று, இரண்டா, கவனிப்பதற்கு?

3rd April 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஆகவே கவனிக்க முடியாத அளவுக்கு அந்தத் தொல்லை நீடித்துக்கொண்டு போகிறது. நான் இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் மது விலக்குக் கொள்கை புனிதமான கொள்கை, தூய்மையானதொரு கொள்கை என்பதில் கிஞ்சித்தும் சந்தேகமில்லை. அது தொடர்ந்து கடைப் பிடிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசு திடமான எண்ணம் கொண்டிருக்கிறது. குதிரைப் பந்தயம் தீதானதென்று நாம் அனைவரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் குதிரைப் பந்தயம் எடுபடும் காரணத்தால், தமிழ் நாட்டில் அல்லது சென்னை மக்கள் குதிரைப் பந்தயத்தில் ஈடுபடாமலிருந்து விடுவார்களாவென்றால், இல்லை. சிலர் ரொம்ப ஆவலுடன் கேட்டார்கள், “எப்போது எடுக்கப் போகிறது?” என்று. ஏனென்றால் நம் பார்ட்டில் ரேஸ்-கோர்வை வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பணத்தை நாம் கற்றுவிட்டாமென்ற எண்ணத்தில் கேட்டார்கள். நாம் நல்ல கொள்கைகளுக்காக, சில விஷயங்களுக்கு விதிகள் செய்தால், அவை நமக்குப் பண வருவாயைக் குறைப்பதுடன் பக்கத்து மாநிலங்களுக்கு நம் பணம் போய்ச் சேரும் அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இவற்றை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேன். நாம் எந்த அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்டாலும், இந்த ஒரு அதிகாரத்தை அவர்களே எடுத்துக்கொள்ளட்டும்; மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டு இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரட்டும். உத்தமர் காந்தியடிகள் சொன்ன தீண்டாமை ஒழிப்பும் புனிதமானதொரு கொள்கை தான். அது தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் இருந்தால் என்னவாகி இருக்கும்? இங்கே எல்லோருடனும் சரிசமமாகப் பழகும் ஒரு தோழர் ஆந்திராவுக்குச் சென்றால், என்னவாகி இருக்கும்? கேரளத்துக்குச் சென்றால் என்னவாகி இருக்கும்? தொடர்தே என்று சொல்லியிருப்பார்கள், அது மாநில மட்டத்தில் இருந்திருந்தால், அகில இந்திய ரீதியில் அந்த சமதர்மக் கொள்கை, உத்தமர் காந்தியடிகளுடைய கொள்கை என்ற முறையில் பாப்பப்பட்டுள்ள காரணத்தால் தீண்டாமை ஒழிப்பு விஷயத்தில் அகில இந்தியாவிலும் ஒருமித்த கொள்கை காண முடிகிறது. மதுவிலக்குக் கொள்கையும் உத்தமர் காந்தியடிகள் கொள்கைதான். ஆனால் அதை காந்தியடிகளால் வளர்க்கப்பட்ட காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அத்தனை பேரும் கைவிட்டு விட்டார்கள். இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான் அதை விடாப் பிடியாய் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஓனாவை டி. கே. சண்முகம் அவர்கள் கூட ஒரு பாட்டே பாடினார்கள். அந்தப் பாட்டைக் கேட்டாவது இரண்டு வருடத் திற்கு மதுவிலக்கை ரத்து செய்யாமலிருக்கலாம். அப்படி ரத்து செய்தால், ஆங்காரமாக ஒரு தொகையாறு பாடினாலும் பாடுவார். இவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பத்திரிகைக்காரர்கள் மது விலக்கை ரத்து செய்வார்கள் என்று அவசரமாகத் தலையங்கம் எழுத வேண்டாம். உறுப்பினர் இவற்றைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

3rd April 1971]

6.10 p.m.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் ஹேமாவதி அணைக்கட்டு பற்றிச் சொன்னார்கள். “அதை ஏன் தடுத்து நிறுத்தக்கூடாது? ஏன் நெளிந்து கொடுக்கிறீர்கள்?” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். எனக்கு உடல் தான் நெளியுமே தவிர, உள்ளம் நெளியாது. நாங்கள் நெளியாத தன்மையில் தான் அந்தப் பிரச்சினையில் இருக்கிறோம். இரண்டு நாட்கள் முன்பு பிரதமர் அவர்களுக்கு இதை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வழி கோல வேண்டுமென்று எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இதுவரை அங்கே இருந்த மந்திரிசபை, அவர்கள் கட்சி மந்திரிசபை தான். பெருந்தலைவர் சொல்லியும் கேட்கவில்லை. அங்கு புதிய அரசு அமைந்தால், அந்த அரசாங்கத் தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய பிரச்சனைகளைக் கொஞ்சம் அனுதாபத்துடன் கவனிக்குமென்று கருதுகிறேன். ஆனால் அதுவரை காத்திராமல் இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டாக வேண்டும். மைசூர் மாநிலத் தேர்தல் கூட்ட மொன்றில் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ‘இதை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை’ என்று. அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக இந்தியப் பிரதமர் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரும் பேரும் கருத்துக்களையெல்லாம் ஆளுநர் உரை மீது வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, ஆசிரியர் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்காகவே பேசி வரும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ள கருத்துக்களையெல்லாம் தக்க வகையில் ஆராய்ந்து நல்ல முடிவுகள் எடுக்கத் தொடர்ந்து பணியாற்றுவோம். அவை ஆராயப்பட்டு ஆக்க ரீதியான முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு மென்று உறுதியளித்து இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து, இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

திரு. கே. ராஜாராம்: முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகப் பெருந்தன்மையோடு ஒரு வார்த்தை கூறினார்கள். தேர்தலில் யார் எப்படி நடந்து கொண்டிருந்தாலும், மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லியிருந்தாலும், நடந்திருந்தாலும், மாறுபட்ட கருத்துக்களைப் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தாலும், அவற்றை மனதில் கொள்ளாமல் அத்தனையையும் மறந்து விடுவோம் என்று இரண்டு மூன்று முறை சொல்லி விட்டார்கள். தேர்தல் காலத்தில் மாறுபட்ட கருத்துக்களுடன் எழுதியதற்காக எதேனும் பத்திரிகைகளின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், அந்த நடவடிக்கைகளை அவர்கள் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

3rd April 1971]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்போது எந்த விதமான தடைகளும் வதிக்கப்படவில்லை. அப்போதிருந்த தடைகளையும் பழைய அரசு போட்டிருக்கின்ற தடைகளையும் எடுத்து விடுவ தாகத்தான் இந்த அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுகாறும் இங்கே கொடுத்த விளக்கங்களில் மது விலக்கு முக்கியமானதொரு கொள்கை, அது குறித்து அரசு இன்னும் முடிவெடுக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். அரசு அது குறித்து ஒரு முடிவெடுக்கவில்லையென்றாலும் அந்த முடிவு எப்படியிருக்கும் என்பதில் ஒரு சந்தேகம் தொவிக்கும் வகையில் இருப்பதால், அவர்கள் ஒப்பிட்ட விஷயங்களெல்லாம், மதுவிலக்கு ரத்து செய்வதற்கும் அனுசூலமாக இருக்கின்றதா என்று மனத்தில் பயம் ஏற்படுகிறது. இதையே முழுமையும் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு கொள்கை என்று சொன்னார்கள். நாம் மட்டும் ஏன் மதுவிலக்கைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அவர் கருதுவது போல் அது பிறருக்குப் படுகிறது. ஒரு நல்ல காரியத்தை மற்றவர்கள் செய்யவில்லையென நாம் ஏன் எதிர்பார்க்க வேண்டும்? அது மட்டுமல்ல, அமைச்சர் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும், நிர்வாக விஷயங்களிலும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள மாநிலங்களில் உள்ள நிலைமையை ஒப்பிட்டுச் சொல்லி, அதிலேயுள்ள சிரமங்களை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, நமக்குள்ள நிலைமைகளையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லும்போது, மதுவிலக்குக் கொள்கையை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதற்குச் சாதகமாக, அனுசூலமான எடுத்துக்காட்டுகள் தான் அதிலே அதிகம் தொனித்தன. ஆகையினால் அவைகளையெல்லாம் பாராட்டக் கூடாது. 4 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் 2 கோடி மக்கள் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்தால், அவர் களுக்குப் பல சிரமங்கள் ஏற்படும். அவர்களை மனதில் கொண்டு இந்த விஷயத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நான் மதுவிலக்கைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்திலுள்ள எல்லா உறுப்பினர்களும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று சொன்னேனையெல்லாமல் திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. பெண்கள் இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களிலும் இருக்கிறார்கள்.

DEPUTY CHAIRMAN: There are amendments moved by Thiruvallargal R. Krishnaswamy Naidu and T. K. Subbiah. Is the Hon. Member Thiru R. Krishnaswamy Naidu pressing his amendment?

THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: I am not pressing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

[3rd April 1971]

DEPUTY CHAIRMAN : There is another amendment moved by Thiru G. Vasantha Pai. Is the hon. Member pressing his amendment?

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, the Hon. Minister has not placed before the House the interim Report of the Committee, and the Government's acceptance of it and I only request that they may be placed on the table of the House.

DEPUTY CHAIRMAN : Is the hon. Member pressing his amendment?

THIRU G. VASANTHA PAI : To that extent, I am pressing it.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த அறிக்கை வந்தபின், அவைமுன் வைக்கப்படும்.

DEPUTY CHAIRMAN : Does the hon. Member press his amendment?

THIRU G. VASANTHA PAI : I am satisfied with the reply that they will be placed on the table of the House. I am not pressing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

6-20 p.m. "That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Tamil Nadu Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 24th March 1971."

The motion was put and carried.

VI. GOVERNMENT BILLS

(1) THE TAMIL NADU BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1971 (L.A. BILL NO. 6 OF 1971).

மாண்புமிகு திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, "சட்டமன்றப் பேரவை நிறைவேற்றியுள்ள தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை, வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த மசோதா * (சட்டமன்றப் பேரவை மசோதா எண் 6/1971) ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்"

என நான் முன்மொழிகிறேன்.

1971 மார்ச் 19-ம் நாளன்று ஆளுநர் அவர்களால் சாற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு கட்டிடங்கள் (குத்தகை, வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த அவசரச் சட்டத்திற்கு (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 3/1971) மாற்றாக இம்மசோதாவைக் கொண்டுவந்துள்ளேன். இது தமிழ்நாடு 1960-ஆம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை, வாடகைக் கட்டுப்பாடு) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு 1960-ஆம் ஆண்டு 18-வது சட்டம்) செல்திறனை ஒரு குறுகிய காலமான 1971-ஆம் ஆண்டு

THE TAMIL NADU BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1971 (L.A. BILL No 6 OF 1971)

[3rd April 1971]

[திரு கே. ராஜாராம்.]

ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1971-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரை ஆறு நிகழ்வுகளுக்கு நீட்டிக்க வகை செய்யும் எரிய சட்டமாகும்.

குடியிருப்புக் கட்டிடங்கள் குடியிருப்பிற்காவ்வாத பிற கட்டிடங்களின் வாடகைகளைக் கட்டுப்படுத்தல், அத்தகைய கட்டிடங்களிலிருந்து குடித்தனக்காரர்கள் நியாயமின்றி வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுத்தல் ஆகியவை தமிழ்நாடு 1960-ம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை, வாடகைக் கட்டுப்பாடு) சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் என்பதை உறுப்பினர்கள் அறிவர். இத்தகைய நோக்கங்களுக்காக இம்மாதிரலத்தில் கடந்த முப்பதாண்டுக் காலமாகவே சட்டம் ஒன்று தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகிறது. இதற்கு முன்பு செயல்பட்டு வந்த சட்டம் 1960-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் மூலம் திருத்தப்பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது.

1960-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் பல்வேறு விதித்துறைகளை ஆய்வு செய்யவும், அச் சட்டம் தொடர்ந்து செயலிலிருக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி ஆய்வு செய்யவும் அரசு உந்துறைச் செயலாளர் தலைமையில் அதிகாரிகள் குழு ஒன்றை 1969 நவம்பரில் அமைத்தது. இக்குழு தனது அறிக்கையை 1971 ஜனவரித் திங்களில் அரசுக்குப் பணித்தனுப்பியது. அடங்கல் வகையிலான முக்கிய சில கருத்துரைகளை இக்குழு அளித்துள்ளது. இக்கருத்துரைகளை அரசு மிக்க நாட்டமுடன் பரிசீலித்து வருகிறது. இக்குழுவின் கருத்துரைகள் மீது இறுதி முடிவுகள் எடுக்க அரசுக்கு சிறிது காலம் ஆகும். அரசு அவற்றின் மீது முடிவுகள் எடுத்ததும், 1960-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தைத் திருத்தும் அடங்கல் மசோதா ஒன்று சட்டமன்றப் பேரவையில் முகவுரைக்கப்படும்.

ஆயினும், இச்சட்டத்தின் செல்திறன் 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் நாளன்று முடிவடைய இருந்தது இந்த நிலையில் முத்திய சட்டமன்றப் பேரவை 1971-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5-ம் நாளன்று கலைக்கப்பட்டது. எனவே இச்சட்டத்தின் செல்திறன் காலஅளவை ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் வாயிலாக 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ஆம் நாளுக்குப் பின்னரும் நீட்டிப்பது அவசியமான கருதப்பட்டது. இதற்கிடையே, தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு 3-வது அவசரச் சட்டம் 1971 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 19-ஆம் நாளன்று சாற்றப்பட்டது. இப்போது இம்மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மசோதா இந்த அவசரச் சட்டத்திற்கு மாற்றாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இதுவும் ஒரு இடைக்கால ஏற்பாடுதான்.

இம்மசோதாவை இம்மன்றம் ஏற்குமென நம்புகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

"That the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 6 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

[Deputy Chairman] [3rd April 1971]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. THIRU K. RAJARAM: Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 6 of 1971), as passed by the Assembly, be passed.”

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 6 of 1971), as passed by the Assembly, be passed.”

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, முக்கியமாகப் பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இம்மாதிரி அநேக தடவை நீட்டிக் கொடுக்கிறோம். இந்த 6 மாதங்களில் நிரந்தரமாகச் சட்டத்தை முடிவெடுத்து, ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, இந்த சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்று நிறைவேற்ற வேண்டும். மேலும் ஆறு மாதங்களுக்குத் தள்ளிப் போடாமல் நிரந்தரமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதா, 6 மாத காலத்திற்கு மட்டும் தான் நீடிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இதன் வாயிலாக சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதா சமீபத்தில் தான் வந்தது என்றாலும், உயர்நீதி மன்றம் பல தீர்ப்புகளை அளித்திருப்பதை ஒட்டி, ஏற்கெனவே அரசு உந்துறை செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குழு நியமித்து, அதிலே பல நல்ல முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை அரசு பரிசீலித்திருக்கிறது என்பதை ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். அதன்படி, ஒரு நல்ல மசோதாவை இந்த மன்றத்தில் மீண்டும் வைக்க இருக்கிறேன் என்பதையும், அந்தக் காலவரையரையை, இந்த மசோதாவைப் போலுத்தவரை நீடிக்கும் வாய்ப்பை அரசு கொடுக்காது என்பதை உறுதியாக தெரிவித்து, நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“That the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 6 of 1971), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[3rd April 1971]

(2) THE MOTOR VEHICLES (TAMIL NADU AMENDMENT) BILL, 1971 (L.A. BILL NO. 8 OF 1971).

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

“That the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill*, 1971 (L.A. Bill No. 8 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்ததையொட்டி இங்கே கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மசோதா அண்மையில் இந்திய சர்க்கார் 1969-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (திருத்த) சட்டம் நிறைவேற்றியதன் விளைவாக, அதன் 19-வது பிரிவின் விளைவாக, நம்முடைய இப்பொழுது நடைமுறையில் கொண்டுவருகிற 44-வது பிரிவின் 2-வது உட்பிரிவில் இப்பொழுது போக்குவரத்துத் துறையில் ரீஜினல் டிரான்ஸ்போர்ட் அதிகாரி, ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் அதிகாரி அவர்கள் நியமன முறையில் ஏற்கெனவே கடைப்பிடித்த முறையை மறுபடியும் திருத்தி வழி வகை செய்யும் வகையிலும், அது மட்டுமன்றி 64 (2) பிரிவில் மாநிலப் போக்குவரத்து திருத்த மசோதா இந்திய அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப் பட்ட 1969-ஆம் ஆண்டு சட்டம் கொடுக்கிறது. இப்பொழுது 64 (2) பிரிவில் ஒரு சிறப்பு புரொவிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதற்கு அடுத்தபடியாக இப்பொழுது ‘எம்.டி.’ ‘எம்.எஸ்.’ என்ற பதிவு (ரேஜிஸ்ட்ரேஷன்) நம்பர்சன் அடிஸில் கொடுக்க வருகிறது. 1969-ஆம் ஆண்டு இந்திய சர்க்கார் நிறைவேற்றிய சட்டத்தின் கீழும் “டி.என்.” “டி.எம்.” என்ற எழுத்துக்கள் நம் தமிழ்நாட்டிற்குத் தாப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டம் அடிவாங்கி வருவதால், ஏற்கெனவே “எம்.டி.” “எம்.எஸ்.” என்று பதிவு செய்யப்பட்ட அவ்வளவும் திரும்ப எழுதுவதற்குப் பதிலாக, ஏற்கெனவே கொடுப்பதைத் தொடர்ந்து இருப்பதற்கும் இனிமேல் அரசாங்கம் நியமிக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியிலிருந்து “டி.என்.” “டி.எம்.” என்ற எழுத்துக்கள் மட்டும் அடிவாங்கி வருவதற்கான வழி வகை செய்வதற்கு, இந்தச் சட்டம் வாய்ப்பு படுத்தப் படுவதற்கும் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 8 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

The Bill is before the House for discussion.

[3rd April 1971]

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, டிரான்ஸ்போர்ட் அதாரிடி என்பதை மீண்டும் மாற்றுவதற்கு ஒரு திருத்தமும், “எம்.டி., எம்.எஸ்.” என்பதை “டி.என்., டி.எம்.” என்று மாற்றுவதற்கு மோட்டார் வேஹிக்லஸ் ஆக்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட திருத்தம், தற்காலிகமாக ஒத்திவைக்கப்பட்ட வேண்டுமென்று மற்றொரு திருத்தமும் அடங்கிய இந்த மசோதாவின் முதல் திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரை, நல்ல யோசனை தான். இரண்டு மூன்று உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்துக்கொண்டு பல காட்டங்களை ஆன் சோமால் தள்ளிப்போட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும், ஒரே அங்கத்தினராக இருந்து நன்றாக நடத்தது. குறை இருக்கவில்லை. “டி.என்.” “டி.எம்.” என்ற வார்த்தைகளை என் உடனடியாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியாதிருக்கிறது? எதற்காக “எம்.டி.” “எம்.எஸ்.” என்று தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கான விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. ஒப்போழுது “மெட்ரஸ் ஸ்டேட்” என்பதை உடனடியாக மாற்றவேண்டுமென்றும், தமிழ் நாடு என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறிய அவர்கள் மாற்றுவதிலிருந்து வந்திருக்கிற திட்டம் என் காரணத்தினால் கூடாது? என் உடனே மாற்றுவதை விட விட்டு பழைய சொல்லை என்றே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? “மெட்ரஸ் ஸ்டேட்”, “மெட்ரஸ் டிபன்சிக்ட்” என்று என் வைக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, “டி.என்.” “டி.எம்.” என்பது நிறுத்தி வைக்கப்படவில்லை. எங்கெனவே “எம்.டி.” “எம்.எஸ்.” என்று வேறு அட்டவணியில் உள்ள எழுத்துக்கள் 1959-வது ஆண்டுச் சட்டத்தால் செல்லுபடியாகாமல் போய்விட்டன. ஆகவே, இனிமேல் இருக்கின்றதைத் திருத்தி, பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் “எம்.டி.” “எம்.எஸ்.” என்பதை அழித்து, சிகார்டுகளை மாற்றி “டி.என்., டி.எம்.” என்று போட வேண்டுமா? அது தேவை இல்லை. எங்கனவே பதிவு செய்யப்பட்ட வண்டிகள் அதே முறையில் இருக்கும். இனிமேல் குறிப்பிட்ட தேதியில், குறிப்பாக, வருகிற பத்தாண்டில், எப்பால் 14-ஆம் தேதியிலிருந்து “தமிழ் நாடு” என்று பெயர் வைப்பதில் அக்கறை காட்டி வருகிறோம். வருகிற பத்தாண்டிலிருந்து இனி பதிவு செய்யப்படும் வண்டிகளுக்கு “டி.என்., டி.எம்.” என்ற எழுத்துக்களை தாப்படி வேண்டும். எங்கெனவே நடந்து முடிந்து விட்ட சிகார்டுகளை மாற்ற வேண்டுமென்றால், காலகாலதம் ஏற்படும். அதற்குப் பதிலாக, அவைகள் கொடர்ந்து இருக்கட்டும். இனி வருவதற்குத் தான் வழி வகை செய்ய அந்த சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவாட்டப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு அல்ல. ஆகவே, இந்த மசோதாவை “பால்” செய்து நா வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3rd April 1971]

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

“That the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 8 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 and 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, I move—

“That the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 8 of 1971), as passed by the Assembly, be passed.”

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 8 of 1971), as passed by the Assembly, be passed.”

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Deputy Chairman, Sir, I feel that the amendment to section 64 of Central Act IV of 1939 has been introduced in this Bill to validate the proceedings of the Additional State Transport Appellate Tribunal which as functioning already in the City of Madras. My submission in this Council is that clause (3) of the amending Bill does not validate all the proceedings that have already been taken in this Tribunal and from the amendment, as it appears before this body, it would appear as though the Additional Tribunal shall be constituted as from date. For this, I would say that this must be made sufficiently retrospective. Otherwise, all the proceedings that have hitherto been taken before the Additional State Transport Appellate Tribunal may be liable to be challenged. I am referring to this because I know of a case which the Government have won in their Writ Appeal in the High Court in which this question has been raised that the Additional Tribunal had been functioning without jurisdiction and I understand that the matter is now going before the Supreme Court. In the circumstances, clause (3) of the amending Bill should be so worded as to include retrospectively the existence and the validation of all actions taken before the Additional State Transport Appellate Tribunal. I request that the Government may get into touch with the Advocate-General in this matter before putting through clause (3) because it may create complications where there are none.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, a supplemental provision has also been made in clause (6) of the Bill for validating certain things done. So . . .

THIRU G. VASANTHA PAI : It does not refer to clause (3) but it refers to clause (2-A). Will the Hon. Minister kindly see the validating section? “Anything done, or any action taken

[Thiru G. Vasantha Pai] [3rd April 1971]

or any order passed on or after the 2nd day of March 1970 and before the date of the publication of this Act in the Tamil Nadu Government Gazette by the State Transport Authority or by a Regional Transport Authority or by an authority or person to whom the powers and functions of the State Transport Authority or a Regional Transport Authority have been delegated, shall be deemed to have been validly done . . . ”

There is no provision for the Additional State Transport Appellate Tribunal. So, if this Bill is to be passed as framed today, it would mean that all actions taken by the State Transport Additional Appellate Tribunal will not be retrospective. So, I request the Hon. Minister to kindly consult the Advocate-General and redraft this provision. Otherwise, I am afraid this Bill will be giving rise to further litigation on this point.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, the validating provision is, of course, in respect of State Transport Authority and Regional Transport Authority. There is no mention about the Additional Appellate Tribunal. But I think that it can be included in that. If necessary, we can include that.

30 p.m. மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம் : இப்பொழுது இருக்கிற படியே, மசோதாவை நிறைவேற்றுவோம். இன்னர், திருத்தத்திற்கு அவசியம் ஏற்பட்டால், பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: It will lead to further confusion. If this Bill is passed, it would mean that the Additional State Transport Appellate Tribunal comes only from this date, whereas the argument before the High Court and which was upheld by the High Court was that the State Transport Appellate Tribunal which is singular includes plural. Not making this sufficiently clear on this point would mean that the Government always had two Appellate Tribunals and from this date, only one is functioning. I request that this Bill may be deferred and opinion taken by the Government and the Government may act according to it. I am just giving a warning so that more litigation may not arise and the Government may not be involved in further litigation on this point.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I feel that this Bill can be passed, because it is only the appealing provisions and there are so many other provisions for litigants to go on. As such this Bill may be passed.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“That the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 8 of 1971), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[3rd April 1971]

* மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா * (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 7/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்பதாக முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ், தார் (நிலக்கில்), கந்தகம் ஆகியவை பல்முனை வரி விதிக்கப் படுவதற்கு உட்பட்டவையாயிருந்தன. பெட்ரோல், மசல் எண்ணெய், விமான எண்ணெய், மண் எண்ணெய், உதுலை எண்ணெய் முதலியன போன்ற ஏனைய பெட்ரோலிய உற்பத்திப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகையில் கந்தகமும் நிலக்கிலும் கூட உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. கந்தகம், நிலக்கில், தவிர ஏனைய பெட்ரோலிய உற்பத்திப் பொருள்கள் தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழும், தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் கீழும் ஒருமுனை வரி விதிக்கப்படுவதற்கு உட்பட்டவையாகும். உற்பத்தி வாயிலிலேயே வரி வசூல் செய்யப்படுவது இயலும் வகையில் பெட்ரோலிய உற்பத்திப் பொருள்கள் அனைத்தும் ஒரு சீரான வரிவிதிப்பு ஏற்பாட்டின் கீழ் வரும் வகையில் அரசு தார் (நிலக்கில்), கந்தகம் இவற்றையும் ஒரு முனை வரிவிதிப்பு முறையின் கீழ்க் கொண்டு வர முடிவு செய்துள்ளது.

மேற்சொன்ன முடிவு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 59-வது பிரிவு (1) உட்பிரிவின் கீழ் 1971 மார்ச் 10-ஆம் நாளன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட அறிவிப்பு ஒன்றால் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

மேலவை இந்த மசோதாவை ஏற்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“That the Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 7 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN: As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without recommendations.

(1) THE TAMIL NADU AGRICULTURAL UNIVERSITY BILL, 1971 (L.A. BILL NO. 2 OF 1971).

மாண்புமிகு திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே,

[திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம்] 3rd April 1971]

“சட்டமன்றப் பேரவை நிறைவேற்றியுள்ள 1971-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக மசோதாவை (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 2/1971) பரிவுரைகள் வழங்குவதற்காக இம்மன்றம் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவது குறித்து, மூன்றாவது திட்டக் காலத்திலிருந்தே அரசின் நாட்டத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. விரிவாக ஆய்வு செய்த பின் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று அடுத்த கல்வி ஆண்டு முதல் செயல்படத் தொடங்க வேண்டுமென்று 1971 ஜூலைத் திங்களில் அரசு முடிவு செய்தது. தொடக்கத்தில், கோவை, மதுரை மாவட்டங்களில் உள்ள ஆராய்ச்சி நிலையங்களும், வேளாண்மைக் கல்லூரிகளும் மட்டுமே புதிய வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும், எஞ்சிய ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் அரசின் வேளாண்மைத் துறையின் கீழ் தொடர்ந்து நிடிக்க வேண்டுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான மாநிலங்களில் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன என்பதையும், இத்துறையில் நமது மாநிலம் மட்டுமே பின் தங்கியுள்ளது என்பதையும் நான் இச் சந்தர்ப்பத்தில் பேரவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம், அடுத்த கல்வி ஆண்டாகிய 1971-72 முதல் செயல்படத் தொடங்க வேண்டுமென அரசு கருதியதால், இது குறித்து ஆளுநர் அவர்களால் அவசரச் சட்டம் ஒன்று 1971-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 17-ம் நாள் அன்று சாற்றப்பட்டது. அந்த அவசரச் சட்டத்திற்கு மாற்றாகவே இம் மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

இம் மசோதாவின் முக்கியக் கூறுகள் பின்வருமாறு :-

(1) கோயம்புத்தூரிலும், மதுரையிலும் உள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகளும், அம் மாவட்டங்களில் உள்ள ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் உத்தேச வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் அங்கமாக அமையும்.

(2) இப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சி வரம்பைப் பொறுத்த வரையில் பிற கல்லூரிகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே உள்ள தனியார் கல்லூரிகளையும் இனிமேல் நிறுவப்படவிருக்கும் தனியார் கல்லூரிகளையும் இப் பல்கலைக் கழகத்தின் கீழ்ச் சேர்த்துக் கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளது என்பது இதன் கருத்தாகும். ஒரு தனியார் கல்லூரியின் தகுதியைப் பற்றி ஆய்வு செய்த பின் பிந்திய ஒரு தேதியில் அதனை இப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சி வரம்பிற்குள் சேர்த்துக் கொள்வதற்காக இத்தகைய இணைப்பு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

3rd April 1971] [திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம்]

(3) பிந்திய ஒரு தேதியில் அரசுக் கல்லூரிகள் ஒன்றின் மேற்பார்வையையும் நிர்வாகத்தையும் தகுந்ததெனக் கருதும் வரையறைகளுக்கும் நிபந்தனைகளுக்கும் உட்பட்டு பல்கலைக் கழகத்திற்கு மாற்றுவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(4) இப் பல்கலைக் கழகத்தின் தலைமையிடம் கோயம்புத்தூர் நகரிலிருந்து 25 கிலோமீட்டர் தொலைவிற்குள் அமைந்திருக்கும்.

(5) இப் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரிகளில் உள்ள இடங்களில் மொத்த எண்ணிக்கையில் 41 சதவீதத்திற்கு மேற்படாத இடங்களை பழங்குடி மக்கள், ஹரிஜனங்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஒதுக்குவது பற்றிய விதித்துறை மத்திய முக்கியமான விதித்துறையாகும்.

(6) பல்கலைக் கழகத்தையும், அந்ந் கணக்குகளையும், பார்வை யிதரீ உரிமைகளை அரசு தன்னிடமே வைத்துக்கொண்டுள்ளது.

(7) துணை வேந்தர் நியமனத்தைப் பொறுத்த வரையில், முதல் நியமனம் பல்கலைக் கழக வேந்தரால் செய்யப்படும், அடுத்து வரும் நியமனங்கள் மூன்று பேர் அடங்கிய ஒரு குழு பரிவுரை செய்யும் மூன்று பேர்கள் கொண்ட பேர்ப்பு பட்டியலிலிருந்து பல்கலைக் கழக வேந்தரால் செய்யப்படும். மூன்று பேரடங்கிய குழுவில் ஒருவர் இப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாக வாரியத்தாலும், மற்றொருவர் அதன் கல்வித் குழுவாலும், மூன்றாமவர் பல்கலைக் கழக வேந்தராலும் நியமிக்கப்படுவார்.

(8) தற்போதுள்ள அரசுப் பணியாளர்களை அவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப பல்கலைக் கழகப் பணியில் எடுத்துக்கொள்ளவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(9) சென்னை அல்லது மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கீழ் தற்போது பயின்றுவரும் மாணவர்களின் நலனைப் பாதுகாக்கவும், இதே போன்று விதித்துறை ஒன்று செய்யப்பட்டுள்ளது.

இப்புதிய வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம், அடுத்த கல்வி ஆண்டாகிய 1971-72 முதல் செயல்படத் தொடங்க வேண்டுமென்று அரசு மிகுந்த ஆர்வமாயுள்ளது. இப்பல்கலைக் கழகம் நிறுவப் படுவதனால், வேளாண்மை குறித்த ஆராய்ச்சி மும்முரப்படுத்தப் படும். வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்கள் மேலும் விரைவு படுத்தப்படும்.

நான் எங்கெனவே பறியாபடி, அவசரச் சட்டத்திற்கு மாற்றாக சட்ட மன்றச் சட்டம் ஒன்று இயற்றப்பட இம் மசோதா விழைகிறது. இவை கூறி இம் மசோதாவை இம்மன்றம் ஏற்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Tamil Nadu Agricultural University Bill, 1971 (L.A. Bill No. 2 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

3rd April 1971]

திரு. கே. அறிவுழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் துவக்கப்படுவதற்கான இந்த மசோதா தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றிலேயே மிகச் சிறப்புமிக்க இடம் பெற்றிருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையில் பெரிய புரட்சியையும், நில நீர் ஆராய்ச்சித் துறையில் முன்னேற்றமும், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல நன்மைகளைப் பெறுவதற்குமான பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டு இந்த வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் விளங்குவது பாராட்டத் தக்கதாகும். அமெரிக்கா நாட்டிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இப்பல்கலைக் கழகங்கள் மிகச் சிறப்பான பணியை ஆற்றி வருவதையும், அந்தப் பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து புறப்படுகின்ற மாணவர்கள், குறிப்பாக அமெரிக்கா நாட்டு வேளாண்மை நிபுணர்கள், அங்கே பாலீவனமாக இருந்த பகுதிகளையெல்லாம் மிகச் சிறந்த வேளாண்மை நிறைந்த பகுதியாக ஆக்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம். அவர்கள் முயற்சி அமெரிக்க நாட்டு வரலாற்றிலே மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் டென்மார்க் தேசம் எவ்வளவோ பின் தங்கியிருந்த ஒன்று. அங்கே விவசாயக் கல்வியில் ஏற்பட்ட புரட்சியின் காரணமாக உலகத்தில் இன்று மிகச் சிறந்த பொருளாதார முன்னேற்றமுள்ள நாடாக அது உயர்ந்துள்ளது. நமது நாட்டின் விவசாயத் துறையில், 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட எஜுகேஷன் கமிஷனில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த குறைபாடுகள் மிக வேகமாக நீக்கப்படுவதற்கான அறிகுறிகள் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைத் துவக்குவதற்கான காரணங்களில் காணக்கிடக்கின்றன. அன்றைய தினம் எஜுகேஷன் கமிஷன், 'அக்ரிகல்சரல் யூனிவெர்ஸிடி' பற்றியும் விவசாயக் கல்லூரி பற்றியும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில்,

"The rigidity in the agricultural Courses in the Universities in this country is a major defect in the agricultural education."

என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

இது விவசாயத் துறையில் மட்டும் இல்லை, பல்வேறு துறைகளில், கலைத் துறையில் ஒரு கட்டுக்கோப்பான விரிவான மனப்பான்மையற்ற, சிந்திக்க வைக்கும் திறமையற்ற கல்வி போதிலும் இந்த நேரத்தில், இந்த விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் நேசடியான முறையில் மக்களுக்குப் பயன் தாத்தக்கதொரு துறையாக அமைக்கப்பட இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அமெரிக்க நாட்டிலே இத்தகைய விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தை 'The People's university' (மக்களின் பல்கலைக் கழகம்) என்று அழைக்கின்றார்கள். மக்களுக்காக, மக்களின் நன்மைக்காக ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்படுகின்றதென்றால், அது விவசாயப் பல்கலைக்கழகமாகத் தான் இருக்க முடியும். சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களும் மக்களுக்காகத்தான் இருக்கிறவை வேண்டும். ஆனால் அப்படித் தான் அவை இருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு முன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில்,

3rd April 1971]

[திரு. கே. அறிவுழகன்]

அது மக்களிடமிருந்து இன்றைய தினம் வெகு தூரம் விலகிச் செல்லும் பல்கலைக்கழகமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித் துறை, மருத்துவத் துறை, பொறியியல் துறை ஆகியவற்றை அமைத்து நடத்தப்படும் நேரத்திலே அந்த தகைய அமைப்பிலிருந்து விடுபட்டு, விவசாயத் துறையையாவது நலியாகப் பிரித்து, விவசாயத் துறையில் மிகச்சிறந்த வல்லுனர்களை இதில் ஈடுபடுத்தி, அதன் மூலம் இந்த நாட்டின் செல்வத்தை மிகப்பெரும் அளவிற்கு அபிவிருத்தி செய்வதற்கான முறையில் இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படுவது கல்வித் துறையில் சிறப்பினை அளிப்பதாகும். ஆனால் அமைக்கப்பட இருக்கும் இப்பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்க்கப்பட இருக்கும் கல்லூரிகளின் பாடத் திட்டங்கள், அவற்றுக்குத் தொடர்பாக இருக்கும் அவைக்கல்வியில், அடிப்படைக் கல்வியில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள் மிக ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றைச் செய்வ முடிக்கும் விதத்தில் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் பல்வேறு அமைப்புகள் அமைய இருப்பதன் மூலம் தமிழகம் சிறப்பிடமாகக் கூடிய நிலைமைகளைக் கண்டு தான் இந்த மசோதாவை வரவேற்று என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா குறித்து மேற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதற்காக என் நல் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்வதும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

இம்மசோதாவானது ஏற்கெனவே கொண்டுவந்த ஒரு அவசரச் சட்டத்தினை மாற்றியமைப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஆனால் இம்மசோதாவை அமைத்துள்ள பொயானது நமது சட்டத் துறையினருடைய முழுத் திறமையையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமையவில்லை என்றே கருதுகின்றேன். இதில் உள்ள வாசகங்களும் பல்வேறு விளக்கங்களைத் தருவதாக அமைந்திருக்கின்றன. இதே உருவத்திலே இம்மசோதா இங்கே நிறைவேற்றப்படுமானால், ஆனால் பின்னால் பல சந்தேகங்களும் அதைத் தொடர்ந்து பல சங்கடங்களும் ஏற்படக்கூடும் என்று அஞ்சுகிறேன். உதாரணமாக 'அக்ரிகல்சர்' என்ற சொல்லுக்கும் பல்வேறு விளக்கங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அதிலே co-operative social upliftment of the people என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைவிட Agriculture and allied science விவசாயமும் அது சம்பந்தப்பட்ட கல்வியும் என்று சொல்லப்படுமானால், இம்மசோதா முழுத் தன்மை பெற்றதாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். இதேபோல் 'சர்வோப்நன்' என்ற சொல் படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கு Through the Government; that is 'Department of Agriculture' என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயத் துறைக்கான ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை இப்படி ஒரு

[திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி] [3rd April 1971]

கவர்ன்மென்ட் ஏஜென்ஸியாக மாற்றுவதுபோல ஆகிவிடுகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட தேவையில்லாத, அவசியம் இல்லாத விளக்கங்களை இம் மசோதா கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மிக அடிப்படையான விஷயம் ஒன்றைப்பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்லும் போது, அதற்கு தனித்தன்மை, 'autonomous character' இருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த விவசாயப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில், அப்படிப்பட்ட தனித்தன்மை அதற்கு வழங்கப் படுவதாகத் தெரியவில்லை. விவசாயத் துறையைச் சார்ந்த விஞ்ஞானி ஒருவர் என்னிடம் மனம் விட்டுப் பேசினார். அவர் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லி, அதுபற்றி நான் அரசாங்கத்திடம் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். "இது பல்வேறு அரசுத் துறைகளைப் போல அமைந்துவிடக் கூடாது. ஏதோ வேறும் பெயர் மாற்றம் போல் இருந்துவிடக் கூடாது. அது தனித்தன்மையுடன் இயங்க வேண்டும். இதை நீங்கள் வற்புறுத்த வேண்டும்", என்று குறிப்பிட்டார். அப்படிப் பார்க்கும் போது, இதில் மேனேஜ்மென்ட் போர்டு என்று இருக்கிறது. இதில் முதல் பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், அதில் அனைவரும் அரசு அதிகாரிகளாகத்தான், ஐ.ஏ.எஸ். அதிபாரிகளாகத்தான் இருக்கப்போகின்றார்கள். அவர்களைப்பற்றி நான் ஏதோ குறை கூறுவதாக தயவு செய்து என்னிடம் வேண்டாம். நான் கூறுவதெல்லாம், இப்படி அரசாங்க அதிகாரிகளே இருக்கும் காரணத்தினால், இறுதியில் இப்பல்கலைக் கழகமானது ஒரு அரசுத் துறையாகத்தான் விளங்க முடியுமே தவிர, வேறு விதமாக இருக்க முடியாது. இதற்குப் பிறகு வேறு சில உறுப்பினர்கள், அந்த மேனேஜ்மென்ட் போர்டில் கொடுக்கப்பட இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு துணை வேந்தரையும் அளிப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. துணைவேந்தர் என்பதற்கும் அரசாங்கம் என்பதற்கும் வேறுபாட்டைக் காண முயல் வேண்டும். இவர்களை அரசாங்கம் நியமிக்கும் என்றால், அவர்கள் அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதியினராகத்தான் செயல்படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. எனவே இசண்டாவது பகுதியில் உள்ளவர்களில், இதிலே யுள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களும் தேர்தல் முறையிலேயே வா வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை—இசண்டு அல்லது மூன்று உறுப்பினர்களாவது தேர்தல் முறையில் வா வேண்டும். அவர்களில், விவசாய விஞ்ஞானிகள், போஸ்ட் கிராஜுவேட்டம், இன்னும் மானவப் பிரதிநிதிகள்கூட இருக்கலாம். அவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டிய காலமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. இந்த விவசாயப் பல்கலைக்கழகமானது இதர பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டிருக்க வேண்டிய ஒன்று. இதில் உள்ளவர்கள் பல்வேறு நேரங்களில், சாதாரண கிராம மக்களோடு பழகவேண்டியவர்களாவார்கள். இப்படி அமைந்தால், இப்பல்கலைக்கழகம் சீரோடும் சிறப்போடும் இயங்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

3rd April 1971] [திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி]

6-50 p.m.

அடுத்து, எக்ஸ்டென்ஷன் எஜுகேஷன் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இது விவசாயக் கல்லூரிக்கு மட்டும் இருக்கக் கூடாது. அங்கே ஹோம் ஸயன்ஸ் கல்லூரி இருக்கிறது. அதுவும் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். கோவையிலும் மதுரையிலும் கிராமியக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் இதன் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை யெனில், இப்பல்கலைக்கழகம் உண்மையான எக்ஸ்டென்ஷனாகச் செயல்பட முடியாது என்பதை அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதென்றால், சாதாரணமாக பெரும் செலவினங்களைக் கொண்டதாகத்தான் இருக்கும். அப்படியின்றி அமைக்கப்படவிருக்கும் விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் பெரும் வருவாயைக் கொண்டுவரக்கூடியதொரு திட்டமாக, என்னிங் ப்ராஜெக்டாக இருக்க வேண்டும். உத்திரப் பிரதேசத்திலே உள்ள விவசாயப் பண்ணையிலிருந்து ஆன்டொன்லுக்கு 15 கோடி ரூபாய்க்கு வருவாய் கிடைப்பதாக ஒரு அறிக்கை கூறுகிறது. அந்த அறிக்கையை அமைச்சர் அவர்களின் பார்வைக்கு வைக்க விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட வருமானத்தால் அந்தப் பண்ணை தன் செலவுக்கு அரசாங்கத்திடம் எதையும் எதிர் பாராமல் தன்னைக் கட்டிக்கொண்டு போகிறது. அது போலத் தன்னுடைய 'மேயன்ட்டென்ஸ் எக்ஸ்பென்டிச்சுக்கு' சரிக் கட்டிக்கொள்ளுமாறு இந்த விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் அமைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இப்போதுள்ள முறைப்படி கோவையிலுள்ள கல்லூரிகள் எல்லாம் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் கீழே வரவிருக்கின்றன. எனவே இதை மாநில விவசாயப் பல்கலைக்கழகம் என்று அழைப்பதைவிட, 'கோவை விவசாயப் பல்கலைக்கழகம்' என அழைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என எண்ணுகிறேன். கோவை விவசாயக் கல்லூரியில் எவ்வளவோ புதிய முறைகளையும் விதைகளையும் கண்டு பிடிக்கின்றார்கள். எனவே அதற்கு இப்பெயர் வைப்பது நான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ராஜாராம் : மதுரையிலும் கூட அப்படிக்கண்டு பிடித்திருக்கின்றார்கள்.

திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி : மதுரையில் கண்டுபிடித்ததையும் கோவை விவசாயப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே 'கோவை விவசாயப் பல்கலைக்கழகம்' எனப் பெயர் வைக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் துறையில் தொடர்ந்து பணி புரிவதற்கு எங்களுடைய ஆதரவு இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஊனக்கம்.

[3rd April 1971]

* THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, it gives me very great pleasure to welcome this Bill that has been moved by the Hon. the Minister for Agriculture. As he has himself mentioned, it is indeed his great good fortune to have moved such a momentous Bill so soon after assuming office as Minister for Agriculture. We in Tamil Nadu should feel proud that we are at last going to have an Agricultural University on the model of some other Universities that have been established in the other States of India. I welcome this because in our country almost 50 per cent of the national income is derived from agriculture and it is high time that we in Tamil Nadu especially with the great emphasis that we are laying on improving agricultural production and on encouraging animal husbandry and all other allied agricultural activities, established a University of this nature.

While welcoming this Bill, may I pass on to certain items of the Bill which seem to me to be of a rather objectionable nature in the sense that an Agricultural University, although a specialised University, should still retain some of the features of any University that is established in a State? The Universities, although heavily dependent on State Exchequers for their finances, should, in my opinion, preserve a certain amount of autonomy in their functioning. We have the Madras University Act and the Madurai University Act and I am surprised to find that this particular Act does not embody some of the wholesome provisions of the Madras and the Madurai University Acts. I would refer to particular sections. Under section 11 provision is made for the appointment of the Vice-Chancellor. The Hon. Minister has said that the first Vice-Chancellor will be nominated by the Government and there can be no quarrel over that, because the various bodies of the University are not functioning in the first instance and it is quite right that the first Vice-Chancellor should be nominated by the Government. But there is one peculiar feature in the post that has been sanctioned for this University and in this clause, it is stated that the Vice-Chancellor may be removed from his office by the Chancellor upon a resolution of the Board passed by a majority of the total members of that Board and by a majority of not less than two-thirds of the members of the Board present and voting. When we refer to the constitution of the Board—I thought I could refer to that later on but it is interconnected with this particular resolution—I am somewhat surprised to find that of the 15 members of the Board of Management of the Tamil Nadu Agricultural University, the only person who is likely to be the elected authority is the Vice-Chancellor himself and we have 14 other members who are nominated by the Government. This Bill may have been inspired by very good intentions. But, I think it is making a mockery of the institution of a Vice-Chancellor of a University to place him virtually under the subjugation of 14 nominated members of the Government. The Government may nominate very good persons. But,

[3rd April 1971] [Thiru A. R. Damodaran]

at the same time, it cannot be denied that nomination itself implies a certain loyalty to the Government which nominates and, therefore these 14 persons will naturally act as one unit and cannot exercise their independent authority or discretion in academic matters. In the academic field, it is imperative—however good the Government may be—that we should try to preserve the autonomy of academic institutions. The Board of Management, if I may quote from the Bill to the members, consists of the Secretary to Government Agriculture Department, Secretary to Government Finance Department, the Director of Agriculture, the Director of Animal Husbandry, the Director of Fisheries and the Chief Conservator of Forests. All these six gentlemen are bound by Government decisions and they are all Government officers. There is no question of their exercising independent judgment in so far as academic freedom or academic authority is concerned. Regarding the other eight persons, I am somewhat surprised to find that all these persons are being nominated by the Government. We have one crop farmer who is being nominated by the Government, one agricultural scientist having special knowledge and practical experience in agricultural research nominated by the Chancellor, one live-stock farmer nominated by the Chancellor, one representative of Agro-Industries nominated by the Chancellor, one woman social works nominated by the Chancellor, one educationist nominated by the Chancellor, one nominee of the Indian Council of Agricultural Research—and it is quite right that it is represented because the Indian Council of Agricultural Research does good work—and these are the members who constitute the Board of Management. Two other members I find on the Board and I think some consideration has been given to the Members of the Legislature because they are expected to pass the Bill, no doubt, and one Member of the Assembly and one Member of the Council have been included in the Board of Management. To me the question is not that Members of the Legislature should be given more representation on such Boards. My point is that the Deans of the various Agricultural Colleges, the agricultural scientists, and the post-graduate scholars studying in the University are the persons who should have been elected to the Board of Management and I am not stating anything new, Sir, because in the Madras University Act, the following constitute the Syndicate which is the Board of Management of the Madras University; We have the Director of Technical Education, we have the Director of Higher Education, we have three members nominated by the Chancellor, six members elected by the Senate of the Madras University, four members of the Academic Council, and the Vice-Chancellor himself. So, out of about 16 members, only two are *ex-officio*, namely, the Director of Technical Education, and the Director of Higher Education, and three members are nominated by the Chancellor. Out of 16 members, we have five members who may represent the Government bloc.

[Thiru A. R. Damodaran] [3rd April 1971]

Considering the background of farmers who are inclined to be more independent, more freedom-loving and to have more liberty, I am not able to understand, apart from the fact that the first Board of Management may be an entirely nominated Board of Management to which one cannot have any objection—the new Universities should be naturally so established—the reason for crowding its Board of Management with so many Government nominees virtually making the Vice-Chancellor, who is supposed to be an elected person a slave to the dictates of these Government nominees on this Board. I refer to the constitution of the Board of Management because the absurdity of this will be felt in this particular section where it is stated that the Vice-Chancellor may be removed from office by the Chancellor upon a resolution of the Board passed by a majority of the total members of that Board and by a majority of not less than two-thirds of the members of that Board present and voting. Is it the contention of anybody, Sir, that if a vote of no-confidence is tabled against the Vice-Chancellor by one Government nominee the remaining 13 Government nominees will not lift their hands? What would happen if the remaining 13 members did not lift their hands? I do not think I have to explain further what would happen to these unfortunate individuals who may exercise the freedom of opinion. I, therefore, believe that we should broaden the Board of Management and, although this Bill has been brought and I have not suggested any amendment, I think it goes against the very purpose of the autonomy of the University to create such a loaded Board of Management and this would really be a departmental undertaking and not a University as such.

The second point to which I would like to refer is that in the event of the Vice-Chancellor's death, resignation or removal, the Registrar of the University shall act as Vice-Chancellor of the University. The Registrar is an officer of the University and I believe that it is not appropriate that the Registrar of the University should be asked to act as the Vice-Chancellor of the University. After all, the Vice-Chancellor's position is of some eminence and I believe that a member of the Board of Management may be asked to act as Vice-Chancellor and not necessarily the Registrar. This brings me to the further point that in the list . . .

DEPUTY CHAIRMAN: With the leave of the House, we may sit for 20 or 25 minutes more.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I will finish in five minutes. In no other University is the Registrar made a voting member of the Board of Management. In the Madras University, for example, the Registrar is the Secretary of the Syndicate, but he is not entitled to any voting power and, being an officer of the University, I do not think, the Registrar should either be a member of the Board of Management or should be entitled to act as Vice-Chancellor. After all, the dignity and the status of the Vice-Chancellor will have to be maintained and I would suggest that the

[3rd April 1971] [Thiru A. R. Damodaran]

constitution of the Board of Management may be suitably altered embodying the suggestion that I have made and the Deans of the various Agricultural Colleges and Academic Councils may be allowed to elect their representatives to the Agricultural University. Although I would not like to block the Bill at this stage, I would certainly plead with the Hon. Minister that he has still time—three months—before the University is formally inaugurated. I hope he will study these suggestions and if he thinks it is in the interests of preserving University autonomy even in the Agricultural University that is contemplated, I hope, he will find it possible to embody some of these suggestions.

The other point to which I would like to refer is section 15 wherein it has been specifically stated that each College shall have a Dean who shall be a whole-time salaried officer of the University and shall be appointed by the Vice-Chancellor with the approval of the Board on such terms and conditions as may be prescribed. I think those who have drafted this Bill have had the fixed notion that in our State all the Colleges that are likely to be affiliated to the Tamil Nadu Agricultural University are likely to be Government Colleges and that there will be no private College at all. In the Madras University, there are 40 Government Colleges and 110 or 111 private Colleges. The Vice-Chancellor is not the authority to appoint the principals and Deans of those colleges and they are not whole-time salaried servants of the University. I do not see any reason why in this Bill it has been contemplated that all the Deans will be whole-time salaried officers of the University and I think some provision should be made whereby the Board of Management of the private Colleges will be free from the burden of having to come to the Vice-Chancellor for approval of appointment or creating them as whole-time salaried officers of the University itself. I hope this will also be clarified by the Hon. Minister. Excepting for these comments, broadly speaking on the need for preserving a certain degree of autonomy, there is, I realise, a popular feeling amongst most, that the Governments being on the paving end and heavily subsidising the activities of the Universities, that the Government should have an increasing voice in the affairs of the administration. I still think that by and large you will all agree that in the preservation of University autonomy lies its healthy growth and development.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m., an hour earlier than the usual time, on Monday, the 5th March 1971.

The House then adjourned.

VII. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

109. Notification issued with G.O. Ms. No. 342, Labour (Housing), dated the 20th March 1971, in regard to establishment of a board with the name of "Tamil Nadu Slum Clearance

3rd April 1971

Board" to attend to the Works of Slum Clearance in the City of the Madras with effect from the 20th March 1971. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 1 of 1971).]

110. Notification issued with G.O. Ms. No. 343, Labour (Housing), dated 20th March 1971, in regard to coming into force of the provisions of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Ordinance, 1971 in the City of Madras with under from 20th March 1971. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 1 of 1971).]

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

Nil.

3rd April 1971]

APPENDIX I.

[Vide item VI (1) on page 56]

L.A. BILL No. 6 OF 1971.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Act, 1971.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 19th March 1971.

2. *Amendment of section 1, Tamil Nadu Act 18 of 1960.*—In sub-section (3) of section 1 of the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Tamil Nadu Act 18 of 1960), for the words, figures and letters "the 31st March 1971" the words, figures and letters "the 30th September 1971" shall be substituted.

3. *Repeal.*—The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 3 of 1971), is hereby repealed.

APPENDIX II.

[Vide item VI (2) on page 53]

L.A. BILL No. 8 OF 1971.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Motor Vehicles Act, 1939, in its application to the State of Tamil Nadu.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.* (1) This Act may be called the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Act, 1971.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) (a) Sections 2 and 4 shall be deemed to have come into force on the 2nd March 1970.

(b) Section 3 shall be deemed to have come into force on the 1st April 1971.

[3rd April 1971]

2. *Amendment of section 44, Central Act IV of 1939.*—In section 44 of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939) (hereinafter referred to as the principal Act).

(i) in sub-section (2), the second proviso added by the Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Act, 1957 (Tamil Nadu Act XIX of 1957) shall be omitted ;

(ii) after sub-section (2), the following sub-section shall be inserted, namely :—

“(2-A) Notwithstanding anything contained in sub-section (2), the State Government may, where it considers necessary or expedient so to do, by order constitute the State Transport Authority or Regional Transport Authority so as to consist of only one member who shall be an official and such order may be made so as to have retrospective effect from a date not earlier than the 2nd day of March 1970.”

3. *Amendment of section 64, Central Act IV of 1939.*—In section 64 of the principal Act, in sub-section (2), for the words “a State Transport Appellate Tribunal which”, the words “a State Transport Appellate Tribunal and an Additional State Transport Appellate Tribunal each of which” shall be substituted.”

4. *Amendment of sixth Schedule to Central Act IV of 1939.*—In the Sixth Schedule to the principal Act after Note 2, the following Note shall be added, namely :—

“NOTE 3.—In respect of the Tamil Nadu State, the letters MD, MS may continue to be used in respect of vehicles which are registered before such date as may be specified by the State Government in this behalf.”

5. *Repeal.*—The Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 4 of 1971) is hereby repealed and the amendment by section 2 of the said Ordinance shall be deemed never to have been made.

6. *Validation.*—Anything done, or any action taken or any order passed on or after the 2nd day of March 1970 and before the date of the publication of this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette* by the State Transport Authority or by a Regional Transport Authority or by an authority or person to whom the powers and functions of the State Transport Authority or a Regional Transport Authority have been delegated, shall be deemed to have been validly done, taken or passed as if the order made under sub-section (2-A) of section 44 of the principal Act had been in force at the relevant time.

[3rd April 1971]

APPENDIX III.

[Vide item VI (3) on page 57]

L.A. BILL No. 7 OF 1971.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Act, 1971.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 10th March 1971.

2. *Amendment of the First Schedule to Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959), after item 70 and the entries, relating thereto, the following items and entries shall be added, namely :—

“ 71. Asphalt (Bitumen)	Do. 7
72. Sulphur	Do. 7.

APPENDIX IV.

[Vide item VI (4) on page 57]

L.A. Bill No. 2 of 1971.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the establishment of a University for the development of agriculture and for the furtherance of the advancement of learning and prosecution of research in agriculture and allied sciences in the State of Tamil Nadu.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows :—

CHAPTER I.

Preliminary.

1. *Short title, extent, application and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Agricultural University Act, 1971.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

[3rd April 1971]

(3) It applies to the agricultural college and institutions specified in the Schedule.

(4) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions*.—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “affiliated college” means any college affiliated to the University and providing courses of study for admission to the examinations for degrees, diplomas or other academic distinctions of the University;

(b) “agriculture” means the basic and applied sciences of the soil and water management, crop production including production of all garden crops, control of plants, pests and diseases, horticulture including floriculture, animal husbandry including veterinary and dairy science, fisheries, forestry including farm forestry, home science, agricultural engineering and technology marketing and processing of agricultural and animal husbandry products, co-operation, land use and management and the economic and social uplift of the rural people;

(c) “appointed day” means such date as the Government may, by notification, appoint under sub-section (4) of section 1;

(d) “Board” means the Board of Management of the University;

(e) “college” means any college or institution imparting education or prosecuting research or providing extension education, in agriculture;

(f) “constituent college” means the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore and the Agricultural College, Madurai and includes such other college as may be declared by the Board from time to time;

(g) “corresponding University” means,—

(i) in relation to the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore, the University of Madras; and

(ii) in relation to the Agricultural College, Madurai, the Madurai University;

(h) “Dean” means the Dean of each college and includes the Dean of each Faculty;

(i) “extension education” means the educational activities concerned with the training of farmers and home makers and other groups serving agriculture in improved agricultural practices and the various phases of scientific technology related to agriculture and agriculture production and marketing and includes

[3rd April 1971]

demonstration to carry the new technology and innovation to farms and farm homes through the Government Departments of Agriculture, Animal Husbandry, Fisheries, Forests and the like;

(j) “Faculty” means a Faculty of the University;

(k) “Government” means the State Government;

(l) “hostel” means a unit of residence for students of the University maintained or recognised by it either as a part of, or separate from, a college of the University;

(m) “prescribed” means prescribed by the statutes or regulations made under this Act;

(n) “regulations” and “statutes” mean respectively, the regulations and statutes made under this Act;

(o) “Schedule” means the Schedule appended to this Act;

(p) “State” means the State of Tamil Nadu;

(q) “University” means the Tamil Nadu Agricultural University established under section 3.

CHAPTER II.

THE UNIVERSITY.

3. *Establishment of University*.—(1) For the development of agriculture and for furthering the advancement of learning and prosecution of research in agriculture and allied sciences, on and from the appointed day, there shall be established a University by the name the Tamil Nadu Agricultural University.

(2) The University shall be a body corporate, shall have perpetual succession and a common seal and shall sue and be sued by the said name.

(3) The principal seat of the University shall be located within the town limits of Coimbatore or in any place, within a radius of twenty-five kilometres around the town limits of Coimbatore.

4. *Objects of University*.—The objects of the University shall be—

(a) to impart education in different branches of agriculture and allied sciences as the University may determine;

(b) to further the advancement of learning and prosecution of research in agriculture and allied sciences; and

(c) to undertake the extension of such sciences to the rural people in co-operation with the concerned Government departments.

[3rd April 1971]

5. *Powers and functions of University.*—The powers and functions of the University shall be—

(a) to provide for instruction and training in agriculture and allied sciences;

(b) to provide for research and for the advancement and dissemination of knowledge in agriculture and allied sciences;

(c) to provide for dissemination of the findings of research and technical information through extension education;

(d) to institute degrees, diplomas and other academic distinctions in agriculture and allied sciences;

(e) to hold examinations and confer degrees, diplomas and other academic distinctions on persons who have—

(i) pursued a prescribed course of study; or

(ii) carried out research in the University under the prescribed conditions;

(f) to confer honorary degrees or other distinctions in the prescribed manner and under the prescribed conditions;

(g) to provide for lectures and instructions for field workers, farmers and other persons not enrolled as regular students of the University and to grant certificate to them, if necessary;

(h) to co-operate with other Universities and authorities in such manner and for such purposes as it may determine;

(i) to establish and maintain colleges relating to agriculture and allied sciences;

(j) to affiliate colleges to the University under conditions prescribed and to withdraw affiliation from colleges;

(k) to establish and maintain laboratories, libraries, research stations and museums for teaching, research and extension education;

(l) to institute teaching, research and extension education posts and to appoint persons to such posts;

(m) to create administrative and other posts and to appoint persons to such posts;

(n) to institute and award fellowships, scholarships and prizes in accordance with the statutes;

(o) to establish and maintain or recognise hostels for students of the University and residential accommodation for the staff of the University;

[3rd April 1971]

(p) to fix, demand and receive such fees and other charges as may be prescribed;

(q) to supervise and control hostels and to regulate discipline of the students of the University and to make arrangements for promoting their health and welfare; and

(r) to do all such acts and things, whether incidental to the powers and functions aforesaid or not, as may be necessary or desirable to further the objects of the University.

6. *Admission to University.*—(1) The University shall, subject to the provisions of this Act and the statutes, be open to all persons.

(2) Nothing contained in sub-section (1) shall require the University,—

(a) to admit to any course of study any person who does not possess the prescribed academic qualification or standard;

(b) to retain on the rolls of the University any student whose academic records is below the minimum standard required for the award of a degree, diploma or other academic distinction;

(c) to admit any person or retain any student whose conduct is prejudicial to the interests of the University or the rights and privileges of other students and staff; or

(d) to admit to any course of study students larger in number than those prescribed.

(3) Subject to the provisions of sub-section (2), the Government may, by order, direct that the University shall reserve such percentage of seats not exceeding forty-one per cent of the total number of seats in colleges for the students belonging to the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes as may be specified therein.

7. *Inspection and inquiry.*—(1) The Government shall have the right to cause an inspection to be made by such person or persons as they may direct,—

(a) of the University, its buildings, laboratories, libraries, museums, workshops and equipments;

(b) of any institution, college or hostel maintained by the University;

(c) of the teaching and other work conducted by the University or under its auspices; or

(d) of the conduct of any examination held by the University.

(2) The Government shall also have the right to cause an inquiry to be made by such person or persons as they may direct in respect of any matter connected with the administration of finance of the University.

[3rd April 1971]

(3) The Government shall, in every case, give notice to the University of their intention to cause an inspection or inquiry to be made, and the University shall be entitled to be represented at such inspection or inquiry.

(4) The Government shall communicate to the University their views with reference to the result of such inspection or inquiry and may, after ascertaining the opinion of the University thereon, advise the University upon the action to be taken and fix a time limit for taking such action.

(5) The University shall, within the time limit so fixed, report to the Government the action taken or proposed to be taken on the advice tendered by the Government.

(6) If the University does not take action within the time limit fixed or if the action taken by the University is in the opinion of the Government not satisfactory, the Government may, after considering any explanation offered or representation made by the University, issue such direction as they may deem fit and the University shall comply with such direction.

(7) If the University does not comply with such direction within such time as may be fixed in that behalf by the Government, the Government shall have power to appoint any person or body to comply with such direction and make such order as may be necessary for the expenses thereof.

CHAPTER III.

OFFICERS OF THE UNIVERSITY.

8. *Officers of University.*—The University shall consist of the following officers, namely :—

- (1) Chancellor;
- (2) Pro-Chancellor;
- (3) Vice-Chancellor;
- (4) Registrar;
- (5) Comptroller;
- (6) Dean;
- (7) Director of Research;
- (8) Director of Extension Education; and
- (9) Such other persons as may be declared by the statutes to be officers of the University.

9. *Chancellor.*—(1) The Governor of Tamil Nadu shall be the Chancellor of the University.

[3rd April 1971]

(2) The Chancellor shall be the head of the University and shall, when present, preside at any convocation of the University and confer degrees, diplomas or other academic distinctions upon persons entitled to receive them.

(3) No honorary degree or other distinction shall be conferred by the University upon any person without the approval of the Chancellor.

(4) The Chancellor may of his own motion or on application call for and examine the record of any officer or authority of the University in respect of any proceeding to satisfy himself as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision passed or order made therein; and, if, in any case, it appears to the Chancellor that any such decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, he may pass orders accordingly:

Provided that every application to the Chancellor for the exercise of the powers under this section shall be preferred within three months from the date on which the proceeding, decision or order to which the application relates was communicated to the applicant:

Provided further that no order prejudicial to any person shall be passed unless such person has been given an opportunity of making his representation.

(5) The Chancellor shall exercise such other powers and perform such other duties as may be conferred or imposed on him by this Act or the statutes.

10. *Pro-Chancellor.*—(1) The Minister-in-charge of the portfolio of Agriculture in the State shall be the Pro-Chancellor of the University.

(2) When the Chancellor is unable to discharge his duties owing to absence, illness or any other cause, the Pro-Chancellor shall discharge the duties of the Chancellor until the date on which the Chancellor resumes his duties.

11. *Vice-Chancellor.*—(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the committee referred to in sub-section (2) and such panel shall not contain the name of any member of the said committee.

(2) For the purpose of sub-section (1), the Committee shall consist of three persons of whom one shall be nominated by the Board of Management, one shall be nominated by the Academic Council and one shall be nominated by the Chancellor:

Provided that the person so nominated shall not be a member of any of the authorities of the University.

[3rd April 1971]

(3) The Vice-Chancellor shall hold office for a term of five years from the date on which he enters upon his office and shall be eligible for re-appointment for not more than one successive term :

Provided that—

(a) the Vice-Chancellor may, by writing under his hand addressed to the Chancellor and after giving two months notice resign his office;

(b) the Vice-Chancellor may be removed from his office by the Chancellor upon a resolution of the Board passed by a majority of the total members of that Board and by a majority of not less than two-thirds of the members of that Board present and voting.

(4) In the event of the occurrence of any vacancy in the office of the Vice-Chancellor by reason of his death, resignation or removal, or otherwise, the Registrar shall act as Vice-Chancellor until the date on which a new Vice-Chancellor appointed in accordance with the provisions of this Act to fill such vacancy enters upon his office.

(5) The Vice-Chancellor shall be a whole-time officer of the University and shall be entitled to such emoluments, allowances and privileges as may be prescribed by the statutes.

12. *Powers and duties of Vice-Chancellor.*—(1) The Vice-Chancellor shall be the principal executive and academic officer of the University and shall, in the absence of the Chancellor and Pro-Chancellor, preside at the convocation of the University and confer degrees, diplomas or other academic distinctions upon persons entitled to receive them.

(2) The Vice-Chancellor shall exercise control over the affairs of the University and shall be responsible for the due maintenance of discipline in the University.

(3) The Vice-Chancellor shall convene meetings of the Board and the Academic Council.

(4) The Vice-Chancellor shall ensure the faithful observance of the provisions of this Act, the statutes and regulations.

(5) The Vice-Chancellor shall be responsible for the presentation of the annual financial estimates, annual accounts and balance sheet of the University to the Board.

(6) In any emergency, which in the opinion of the Vice-Chancellor requires immediate action to be taken, he shall, by order, take such action as he deems necessary and shall at the earliest opportunity report the action taken to such officer or authority or body as would have in the ordinary course dealt with the matter :

[3rd April 1971]

Provided that no such order shall be passed unless the person likely to be affected has been given a reasonable opportunity of being heard.

(7) Any person, aggrieved by any order of the Vice-Chancellor under sub-section (6), may prefer an appeal to the Board within thirty days from the date on which such order is communicated to him and the Vice-Chancellor shall give effect to the order passed by the Board in such appeal.

(8) The Vice-Chancellor shall be responsible for the co-ordination and integration of teaching, research and extension education.

(9) The Vice-Chancellor shall exercise such other powers and perform such other duties as may be prescribed by statutes.

13. *Registrar.*—(1) The Registrar shall be a whole-time salaried officer of the University and shall be appointed by the Vice-Chancellor with the approval of the Board on such terms and conditions as may be prescribed.

(2) The Registrar shall exercise such powers and perform such duties as may be prescribed.

14. *Comptroller.*—(1) The Comptroller shall be a whole-time salaried officer of the University and shall be appointed by the Vice-Chancellor with the approval of the Board on such terms and conditions as may be prescribed.

(2) The Comptroller shall advise the University in regard to its financial policy.

(3) The Comptroller shall be responsible to the Vice-Chancellor for all accounting matters of the University including the preparation and presentation of the annual financial estimates, annual accounts and balance sheet.

(4) The Comptroller shall—

(a) ensure that no expenditure not authorised in the annual financial estimates as approved by the Board is incurred by the University; and

(b) disallow any expenditure unwarranted by the terms of any statute or for which provision is required to be made by a statute but has not been so made.

15. *Dean.*—(1) Each college shall have a Dean who shall be a whole-time salaried officer of the University and shall be appointed by the Vice-Chancellor with the approval of the Board on such terms and conditions as may be prescribed.

(2) The Dean shall be responsible to the Vice-Chancellor for all matters concerning his college.

(3) The Dean shall exercise such powers and perform such duties as may be prescribed.

[3rd April 1971]

16. *Directors.*—(1) The Director of Research and the Director of Extension Education shall be whole-time salaried officers of the University and shall be appointed by the Vice-Chancellor with the approval of the Board subject to such terms and conditions as may be prescribed.

(2) The Director of Research shall be responsible for the proper functioning of the research stations and shall co-ordinate research work in co-operation with the Dean and other officers and shall exercise such powers and perform such duties as may be prescribed.

(3) The Director of Extension Education shall be responsible for the planning and execution of programmes of extension work based on the result of research and work in co-operation with the Dean and other officers and shall exercise such powers and perform such duties as may be prescribed.

CHAPTER IV.

AUTHORITIES OF THE UNIVERSITY.

17. *Authorities of University.*—The authorities of the University shall be the Board of Management, the Academic Council, the Board of Studies of each Faculty and such other bodies of the University as may be declared by the statutes to be authorities of the University.

18. *Constitution of Board of Management.*—(1) The Chancellor shall as soon as may be, after the first Vice-Chancellor is appointed under section 45, constitute a Board of Management.

(2) The Board shall consist of the following members, namely :—

Class I—Ex-officio.

- (a) Vice-Chancellor;
- (b) Secretary to Government, Agriculture Department;
- (c) Secretary to Government, Finance Department;
- (d) Director of Agriculture;
- (e) Director of Animal Husbandry;
- (f) Director of Fisheries;
- (g) Chief Conservator of Forests; and
- (h) Registrar.

Class II—Other Members.

(a) One agricultural scientist having special knowledge or practical experience in agricultural research, teaching and extension education nominated by the Chancellor;

(b) One crop farmer nominated by the Chancellor;

(c) One livestock farmer nominated by the Chancellor;

[3rd April 1971]

(d) One representative of the agro-industries nominated by the Chancellor;

(e) One woman social worker nominated by the Chancellor;

(f) One educationist nominated by the Chancellor; and

(g) One nominee of the Indian Council of Agricultural Research.

(h) One member elected by the members of the Legislative Assembly of the State of Tamil Nadu from among themselves; and one member elected by the members of the Legislative Council of that State from among themselves.

Provided that no member so elected shall be disqualified for being a member of the Legislative Assembly or of the Legislative Council.

(3) The Vice-Chancellor shall be the *ex-officio* Chairman of, and the Registrar shall be the *ex-officio* Secretary to, the Board.

(4) The term of office of the members of the Board other than the *ex-officio* members shall be three years and such members shall be eligible for re-appointment for not more than one successive term.

(5) No officer or employee of the University, other than the Vice-Chancellor and the Registrar, shall be eligible to be a member of the Board.

(6) The members of the Board shall not be entitled to receive any remuneration from the University except such daily and travelling allowances as may be prescribed.

(7) The Chancellor may after giving a reasonable opportunity of being heard, remove any member of the Board other than an *ex-officio* member from office, if such member, in the opinion of the Chancellor, is incapable of acting as a member or has abused his position as a member so as to render his continuance as such member detrimental to the interests of the University.

19. *Powers and duties of Board.*—The powers and duties of the Board shall be—

(a) to consider and review the financial requirements and approve the annual financial estimates of the University;

(b) to provide for the administration of any funds placed at the disposal of the University for the purposes intended;

(c) to arrange for the investment and withdrawal of funds of the University;

(d) to borrow money for capital improvements and to make suitable arrangements for its repayment;

[3rd April 1971]

(e) to acquire, hold and dispose of property on behalf of the University;

(f) to determine the form, provide for the custody, and regulate the use, of the common seal of the University;

(g) to appoint such committees, either standing or temporary, as it may consider necessary and specify the terms of reference thereof subject to the provisions of this Act and the statutes;

(h) to determine and regulate all questions of policy relating to the University in accordance with the provisions of this Act and the statutes;

(i) to make financial provision for the instruction, teaching, research, advancement and dissemination of knowledge in such branches of learning and courses of study as may be determined by the Academic Council;

(j) to provide for the establishment and maintenance of colleges, hostels, laboratories, experimental farms and other facilities necessary for carrying out the purposes of this Act;

(k) to provide for the institution and conferment of degrees, diplomas and other academic distinctions;

(l) to provide for the institution, maintenance and award of scholarships, fellowships, studentships, medals, prizes and the like;

(m) to accept trust, bequest, donation and transfer of any movable or immovable property on behalf of the University;

(n) to enter into contract on behalf of the University; and

(o) to exercise such other powers and perform such other duties not inconsistent with the provisions of this Act or the statutes as may be necessary for carrying out the purposes of this Act

20. *Meetings of Board.*—(1) The Board shall meet at such times and places and shall, subject to the provisions of sub-sections (2) and (3), observe such rules of procedure in regard to transaction of business at its meetings including the quorum at meetings as may be prescribed:

Provided that the Board shall meet at least once in every three months.

(2) The Vice-Chancellor or in his absence, any member chosen by the members present, shall preside at a meeting of the Board.

(3) All questions at any meeting of the Board shall be decided by a majority of the votes of the members present and voting and in the case of an equality of votes, the Vice-Chancellor

[3rd April 1971]

or the member presiding, as the case may be, shall have and exercise a second or casting vote.

(4) (a) The Board may, for purposes of consultation, invite any person having special knowledge or practical experience on any subject under consideration to attend any meeting. Such person may speak in, and otherwise take part in, the proceedings of such meeting but shall not be entitled to vote.

(b) The person so invited shall be entitled to such daily and travelling allowances as are admissible to any member of the Board.

21. *Academic Council.*—The Academic Council shall be the academic authority of the University and shall, subject to the provisions of this Act and the statutes, have the control and general regulation of teaching and examination in the University and be responsible for the maintenance of the standards thereof.

22. *Constitution of Academic Council.*—(1) The Academic Council shall consist of the following members, namely:—

(a) Vice-Chancellor;

(b) Secretary to Government, Agriculture Department;

(c) Dean of each College;

(d) Dean of each Faculty;

(e) Director of Research;

(f) Director of Extension Education;

(g) Six members from amongst the Heads of Departments to be nominated by the Vice-Chancellor on rotational basis;

(h) Three persons having special knowledge or practical experience in different aspects of agriculture to be nominated by the Vice-Chancellor; and

(i) Registrar.

(2) The Vice-Chancellor shall be the *ex-officio* Chairman of, and the Registrar shall be the *ex-officio* Secretary to, the Academic Council.

(3) The term of office of the members specified in clauses (g) and (h) of sub-section (1) shall be three years.

23. *Powers and duties of Academic Council.*—The powers and duties of the Academic Council shall be—

(a) to exercise general control on teaching and other educational programmes and maintain and promote the standards thereof;

[3rd April 1971]

- (b) to make regulations and amend or repeal the same;
- (c) to make regulations regarding—
 - (i) the admission of students to the University and the numbers of students to be admitted;
 - (ii) the courses of study leading to degrees, diplomas and other academic distinctions; and
 - (iii) the conduct of examinations and maintenance and promotion of standards of education;
- (d) to advise the Board on all academic matters including the control and management of libraries;
- (e) to make recommendation to the Board for the institution of Professorship, Readership, Assistant Professorship and other teaching posts including posts in research and extension education and in regard to the duties thereof;
- (f) to formulate, modify or revise schemes for the constitution or reconstitution of departments of teaching, research and extension education;
- (g) to make recommendation to the Board regarding post-graduate teaching, research and extension education;
- (h) to make recommendation to the Board regarding the qualifications to be prescribed for teaching and extension staff in the University;
- (i) to make recommendation to the Board for the conferment of honorary degrees or other distinctions; and
- (j) to exercise such other powers and perform such other duties as may be prescribed by the statutes.

24. *Faculties*.—(1) The University shall include Faculties of Agriculture, Basic Science, Agricultural Engineering, Animal Science, Home Science, Forestry, Fisheries and such other Faculties as may be prescribed by the statutes.

(2) Each Faculty shall have a Dean who shall be appointed in such manner as may be prescribed.

(3) Each Faculty shall comprise such departments of teaching with such assignment of subjects of study as may be prescribed and each department shall have a Head who shall be responsible to the Dean for the proper organisation and working of that department.

(4) There shall be a Board of Studies for each Faculty, the constitution and functions of which shall be such as may be prescribed.

(5) The constitution and functions of the Faculties shall in all other respects be such as may be prescribed;

3rd April 1971]

Provided that not less than three-fourths of the total number of members of every Faculty shall be members of the Academic Council.

25. *Constitution of committees and delegation of powers*.—All the authorities of the University shall have power to constitute or reconstitute committees and to delegate to them such of their powers as they deem fit; such committees shall, save as otherwise provided, consist of members of the authority concerned and of such other persons, if any, as the authority in each case, may think fit.

CHAPTER V.

Research and Extension Education Organisations.

26. *Agricultural Research Organisation*.—(1) Subject to the provisions of this Act and the statutes, the University shall establish an Agricultural Research Organisation for doing basic research on problems primarily relating to agriculture and allied sciences for the purpose of aiding the development of agriculture and shall for this purpose, establish as many agricultural research stations as may be necessary in co-operation with the department of Agriculture and the research stations under the control of the Government.

(2) The Agricultural Research Organisation shall be developed under the guidance of the Director of Research.

27. *Agricultural Extension Education Organisation*.—(1) Subject to the provisions of this Act and the statutes, the University shall establish an Agricultural Extension Education Organisation which shall make available the information obtained on the basis of research to students, extension workers, and agriculturists and shall conduct demonstration and training programme for the benefit of such persons in co-operation with the concerned Government departments.

(2) The University shall undertake such agricultural extension education activities as are necessary—

(a) to inform and demonstrate to the agriculturists the findings and developments of agricultural research on improved practices essential to uplift the conditions of rural living;

(b) to increase agricultural production with special emphasis on food production and utilisation; and

(c) to multiply nucleus seeds of improved varieties evolved or introduced by the Agricultural Research Organisation.

(3) The Agricultural Extension Education Organisation shall be developed under the guidance of the Director of Extension Education.

[3rd April 1971]

CHAPTER VI.

FUNDS AND ACCOUNTS.

28. *General Fund.*—(1) The University shall have a General Fund to which shall be credited—

(a) its income from fees, endowments, grants, donations and gifts, if any;

(b) any contribution or grant made by the Central Government, any State Government, the University Grants Commission or like authority, any local authority or any corporation owned or controlled by the Government; and

(c) other receipts.

(2) The moneys in the General Fund shall be invested in the securities specified in clauses (a) to (d) of section 20 of the Indian Trusts Act, 1882 (Central Act II of 1882).

(3) The University shall furnish such statements, accounts reports and other particulars relating to any grant made by the Government and its utilisation, as the Government may require.

29. *Other funds.*—The University may have such other funds as may be prescribed by the statutes.

30. *Management of funds.*—The funds and all moneys of the University shall be managed in such manner as may be prescribed.

31. *Grants.*—The Government shall, every year make non-lapsable lump-sum grants to the University as follows:—

(a) A grant not less than the net expenditure incurred in the year in respect of the activities of the institutions of agriculture and allied sciences and such other Government departments relating to agriculture and allied sciences as are transferred to the University;

(b) A grant not less than the estimated expenditure on pay and allowances of the staff, contingencies, supplies and services of the University;

(c) A grant to meet such additional items of expenditure, recurring and non-recurring, as the Government may deem necessary for the proper functioning of the University.

32. *Finance Committee.*—(1) The Board shall appoint a Finance Committee consisting of the following members, namely:—

(a) Vice-Chancellor;

(b) Secretary to Government, Agriculture Department;

[3rd April 1971]

(c) Secretary to Government, Finance Department;

(d) One member chosen by the Board from amongst its non-official members; and

(e) Comptroller.

(2) The Comptroller shall be the *ex-officio* Secretary to the Finance Committee.

(3) The Finance Committee shall—

(a) examine the annual accounts and the annual financial estimates of the University and advise the Board thereon;

(b) review the financial position of the University from time to time;

(c) make recommendation to the Board on every proposal involving expenditure for which no provision has been made in the annual financial estimates or which involves expenditure in excess of the amount provided for in the annual financial estimates; and

(d) make recommendation to the Board on all matters relating to the finances of the University.

33. *Annual accounts.*—(1) The annual accounts prepared by the Comptroller shall be submitted to such examination and audit as the Government may direct and a copy of the annual accounts and audit report shall be submitted to the Government.

(2) The University shall settle objections raised in the audit and carry out such instructions as may be issued by the Government on the audit report.

(3) The Government shall cause the annual accounts and the audit report to be laid before both Houses of Legislature together with their comments.

(4) The Comptroller shall, before such date as may be prescribed by the statutes, prepare the annual financial estimates for the ensuing year.

(5) The annual accounts and the annual financial estimates prepared by the Comptroller shall be placed before the Board together with the remarks of the Finance Committee for approval at its annual meeting and the Board may pass resolution with reference thereto and communicate the same to the Comptroller who shall take action in accordance therewith.

CHAPTER VII.

CONDITIONS OF SERVICE.

34. *Pension, gratuity, etc.*—(1) The University shall institute for the benefit of its officers, teachers and other employees such pension, gratuity, insurance and provident fund as it may deem fit, in such manner and subject to such conditions as may be prescribed.

[3rd April 1971]

(2) Where the University has so instituted a provident fund under sub-section (1), the Government may declare that the provisions of the Provident Funds Act, 1925 (Central Act XIX of 1925), shall apply to such fund as if the University were a local authority and the fund a Government provident fund.

(3) The University may, in consultation with the Finance Committee, invest the provident fund amount in such manner as it may determine.

Explanation.—For the purposes of this section and sections 35, 38 and 47, the word “ officer ” shall not include the Chancellor, the Pro-Chancellor and the Vice-Chancellor of the University.

35. *Conditions of service.*—Subject to the provisions of this Act, the appointment, procedure for selection, pay and allowances and other conditions of service of officers, teachers and other employees of the University shall be as prescribed.

CHAPTER VIII.

STATUTES AND REGULATIONS.

36. *Statutes.*—Subject to the provisions of this Act, the statutes may provide for all or any of the following matters, namely :—

(a) the conditions under which the research in the University may be carried on;

(b) the manner in which and the conditions under which the honorary degrees and other distinctions may be conferred;

(c) the fixation, payment and receipt of fees and other charges;

(d) the prescription of academic qualification and standard for admission to the University;

(e) the terms and conditions subject to which the Registrar may be appointed and his powers and duties;

(f) the terms and conditions subject to which the Comptroller may be appointed;

(g) the terms and conditions subject to which the Dean of each College may be appointed and his powers and duties;

(h) the terms and conditions subject to which the Director of Research and the Director of Extension Education may be appointed and their powers and duties;

[3rd April 1971]

(i) the daily and travelling allowances to be paid to the members of the Board;

(j) the assignment of subjects of study for each Faculty;

(k) the constitution and functions of the Board of Studies of each Faculty;

(l) the constitution and functions of Faculties;

(m) the manner in which the Dean of each Faculty may be appointed;

(n) the establishment and management of the funds and moneys of the University;

(o) the manner of publication of the accounts audited;

(p) the period for which and the manner in which the instruction, teaching, training and holding examinations shall be conducted for the students of the colleges specified in section 40, and

(q) any other matter which is required to be or may be prescribed by the statutes.

37. *Statutes how made.*—(1) The Board may from time to time make statutes and amend or repeal the statutes in the manner hereinafter provided in this section.

(2) The Academic Council may propose to the Board the draft of any statute to be passed by the Board and such draft shall be considered by the Board at its next meeting;

Provided that the Academic Council shall not propose any amendment to any statute affecting the status, powers or constitution of any authority of the University until such authority has been given an opportunity of expressing its opinion upon the proposal and any opinion so expressed shall be considered by the Board.

(3) The Board may consider the draft proposed by the Academic Council under sub-section (2) and may either pass the draft statute or reject or return with or without amendments to the Academic Council for reconsideration.

(4) (a) Any member of the Board may propose to the Board the draft of a statute and the Board may either accept or reject the draft, if it relates to a matter not falling within the purview of the Academic Council.

(b) In case such draft relates to a matter within the purview of the Academic Council, the Board shall refer it for consideration to the Academic Council, which may, after following the procedure laid down in the proviso to sub-section (2) either report

[3rd April 1971]

to the Board that it does not approve the draft or submit the draft to the Board in such form as the Academic Council may approve and the Board may either pass with or without amendments or reject the draft.

38. *Regulations.*—(1) Subject to the provisions of this Act and the statutes, the authorities of the University may make regulations to provide for all or any of the following matters, namely :—

(a) the manner in which and the conditions subject to which the pension, gratuity, insurance and provident fund may be instituted for the benefit of the officers, teachers, and other employees of the University;

(b) the appointment, procedure for selection, pay and allowances and other conditions of service of officers, teachers and other employees of the University;

(c) the giving of notice to the members of any authority of the University, the dates of the meetings and the business to be transacted at the meetings and for keeping a record of the proceedings of the meetings.

(d) the procedure to be observed at the meetings and the number of members required to form the quorum; and

(e) any other matter which is required to be or may be prescribed by regulations.

(2) The Academic Council may subject to the provisions of the statutes, make regulations providing for the courses of study, system of examinations and award of degrees, diplomas and other academic distinctions of the University, after receiving the drafts of the same from the Board of Studies concerned.

(3) The Board may issue such direction as it may think fit to the concerned authority to amend any regulation.

CHAPTER IX.

TRANSFERS OF COLLEGES, EMPLOYEES AND FUNDS.

39. *Transfer of certain colleges and institutions to University.*—(1) Notwithstanding anything contained in any other Act relating to the establishment of a University in the State or the statutes, ordinances, regulations and orders made thereunder, on and from the appointed day, the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore and the Agricultural College, Madurai shall be disaffiliated from the corresponding University to which they were affiliated on the date immediately preceding such day, transferred to, and maintained by, the University as its constituent colleges.

[3rd April 1971]

(2) On and from the appointed day, the control and management of the colleges specified in sub-section (1) and all properties, assets and liabilities of the Government in relation thereto shall stand transferred to, and vest in the University.

(3) The Government may, at any time after the appointed day, transfer to the University the control and management of any of their colleges on such terms and conditions as they deem proper.

(4) Notwithstanding anything contained in any other Act relating to the establishment of a University in the State or the statutes, ordinances, regulations and orders made thereunder, on and from the date to be notified by the Government, the colleges or institutions referred to in sub-section (3) shall be disaffiliated from the University to which they were affiliated on the date immediately preceding the notified date and shall be deemed to be colleges or institutions affiliated to the University and the provisions of this Act shall, as far as may be, apply accordingly.

40. *Special provisions for students.*—Notwithstanding anything contained in this Act, the statutes or regulations, every student of a college specified in sub-section (1) of section 39 who immediately before the appointed day was studying in any college in the corresponding University or was eligible for any examination in the corresponding University shall be permitted to complete his course of study or be admitted to the examination in the Tamil Nadu Agricultural University and the Tamil Nadu Agricultural University shall make arrangements—

(a) for the instruction, teaching, training and holding examination for such student for such period and in such manner as may be determined by the Chancellor in accordance with the course of study in the corresponding University; and

(b) for the conferment of the corresponding degree, diploma or other academic distinction of the University upon the qualified student on the result of such examination.

41. *New college to be constituent or affiliated college.*—On and from the appointed day, no new college imparting education in agriculture and allied sciences shall be established except as a constituent or affiliated college of the University.

42. *Transfer of service of certain employees.*—(1) (a) As soon as may be, after the appointed day, the Government may after consulting the Vice-Chancellor, direct by general or special order that such of the employees of the Government as are specified in such order shall stand allotted to serve in connection with the affairs of the University with effect from such date as may be specified in such order;

Provided that no such order shall be issued in respect of any such employee without his consent for such allotment.

[3rd April 1971]

(b) On and from the date specified in the order under clause (a), the persons specified in such order shall become employees of the University and shall cease to be employees of the Government.

(2) Every person referred to in sub-section (1) shall hold office under the University by the same tenure, at the same remuneration and upon the same terms and conditions and with the same rights and privileges as to pension or gratuity, if any, and other matters as he would have held the same on the date specified in the order under clause (a) of sub-section (1), as if this Act had not been passed.

43. *Transfer of accumulations in provident fund.*—The sums at the credit of the provident fund accounts of the employees referred to in sub-section (1) of section 42 as on the date specified in the order under clause (a) of the said sub-section (1) shall be transferred to the University by the Government and the liability in respect of the said provident fund accounts shall be the liability of the University.

44. *Payment of certain moneys by corresponding University.*—(1) The corresponding University shall, out of its funds as on the appointed day, pay to the University such amount as the Government may, in consultation with the corresponding University, specify.

(2) The amount payable under sub-section (1) shall be in addition to the amounts transferred under section 43.

CHAPTER X.

TRANSITORY PROVISIONS.

45. *Appointment of first Vice-Chancellor.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 11, within six months from the appointed day, the first Vice-Chancellor shall be appointed by the Chancellor on a salary to be fixed by him for a period not exceeding five years and on such other conditions as he thinks fit.

46. *Appointment of first Registrar.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 13, within three months from the appointed day, the first Registrar shall be appointed by the Government on a salary to be fixed by them for a period not exceeding three years and on such other conditions as they think fit.

47. *Appointment of first University staff.*—Notwithstanding anything contained in this Act, the first Vice-Chancellor shall have power to appoint such officers and employees of the University as may be necessary subject to the sanction of the Government.

3rd April 1971]

48. *Powers of first Vice-Chancellor.*—(1) It shall be the duty of the first Vice-Chancellor to make arrangements for constituting the authorities of the University specified in section 17 within six months after the appointed day or such longer period not exceeding one year as the Government may, by notification, allow.

(2) The first Vice-Chancellor shall, with the assistance of an advisory committee nominated by the Chancellor, make such rules as may be necessary for the functioning of the University.

(3) The authorities constituted under sub-section (1) shall commence to exercise their functions on such date or dates as the Government may, by notification, specify.

(4) It shall be the duty of the first Vice-Chancellor to make such statutes and regulations as may be necessary with the approval of the Chancellor and submit them to the respective authorities competent to deal with them for their disposal. Such statutes and regulations when framed shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette*.

CHAPTER XI.

MISCELLANEOUS.

49. *Annual report.*—(1) The annual report of the University shall be prepared under the direction of the Vice-Chancellor and submitted to the Board at least one month before the annual meeting at which it is to be considered.

(2) The Board shall, after considering the annual report, forward a copy thereof to the Government.

(3) On receipt of a copy of the annual report, the Government shall cause a copy of such report together with their comments thereon to be laid before the State Legislature.

50. *Suits and legal proceedings.*—In all suits and other legal proceedings by or against the University, the pleadings shall be signed and verified by the Registrar and all processes in such suits and proceedings shall be issued to, and served on, the Registrar.

51. *Filling of casual vacancy.*—All casual vacancies among the members (other than *ex-officio* members) of any authority or other body of the University shall be filled as soon as conveniently may be and the person nominated in a casual vacancy shall be a member of such authority or body for the remainder of the term for which the member in whose place he is nominated would have held office.

Provided that no casual vacancy shall be filled, if such vacancy occurs within six months before the date of the expiry of the term of the member of any authority or other body of the University.

[3rd April 1971]

52. *Validation of acts and proceedings.*—No act or proceeding of any authority or other body of the University shall be invalidated merely by reason of the existence of a vacancy or of any defect or irregularity in the appointment of a member of any authority or of other body of the University or of any defect or irregularity in any such act or proceeding not affecting the merits of the case or on the ground that the Board did not meet once in every three months.

53. *Power to amend Schedule.*—(1) The Government may, by notification, alter, amend or add to the Schedule or omit any college or institution specified in the Schedule and upon the issue of such notification, the Schedule shall be deemed to be amended accordingly.

(2) Every notification issued under sub-section (1) shall, as soon as possible, after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed, or the next session, both Houses agree in making any modification in any such notification or both Houses agree that the notification should not be issued, the notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that notification.

54. *Tamil Nadu Act VII of 1923 and Tamil Nadu Act 33 of 1965 not to apply.*—(1) On and from the appointed day, the provisions of the Madras University Act, 1923 (Tamil Nadu Act VII of 1923) and the Madurai University Act, 1965 (Tamil Nadu Act 33 of 1965) (hereinafter in this section referred to as the said Acts), shall cease to apply in respect of the agricultural colleges and the institutions to which this Act applies.

(2) Such ceasing shall not affect—

(a) the previous operation of the said Acts; or

(b) any penalty, forfeiture or punishment, incurred in respect of any offence committed against the said Acts; or

(c) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of such penalty, forfeiture or punishment, and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), all statutes, ordinances and regulations made under the said Acts and in force on the appointed day, shall, in so far as they are not inconsistent with the provisions of this Act, continue to be in force until they are repealed by statutes and regulations to be made under this Act.

55. *Repeal.*—The Tamil Nadu Agricultural University Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 2 of 1971), is hereby repealed.

3rd April 1971]

THE SCHEDULE.

[See sections 1 (3) and 53 (1).]

- (1) Agricultural College and Research Institute, Coimbatore.
- (2) Agricultural College, Madurai.
- (3) All Research and Education Units situate within the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore.
- (4) All Research and Education Units situate within the Agricultural College, Madurai.
- (5) Hybrid Production Scheme, Sathyanangalam.
- (6) Agricultural Research Station, Bhavanisagar.
- (7) Agricultural Research Station, Aliyar Nagar.
- (8) Groundnut Research Station, Pollachi.
- (9) Apple Research Station, Kodaikanal.
- (10) Fruit Research Station, Periakulam.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, 5th April 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Drinking Water-supply

* 1 S.N. Q.—THIRU M. ARUMUGASAMI: Will the Hon. the Minister for Food and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Corporation drinking water is not supplied to the staff of the Madras University in Chepauk; and

(b) if so, the action taken thereon?

சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்குக் குடிநீர்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு உணவு-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) சென்னை, செப்பாக்கத்திலுள்ள சென்னைப் பல்கலைக் கழக அலுவலர்கள் குடியிருப்பதற்காகக் குடிநீர் வழங்கப்படுவதில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம்: (அ) இல்லை.

(இ) வினாவுக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, தற்போது கார்ப்பரேஷன் குழாயிலிருந்து நேரடியாகத் தண்ணீர் கொடுப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக வேறு எதோ வகையில் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. கார்ப்பரேஷன் குழாயிலிருந்து நேரடியாகத் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம்: இப்போது நேரடியாக ரெட்ஹில்லிலிருந்து குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. இடையில் தண்ணீர் பற்றாக்குறையாக இருந்ததால் ஃபோர் ஷோரிலிருந்து அனுப்பப்பட்டது. இப்போது நிலைமை மாறி விட்டது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: எவ்வளவு காலமாக மாநகராட்சி யிலிருந்து பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருந்தது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[5th April 1971]

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம் : ஒன்பது மாத காலம் ஃபோர்ஷோரிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு மீண்டும் ரெட்ஹில்லிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள்.

Treatment of out-patients

* 18 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have devised a new method for the treatment of out-patients in the Government General Hospital and Stanley Medical College Hospital, Madras in order to reduce the crowd;

(b) if so, the details of the scheme; and

(c) the stage at which the matter now stands?

புறப் பிணியாளர்களுக்கு சிகிச்சை

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) சென்னை அரசு பொது மருத்துவ மனையிலும், ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையிலும், புறப்பிணியாளர்களின் கூட்டத்தைக் குறைக்க அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்காக புதிய முறை ஒன்றை அரசு கண்டுபிடித்துள்ளதென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அத்திட்டம் பற்றிய விவரங்கள் யாவை?

(உ) அது தற்போது எந்த நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கே. அன்பழகன் : (அ), (இ), (உ); கருத்திலுள்ள இத்திட்டம் முழுமையாக உருவாக்கப்படவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மருத்திலுள்ள அந்தத் திட்டம் எப்படிப்பட்டது? எதுபோன்ற திட்டத்தை அரசு யோசித்து வைத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிற பொது மருத்துவமனை, ஸ்டான்லி மருத்துவமனை ஆகியவற்றில் எப்போதாவது நோயாளிகள் வெளியாக மருத்துவம் செய்ய கொள்வதற்கு அங்கே வருகிற காரணத்தால் ஏற்படுகிற இட நெருக்கடியைத் தவிர்க்கவும், நகரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள நோயாளிகளும் வெளி நோயாளிகளாக இருந்து மருத்துவம் செய்ய கொள்வதை எளிதாக்கவும் சென்னை நகரத்திலுள்ள மாநகராட்சி மன்றத்தின் பொறுப்பிலுள்ள சிறுசிறு மருத்துவ நிலையங்களையெல்லாம் ஒரு பொதுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கொண்டுவந்து, அரசாங்கத்தினுடைய மேற்பார்வையில் சிகிச்சை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்பது முதலில்

[5th April 1971]

சித்தனைக்குரியதாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் மாநகராட்சியினுடைய ஆலோசனையார் அவர்களும், சுகாதாரத்துறை தலைவர் அவர்களும், அதேபோல மருத்துவக் கல்வித்துறை இயக்குநரும், மருத்துவ சுகாதார இயக்குநரும் அதற்குரிய வேறு பல அதிகாரிகளும் கலந்து, இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா என்ற ஆலோசனை சுகாதார இலாகா செயலாளரோடு நடைபெற்றிருக்கிறது. அப்படி நடத்துவது பொதுவகையில் நல்லது என்ற கருத்து உருவாகியிருக்கிறது. ஆனால், மாநகராட்சி மன்றத்தின்கீழ் உள்ள 69 மருத்துவ நிலையங்களை அரசு மேற்கொள்வதா அல்லது அத்தனையும் மாநகராட்சியின்கீழ் தனியாக இயங்க விட்டுவிட்டு அரசாங்க சார்பில் தனியாக மருத்துவ நிலையங்களை ஏற்படுத்த முடியுமா என்ற ஆலோசனையும், அப்படி அவை இயக்கப்படுவதாக இருந்தால் யாருடைய தோடிப் பார்வையிலிருந்து இயங்குவது, அரசாங்கத்தின் பார்வையில் இயங்குவதா அல்லது மருத்துவத்துறை சார்பாக அத்துறைத் தலைவரின் மேற்பார்வையில் இயங்குவதா, இருக்கிற மருத்துவத்துறைக் கிளையாக இயங்குவதா அல்லது பொதுவாக இயங்குவதா, அதில் மாநகராட்சியின் பங்கு என்ன என்பதை ஆலோசிக்கப்படவேண்டியனவாகும். இதற்கான திட்டங்களைப் பற்றி மேலும் ஆலோசிக்கவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். விரைவில் ஆலோசிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குமுன் நிர ஆலோசிப்பது அவசியம் என்பதை அவை அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். இன்னும் ஆலோசனைக் கட்டம் முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Death due to mysterious disease

* 19 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN (on behalf of THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI) : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of children who lost their lives due to the mysterious disease which broke out in Nagapattinam during 1970; and

(b) the steps taken to avert the spread of the disease?

மர்மநோயால் பலியான சிறுவர்கள்

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் (திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) 1970-ல் நாகப்பட்டினத்தில் புதிதாக ஏற்பட்ட மர்ம நோயால் பலியான சிறுவர்கள் எத்தனை?

(இ) இந்நோயைத் தடுக்க எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

[5th April 1971]

மாண்புமிகு திரு. கே. அன்பழகன் : (அ) நிகழ்த்தப்பட்டிருந்தால் 1970-ல் மர்ம நோய்க்குச் சிறுவர் யாரும் பலியாகவில்லை. ஆயினும், அங்கு 1970-ல் இரு சிறுவர்களும் மூன்று சிறுமிகளும் குடநகாய்ச்சலால் இறந்து போயிருக்கிறார்கள்.

(இ) அதன் காரணமாக காலராத் தடுப்பு ஊசி போடுதல், சிகிச்சைக்காக நோயுற்றவர்களை உடனடியாக அழைப்படுத்துதல், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தெளித்தல், குடிநீரில் “குளோரின்” மருந்து கலத்தல் முதலிய நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகளும், குடிநீர், உணவுப்பொருள்கள் முதலியவற்றின் ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, மர்ம நோய் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது சாதாரணமாக வருகிற நோய்தானா அல்லது புதிதாகுள்ள முடியாத விசித்திரமான நோயா? அது என்ன நோய்? சென்னை யைத் தவிர வேளி ஊர்களிலும் அது பரவியதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. அன்பழகன் : வந்த நோய் மர்ம நோய் அல்ல. வந்த நோய் குடநகாய்ச்சல் நோய். வந்த நோய் மர்ம நோய் என்றால், அதற்கு விளக்கம் தரும் வகையில் நானும் இல்லை. அது அவ்வளவு மர்மமானதாகும்.

Election of Municipal Chairmen

* 20 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Food and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to adopt a new procedure for electing Municipal Chairmen in the State; and

(b) if so, the details thereof?

நகராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உணவு-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இம்மாதிரித் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் புதிய நடைமுறை ஒன்றைப் பின்பற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : நகர மன்றங்களின் தலைவர்கள் வாக்காளர்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நகரமன்றத் தலைவர்கள் போரை கூறியுள்ளது. இக்கருத்து, அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதால் என்ன வாய்ப்பு இருப்பதாகக் கருதி அரசினர் அப்படி முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[5th April 1971]

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : ஊராட்சி மன்றங்களில் அந்த முறையை நாம் கையாண்டுப்பதாலும் நகராட்சியில் அப்படி வைப்பதாலும், நகராட்சியின் தலைவர் மீது அடிக்கடி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வராமல் தடுக்கலாம் என்பதாலும், அப்படி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வராமல் இருந்தால், நல்ல படியாக நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும் என்பதாலும், அதைக் கையாள் முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : நடந்து முடிந்த ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலிலும் மக்களால் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போல ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒன்றியத் தலைவர்கள் மகாநாட்டில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டார்களா? அதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்ததா?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : ஒன்றியங்களிலும் நகராட்சிகளிலும் இப்படிக் கொண்டுவரலாமா என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. முடிவு எடுக்கவில்லை. முடிவு எடுத்த பிறகு அறிவிக்கப்படும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில் கடந்த தேர்தலை நடத்தினார்கள். சமீபத்தில் பந்து நகராட்சிகளுக்குத் தேர்தல் நடந்த போது அதே முறையிலே ஏன் பின்பற்றவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : நகராட்சித் தேர்தல் இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி நடந்தது. சட்டம் மாறுப்போது புதிய முறையில் தேர்தல் நடத்தலாம். ஆனால் இன்னும் அரசாங்கம் முடிவு செய்யவில்லை.

Court fee stamps

* 21 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU M. AYYASWAMY): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the illicit printing and sale of court fee stamps; and

(b) if so, the action taken thereon?

நீதி மன்றக் கட்டண வில்லைகள்

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. எம். அய்யாசாமி சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) நீதி மன்றக் கட்டண வில்லைகள் (Court fee Stamp) கள்ளத்தனமாக அச்சிட்டு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளதாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதா?

[5th April 1971]

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Advocate's Chambers

* 22 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the estimates for the construction of Advocates' Chambers also have been included in the original plan and estimates of the new Court Buildings at Madurai;

(b) if so, the reasons for dropping the construction of Advocates' Chambers in new Court buildings at Madurai subsequently;

(c) whether the Minister for Industries made a statement at a function presided over by the Chief Justice that the new Court building at Madurai cannot be considered to be complete unless Chambers for the Lawyers were also constructed;

(d) if so, whether there is any proposal to construct Advocates' Chambers in the New Court buildings at Madurai; and

(e) the stage at which the matter now stands?

வழக்குரைஞர் அறைகள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மதுரை, புதிய நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள் மூலத் கிட்டத்திலும் மதிப்பீட்டிலும் வழக்குரைஞர் அறைகள் கட்டுவதற்கான மதிப்பீடுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், மதுரை புதிய நீதிமன்றக் கட்டிடங்களில் வழக்குரைஞர் அறைகள் கட்டும் திட்டம் கைவிடப்பட்டதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(உ) தலைமை நீதிபதி தலைமைதாங்கிய ஒரு விழாவில் கலந்து கொண்டு பேசிய தொழில் துறை அமைச்சர் வழக்குரைஞர் அறைகளும் கட்டப்படாவிட்டாலும் மதுரையிலுள்ள புதிய நீதிமன்றக் கட்டிடம் முடிவு பெற்றதாகக் கருதப்பட மாட்டாது என்று கூறினாரா?

[5th April 1971]

(எ) ஆமெனில், மதுரையிலுள்ள நீதிமன்ற புதிய கட்டிடங்களில் வழக்குரைஞர் அறைகள் கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(ஒ) அது இப்போது எந்த நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) மதுரையில் கட்டப்படவிருக்கும் புதிய நீதிமன்றக் கட்டிடங்களுக்கான மொத்தச் செலவு மிகவும் அதிகமாக இருந்ததால் மதிப்பீட்டில் தேவையில்லாத இனங்களை நீக்கியதன் மூலமாக செலவு ரூ. 87 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 35 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டது மூல மதிப்பீட்டில் வழக்குரைஞர் அறைகள் கட்டுவதற்காகக் கேட்டிருந்த நிதி ஒதுக்கம் திருத்த மதிப்பீட்டில் உயர் நீதிமன்றத்தினால் விட்டுவிடப்பட்டது.

(உ) ஆம்.

(எ), (ஒ) இது சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : உயர்நீதி மன்றத்தில் இந்தத் திட்டம் விட்டுவிடப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். மறுபடியும் அதை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் ஏதாவது செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : செலவு குறைவாக இருக்க வேண்டுமென்று அவர்களைச் சொல்லிவிட்டதால் அரசாங்கம் தைரியமாக அதை ஆதரிக்கும்.

MR. CHAIRMAN : Now we will take up the postponed question No. 17.

District Judges

* 17 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some candidates were selected for the post of District Judges during the year 1970; and

(b) if so, the number and the names of persons who were selected?

மாவட்ட நீதிபதி பதவிகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1970-ஆம் ஆண்டில் மாவட்ட நீதிபதிகள் பதவிக்குச் சிலர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனவோ அல்லது உண்ணாமையா?

(இ) ஆமெனில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்? அவர்களின் பெயர்கள் யாவை?

[5th April 1971]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) 3.

1. திரு. எஸ். எ. காதர், பி.ஏ., பி.எல்.

அரசாங்க வழக்கறிஞர், திருநெல்வேலி.

2. திரு. பி. பாஸ்கான், எம்.ஏ., பி.எல்.,

வழக்கறிஞர், சென்னை.

3. திரு. எஸ். டி. இராமலிங்கம், பி.ஏ., பி.எல்.,

வழக்கறிஞர், சென்னை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சென்ற ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் இந்த மாவட்ட நீதிபதிகள் பதவிக்கு ஏழு பேர்கள் வரையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று சீப் சேகரட்டரியின் பிரஸ் ரிஸ்ட் 'இந்து' பத்திரிகையில் வந்தாக நினைக்கிறேன். ஏழு பேர்கள் என்ற இடத்தில் மூன்று பேர்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் தின்படி அரசாங்கம் உயர்நீதி மன்றத்தைக் கலந்தாலோசித்து அவர்களை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதைப் போல அவர்கள் பட்டியல் அனுப்பியபோது அரசாங்கம் மூன்று பேர்களை நியமிக்கலாம் என்று முடிவு செய்தது. மீதி நான்கு பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் புதிதாக மனுக்கள் பெறலாம் என்ற முடிவை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த மாவட்ட நீதிபதிகள் தேர்தலில் 'மொஃபுசிஸ்' என்கிற நகரமல்லாத பகுதியில் ஒருவரும் சென்னையில் இரண்டு பேரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து வழக்குரைஞர்கள் குறைபட்டுக்கொள்வது அரசாங்கத் திற்குத் தெரியுமா? வருகிற தேர்விலாவது சென்னையைத் தவிர மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களை அதிகமாக நியமனம் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : எனக்குக் கூட அந்தக் குறை உண்டு. ஏராளமான வழக்குரைஞர்கள் மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப் படும் என்று நான் இப்போது சொல்லிவிட்டால், சட்டப்படி செல்லாமல் போய்விடும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

5th April 1971.]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.

II. ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971.

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 3 of 1971) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the motion, as passed by the Assembly on 3rd April 1971, for setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 30 Members (20 Members from the Assembly and 10 Members from the Council) to consider the Tamil Nadu Town and Country Planning Bill, 1971 (L.A. Bill No. 1 of 1971) and selecting the following members of the Assembly to serve on such a Joint Select Committee :

1. Thiru T. P. Alagamuthu.
2. Thiru S. Arumugam.
3. Thiru V. K. Raja Pillai.
4. Thiru S. Ganesan.
5. Thiru J. James.
6. Dr. H. V. Hande.
7. Thiru S. Duraisamy.
8. Thiru Palanivel Rajan.
9. Thiru S. Sahadevan.
10. Thiru Sowdi S. Sundara Bharathi.
11. Thiru Rama Aranganal.
12. Thiru M. A. Lathif.
13. Thiru M. P. Sarathy.
14. Thiru M. R. Kannan.
15. Thiru R. Ramalingam.
16. Thiru K. S. Kothandaramiah.
17. Thiru A. K. Subbiah.
18. Thiru M. Surendran.
19. Thiru K. M. Subramaniam.
20. Thirumathi T. N. Anandanayaki.

Under rule 139 (1) of the Assembly Rules, the Hon. Speaker has nominated the Hon. Thiru K. Anbazhagan, Minister for Public Health, as a Member of the Joint Select Committee.

[5th April 1971]

III. GOVERNMENT MOTION

ELECTION OF A MEMBERS TO THE STATE LIBRARY COMMITTEE.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பொது நூலகங்களின் விதிகளின் 2 (1) (V)-வது விதியையொட்டி தமிழ்நாடு 1948-ஆம் ஆண்டு பொது நூலகங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 24/1948) (3)-வது பிரிவின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட அரசினர் நூலகக் குழுவிற்கு திரு. டி. வி. நாராயணசாமி, எம்.எல்.இ., அவர்களை இந்த ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று முன் மொழிகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

"That in pursuance of rule 2 (1) (v) of the Tamil Nadu Public Libraries Rules, 1950, this Council elects Thiru D. V. Narayanaswamy, M.L.C. to the State Library Committee, constituted under section (3) of the Tamil Nadu Public Libraries Act, 1948 (Tamil Nadu Act XXIV of 1948)".

The motion was put and carried.

IV GOVERNMENT BILLS.

(1) THE TAMIL NADU AGRICULTURAL UNIVERSITY BILL, 1971
(L.A. BILL No. 2 OF 1971)—cont.

* திரு. டி. கே. சண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய இதயம் களித்த நின்றுகொண்டே நெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பெறுவது தமிழகத்தின் நீண்டகால பாரம்பரியத் திற்கும், நீண்டகாலப் பெருமைக்கும் சான்று கருவதாக அமையுமென்று நான் நம்புகிறேன். வேளாண்மைத் துறையிலே மிகுந்த ஆர்வம் உடையவன் நான். எங்களுடைய நாட்டில் நாடுப் புகுதியே நஞ்சை நாடு என்று நான் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு இடத்தைத் தாயகமாகக் கொண்டவனானதால் இந்த வேளாண்மைத் துறையில் எனக்குப் பல ஆண்டுகளாகவே ஈடுபாடு உண்டு. என்னுடைய ஒரு மகன் வேளாண்மைத் துறையிலேதான் கோவையிலே பணித்து வருகிறான். இந்த வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் புதியதாக நிறுவப் பெறுவதால் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் நம்முடைய தாய் மொழித்த, தமிழ் மொழிக்கு முதன்மை இருக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்தை இங்கு வெளியிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இந்த வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் லட்சக் கணக்கான உழவர் பெருமக்கள் வேளாண்மையைத் தவிர வேறொன்றையும் அறியாதவர்கள். என்னவென்றால் மனவரிகள் கல்லாபியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றாலும், பட்டம் பெற்ற பிறகு உழவர்களிடம் போய்த்தான் அனுபவபூர்வமான உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்வவேண்டிய

5th April 1971] [திரு. டி. கே. சண்முகம்]

அவசியத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். உண்மை நிலைமை இப்படி இருப்பதால், இப்பொழுது புதியதாகத் தொடங்கப் படவிரும்புகின்ற வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நம்முடைய அரசின் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் தமிழுக்கு முதல் இடம் தருவதாக இருக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மசோதா வினுடைய விளக்கங்கள் இங்கு ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மீது பேச வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற நான், ஆங்கிலம் அறியாதவருதலால் ஒன்றும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பல கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினேன். இந்த மசோதா தமிழில் தரப்பட்டிருந்தால் கொஞ்சம் விரிவாகச் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். இனியாவது இங்கு தரப்படும் இது போன்ற அறிவிப்பு களெல்லாம் தமிழில் தரப்படவேண்டுமென்று நான் தலைவரவர்களின் மூலமாக அரசினரைப் பணிவோடு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மென் : தமிழில் எல்லாம் தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் கிடைக்கும்.

திரு. டி. கே. சண்முகம் : விவசாயத் துறையில் ஈடுபடாமலேயே விவசாயத் துறையைப்பற்றி மிகுந்த சிரத்தை உடையவர்கள்போல் பாஷை செய்துகொண்டிருக்கின்ற நண்பர்களை எனக்குத் தெரியும். குறிப்பாகக் கோவையில் விவசாயத் துறைக்கே சம்பந்தமில்லாதவர்கள் பலபேர் சேர்ந்துகொண்டு 'விவசாயிகள் சங்கம்' என்று வைத்துக்கொண்டு தேர்தலில் போட்டியிட்டதை நாம் மறந்து விட முடியாது. அவர்களில் யாரும் விவசாயி அல்ல. அவர்களெல்லாம் மிராசுதாரர்கள் அல்லது ரிட்டாதாரர்கள். வயலில் றறங்கி வேலை செய்கின்ற உழவர்களா என்றால் இல்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருப்பதால், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமாக ஒரு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் உருவாகுதற்குப் தமிழகத்தில் பாலமாக இருந்து பாடுபட்டு உழவர் வேலை தொடர்பு கொண்டவர்கள் வழிகோல வேண்டும். இதிலே பட்டம் பெறுகின்ற மாணவர்கள் பரம்பரையாக உழைத்து வரும் உழவர்களை அணுகிப் பயன் பெறவும் நல்ல வாய்ப்பாக அமைய வேண்டும். நம்முடைய தமிழ் இன்கியாஸ்களில் வள்ளுவர், ஓனவை போன்ற பெருமக்கள் பலரும் உழவைப் பற்றிப் புதுமூன்று வாழ்த்தியிருக்கிறார்கள். உழவின் சிறப்பினைக் கூறும் எந்தனையோ பாரமொழிகள் இருக்கின்றன.

"தொழுதுதான் கவையின் உழுதுதான் இனிது"

"உலாந் தெய்வம் எதைத் தேடு"

"பருவத்தே பழிர் செய்"

"ஆழ உழுதால் அரிக்க உழவேண்டும்"

[திரு. டி. கே. சண்முகம்] [5th April 1971]

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்.”

“ஆற்றங்கரையின் மரமும் அரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுகின்ற—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வார்க் ஒப்பில்லை கண்டிர்
பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு”

“ஏளும் இரண்டுளதாய் இல்லத்தில் வித்துளதாய்,
நீரருகே சேர்ந்த நிலமுளதாய் ஊரருகே
சென்று வர எளிதாய் செய்வாரும் சொற் கேட்கில்
என்றும் உழவே இனிது.”

என்று பாடியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் சார்ந்திருக்கின்ற தஞ்சை
மாவட்டத்தில் நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கிறதே.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம் : உழைத்து வாழ்பவன்
நிலைமை மோசமாகத் தான் இருக்கிறது. உழைப்பை வாங்கி
வாழ்கிறவன் வளர்ந்து தானிருக்கிறான்.

திரு. டி. கே. சண்முகம் : உழைக்கும் உழவர்களின் நிலை
என்றுமே உயர்ந்ததாக இல்லை. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட
புலவர் பெருமக்களெல்லாம் இதன் உயர்வைச் சொல்லியிருக்
கிறார்கள். இந்த சிறந்த தொழில் தமிழ் இலக்கியங்களிலே
இணைந்து அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அமைகின்ற பக்கலைக்
கழகம் தமிழ் வேளாண்மைப் பக்கலைக் கழகமாக உருவானது சிறப்
பானதென்று அரசுக்கு மீண்டும் ஒரு முறை எடுத்துக் காட்டி
பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நிலைவரவர்களே, நமது மாநிலத்திலும்
விவசாய சர்வகலாசாலை ஒன்று புதிதாகத் தொடங்குவதற்கான
ஏற்பாடு செய்வது பற்றி மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். அதை வரவேற்
கிறேன். ஏற்கனவே இரண்டு விவசாயக் கல்லூரிகள், ஒன்று
கோவையிலும், மற்றொன்று மதுரையிலும் நடைபெற்றுக்கொண்
டிருக்கின்றன. அரசாங்க சார்பில் மேலும் ஒரு விவசாயக்
கல்லூரி அண்மையில் திருச்சியில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.
அதோடு தில்லாமல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு விவசாயக்
கல்லூரி அப்படியும் வந்து திரும். இன்று இல்லை என்றாலும்,
இன்னும் சில வருஷங்களில் வரும். எங்கள் மதுரை மாவட்டத்
தில் கூட ஒரு தனி நபர் தானே இரண்டு ஆண்டுகளாக ஒரு
விவசாயக் கல்லூரி வைப்பது என்று முயற்சித்துக்கொண்டிருந்
திறார். அது தொழில்மைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியுமென்று
நினைக்கிறேன். என்னிடம் நேரில் கூறினார். திரு. கருமத்து
தியாகராச செட்டியார் தான் அவர். ஆகவே அரசாங்கக்
கல்லூரிகள் மட்டுமல்லாமல், தனிப்பட்ட நபர்களும் இம்மாதிரி
விவசாயக் கல்லூரிகள் வைப்பதற்கு முன் வருவார்கள். அதற்கெல்
லாம் இந்த மசோதாவில் இடம் செய்து வைக்க வேண்டும்.

3-20
p.m.

[திரு. கே. ராஜாராம்] [5th April 1971]

நான் பார்த்த அளவில் நனிப்பட்டவர்களுடைய கல்லூரி
களுக்கு இதில் இடம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கம்
நடத்தும் கல்லூரிகளுக்கான விதிகள் தான் இருக்கின்றன.
அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்கின்ற முறையில் தான் இருக்கின்றன.
ஏனெனில் கல்லூரிக்கான முதல்வரை, மனை, சர்வகலாசாலை
நியமிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. தனியார் கல்லூரிகள்
வந்தால் அதனுடைய கல்லூரி முதல்வர்களை அவர்களே
தான் நியமிக்க இடம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு எதும்
ஷாத்து இதில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கும் முன்
யோசனையோடு இதில் ஏற்பாடு செய்திருந்தால் நல்லாக இருக்கும்.
இல்லையென்றால், அதற்கு ஒரு திருத்தம் உரிய காலத்தில் கொண்டு
வர வேண்டியிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொது
வாக நமது நாட்டில் 100-க்கு 85 பேர் விவசாயம்
செய்பவர்களாகவும், விவசாயத்தை நம்பி வாழ்பவர்களாகவும்
இருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல
ஒரு மாநிலமாக இருந்து வருகின்றதும் என்று சொன்னால் மிகை
யாகாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் வருத்தத்துடன் நான் சொல்லிக்
கொள்கிறேன். நமது விவசாயக் கல்லூரிகளில் நல்ல ஆராய்ச்சிகள்
நடைபெறுகின்றன. புதிய நவீனமான முறையில் விவசாயம்
செய்வதற்கான நல்ல விதைகள் கண்டுபிடிப்புகள் வெகு நன்றாக
நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பலன்
யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்கு உரிய
காலத்தில் போய்க் கிடைப்பதில்லை. வெகு காலமாகிறது.
அப்படியும் கூட நமது ஜனங்களும் ஓளவு, உடனுக்குடன் அதை
எடுத்துக்கொண்டு காரியாம்சமாக நிறைவேற்ற அதிகத் தாமத
மாகிறது. ஆகையினால் கோவையிலோ, மதுரையிலோ அல்லது
வேறு இடங்களிலோ ஆராய்ச்சி செய்து புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கும்
கண்டுபிடிப்புகளின் பலன் விவசாயிகளுக்கு உடனடியாகக்
கிடைத்து, அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான வசதிகளை நாம்
செய்து தரவேண்டும். அப்படிச் செய்து தரவேண்டுமென்றால்,
ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தனியாக ஒரு சிறு எக்கிபிஷன் மாதிரி
வைத்து நவீன முறையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட விதைகள், நோய்
களைத் தடுப்பதற்கான மருந்துகள் இவைகளை விவசாயிகளுக்கு
அவ்வப்போது தாமதமின்றி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.
அது தான் இன்று இல்லை. இன்னும் இவ்வளவு விரைவாகப்
பாரி நல்ல ஒரு பலனை அடைந்திருக்கிற ஐ. ஆர். 8 என்ற
புதிய நெல் விதை வேளாண்மையைப் பொறுக்க வரையில், பல
விவசாயிகளுக்குத் தெரியாத காரணத்தால் மூலை மூடுக்கில் இருக்
கிற விவசாயிகள் புதிய முறையில் விவசாயம் செய்வது என்றால்
பயப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாக 30 மூட்டைகளுக்கு மேல்
இதற்கு முன்னால் எந்த விவசாயியும் விளைவித்து கிடையாது.
இந்த ஐ.ஆர். 8 வந்த பிற்பாடு 60 மூட்டை, 70 மூட்டைகளுக்குக்
குறையாமல் சராசரியாக விளைவிக்கிறார்கள். இரண்டு பங்கு அக்கி
விட்டோம். இவ்வளவு முன்னேறியும் கூட சில விவசாயிகளுக்கு
அந்த விதையினுடைய பெருமை தெரியவில்லை. அந்த முயற்சிதான்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [5th April 1971]

நமக்கு பலனளிக்குமேயொழிய, கல்லூரியில் பாடம் கற்பிப்பது மட்டும் போதாது. அதற்கும் அரசாங்கம் நிண்டகாலத் திட்டம் ஒன்றை வைத்து இம்மாதிரிப் படிக்கும் வாலிபர்கள் பட்டம் பெற்றவுடன் விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இப்போது சட்டப்பண்பாக மாநிலம் என்ன நிலைத்துக் கொண்டு அவர்கள் படிக்கிறார்கள்? படித்துப் பட்டம் பெற்றவுடன் உத்தியோகம் கிடைக்குமா என்று பார்க்கிறார்கள். உத்தியோகம் கிடைக்கக் கூடிய படிப்பு என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்து, உடனே மெடிகல் காலேஜுக்குப் போக வேண்டும், அது இல்லையென்றால் அதற்கு அடுத்த சயன்ஸ் பிளேஸ்ட் எடுத்த ஒரு மாணவன் விவசாயக் கல்லூரிக்குத் தஞ்சம். இல்லை என்றால் வேடரிநரி காலேஜ்; இம்மாதிரி உத்தியோகத்தைப் பிரதானமாக நினைக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையில் படிக்கிறவர்களாவது விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படும்படியாக அவர்களைத் திருப்பி விடுவதற்கு ஒரு திட்டம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நான்கு கிராமங்களுக்கு, ஐந்து கிராமங்களுக்கு ஒரு விவசாயப் பட்டதாரி பாவது இருந்து, கிராம விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய ஆலோசனை கிடைக்கும்படியாக நாம் செய்ய வேண்டும். இன்று வருந்தத்தக்க முறையில் தான் இருக்கிறார்கள். நமது விவசாயப் பட்டதாரிகள் அகரிகல்கால் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசாக ஒவ்வொரு பிராந்திலும் வேலை பார்ப்பவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் படித்த படிப்பின் பணை மக்கள் அனுபவிக்கிறதில்லை. பெரும்பான்மையான நோம் உரம் விற்பது, அதற்கு பில் போடுவது, ஏதாவது ஒரு நாளைக்கு ரூ. 10 குறைத்து விட்டால், அகற்றுக் கையிற் தந்து போட்டு கட்டுவது போன்ற வேலைகள்தான் செய்கிறார்கள். இதற்குக் கிரார்க் க்ருவர் இருக்கிறார். அந்தக் கிரார்க்குப் படிப்பதான். இது தான் நடைபெறுகிறதேயொழிய அந்தப் படிப்பின் பணை விவசாயிகள் அனுபவிக்கிறதில்லை. இதற்கு ஒரு மாற்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அந்த வேலையிலிருந்து அவர்களை விலக்க வேண்டும். உண்மையில் விவசாய எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர்களாக இருக்க வேண்டுமேயொழிய அவர்கள் வியாபாரம் செய்யக் கூடாது. உரம் கொடுக்கிற அக்க வேலையை அவர்களிடமிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும். அந்த வேலையை ஒரு அக்கவுண்டெண்டு செய்யலாம். அதை என் இவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்? இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, அந்த மனப்பான்மையை உண்டுபண்ண வேண்டும். படித்த பட்டதாரிகள் அனைவரும் விவசாயிகளுக்கு யோசனை சொல்வது தான் வேலையே ஒழிய வேறு உத்தியோகம் பார்ப்பதில்லை என்ற எண்ணத்தை அவர்களுக்கு உண்டுபண்ண வேண்டும். அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி இந்த திட்டத்தை மாற்றியமைத்தால் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உபயோகப்படத்தக்க கைகையில் நாம் செய்து விடலாம். இந்த யுனியோனில் மாணவர்களுக்குப் பிரதி கிராமத்திலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரச்சனை வந்தது. உண்மையில் ஒரு சர்வகலாசாலையில் மட்டும் அறிந்தால் பிரயோசனமில்லை. அரசாங்கம் ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. கே. ராஜாராம்] [5th April 1971]

சர்வகலாசாலை நிர்வாகத்தில் மாணவர்களுக்கும் பங்கு உண்டா, அவர்களை எடுத்துக்கொள்வது நல்லதா என்பதை முடிவு செய்து கொண்டு, அப்படியிருந்தால், பழைய சர்வகலாசாலைகளில் முதலில் நியமனம் செய்து விட்டு இந்த சர்வகலாசாலையில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வது தான் நலம் என்று எண்ணுகிறேன். அப்படி ஒருக்கால் சேர்ப்பதாக இருந்தால் இறுதி வருஷப் படிப்பு படிக்கக் கூடியவர்களைத்தான் சேர்க்க வேண்டுமேயொழிய ஆரம்ப, முதல், இரண்டாம் வருஷத்தில் படிக்கிறவர்களைச் சேர்க்கலாகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முழுக்க முழுக்க சர்க்காரால் நியமனம் பெற்றவர்கள் தான் இந்த மாணவர்களைப் பிடிப்பில் இருக்கிறார்கள். மற்ற சர்வகலாசாலையில் இருப்பதுபோல சினடிகேட் என்ற பெயரும் இதில் இல்லை. மாணவர்களைக் கமிட்டி என்று வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. பெயரினால் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் மாணவர்களைக் கமிட்டி தான் சினடிகேட்டாக இருந்து செயல்பட இருக்கிறது. இதில் அத்தனை பேரும் நியமன அதிகத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். இதோடு தேர்தலில் வாக்கடிய அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தால், நலமாக இருக்கும். சர்க்காருடைய சொந்த நிர்வாகத்தின் பேரிலே, தாங்கள் நினைக்கிறபடியே இந்த சர்வகலாசாலை நடைபெற வேண்டுமென்று எண்ணுகிற மாதிரித் தோன்றுகிறது. அப்படி இல்லாமல், சுயேச்சையான அதிகாரம் இந்த சர்வகலாசாலைக்கு இருக்க வேண்டும். சுதந்திரமாக அது செயல்படுவதற்கு இப்போது இருக்கக் கூடிய வசதிகளை எதுவும் இடம் கொடுக்கவில்லை. சர்வகலாசாலைகளுக்கு உரிய அந்த சுதந்திரத் தன்மை இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், இதில் குறிப்பாக இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் இவது கிராஸ் முடிவையுள் அந்த சர்வகலாசாலை சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதற்கு வற்ற அதிகாரம் இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமே ஒரு இன்ஸ்பெக்டரை நியமிக்கும், அந்த இன்ஸ்பெக்டர் அந்தக் கல்லூரிகளிலும், சர்வகலாசாலைகளிலும் சென்று கல்வி சப்படி, நடைபெறுகிறது, நிர்வாகம் சப்படி நடைபெறுகிறது என்பதைக் கேட்டு, ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை கொடுத்து, அந்த அறிக்கை யின்படி நடக்க சர்வ கலாசாலைகளை வற்புறுத்துவதற்கும், அதற்கு வேண்டிய நோட்டீஸ்கள் கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் சுதந்திரமாக நடக்கக் கூடிய ஒரு சர்வகலாசாலை என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இந்த நூற்றாண்டில், சர்வகலாசாலை என்று சொல்லிக் கொண்டு அதற்கு சுதந்திரமே இல்லாததாக, உணர்ச்சியே இல்லாமல் செய்வது அவசியமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சர்வகலாசாலை என்று பெயர் வைத்திருக்கிறதே தவிர, உண்மையில் சர்வகலாசாலையாக செயல்படுவதற்கான சுதந்திரம் கொடுக்கப்படவில்லையென்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் கொஞ்சம் நான் ஆகட்டும். நான் ஆக ஆக, நிர்வாக உரிமைகளைக் கொடுக்காமென்று சொன்னால், எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. பெயருக்காக வைக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியை விளாக்கக் கூடாதென்பதற்காக அவசர

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அவசாய ஆரம்பிக்கிறோமென்றால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகத்திலிருந்து ரூபாய் 2 கோடியும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து ரூபாய் 1 கோடி ரூபாயும் இதற்கு உடனடியாகக் கிடைக்கிறது. அதை நாம் உபயோகிக்காமல் விட்டு விட்டால் வினாக்கள் விடும். ஆகவே, அதை நாம் உபயோகிக்காமல் விட்டு விடக் கூடாது என்கிறதாக ஆரம்பிக்கிறோம். பிறகு, அதைச் சரியானபடி செயல்படச் செய்யலாம் என்றால், எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. உடனடியாக சர்வகலாசாலை ஆரம்பித்துவிட வேண்டும். அடுத்த வருஷமாவது மற்ற சென்னை, மதுரை சர்வ கலாசாலைகளுக்குள்ள சுதந்திரத்தோடு கூட ஒரு மாற்று மசோதா கொண்டுவந்து, நல்ல முறையில் அது செயல்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. எ. பி. தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே கோயமுத்தூரில் நிறுவப்பட இருக்கின்ற பல்கலைக் கழக மசோதாவின் பேரில் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் களெல்லாம் நல்ல பல யோசனைகளையும் கருத்துகளையும் வழங்கி யிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, அவர்கள் கூறியிருக்கின்ற அந்த யோசனைகளில் கொள்வனவற்றைக் கொண்டு தள்ளுவன வற்றைத் தள்ளி, விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத்திற்காக எடுக்கப்படுகின்ற எல்லா முயற்சிகளிலும் நிச்சயமாக இந்த அரசு அவர்கள் யோசனையைப் பின்பற்றும்மென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இங்கே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் திருத்தங்கள் ஏதும் கொடுக்காவிட்டாலும், திருத்தங்கள் செய்யப் பட வேண்டிய தற்குரிய சில யோசனைகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் இதற்கு சில திருத்தங்களையும் இங்கே கொடுத்திருக்கின்றார்கள். மசோதாவைப் பிரிவு பிரிவாக ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற பொழுது, அவற்றிற்கு நான் என்னுடைய விளக்கங்களைச் சொல்லுவதற்கிருக்கிறேன். என்றாலும், அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றவற்றிலே உள்ள குறை பாடுகளையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் நீண்ட நேடுங்காலத்திற்குப் பிறகு, பல மாநிலங் களிலே துவக்கப்பட்டு, விவசாய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு முன்னேற்றமடைந்ததற்குப் பிறகு, இப்போது தான் முதன் முதலாக நம்முடைய மாநிலத்தில் துவக்கப்படுகிறது என்பதை நினைத்து, உண்மையிலே ஒரு புறம் நான் மகிழ்ச்சியடைந்தாலும், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஓராவை சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, பல பழம் பாடல்களிலே நம்முடைய தமிழகத்திலே, தமிழக விவசாயிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறதென்றாலும், இங்களை அண்டுகளுக்குப் பிறகு அதுவும் உழவர் தொழிலில் அக்கறை கொண்டவர்களுடைய நிலை முன் னேற்ற மனையவிலே என்பது மாற்றிடமல்ல. மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. ஜி. கலாநிதாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல,

5th April 1971] [திரு. எ. பி. தர்மலிங்கம்]

இங்கே உள்ளவர்கள் நிலை முன்னேற்றமடையவில்லை என்பதைப் பார்த்ததற்குப் பிறகுதான், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒருவரையே அந்தப் பொறுப்பிலே ஈடுபடுத்தினால், அது விவசாயத்திற்கும் விவசாயி களுக்கும் நன்மையாக இருக்குமென்று கருதியேர் என்னவோ, அவர்கள் அந்த இலாகாவை என்னிடத்தில் ஒப்படைத்திருக் கிறார்கள். விவசாயிகள் யார் என்றே தமிழ் நாட்டில் யாருக்கும் ஒரு எண்ணம் இது வரை இருந்தது கிடையாது. உண்மையான உழவர்கள் யாரென்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதனாலே தான், உழவர்கள் யார் பக்கம் வேண்டுமானாலும் போகக் கூடிய நிலைமை இருந்தது. அந்த நிலைமையை எல்லாம் மாற்றியமைத்தாக வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, தமிழக அரசு செயலாற்றி “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டு களிப்போரை நிந்தனை செய்வோம், வீணாக்குடல் உழைத்து ஓய மாட்டோம் . . .” என்ற பாரதியார் பாடலுக்கொப்ப, அன்றைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு அண்ணா அவர்களும் அதற்கு வேண்டிய பல திட்டங்களைத் தீட்டினார்கள். அதற்குப் பிறகு இப்போது நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள், இன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருந்தாலும் கூட, உழவர்கள் பால் மிகவும் அக்கறை கொண்ட வர்கள். உழவர்களுக்காகவே ஒரு போராட்டத்தை நடத்தி, அதிலே வெற்றி கண்டவர்கள். இன்றைய தினம் அவருடைய பழைய தொகுதியான நங்கவரத்திலேயிருக்கின்ற விவசாயப் பண்ணையிலே பல புதிய முறைகளைக் கையாண்டு விவசாயத்திலே ஒரு பெரிய புரட்சியையே நடத்தி, விவசாயத்துறையிலே எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றத்தைக் காணலாம் என்கிற அளவுக்கு பல நடைமுறைத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள். இப்போது, பல்கலைக் கழகம் துவங்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப் பிட்டதுபோல, நம்முடைய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இன்னும் பழமை விரும்பிகளாகவே இருக்க விரும்புகிறார்களே யல்லாமல் புதிய முறைக்கு மாற்றிக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதிகாரிகள் சென்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைச் சந்தித்து இப்படி இப்படி விவசாயத்தைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், “எங்களுக்குத் தெரியாததையெல்லாம் நீங்கள் கற்றுக்கொண்டு வந்துவிட்டீர்களா?” என்று கேட்கும் விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இந்தப் பல்கலைக் கழகம் பயன்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். இங்கே பல்கலைக்கழகத்தினுடைய நோக்கங் களையெல்லாம் கூட குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பல்கலைக்கழகம் தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற உழவர் களுடைய பெயர் முறையை மாற்றி பல மாற்றுத் திட்டங்களைக் கொடுப்பதோடு, நிர்வாகத்தில் எந்தெந்த முறையில் எப்படி எப்படி இந்த உழவுத் தொழிலை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும், உழவர்கள் வாழ்க்கை முறை எப்படியிருக்க

[திரு. எ. பி. தர்மலிங்கம்] 5th April 1971

வேண்டும் என்பதற்கான நல்ல பல யோசனைகளை இந்த பல்கலைக் கழகம் கூறுமென்று என்னுகின்றேன். “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழுக்கு கூட மிஞ்சாது” என்ற பழமொழி ஒரு காலத்தில் உழவர்களைப்பற்றி இருந்தது மாறி, இன்றையதினம் “மேதியை உழும் கை மேதினியை ஆளும் கை” என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு உழவர்களுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஏனென்றால் சமீப காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற விவசாய முன்னேற்றத்தினால், இந்த நாட்டிலேயிருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அத்தனைபேரும் ஒரு நல்ல நம்பிக்கையை வைத்து விவசாயத்தைப் பெருக்கியதாலே உணவுப்பொருள் ஏராளமாக உற்பத்தியாகி, இன்றையதினம் தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலமாக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுடைய குடும்பம் முன்னேறியிருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், இல்லை. அதற்கு வேண்டிய சட்டதிட்டங்களைக் கூட மாற்றியமைக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்த விவாதத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் நிர்வாக குழுவைக் குறிப்பிட்டப் பேசும்போது, அதிலேயுள்ள அரசு அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்த இயல்பான கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கத் தயங்குவார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அலுவலர்கள் அரசினுடைய கொள்கை களைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு இங்கே இடம் பெறவில்லை. கருத்து சொல்ல, தொழில் துட்பங்களை எடுத்துரைக்க இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழில் துட்பம் சம்பந்தமாக எவ்வித அச்சமுமின்றி எடுத்துரைக்கலாம். ஏனென்றால் அரசு தலையீடு ஏதும் இருப்பதற்கு நிச்சயமாக வழியில்லை. அடுத்தாற்போல், நிர்வாகக் குழுவில் மனங்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினர், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள். இதே மசோதாவில், 22-வது பிரிவின்படி மனங்களுக்கு அகடமிக் கவுன்ஸில் இடம் கொடுக்கிறார்கள். ஆக, அகடமிக் கவுன்ஸில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் மன்கள் பெற வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பணியாற்றுவது மிகவும் பொறுத்தமான ஒன்றாகும். துணை வேந்தர்களை நிக்ருவது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிகப்படியான அதிகாரிகள் நிர்வாகக் குழுவில் இருப்பதால், வேந்தர்கனால் நியமிக்கப்பட்ட பல உறுப்பினர்கள் இருப்பதால், துணை வேந்தர் எந்த நேரத்திலும் நிக்கப்படலாம் என்று அச்சப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுவில், மொத்தம் 17 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இதில் அரசு அதிகாரிகள் 6 பேர் இருக்கிறார்கள். 2 பேர் சட்டமன்ற மேலவையிலும், சட்ட மன்றப் பேரவையிலும் உள்ளவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒருவர் துணை வேந்தர். மற்றவர்கள் வேந்தரால் நியமிக்கப்படுகிறவர்கள். சாதாரணமாக, இந்த அரசு அதிகாரிகள் 6 பேரும் ஒன்று சேர்ந்தால் கூட, மற்றவர்களை நிர

3-40
p.m.

5th April 1971] [திரு. எ. பி. தர்மலிங்கம்]

அட்சியாமல் துணைவேந்தரை நிக்ருவதில் ஈடுபடமாட்டார்கள். அவர்கள் அரசுக்கு ஒருதலைப் பற்று இல்லாதவர்கள். தனித்து இயங்க இயலும். இப்பொழுது, தற்காலிகத் துணைவேந்தர், செயலாற்றுவதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இது நிரந்தர ஏற்பாடு அல்ல. எப்பொழுதாவது, தற்காலிக வேலை காலி ஏற்படும் பொழுது, அன்று நிர்வாகப் பணிகளைப் பார்க்க மட்டும் இந்த ஏற்பாடே தவிர வேறு அல்ல. தற்சமயம், மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்னவென்றால், துணைவேந்தர் தற்காலிகப் பொறுப்பு நிர்வகிப்பதுதான். அவ்விதம் செயலாற்றுவதில், முக்கியமான, நிரந்தர முடிவுகள் எடுக்க மாட்டார். அதுவுமல்லாது, பல்கலைக் கழகம் அதிகப் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நான் நிர்வாகக் குழுவில் அகடமிக் கவுன்ஸில் எக்ஸ்-அபிஷியோ மெம்பர் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற சாதாரண பல்கலைக் கழகப் பதிவாளருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இருந்தாலும், மசோதாவின் 11 (4)-ல் கடைபிடி செயலாற்றுவதில், நடைமுறையில் சிக்கல் ஏற்பட்டால், அரசு இதைப் புனர் பரிசீலனை செய்யும்.

கடைசியில், மாண்புமிகு உறுப்பினர், பிரிவு 15ல் குறிப்பிட்ட நியமனம் பற்றி, கல்லூரிக்கு ஒரு மன், முழு நிர்வாகப் பொறுப்பு பெற்ற அதிகாரி இருக்க வகை செய்யப்பட்டதாகச் சொன்னார். அங்கத்தினரின் சந்தேகம், தனிப்பட்ட கல்லூரியில் மன் எப்படி முழு நிர்வாக அதிகாரியாக இருக்க முடியும் என்பதாகும். பல்கலைக் கழக அதிகாரிகள் யார் யார் என்பது பிரிவு 8-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, மன் ஒரு பல்கலைக் கழக அதிகாரி யாவார். இவரைப்பற்றித்தான் 15-வது பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த அதிகாரி பல்கலைக் கழகத்தின் யூனிட்டைச் சேர்ந்தவர். இது அவசியமில்லை என்று கருதப்படுகிறது. அது போல, திரு. கல்வாழர்த்தி அவர்கள் வேளாண்மை என்ற சொல்லுக்கு இவ்வளவு பெரும் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது தேவையில்லை என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். முக்கியமாக, மன் வளர்ப்பு, காடு, தோட்டக்கலை, கால்நடை பராமரிப்பு என்று ஒவ்வொன்றாக வரிசைப்படுத்தத் தேவையில்லை என்றார்கள். பதிலாக, வேளாண்மையைச் சேர்ந்த இனங்கள் என்று குறிப்பிட்டால், பொதுமென்று சொன்னார்கள். இந்தச் சொல் போல, வேளாண்மைக் கழகச் சட்டத்தை அனுசரித்து, பின்னால் சட்டக் குறைபாடுகள் ஏற்படாமலிருக்க குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கூறுவது வேளாண்மைக்கு ஒரே தலைப்பு அளிப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கிறது. குறிப்பிடப்பட்ட விளக்கம் இதற்கு இடமளிக்காது என்பதால் மாற்றம் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கூட ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவரை இரண்டு முறை இருந்திருக்கிறேன். என்னுடைய ஒன்றியத்தைப் பொறுத்த வரை, எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர்,

[திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம்] [5th April 1971]

விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதைத்தான் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர, அவர்கள் ஏதோ உரத்தை விற்க நாங்கள் அவர்களை? ஆண்டுகள் பயன்படுத்தினோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. அவர்கள், விவசாயிகளைச் சந்தித்து, எப்படி எப்படி, எந்தெந்தக் காலத்தில், எந்த உரம், எப்படி இடப்பட வேண்டுமென்று அங்கே வகுப்புகள் பல நடத்தி, அவர்களை அந்தத் துறையில் ஈடுபடச் செய்திருக்கிறேன். ஆனால் பல ஒன்றியங்களில் இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். எனவே, இனியும் ஒன்றியத்திலிருக்கிற அவர்கள் எல்லோரும் விவசாயிகளோடு தொடர்பு கொண்டு, அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதில் நிச்சயமாக இந்த அரசு உதவும் என்ற உறுதியை இந்த நேரத்தில் அளிக்கிறேன். அது போல, பல்கலைக் கழகமும், அடிக்கடி அரசினரை அணுக அவசியமேற்படுவதால், பல்கலைக் கழகத்தால் இதற்கு ஊறு ஏற்படலாமென்று திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி குறிப்பிட்டார்கள். தற்சமயம் எக்ஸ்டென்ஷன் எஜுகேஷன் அரசுத் துறைகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும், வேளாண்மை வளர்ச்சியில் அரசுக்கு முக்கிய பொறுப்பிருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களால், பல்கலைக் கழகமும் அரசுத் துறைகளும் இணைந்து செயலாற்றினால், நல்ல பலனளிக்கும் என்று கருதியிருக்கிறோம். இல்லையென்றால், பல்கலைக் கழகம் ஒரு விதமாகவும், அரசுத் துறை ஒரு விதமாகவும். ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத நிலையில் செயலாற்ற ஏதுவாகும். ஆகவே தற்சமயம் குறிப்பிட்ட விளக்கத்தில் மாறுதல் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

இந்தச் சமயத்தில், குடுமியான் மலையில் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேரில் பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுவதுபற்றி அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, அடுத்த ஆண்டு நிச்சயமாக அல்லது அடுத்த ஆண்டே நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த ஆராய்ச்சிப் பண்ணை துவக்கப்பட்ட பிறகு, திருச்சியிலும் ஒரு வேளாண்மைக் கல்லூரி நிறுவப்படுமென்பதை ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறார். பேரவையில் பேசிய திருமதி அனந்தநாயகி கூட குறிப்பிட்டார்கள். திருச்சியிலும் தஞ்சையிலும் இப்படிப்பட்ட வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுவது மிகப் பொறுத்தமாக இருக்குமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் திருச்சியைச் சேர்ந்தவன். ஆகவே, இதைப்பற்றி நான் சொல்லுவது பொறுத்தமாக இருக்காது. அதையொட்டி நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அடுத்த வேளாண்மை பல்கலைக் கழகம் திருச்சியிலும் கோவையிலும் ஆரம்பிக்கப் பெறுமென்று சொல்லக் காரணம், அங்கே நல்ல படிப்பு படித்து, மேலும் சென்று படித்துப் பட்டம் பெற்று திரும்பியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான்.

[5th April 1971]

திரு. பி. நாராயணசாமி: நம் அமைச்சரவர்கள் முடிவு கட்டியது போல பேசுகிறார்கள். தஞ்சையில் விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கவில்லையென்றால் இந்த மாநிலத்திலேயே விவசாயக் கல்லூரி அமைப்பதில் அர்த்தமில்லை என்று கூறுகிறேன். விவசாயத் தைப் பெருத்த அளவு செய்வது, அதாவது 1/3 பகுதி செய்வது தஞ்சைதான். ஆகவே, அவர்கள் கேட்டது சுயநலம் காரணமாக என்று கருதுகிறேன். தமிழகத்தின் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் பல கஷ்டத்திற்கு உள்ளாயிருப்பதால், இந்தக் கல்லூரியை எங்களுக்குக் கொடுத்து, எங்களுக்கு நன்மையைத் தர வேண்டுமென்று அண்டை மாட்டத்தைச் சேர்ந்த நம் அமைச்சர் அவர்களை, தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் சார்பில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: மாவட்டம் என்பது உறுப்பினரைப் பொறுத்த வரையில் தான். அமைச்சர்களுக்குப் பொறுப்பு மாநிலம் பூராவியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தஞ்சையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் என் மாவட்டத்திற்குச் சொன்னது வேளாண்மைக் கல்லூரிதான். அடுத்தபடியாக, இந்த மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்க இருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். எனவே, நம்முடைய முதலமைச்சர் விரும்பி, நிதி வசதியும் இடம் கொடுத்தால் தஞ்சையில் ஆரம்பிப்பது குறித்து எனக்கு ஒருவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் திருச்சியில் என்று சொன்னவுடன், அதற்காக ஒரு தொகையையும் நாம் கேட்டிருக்கிறோமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. நாராயணசாமி: தமிழகத்திற்கு வேண்டிய அரிசியில் பாதிக்கு மேல் கொடுப்பது தஞ்சை மாவட்டம் என்ற முறையில், தஞ்சையில் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்க இருப்பதுதான் பொறுத்த மென்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம்: நான் முதலில் குறிப்பிட்டது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பெயரில் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கவிரும்புகின்ற பயிர் வளர்ச்சி, ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு, ஒரு அக்ரிகல்சால், எகானமிக், சோஷியல் ஸயன் டிஸ்ட், மற்றும் பல தொழில் துட்ப அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையமும் முக்கியமாக, புஞ்சைப் பயிர் விவசாய ஆராய்ச்சி சம்பந்தப்பட்டது.

அடுத்தபடியாக, நிர்வாகக் குழுவில் போர்ட் ஆப் மேனேஜ்மெண்டில் அரசு ஊழியர்கள் அதிகமாக இருக்க சர்க்கார் முயலுமா? நான் முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய வினாவிற்கு விளக்கமளித்திருக்கிறேன்.

[5th April 1971]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: முதலமைச்சர் பெயரால் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆராய்ச்சி நிலையம் எங்கே அமைக்கப்பட இருக்கிறது?

3-50
p.m.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம்: குடுமியான் மலையில் அந்தளவோடு அறஞர் அண்ணா பண்ணை என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரில் ஒரு பண்ணை ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதிலே இப்போது ஐம்பது ஏக்கர் நிலத்தில் ஒரு ஆராய்ச்சிக்கான நிலையம் ஆரம்பிக்கப்படுவது பொருத்தமானது என்று அரசு கருதி, அதிலே அரசு அலுவலர்கள் மட்டுமேன்றி அனைவருமே சேர்ந்து நடத்தலாம் என்று கருதி அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். அது இப்போது துவங்கப்படவிருக்கிறது, குடுமியான் மலையில்.

அடுத்தபடியாக, பதிவு செய்யப்பட்ட பட்டதாரிகளுக்கு பிரதி நிதித்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று தேர்வித்தார்கள். இந்த மசோதாவில் பட்டதாரிகள் பதிவு செய்து கொள்ளுவதற்கான வழிவகைகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் துவக்கப்பட இருக்கும் இது வேளாண்மை தொழில் துட்பப் பல்கலைக்கழகமாகும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறியது போல, படித்தவர்கள் எல்லாம் படித்துவிட்டு வேலை தேடி அலைகிறதைவிட விவசாயத்தில் ஈடுபட்டால், அது நாட்டிற்கும் நல்லது, அவர்களுக்கும் நல்லது. அந்த நல்ல யோசனையை வர வேற்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைய தினம் கோவையிலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயப் பெருமக்கள் வேளிநாடுகளுக்குச் சென்று படித்துப் பட்டம் பெற்று வந்த பிறகும் கூட, விவசாயத்தில் பெரிதும் அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்றால், வேளாண்மை என்றால், அது ஏதோ படிக்காத ஜாதிக் குத்தான் என்று இருக்கும் நிலைமை மாறி, படித்தவர்கள் விவசாயம் செய்ய முன் வருகின்றனர் என்றால், வேளாண்மைத் துறை நல்ல முன்னேற்றம் அடையும் என்பதற்கான அறிகுறிகளாகவே அவற்றைக் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, ஹோம் ஸயன்ஸ் கல்லூரியை இந்த வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர். இப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளை எந்த வகையில் எப்போது எடுத்துக் கொள்ளுவது என்பது பற்றிய விளக்கமும் போதிய அதிகாரமும் இந்த மசோதாவின் 4-ஆவது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகம் அமைத்த பிறகு, ஹோம் ஸயன்ஸ் கல்லூரி மனுப்போடுமானால், அதைப் பற்றி அரசு முடிவெடுக்கும்.

அடுத்து, நிர்வாகக் குழுவில் நியமிக்கப்படும் ஆறு அங்கத்தினர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நாமினேஷனில் விவசாயத் துறை, சமுதாய நலத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள விசேஷ பயிற்சியும் அறிவுத்திறனும் பெற்றவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டு பரிசீலிக்கப்படும்.

[5th April 1971]

[திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம்]

அடுத்து, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் இந்தப் பல்கலைக்கழகம் தனக்கு வேண்டிய நிதியைத் தானே அடையக்கூடிய அளவிற்கு லைசென்ஸ் எர்னின் ப்ராஜெக்டாக இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். ஆரம்பித்த உடனேயே இது சாத்தியமாகாவிட்டாலும், காலம் செல்லச் செல்ல அப்படி அமையக் கூடும், அதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக அங்கத்தினர் அவர்கள் கொடுத்த ஒரு துரிப்பினைக்கூட பார்த்தேன். சாத்தியமான அளவிற்கு இது கவனித்துப்படும்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இந்த வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவின் மீதான 'டிஸ்கஷனில்' நல்ல பல யோசனைகளைப் பரிசீலனைகளையும் கொடுத்திருப்பதற்காக அவர்களுக்கெல்லாம் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுவதோடு அவர்களுடைய யோசனைகளை தான் காலத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன் என்று கூறி முடிந்ததுக் கொள்ளுவதோடு, இந்த மசோதாவிலே நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Tamil Nadu Agricultural University Bill, 1971 (L.A. Bill No. 2 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: Thiru Isvarmurti is not moving his amendments. I shall put clauses 2 to 17 of the Bill to the vote of the House.

Clauses 2 to 17 were put and carried.

Clause 18.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

"That clause 18 do stand part of the Bill."

திரு. வி. ஸ்வாமிநாதன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தான் கொண்டு வந்த திருக்கங்கையெல்லாம் உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட விரிவான விடை அளித்ததன் பேரிலே தான் இந்தத் திருத்தம் மீது விரிவான விவாதம் நடப்பதற்குத் தேர்வித் துக்கொள்ளுவதோடு ஒரே ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் இந்தத் திருத்தத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கோவை விவசாயக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த விவசாய விஞ்ஞானிகளெல்லாம் என்னிடத்தில் ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்தார்கள். அகாலது, இந்த விவசாயப் பல்கலைக்கழகம் செயற்கூறுதற்கு முன்பே அவர்களுடைய ஷர்ஸில் கண்டிஷனர்கள் எல்லாம் பல

[திரு. வி. சுஸ்வரமூர்த்தி] 5th April 1971

காரணங்களால் ஒழுங்கு செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த சர்வீஸ் எல்லாம் முறை செய்யப்படாமல் அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கேன எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டால், வேலை வாய்ப்புகள், எதிர்காலத்தில் உத்தியோக உயர்வு போன்றவை பாதிக்கப்படும். எனவே, இவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுவதோடு, சில ஆராய்ச்சி நிலையங்களை மட்டும் அரசு இப்போது பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறது. சில ஆராய்ச்சி நிலையங்களை விவசாயத் துறையின் பார்வையிலேயே விட்டு வைக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை விட தினாடிவனம், ஆடுதுறை, கோவில்பட்டி போன்ற இடங்களிலே நிறுவியுள்ள ரீஜினல் ரிஸர்ச் சென்ட்டர்சும் முடிந்த அளவில் இப்பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக அமையும். இந்த இரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் விவசாய விஞ்ஞானிகள் இப்பல்கலைக் கழகத்திற்கு மாற்றப்படும் நோத்தில் அவர்களுடைய சர்வீஸ்கள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி மாற்றப்படுகின்றவர்கள் யாருக்கும் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாத முறையில் பார்த்துக் கொள்ளப்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: I shall put clauses 18 to 55 to the vote of the House.

Clauses 18 to 55, the schedule clause 1, the Long Title, and Enacting Formula were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவை நிறைவேற்றியுள்ள தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை பல்கலைக் கழக மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 2/1971), நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று முன்மொழிகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: The question is—

“That the Tamil Nadu Agricultural University Bill, 1971 (L.A. Bill No. 2 of 1971), as passed by the Assembly, be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

5th April 1971]

(2) THE TAMIL NADU SLUM AREAS (IMPROVEMENT AND CLEARANCE) BILL, 1971 (L.A. BILL No. 3 OF 1971)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவை நிறைவேற்றியுள்ள தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு குடிசைப் பகுதிகள் (சீரமைப்பு-மாற்று) மசோதாவை (சட்ட மன்றப் பேரவை மசோதா 3/1971) பிரிவுரைகள் வழங்குவதற்காக இம்மன்றம் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

இம்மாநிலத்தில் சில பகுதிகளில் குடிசைப் பகுதிகள் அதிகரித்துள்ளதாலும் இக்குடிசைப் பகுதிகள் பொது நலன், சுகாதாரத் திற்கு ஊறு விளைவிக்கக்கூடாமாதலாலும், அரசு அடுத்த சில ஆண்டுகளில் குடிசைப் பகுதிகளை மாற்ற படிப்படியான திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்வதென்று 1970 செப்டம்பர் திங்களில் முடிவு செய்தது. குடிசைப் பகுதிகளைத் திறம்பட மாற்றவும் குடிசைப்பகுதிகள் (சீரமைப்பு-மாற்று) அவசரச் சட்டம் சாற்றப்பட்டது. இந்த அவசரச் சட்டத்தைச் சாற்றுகையில், 1956 ஆம் ஆண்டு குடிசைப் பகுதிகள் (சீரமைப்பு-மாற்று) சட்டத்தின் விதித்துறைகள் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டன. குடிசைப்பகுதி மாற்றுப்பணியில் விரைவாகத் திட்டங்கள் வகுக்கவும் அவற்றை ஆய்வு செய்யவும், செயல்படுத்தவும் வாரியம் ஒன்றை அமைப்பது உகந்ததாக இருக்குமென்று கருதப்பட்டதால், சட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட வாரியத்தின் நிலையிலுள்ள குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம் ஒன்றை அமைக்க அவசரச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டது. இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாகச் சட்டம் ஒன்றை இயற்ற இம்மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

குடிசைப்பகுதி மாற்றுப்பணிக்குத் தேவைப்படும் நிலங்களைக் கையடையச் செய்யவும் மசோதாவின் 17-வது பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட நாளன்று அந்த நிலங்களுக்குள்ள சந்தை மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் இழப்பீடு வழங்கவும் தற்போதைய மசோதாவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேலவை இம்மசோதாவை ஏற்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 3 of 1971) as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

The Bill is before the House for consideration.

* THIRUMATHI MARY CLUBWALA JADHAV: Mr. Chairman, Sir, I am very glad that the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill has been introduced and I congratulate the Government on this measure and also on the formation of a Slum Clearance Board. From 1961 the population of Madras has

4-00
p.m.

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [5th April 1971]

grown enormously. We know now the City's population is over 25 lakhs. The first census survey was done exactly 100 years ago. The population of Madras City then was 4 lakhs. In 1941 it rose to nearly 9 lakhs and in 1961 to 18 lakhs, according to the census of 1961. There are something like 548 slums in the City of Madras wherein live over 4 lakhs of people which is about 23.2 per cent of the total population of the City. This means that a sizable amount of urban population who live in slums are in actual depressing conditions of poverty, misery, overcrowding and unhygienic surroundings and also without even water and other facilities.

Sir, I would like to say and I hope that the Slum Improvement Board will see that in these new improved slums, there are all the amenities. There should be nursery schools, creches, higher elementary schools, women centres, medical centres also family planning units and a Community Hall. I would like very much to say and I hope that the Government would associate on the Board, women members, at least two women members on its committee under clause 35. I do not know why the Government include very little number of women members in its committees. With these words, I support the Bill.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரிய மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா கொண்டுவருவதைப் பொதுவாக வாழேற்கிறேன்; என்றாலும் இந்த மசோதாவை இன்று கொண்டுவந்து சட்டமாக நிறைவேற்றப்போகிற காரணத்தால், ஒரு சம்பவம் நிகழாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே தமிழகத்தில் குடிசைகளை நிறையப் போட்டு வாடகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் அதையே ஒரு தொழிலாக வைத்துக்கொண்டு எல்லா நகரங்களிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படுவதன் மூலமாக அவர்கள் இன்னும் எங்கேங்கு இடம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் போய், குடிசைகளைப் போட்டு, அவற்றை வாடகைக்கு விட்டு வசூலிக்க ஆரம்பிப்பார்கள். அந்தத் குடிசைகளை எப்படிக் கட்டியும் அரசாங்கம் ஏற்று, அவற்றை விடுகிறதோ இந்த குடிசைமாற்று வாரியத்தின் மூலம் அக்கிரகருவார்கள் என்ற எண்ணம் வளருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் அரசாங்கம் கடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். அது முக்கியம். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஏறாண்டு காலத்திற்குள் இந்தக் குடிசைகள் அனைத்தையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் முயற்சிமாற்று வாரியம் வேலை செய்யும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எழு ஆண்டு காலத்திற்குள் நம்மிடமுள்ள தீவிர வசதியைக் கொண்டு இந்தக் குடிசைகளை மாற்றும் வேலையைச் சிறப்பாக மனித சக்தியைக் கொண்டு செய்ய முடியுமா

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

அல்லது இயந்திரங்களைக் கொண்டு செய்ய முடியுமா என்று சிந்தித்து, தேவைப்படுமானால், இயந்திர வசதியைக் கொண்டு இந்த ஏழாண்டு காலத்திற்குள் குடிசைகளை மாற்றும் பணியை சென்னை நகரத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்து புதிய குடிசைகள் அதிகமாக நகரப்புறங்களில் ஏற்படாமலிருப்பதற்கு வழிவகை காண வேண்டுமென்று கூறி இந்த மசோதாவை வாழேற்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, குடிசை மாற்று வாரியம் மூலமாக சென்னை நகரத்திலுள்ள குடிசைகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் பரவலாக பல ஆண்டுகள் தமிழகம் முழுவதும் இந்தத் திட்டம் பயன்படவும் இந்த வாரியம் செயல்படும் என்று இந்த மசோதாவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டு, அதன் மூலமாகவே சென்னை நகரத்திலும் அதே போல மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் இன்னும் முக்கிய நகரங்களிலும் இந்தத் திட்டம் செயல்பட வேண்டும். அதன் மூலமாக நகர வாழ்க்கை நகர வாழ்க்கையாக இருப்பது மாற்றி உண்மையாகவே நகர வாழ்க்கையாக வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் துணைக் கண்டத்திலேயே முதலாவதாக இப்படிப்பட்ட முன்னோடித் திட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள க்ஷேமநல அரசாங்கம் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் அழுத்தப்பட்டிருக்கிற மக்களின், ஏழை எளிய பாட்டாளிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துகின்ற வகையில் அதற்கு உறுதுணையாகச் சட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பரவலாக மக்களிடையே தோன்றியிருக்கிறது. அவர்கள் எண்ணப்படி அவர்களுடைய வாழ்க்கை நல்ல முறையில் அமைய வேண்டுமென்றுதான் இந்தக் குடிசைமாற்று வாரியத்தைத் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் உருவாக்கியிருக்கிறது. சென்னையை அலங்கார நகரமாக, அழகுமிக்க நகரமாக ஆக்குவதில் யாருக்கும் மாறுபட்ட கருத்தேயில்லை. சென்னையில் வாழ்கிற லட்சக்கணக்கான மக்கள் சாக்கடையில் நெளிகின்ற புருக்களைப் போல வாழ்வதைக் காண்கிறோம். அது மேலும் வளராமல் தடுப்பதற்கு பட்டிக் காட்டிலிருந்து பட்டனத்திற்குப் படையெடுக்கும் நிலைமையைத் தடுத்தி நிறுத்த வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து உழவுத் தொழிலையே நம்பிக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு ஆக்க பூர்வமான வேலைகளை, பணிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், பட்டனத்திற்குக் குடிபெயர்ந்து வந்து வாழ வேண்டுமென்ற நிலைமை குறையும். மிகப் பெரிய தொழில் அதிபர்கள் தொழிற் சாலைகளில் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்குக் குடியிருப்பு அளிக்கிற வகையில் இந்த வாரியத்தோடு இணைந்து நங்களுடைய சக்திக்கு ஏற்ற வகையில் தொகை ஒதுக்கினால், அவர்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகளை மாற்றினால், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகளுக்கு நல்ல வீடுகள் அமைத்துக் கொடுக்க உதவியாக இருக்கும். சென்னை நகரத்தில் எப்படி வேகமாக இந்த வாரியம் செயல்படுமோ அதைப் போல சென்னைக்குத் தெற்கேயும் வடக்கேயும் மேற்கேயும் கிழக்கேயும்

5th April 1971

மிஸ்டர் சேர்மன் : கீழ்க்கே கடல்தான் இருக்கிறது. (சிரிப்பு)

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : செயல்பட்டால்தான் தமிழ்நாட்டில் பாவலாக குடிசைகளில் வாழ்கிற மக்களுக்குப் போதுமான திட்டம் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இதற்கு, குடிசைமாற்று வாரியம் ஆயுள் இன்ஷியூரன்சு கார்பரேஷனோடு தொடர்பு கொண்டு கிராமப் புறங்களில் வாழ்கிறவர்களுக்கு நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கு கடன் வசதி வாங்கிக் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் கூட, ஓரளவுக்கு கிராமப்புறங்களில் நிலைமை சீராகும். ரூ. 2,000 அல்லது ரூ. 3,000 ததிற்குள் கட்டுகின்ற வீடுகளை கிராமப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தினால், நகரங்களில் இத்தகைய நெருக்கடிகள் ஏற்படாது. இந்த மசோதா நிறைவேறும்போது சென்னையில் வாழ்கிற குடிசைவாழ் மக்களுக்கு அங்கேயே இருந்தால் நமக்குப் பாதுகாப்பான கட்டிடம், அறைகள், வசதிகள் கிடைக்கும் என்ற தன்மை ஏற்படுவது போல, பாவலாக எல்லா இடங்களிலும் உண்டாக வேண்டும். இந்தக் குடிசைமாற்று வாரியத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. குடிசை கட்டுவதற்கு வேண்டிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கத் துறையில் பல காரியங்களைச் செய்யலாம். தனிப்பட்ட காண்ட்ராக்டர்களிடத்தில் விடாமல் பலருக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டத்தில் அமைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, குடிசைகளை அப்புறப்படுத்தும் இந்த வாரியத்தின் மீது பேசுவதற்கு தாங்கள் வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வாரியத்தைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் மிக அழகாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் முக்கியமான வாரியங்களில் ஒன்றாகும். நெடுங்காலமாக குடிசையில் வாழ்ந்தவர்கள் எல்லாம் குடிசைகளை விட்டு மேலே ஒரு படி ஏறி ஒரு சிறிய கட்டிடத்தில் வாழ வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் நம் ஆட்சியாளர்களிடத்தில் இருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆனால் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சில விஷயங்களை மட்டும் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள எண்ணுகிறேன்.

4-10 p.m. வெறும் குடிசையிலிருக்கின்றவர்களை வெளியே கொண்டு வந்து, அவர்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டிக்கொடுத்து, அறை அறையாகப் பிரித்து வாழ ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் மட்டும் பயனில்லை. அவர்களுடைய உள்ளப் பாங்களை, மனப் போக்கை மாற்ற வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் காலாகாலமாக குடிசையிலேயே இருந்த காரணத்தால், அந்த மனப்போக்கே அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய ஆட்சியாளர்கள் கட்டிடம் கட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் அதிலே வாழ்கின்றதைக் கான வேண்டுமென்று நினைக்கின்ற நோத்தில், இந்த உள்ளப் போக்கை

5th April 1971] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

மாற்றியாகத்தான் வேண்டும். அவர்கள் வாழ்கின்ற முறை மாற வேண்டும். நான் பார்த்திருக்கிறேன். நல்ல இடத்தில், நல்ல கட்டிடங்களாகக் கட்டி காலனிகள் அமைத்துக்கொடுங்கள். அங்கே சில அழுக்குகள் சேர்த்திருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். எப்படியோ அந்த அழுக்குகள் வந்து சேர்ந்து விடுகின்றன. அவர்களுக்கும் தெரியாமல் இரண்டு மாடு, கன்றுக் குட்டி, இன்னும் பல மிருகங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து விடுகின்றன. முதன் முதலில் இவைகள் யாவும் அகற்றப்பட வேண்டும். இந்தச் சட்டம் மட்டும் போட்டு விட்டால் போதாது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : எல்லாம் இரண்டு இரண்டாகத் தான் இருக்கிறதோ?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : நடுத்தர மக்களும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களும் நல்ல ஹைஜன், சுகாதாரத்தோடு இருந்து வருகிறார்கள். அந்தக் குடிசைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகிறவர்கள் சுகாதாரப் பாங்கை இழந்திருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களும் சுகாதாரத்தோடு வாழ வேண்டுமென்பதற்காக இடையிலே இந்த சீர்திருத்தத்தையும் சுவனிக்க வேண்டும். நாம் மேலும் பல நல்ல அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்களையும் சமுதாயத்தின் நல்ல மனிதர்களாகக் எல்லாரோடும் சரி சமமாக வாழ ஒரு வகை செய்ய வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஓயர் மடம், சோறு போடுகிறார்களென்றால், பிச்சைக்காரர்களெல்லாம் அந்த இடத்திற்கு ஒடுகிறார்கள். அந்த மாநிரி, கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்கின்ற காரணத்தால், வெளியிடங்களிலும், கிராமங்களிலும் இருக்கின்றவர்கள் வந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கிருந்து வந்தவர்கள், எப்படி வந்தவர்கள், எப்பொழுது வந்தவர்களென்ற விபரங்கள் எல்லாம் பெற்று ஒரு ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்து வைக்க வேண்டும். அதற்கு முன்னால் என்ன வேலை, எந்த இடத்தில் என்று எல்லாம் விபரங்கள் வாங்க வேண்டும். நான் இன்னொன்றும் பார்த்திருக்கிறேன். கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்த பிறகு, அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் அந்த இடத்தில் வசிப்பதில்லை. அவர்கள் என்ன செய்கின்றார்களென்றால், அந்த இடத்தை மற்றவர்களுக்கு வாடகைக்கு விட்டு விட்டு, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 30 அல்லது 50 வரை வாடகை வாங்கிக் கொண்டு, பழைய குடிசைகளிலேயே வாழ்கிறார்கள். பத்து நாள் புது மாடிக் கட்டிடத்தில் வாழ்ந்து விட்டு பிறகு குடிசைக்கே திரும்பி வரும் நிலை இருக்கிறது. ஆகையினால்தான் இவர்களுக்கு ஒரு ரிஜிஸ்டர் வைத்து கணக்கு வைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். நல்ல கட்டிடங்களாகக் கட்டி சுகாதாரத்தோடு அங்கு வசிப்பவர்கள் வாழ்வதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இந்த மசோதா வரவேற்கவேண்டிய ஒன்று. அது நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். நமது

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [5th April 1971]

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நான் எந்தக் குடிசை யிலிருந்து எந்தக் கட்டிடத்திற்கு வந்துள்ளேன் என்று கேட்டார். நான் குடிசையை விட்டு கோகுசம், ஒரு பத்து அடி முன்னால் வந்திருக்கிறேன். அந்தக் குடிசைக்குப் போக மாட்டேன் என்று உறுதி சொலித்து, இந்த மசோதாவைப் பாராட்டி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI: Mr. Chairman, Sir, I also wish to add a few words in support of what my hon. Friend Thiru Rajagopal has stated previously. He has presented the subject very thoroughly. From our experience in the work of slum improvement and removal of slums for a number of years, we have found that all these things mentioned do exist. For example, a multi-storeyed tenement was constructed on the Marina for the fishermen and the huts were removed and they were asked to occupy the building. Overnight last month, hundreds of huts have again sprung up in that area and the problem has to be tackled all over again on a massive scale by Government. Before building new tenements, if the Slum Board decides on the removal of a particular slum, it has to take a correct census of the inhabitants of that area. I understand photographs are being taken of the people living in slum areas for identification. But mere photographs are not enough; some more detailed information has to be collected regarding the people living in that particular slum. We have also to find out the earning capacity of each member of the family and then set out whether they have to live in the slum or whether that particular person can be persuaded to go and live in a different place.

It is with some experience that we are able to talk on this subject, after exhaustive inquiries and from personal knowledge I am able to tell the Slum Clearance Board and its Chairman that there are several people earning Rs. 300 or Rs. 400 per month living in slum areas, since living in that area does not enjoin on them any responsibility towards the community. Please do not misunderstand me when I say these things because, as many of the members sitting on the Treasury Benches know, we have been working for these poor people and their children for a number of years. Therefore, I plead that a proper assessment should be made about the profession of each member of the slum dweller's family and accommodation should be provided for them. This is a colossal scheme which has to be tackled with great vigour and with continued enthusiasm and understanding. There are certain slums situated in areas where it is positively injurious to the health of the entire community of that area to continue their existence in the same place. For instance, there is a slum on the banks of the rain-water drain from Vijayaraghavachari Road right up to Nungambakkam. On the banks of the rain water drain are situated these hutments and slums. The entire water supply of T. Nagar has been planned with a big reservoir built at the back

5th April 1971] [Thirumathi S. Manjubashini]

of Prakasa Mudali Street, and all the slums are situated all round this reservoir. I understand that there is a plan on the part of the Government to build a high multi-storeyed tenement also beside that area. What is to happen to the water-supply for more than 3 or 4 lakhs of people living in the T. Nagar area? The Government would do well to consider whether this construction should be situated there or whether that tenement which has been planned by the Government should be shifted elsewhere. These are some of the problems that the Slum Clearance Board would do well to consider. There is another suggestion I would like to make: Please change the name "Slum Board" and make it something different, because the word 'slum' has got an odium attached to it.

I have to repeat again what Thiru Rajagopal said. There are hutments built and given to one person and that person takes and rents it out to another person. I know for a fact that three or four cottages have been taken by one person who has rented them out to other people. He goes and builds a hut on the main road and lives there until such time he is allotted another. There is a regular trade going on like this and we would like the Government and the Slum Clearance Board to take note of these things.

Then, when a new tenement is built and rehabilitation of a particular slum is undertaken, as my hon. Friend who has been a pioneer in social service has suggested, we would like the Slum Clearance Board to have a good shopping area, a creche and to have a nursery there so that the children do not run on the roads and are not run over by motor cycles or motor cars. Very often we find that it is not the fault of the driver of the motor car or bus and that it is the fault of the slum dwellers in allowing their children to remain on the road all the time.

I would like to stress one thing which again Thiru Rajagopal 4-20
has stated and he seems to have given very healthy suggestions. p.m.
We are running a centre for fishermen's children in Triplicane. It is a recreation centre which caters to the children of the fishermen. We run a nursery school and a private tuition centre for the children. We also run a bread and milk distribution centre which is sponsored by the Government of India and guided by the Government of Tamil Nadu. There we find after a few years of service that children coming to this centre have learnt much cleaner habits. We find that some mothers come and complain to us: "What is it that you are teaching our children? Now they want to wash hands before food. We can't afford to do that. We have no water". Therefore, if we inculcate good habits in the children, the children will also teach their parents to live a better life. All these require proper planning and execution. We, some of the workers who have worked among the people are always ready to offer co-operation with the Government on this measure. It is these people who have 6, 7, and 8 children and they do not take to family planning advice at all. They think

[Thirumathi S. Manjubashini] [5th April 1971]

that every child born is an earning member but it is not so. Very often they die like flies. They have no proper medical care. Therefore we should also have a Family Planning Centre in that particular tenement which is planned by the Board when it starts working. Thank you, Sir.

(Deputy Chairman in the Chair.)

திரு. கே. ராஜாராம்: ஆணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா நம் முன் வந்திருப்பினும், அதன் வேலை புதியதல்ல. குடிசைகள் சீர்திருத்தம் பற்றி ஏற்கனவே நமது மாநில விட்டு வாரியம் செய்துகொண்டிருந்த வேலையைச் செய்வதற்கு, அவர்களுக்குள்ள மிக அதிகமான, கடுமையான வேலைகளுக்கு இடையில் இந்த வேலையும் செலவது சரியாக நடைபெறுவது என்று, தனியாக ஒரு வாரியத்தை ஏற்பாடு செய்வதற்கு இந்த, மசோதா அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடியதாகவிரும்பிறதே தவிர, இது புதிய வேலையல்ல. ஏற்கனவே மாநில விட்டு வாரியம் செய்து கொண்டிருந்த வேலையானால், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே மாநில விட்டு வாரியம் ஏற்படுத்தியும் கூட, ஏற்கனவே சென்னை நகரிலுள்ள குடிசைகள் சம்பந்தமான அபிவிருத்தி வேலைகள் 190-க்கு ஒரு பங்கு கூட ஏனோ நடைபெற வில்லை. ஆகவே, அதற்காக தனியாக ஒரு வாரியத்தை ஏற்படுத்தி துரிதமாகவும், திறம்படவும் வேலைகளைச் செய்தாலாவது ஓரளவு சீக்கிரமாகக் குடிசைகளை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்று நானும் நினைக்கிறேன். இது மிக மிக அவசியமானதும், அவசரமானதுமான காரியம் குடிசைப் பகுதிகள் நகரத்திற்கு ஒரு அபத்தான இடம். தொத்து நோய்கள் குடிசையிலிருந்து தான் பரவுவதற்கு மிக எளிதாகவிருக்கிறது. அந்தக் குடிசைகள் இன்னமும் சீர் செய்து வைக்கப்படாவிட்டால், தொத்து நோய்கள் மற்ற இடங்களுக்கும் பரவ நேரிடும். ஆகவே தான் இதற்காகும் செலவைப் பற்றிக் கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாமல், இதற்கு முந்திடம் கொடுத்து, சென்னை நகரிலுள்ள குடிசைப் பகுதிகளைத் திருத்தியமைத்து, நல்லாழிவுக்கான ஒரு இடமாகித் தர வேண்டுமென்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தச் சட்டத்தைப் போலவும் இல்லையும் சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் ஒரு சில சிறு குறைகளை வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவே சரியாகவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல என்பது எனது கருத்து. இதிலே 'Prescribed Authority' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கின்ற வார்த்தை யாரைக் குறிக்கும் என்று definition-ஐ எடுத்துப் பார்த்தால், அதிலே பூடகமாகத்தானிருக்கிறது: "Prescribed authority means any person authorised in this regard by notification".

இது யாராக இருக்க முடியுமென்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த மசோதா மூலம் Prescribed Authority -க்கு எராளமான

[5th April 1971 [திரு. கே. ராஜாராம்]

அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஷ்டஸ்ட்டை தானயிக்கவும், அப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட தஷ்ட ஈட்டைப் பிரித்துக் கொடுக்கவும் கூட Prescribed Authority க்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருப்பதால், அவர்கள் அதற்குத் தகுந்தபடியான அதிகாரப்பாக இருக்க வேண்டும். ரேவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசராகவோ அல்லது சட்டம் தெரிந்தவராகவோ இருந்தால்தான், காரியங்கள் நல்லபடி நடைபெறும். அப்படி இல்லாவிட்டால், எடுத்ததற்கெல்லாம் விட்டிகேஷன் உண்டு பண்ணி கோர்ட்டுக்குப் போகும்படி செய்து விடுவார்கள். இந்தச் சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அந்த Prescribed Authority என்பவர்கள் அதோடு 8-வது கிளாசில் 2-வது உட்பிரிவில் 'லோகல் அதாரிட்டி' என்பது சாதாரணமாக கண்டிராக்டராக இருக்க வேண்டும், அல்லது காண்டிராக்டிங் பரம் ஆக இருக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. கூட ஏதாவது இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

"The amount of expenses referred to in sub-section (1) shall be determined by order by the prescribed authority and in the case of expenses incurred by the local authority, the prescribed authority shall consult the local authority before passing an order determining the amount of expenses incurred by the local authority."

இவ்வளவு தொகையையும் நிர்ணயிக்கக் கூடிய சர்வ அதிகாரமும், முழு அதிகாரமும் அந்த 'பிரிஸ்கிரைப்ட்' அதாரிட்டிக்கு நாம் கொடுக்கிறோம். ஆகவே அவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்களாக இருப்பார்களா என்பதை விளக்கிவிட்டால் கொஞ்சம் நலமாக இருக்கும்.

இந்தக் குடிசைகளுக்கு மனைகள் பகிர்ந்து கொடுப்பதில், எவக்கு முன் பேசிய திருமதி மஞ்சபாஷினி அவர்கள் சொன்ன விஷயத்தை அந்த வாரியம் எப்போதும் மனதில் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். பல பேர் இன்றைக்கு ஒவ்வொருவரும் 10, 12 கூரைக் குடிசைகள் போட்டு வாடகைக்கு விட்டு விட்டு, அவர்கள் பிளஷர் காரில், பெரிய மிராசுதார்கள் போல, நகரங்களில் உலவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்களுக்குக் குடிசை போட்டு வாடகைக்கு விட்டு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 20, 30 வாடகை வாங்கிக்கொண்டு, மாதம் ரூ. 1,000, ரூ. 500 சம்பாதித்துக்கொண்டு பெரிய மிராசுதார்கள் போல திரிகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு சமுதாயத் தீமை சென்னை நகரில் ஒரு சில இடங்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை ஒழிக்கத்தான் இந்த வாரியம் என்றால், நான் அதைச் சந்தோஷமாக வரவேற்கிறேன். அதை ஒழிக்கச் சட்டத்தில் இடமிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதுவே மீண்டும் வந்து விடக்கூடாது. மயிலாப்பூரில் ஒரு குடிசைக்கு "அலாட்மெண்டு" வாங்கிக் கொண்டு, திருவல்லிக்கேணியில் ஒன்று, ராயபுரத்தில் ஒன்று என்று பல இடங்களில் ஒரே மனிதன்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[5th April 1971]

“அலாட்மெண்டு” வாங்கி, மறு வாடகைக்கு விட்டு சம்பாதிக்க விட்டு விடாமல், கொஞ்சம் உஷாராக இருக்க வேண்டுமென்று, திருமதி மதுகபாஷினி அவர்கள் இதை மனதில் கொண்டுதான் சொன்னார்கள். அது வாரியம் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டிய காரியம். இந்தச் சட்டத்தை மதுரைக்கும் கோவைக்கும் எவ்வளவு துரிதமாக விஸ்தரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநில விட்டு வசதி வாரியத்தை மதுரைக்கும் கோவைக்கும் விஸ்தரிப்பதற்குப் பல வருஷங்களாகி விட்டன. அப்படியில்லாமல், இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவாவது இந்தச் சட்டத்தை கோவைக்கும் மதுரைக்கும் விஸ்தரிப்பது ரொம்ப அவசியம்.

எனது நண்பர் திரு. அப்யாசாமி அவர்கள் மதுரை நகரில் குடிசைப் பகுதிகளைப் பற்றித் தானும் பேசவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நேரமில்லாததால், தானே பேசவிடுகிறேன், வேண்டாமென்று கூறிவிட்டேன். மதுரையில் ஒரு இடத்திற்குப் பெயர் ‘திடர் நகர்’. மாலை வரைக்கும் ஒன்றுமில்லாமல் இருந்தது. காலையில் பார்த்தால் ஒரு நகரே வந்து விட்டது. அதற்குப் பெயரே, ‘திடர் நகர்’ என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப் பல திடர் நகர்கள் ஏற்படுவது நமது சுகாதாரத்திற்கு மிகவும் கேடான விஷயம். மிகவும் அழகான மதுரை நகரில் சாக்கடைகள் எவ்வளவோ ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்றுக்கு கிருதமால் நதி என்று பெயர். அந்த நதியின் இரு பக்கமும் குடிசைகள் போட்டு விட்டார்கள். அந்தப் பக்கம் போய்ப் பார்ப்பதற்கே பயமாக இருக்கிறது. தொத்து நோய் முழுவதும் அங்கேயிருந்து தான் உற்பத்தியாகிறது. மிகவும் மோசமான நிலையில் மதுரை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்மையில் 15 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக அதிகப்படியாக வளர்ந்திருக்கும் கோவை நகரில் ஆபாசமான பல இடங்கள் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதையெல்லாம் சீர்திருத்துவதற்கு இந்த விட்டு வசதி வாரியம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு வார்த்தை சொல்லிச் கொள்ள விரும்புகிறேன். நில ஆர்ஜித விஷயத்தில் இப்போது இருக்கிற சட்டம் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் மதுரை மாநகரில் ரூ. 6, 7 லட்சத்திற்கு டிராக் ரோடில், பைபாஸ் ரோடில் வகை நதிக்கு ஒரு பெரிய பாலம் கட்டி, 3 ஆண்டுகள் வரையில் அந்தப் பாலத்தை மக்கள் உபயோகிக்க முடியவில்லை. உபயோகிக்க முடியாதபடி செய்து விட்டார் ஒரு சிறிய பட்டாதாரர். அவருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் 32 சென்ட் அந்த ரோடிற்கு ஆர்ஜிதம். அதில் ரோடு போடுவதற்கு அவர் ஆட்சேபனை செய்ததன் மூலம், ரூ. 7 லட்சத்திற்குக் கட்டப்பட்ட அந்தப் பாலம் 3, 4 வருஷங்களுக்கு உபயோகப்படாமல் இருந்தது. இந்த மாதிரித் தடைகளால்

4-30
p.m.

[5th April 1971]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

சர்க்கார் பொதுக் காரியங்கள் செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. இதற்கு வேறு வழி இல்லைமா? எதற்கெல்லாமோ வழி செய்கிறார்கள். கான்ஸ்டிடியூஷனியே மாற்ற வேண்டுமென்று வழி செய்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு ஒரு வழி செய்யக் கூடாதா என்று பார்த்து, வழி செய்ய வேண்டும். இன்னும் அந்த ரோடு பாலத்தை உபயோகிக்க ஆரம்பித்து விட்டோமென்பதையே அந்த “பைபாஸ் ரோடு” முழுவதையும் உபயோகிக்க முடியவில்லை. இம்மாதிரி பொதுக் காரியங்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தடைகள் வருவதை வெகு சீக்கிரம் கவனித்து நீக்க வேண்டும். கோர்ட்டுகளுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை நாம் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. ஆனால் பொதுக் காரியங்களுக்கு அந்த அதிகாரங்கள் குறுக்கிடாக இருந்து தாமதம் உண்டெண்ணுகிற நேரத்தில் அதற்குத் தகுந்தபடி லாண்டு அக்விசிஷன் ஆக்டைட் திருத்த வேண்டும்.

இன்னொன்று, குடிசைப் பகுதியில் நாம் நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் போது அந்த இடத்தில் விடு கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறவர்கள், அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு அதில் இடம் வேண்டுமென்றால், சாதாரணமாக விட்டு வசதி வாரியத்தில் ஒரு கொள்கையே வைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல ஒரு கொள்கை அது. ஒருவர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்தால், அங்கே ஏற்கனவே விடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அங்கே இடம் வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு முதலில் பிரித்துக் கொடுக்கிறோம். அதே மாதிரி இந்தக் குடிசை ஆர்ஜிதத்தி் வாரியத்திலும் ஒருவர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்தால், அந்தச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களுக்கு அதில் ஒரு விடு கட்டிக்கொள்ள இடம் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அதற்கு முதல் உரிமை கொடுத்துப் பிரித்துக் கொடுத்து விடு வேண்டும். இவ்வாறாகக் விட்டு வசதி வாரியத்தில் இருக்கிறது. அதையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதையெல்லாம் சட்டத்தில் சொல்ல முடியாது. பழக்கத்தின் மூலமாகத்தான் செய்ய வேண்டிய காரியம். அதையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : துணைத் தலைவரவர்களே, குடிசை வாழ் மக்களுக்கு நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முயற்சிகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத் தோடு புதியதொரு வாரியத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று நம் முடைய அரசு ஏற்பாடு செய்து, இந்த மசோதா இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாத் தரப்பு மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களும் இதை முழு மனதோடு வரவேற்று இந்த நல்ல முயற்சிக்கு ஆதரவு தருவதற்காக நான் முதலிலே நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல, ஏற்கனவே பல்லாண்டு காலமாக நிறைவேற்றி வந்த பணிகளை இன்னும் கொஞ்சம் கிரைவாக நல்ல முறையிலே மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நடத்து வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[5th April 1971]

இந்தக் குடிசை மாற்று வாரியம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் அவர்களே அதற்குத் தலைவராக பொறுப்பேற்றிருக்கிறார். பல்லாண்டு காலமாக இந்தப் பிரச்சினையைச் சிந்தித்துப் பார்த்து அவர்கள் நல்ல பணியாற்ற முடியும் என்ற நோக்கத்தில் நமது அரசாங்கம் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. சென்னையில் சுமார் 600 குடிசைப் பகுதிகள், ஸ்லம்ஸ் இருக்கின்றன. பல்லாண்டுசொளுக்கு முன்னால் கணக்கெடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நம்முடைய அரசாங்கம் எத்தனையோ முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து எடுத்து வருகிறது என்பதை யாரும் குறை கூற முடியாது. 1967-ம் ஆண்டு வரை, சுமார் 11 ஆண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 400 லட்சம் செலவழித்து, சுமார் 4,000 சொச்சம் டெனமென்ட்ஸ் கட்டிக்கொடுத்து அந்தக் குடிசை வாழ் மக்களுக்கு நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை இன்னும் கொஞ்சம் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த மக்கள்பால் அன்புகொள்ள வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே இந்தத் திட்டத்தை விரைவுபடுத்தி, இந்த மூன்று ஆண்டு ஆட்சிக்குள்ளாக சுமார் ரூ. 450 லட்சம் செலவழித்து, அந்த மக்களுக்கு சுமார் 6,000 டெனமென்ட்ஸ் கட்டித் தருகின்ற ஒரு பகுதி முயற்சி எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் விரிவாக எந்த அளவில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தில்தான் எல்லா அங்கத்தினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதிலே பெண்களுக்கு அதிகம் பங்கு உண்டு என்பதை இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்களில் இருவர் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்த அளவு சமூக சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அவர்கள் சமூகசேவை என்ற லட்சியத்திலே ஏழை மக்களுக்காக எவ்வளவு சேவையாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்காக எவ்வளவு பாடுபடுகின்றார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களைப் போன்றவர்களை எந்த அளவுக்கு இந்தப் பணிகளிலே பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ, அதிலே இந்த அரசு தயக்கம் காட்டாது என்பதையும் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். இதிலே பெண்களுக்கு அதிக ஈடுபாடு உண்டு என்பதை இங்கே பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே இந்தப் பிரச்சினையிலே அவர்கள் அதிகம் கவனம் செலுத்தினால் முடிமையான பயனை நாம் அடைவோம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

எவ்வளவு முயற்சிகள் எடுத்தாலும், இதற்குரிய மூல காரணங்களுக்குப் பரிகாரம் காணவில்லாதால், நாம் வெற்றி காண முடியாது. குடிசை வாழ் பகுதிகள் நகரங்களுக்கு மேல் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கிராமத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சம் கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். வேண்டாமென்று விட்டு விட்டார்களென்று கருதுகின்றேன். சென்னையிலே யிருக்கின்ற குடிசைவாழ் பகுதிகளைவிட, இன்னும் கொஞ்சம் மோசமான பகுதிகளை, தமிழ்நாட்டிலே ஷோலாடுக்குகளிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளை, நாம் இன்றைக்கும் காணலாம். இப்படி இந்தப் பிரச்சினைக்கு முழுமையான பரிகாரம்

[5th April 1971]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

காணுவதற்கு இந்த அரசு செயல்படுகிறது. சென்னையைப் போன்ற பெரும் நகரங்களிலேதாம் இந்தப் பிரச்சினை நான்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றது. அதற்குரிய காரணம் நகரங்களை நோக்கி கிராமப்புற மக்கள் வருகின்ற காட்சி தொடர்ந்து இருந்து வருவது. தொழிற் துறையிலே, வேறு பல துறைகளிலே மக்கள் வருகின்ற காட்சிதான் இதற்கு மூல காரணமாய் இருந்திருக்கிறது. அதனால்தான் இந்த அரசாங்கம் தொழிற் துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் தொழில்களைப் பரவலாக அமைத்திட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். நகரங்களை நோக்கி கிராமப்புற மக்கள் வருகின்ற நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்; கிராமங்களிலே தொழில் வளங்கள் மிகுந்த அளவுக்கு இருக்கின்றன. அவைகளைப் பயன்படுத்தி, தொழிற்சாலைகளை கிராமப்புறங்களில் அமைக்க வேண்டுமென்பதை இந்த அரசு தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்றது. அதில் ஓரளவு வெற்றியும் அடைந்திருக்கிறது. இன்னும் இருக்கிற தொழில் அதிபர்களை தாங்களாகவே தங்களுடைய தொழிலாளர்கள் குறித்துக் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். வீட்டு வசதியை சுகாதார முறைப்படி அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்; காலி நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்துகின்றது. அதற்கான முயற்சிகளிலும் நாம் ஈடுபட்டி வருகின்றோம். அந்த முயற்சியிலேதான் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் ஒன்றியம் என்று ஒரு தனி ஒன்றியமே நிறுவப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றது. அதில் தொழில் அதிபர்கள் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வருத்தம். தொழிலதிபர்களுக்கெல்லாம் இனி அதிக ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். தொழிற்சாலையிலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு அந்தந்த அதிபர்களே வீட்டு வசதியைத் தர முன் வரவேண்டும். அதற்கான உதவியை இந்த அரசாங்கம் தரத் தயாராக இருக்கிறது. இந்த மூல காரணத்தை மாற்றினாலேயே, இந்தக் குடிசை வாழ் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியுமென்று நாம் கருதிவிட முடியாது. இதற்கென்று தனியாக ஒரு வாரியத்தை நிறுவியிருக்கிறோம். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றவுடனே இதற்கு ஒரு புதிய கொள்கையை உருவாக்கியது. வீட்டு வசதி வாரியம் தனியாக இயங்கி, இதிலே செயல்பட்ட காரணத்தினால் தாம் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பிலே நம்முடைய மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு இரண்டு கோரிக்கைகளை அனுப்பியது. ஒன்று இதுபோன்ற கிட்டங்கள் உருவாவதற்கு வேண்டிய பணத்தை வீட்டு வசதி வாரியமே திரட்டுகின்ற அனுமதியை அவர்கள் தர வேண்டுமென்று நாம் கேட்டோம். அந்தக் கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டுவிட்டது. அதன்படி வீட்டு வசதி வாரியமே முதல் ஆண்டு ஒரு கோடி ரூபாய் வரை நிதி திரட்டி, வீட்டு வசதி வாரியம் அதனுடைய கிட்டங்களுக்காகப் பயன்படுத்தியது. இரண்டாவது, புதிய வீடுகளைக் கட்டுகின்றவர்களுக்கெல்லாம் வீடு விலக்குகள் அளிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. அது இதுவரை ஏற்கப்படவில்லை. பொதுவான வருவாயைக் கொடுக்காதவரை வீட்டு வசதி

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[5th April 1971]

வாரியமானாலும் சரி, குடிசைமாற்று வாரியமானாலும் சரி, முழுமையாகச் செயல்படுவதற்குக் கொஞ்சம் இடையூறுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இருந்தாலும் அதற்கான வழி வகைகளை இந்த அரசாங்கம் திட்டித்தரும் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். இதை ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையாகக் கருதித்தான் பரிகாரம் காண வேண்டும். குடிசை வாழ் பகுதி மக்களைக் குடியேற வைத்தால் அவர்கள் வேறொருவருக்கு விட்டு விட்டு, தங்கள் பழைய இடத்திற்கே சென்றுவிடுகிறார்கள். அப்படிக்குடியேறுகிறவர்களும் பேரிய பணக்காரர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அதிலும் ஒரு தொழிலாளர் ரூ. 100, ரூபாய் 120 சம்பாதிக்கும் தொழிலாளர், அதற்குத் தகுதியாக ஒரு தொழிலாளருக்குக் கிடைத்த வீட்டை மாற்றித்தருகின்ற ஒரு சித்தனை இருக்கிறது. இதற்குப் பணம் மட்டும் வைத்தால் போதாது. வேறு பல குறிப்புகளும் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். புதிதாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கக்கூடிய குடிசைமாற்று வாரியத்தின் தலைவரவர்கள் ஒரு அடையாள மாற்றமாக ஒரு பாஸ் புக்கைப் போல கொடுத்து, குறிப்புகளும் எழுதி, அதுபோல நம்முடைய குடிசை மாற்று வாரியத்தில் அந்தக் குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு அம் முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த முயற்சி வெற்றி பெற மென்ற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இது வெற்றிபெற வேண்டுமானால், இதை உலக்குவிக்கும் முறையில் நம்முடைய அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் யோசனைகளை எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திடீர் நகரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். திடீர் நகர் உருவான முறை அதற்காக வாதாடியவர்கள் யார் யார், அதற்காக இங்கே எந்தெந்த அமைச்சர்களிடம் மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் பார்க்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது. இதில் நான் அரசியலுக்குள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை. எல்லாக் கட்சியும் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. நாம் பார்த்தால், ஒவ்வொரு தலைவரின் பெயராலே மன்றங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அதைச் செய்தேன். இதைச் செய்தேன் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குக் கூட இருக்கிறது. இதை யாரும் மாறுப்பதற்கு முன்வருவார்கள் என்றால், நான் அதை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கின்றேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன், இந்தக் குடிசை வாழ் பகுதி மக்களை அரசியல் தலைவர்கள் தங்கள் சுயலாபத்திற்காகப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்ற ஒரு முடிவை எடுத்தது. அதை மற்றக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் எடுத்துச்சொன்னது. இந்தக் குடிசை வாழ் பகுதி மக்களை எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய சொந்த அரசியலுக்குப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள்—அரசியல் கட்சிக் தலைவர்கள் என்று கூட சொல்லமாட்டேன்—அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய சிறுசிறு தலைவர்கள்—இதைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்து தங்களுக்கு ஒரு நன்மை கிடைக்க வேண்டுமென்று நினைத்து

[5th April 1971]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

விடாமல், இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுவார்களானால், இது போன்ற குடிசைவாழ் பகுதிகள் திடீரென்று ஏற்படுவதைத் தடுத்து விட முடியுமென்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினுடைய அமைப்பே அந்த நல்ல எண்ணத்திலேதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பகுதியிலே இந்தக் குடிசை வாழ் பகுதி 'ஸ்லம்' ஏற்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற செய்திகூறப்பட்டிருக்கின்றது. அடுத்த பகுதியிலே, இருக்கின்ற குடிசைவாழ் பகுதியை முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றது. அடுத்த பகுதியிலே எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இருக்கின்ற பகுதிகளையெல்லாம் அழித்துவிட்டு புதியதோர் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று "கிரியரன்ஸ் அண்டு ரிடேவலப்மெண்டு" என்று கொடுத்திருக்கின்றோம். மூன்று பிரிவாகப் பிரித்து இந்தத் திட்டம் நம்முடைய முயற்சியும் நிறைவேற்றப்படும் என்ற நல்ல எண்ணத்தில் நான் இந்த மசோதா உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதிலே எவ்வளவோ மாறுபாடுகள் இருக்கலாம். அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், ஆங்காங்கே இருக்கும் தலைவர்கள், சட்டங்கள், நீதி மன்றங்கள் இவைகளெல்லாம் இடையூறுகளாக இருக்கலாம் என்று நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் குறைகளைச் சொன்னார்கள். நீதி மன்றத்திற்கு அதிகாரம் கொடுத்து விடுகிறோம், அதற்குப் பின்னால் அல்லல் படுகிறோம் என்று மறைமுகமாகச் சொன்னார்கள். இன்னும் வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இது ஒரு சட்டப் பிரச்சினை. நீதிமன்றத்தில் கொண்டு நிறுத்தி, 2, 3 பேர் தீர்மானிக்கும் பிரச்சினை அல்ல. சமுதாயப் பிரச்சினை, சமூக நீதி பெற அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று அவர் சொல்லுவாரென்று எதிர்பார்த்தேன். ஒரு வேளை நான் சொல்லுவேன் என்ற நம்பிக்கையில் சொல்லாமல் விட்டிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அந்த உணர்ச்சி, எண்ணத்தில் நான் சொன்னார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குக் கூறிக் கொள்ளுவது எல்லாம், இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஓரளவிற்கு மாற்றம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால், இந்தச் சட்டம் மத்திய சர்க்கார் சட்டம். இதில் மூன்று கட்டங்கள் முதலில் 4(1) நோடிபி கேஷன். பிறகு 5(ஏ) எங்குயரி. கடைசியாக நோடிபி கேஷன். சேஷன் 6 டிக்களரேஷன் என்று செய்திருக்கிறோம். இந்த மூன்று கட்டங்களைக் கடந்து வருவதற்கு எவ்வளவோ குறுக்கீடுகள்—சட்டங்கள் அல்லது நீதி மன்றத் தீர்ப்புகள். ஒரே வழக்கில் பல தீர்ப்புகள். ஒரே நீதிபதி பல தீர்ப்புகளை வழங்குகிறார். இவைகளையெல்லாம் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இந்தச் சட்டத்தில் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரே கட்டத்தில் நான் சொன்னேன். முடிவு செய்தால், உடனடியாக அதற்கு ஒரு நோட்டீஸ் மட்டும் கொடுத்து விட்டு, அந்த இடத்தை "நோடிபை" செய்து விடுகிறோம். ஒரே பிரிவில் போட்டு,

[திரு. எஸ். மாதவன்] 5th April 1971]

உடனடியாக இடம் கிடைக்கும் வாய்ப்பை உருவாக்க இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் மிகுந்த அளவுக்கு நம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்ன சங்கடங்களை நீக்குமென்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. இருந்தாலும், எல்லா சட்டங்களுக்கும் இன்னு குறுக்கீடு செய்ய முடியும். அந்த அளவுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது.

நமது அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பின்னால் நாம் உயர்நீதி மன்றத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, குறிப்பாக நில ஆர்ஜிதச் சட்டங்களில் ஏராளமாக "ரிட் பெடிஷன்" இருக்கின்ற நிலைமைகளை மாற்றியமைத்து, அதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும். இதில் சௌகர்யமான தீர்வு காண வேண்டுமென்று முயற்சித்தோம். உயர்நீதி மன்றமும் நல்ல எண்ணத்துடன் ஒத்துழைத்து அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. நம்முடைய சட்ட ஆலோசகர்களும் அரசு வழக்கறிஞர்களும் அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு, நில ஆர்ஜிதத்தால் திட்டம் தடைபடாமலிருக்க வாய்ப்பை உருவாக்குகிறோம். இவைகள் ஏற்படக் காரணமே, நிலத்தைப் பறி கொடுப்பவர்கள் அதற்குக் கிடைக்கிற இழப்புத் தொகை பற்றி சந்தேகப்படும் சிக்கல் தான். அண்மையில் வந்த தீர்ப்புகளை ஒட்டி, மார்கெட் வேலு, "சந்தை மதிப்பு" கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு முடிவெடுத்திருக்கிறோம். இது ஓரளவிற்கு இந்தச் சட்டம் நிறைவேற துணை செய்யும், திட்டங்கள் நிறைவேற சட்ட அடிப்படையில் துணை புரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

"பிரிஸ்கரைப்ட் அதாரிடி" என்பதுபற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அது யாரென்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும். சட்டத்தில் "பிரிஸ்கரைப்ட் அதாரிடி" என்று தான் போடுவோம். அதை அரசாங்கம் யார் என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். முடிவு செய்கிற பொழுது, கொடுக்கப்படுகிற வரம்புக்கு ஏற்ற ஒரு அதிகாரியைப் போட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது நல்ல, உயர்ந்த கருத்து. இதை நிச்சயம் அரசாங்கம் தன் கவனத்தில் கொண்டு, இந்த ஸ்லம் டிக்ளோர் செய்கிறவர்கள் ஒவ்வொரு பகுதியிலும், பிரிவினரில் யார் என்று நியமிக்கப்படும்பொழுது, எந்தெந்தப் பொறுப்பில் எந்தெந்த அதிகாரிகள் செயல்பட்டால் நியாயமான முறையில் நீதி வழங்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுமோ அதைக் கவனித்து, அந்தந்தப் பிரிவுக்கேற்ப, நிச்சயம் அதிகாரத்தை யார் யாரிடத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் தகுந்த முடிவு செய்யுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விதிகள் பிறப்பிக்கும் பொழுது யார் என்பதைத் தெரிவாகக் கூற முடியும். சட்டத்தில் குறிப்பிட முடியாத இந்த அதிகாரம் யாரிடம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று இப்பொழுது சொல்வது சரியல்ல என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

5th April 1971] [திரு. எஸ். மாதவன்]

இன்னும் வேறு பல கருத்துக்கள், இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் செயல்பட இங்கே தாப்பிட்டன. அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் கவனத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பதை மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறி, இந்தக் குடிசை வாழ் மக்களுக்குப் புனர் வாழ்வேற்பட, இந்தக் குடிசை மாற்று வாரிய புதிய சட்டம் நல்ல முறையில் பயன்பட வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கமும் வேறு அரசியல் கட்சிகளும், பொது வாழ்வில் அக்கறை கொண்டவர், சமூகம், சமுதாய சேவை செய்கிறவர்களுக்கும் ஒத்துழைப்பார்களுக்கும் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

"That the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 3 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 74, clause 1, the Long Title, the Preamble and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN. Sir, I move—

"That the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 3 of 1971), as passed by the Assembly, be passed".

4-50
p.m.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

"That the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 3 of 1971), as passed by the Assembly, be passed".

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V. Resolution re Freedom Struggle in Bangla Desh.

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சனிக்கிழமை அன்று பேரவையில் பங்கலா தேஷ் பற்றி ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டது, நமக்குப் பத்திரிகை மூலம் தெரிந்தது. அங்கு போராடிய வீரர்களுக்குத் தம் பேரவை தம் ஆதரவையும் போர் காரணமாக துயருற்ற மக்களுக்குத் தன் அனுதாபத்தையும் தெரிவித்தது. அது போன்று ஒரு தீர்மானம் மேலவையில் இது வரை போடப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் மேலவையிலுள்ள உறுப்பினர் தங்கள் உணர்ச்சியை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பாக இருந்திருக்கும். பேரவையில் போடப்பட்ட தீர்மானம் மேலவையில் அரசினரால் கொண்டுவரப்படாமலிருந்ததற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, நம் மேலவை இன்றோடு முடிவாக காரணத்தால் இப்பொழுதேனும் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[5th April 1971]

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி விஷயங்கள் மிக முக்கியமானவை என்று நமது அவையிலும் முதலில் பிரஸ் தாபிக்கப்பட்டது. நான் இதைப் பிரஸ்தாபித்தேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதற்குப் பின்னால் அந்த அவையில் தீர்மான ரூபமாகப் போடப்பட்டது. இங்கே தீர்மானம் போட்டிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். இம்மாதிரி முன்னே வழக்கமாக வைத்திருக்கிறோம். மொழி சம்பந்தமான தீர்மானம் அந்த அவையில் மட்டும் நிறைவேற்றப்பட்டது; இங்கே நிறைவேற்றப்படவில்லை. இங்கேயும் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம்; அந்த அவையில் கொண்டுவரவில்லை அதை. அந்த மாதிரிச் சில சமயங்களில் செய்வது வழக்கம் என்ற முறையில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. முதலமைச்சர் பேசினார். நாங்களும் பேசினோம். இதுபற்றி முதலமைச்சரிடம் பேசினோம். தீர்மானம் அவசியமா என்று கேட்டார்கள். அதனால் நான் நின்றோமே தவிர, இல்லை பென்றால் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்க முடியும். ஆகவே, தீர்மானம் நிறைவேற்றுவது நலம்.

* மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மன்ற அங்கத்தினர் அவர்கள் வெளியிட்டதை மதிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் ஏற்கிறது. அதைப் புறக்கணிக்கவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர்ச்சியைக் காட்டினார்கள். எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து, கலந்தாலோசித்து, ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அந்தத் தீர்மானத்தை அந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றினோம். அன்றைய தினம் பேசிய அமைச்சர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தி விட்டார்கள் என்று கூற வேண்டும். கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியோடு கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த அவையில் நிறைவேறியது. குறை ஒன்றுமில்லை. தடுப்பது அவசியமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மேலவையில் பேசப்பட்டது போன்று போவையிலும் பேசப்பட்டது. எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்கள் ஆதரித்துப் பேசினார்கள். பின்னர் தீர்மானம் அங்கு நிறைவேற்றப்பட்டது. தீர்மானம் அந்த அவையில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதைப் போன்று மேலவையில் உறுப்பினர்கள் உணர்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் முறையில் தீர்மானம் போட்டால், எங்களுக்கு மரியாதையாக இருக்குமென்று சொல்லுவதில் தவறில்லை. பேரவையில் கேட்டார்கள். மேலவையில் போடவில்லையென்றால், நமக்குத் தகுதி இல்லை யோ என்ற அபிப்பிராயம் வரலாம். அல்லது இங்கிருப்பவர்கள் ஒரு மித்த நிலையில், ஏகோபித்த முறையில் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் நிலையில் இல்லை என்ற ஐயப்பாடு வரலாம். எனவே நம்முடைய அவையிலும் தீர்மானம் போடுவதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை யென்று எடுத்துக் கூறுகிறேன். வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மறதியாகக்கூட விட்டிருக்கலாம். மேலவையை விட்டுவிட வேண்டாம் என்பதற்காகத் தான் இப்பொழுது சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது நேரமும் சந்தர்ப்பமும் இருக்கிறது.

5th April 1971

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

தீர்மானத்தைப் போடலாம். எங்களுடைய உணர்ச்சியைக் காட்ட சந்தர்ப்பம் அளிப்பதாக அது அமையுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இதுபற்றி மேலவையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பேசியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இப்படிப் பேசும் வாய்ப்பு சட்டப் பேரவையில் இல்லாது போனதால், அங்கே தீர்மான ரூபமாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. இங்கே ஏற்கெனவே கருத்துக்கள் பேசப் பட்டுவிட்டதால், இங்கே அத்தகையதொரு தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட வேண்டியதில்லை என்ற அடிப்படையில்தான் விடப் பட்டதே தவிர, கொண்டுவரக் கூடாது என்பதல்ல. எனவே, இது பற்றி மேலும் நமது உணர்ச்சிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றே கருதுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : In view of the opinion expressed on behalf of the Government and the conventions expressed by the hon. the Leader of the Opposition, I treat the matter as closed.

IV. GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE TAMIL NADU TOWN AND COUNTRY PLANNING BILL, 1971
(L.A. BILL NO. 1 OF 1971).

மாண்புமிகு திரு. கே. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்:—

“தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு நகர நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதாவை (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 1/1971) ஆய்வு செய்வதற்காக [முப்பது உறுப்பினர்கள் அடங்கிய (20 சட்ட மன்றப் பேரவை) உறுப்பினர்களும் 10 சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்களும்] கூட்டு ஆய்வுக்குழு ஒன்றை அமைக்க சட்ட மன்றப் பேரவைக்கு இந்த அவை இசைவளிப்பதுடன் இக்கூட்டு ஆய்வுக் குழுவில் இந்த அவையில் கீழ்க் காணும் உறுப்பினர்கள் பணியாற்ற தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்:—

1. திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்
2. திரு. எஸ். ஜெயாராம் ரெட்டியார்
3. திருமதி எஸ். மஞ்சபாஷினி
4. திரு. எஸ். முத்து
5. திரு. ஜி. பாராங்குசம்
6. திரு. என். சுந்தரேசன்
7. திரு. கே. ராஜாராம்
8. திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்
9. திரு. சி. வி. ராஜகோபால்
10. திரு. கே. எஸ். மணி”

5th April 1971

5-00
p.m.

மாண்புமிகு திரு. கே. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழியும் நான் இந்த சட்டத்தைப் பற்றி இரண்டொரு விளக்கங்களை அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

சேன்ற ஆண்டு, அதாவது 1970-ஆம் ஆண்டு, எப்பால் திங்களிலே இதே மன்றத்தில் இது கொண்டுவரப்பட்டு, கூட்டு ஆய்வுக் குழு விற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. ஆனாலும் இடையிலே போவை கலைக்கப்பட்ட காரணமாக இந்தச் சட்டம், தன்னுடைய நீடிப்பை இழந்து விட்டது. எனவே இப்படி தன் நீடிப்பை இழந்து விட்ட காரணத்தினால், மறுபடியும் இந்தப் போவையில் கொண்டு வரப்பட்டு, இந்த மன்றமும் சட்டப்போவையுமாகச் சேர்ந்த ஆய்வுக்குழுவிற்கு மீண்டும் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட இருக்கின்றது.

சட்டப் போவையில் முடிவு செய்த வண்ணம், தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட மசோ தாவை கூட்டு ஆய்வுக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படலா மென்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

1920-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு இம்மாதிலத்தில் நகரமைப்பு ஒரு திட்டமிட்ட அலுவலாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. நகரமைப்புத் திட்டங்களைத் திட்டமிடுவதற்கும் செயற்படுத்து வதற்குமான சட்ட அதிகாரங்கள், 1920-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர மைப்புச் சட்டத்தினாலும் அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதி களினாலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதன் கோட்பாடும் பயன்படும் தன்மையும் நகரப்பகுதிகளுக்கு மட்டுமே நீட்டிக்கப்பட்டது. கீழ்க்காணும் வகையில், தற்போதுள்ள சட்டத்தில் ஏனைய சில இடர்ப்பாடுகளும் குறைகளும் உள்ளன.

(i) வட்டாரத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுவதற்கு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் சேர்ந்து கூட்டு நகரமைப்புக் குழுவினை அமைப் பதற்கு விதித் துறையிருப்பினும், பெருந்திட்டத்தைக் (Master Plan) தயாரிப்பதற்கும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கும் வட்டாரத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கும் கட்டாயமான விதித்துறைகள் இல்லை.

(ii) மேம்பாட்டு வரிக்குப் போதுமான விதித்துறை இல்லை; இது நடைமுறையில் செயற்படுத்தப்பட முடியாததாகத் தெரி கிறது.

(iii) வட்டார அடிப்படையில் எல்லா நிலங்களின் ஒருங் கிணைந்த திட்டமும் வளர்ச்சியும் இல்லை.

இதுவரையில் இச்சட்டத்திற்கு விரிவான திருத்தங்கள் செய்யப் படவில்லை. விரிவான திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென அவசியம், 1938-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு உணரப்பட்டது.

5th April 1971] [திரு. கே. அன்பழகன்]

நகரமைப்புத் திட்டங்கள், மேம்பாட்டுக்கட்டண விதிப்பைச் சீராக்கும் முறைகள், திட்டங்களுக்கு நிதி உதவியளிக்கும் முறை கள் ஆகியவற்றையும் விரிவான நகரமைப்புத்திட்ட மசோதா அவசியமென்று கருதப்பட்டதால், அதையும் விளைந்து நிறை வேற்றும் நோக்கத்துடன் 1920-ஆம் ஆண்டு நகரமைப்புத் திட்டச் சட்டத்திற்கான திருத்தங்கள் குறித்து அறிக்கை அளிக்க 1947, அக்டோபரில் ஒரு குழுவை அரசு நியமித்தது. நகரமைப்புச் சட்டத்திற்கும் அதன்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளுக்கும் திருத்தங் கள் செய்யும் கருத்துரையுடன் நகரமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட எல்லா பொருள்கள் குறித்தும் இக்குழு ஒரு விரிவான அறிக்கையை அளித்தது. மேலும், இச் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை மேற் கொள்ளப்படவில்லை. நகரமைப்பு நடவடிக்கைகள், தற்போதுள்ள சட்டத்தின் முழுமையற்ற விதித்துறைகளைக் கொண்டு முறைப் படுத்தப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

அமைச்சர் குழுவின் கட்டளையின்படி, இந்திய அரசின் சுகா தா, வீட்டுவசதி அமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த மத்திய வட்டார, நகர அமைப்பு நிறுவனம், மேற்கு நாடுகளிலுள்ள பல நகர அமைப்புச் சட்டங்களை விரிவாக ஆராய்ந்த பின், மாதிரி நகர, கிராம அமைப்புத் திட்ட மசோதாவைத் தயாரித்து, அந்தந்தப் பகுதிகளின் நிலைமைகளுக்கேற்ப அவசியமான திருத்தங்களுடன் அவற்றின் விரிவான சட்டங்களைத் தயாரிக்க இதை அடிப்படை யாகக் கொள்ளும்பொருட்டு 1961-ல் எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் அனுப்பிவைத்தது. மேற்கொள்ள மாதிரி மசோதாவை ஆராயவும் இந்த மாதிரி மசோதாவின் அடிப்படையில் புதிய தமிழ்நாடு நகர, கிராம அமைப்பு மசோதாவைக் குறிப்பிட்டும் 1963-ல் இந்த அரசு சிறப்புக்குழு ஒன்றை அமைத்தது.

மாதிரி மசோதாவை விரிவாக ஆராய்ந்து பின்னர், அதற்குப் பல திருத்தங்களை இக்குழு அறிவித்தது. பிற மாநிலங்களின் சட்டங் களும் விரிவாக ஆராயப்பட்டன; 1966-ம் ஆண்டு மகாராஷ்டிர வட்டார, நகரமைப்புச் சட்டத்தில் வகைசெய்யப்பட்டவாறு நகர, கிராம அமைப்பில் வட்டாரக் கருத்தும் சேர்க்கப்பட வேண்டு மென்று தெரியவந்தது. வரையப்பட்ட வட்டாரத்திற்கான வட்டார அமைப்புத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுவதற்கான குறிப்பிட்ட விதித்துறைகளைச் சேர்க்கவும், அதனால், தற்போதுள்ள நகரங் களுக்கான பெருந்திட்டங்களைத் தயாரிப்பதுடன் வட்டார அமைப்புத் திட்டங்களில் அவ்வாறு வரையப்பட்ட பகுதிகளுக் கான புதிய நகரங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் அவசியமிருப்பதாகக் கருதப்பட்டது.

இதற்கேற்ப இரண்டு புதிய கூடுதல் கருத்துக்கள் இம்மசோ தாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன; ஒன்று, வட்டாரத் திட்டங்கள் பற்றியது. மற்றொன்று புதிய நகரங்கள் குறித்தது. புதிய நகர

[திரு. கே. அன்பழகன்] [5th April 1971]

மேம்பாட்டிற்கு வட்டாரத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகள், கிழக்காணும் பெரிய அளவுகளில் நகர, கிராம அமைப்பு நடவடிக்கையைக் குறிப்பிடுவனவாக அமைதல் வேண்டும்.

(i) வட்டார அளவு.—மக்கள் வாழும் வட்டாரங்களுக்கான வட்டார அமைப்புத் திட்டம். இது, கிராம, நகரக் குடியேற்றக் கோட்பாடுகளை ஏற்று, கிராம, நகரப் பகுதிகளின் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டிற்கு வகைசெய்யும்.

(ii) நகரப் பகுதி அளவு.—வட்டார அமைப்புத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பெருநகரப் பகுதிகள், நகர வளர்ச்சிப் பகுதிகள், புதிய நகரங்கள் ஆகியவற்றின் மேம்பாட்டுக்கான பெருந்திட்டம்.

(iii) உள்ளூர் அளவு.—பெருந்திட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகளுக்கான விரிவான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

இந்த மசோதா குறித்த சிறப்பான கூறுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(i) பாடையங்கள் தவிர தமிழ் நாடு மாநிலம் முழுவதிலும் இச்சட்டம் பரந்து நிற்கும்.

(ii) அதிகாரிகளும் அரசுச் சார்பற்றவர்களும் அடங்கிய மாநில நகர, கிராம அமைப்புத் திட்ட வாரியம் எனப்படும் ஆலோசனை வாரியம் ஒன்றை அமைக்க வகைசெய்தல்.

(iii) வட்டார அமைப்புத் திட்டப்பகுதியாகவும் உள்ளூர் அமைப்புத் திட்டப் பகுதியாகவும் புதிய நகர மேம்பாட்டுப் பகுதியாகவும் எந்த ஒரு பகுதியையும் அறிவிக்கவும் இப்பகுதிகளுக்கான அமைப்புத் திட்ட அதிகார மன்றங்களை அமைக்கவும் அவற்றின் கடமைகளை வரையறுத்து வகைசெய்யவும் அரசுக்கு அதிகாரமளித்தல்.

(iv) இச்சட்டத்தில் காணப்படும் திட்டங்களை மாற்றுதல், நீக்குதல் அல்லது திருத்தியமைத்தல்.

(v) புதிய நகரமேம்பாட்டு அதிகாரமன்றம் வங்கிகளிடமிருந்தும் பிற பொது நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கடன் பெறுவதற்கான விதித்துறையுடன் பல அமைப்புத் திட்ட அதிகார மன்றங்களுக்கு நிதியளிக்கும் முறைக்கான வகை செய்தல்.

(vi) நிலம், கட்டடங்களின் மேம்பாட்டிற்கும், நிலம், கட்டடங்களின் பயனை மாற்றுவதற்கும் அமைப்புத் திட்ட அனுமதியைப் பெறுதல்.

(vii) அமைப்புத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு இந்த அறிவிப்பு வெளியிடப்படும் தேதியன்றுள்ள நிலவரப்படி இந்த நிலத்தின் விற்பனை மதிப்பைக் கணக்கில்கொண்டு அளிக்கப்படும். இழப்பீடு முறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் திருத்தத்துடன் 1894-ம் ஆண்டு நிலம் கையகப்படுத்தும் சட்டத்தின்கீழ் இச்சட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்களைக் கையகப்படுத்துதல்.

[திரு. கே. அன்பழகன்] [5th April 1971]

(viii) திட்டம் தயாரிக்கப்படும் அறிவிப்புத் தேதியிலிருந்து 3 ஆண்டுகளுக்குள் நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்படவில்லையென்றால், அந்த நிலம் இயல்பாகவே விடுவிக்கப்படுவதற்கு வகைசெய்தல்.

(ix) நிலம் அல்லது கட்டடங்கள் அமைத்தல் அல்லது பயன்படுத்துதல் அல்லது பயன்படுத்துவதை மாற்றுதல் மீது அமைப்புத் திட்ட அதிகார மன்றங்கள், திட்டப் பரப்பின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் பல்வேறு பயனுக்கும் பல்வேறு விதங்களில் மேம்பாட்டுக் கட்டணங்கள் விதிக்கப்பட வேண்டும். மேம்பாட்டுக் கட்டணத்தின் உயர்வு அளவு விதத்திற்கும் உட்பட்டு, மாநில அரசின் முன் அனுமதியுடன் இந்த விதங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

(x) மாநில நகர, கிராம அமைப்புத் திட்ட, மேம்பாட்டு நிதி ஒன்று அமைக்கப்பட்டு இந்த நிதியிலிருந்து எந்தக் காரணங்களுக்காகத் தொகை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

(xi) அமைப்புத்திட்ட அதிகார மன்றம் பெற்றுக்கொள்ளும் எல்லா மேம்பாட்டுக் கட்டணங்களும் தொகைகளும் “அமைப்புத் திட்ட, மேம்பாட்டு நிதிக்கணக்கு” என்ற தனிக்கணக்கின் பெயரில் பற்று எழுதப்பட வேண்டும்; இச் சட்டத்தினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட காரியங்களுக்காக இந்த நிதி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

(xii) இழப்பீடு அளித்தல், மேம்பாட்டுக் கட்டணங்களை விதித்தல், மதிப்பிடுதல் சம்பந்தப்பட்ட தகராறுகளை முடிவுசெய்ய தடுவர் மன்றம் அமைத்தல்.

(xiii) தமிழ்நாடு அரசு விட்டுவசதி வாரியம் மேற்கொண்ட எந்த ஒரு விட்டுவசதித் திட்டத்திற்கு அல்லது பணிக்கு, இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் பொருந்தாவென்று வகைசெய்தல்.

(xiv) மத்திய, மாநில அரசு அதிகார மன்றங்கள் அனுமதி பெறுவதன்மூலம் விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பினும் அவற்றின் கட்டடப் பணிகள் குறித்து அறிவிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வகைசெய்தல்.

உறுதியும் வலிவும் பொருத்திய சட்டபூர்வமான அடித்தளத்தை அமைப்பதற்கு இந்த மசோதா வகைசெய்கிறது. இந்த அடிப்படையில் எல்லா நிலங்களிலும் நகர, கிராம அமைப்புத் திட்டம் விரைந்து மேற்கொள்ளப்படவும் தற்போதுள்ள சட்டத்தில் காணும் திருத்தங்களும் குறைகளும் நீக்கப்படவும் இந்த மசோதா வகைசெய்கிறது. இம்மசோதா, மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்தக் கோருகிறது.

இதே மசோதா 1970, ஆகஸ்ட் திங்களில் நடைபெற்ற கூட்டத் தொடரிலும் முகவுரைக்கப்பட்டது என்பதை நான் இத்தருணத்தில் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன். அதன் பின்னர் அம்மசோதா கட்டு ஆய்வுக் குழு

[திரு. கே. அன்பழகன்] [5th April 1971]

ஒன்றின் பரிசீலனைக்காக அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் சட்டப் பேரவை மல்க்கப்பட்டதன் காரணமாக, கூட்டு ஆய்வுக் குழு இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள இயலவில்லை. இம்மசோதா காலங்கடந்துவிட்டது. தற்போது ஆலோசனையில் உள்ள மசோதாவும், காலங்கடந்துவிட்ட மசோதாவும் ஒன்று தான்.

இவை கூறி, இம்மசோதா கூட்டு ஆய்வுக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 30 Members (20 Members of the Assembly and 10 Members of the Council) to consider the Tamil Nadu Town and Country Planning Bill, 1971 (L.A. Bill No. 1 of 1971) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :

- (1) Thiru A. R. Damodaran
- (2) Thiru S. Jayarama Reddiar
- (3) Thirumathi S. Manjubhashini
- (4) Thiru S. Muthu
- (5) Thiru G. Parangusam
- (6) Thiru K. Rajaram
- (7) Thiru N. Sundaresan
- (8) Thiru G. Swaminathan
- (9) Thiru C. V. Rajagopal
- (10) Thiru K. S. Mani”.

The motion was put and carried.

V. RESOLUTION RE FREEDOM STRUGGLE IN BANGLA DESH—cont.

DEPUTY CHAIRMAN: With the leave of the House, the Hon. the Chief Minister will move the resolution on Bangla Desh.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, “கிழக்குப் பாகிஸ்தான் மக்களின் உரிமைக் குரலும், பொதுத் தேர்தலில் மக்கள் அளித்த தீர்ப்பும் அலட்சியப்படுத்தப்பட்டமைத் தொடர்ந்து, அந்தப் பகுதி மக்கள் செய்துள்ள சுதந்திரப் பிரகடனத்தை எதிர்த்து நசுக்குவதற்காக, மேற்கொள்ளப்பட்ட ராணுவ நடவடிக்கையின் காரணமாக லட்சக் கணக்கான உயிர்கள் பலியிடப்பட்டது கண்டு இந்த மன்றம் நனது ஆழ்ந்த வேதனையைத் தெரிவிப்பதோடு ‘வங்க தேச’ மக்களின் உரிமை முழக்கம் வெற்றி பெற தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களின் நல்லெண்ணத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது”.

5th April 1971]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவையின் முன்னே வைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இதை 5-10 மூன்று மனதோடு வாங்கவேற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் சட்டப் பேரவையில் ஒரே மனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த மாமன்றத்திலும் தானும் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இன்று கொலை வேறிக்கு ஆளாகியிருக்கிற வங்க தேச மக்களின் நிலையைக் கண்டு ஆராத் துயரத்தை வெளிப்படுத்தி யிருப்பதோடு அவர்களுடைய உரிமை முழக்கம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தக் காரணத்தாலே தான் இரு நாட்பிழைத்து கருத்துக்கள் வங்க தேசத்தில் தடைபெறுகிற அமலியைப்பற்றி எடுத்துக் கூறப் பட்ட காரணத்தால், இங்கு அது தீர்மான வடிவிலே வரவேண்டுமா என்று எண்ணியதுண்டு. ஆனாலும் சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இந்த மாமன்றத்திலும் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பெற இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கிழக்கு பாகிஸ்தானில் உரிமைக் குரல் முழக்கம் செய்யப்படுகிற வங்க தேசத்தில் எந்த அளவுக்கு ராணுவ நடவடிக்கை அத்துமீறப் போயிருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். இந்தக் கிளர்ச்சியினுடைய தன நாயகராக அமைந்திருக்கிற ஷஹான். அங்கு லட்சக்கணக்கானவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்த எண்ணிக்கையில் தன்னுடைய மகளையும் சேர்த்துக்கொள்கிற அளவுக்குப் பெரும் இழப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறார். தன்னுடைய மகளைப் போன்று லட்சக் கணக்கானவர்கள் சென்று மடிந்திருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு தன்னுடைய மகளின் சாவைப் பெரிதுபடுத்தாமல் அந்தச் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அவர் சிங்கமேன எழுந்து நிற்கிற காட்சியைக் காண்கிறோம். அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நிலைமை அனைத்துலகத்தையும் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள அனைவரும் அதிர்ச்சியுறச் செய்திருக்கிறது. அந்த நாட்டின் கிளர்ச்சிகளும் உரிமை முழக்கங்களும் அற வழியில் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுவது காந்திய வழியிலும் தமிழ் நாட்டைப் பெருமல் சர்வாதிகார ஆட்சி நடப்பதால், வைரத்தை வைரத்தால் நமக்குப் பொருத்தமுடையது என்றாலும் ஜனநாயக ரீதியில் வளர்ந்து வருகிற நம் போன்ற நாடுகளில் அந்த வன்முறைக் கிளர்ச்சிகள் இல்லாவிட்டாலும், அங்கே ஜனநாயகம் சிறிதும் இடம் பெருமல் சர்வாதிகார ஆட்சி நடப்பதால், வைரத்தை வைரத்தால் அறுப்பது போல, முன்னே முன்னைக் கொண்டு எடுப்பதைப்போல, கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. எப்படியோ ஏற்பட்டுவிட்ட அந்த நிலைமைக்கு நம்முடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அங்கே மாண்டுகிடந்த மாஸீர் களுடைய குடும்பங்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் சார்பில் நம் இரங்கலைக் கூறி அவர்களுடைய உரிமைக் குரல் வெற்றிபெற தமிழக

[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th April 1971]

மக்களின் அன்பும் நல்லெண்ணெயும் அவர்கள் பால் இருக்குமென்ற கருத்தை எடுத்துக் கூறி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒருமனதாக இதை ஏற்க வேண்டுமென்று கூறி அமருகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: I take it that the Resolution is passed unanimously.

The Resolution was passed *nem.con.*

II. ANNOUNCEMENTS.

(3) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY CHAIRMAN: The Hon. Chairman has received the following message from the Governor:—"Dear Mr. Chairman,

I have received with great satisfaction your Resolution of 5-12 p.m. Thanks for the Address with which I opened the present session of the Legislature."

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

111. Notification issued with G.O. Ms. No. 185, Co-operation, dated 29th March 1971 making amendments to the Madras Co-operative Societies Rules, 1963 [*Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1971).*].

112. Annual Financial Statement for 1971-72 and Supplementary Financial Statement for 1970-71 of the Tamil Nadu Electricity Board. [*Laid on the table of the House under sub-section (3) of Section 61 of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act 5 1948).*].

B. Reports, notifications and other papers.

*25. The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 6 of 1971), as passed by the Legislative Assembly.

*26. The Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 8 of 1971), as passed by the Assembly.

*27. The Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 7 of 1971), as passed by the Assembly.

*28. The Tamil Nadu Agricultural University Bill, 1971 (L.A. Bill No. 2 of 1971), as passed by the Assembly.

* Laid on the Table to the House on 3rd April 1971.

5th April 1971]

† 29. The Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 3 of 1971), as passed by the Assembly.

30. Returns of Assets of Thiru T. S. Arunachalam, M.L.C. as on 31st March 1970 placed on the Table in pursuance of the Resolution passed by the Tamil Nadu Legislature on the 28th August 1969.

† Circulated to all Members of the Legislative Council on 3rd April 1971.

[5th April 1971]

APPENDIX.

[Vide item IV (2) on page 25.]

L.A. Bill No. 3 of 1971.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the improvement and clearance of slums in the State of Tamil Nadu.

WHEREAS the number of slums in certain areas in the State of Tamil Nadu is on the increase and the slums are likely to become a source of danger to public health and sanitation of the said areas.

AND WHEREAS under the existing law, it has not been possible effectively to arrest the growth of slums, to eliminate congestion and to provide for certain basic needs such as streets, water-supply and drainage in slums and to clear slums which are unfit for human habitation;

AND WHEREAS to obviate this difficulty, it is expedient to provide for the removal of un-hygienic and insanitary conditions prevailing in slums, for better accommodation and improved living conditions for slum dwellers, for the promotion of public health generally and for the acquisition of land for the purpose of improving or developing slum areas, re-developing slum clearance areas and rehabilitating slum dwellers;

AND WHEREAS it is a Directive Principle of State Policy embodied in the Constitution that the State should regard the improvement of public health as among its primary duties;

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-Second Year of the Republic of India as follows:—

CHAPTER I.

PRIMARY.

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint and different dates may be appointed for different areas and for different provisions of this Act:

Provided that any reference in any such provision to the commencement of this Act shall be construed as a reference to the coming into force of that provision.

5th April 1971]

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “Board” means the Tamil Nadu Slum Clearance Board, established under section 34;

(b) “building” includes a house, out-house, stable, latrine, shed, hut, wall and any other such structure, whether of masonry, bricks, wood, mud, metal or any other materials whatsoever, but does not include plant or machiner comprised in a building;

(c) “Court” means—

(i) in the City of Madras, the Madras City Civil Court;

(ii) elsewhere, the Subordinate Judge's Court having jurisdiction and if there is no such Subordinate Judge's Court, the District Court having jurisdiction;

(d) “erection” in relation to a building includes extension, alteration or re-erection;

(e) “Government” means the State Government;

(f) “land” includes building and benefits to arise out of land and things attached to the earth or permanently fastened to anything attached to the earth;

(g) “occupier” includes—

(i) any person who for the time being is paying or is liable to pay to the owner the rent or any portion of the rent of the land or building in respect of which such rent is paid or is payable;

(ii) an owner in occupation of, or otherwise using his land or building;

(iii) a rent-free tenant of any land or building;

(iv) a licensee in occupation of any land or building; and

(v) any person who is liable to pay to the owner damages for the use and occupation of any land or building;

(h) “owner” includes any person, who is receiving or is entitled to receive the rent of any land or building, whether on his own account or on behalf of himself and others or as an agent, trustee, executor, administrator, receiver or guardian or who would so receive the rent or be entitled to receive the rent, if the land or building were let to a tenant;

(i) “person interested” in relation to any land or building, includes any person claiming, or entitled to claim, an interest in the compensation payable on account of the acquisition of that land or building under this Act;

(j) “prescribed authority” means any authority or person authorised by the Government in this regard, by notification;

(k) “slum area” means any area declared to be a slum area under sub-section (1) of section 3;

(l) “slum clearance area” means any slum area declared to be a slum clearance area under sub-section (1) of section II;

[5th April 1971]

(m) "State Housing Board" means the Tamil Nadu State Housing Board constituted under the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961);

(n) "work of improvement" in relation to any building in a slum area includes the execution of any one or more of the following works, namely:—

- (i) necessary repairs;
- (ii) structural alterations;
- (iii) provision of light points, water-taps and bathing places;
- (iv) construction of drains, open or covered;
- (v) provision of latrines, including conversion of dry latrines into water-borne latrines;
- (vi) provision of additional or improved fixtures or fittings;
- (vii) opening up or paving of court-yards;
- (viii) removal of rubbish; and
- (ix) any other work including the demolition of any building or any part thereof which in the opinion of the prescribed authority is necessary for executing any of the works specified above.

CHAPTER II.

DECLARATION OF SLUM AREAS.

3. *Declaration of slum areas.*—(1) Where the Government are satisfied that—

(a) any area is or may be a source of danger to the health, safety or convenience of the public of that area or if its neighbourhood, by reason of the area being low-lying, insanitary, squalid, over crowded or otherwise; or

(b) the buildings in any area, used or intended to be used for human habitation are—

- (i) in any respect, unfit for human habitation; or
- (ii) by reason of dilapidation, overcrowding, faulty arrangement and design of such buildings, narrowness or faulty arrangement of streets, lack of ventilation, light or sanitation facilities or any combination of these factors, detrimental to safety, health or morals, they may, by notification declare such area to be a slum area.

(2) In determining whether a building is unfit for human habitation, for the purposes of this Act, regard shall be had to its condition in respect of the following matters, that is to say,—

- (i) repair,
- (ii) stability,
- (iii) freedom from damp,

5th April 1971]

(iv) natural light and air,

(v) water-supply.

(vi) drainage and sanitary conveniences,

(vii) facilities for storage, preparation and cooking of food and for the disposal of waste water;

they may, by notification declare such area to be a slum area and the building shall be deemed to be unfit as aforesaid, if and only if it is so defective in one or more of the said matters that it is not reasonably suitable for occupation in that condition.

CHAPTER III.

PREVENTION OF GROWTH OF SLUMS.

4. *Registration of buildings in slum areas.*—(1) (a) Within the period specified in clause (b), the owner or occupier of every building situated in any slum area shall send to the prescribed authority a statement in such form as may be prescribed.

(b) The statement under clause (a) shall be sent within such period as may be prescribed.

(2) On receipt of the statement under sub-section (1) the prescribed authority shall, on being satisfied about the correctness of the statement, register the building in a register maintained for the purpose and containing such particulars as may be prescribed and shall issue, in the prescribed form, a registration certificate to the owner or occupier of the building.

5. *Restriction on building, etc., in slum areas.*—(1) The prescribed authority may, by notification, direct that no person shall erect any building in a slum area except with the previous permission in writing of the prescribed authority.

(2) Every notification issued under sub-section (1) shall cease to have effect on the expiration of two years from the date thereof except as respect things done or omitted to be done before such cesser.

(3) Every person desiring to obtain permission referred to in sub-section (1) shall make an application in writing to the prescribed authority, in such form and containing such information in respect of the erection of the building to which the application relates as may be prescribed.

(4) On receipt of such application, the prescribed authority, after making such enquiry as it considers necessary shall, by order in writing,—

(a) either grant the permission subject to such terms and conditions, if any, as may be specified in the order; or

(b) refuse to grant such permission;

[5th April 1971]

Provided that before making an order refusing such permission, the applicant shall be given a reasonable opportunity to show cause why the permission should not be refused.

(5) Nothing contained in sub-section (1) shall apply to—

(a) any works of improvement required to be executed by a notice under sub-section (1) of section 6 or in pursuance of an undertaking given under sub-section (2) of section 9; or

(b) the erection of any building in any area in respect of which a notification has been issued under sub-section (1) of section 11.

CHAPTER IV.

IMPROVEMENT OF SLUM AREAS.

6. *Power of prescribed authority to require execution of works of improvement to slum areas.*—(1) Where the prescribed authority is satisfied that at a reasonable expense—

(a) any slum area or any part thereof is capable of being improved so as not to be a source of danger to the health, safety or convenience of the public of that area; or

(b) any building being unfit for human habitation in a slum area can be rendered fit for human habitation,

it may serve upon the owner of the slum area or part thereof or of the building, as the case may be, a notice requiring him within such time not being less than sixty days, as may be specified in the notice, to execute the works of improvement specified therein:

Provided that where the owner of the building is different from the owner of the land on which the building stands and the works of improvement required to be executed relate to provision of water-taps, bathing places, construction of drains, open or covered, as the case may be, provision of water-borne latrines or removal of rubbish and such works are to be executed outside the building, the notice shall be served upon the owner of the land.

(2) In addition to serving a notice under sub-section (1) on the owner concerned, the prescribed authority may serve a copy of the notice on any other person having an interest in the slum area or part thereof or the building or the land on which the building stand, whether as a lessee, mortgagee or otherwise.

(3) In determining for the purposes of this Act, whether at a reasonable expense the slum area or part thereof can be improved or the building rendered fit for human habitation, regard shall be had to the estimated cost of the works of improvement of the slum area or part thereof or of the works necessary to render the building fit for human habitation and the estimated value that the slum area or part thereof or the building will have when such works are completed.

[5th April 1971]

7. *Power to execute works of improvement to slum areas and to recover expenses.*—(1) If a notice under sub-section (1) of section 6 is not complied with, then, after the expiration of the time specified in the notice, the prescribed authority may itself execute the works required to be executed by the notice.

(2) All expenses incurred by the prescribed authority under this section, together with interest, at such rate as the Government may, by order, fix from the date when a demand for the expenses is made until payment, may be recovered by the prescribed authority from the owner of the slum area or part thereof or of the building or of the land on which the building stands, as the case may be, as arrears of land revenue and all such expenses and interest shall constitute a charge upon the slum area or part thereof or the building or the land on which the building stands, as the case may be:

Provided that if the owner proves that he—

(a) is receiving the rent merely as agent or trustee for some other person; and

(b) has not in his hands on behalf of that other person sufficient money to satisfy the whole demand of the prescribed authority,

his liability shall be limited to the total amount of the money which he has in his hands as aforesaid.

8. *Expenses of maintenance of works of improvements, etc., to be recoverable from the occupiers of the land or building.*—(1) Where works of improvement have been executed in relation to any land or building in a slum area, in pursuance of the provisions of sections 6 and 7, the expenses incurred by the prescribed authority, or as the case may be, by any local authority, in connection with the maintenance of such works of improvement or the enjoyment of amenities and conveniences rendered possible by such works, may be recovered from the occupier, or occupiers of the land or building as arrears of land revenue.

(2) The amount of expenses referred to in sub-section (1) shall be determined by order by the prescribed authority and in the case of expenses incurred by the local authority, the prescribed authority shall consult the local authority before passing an order determining the amount of expenses incurred by the local authority.

9. *Power of prescribed authority to order demolition of building unfit for human habitation.*—(1) Where the prescribed authority on a report from the local authority concerned or the State Housing Board or the Board or an officer authorised by the Government for this purpose is satisfied that any building being unfit for human habitation in a slum area is not capable at a reasonable expense of being rendered so fit, it shall serve upon the owner of the building and upon any other person having an interest in the building,

[5th April 1971]

whether as lessee, mortgagee or otherwise, a notice to show cause, within such time as may be specified in the notice, as to why an order of demolition of the building should not be made.

(2) If any of the persons upon whom a notice has been served under sub-section (1) appears in pursuance thereof before the prescribed authority and gives an undertaking to that authority that such person shall, within such period as may be specified by the authority, execute such works of improvement in relation to the building, as will in the opinion of the authority, render the building fit for human habitation or that it shall not be used for human habitation until that authority on being satisfied that it has been rendered fit for that purpose cancels, the undertaking, the authority shall not make any order of demolition of the building.

(3) If no such undertaking as is mentioned in sub-section (2) is given, or if in a case where any such undertaking has been given, any work of improvement to which the undertaking relates is not carried out within the specified period or the building is at any time used in contravention of the terms of the undertaking, the prescribed authority shall forthwith make an order of demolition of the building, requiring that the building shall be demolished within such period as may be prescribed.

10. *Procedure to be followed where demolition order has been made.*—Where an order of demolition of building under section 9 has been made, the owner of the building or any other person having an interest therein shall demolish that building, within the period mentioned in sub-section (3) of section 9; and if the building is not demolished within that time, the prescribed authority shall enter and demolish the building and subject to the provisions of section 61, sell the materials thereof.

CHAPTER V.

SLUM CLEARANCE AND RE-DEVELOPMENT.

11. *Power to declare any slum area to be a slum clearance area.*—

(1) Where the Government, on a report from the Board or the prescribed authority, or the local authority concerned or the State Housing Board on an officer authorised by the Government for this purpose are satisfied as respects any slum area that the most satisfactory method of dealing with the conditions in the area is the clearance of such area and the demolition of all the buildings in the area, they may, by notification, declare the area to be a slum clearance area, that is to say, an area to be cleared of all buildings in accordance with the provisions of this Act:

Provided that before issuing such notification the Government shall call upon the owners of the lands and buildings in such slum area to show cause why such declaration should not be made and after considering the cause, if any, shown by such owners, the Government may pass such orders as they may deem fit.

[5th April 1971]

(2) Any part of the slum area of any building in the slum area which is not fit for human habitation or dangerous or injurious to safety, health or morals may be excluded from the notification under sub-section (1) of the Government consider it necessary.

(3) The notification under sub-section (1) shall specify each of the buildings to be demolished and the area to be cleared.

12. *Obligation to clear area and demolish buildings.*—When a slum area has been declared to be a slum clearance area under sub-section (1) of section 11, the owners of the lands and the buildings in that area shall clear the area and demolish the buildings before the expiration of such period as may be prescribed.

13. *Power to clear slum clearance areas.*—If any slum clearance area is not cleared or the buildings demolished before the expiration of the period mentioned in section 12, the prescribed authority shall enter and clear the area and demolish the buildings and subject to the provisions of section 61, sell the materials thereof.

14. *Owner may re-develop.*—(1) Subject to the provisions of this Act, where a notification under sub-section (1) of section 11 has been issued, the owner of the land to which the notification applies may re-develop the land in accordance with plans approved by the prescribed authority and subject to such restrictions and conditions (including a condition with regard to the time within which the re-development shall be completed), if any as that authority may think fit to impose:

Provided that an owner who is aggrieved by a restriction or condition so imposed on the user of his land or by a subsequent refusal of the prescribed authority to cancel or modify any such restriction or condition may within such time as may be prescribed, appeal to the Government and the Government shall make such order in the matter as they think proper and their decision shall be final.

(2) No person shall commence or cause to be commenced any work in contravention of a plan approved or a restriction or condition imposed under sub-section (1).

15. *Power of prescribed authority to re-develop clearance area.*—

(1) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 14, the prescribed authority, may, at any time, after the land has been cleared and the buildings have been demolished in accordance with the foregoing provisions of this chapter but before the work of re-development of that land has been commenced by the owner, by order, determine to re-develop the land if that authority is satisfied that it is necessary in the public interest to do so.

[5th April 1971]

(2) Where land has been cleared and the buildings have been demolished in accordance with the foregoing provisions of this chapter, the prescribed authority, if it is satisfied that the land has been, or is being re-developed by the owner thereof in contravention of plans approved by the authority or any restrictions or conditions imposed under sub-section (1) of section 14 or has not been re-developed within the time, if any, specified under such conditions, may, by order determine to re-develop the land;

Provided that before passing an order under sub-section (1) or sub-section (2), the owner shall be given a reasonable opportunity to show cause why the order should not be passed.

(3) All expenses incurred by the prescribed authority under this section, together with interest at such rate as the Government may, by order, fix from the date when a demand for the expenses is made until payment, may be recovered by the prescribed authority from the owner of the land as arrears of land revenue and all such expenses and interest shall constitute a charge upon the land and the building.

(4) The amount of expenses referred to in sub-section (3) shall be determined by order by the prescribed authority.

16. *Rules to provide for transfer to previous occupants.*—Subject to the provisions of this Act, the Government may, by rules, provide for or regulate the transfer, to persons who immediately before the declaration of any slum area to be a slum clearance area, were occupying lands or buildings in that area, of lands or buildings in such slum clearance area after its re-development and the conditions of such transfer.

CHAPTER VI.

ACQUISITION OF LAND.

17. *Power to acquire land.*—Where the Government are satisfied that, for the purpose of executing any work of improvement in relation to any slum area or any building in such area or for the purpose of re-developing any slum clearance area, or for the purpose of rehabilitating slum dwellers, it is necessary to acquire any land within, adjoining or surrounded by any such area, they may acquire the land by publishing in the *Tamil Nadu Government Gazette*, a notice to the effect that they have decided to acquire the land in pursuance of this section:

Provided that, before publishing such notice the Government shall call upon the owner or any other person, who, in the opinion of the Government, may be interested in such land, to show cause why it should not be acquired; and after considering the cause, if any, shown by the owner or any other person interested in the land, the Government may pass such orders as they deem fit.

[5th April 1971]

18. *Land acquired to vest in Government free from all encumbrances.*—When a notice under section 17 is published in the *Tamil Nadu Government Gazette*, the land to which the said notice relates shall, on and from the date on which the notice is so published, vest absolutely in the Government free from all encumbrances.

19. *Right to receive compensation.*—Every person having any interest in any land acquired under this Act shall be entitled to receive and be paid compensation as hereinafter provided.

20. *Compensation.*—(1) The compensation payable in respect of any land acquired under this Act shall be the market-value of such land on the date of the publication of the notice referred to in section 17.

(2) The prescribed authority shall, after holding an enquiry in the prescribed manner, determine by order the amount of compensation under sub-section (1) and publish the said order in the *Tamil Nadu Government Gazette*. A copy of the said order shall be communicated to the owner of the land and every person interested therein.

(3) Where the owner of the land and the owner of the building on such land are different, the prescribed authority shall apportion the amount of compensation between the owner of the land and the owner of the building (in the same proportion as the market-value of the land bears to the market-value of the building on the date of the acquisition).

21. *Matters to be neglected in determining compensation.*—In determining the amount of compensation under section 20—

(1) no solatium shall be payable in consideration of the compulsory nature of the acquisition;

(2) the following factors shall not be taken into account, namely:—

(a) the degree of urgency which has led to the acquisition;

(b) any disinclination of the person interested to part with the land acquired;

(c) any damage sustained by him which, if caused by a private person, would not render such person liable to a suit;

(d) any damage which is likely to be caused to the land acquired, after the date of the publication of the notice under sub-section (1) of section 17, by or in consequence of the use to which it will be put;

(e) any increase to the value of the land acquired likely to accrue from the use to which it will be put when acquired;

(f) any increase to the value of the other land of the person interested likely to accrue from the use to which the land acquired will be put;

[5th April 1971]

(g) any increase to the value of the land by reason of the use thereof in a manner which is detrimental to the health of the occupants of the land or to the public health;

(h) any outlay or improvement on, or disposal of, the land acquired, commenced, made or effected without the sanction of the prescribed authority after the date of the publication of the notice under sub-section (1) of section 17.

22. *Appeal against order of compensation.*—Any person who does not agree to the amount of compensation determined by the prescribed authority under sub-section (2) of section 20 may prefer an appeal to the court within such period as may be prescribed.

23. *Apportionment of compensation.*—(1) Where several persons claim to be interested in the amount of compensation determined, the prescribed authority shall determine the persons who in its opinion are entitled to receive compensation and the amount payable to each of them.

(2) If any dispute arises as to the apportionment of the compensation or any part thereof, or as to the persons to whom the same or any part thereof is payable, the prescribed authority may refer such dispute to the decision of the Court and the Court shall, in deciding any such dispute follow as far as may be, the provisions of Part III of the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act I of 1894).

24. *Payment of compensation.*—(1) After the amount of compensation has been determined, the prescribed authority shall tender payment of the compensation to the persons entitled thereto and shall pay it to them.

(2) If the persons entitled to the compensation do not consent to receive it or if there be no person competent to alienate the land, or if there be any dispute as to the title to receive compensation, or as to the apportionment of it, the prescribed authority shall deposit the amount of compensation in the court and the court shall deal with the amount so deposited in the manner laid down in sections 32 and 33 of the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act I of 1894).

25. *Payment of interest.*—When the amount of such compensation is not paid or deposited on or before taking possession of the land, the prescribed authority shall pay the amount with interest thereon at the rate of four per cent per annum from the time of so taking possession until it shall have been so paid or deposited and such interest shall be paid or deposited by the prescribed authority in the same manner as provided for the amount of compensation.

26. *Appeal to High Court.*—Subject to the provisions of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) applicable to appeals from original decrees, and notwithstanding anything to the

[5th April 1971]

contrary in any enactment for the time being in force, a second appeal shall only lie to the High Court from any decision of the Court under this Act if the amount of compensation as determined by the prescribed authority exceeds rupees twenty-five thousand.

27. *Power of prescribed authority in relation to determination of compensation, etc.*—(1) The prescribed authority may, for the purpose of carrying out the provisions of sections 20, 21, 23, 24 and 25, by order, require any person to furnish such information in his possession relating to any land which is acquired under this Act as may be specified in such order.

(2) The prescribed authority shall, while holding an enquiry under this Act, have all the powers of a civil court, while trying a suit under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), in respect of the following matters, namely :—

(a) summoning and enforcing the attendance of any person and examining him on oath;

(b) requiring the discovery and production of any document;

(c) reception of evidence on affidavits;

(d) requisitioning any public record from any court or office;

(e) issuing commission for examination of witnesses.

28. *Use of land acquired.*—(1) Where any land has been acquired under this Act, the Government may undertake or cause to be undertaken such measures as may be necessary for the improvement, development, clearance or re-development of the land, or the erection of buildings thereon, in accordance with such plan as may be approved by them.

(2) (i) For the purpose of undertaking the measures referred to in sub-section (1), the Government may either hold the land under their own control and management and undertake such measures themselves or through the Board on such terms and conditions as may be determined by them, or transfer the land to the local authority concerned or the Board for the purpose of undertaking those measures.

(ii) Where the land is transferred as provided in clause (i), such land shall vest in the local authority concerned or the Board, as the case may be, and the local authority or the Board shall—

(a) pay to the Government the cost of acquisition of the land or such portion thereof as the Government may determine in each case; and

(b) undertake the measures referred to in sub-section (1) in accordance with such plans as may be approved by the Government, and subject to such directions as may, from time to time, be given by the Government.

[5th April 1971]

CHAPTER VII.

PROTECTION OF TENANTS IN SLUM AREAS FROM EVICTION.

29. *Proceedings for eviction of tenants not to be taken without permission of the prescribed authority.*—(1) Notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force, no person shall, except with the previous permission in writing of the prescribed authority—

(a) institute, after the commencement of this Act any suit or proceeding for obtaining any decree or order for the eviction of a tenant from any building or land in a slum area; or

(b) where any decree or order is obtained in any suit or proceeding instituted before such commencement for the eviction of a tenant from any building or land in such area, execute such decree or order.

(2) Every person desiring to obtain the permission referred to in sub-section (1) shall make an application in writing to the prescribed authority in such form and containing such particulars as may be prescribed.

(3) On receipt of such application, the prescribed authority after giving an opportunity to the parties of being heard and after making such summary enquiry into the circumstances of the case as it thinks fit, shall, by order in writing, either grant or refuse to grant such permission.

(4) In granting or refusing to grant permission under sub-section (3), the prescribed authority shall take into account the following factors, namely:—

(a) whether alternative accommodation within the means of the tenant would be available to him if he were evicted;

(b) whether the eviction is in the interest of improvement and clearance of the slum area;

(c) such other factors, if any, as may be prescribed.

(5) Where the prescribed authority refuses to grant the permission it shall record a brief statement of the reasons for such refusal and furnish a copy thereof to the applicant.

30. *Appeal against order refusing permission.*—Any person aggrieved by an order of the prescribed authority refusing to grant the permission under sub-section (4) of section 5 or under sub-section (3) of section 29 may, within such time as may be prescribed, prefer an appeal to the Government and the Government may, after hearing the appellant, decide such appeal and their decision shall be final.

31. *Restoration of possession of premises vacated by a tenant.*—(1) Where a tenant in occupation of any building in a slum area vacates any building or is evicted therefrom on the ground that it was required for the purposes of executing any work of improvement or for the purpose of re-erection of the building, the tenant

5th April 1971]

may, within such time as may be prescribed, file a declaration with the prescribed authority that he desires to be replaced in occupation of the building after the completion of the work of improvement or re-erection of the building as the case may be.

(2) On receipt of such declaration, the prescribed authority shall by order, require the owner of the building to furnish to it, within such time as may be prescribed, the plans of the work of improvement or re-erection of the building and estimates of the cost thereof and such other particulars as may be necessary and shall, on the basis of such plans and estimates and particulars, if any, furnished and having regard to the provisions of sub-section (3) of section 32 and after holding such enquiry as it may think fit, provisionally determine the rent that would be payable by the tenant if he were to be replaced in occupation of the building in pursuance of the declaration made by him under sub-section (1).

(3) The rent provisionally determined under sub-section (2) shall be communicated in the prescribed manner to the tenant and the owner.

(4) If the tenant, after the receipt of such communication, intimates in writing to the prescribed authority within such time as may be prescribed that when he is replaced in occupation of the building in pursuance of the declaration made by him under sub-section (1), he would pay to the owner, until the rent is finally determined under section 32, the rent provisionally determined under sub-section (2), the prescribed authority shall direct the owner to place the tenant in occupation of the building after the completion of the work of improvement or re-erection of the building, as the case may be, and the owner shall be bound to comply with such direction.

32. *Rent of buildings in slum areas.*—(1) Where any building in a slum area is let to a tenant after the execution of any work of improvement or after it has been re-erected, the rent of the building shall be determined in accordance with the provisions of this section.

(2) Where any such building is let to a tenant other than a tenant who is placed in possession of the building in pursuance of a direction issued under sub-section (4) of section 31 the tenant shall be liable to pay to the owner—

(a) if there is a general law relating to the control of rents in force in the area in which the building is situated and applicable to that building, the rent determined in accordance with the provisions of that law or the agreed rent whichever is less;

(b) if there is no such law in force in such area, such rent as may be agreed to between the owner and the tenant.

[5th April 1971]

(3) Where any such building is let to a tenant in pursuance of a direction issued under sub-section (4) of section 31, the tenant shall, notwithstanding any law relating to the control of rents in force in the area, be liable to pay to the owner—

(a) if any work of improvement has been executed in relation to the building, an annual rent a sum equivalent to the aggregate of the following amounts, namely :—

(i) the annual rent the tenant was paying immediately before he vacated the building for the purpose of execution of the work of improvement;

(ii) six per cent of the cost of the work of improvement; and

(iii) six per cent, of a sum equivalent to the compensation payable in respect of any land which may have been acquired for the purpose of effecting such improvement as if such land were acquired under section 17 on the date of the commencement of the work of improvement;

(b) if the building has been re-erected, an annual rent of a sum equivalent to four per cent of the aggregate cost of re-erection of the building and the cost of the land on which the building is re-erected.

Explanation.—For the purpose of this clause, the cost of the land shall be deemed to be a sum equivalent to the compensation payable in respect of the land if it were acquired under section 17 on the date of commencement of the re-erection of the building.

(4) The rent payable by a tenant in respect of any building under sub-section (3) shall, on an application made by the tenant or the owner, be determined by the authority referred to in sub-section (5);

Provided that an application for determination of such rent by the owner or the tenant shall not, except for sufficient cause, be entertained by such authority after the expiry of ninety days from the date of completion of the work of improvement or re-erection of the building, as the case may be.

(5) The authority to which the application referred to in sub-section (4) shall be made, shall be—

(a) Where there is a general law relating to the control of rents in force in the area in which the building is situate, the authority to whom applications may be made for fixing of rents of buildings situate in that area; and for the purposes of determining the rent under this section that authority may exercise all or all of the powers it has under the said general law; and the provisions of such law including provisions relating to appeals shall apply accordingly;

[5th April 1971]

(b) if there is no such law in force in that area, such authority as may be specified by rules made in this behalf by the Government and such rules may provide the procedure that will be followed by that authority in determining the rent and also for appeals against the decision of such authority.

(6) Where the rent is finally determined under this section, then the amount of rent paid by the tenant shall be adjusted against the rent so finally determined and if the amount so paid falls short of, or is in excess of, the rent finally determined, the tenant shall pay the deficiency or be entitled to a refund, as the case may be.

33. *Chapter not to apply to tenants of certain buildings.*—Nothing in this Chapter shall apply to or in relation to a tenant of any building situate in a slum area and belonging to the Government or Board or any local authority.

CHAPTER VIII.

SLUM CLEARANCE BOARD.

34. *Establishment of Slum Clearance Board.*—(1) With effect from such date as the Government may, by notification, appoint in this behalf, there shall be established a Board by the name of the Tamil Nadu Slum Clearance Board.

(2) The Board shall be a body corporate having perpetual succession and a common seal, and shall, by the said name sue and be sued.

35. *Constitution of the Board.*—(1) The Board shall consist of a Chairman and such number of other official and non-official members not exceeding fifteen as may be prescribed.

(2) The Chairman and other members of the Board shall be appointed by the Government.

(3) No act or proceeding of the Board shall be invalid by reason only of the existence of any vacancy among its members or any defect in the appointment of a member thereof.

36. *Conditions of service of members.*—The terms and conditions of the service of members of the Board shall be such as may be prescribed.

37. *Appointment of officers and servants.*—(1) The Secretary to the Board shall be appointed by the Government.

(2) The Secretary shall be the Chief Executive Officer of the Board.

(3) The Board may appoint such other officials and servants as it considers necessary for the efficient performance of its functions.

[5th April 1971]

38. *Conditions of service of officers and servants.*—(1) The pay and other conditions of service of the officers and servants of the Board shall be such as may be prescribed.

(2) Where any officer or servant of the State Housing Board is appointed in the Board, his conditions of service (including conditions as to pay, provident fund, pension and gratuity) shall be subject to such rules as may be made in this behalf by the Government.

39. *General disqualification of members, officers and servants.*—No person who has directly or indirectly by himself, or his partner or agent, any share or interest in any contract by or on behalf of the Board, shall become or remain a member or officer or servant of the Board.

40. *Functions of the Board.*—The functions of the Board shall be—

(a) to exercise the powers of the prescribed authority in cases where the Government have, by notification, directed that the powers of the prescribed authority shall be exercised by the Board;

(b) such other functions as may be prescribed.

41. *Finance, accounts and audit.*—The provisions of Chapter XII of the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961), relating to finance, accounts and audit shall apply, as far as may be, to the Board as the said provisions apply to the State Housing Board.

42. *No disqualification in certain cases.*—No person shall be disqualified for being chosen as, or for being a member of the Legislative Assembly or of the Legislative Council by reason only of the fact that he is a Chairman or a member of the Board.

43. *Power of Board to make regulations.*—The Board may make regulations in regard to the meetings of the Board and the conduct of business.

44. *Board to comply with directions of Government.*—It shall be the duty of the Board to comply with such directions as the Government may, from time to time, issue either generally or in regard to any particular matter.

45. *Powers of the State Housing Board to cease.*—With effect from the date of the establishment of the Board, the State Housing Board shall cease to exercise any functions under the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961), in respect of matters dealt with in this Act and in particular, the improvement of the slum area, the clearance of a slum area and the re-development of a slum clearance area.

5th April 1971]

46. *Transfer of certain assets and liabilities of the State Housing Board to the Board.*—(1) All property, assets, rights and liabilities of the State Housing Board shall, in so far as such property, assets, rights and liabilities are relatable immediately before the date of the establishment of the Board to the improvement of the slum area, the clearance of the slum area and the re-development of the slum clearance area, stand transferred to and vested in the Board.

(2) (a) If any dispute arises whether any property, assets, rights and liabilities stand transferred to and vested in the Board under sub-section (1), the dispute shall be referred to the decision of the Government and their decision shall be final.

(b) Before giving any decision on any such dispute the Government shall give an opportunity to the State Housing Board and to the Board to make representations.

47. *Board to enforce certain contracts and agreements.*—(1) All contracts, agreements and other instruments of whatever nature subsisting or having effect immediately before the date of the establishment of the Board and to which the State Housing Board is a party, in so far as such contracts, agreements and instruments, are relatable to the improvement of a slum area, the clearance of a slum area and the re-development of the slum clearance area shall be of as full force and effect against or in favour, of the Board and may be enforced or acted upon as fully and effectually as if, instead of the State Housing Board the Board had been a party thereto or as if they had been entered into or issued in favour of the Board.

(2) If, on the date of the establishment of the Board, any suit, appeal or other legal proceeding of whatever nature by or against the State Housing Board is pending, then such suit, appeal or other legal proceeding in so far as it is relatable to the improvement of the slum area, the clearance of a slum area and the re-development of a slum clearance area, shall not abate, be discontinued or be in any way prejudicially affected by reason of the transfer to the Board of the property, assets, rights and liabilities of the State Housing Board or of anything done under this Act, but the suit, appeal or other legal proceeding may be continued, prosecuted and enforced by or against the Board.

Explanation.—For the purpose of this sub-section, 'legal proceeding' includes any proceeding under the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act I of 1894).

48. *Payment of certain amount by the State Housing Board to the Board.*—Subject to the provisions of section 16, the State Housing Board shall, out of its funds, as on the date of the establishment of the Board pay to the Board, such amount as the Government may, in consultation with the State Housing Board specify.

[5th April 1971]

CHAPTER IX.

MISCELLANEOUS.

49. *Board to exercise the powers of prescribed authority.*—The Government may, by notification, direct that any power exercisable by the prescribed authority under this Act, may be exercised, by the Board in such cases, and subject to such conditions if any, as may be specified in the notification and on the issue of such notification, the prescribed authority shall not exercise the power in respect of the matters specified in such notification.

50. *Service of notices and orders.*—(1) Save as otherwise provided in this Act and subject to the provisions of this section and of any rules made in this behalf, every notice issued or order made under this Act shall—

(a) in the case of any notice or order of a general nature or affecting a class of persons, be published in the *Tamil Nadu Government Gazette*;

(b) in the case of any notice or order affecting an individual corporation or firm, be served in the manner provided for the service of summons in rule 2 of Order XXIX or rule 3 of Order XXX, as the case may be, in the First Schedule to the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908); and

(c) in the case of any notice or order affecting an individual person (not being a corporation or firm), be served on such person—

(i) by delivering or tendering it to that person; or

(ii) if it cannot be so delivered or tendered, by delivering or tendering it to the head of the office in which such person is employed, or to any adult male servant of such person, or to any adult male member of the family of such person, or by affixing a copy thereof on the outer door or on some conspicuous part of the premises in which that person is known to have last resided or carried on business or personally worked for gain; or

(iii) failing service by any of the means aforesaid, by post or by affixing a copy of the said notice or order on some conspicuous part of the land or building to which it relates.

(2) Where the notice or order cannot be served without undue delay, due to any dispute in the ownership of the land or building or due to the person to whom the notice or order is intended being not readily traceable, the notice or order may be served by publishing it in the *Tamil Nadu Government Gazette*, and where possible, by affixing a copy thereof on some conspicuous part of the land or building to which it relates.

51. *Powers of entry.*—It shall be lawful for any person authorised by the prescribed authority in this behalf to enter into or upon any land or building in any slum area or slum

[5th April 1971]

clearance area with or without assistants or workmen, in order to make any enquiry, inspection, measurement, valuation or survey, or to execute any work which is authorised by or under this Act or which it is necessary to execute for any of the purposes or in pursuance of any of the provisions of this Act or of any rule or order made thereunder.

52. *Powers of inspection.*—(1) The Government may, by general or special order, authorise any person—

(a) to inspect any drain, latrine, urinal, cesspool, pipe, sewer or channel in or on any land or building in a slum area or slum clearance area, and in his discretion to cause the ground to be opened for the purpose of preventing or removing any nuisance arising from the drain, latrine, urinal, cesspool, pipe, sewer or channel, as the case may be.

(b) to examine works under construction in the slum area or to take levels or to remove, test, examine, replace or read any meter.

(2) If, on such inspection, the opening of the ground is found to be necessary for the prevention or removal of a nuisance, the expenses thereby incurred shall be paid by the owner or occupier of the land or building, but if it is found that no nuisance exists or but for such opening would have arisen, the ground or portion of any building, drain, or other work opened, injured or removed, for the purpose of such inspection shall be filled in, reinstated or made good, as the case may be, by the Government.

53. *Power to enter land adjoining land where work is in progress.*—(1) Any person authorised by the Government in this behalf may, with or without assistants or workmen, enter on any land within forty-five metres if any work authorised by or under this Act for the purpose of depositing thereon any soil, gravel, stone or other purpose connected with the carrying on of the same.

(2) The person so authorised shall, before entering on any land under sub-section (1), state the purpose thereof, and shall, if so required by the occupier or owner, fence off so much of the land as may be required for such purpose.

(3) The person so authorised shall, in exercising any power conferred by this section, do as little damage, as may be, and compensation shall be payable by the Government to the owner or occupier of such land or to both for any such damage whether permanent or temporary in accordance with such rules as may be made.

54. *Power to enter into buildings.*—It shall be lawful for any person authorised by the prescribed authority in this behalf to enter into any place or to open or cause to be opened any door, gate or other barrier—

(a) if he considers the opening thereof necessary for the purpose of such entry; and

[5th April 1971]

(b) if the owner or occupier is absent, or being present refuses to open such door, gate or barrier.

55. *Entry to be made in the day time.*—No entry authorised by or under this Act shall be made except between the hours of sunrise and sunset.

56. *Occupier's consent ordinarily to be obtained.*—Save as provided in this Act, no land or building shall be entered without the consent of the occupier, or if there be no occupier, of the owner thereof, and no such entry shall be made without giving the said occupier or owner, as the case may be, not less than twenty-four hours' written notice of the intention to make such entry:

Provided that no such notice shall be necessary if the place to be inspected is a shed for cattle or a latrine, urinal or a work under construction.

57. *Powers of eviction.*—Notwithstanding anything contained in this Act, where the prescribed authority is satisfied either upon a representation from the owner of a building or upon other information in its possession that the occupants of the building have not vacated it in pursuance of—

(i) any notice, order or direction issued by the prescribed authority; or

(ii) any notice or direction issued by the owner; the prescribed authority shall if satisfied that such eviction is necessary to carry out the purposes of the Act, by order, direct the eviction of the occupants from the building, in such manner and within such time as may be specified in the order, and may for that purpose use or cause to be used such force as may be necessary.

Provided that, before making any order under this section, the prescribed authority shall call upon the occupants of the building to show cause why they should not be evicted therefrom and after considering the cause, if any, shown by such occupants, the prescribed authority may pass such orders as it deems fit.

58. *Power to remove dangerous or offensive trades from slum areas.*—The prescribed authority may, by order in writing, direct any person carrying on any dangerous or offensive trade in a slum area to remove the trade from that area within such time as may be specified in the order:

Provided that before making any order under this section the prescribed authority shall call upon the person carrying on the trade to show cause why the order should not be made and after considering the cause, if any, shown by such person, the prescribed authority may pass such order as it deems fit.

[5th April 1971]

59. *Appeal.*—(1) Except as otherwise expressly provided in this Act, any person aggrieved by any notice, order or direction issued by the prescribed authority may, within such time as may be prescribed, appeal to the Government.

(2) Every appeal under this Act shall be made by petition in writing accompanied by a copy of the notice, order or direction appealed against.

(3) On the admission of an appeal, all proceedings to enforce the notice, order or direction and all prosecutions for any contravention thereof shall be held in abeyance pending the decision on the appeal and if the notice, order or direction is set aside on appeal, disobedience thereto shall not be deemed to be an offence.

(4) No appeal shall be decided under this section unless the appellant has been heard or has had a reasonable opportunity of being heard.

(5) The decision of the Government on appeal shall be final and shall not be questioned in any court.

60. *Order of demolition of buildings in certain cases.*—Where the erection of any building has been commenced, or is being carried out, or has been completed, in contravention of any restriction or condition imposed under section 14 or of a plan for the re-development of any slum clearance area or in contravention of any notice, order or direction issued under this Act, the prescribed authority may, in addition to any other remedy that may be resorted to under this Act, or under any other law, make an order directing that such building shall be demolished by the owner thereof, within such time, not exceeding sixty days, as may be specified in the order, and on the failure of the owner to comply with the order within the time specified, the prescribed authority may itself cause the building to be demolished and subject to the provisions of section 61, sell the materials thereof:

Provided that, before making any order under this section, the prescribed authority shall call upon the owner to show cause why the order should not be made and after considering the cause, if any, shown by such owner, the prescribed authority may pass such orders as it deems fit.

61. *Disposal of proceeds of sale of materials of demolished building and recovery of expenses.*—(1) Where the materials of any building demolished by the prescribed authority, under section 10, section 13 or section 60 are sold, the prescribed authority shall apply the proceeds of such sale in or towards payment of the expenses incurred by that authority under that section and pay any surplus accruing from such sale to the owner or other person entitled thereto on demand made within twelve months from the date of sale. If no such demand is made, such surplus shall be deposited with the Government or authority specified by them.

[5th April 1971]

(2) Any expenses referred to in sub-section (1), if not satisfied out of the sale proceeds of the materials of any building referred to in that sub-section, may be recovered by the prescribed authority from the owner of the building or any other person having an interest therein as arrears of land revenue.

62. *Penalties.*—(1) Any person who—

(a) commences or causes to be commenced any work in contravention of any restriction or condition imposed under section 14 or of any plan for the re-development of a slum clearance area; or

(b) contravenes or fails to comply with any other provision of this Act or of any rule made thereunder or of any notice, order or direction issued under this Act, shall be punishable for the first offence with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees, or with both and for a second or any subsequent offence with imprisonment for a term which may extend to six months or with fine which may extend to two thousand rupees, or with both.

(2) Any person who obstructs any person authorised under this Act to enter into or upon any land or building or molests such person after such entry shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees.

63. *Offences by companies.*—(1) If the person committing an offence under this Act is a company, every person, who at the time the offence was committed was in charge of, and was responsible to, the company for the conduct of the business of the company as well as the company, shall be deemed to be guilty of the offence, and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly :

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment provided in this Act if he proves that the offence was committed without this knowledge, or that he exercised all due diligence to prevent the commission of the offence.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), where an offence under this Act has been committed by a company and it is proved that the offence has been committed with the consent or connivance of, or is attributable to any neglect on the part of any director, manager, secretary or other officer of the company, such director, manager, secretary or other officer shall also be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

Explanation.—For the purpose of this section—

(a) 'company' means a body corporate and includes a firm or other association of individuals; and

(b) 'director' in relation to a firm means a partner in the firm.

[5th April 1971]

64. *Prosecution and trial of offence.*—(1) No prosecution for any offence punishable under this Act shall be instituted except with the previous sanction of the prescribed authority.

(2) No Court inferior to that of a salaried presidency magistrate or a salaried magistrate of the first class shall try any offence punishable under this Act.

65. *Bar of jurisdiction of civil courts.*—Save as otherwise expressly provided in this Act, no civil court shall have jurisdiction in respect of any matter which the Government are, or the prescribed authority is, empowered by or under this Act, to determine and no injunction shall be granted by any court or other authority in respect of any action taken or to be taken in pursuance of any power conferred by or under this Act.

66. *Prescribed authority, etc., to be public servants.*—The prescribed authority and any person authorised by it under this Act shall be deemed to be public servants within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

67. *Protection of action taken in good faith.*—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is, in good faith, done or intended to be done in pursuance of this Act or of any rule or order made thereunder.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Government or the prescribed authority or any authority or officer subordinate to the Government or the prescribed authority for any damage caused or likely to be caused by anything which is, in good faith, done or intended to be done in pursuance of this Act or of any rule or order made thereunder.

68. *Delegation of powers of Government.*—(1) The Government may, by notification, authorise any authority or officer to exercise any of the powers vested in them by this Act (except the power to acquire land under section 17 and the power to make rules under section 70) and may in like manner withdraw such authority.

(2) The exercise of any power delegated under sub-section (1) shall be subject to such restrictions and conditions as may be prescribed or as may be specified in the notification and also to control and revision by the Government or by such officer as may be empowered by the Government in this behalf. The Government shall also have power to control and revise the acts or proceedings of any officer so empowered.

69. *Act to override other laws.*—The provisions of this Act and the rules made thereunder shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law for the time being in force, or any custom, usage or contract or decree or order of a Court or other authority.

[5th April 1971]

70. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules for carrying out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for or regulate—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the fees payable in respect of any application or statement under this Act;

(c) the manner of authentication of notices, orders and other instruments of the prescribed authority; and

(d) the preparation of plans for the development of any slum area or slum clearance area and matters to be included in such plans.

71. *Application of the Act to certain pending cases of acquisition.*—(1) The provisions of this Act shall apply also to any case or cases in which proceedings have been started before the commencement of this Act for the acquisition of any land in a slum area under the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act I of 1894) (hereinafter in this section referred to as the said Act) but no award has been made by the Collector under section 11 of the said Act before such commencement, as if—

(i) the notification published under sub-section (1) of section 4 of the said Act, or

(ii) the declaration made under section 6 of the said Act, or

(iii) the notice given under sub-section (1) of section 9 of the said Act,

were a notice to show cause against the acquisition of the land served by the Government under the proviso to section 17 of this Act.

(2) Nothing contained in sub-section (1) shall apply in relation to any land unless and until after the Government have published a notice in the *Tamil Nadu Government Gazette* to the effect that the said land is required for any of the purposes specified in section 17 of this Act.

72. *Publication of the rules, the date of the commencement of the rules and notifications and placing of rules and notifications on the table of the Legislature.*—(1) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(b) All notifications issued under this Act shall unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

[5th April 1971]

(2) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

73. *Repeal of Tamil Nadu Act XI of 1954.*—The Tamil Nadu Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954 (Tamil Nadu Act XI of 1954), is hereby repealed.

74. *Repeal of Tamil Nadu Ordinance 1 of 1971.*—(1) The Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 1 of 1971), is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the said Ordinance including any orders passed, notifications issued, rules, regulations and appointments made shall in so far as they are not inconsistent with this Act be deemed to have been done or taken under this Act and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action under this Act.

INDEX TO TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

THIRTY-EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

24TH TO 26TH, 29TH TO 31ST MARCH 1971,
1ST TO 3RD AND 5TH APRIL 1971.

VOLUME LXXXVIII (Nos. 1 to 10).

	PAGES
A.	
ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—	
Governor's Address, discussion on	272, 391 392, 393 394-398 427
Supplementary Statement of Expenditure for 1970-71 (Final), discussion on	220-222
ADDITIONAL SALES TAX RULES, 1970—	
Making of—, notification laid on the table ...	6
ADITANAR, THE HON. THIRU SI. PA.—	
Budget for 1970-71, general discussion on	154
Governor's Address, discussion on	410, 416 418
Resolution <i>re</i> Co-operative State Land Development Bank Limited, increase of maximum amount of guarantee given by Government for debentures issued by	410-411
Supplementary Statement of Expenditure for 1970-71 (Final), discussion on	215
ADVOCATES' CHAMBERS—	
Question <i>re</i> construction of—in new Court buildings in Madurai	508-509
127/95 (L.C.)—1	

A—cont.

	PAGES
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—	
Declaration of market area of Singampuneri and Kamuthi regulated markets in Ramanathapuram, amendment to notification, notification laid on the table	12
Declaration of Ramanathapuram, Tiruvadanai, etc. taluks in Ramanathapuram district to be notified areas, notification laid on the table	17
Market areas and notified market at Vadasery in Kanyakumari district, notification laid on the table	8
Markets for purchase and sale of blackgram and corriander, establishment of—, notification laid on the table	15
Regulation of trade for purchase and sale of maize in Coimbatore district, notification laid on the table ...	13
Regulation of trade in paddy in Ramanathapuram district, notification laid on the table	14
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS (AMENDMENT AND VALIDATION OF CESS) ACT, 1970—	
Appointment of date for duration of—, notification laid on the table	13
Making of a rule under—, notification laid on the table	13
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS RULES, 1962—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	12, 16
Coming into force of— on 1st January 1971, notification laid on the table	13
AGRICULTURAL UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1971—	
See Bills.	

A—cont.

AGRICULTURAL UNIVERSITY BILL, 1971—	
See Bills.	
AGRICULTURAL UNIVERSITY ORDINANCE, 1971—	
Laid on the table	18
AIYASWAMY, THIRU M.—	
Budget for 1971-72, general discussion on	167, 168-170, 171
Governor's Address, discussion on	343-349
Question re Court-fee stamps, illicit printing and sale of	507-508
ANBAZHAGAN, THE HON. THIRU K.—	
Bill—Town and Country Planning Bill, 1971 ...	545-550
APPROPRIATION BILL, 1971—	
See Bills.	
APPROPRIATION (VOTE ON ACCOUNT) BILL, 1971—	
See Bills.	
ARIVAZHAGAN, THIRU K.—	
Bill—Agricultural University Bill, 1971	466-467
ARIVUDAI NAMBI, PULAVAR O.—	
Budget for 1971-72, general discussion on	171-175
ARUMUGASWAMI, THIRU M.—	
Budget for 1970-71, general discussion on	141-145
Governor's Address, discussion on	350-351
AYYANAN AMBALAM, THIRU A.—	
Governor's Address, discussion on	314-318
B.	
BILLS—	
Agricultural University Bill, 1971—	
Considered and passed	463-473, 512-526
*Message from the Assembly re	407-408
127/95 (L.C.)—2	

B—cont.

BILLS—cont.

Agricultural University Bill, 1971—cont.

Message from the Governor *re* ... 407

Appropriation Bill, 1971—

Considered and returned to Assembly ... 230

Message from the Assembly *re* ... 211

Message from the Governor *re* ... 211

Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971—

Considered and returned to Assembly ... 229-230

Message from the Assembly *re* ... 211

Message from the Governor *re* ... 211

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971—

Considered and passed ... 456-458

Message from the Assembly *re* ... 408

Message from the Governor *re* ... 407

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1971—

Considered and passed ... 463

Message from the Assembly *re* ... 407

Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971—

Considered and passed ... 459-460

Message from the Assembly *re* ... 408

Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill 1971—

Considered and passed ... 527-543

Message from the Assembly *re* ... 511

Message from the Governor *re* ... 511

Town and Country Planning Bill, 1971—

Considered and passed ... 545-550

Message from the Assembly *re* ... 511

B—cont.

BILLS, AS PASSED BY THE ASSEMBLY, LAID ON THE TABLE—

Agricultural University Bill, 1971 ... 552

Appropriation Bill, 1971 ... 251

Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 ... 251

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971 ... 552

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1971 ... 552

Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 ... 552

Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971 ... 553

BOOKS AND PUBLICATIONS—

Question *re*—

Text-books, production through National Council of Educational Research and Training ... 159-161

Text-books, representation from the School Text-books Publishers' Association *re* publication of . 365-366

BROADWAY MOFUSSIL BUS STAND—

Question *re* improvement of ... 162

BUDGET FOR 1971-72—

General discussion on ... 136-156

Presentation of ... 5

Speech by Chief Minister in Council on 26th March 1971, laid on the table ... 157

BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) ACT, 1960—

Extension of certain provisions of— to Kanyakumari Township area in Kanyakumari district, notification laid on the table ... 13

BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1971—

See Bills.

B—cont.

BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL)
AMENDMENT ORDINANCE, 1971—

Laid on the table ... 18

BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL)
RULES, 1961—

Amendments to—, notification laid on the table ... 10

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees.

C.

CATERING ESTABLISHMENTS ACT, 1958—

Exemption of Coffee Stalls and Cool Drinks Parlour
run by the Sankaranainarkoil Co-operative Milk
Supply Society Limited, Sankaranainarkoil, from
section 12 of—, notification laid on the table ... 14

CHAIRMAN, MR.—

Announcement *re*—

Business Advisory Committee's decision ... 133

Message from the Assembly *re*—Agricultural University (Amendment) Bill,
1971 ... 408

Appropriation Bill, 1971 ... 211

Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 ... 211

Buildings (Lease and Rent Control) Amend-
ment Bill, 1971 ... 408

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1971 ... 407

Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill,
1971 ... 408Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill,
1971 ... 511

Town and Country Planning Bill, 1971 ... 511

Message from the Governor *re*—

Agricultural University Bill, 1971 ... 407

Appropriation Bill, 1971 ... 211

Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 ... 211

C—cont.

CHAIRMAN, MR.—cont.

Announcement *re*—cont.Message from the Governor *re*—cont.Buildings (Lease and Rent Control) Amendment
Bill, 1971 ... 407Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill,
1971 ... 511

Panel of Vice-Chairmen ... 5

Bill—Agricultural University Bill, 1971 ... 513

Budget for 1970-71, general discussion on ... 140, 143

Business Advisory Committee, re-nomination of
Karunanidhi, the Hon. Thiru M., as a Member of ... 5Condolence Resolution *re* death of Sundararajan,
Thiru A. R., sitting Member of Council ... 1, 2Governor's Address, amendment to Motion of Thanks
for ... 163Governor's Address, discussion on ... 383, 385,
387, 398,
418House Committee, election of members to ... 212-213,
367, 408Obituary reference *re* Veeraswamy, Thiru Bikkina,
former Minister of Composite Madras State ... 1Privileges Committee, election of members to ... 211-212,
366-367

Welcome to new Ministers ... 3-4

CHILDREN RULES, 1940—

Amendment to—, notification laid on the table ... 8, 208

CINEMAS (REGULATION) RULES, 1957—

Amendments to—, notification laid on the table ... 7, 208

CITY TENANTS PROTECTION RULES, 1970—

Making of—, notification laid on the table ... 363

CLUBWALA JADHAV, THIRUMATHI MARY—

Bill—Slum Areas (Improvement and Clearance)
Bill, 1971 ... 527-528

C—cont.

PAGES

COLLEGES—

Question re—

College of Engineering, Salem, starting of courses
in Engineering, Metallurgy and Chemical Engi-
neering in 265-266

Khader Mohideen College, Adhirampattinam,
detention of train by students of—on 3rd
October 1970 305-306

P.U.C. (Evening) in Government Colleges, repre-
sentation re tuition fees 267-269

Rajah Serfoji Government College, Thanjavur,
representation from Evening College students
for change in venue of classes of 131-132

COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION—

See Committees.

COMMITTEES—

Business Advisory Committee, decision of 133

Business Advisory Committee, re-nomination of
Karunanidhi, the Hon. Thiru M., as a Member of 5

Committee on Subordinate Legislation (of the
Assembly), election of five Members (of the
Council) to serve on 408

Estimates Committee, nomination of five Members
to associate with 409-410

House Committee, election of Members to 212-213,
366-367

Library Committee (State), election of a Member
to 512

Privileges Committee, election of Members to 211-212,
366-367

Public Accounts Committee, nomination of five
Members to serve on 409

C—cont.

CONDOLENCE RESOLUTION re—

Death of Sundararajan, Thiru A. R., sitting
Member of Council 1-2

CO-OPERATIVE SOCIETIES RULES, 1963—

Amendments to—, notification laid on the table ... 362, 552

COURT-FEE STAMP—

Question re illicit printing and sale of 507-508

COURTS—

Question re—

Advocates' Chambers in New Court buildings at
Madurai, construction of 508-509

Recording of depositions of witnesses in Tamil in
Sessions 265 270

D.

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Bill—Agricultural University Bill, 1971 470-473

Governor's Address, discussion on 327-332

DEPOSITIONS OF WITNESSES—

Question re recording of—in Tamil in Sessions
Courts 269-270

DEPUTY CHAIRMAN, MR.—

Announcement re—

Message from the Governor re Resolution of
Thanks for his Address 552

DHARMALINGAM, THE HON. THIRU A. P.—

Bill—Agricultural University Bill, 1971 463-465,
518-522,
523,
524-525
526

Governor's Address, discussion on 387

DISTRICT JUDGES—

Question re number and names of—selected in
1970 509-510

D—cont.

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—

Appointment of Personal Assistant (Panchayat Development) to Collector of Coimbatore as Special Officer to perform functions under—, notification laid on the table	12
Exercise of powers by Director of Municipal Administration, making of rule, notification laid on the table	10
Extension of certain provisions and rules framed to Kadathur Town Panchayat, Dharmapuri district, notification laid on the table	7
Removal of Vice-Chairman, Manapparai Municipal Council, from office, notification laid on the table.	17
Rules relating to invitation and disposal of tender relating to supplies of materials, goods, etc. to Municipal Council, amendment to—, notification laid on the table	6-7

E.

EDUCATIONAL CONCESSIONS—

Question <i>re</i> grant of—to students economically backward but belonging to forward communities, Education Minister's statement <i>re</i>	266-267
---	---------

ELECTRICITY BOARD, TAMIL NADU—

Annual Budget for 1971-72, and Supplementary Budget for 1970-71, laid on the table	552
---	-----

ENTERTAINMENTS TAX—

Exemption of benefit Cinematograph film show on 30th June 1971 from—, notification laid on the table	16
Exemption of film show organised by Lions Club of South Madras on 6th February 1971 at Shanti Theatre, Madras, from—, notification laid on the Theatre, Madras, from—, notification laid on the	
Exemption of film show organised by Lions Club of South Madras on 11th February at Ashok Theatre, Madras, from—, notification laid on the table ...	157

E—cont.

ENTERTAINMENTS TAX—cont.

Exemption of film show "Thiruvilaiyadal" organised by students of Vivekananda College Hostel in aid of Silver Jubilee Celebrations Fund on 21st February 1971 at Sun Theatre, Madras, from—, notification laid on the table	157
--	-----

ESTIMATES COMMITTEE—

See Committees.

F.

FACTORIES RULES, 1950—

Amendment to—, notification laid on the table ...	17
---	----

FACTORIES (WELFARE OFFICERS) RULES, 1953—

Amendment to—, notification laid on the table ...	157
---	-----

G.

GENERAL SALES TAX ACT, 1959—

Amendment to Revenue Department Notification III No. 160 of 1970, dated 14th May 1970 published in Government Gazette, dated 10th June 1970, notification laid on the table	405
--	-----

Appointment of Thiruvallargal K. E. Varadan and T. Sudarsanam Daniel as Judicial Members of Additional Bench of Sales Tax Tribunal, Madras and Coimbatore respectively—, notification laid on the table	9
--	---

GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1971—

See Bills.

GENERAL SALES TAX RULES, 1959—

Amendments to—, notification laid on the table ...	11, 16, 208
--	-------------

GOVERNOR'S ADDRESS—

Discussion on	230-251, 270-303, 314-362, 369-404, 411-456
----------------------	---

G—cont.		PAGES
GOVERNOR'S ADDRESS—cont.		
Laid on the table	18	
Message from the Governor <i>re</i> Resolution of thanks for his Address	552	
Motion of thanks for—, amendment to	163	
H.		
HANIFA, THIRU NAGORE E. M.—		
Governor's Address, discussion on	398-399	
HINDU MARRIAGE (REGISTRATION) RULES, 1967—		
Amendments to—, notification laid on the table ...	17	
HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS ACT, 1959—		
Grant of Travelling Allowance to Members of Area Committee or to Trustee Rules, amendments to—, notification laid on the table	7	
HOSPITALS (AND DISPENSARIES)—		
Question <i>re</i> General Hospital and Stanley Medical College Hospital, Madras, method of treatment of out-patients in	504-505	
HOUSE COMMITTEE—		
<i>See</i> Committees.		
HOUSING BOARD, STATE—		
Statement of guarantee given by Government to—, notification laid on the table	405	
I.		
INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARD) ACT, 1963—		
Amendment to Revenue Department notification, dated 31st March 1965, notification laid on the table	14-15	
Coming into force of certain provisions of— on 15th December 1970 in Thanjavur taluk, notification laid on the table	8	

I—cont.		PAGES
INDIAN STAMP ACT, 1899—		
Exemption of mortgage deed to be executed for House Building advance granted to late Thiru S. Ramanujam from stamp duty and registration fee, notification laid on the table	18	
Exemption of sale deeds in favour of S.Rm.M.Ct.M. Thiruppani Trust from stamp duty, notification laid on the table	17	
Remission of stamp duty on endowment deed to be executed in favour of Pasumpon Sri Muthuramalinga Thevar Memorial College Board, Pasumpon, notification laid on the table	18	
Remission of stamp duty on loan bonds to be executed by Hindu Scheduled Caste loanees for interest-free loans to Hindu Scheduled Caste petty traders, notification laid on the table	17	
Remission of stamp duty on mortgage deed to be executed by Thiru U. Vaidyanathan (I.A.S.), for house building advance sanctioned by Government of Bihar, notification laid on the table	17	
Remission of stamp duty on mortgage deeds to be executed by any Small Scale Industry in favour of Madras Industrial Corporation Limited, notification laid on the table	18	
Remission of stamp duty on sale deed to be executed in favour of "Lalitha Subramanian" Trust, notification laid on the table	18	
Remission of stamp duty on written undertakings to be executed by State Industrial Development Corporation, etc. for loans and advances sanctioned by Government, notification laid on the table ...	17	
IRRIGATION—		
Deepening of irrigation wells in Ramanathapuram district, Minister's attention called to grant of loans for	367-369	

I—cont.

ISVARMURTI, THIRU V.—

Bill—Agricultural University Bill, 1971		467-469, 525-526
Governor's Address, discussion on		270-275

J.

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Budget for 1970-71, general discussion on		137-138
---	--------	---------

K.

KARUNANIDHI, THE HON. THIRU M.—

Bills—

Appropriation Bill, 1971		236
Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971		229-230
Budget for 1971-72—		
General discussion on		141, 168, 178, 182, 200-207
Presentation of		5

Committee on Subordinate Legislation (of the Assembly), nomination of five members (of the Council) to serve on		408
---	--------	-----

Condolence Resolution <i>re</i> death of Sundararajan, Thiru A. R., sitting Member of Council		1-2
---	--------	-----

Estimates Committee, nomination of five members to associate with		409-410
---	--------	---------

Governor's Address, discussion on		387, 388, 421, 428, 429, 430, 434-439, 440-455
-----------------------------------	--------	--

House Committee, election of members to		212-213
---	--------	---------

Privileges Committee, election of members to		211-212
--	--------	---------

Public Accounts Committee, nomination of five Members to serve on		409
---	--------	-----

K—cont.

KARUNANIDHI, THE HON. THIRU M.—cont.

Re-nominated as a Member of Business Advisory Committee		5
Resolution <i>re</i> freedom struggle in Bangla Desh		550-552
Supplementary Statement of Expenditure for 1970-71 (Final)—		218, 229

Discussion on		229
---------------	--------	-----

Presentation of		133-136
-----------------	--------	---------

KHADER MOHIDEEN COLLEGE, ADHIRAM-PATTINAM—

<i>See</i> Colleges		305-306
---------------------	--------	---------

KRISHNASWAMY NAIDU, THIRU R.—

Bill—Agricultural University Bill, 1971		524
Budget for 1971-72, general discussion on		175-178, 179-180

Governor's Address, discussion on		230-231, 279-286, 359-360, 378-379, 455
-----------------------------------	--------	---

Supplementary Statement of Expenditure for 1970-71 (Final), discussion on		217-218, 219-220, 225, 227
---	--------	----------------------------------

L.

LAND REFORMS (REDUCTION OF CEILING ON LAND) RULES, 1970—

Making of—, notification laid on the table		11
--	--------	----

LANDS—

Question <i>re</i> Government perambokes, assignment to slum-dwellers in Madurai Town		209-210
---	--------	---------

L—cont.

LIBRARY COMMITTEE—

See Committees.

LIQUOR (LICENCE AND PERMIT) RULES,
1960—

Amendments to—, notification laid on the table ... 9

LOANS—

Grant of— for deepening irrigation wells in Ramanathapuram district, Minister's attention called to ... 367-369

Question re suspension of recovery of—obtained from Land Development Banks in drought areas ... 310-314

M.

MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—

Bill—Slum Areas (Improvement and Clearance)
Bill, 1971 ... 527,
537-543Budget for 1970-71, general discussion on ... 154, 180,
186, 187Governor's Address, discussion on ... 272, 299,
300MADRAS CORPORATION ENGINEERING
SERVICE RULES—

Amendment to—, notification laid on the table ... 12

MANI, THIRU K. S.—

Budget for 1970-71, general discussion on ... 138-140,
141

MANJUBHASHINI, THIRUMATHI S.—

Bill—Slum Areas (Improvement and Clearance)
Bill, 1971 ... 532-534

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Deepening of irrigation wells in Ramanathapuram district, calling attention to grant of loans through Panchayat Unions for ... 367-369

M—cont.

MEMBERS OF LEGISLATURE—

Return of Assets of Thiru O. Arivudai Nambi and certain other Members of Legislative Council as on 31st March 1970, laid on the table ... 19

Return of Assets of Thiru T. S. Arunachalam, as on 31st March 1970, laid on the table ... 553

MESSAGES FROM THE ASSEMBLY—

See Bills.

MESSAGES FROM THE GOVERNOR—

See Bills.

MINIMUM WAGES (TAMIL NADU) RULES,
1953—

Amendment to—, notification laid on the table ... 18

MINISTERS—

Welcome to new ... 3-4

MONEY-LENDERS RULES, 1959—

Amendment to—, notification laid on the table ... 6

MOTOR VEHICLES RULES, 1940—

Amendments to—, notification laid on the table ... 6, 10,
11, 15, 16MOTOR VEHICLES (TAMIL NADU) AMEND-
MENT ORDINANCE, 1971—

Laid on the table ... 18

MOTOR VEHICLES TAX—

Concessional rate of—for Lorry MDJ 3889, notifications laid on the table ... 10, 11

Exemption of Ambulance Van MSQ 6468 from—, notification laid on the table ... 12

Exemption of car MSU 2808 from—, notification laid on the table ... 14

Exemption of certain vehicles of Port of Madras from—, notification laid on the table ...

M—cont.

MOTOR VEHICLES TAX—cont.

Exemption of certain vehicles of Ramanadhi and Gatana Project Scheme, Public Works Department, Tirunelveli, Kanyakumari Circle from—, notification laid on the table	16
Exemption of Goods Vehicles MSM 983 and MSM 1283 from—, notification laid on the table ...	13
Exemption of lorry MDK 3208 and Motor Cycle MSM 2361 from—, notifications laid on the table	9, 12
Exemption of scooter No. MSQ 2080 from—, notification laid on the table	11
Exemption of Tourist Luxury coaches MSS 7795 and MDA 1643 from—, notification laid on the table	8
Exemption of Truck MSM 1606 and Car MSM 6223 from—, notification laid on the table	11
Exemption of Truck trailer MDY 1702 from—, notification laid on the table	14
Exemption of van MSL 2087 from—, notification laid on the table	15
Exemption of vehicle MDF 4504 from—, notification laid on the table	14
Exemption of vehicle MSL 2029 from—, notification laid on the table	15
Exemption of vehicle MSM 5672 from—, notification laid on the table	9
Exemption of vehicle MSQ 5393 from—, notification laid on the table	9
Exemption of vehicles MDO 6987, MDO 6988, MDO 6989, MDO 6991, MDO 6992 and MDO 7015 from—, notification laid on the table	7

M—cont.

MOTOR VEHICLES TAX—cont.

Exemption of vehicles MV 5049 and MM 7407 from—, notification laid on the table	7-8
Extension of grace time for Stage Carriages and Public Carriers for payment of— for quarter ending 30th September 1969, notification laid on the table	9, 11
Extension of grace time for Stage Carriages and Public Carriers for payment of— for quarter ending 31st March 1970, notification laid on the table	13
Grace time for stage carriages and public carriers for payment of— for quarter ending 31st March 1971, notification laid on the table	16
Rate of—on Motor Vehicles plying on town service routes partly within and partly outside Municipal limits, notification laid on the table	13
MOTOR VEHICLES TAXATION ACT, 1931— Amendment to Home Department Notification, dated 8th February 1967, notification laid on the table ...	15
MOTOR VEHICLES RULES, 1940— Amendment to—, notification laid on the table ...	362
MOTOR VEHICLES (TAMIL NADU AMENDMENT) BILL, 1971— See Bills.	
MUNICIPAL CHAIRMEN— Question re election of—, new procedure for ...	506-507
MUTHU, THIRU S.— Governor's Address, discussion on	286-290, 332-337
MUTHUSWAMY, THIRU S.— Governor's Address, discussion on	243-249, 322-323

M—cont.

MYSTERIOUS DISEASE—

Question <i>re</i> death of children due to—, in Nagapattinam during 1970 and preventive measures taken	505-506
---	---------

N.

NARAYANASWAMY, THIRU P.—

Bill—Agricultural University Bill, 1971	523
Budget for 1970-71, general discussion on	145-148

NATARAJAN, THE HON. THIRU N. V.—

Governor's Address, discussion on	349, 390
-----------------------------------	----------

NAXALITE MOVEMENT—

Question <i>re</i> spreading of— among students	308-310
---	---------

NEEDUNCHEZHIAN, THE HON. THIRU V. R.—

Deepening of irrigation wells in Ramanathapuram district, statement <i>re</i> grant of loans for	367-369
--	---------

Governor's Address, discussion on	384-385, 417, 418
-----------------------------------	-------------------

Library Committee (State), election of a Member to	512
--	-----

Resolution <i>re</i> freedom struggle in Bangla Desh	545
--	-----

NEELA NARAYANAN, THIRU—

Governor's Address, discussion on	374-377
-----------------------------------	---------

O.

OBITUARY REFERENCE *re*—

Veeraswamy, Thiru Bikkina, former Minister of Composite Madras State	1
--	---

P.

PANCHAYAT UNIONS—

Exclusion of certain areas in St. Thomas Mount Panchayat Union in Chingleput District, Errata to notification—, laid on the table	18
---	----

PANCHAYATS ACT, 1958—

Amendments to rules for utilisation of Railway Cess Fund under—, notification laid on the table	13
---	----

P—cont.

PANCHAYATS ACT, 1958—cont.

Appointment of officers to exercise powers or duties of Inspector under—, notification laid on the table	303
--	-----

Change of name of Melur North Block and Panchayat Union as Kottampatti Panchayat Union, notification laid on the table	157
--	-----

Extension of certain provisions and rules to Vellore Town Panchayat in Coimbatore district, notification laid on the table	8
--	---

PANEL OF VICE-CHAIRMEN—

Announcement <i>re</i>	5
------------------------	---

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Additional Sales Tax Rules, 1970, making of— (G.O. P. No. 2728, Revenue, dated 25th August 1970)	6
--	---

Agricultural Produce Markets Act, 1959—

Declaration of market area of Singampuneri and Kamuthi regulated markets in Ramanathapuram, amendment to notification (Memo. No. 86065-A-11/70-2, Agriculture, dated 25th September 1970)	12
---	----

Declaration of Ramanathapuram, Tiruvadanai taluks, etc., in Ramanathapuram district to be notified areas under Act 23 of 1959—(G.O. Ms. No. 3179, Agriculture, dated 4th December 1970)	17
---	----

Market areas and notified market at Vadasery in Kanyakumari district (G.O. Ms. No. 643, Agriculture, dated 4th March 1969)	8
--	---

Markets for purchase and sale of blackgram and coriander, establishment of—(G.O. Ms. No. 2232, Agriculture, dated 30th July 1970)	15
---	----

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Agricultural Produce Markets Act, 1959—cont.

Regulation of trade for purchase and sale of maize in Coimbatore district (G.O. Ms. No. 1851, Agriculture, dated 19th June 1970) ... 13

Regulation of trade in paddy in Ramanathapuram district—(G.O. Ms. No. 3180, Agriculture, dated 4th December 1970) ... 14

Agricultural Produce Markets (Amendment and Validation of Cess) Act, 1970—

Appointment of date for duration of—(G.O. Ms. No. 3076, Agriculture, dated 23rd November 1970) ... 13

Making of a rule under—(G.O. Ms. No. 3322, Agriculture, dated 22nd December 1970) ... 13

Agricultural Produce Markets Rules, 1962, amendments to—(G.Os. Ms. Nos. 2110 and 2111, Agriculture, dated 16th July 1970, No. 2349, dated 13th August 1970 and No. 3387, dated 30th December 1970) ... 12, 16

Agricultural Produce Markets (Second Amendment) Act, 1970, coming into force of—on 1st January 1971 (G.O. Ms. No. 3077, Agriculture, dated 23rd November 1970) ... 13

Agricultural University Ordinance, 1971 ... 18

Bills, as passed by the Assembly—

Agricultural University Bill, 1971 ... 552

Appropriation Bill, 1971 ... 251

Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 ... 251

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1971 ... 552

Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 ... 552

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1971 ... 552

Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971 ... 553

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Budget for 1970-71, speech by Chief Minister in Council on 26th March 1971 ... 157

Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960, extension of certain provisions of—to Kanyakumari Township area in Kanyakumari district (G.O. Ms. No. 2645, Home, dated 22nd October 1969) ... 13

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Ordinance, 1971 ... 18

Building (Lease and Rent Control) Rules, 1961, amendments to—(G.Os. Ms. No. 1855 and 1856, Home, dated 30th July 1970) ... 10

Catering Establishments Act, 1958—

Exemption of Coffee Stalls and Cool Drinks Parlour run by Sankaranainarkoil Co-operative Milk Supply Society, Limited, Sankaranainarkoil, from section 12 (G.O. Ms. No. 932, Labour, dated 6th July 1970) ... 14

Children Rules, 1940, amendments to—(G.Os. Ms. No. 190, Home, dated 31st January 1970 and No. 717, dated 1st April 1970) ... 8, 208

Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendments to—(G.Os. Ms. No. 762, Social Welfare, dated 18th October 1969 and No. 3168, dated 18th November 1970) ... 7, 208

City Tenants Protection Rules, 1970, making of—(G.O. Ms. No. 2368, Revenue, dated 25th July 1970) ... 363

Co-operative Societies Rules, 1963, amendments to—(G.Os. Ms. No. 508, Co-operation, dated 26th November 1970, No. 549, dated 19th December 1970 and No. 562, dated 29th December 1970 and No. 185, dated 29th March 1971) ... 362, 552

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

District Municipalities Act, 1920—

Appointment of Personal Assistant (Panchayat Development) to Collector of Coimbatore as Special Officer to perform functions under— (G.O. Ms. No. 1887, Rural Development and Local Administration, dated 29th September 1970) 12

Exercise of powers by Director of Municipal Administration, making of rule (G.O. Ms. No. 1470, Rural Development and Local Administration, dated 1st August 1970) 10

Extension of certain provisions and rules framed, to Kadathur Town Panchayat, Dharmapuri district (Roc. No. 18375/70-E3, dated 26th March 1970) 7

Removal of Vice-Chairman, Manapparai Municipal Council, from Office (G.O. Ms. No. 107, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1971) 17

Rules relating to the invitation and disposal of tender relating to supplies of materials, goods, etc., to Municipal Council, amendment to— (G.O. Ms. No. 1972, Rural Development and Local Administration, dated 13th October 1970) 6-7

Electricity Board, Tamil Nadu, Annual Budget for 1971-72 and Supplementary Budget for 1970-71 . 552

Entertainments Tax—

Exemption of benefit cinematograph film show on 30th June 1971 from—(G.O. R. No. 2023, Revenue, dated 7th December 1970) 16

Exemption of film show organized by Lions Club of South Madras on 6th February 1971 at Shanthi Theatre, Madras, from—(G.O. Rt. No. 139, Revenue, dated 25th January 1971) ... 157

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Entertainments Tax—cont.

Exemption of film show organised by Lions Club of South Madras on 11th February 1971 at Ashok Theatre, Madras, from—(G.O. Rt. No. 262, Revenue, dated 11th February 1971) ... 157

Exemption of film show “Thiruvilaiyadal” organized by students of Vivekananda College Hostel in aid of Silver Jubilee Celebrations Fund on 21st February 1971 at Sun Theatre, Madras, from—(G.O. Ms. No. 256, Revenue, dated 10th February 1971) 157

Factories Rules, 1950, amendment to—(G.O. Ms. No. 1389, Labour, dated 18th September 1970) 17

Factories (Welfare Officers) Rules, 1953, amendment to—(G.O. Ms. No. 1388, Labour, dated 18th September 1970) 157

General Sales Tax Act, 1959—

Amendment to Revenue Department Notification III No. 160 of 1970, dated 14th May 1970, published in Government Gazette, dated 10th June 1970 (G.O. No. 3105, Revenue, dated 7th October 1970) 405

Appointment of Thiruvalargal K. E. Varadan, and T. Sudarsanam Daniel as Judicial Members of Additional Bench of Sales Tax Tribunal, Madras and Coimbatore respectively (G.O. Ms. No. 2526, Revenue, dated 29th October 1969) 9

General Sales Tax Rules, 1959, amendments to— (G.Os. No. 923, Revenue, dated 26th March 1970, No. 1392, dated 7th March 1970 and No. 2180, dated 13th July 1970) 11, 16, 208

Governor's Address to Legislature on 24th March 1971 18

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Hindu Marriage (Registration) Rules, 1967, amendments to—(G.O. No. 1530, Home, dated 1st July 1970) ... 17

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, grant of Travelling Allowance to Members of the Area Committee or to Trustee Rules, amendments to—(G.O. Ms. No. 1379, Revenue, dated 6th May 1970) ... 7

Housing Board, State, statement of guarantee given by Government to ... 405

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—

Coming into force of certain provisions of—on 15th December 1970 in Thanjavur taluk (G.O. Ms. No. 3411, Revenue, dated 2nd November 1970) ... 8

Amendment to Revenue Department notification, dated 31st March 1965 (Memo. No. 44134-J2/70-71, Revenue, dated 23rd November 1970) ... 14-15

Indian Stamp Act, 1899—

Exemption of mortgage deed to be executed for House Building advance granted to late Thiru S. Ramanujam, from stamp duty and registration fee (G.O. Ms. No. 1395, Revenue, dated 7th May 1970) ... 18

Exemption of sale deeds in favour of S.Rm.M.Ct.M. Thiruppani Trust from stamp duty (G.O. No. 2112, Revenue, dated 3rd July 1970) ... 17

Remission of stamp duty on endowment deed to be executed in favour of Pasumpon Sri Muthuramalinga Thevar Memorial College Board, Pasumpon (G.O. Ms. No. 3408, Revenue, dated 2nd November 1970) ... 18

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Indian Stamp Act, 1899—cont.

Remission of stamp duty on loan bonds to be executed by Hindu Scheduled Caste loanees for interest-free loans to Hindu Scheduled Castes petty traders (G.O. Ms. No. 2793, Revenue, dated 2nd September 1970) ... 17

Remission of stamp duty on mortgage deed to be executed by Thiru U. Vaidyanathan (I.A.S.), for house building advance sanctioned by Government of Bihar (G.O. Ms. No. 1251, Revenue, dated 23rd April 1970) ... 17

Remission of stamp duty on mortgage deeds to be executed by any Small-Scale Industry in favour of Madras Industrial Corporation Limited (G.O. Ms. No. 588, Revenue, dated 25th February 1970) ... 18

Remission of stamp duty on sale deed to be executed in favour of "Lalitha Subramanian" Trust (G.O. Ms. No. 3537, Revenue, dated 16th November 1970) ... 18

Remission of stamp duty on written undertakings to be executed by State Industrial Development Corporation, etc., for loans and advances sanctioned by Government (G.O. Ms. No. 2875, Revenue, dated 15th September 1970) ... 17

Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Rules, 1970, making of—(G.O. Ms. No. 2828, Revenue, dated 7th September 1970) ... 11

Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendments to—(G.O. Ms. No. 937, Home, dated 29th April 1970) ... 2

Madras Corporation Engineering Service Rules, amendment to—(G.O. Ms. No. 2047, Rural Development and Local Administration, dated 16th October 1970) ... 2

127/95 (L.C.)—5

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Members of Legislature—

Return of Assets of Pulavar O. Arivudai Nambi and certain members of Legislative Council as on 31st March 1970

19

Minimum Wages (Tamil Nadu) Rules, 1953, amendment to—(G.O. Ms. No. 1625, Labour, dated 31st October 1970)

18

Money-Lenders Rules, 1959, amendment to—(G.O. Ms. No. 359, Co-operation, dated 1st September 1970)

6

Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to—(G.O. Ms. No. 55, Home, dated 9th January 1970, No. 761, dated 6th April 1970, No. 1878, dated 1st August 1970, No. 2497, dated 17th September 1970, No. 2498, dated 17th September 1970, No. 2617, dated 5th October 1970, No. 2696, dated 12th October 1970, No. 2886, dated 23rd October 1970 and No. 3157, dated 17th November 1970) ... 6, 10, 11, 15, 16, 362

Motor Vehicles (Tamil Nadu) Amendment Ordinance, 1971

18

Motor Vehicles Tax—

Concessional rate of—For lorry MDJ 3889 (G.O. Ms. No. 640, Home, dated 26th March 1970 and No. 2057, dated 18th August 1939)

10, 11

Exemption of Ambulance Van MSQ 6468 from—(G.O. Ms. No. 1449, Home, dated 11th June 1969)

12

Exemption of car MSL 2808 from—(G.O. Ms. No. 1979, Home, dated 10th August 1970).

14

Exemption of certain vehicles of Port of Madras from—(G.O. Ms. No. 145, Home, dated 18th January 1971)

15

Exemption of certain vehicles of Ramanadhi and Gatana Project Scheme, Public Works Department, Tirunelveli, Kanyakumari Circle from—(G.O. Ms. No. 124, Home, dated 12th January 1971)

16

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Motor Vehicles Tax—cont.

Exemption of Goods Vehicles MSM 983 and MSM 1283 from—(G.O. Ms. No. 1521, Home, dated 18th June 1961)

13

Exemption of lorry MDK 3208 and Motor Cycle MSM 2361 from—(G.O. Ms. No. 2334, Home, dated 19th September 1969).

9

Exemption of lorry MDK 3208 and Motor Cycle MSM 2361 from—(G.O. Ms. No. 3332, Home, dated 4th December 1970)

12

Exemption of scooter MSQ 2080 from—(G.O. Ms. No. 1584, Home, dated 6th July 1970)

11

Exemption of Tourist Luxury coaches MSS 7795 and MDA 1643 from—(G.O. Ms. No. 2947, Home, dated 7th October 1968)

8

Exemption of Truck MSM 1606 and Car MSM 6223 from—(G.O. Ms. No. 1412, Home, dated 19th June 1970)

11

Exemption of Truck trailer MDY 1702 from—(G.O. Ms. No. 1583, Home, dated 6th July 1970)

14

Exemption of van MSL 2087 from—(G.O. Ms. No. 1923, Home, dated 11th August 1970)

15

Exemption of vehicle MDF 4504 from—(G.O. Ms. No. 2677, Home, dated 24th October 1969).

14

Exemption of vehicle MSL 2029 from—(G.O. Ms. No. 2003, Home, dated 13th August 1970)

15

Exemption of vehicle MSM 5672 from—(G.O. Ms. No. 1338, Home, dated 10th June 1970)

9

Exemption of vehicle MSQ 5393 from—(G.O. Ms. No. 396, Home, dated 21st February 1969)

9

PAGES

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE
HOUSE—cont.

Motor Vehicles Tax—cont.

Exemption of vehicles MDO 6987, MDO 6988, MDO 6989, MDO 6991, MDO 6992 and MDO 7015 from—(G.O. Ms. No. 2595, Home, dated 28th September 1970)	7
Exemption of vehicles MV 5049 and MM 7407 from—(G.O. Ms. No. 2554, Home, dated 23rd September 1970)	7-8
Extension of grace time for stage carriages and Public Carriers for payment of—For quarter ending 30th September 1969 (G.O. Ms. No. 1765, Home, dated 14th July 1969)	9
Extension of grace time for stage carriages and Public Carriers for payment of—For quarter ending 31st March 1970 (G.O. Ms. No. 33, Home, dated 6th January 1970)	13
Extension of grace time for stage carriages and Public Carriers for payment of—For quarter ending 30th September 1970 (G.O. Ms. No. 1663, Home, dated 14th July 1970)	11
Grace time for stage carriages and public carriers for payment of—For quarter ending 31st March 1971 (G.O. Ms. No. 114, Home, dated 11th January 1971)	16
Rate of—On motor vehicles plying on town service routes partly within and partly outside Municipal limits (G.O. Ms. No. 1554, Home, dated 2nd July 1970)	14
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, amendment to Home Department Notification, dated 8th February 1967 (G.O. Ms. No. 625, Home, dated 24th March 1970)	15
Panchayat Union(s)—	
Exclusion of certain areas in St. Thomas Mount in Chingleput district, errata to notification —(G.O. Ms. No. 610, Rural Development and Local Administration, dated 6th April 1970)	18

PAGES

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE
HOUSE—cont.

Panchayats Act, 1958—

Amendments to rules for utilisation of Railway Cess Fund under—(G.O. Ms. No. 1578, Rural Development and Local Administration, dated 19th August 1970)	13
Appointment of officers to exercise powers or duties of Inspector, under—(G.O. Ms. No. 1691, Rural Development and Local Administration, dated 3rd September 1970)	303
Change of name of Melur North Block and Panchayat Union as Kottampatti Panchayat Union (G.O. Ms. No. 2426, Rural Development and Local Administration, dated 24th November 1970)	157
Extension of certain provisions and rules to Veilalore Town Panchayat in Coimbatore district (Roc. No. 7266/869-E3, dated 29th March 1970)	8
Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—	
List of parks and play-fields within Chingleput Municipal limits approved (G.O. Ms. No. 1752, Education, dated 7th November 1968)	9-10
List of parks, play-fields and open spaces within Kovilpatti Municipal limits approved (G.O. Ms. No. 622, Education, dated 29th April 1968)	405
Public Buildings (Licensing) Rules, 1966—	
Exemption of certain buildings from rule 12 of—(G.O. Ms. No. 1185, Rural Development and Local Administration, dated 22nd June 1970).	11

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Public Service Commission Regulations, 1954—

Amendments to—[G.O. Ms. No. 899, Public (Services-A), dated 20th April 1970, No. 2347, dated 15th October 1970, No. 2652, dated 24th November 1970, No. 2750, dated 5th December 1970 and No. 2804, dated 14th December 1970] ... 363, 405

Change of nomenclature as Tamil Nadu—[G.O. Ms. No. 1974, Public (Services-A), dated 27th August 1970] ... 6

Public Works (Electricity) Department Notification, amendment to rules published with—, dated 9th August 1958 [G.O. Ms. No. 1770, Public Works (Electricity), dated 29th August 1970] ... 17

Rectified Spirit Rules, 1959. amendments to notification (G.Os. No. 807, Home, dated 13th April 1970, No. 938, dated 29th April 1970 and No. 1820, dated 27th July 1970) ... 6, 8, 362

Returns of Assets of Thiru T. S. Arunachalam, M.L.C. as on 31st March 1970 ... 533

Sales Tax—

Check-post at Kilometre 2.8 at Pallipalayam Bridge in Erode-Salem Road, Erode, Coimbatore district, setting up of—(G.O. Ms. No. 3427, Revenue, dated 3rd November 1970) ... 157

Exemption of sale or purchase of senna leaves, senna pods and cassia leaves from—(G.O. P. No. 3439, Revenue, dated 6th November 1970) ... 15

Exemption of sales of All India Road Maps to tourists by Government of India Tourist Office, Madras, from—(G.O. Ms. No. 3007, Revenue, dated 26th September 1970) ... 9

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Sales Tax—cont.

Exemption of sales of medicines and other goods to Lions Club of South Madras from—(G.O. No. 3008, Revenue, dated 26th September 1970) ... 7

Exemption of Vocational Training Centre of Catherine Booth Hospital, Nagercoil, from—(G.O. (?) No. 10, Revenue, dated 4th January 1971) ... 15

Sandalwood Possession Rules, 1970—

Amendment to notification, dated 21st August 1894, and making of—(G.O. Ms. No. 1331, Agriculture, dated 30th April 1970) ... 8

Slum Areas (Improvement and Clearance) Ordinance, 1971—

Coming into force of—(G.O. Ms. No. 343, Labour, dated 20th March 1971) ... 474

Establishment of Tamil Nadu Slum Clearance Board [G.O. Ms. No. 342, Labour (Housing), dated 20th March 1971] ... 473-474

Ordinance ... 18

State Housing Board Contract Rules, 1970, making of—(G.O. Ms. No. 1564, Labour, dated 19th October 1970) ... 16

Textile Corporation Limited, Tamil Nadu, First Annual Report and Statement of Accounts of— as on 31st December 1969 ... 157

(Transferred Territory) Ryotwari Settlement Rules, 1965 and Kanyakumari Sree Pandaravaka Land (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965, amendments to—(G.O. Ms. No. 640, Revenue, dated 28th February 1970) ... 10

Village Officers' Service Rules, 1970 and Village Officers' Conduct Rules, 1970 and Village Officers (Classification, Control and Appeal) Rules, 1970, making of—(G.O. No. 3597, Revenue, dated 20th November 1970) ... 14

P—cont.

PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES
(PRESERVATION AND REGULATION) ACT,
1959—Approved list of parks and play-fields within Chin-
gleput Municipal area, notification laid on the
table 9-10Approved list of parks, play-fields and open spaces
within Kovilpatti Municipal area, notification laid
on the table 405

PONNUVELU, THIRU T. K.—

Governor's Address, discussion on 230,
231-238,
355

PORAMBOKES—

Question re assignment of Government—To slum
dwellers in Madurai Town 209-210

PRIVILEGES COMMITTEE—

See Committees.

PROFESSION TAX—

Question re abolition of—paid by teachers 407

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE—

See Committees.

PUBLIC BUILDINGS (LICENSING) RULES,
1966—Exemption of certain buildings from rule 12,
notification laid on the table 11PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULA-
TIONS, 1954—

Amendments to—, notifications laid on the table ... 363, 405

Change of nomenclature as—, notification laid on the
table 6PUBLIC WORKS (ELECTRICITY) DEPART-
MENT NOTIFICATION—Amendment to rules published with—dated 9th
August 1958, notification laid on the table ... 17

Q.

QUESTIONS AND ANSWERS—

Aiyaswamy, Thiru M.—

Question re Government Porambokes, assign-
ment to slum dwellers in Madurai Town ... 209-210

Arivudai Nambi, Pulavar O.—

Question re profession tax paid by teachers,
abolition of 407

Arumugaswami, Thiru M.—

Question re Corporation drinking water, supply to
staff of Madras University in Chepauk ... 503-504

Krishnaswamy Naidu, Thiru R.—

Question re loans obtained from Land Develop-
ment Banks in drought areas, suspension of
recovery 310-314

Rajah Iyer, Thiru M.—

Question re—

P.U.C. (Evening) classes in Government
Colleges, representation re tuition fees ... 267-269Rest houses for teachers, construction in
District Headquarters 307-308

Sankaralingam Pillai, Thiru M.—

Question re mysterious disease in Nagapattinam
during 1970, death of children due to— and
preventive measures taken 505-506

Santosham, Thiru D.—

Question re—

Advocates' Chambers in new Court buildings
at Madurai, construction of 508-509Depositions of witnesses, recording in Tamil in
Sessions Courts 269-270Naxalite movement, spreading of—among
students 308-310Sales tax, fixation of targets for Commercial
Tax Officers for collection 210-211

127/95 (T.C.)—6

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Swaminathan, Thiru G.—

Question re—

College of Engineering, Salem, starting of courses
in Engineering, Metallurgy and Chemical
Engineering in ... 265-266

District Judges selected in 1970, number and
names of ... 509-510

Educational concessions to students who are
economically backward belonging to forward
communities, Education Minister's statement
re ... 266-267

General Hospital and Stanley Medical College
Hospital, Madras, method of treatment of
out-patients in ... 504-505

Khader Mohideen College, Adhirampattinam,
detention of train by students of—on 3rd
October 1970 ... 305-306

Municipal Chairman, new procedure for election
of ... 506-507

Raja Raja Chola, agitation by Tamil Arasu
Kazhagam for installation of statue within
Brahadeeswarar temple, Thanjavur ... 129-131

Rajah Serfoji Government College, Thanjavur,
representation from Evening College students
for change in venue of classes of ... 131-132

Text-books, production through National
Council of Educational Research and Train-
ing ... 159-161

Tangapandian, Thiru V.—

Question re Broadway Mofussil bus stand, improve-
ment of ... 162

Thirugnanasambandam, Thiru P.—

Question re Text-books, representation from
School Text-books Publishers' Association re
publication of ... 365-366

R.

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Bill—Slum Areas (Improvement and Clearance)
Bill, 1971 ... 530-532

Budget for 1971-72, general discussion on ... 143,
148-150,
179

Governor's Address, discussion on ... 295-298,
419

RAJA RAJA CHOLA—

Question re installation of statue of—in Brahadees-
warar temple, Thanjavur, agitation by Tamil
Arasu Kazhagam for ... 129-131

RAJAH IYER, THIRU M.—

Budget for 1970-71, general discussion on ... 150-155

Governor's Address, discussion on ... 319-327

Supplementary Statement of Expenditure for
1970-71 (Final), discussion on ... 213-216

RAJAH SERFOJI GOVERNMENT COLLEGE,
THANJAVUR—

See Colleges.

RAJAMANICKAM, THIRU S. A.—

Bill—Slum Areas (Improvement and Clearance)
Bill, 1971 ... 528-529

Governor's Address, discussion on ... 275-279

RAJARAM, THE HON. THIRU K.—

Bill—Buildings (Lease and Rent Control) Amend-
ment Bill, 1971 ... 456-458

Budget for 1971-72, general discussion on ... 187

RAJARAM, THIRU K.—

Bills—

Agricultural University Bill, 1971 ... 514-518

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment
Bill, 1971 ... 456-458

127/95 (L.C.)—7

R—cont.

RAJARAM, THIRU K.—cont.

Bills—cont.

Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill,
1971 ... 534-537

Budget for 1971-72, general discussion on ... 182,
194-197,
198
199-200

Condolence Resolution *re* death of Sundararajan,
Thiru A. R., sitting Member of Council ... 2

Governor's Address, discussion on ... 336, 388,
393, 395,
421-434,
441, 445,
448, 449,
454

Resolution *re* freedom struggle in Bangla Desh ... 544

Supplementary Statement of Expenditure for
1970-71 (Final), discussion on ... 217,
222-224,
225, 226,
228, 229

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU S.—

Bill—Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment)
Bill, 1971 ... 460, 461,
462

RAMAN, THE HON. THIRU O. P.—

Budget for 1971-72, general discussion on ... 197

RAMANATHAN, THIRU M.—

Budget for 1971-72, general discussion on ... 191-194

Governor's Address, discussion on ... 337-343

RECTIFIED SPIRIT RULES, 1959—

Amendment to—, notification laid on the table ... 6, 8, 362

R—cont.

RESOLUTION *re*—

Co-operative State Land Development Bank,
Limited, increase of maximum amount of
guarantee given by Government for debentures
issued by ... 410-411

Freedom struggle in Bangla Desh ... 543-545

REST HOUSES FOR TEACHERS—

Question *re* construction of—in District Head-
quarters ... 307-308

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Debate—Reference should not be made to indi-
viduals who cannot defend themselves on the floor
of the House ... 182

S.

SADIQ PASHA, THE HON. THIRU S. J.—

Governor's Address, discussion on ... 287, 429
433-434

SALES TAX—

Check-post at Kilometre 2.8 at Pallipalayam Bridge
in Erode-Salem Road, Erode, Coimbatore district,
setting up of—, notification laid on the table ... 157

Exemption of sale of purchase of senna leaves,
senna pods and cassia leaves from—, notification
laid on the table ... 15

Exemption of sales of All India Road Maps to
tourists by Government of India Tourist Office,
Madras, from—, notification laid on the table ... 9

Exemption of sales of medicines and other goods to
Lions Club of South Madras from—, notifica-
tion laid on the table ... 7

Exemption of Vocational Training Centre of
Catherine Booth Hospital from—, notification
laid on the table ... 15

Question *re* fixation of targets for Commercial Tax
Officers for collection ... 210-211

S—cont.

SAMBASIVAM, THIRU R.—

Budget for 1970-71, general discussion on ... 155-156

SANDALWOOD POSSESSION RULES, 1970—

Amendment to notification, dated 21st August 1894
and making of—, notification laid on the table ... 8

SANKARALINGAM PILLAI, THIRU M.—

Budget for 1971-72, general discussion on ... 188-191

Governor's Address, discussion on ... 357-362,
369-374,
429

SENGOTTUVELAPPA GOUNDER, THIRU S. C.—

Governor's Address, discussion on ... 399-404

SESSIONS COURTS—

See Courts.

SHANMUGAM, THE HON. THIRU P. U.—

Bills—

Agricultural University Bill, 1971 ... 514

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1971 ... 463

Budget for 1971-72, general discussion on ... 167-170

Governor's Address, discussion on ... 280-281,
347-348,
359,
360-361,
382, 383,
384, 385,
386, 387,
389,
416-418

Resolution *re* freedom struggle in Bangla Desh ... 544

Supplementary Statement of Expenditure for
1970-71 (Final), discussion on ... 217

SHANMUGAM, THIRU T. K.—

Bill—Agricultural University Bill, 1971 ... 512-513,
514

Governor's Address, discussion on ... 239-243

S—cont.

SLUM AREAS (IMPROVEMENT AND CLEAR-
ANCE) BILL, 1971—

See Bills.

SLUM AREAS (IMPROVEMENT AND CLEAR-
ANCE ORDINANCE), 1971—

Coming into force of—, notification laid on the
table ... 474

Establishment of Tamil Nadu Slum Clearance
Board, notification laid on the table ... 473-474

Laid on the table ... 18

STATE HOUSING BOARD CONTRACT RULES,
1970—

Making of—, notification laid on the table ... 16

SUBBIAH, THIRU T. K.—

Budget for 1970-71, general discussion on ... 136-137

Governor's Address, discussion on ... 381-391

SUNDARARAJAN, THIRU A. R.—

Condolence resolution *re* death of—, sitting Member
of Council ... 1-2

SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDI-
TURE FOR 1970-71 (FINAL)—

Discussion on ... 213-229

Presentation of ... 133-136

SWAMINATHAN, THIRU G.—

Bill—Agricultural University Bill, 1971 ... 514

Budget for 1971-72, general discussion on ... 140-141,
148,
184-186,
187-188,
198

S—cont.

PAGES

SWAMINATHAN, THIRU G.—cont.

Governor's Address, discussion on	233, 236, 237, 238, 239, 243, 251, 285, 289, 375, 378, 410, 411-416, 418, 419-421, 439
--	---

Resolution re—

Co-operative State Land Development Bank Limited, increase of maximum amount of guarantee given by Government for debentures issued by	410-411
Freedom struggle in Bangla Desh	543, 544-545

T.

TEACHERS—

Question re—

Abolition of profession tax paid by	407
Rest Houses for— in District Headquarters, construction of	307-308

TEMPLES—

Question re Brahadeeswarar Temple, Thanjavur, agitation by Tamil Arasu Kazhagam for installation of statue of Raja Raja Chola in	129-131
---	---------

TEXT-BOOKS—

See Books and Publications.

TEXTILE CORPORATION LIMITED, TAMIL NADU—

First Annual Report and Statement of Accounts as on 31st December 1969, laid on the table	157
--	-----

THANGAPANDIAN, THIRU V.—

Bill—Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1971	529-530
Budget for 1971-72, general discussion on	164
Deepening of irrigation wells in Ramanathapuram district, calling Minister's attention to grant of loans for	367-369

T—cont.

PAGES.

THANGAPANDIAN, THIRU V.—cont.

Governor's Address, discussion on	377-381, 428, 429, 430
--	------------------------------

THENNARASU, THIRU S. S.—

Governor's Address, discussion on	249-251
--	---------

TOWN AND COUNTRY PLANNING BILL, 1971—
See Bills.

(TRANSFERRED TERRITORY) RYOTWARI SETTLEMENT RULES, 1965 AND KANYA-KUMARI SREEPANDARAVAKA LAND (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) RULES, 1965—

Amendments to—, notificatoin laid on the table	10
---	----

TRANSPORT—

Question re Broadway Mofussil bus stand, improvement of	162
--	-----

V.

VASANTHA PAI, THIRU G.—

Bill—Motor Vehicles (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971	461-462
Budget for 1971-72, general discussion on	163-167
Governor's Address, discussion on	231, 273, 299-303, 320, 418

VEERASWAMY, THIRU BIKKINA—

Obituary reference re—, former Minister of composite Madras State	1
--	---

VENGA, THIRU V.—

Governor's Address, discussion on	290-295
--	---------

VILLAGE OFFICERS' SERVICE RULES, 1970, VILLAGE OFFICERS' CONDUCT RULES, 1970 AND VILLAGE OFFICERS' (CLASSIFICATION, CONTROL AND APPEAL) RULES, 1970—

Making of—, notification laid on the table	14
---	----

W.

WATER-SUPPLY—

Question *re* Corporation drinking water-supply to
 Madras University staff in Chepauk ... 503-504

WELLS—

Deepening of irrigation—in Ramanathapuram
 district, Minister's attention called to grant of
 loans for ... 367-369

72
 1971-72 N71
 1171-2-1

